Webtruyen.com

Phan Ca

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Mở Đầu

Thời gian: Năm 2028

Địa điểm: Địa cầu

Nhân vật: Mẹ Lâm

Trích lời mẹ Lâm: Thế giới này, ngoại trừ việc giá cả ngày càng đắt đỏ thì so với 20 năm trước cũng chẳng khác gì nhiều

Đương nhiên, đây chính là quan điểm của riêng bà

Lâm Nhất Tần, nữ, 22 tuổi, ngũ quan đoan chính, dung mạo bình thường. Ngày trước, ba Lâm chờ mong một cô con gái có dung mạo tựa Đại Ngọc mà gọi là Tần Tần (nhăn mày nhăn mặt), sau lại bị vợ lấy thành Nhất Tần. Tuy rằng Lâm Nhất Tần càng muốn đổi thành Nhất Nhất hoặc Nhất Bần, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt ai oán rưng rưng của cha mình, liền nhớ tới hai từ "Hiếu đạo" của tổ tiên mà đành cam chịu.

Lâm Nhất Tần vốn không có sở trường, tốt nghiệp đại học xong không tìm thấy việc làm, buồn bực đến mức sinh ra phản ứng dị thường, thở dài ngao ngán: "Gia Cát Lượng trước khi rời núi cũng chưa từng điều binh khiển tướng, các ngươi vì cái gì muốn ta có kinh nghiệm công tác?" Hoặc là "Không cho ta gà trống, làm sao bắt gà mái đẻ trứng?". Dần dần từ tức

https://thuviensach.vn

giận chuyển sang chán nản, rồi có xu hướng trở thành trạch nữ mốc meo trong nhà.

Mẹ Lâm thật sự sợ con mình mọc rễ trong nhà, liền cho phép Lâm Nhất Tần đi làm cái gọi là "chức nghiệp quản lý game" linh tinh gì đó.

Nói chính xác, Lâm Nhất Tần chẳng phải thích chơi trò chơi, mà là thích ngắm soái ca trong game, đồng thời thấy chơi game cũng vui, nhưng năm tháng còn đi học cùng có vài lần tham gia trận đấu, thật sự không ngờ rằng sau này thất nghiệp mà chuyển từ chơi game nghiệp dư sang chuyên nghiệp. Công việc chủ yếu là mô phỏng động tác, thử nghiệm trò chơi, viết vài trò chơi, cùng đồng nghiệp thảo luận nâng cấp, …

Hoạt động lâu trong cái thế giới ảo mà ngoại trừ những thứ có thể bỏ bụng, những cái khác đều có thể mô phỏng, Lâm Nhất Tần may mắn vẫn giữ được bản chất của thanh niên hiện đại – thực dụng.

Lâm Nhất Tần trích lời: "Đàn ông bộ dạng đẹp để làm cái quái gì? Đến ngân hàng có thể dùng mặt để quét thẻ sao?"

Đương nhiên, đây cũng chỉ là quan điểm của Lâm Nhất Tần.

Tuy rằng thần tượng thật sự đang dần bị thần tượng ảo thay thế (thông cảm cho những người chuyên sống trong thế giới ảo), nhưng dù gì có khuôn mặt đẹp lớn lên vẫn tốt hơn, ví dụ, …ví dụ như…làm cho người ta cảnh đẹp ý vui.

Vốn Lâm Nhất Tần yêu cầu chọn nửa kia rất đơn giản: độc lập kinh tế, cùng chung sở thích là có thể. Tựa như cha mẹ nàng, không có yêu, chỉ có cùng chung sở thích.

Lâm gia cả nhà có chung một sở thích: du lịch.

https://thuviensach.vn

Mẹ Lâm thích những nơi lãng mạn, ba Lâm thích xem phong cảnh tự nhiên, Lâm Nhất Tần thích ngắm nhìn cảnh quan di tích, tài nguyên thiên nhiên. Bởi thế Lâm Nhất Tần ngay sau khi nhận được tiền thưởng tháng đầu tiên liền mua một chiếc xe việt dã WILD BOAR JEEP, từ đó gia đình thường xuyên trở thành lữ khách tự do.

Chính vì vậy khi Lâm Nhất Tần một mình lái xe xuyên qua đường hầm vượt biển đến chỗ chim hót véo von, suối chảy róc rách nàng cũng không có kinh hoàng lắm.

Đến khi Lâm Nhất Tần một mình lái xe xuyên qua đường hầm vượt biển, đột nhiên phát hiện mình đến nơi thanh u, chim hót véo von, suối chảy róc rách, nàng cũng không có kinh hoàng lắm.

Đây thật là nơi cảnh đẹp như tranh…

Lâm Nhất Tần nhìn lại, trạm thu phí đầu đường hầm đã biến mất tăm, chiếc xe jeep Wild Boar ban nãy còn chạy băng băng trên đường quốc lộ giờ nằm im trong rừng cây rậm rạp.

Cánh rừng trước mắt nàng tuyệt đối rộng bề thế hơn cả rừng râm nguyên sinh châu Mĩ. Nàng đã đi qua không ít những khu rừng nguyên thủy, nhưng những làn khói bếp từ xe len lói qua đám cây cũng đủ để nàng xem xét tình trạng hiện tại của mình.

Khói bếp a! Nàng mới chỉ nhìn thấy cảnh tượng này trong công viên mô phỏng thời cận đại cùng tập tranh vẽ. Đây tuyệt đối là làm giả, là mô phỏng. Nhưng mô phỏng đến trình độ này cũng thật tài tình đi. Có công ty mô phỏng nào sẽ có năng lực này?

(Lời editor: Haiz, không lẽ chỉ gần 15 năm nữa mà xã hội đã phát triển rứa sao, đến cả khói bếp cũng phải làm giả…Bội phục trí tưởng tượng của tác giả)

https://thuviensach.vn

Làm chức nghiệp kĩ thuật, Lâm Nhất Tần vô cùng rõ ràng trình độ kĩ thuật tái hiện cuộc sống trong vòng 20 năm trở lại đây. Nhưng cũng không có khả năng tái hiện giống hệt như cuộc sống chân thật.

Nàng còn nhớ rõ vài năm trước đọc được một tin khoa học: Các nhà khoa học đã thử nghiệm mô phỏng thế giới từ trí nhớ con người, khiến thế giới ảo gần như rất thật, không những có thể thao túng mà còn gây hại rất lớn đối với con người. Nó vốn không có khả năng dân dụng, lại được tiến hành nghiên cứu sâu rộng trong hoạt động quân sự bí mật.

Chẳng lẽ nàng vô tình biết được bí mật quốc gia? Lâm Nhất Tần thật ra chẳng quản nó có hại với mình hay không nữa, cách duy nhất để giữ bí mật chính là lợi dụng xong rồi hủy đi. Nói cách khác, bây giờ thực sự nàng đang gặp nguy rồi.

Vấn đề là nàng nhớ rõ ràng chưa từng nhìn thấy hay xem qua cái gì lạ à, nàng cũng không phải làm việc cho nhưng cơ quan mật vụ.

Không gian tĩnh lặng, không có chút bất thường. Lâm Nhất Tần nhìn qua GPS, không ngoài nàng dự liệu, GPS trống rỗng, điện thoại không có tín hiệu. Nàng lấy ra một chai trà xanh từ tủ lạnh nhỏ dưới hộc xe, vừa đi vừa uống. Ăn uống luôn là thành trì vững chắc cuối cùng cho tinh thần và thể xác con người.

Giày thể thao giẫm nát cỏ xanh cùng vài loài cây bụi nhỏ bé không biết tên, đất cứng rắn nâng mũi giày nhẹ nhàng, gió nhẹ thổi phớt qua đôi gò má. Lâm Nhất Tần thực sự hoang mang. Hoàn cảnh này, từng chi tiết này, từng cảm nhận chân thực này…thực sự là cảnh tượng giả sao?

Nhưng mặc kệ có phải hay không phải, muốn chuyện xưa bắt đầu phải có 3 yếu tố cần thiết: thời gian, không gian, nhân vật. Chỉ có nắm giữ những yếu tố này, trò chơi mới có thể tiếp tục vận hành. Lâm Nhất Tần mắc bệnh nghề nghiệp, chỉ trong chốc lát đã viết ra kịch bản, mặc kệ đánh nhau

https://thuviensach.vn

kịch liệt vẫn là RPG (ai chơi game có hiểu biết giải thích cho mình, khoản này mình mù tịt), có người mới có giang hồ.

Nghĩ vậy, nàng liền cất bình nước, lên xe hướng về phía khói bếp mà đi.

Lúc này, Lâm Nhất Tần còn không biết, cái gọi là giang hồ, kì thực là một giang hồ cực cực lớn bao hàm toàn bộ mọi loại hình trò chơi.

Tốt lắm, các vị đồng chí có kinh nghiệm đều biết rõ, nếu bạn học Tiểu Lâm gặp phải những người dân địa phương diện mạo đều bình thường, họ chính là những RPG hướng dẫn trò chơi.

Nếu nàng gặp phải những tên trọm cướp hung tàn sài lang hổ báo, họ chính là đội tạp binh đang bắt đầu huấn luyện trong trò chơi đánh nhau kịch liệt. Nếu nàng gặp một đám binh lính đang giao chiến, kia thật có thể là loại trò chơi trí tuệ dạy mưu lược.

Nếu nàng gặp được một soái ca đang cứu người trong nguy nan, kia chính là nam chính hoặc nam phụ trong trò chơi luyến ái.

Nếu nàng nhặt được một tiểu chính thái hay tiểu loli vô cùng vô cùng đáng yêu, vậy đó chính là nhân vật chính của trò chơi nuôi trẻ nhỏ.

Lấy đây suy luận thì…

Có thể thấy được quá trình đi của Lâm Nhất Tần là không còn từ gì có thể diễn tả, chỉ có thể gói gọn trong cụm từ “sét đánh”.

Lâm Nhất Tần trên đường đi cứ ngỡ mình là người hại nước hại dân. Nàng quả thật chạy đến chỗ khói bếp, vượt qua n chướng ngại vật, liên tục gặp nhưng thôn xóm, gặp rất nhiều thôn dân thiện lương thuần phác, gặp đàn trộm cướp như sói như hổ, gặp cả nhưng nam nhân khuôn mặt mơ hồ chẳng biết có tính là soái ca không.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên bọn họ phản ứng khoa trương cũng không khác gì trong kịch phim truyền hình, hoặc hét lên một tiếng "Yêu quái" rồi bỏ chạy, hoặc không kịp kêu một tiếng mà té xỉu, hoặc gào lên "Yêu nghiệt" rồi thúc ngựa chạy ra xa, hoặc quỳ xuống mà vái lấy vái để. Nàng thực sự hoài nghi bọn họ có phải diễn viên chuyên nghiệp? Phản ứng cũng thật thái quá đi!

Hơn hai giờ sau, Lâm Nhất Tần đem xe dừng lại ở một sơn cốc nho nhỏ, kiểm kê đồ đạc kiếm được: hoa màu cùng bánh bao, hai tấm da động vật không biết dùng làm gì, vài bộ quần áo không phân rõ nam nữ, vài đôi giày cao thấp khác biệt.

Lâm Nhất Tần lâm vào khốn cảnh: nàng phát hiện đây là cổ đại, tuy rằng muốn tìm hiểu rõ bối cảnh cùng nhiệm vụ chính, nhưng hiện thời nàng một thân quần áo lố lăng thực sự không có can đảm lẫn vào đám người hỏi thăm. Loài người đối phó yêu nghiệt thường có hai thủ đoạn: nếu cường hãn hung tàn thì phục tùng cung cấp nuôi dưỡng, nhược bằng yếu thế dịu ngoan liều chịu bị thu phục. Bạn học Tiểu Lâm rõ ràng thuộc loại sau. Chỉ có an ổn ở trong Wild Boar nàng mới yên tâm.

OMG, đám trộm cướp ban nãy dám bắn tên vào xe nàng. Nếu không phải xe có vỏ bọc chống đạn, cái xe yêu quý của nàng giờ đã rỗ mặt rồi.

Lâm Nhất Tần do dự, dựa theo một loại tình huống thường thấy, nên thay đổi trang phục, dung nhập đám người, hỏi thăm tin tức rồi tìm đường lui. Nhưng nàng không có can đảm cũng luyến tiếc rời chiếc xe của mình a. Chẳng lẽ lại theo đường ác ma, mượn xe giả thần giả quỷ lừa gạt thôn dân, hưởng quyền lợi nữ vương sao?

Một đêm này, Lâm Nhất Tần trong lúc còn hoài nghi giữa cảnh chân thật và ảo cảnh, đã ngủ thiếp đi trong do dự.

Sáng sớm hôm sau, Lâm Nhất Tần quyết định điều tra mọi thứ xung quanh rồi tính đường trở ra sau.

https://thuviensach.vn

Năm 2027, nàng mua một chiếc xe việt dã, màu xanh lục, dáng vẻ cồng kềnh, để tiện cho việc quan sát tự nhiên liền được trang bị lớp vỏ ngụy trang. Bên trong xe có nút khởi động chế độ xem toàn cảnh bên ngoài, nhưng xe không thể tàng hình (loại xe tàng hình rất đắt đó), bất quá nếu như ở rất xa thì không thể nhìn thấy xe này được. (Tiểu Lâm, cao thủ giang hồ ai nấy đều có mắt cú vọ nha).

Cần khởi động nhận diện bằng vân tay, xe chạy bằng năng lượng mặt trời cùng nhiên liệu hóa học, bọc bằng vỏ chống đạn, vỏ dày có thể chịu được 10 phút đi dưới nước, cần thiết cho việc qua sông. Bình thường chỉ cần năng lượng mặt trời là điều khiển được, riêng khi chạy ở tốc độ cao cùng lặn nước thì cần nhiên liệu hóa học để nâng lên.

Khả năng vượt dốc cao, chịu chấn động tốt, ở khu vực bằng phẳng có thể vững vàng tiến tới. Thêm nữa, xe có thể mở rộng thành lều trại kiểu nhỏ, chứa tối đa 3 người.

Chiếc xe này có thể tính là sản phẩm hạng trung, đồ kĩ thuật cùng vỏ chống đạn cũng không phải loại tiên tiến nhất, là đồ quân dụng đã đào thải. Trong đại đa số các xe đều sử dụng động cơ lục sắc năm 2028, chỉ có xe việt dã sẽ trang bị nhiên liệu hóa học hỗ trợ. Cả nhà sau khi nghiên cứu kĩ càng đã lựa chọn xe loại Wild Boar bền bỉ lại thực dụng này. Lâm Nhất Tần vô cùng thích chiếc xe này.

Xe còn trang bị them đồ điện: một tủ lạnh nhỏ, một máy hâm nóng đồ ăn, thiết bị nghe nhìn, GPS, bộ động cơ năng lượng mặt trời

Đi đường trên xe luôn mang theo vật dụng cần thiết: máy chơi game, di động (không tín hiệu, chỉ có thể làm đồng hồ), bộ sửa xe tạm thời, bộ đồ câu cá, bình nước, hòm thuốc (thuốc trị thương Vân Nam, băng keo cá nhân, thuốc chống cảm mạo, đau bụng), thảm điện, bao ấm tay, ô che nắng, kính râm, hai cái khăn mặt, một bịch băng vệ sinh có cánh. Đồ ăn có 2 bình

https://thuviensach.vn

trà xanh, 1 ly trà sữa, nửa hộp cà phê, nửa bình vitamin, 2 cái bánh mì nhỏ, nửa thanh chocolate, một bộ đồ hóa trang (kem chống nắng, thỏi son, lược)

Tổng kết lại, mặc kệ đây là không gian ảo vẫn là thế giới thật, bạn học Lâm tuyệt đối có thể sống sót được. Hoặc là tự nhận là yêu nghiệt trời giáng, ham mê cường quyền nhận là ma tôn, hoặc nhân đạo hơn, tình thương cao cả có thể tự nhận là sứ giả của thần.

Đáng tiếc, Lâm Nhất Tần chính là người không có sở trường gì đặc biệt.

Khi Lâm Nhất Tần còn đang loay hoay ở khe núi, quyển sách Ỷ Thiên Đồ Long Ký còn chưa có bắt đầu, nhưng bánh xe vận mệnh đã bắt đầu lặng lẽ quay, cuốn theo cả số phận vị khách mời mới tiến đến thế giới.

Mười ngày sau, Lâm Nhất Tần ăn hết chiến lợi phẩm lần đầu xuất động, liền lấy hết dũng khí (mà thực sự là do cuộc sống bức bách), liền thay quần áo xuất động.

Nửa ngày sau, nàng trở lại bên Wild Boar với tình hình rõ ràng hơn.

Thông tin tìm hiểu được như sau: hiện tại là triều Nguyên, không biết hoàng đế nào đang trị vì (hai mươi năm nay ngôi vua đã thay đổi nhiều lần), thế gian gần đây thật loạn. Nơi đây là Sơn Tây, theo hướng nam đi thêm bảy trăm dặm chính là Biện Lương.

Lâm Nhất Tần dựa vào chút kiến thức lịch sử ít ỏi cũng đủ nhớ rõ thời Hậu Nguyên kéo dài không lâu, hoàng đế đời cũng đổi rất nhiều người, Biện Lương là tên cũ của Khai Phong, thời Hậu Nguyên cũng xem như phồn hoa. Nàng nhớ lại bản đồ Trung Hoa, quyết định đến xem thủ phủ thời ấy, hệ số an toàn có thể cao.

Giờ Tiểu Lâm đã khẳng định đây không phải thế giới ảo. Vậy đây là xuyên không sao? Không gian văn vẫn là huyền huyễn? Lâm Nhất Tần đầu

https://thuviensach.vn

tiên đã loại trừ trường hợp xuyên về lịch sử, lí do rất đơn giản – Nơi này mọi người đều nói tiếng phổ thông tiêu chuẩn.

Khi nàng ngồi trên Wild Boar thắt dây an toàn, một cảnh tượng rõ ràng mang theo đáp án xuất hiện.

Một bóng người màu xanh lảo đảo lao vào sơn cốc, theo sau là vài nhân sĩ đang dốc toàn lực truy đuổi, tay cầm bảo kiếm, miệng không ngừng hô quát. Lâm Nhất Tần đơ người mất 2 giây, trong não hiện lên hai chữ thật to: Võ hiệp!

Lại là bốn chữ: Kinh thiên động địa

Kỳ thực nàng xem xét thời gian vẫn còn nhiều, liền mặc kệ kẻ truy người trốn, lái xe đi tiếp, nhưng đúng lúc này, xe việt dã liền đứng lại như bị điểm huyệt.

Lâm Nhất Tần thở dài, haiz, nên tới vẫn là tới.

Nàng mở cửa xe, hướng về phía người mặc áo xanh, vô cùng có thành ý mà hô to: “Mau lên đây”

Tình cảnh cứu người kinh điển, vừa bình thường lại vừa cảm động, trong đó thể hiện cảm xúc đồng tình, khẳng khái trượng nghĩa cùng với phẩm chất thiện lương lâm nguy không sợ. Theo lý thường, người mặc áo xanh phải lập tức lên xe, chờ chốn thoát xong lại nhìn diện mạo của hắn, đánh giá xem hắn là nam chính hay nam phụ, xem xét một chút xem có phát hiện tình tiết trọng yếu của chuyện xưa không.

Nhưng mời quan sát lại tình huống cụ thể của hai bên. Một nữ nhân bình thường ngồi trên chiếc xe việt dã phổ thông, một đám võ lâm nhân sĩ bình thường đang tranh cãi.

https://thuviensach.vn

Được rồi, nếu chuyện này phát sinh ở năm 2028, tình cảnh này có thể đổi thành như vậy: bạn đang điên cuồng chạy trốn một đám lưu manh đáng khinh đuổi theo, đột nhiên một ánh sáng lóe bạc sáng rọi từ UFO dần dần đứng trước mặt bạn, bên trong có một ET ánh mắt thiện lương đối với bạn vô cùng thành ý mà kêu lên: “Mau lên đây!”

Vậy bạn sẽ lựa chon cùng lưu manh chạy trốn? Hay cảm kích ET vì ngày tận thế của vũ trụ mà cưỡi UFO cùng hướng về hướng mặt trời mà bay?

Được rồi, nếu là người phải chọn chính là tác giả ta, ta khẳng định lựa chọn cái trước.

Nhưng mà, nhân sĩ võ lâm cùng dân chúng phổ thông có nhiều khác biệt, trừ bỏ võ công, chính là tố chất dũng mãnh. Bởi vậy không thể lấy tiêu chuẩn người thường đánh giá.

Người mặc áo xanh đột nhiên cười hì hì, quay đầu nói với mấy đại hán: “Các người từ đại đô luôn đuổi mấy ngàn dặm theo ta, ta cũng đả thương sáu người các ngươi, đến tận đây cũng như đèn đã cạn dầu, thay vì cùng chết dưới tay bọn có săn cho triều đình các ngươi, không băng làm mồi cho yêu quái có vẻ thú vị hơn.”

Hắn dùng khẩu khí không lo nghĩ gì mà nói cho địch nhân biết, tựa hồ không phải nói chính bản thân mình mà đang bàn về một vật tế phẩm nào đó chuẩn bị làm thức ăn cho quái vật, lại dùng bước chân thoải mái như dạo hội xuân chơi lễ đạp thanh mà bước lên xe, thản nhiên ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Tinh thần gan dạ sáng suốt như thế, trong mắt vài đại hán đuổi theo cũng không khỏi lộ ra thần sắc kính nể.

Lâm Nhất Tần cảm thấy hơi xấu hổ. Vốn mình cứu người, lại bị nhầm tưởng thành yêu quái ăn thịt người gây họa cho nhân gian, cảnh tượng giống nhau lại bị đối xử bất đồng. Cũng may da mặt nàng dày gần bằng tường thành rồi, không đột nhiên lộ ra bộ mặt hung dữ, vẫn duy trì vẻ mặt thiện lương, tươi cười có chút cứng nhắc mà đem cửa xe đóng lại.

Khởi động ô tô chạy vài vòng, Lâm Nhất Tần định theo kế hoạch chạy hướng nam đến Biện Lương, bởi vì tình hình giao thông không tốt, nàng không dám đi quá nhanh.

Trong mắt người áo xanh, vật kì quái này chạy nhanh như chớp, cảnh vật xung quanh thay đổi thật mau, nhưng ngồi trong bụng quái vật lại không thấy chấn động gì.

Người áo xanh im lặng hồi lâu, Lâm Nhất Tần cảm thấy bản thân mình thật bị oan uổng, có lòng tốt cứu người, người kia chẳng những không cảm kích, còn tưởng rằng tiện lợi cho yêu quái ăn uống. Nàng chịu không nổi bầu không khí vừa xấu hổ vừa yên lặng này, liền mở miệng, vừa tự giới thiệu vừa khen đối phương:

“Ta gọi Lâm Nhất Tần, xin hỏi đại hiệp tên gì?”

https://thuviensach.vn

Người áo xanh im lặng chừng 1 phút, chắc là đang lo lắng hậu quả của việc nói tên cho yêu quái. Một phút sau, hắn cuối cùng cũng mở miệng vàng, giọng điệu lại vô cùng không tốt:

“Vi Nhất Tiếu. Ai nói cho ngươi ta là đại hiệp? Ngươi là ai?”

Những lời này nhìn như trả lời câu hỏi của Lâm Nhất Tần, lại rõ ràng thể hiện thái độ chán ghét việc nàng “vỗ mông ngựa” (khen tặng). Đồng thời cũng đào lại một cái hố cho nàng nhảy vào. Mặc kệ nàng có trả lời mình là ai, hay phủ nhận mình không là cái gì cả cũng là một vấn đề lớn.

Lâm Nhất Tần cố gắng hiết sức kiềm chế bản thân khỏi khó chịu: “Thế giới tươi đẹp như thế, ta lại buồn bực, vậy là không tốt, không tốt…Phản ứng của hắn thế là bình thường, không cần tức giận, không cần tức giận.”

Nàng lại suy xét tình huống để đáp trả, bởi thế chưa kịp để ý cái tên Vi Nhất Tiếu có gì đặc biệt.

Nếu nói Lâm Nhất Tần còn có tài lẻ gì, kia có lẽ chính là nói dối mà mặt không đỏ tim không đập mạnh. Làm người không ai không từng nói dối, nhưng kĩ thuật nói dối để cải thiện quan hệ giữa người và người cũng là một môn học nghệ thuật cao cấp. Lâm Nhất Tần tự nhận trong lĩnh vực này mình là cao thủ, thường xuyên nói dối đến chính bản thân mình cũng đều tưởng là thật.

“Ta không phải yêu quái, tất nhiên là tiên, chính là một trong những vị tiên tử hạ phàm. Cái ngươi đang ngồi là linh vật cưỡi của ta, tên gọi lợn rừng”

(Lợn rừng chính là xe việt dã hiệu Wild Boar)

Hắc hắc, tiểu thuyết tu chân tuy xem không nhiều lắm, nhưng những điểm mấu chốt vẫn còn nhớ rõ. Khi nói dối, tin tức để lộ ra phải phù hợp

https://thuviensach.vn

với khả năng suy luận của đối phương, lúc này nên tỏ vẻ bản thân là người trong nghề, bày tỏ một chút, đối phương sẽ ít nhiều tin tưởng.

Huống chi đối với xe việt dã này, Vi Nhất Tiếu không có khả năng giải thích được, không tin cũng phải thừa nhận. Biện pháp giải thích này so với việc nói với cổ nhân rằng ta đến từ thế giới tương lai có vẻ hợp lí hơn.

Vi Nhất Tiếu không hỏi lại điều gì, trong xe lại rơi vào im lặng. Lâm Nhất Tần vô cùng nghi hoặc, tưởng rằng hắn sẽ hỏi: "Ngươi làm sao chứng minh được ngươi là tiên nhân? Ngươi hạ giới làm gì? Cứu ta có mục đích gì?", hay vài vấn đề linh tinh khác.

Nàng đương nhiên cũng chuẩn bị tốt nhiều đáp án, nhưng đối phương thế mà hoàn toàn không hỏi. Vậy chứng tỏ hắn hoặc là hoàn toàn tin tưởng, hoặc một điểm cũng không tin. Nàng từ từ dừng xe, chuẩn bị tiến hành chiêu thức lừa gạt "one on one", "face to face" (đối đầu một chọi một)

Lúc này, một bàn tay lạnh lẽo nhẹ nắm lấy cổ tay của Lâm Nhất Tần, Vi Nhất Tiếu khong biết tự khi nào, lặng lẽ quỷ mị tiến đến gần vị trí điều khiển. Lần này khiến Lâm Nhất Tần hoảng sợ không nhẹ: không phải nói cổ nhân thật bảo thủ sao? Ta không mặc nam trang, thế nào mà hắn lại tùy tiện sờ tay nữ nhân? Chẳng lẽ hắn là nam chính nam phụ gì đó?

Lâm Nhất Tần cũng không lộ ra vẻ mặt háo sắc, chính là nàng căn bản không hiểu được chiêu thức nắm giữ mệnh môn này ở thế giới võ hiệp là một loại uy hiếp đằng đằng sát khí chứ không phải tình tiết nắm tay ám chỉ việc kìm lòng không được trong ngôn tình tiểu thuyết.

Trong không gian toa xe nhỏ hẹp, không khí càng trở nên kì quái: một bên là sát khí vô hình tỏa ra đen kịt, một bên khác là ngại ngùng không hiểu màu phấn hồng ngọt ngào.

Vi Nhất Tiếu nhìn từng biểu cảm của nữ nhân: giật mình, hoang mang, e thẹn, có chút phức tạp, chính là không có sợ hãi. Hơn nữa chính nàng

https://thuviensach.vn

không có nội lực, bản thân mình đến gần cũng không có phản ứng gì, chắc chắng phải người trong võ lâm. Thân thể nàng ấm áp, huyết mạch hiện rõ, rõ ràng là người sống.

Hắn nhẹ thở ra, không còn dư thừa sức lực mà ngồi sững trên ghế, hai mắt nhắm lại. Hắn chạy trốn đường dài cùng một đám người liều mạng đánh nhau, nội lực đã hao hết, thể lực chống đỡ hết nổi, chỉ dựa vào một hơi chân khí cắn răng cố chống đỡ mới không té xỉu. Tuy rằng hiện thời tình huống không rõ nhưng cũng không thể nào giữ vững tỉnh táo được nữa.

Lâm Nhất Tần nhìn bàn tay tái nhợt trượt xuống, đột nhiên nhớ tới việc người này khi trốn vào sơn cốc đã bị thương. Chính là hắn hành động như thường, khi nói chuyện cũng không để lộ sự thống khổ, nên nàng liền quên.

Lúc này nàng không khỏi hoảng hồn, hô to tên hắn: "Vi Nhất Tiếu? Vi Nhất Tiếu!"

Gọi tên hắn, nàng mới nhớ tới tại sao mình có cảm giác quen thuộc. Nàng biết Kim Dung có một tiểu thuyết võ hiệp, Vi Nhất Tiếu chính là một nhân vật trong đó. Tuy rằng nàng chưa đọc qua, nhưng có một trò chơi tên là “Ỷ Thiên Đồ Long Ký chi minh giáo phong vân”, bởi vậy còn nhớ rõ cao thủ khinh công Vi Nhất Tiếu. Chuyện xưa xảy ra ở thời Mạt Nguyên, nếu không phải trùng tên thì hắn nàng đã nhặt được một Pháp Vương.

Lâm Nhất Tần mới chỉ gặp bệnh nhân trọng thương hôn mê tại bệnh viện khi đi thăm bệnh, nên căn bản không biết xử lí tình huống này như thế nào. Nàng nhớ được Minh Giáo chính là phần tử võ trang phản triều đình, mà Vi Nhất Tiếu vừa mới từ tay “chó săn của triều đình” trốn thoát, nên nàng không dám tùy tiện đưa hắn vào trấn tìm bác sĩ, lại không thể lái xe vào thành, chỉ sợ tự mình tha hắn đi cũng khiến hắn mất máu mà chết. Lúc này chỉ có thể xem hắn bị thương như thế nào rồi lại quyết định thôi.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần đem ghế hạ thấp, bắt đầu động tay động chân, đem Vi Bức Vương từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài phi lễ một lần. Kết quả kiểm tra như sau:

Nội thương: trên xương bả vai có dấu tay đỏ tụ máu, cả người đều bầm tím, xương sườn có khả năng đã gãy.

Ngoại thương: Bên cánh tay trái cứ cách 2, 3cm là một vết thương nhỏ, không quá sâu, nhưng hiện ra màu xanh đen, rất có thể đã trúng độc. Bên đùi phải có một vết thương dài chừng 20cm, không biết do hung khí nào tạo thành, máu thịt mơ hồ dường như có thể thấy được xương, vết thương được băng qua loa bằng mảnh vải đã ướt sũng máu.

Lâm Nhất Tần xem mà cả người run run, nàng tuy rằng không phải thấy máu là choáng, nhưng chưa từng gặp qua vết thương nghiêm trọng như vậy, nhất thời váng đầu hoa mắt huyết áp tăng, lấy di động định gọi 120.

Ngây người cỡ 3 phút đầu óc mới trở lại bình thường: “Cái này khẳng định không thể tìm bác sĩ. Vết thương do đao gay ra cùng trúng độc với chưởng ấn, vừa nhìn là biết thương tạo thành do binh khí lúc đánh nhau, lúc đó bị truy hỏi, có chạy cũng chạy không thoát.”

Lâm Nhất Tần không biết chế độ quản lý bác sĩ ở triều Nguyên, nhưng nhớ được rằng bác sĩ ở hiện đại khi trị liệu vết thương do đao súng gây ra đều phải báo lên cục công an, vì rất có thể đây là chứng cứ lưu lại khi phạm tội. Nếu mạo hiểm đi chữa mà bị bắt, bản thân mình cũng không thể giải thích rõ ràng. Hắn tuy rằng trong thế giới Ỷ Thiên cũng là nhân vật có tiếng, nhưng lúc này đang bị thương nặng, nàng cũng không nỡ khiến hắn bỏ mạng.

Sinh mạng đáng quý, tất nhiên phải cấp cứu gấp. Lâm Nhất Tần từ hộc xê lấy ra hòm thuốc nhỏ, đem nửa bình Vân Nam bạch dược đều thoa lên miệng vết thương trên đùi. Mắt thấy máu vẫn không ngừng chảy, phải băng

https://thuviensach.vn

bó lại lần nữa, nhưng xung quanh đây cũng không có băng vải, nếu lại dùng mảnh vải buộc nhất định sẽ bị nhiễm trùng.

Lâm Nhất Tần đi đi lại lại quanh xe chừng hai ba vòng liền vỗ đầu. Có rồi! Nàng lấy ra gói BVS (cái thứ được giới thiệu phía trên ấy), rút ra một cái, xé bao giấy đặt lên miệng vết thương, lại dùng khăn mặt cột chặt lại.

Lâm Nhất Tần không ngừng cảm thán bản thân thật sự là thiên tài, BVS trước khi xuất xưởng đều phải khử trùng qua, đây chính là chuyên gia giải quyết vấn đề "xuất huyết", tuy rằng xuất huyết này không không xuất huyết kia, nhưng cũng tạm xem như chữa ngựa chết thành ngựa sống.

Nhưng mà cứ nghĩ đến việc Vi Bức Vương đại danh đỉnh đỉnh nếu phát hiện miệng vết thương là dùng BVS mà cầm máu, không biết có xấu hổ đánh chết nàng không. Cũng may hắn không biết thứ đó, vậy nàng liền lừa hắn là ổn.

Nhìn vết thương trên tay hắn, quanh vết thương không có máu, thoạt nhìn như đã được Vi Nhất Tiếu xử lí qua, nàng lại không biết cách giải độc, chỉ có thể lấy băng keo cá nhân mà dán lên thôi.

Về phần nội thương do chưởng ấn, Lâm Nhất Tần thật sự không có cách nào, liền nghĩ võ lâm cao thủ mỗi lần nội thương đều tự mình hóa giải, cùng lắm thì nhờ đồng đạo tương trợ, bác sĩ cũng chẳng giúp đượng gì nhiều.

Vừa sơ cứu xong, nàng mới phát hiện ghế ngồi trên xe việt dã loang lổ đầy máu là máu, trong lòng đau xót không thôi.

"Ta thật sự đã cố gắng hết sức rồi. Băng keo cá nhân cùng BVS ở nơi này đều là vật hiếm, dùng một cái là thiếu một cái đó, nếu ngươi không sống nổi thì thật xin lỗi chúng nó."

https://thuviensach.vn

Sau khi làm xong lô công việc hại não, Lâm Nhất Tần mới còn dự thời gian nhớ lại những gì liên quan đến Vi Nhất Tiếu, rồi cẩn thận đánh giá diện mạo của hắn. Không phải nàng không để ý, mà là vì tâm tình khẩn trương lúc chạy trốn, thêm nữa nhận thấy vết thương của hắn so với khuôn mặt hắn còn khiến người ta chú ý hơn.

Cái gọi là no cơm ấm cật, dậm dật mọi nơi, khi tinh thần đã bình ổn, nhàng nhàm chán lộ ra vẻ háo sắc. Gì chứ, sờ cũng sờ qua rồi, YY một chút cũng chẳng là gì.

Để giảm bớt áp lực tâm lý, bạn học Tiểu Lâm bắt đầu miên man suy nghĩ.

Nhân vật Vi Nhất Tiếu trong game, nàng còn có chút ấn tượng, trong "Ỷ Thiên Đồ Long chi Minh Giáo phong vân", hắn có dáng người cao gầy, khuôn mặt lạnh lùng, mặc áo choàng xanh có hoa văn tú lệ, miệng có ranh năng sáng "lấp lánh" như ma cà rồng, trung tây kết hợp có vẻ rất kì quái.

Cơ mà điều này cũng dễ hiểu, trong game, hình tượng là vô cùng quan trọng, chỉ cần không phải nhân vật râu ria của NPC, nếu đẹp được thì càng đẹp, không đẹp cũng phải có điểm hoa lệ đáng chú ý. Ngẫm lại, trong nguyên tác Vi Nhất Tiếu thật sự không thể nào "nổi trội" như vậy được.

Lâm Nhất Tần cũng ít khi dùng nhân vật này để chơi. Tuy rằng hắn là một trong tứ đại Pháp Vương của Minh Giáo, nhưng khả năng tấn công không bằng Ưng Vương Sư Vương, ngoại hình đẹp không bằng Long Vương, phòng ngự cũng kém, tuy rằng tốc độ cùng độ linh hoạt tốt nhất, nhưng tuyệt chiêu hàn băng miên chưởng phát tác khá chậm. Lực hấp huyết gây chấn động lớn, nhưng chỉ dùng được ở phạm vi nhỏ, không thể công kích ở không gian rộng, quả thực chỉ mang tính cục bộ không đáng kể.

Khi tuyên truyền game này trên thị trường quốc tế, hắn được xưng là Ma cà rồng phương Đông, lúc ấy khiến nàng cười đến sốc hông: xin nhờ,

https://thuviensach.vn

ma cà rồng ngoài biết hút máu cũng phải đẹp trai nữa đó!

Lâm Nhất Tần nhìn bản nhân Bức Vương mà nghĩ: phiên bản ảo Vi Nhất Tiếu đúng là chỉ có thể dùng không thời gian siêu việt mà mường tượng thôi a.

Đôi mắt đen sắc cùng gương mặt trắng bệch, môi mỏng, tuy rằng hiện giờ đã té xỉu nhưng lông mi tinh tế vẫn nhăn lại như khinh bỉ thế gian, thần sắc cổ quái, thân cao trên 1m7. Dáng người trông giống tiểu thiếu niên đơn bạc. Lâm Nhất Tần chẳng những xem qua cũng đã sờ qua, người này tuy gầy, toàn thân đều rắn chắc, cơ bắp đường cong dù không khoa trương cũng thật rõ ràng, tuyệt đối là người thường xuyên rèn luyện.

Có câu nói rằng: Nhân vật truyền kì lớn lên có thể không đẹp trai, nhưng nhất định phải có cá tính. Vi Nhất Tiếu chẳng những tính cách có cá tính, mà cá tính đến độ xuyên cả thời không.

Thẩm mĩ của người cổ đại rất đơn giản, đẹp đến mức không giải thích nổi thì gọi là dung mạo thiên tiên, vv…, dung mạo hắn cũng đâu có đến nỗi, thế mà tự nhiên lại đem so sánh hắn với con dơi khủng bố ghê gớm. Lâm Nhất Tần không khỏi cảm thán:

“Vi Vi à, ngươi thật là sinh không gặp thời rồi….”

(P/s cho ai chưa tìm hiểu kĩ về Vi Nhất Tiếu: nguồn từ wikipedia

Thanh Dực Bức Vương Vi Nhất Tiếu là một nhân vật trong bộ truyện kiếm hiệp Ỷ Thiên Đồ Long kí của nhà văn Kim Dung. Ông là một trong Tứ đại pháp vương củaMinh Giáo. Ông là người vô cùng cổ quái và quái dị. Trước khi Trương Vô Kỵ lên làm giáo chủ Minh Giáo thì Vi Nhất Tiếu do bị tẩu hỏa nhập ma khi luyện công, do đó khi khai triển nội công đều phải hút máu người sống, nếu không thì sẽ bị lạnh cóng toàn thân và chết (nên hình ảnh của Vi Nhất Tiếu luôn gắn liền với "Con dơi hút máu người"). Sau này nhờ Trương Vô Kị dùng Cửu Dương Thần Công chữa trị,

https://thuviensach.vn

nên Vi Nhất Tiếu không còn phải hút máu người sau khi vận nội công nữa, Vi Nhất Tiếu đã trở thành một trợ thủ đắc lực cho Trương Vô Kỵ. Nhờ tài khinh công thuộc hàng đệ nhất thiên hạ của mình mà nhiều phen Vi Nhất Tiếu đã giải cứu nhóm người Trương Vô Kỵ khỏi những lúc nguy nan. Ngoài ra, ông còn có võ công: Hàn băng mi chưởng công.)

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Thế nào gọi là giang hồ?

Đó là một thuật ngữ cổ xưa để diễn tả một vấn đề rất bình thường, Đáp án khá đúng là: có người thì có giang hồ.

Những lời này nghe qua có vẻ mang đầy hàm ý triết học, nhưng Lâm Nhất Tần xem qua thì căn bản nó chẳng có ý nghĩa gì cả. Nàng sẽ vô cùng khinh bỉ mà nói:

“Dựa theo đáp án này, vào năm 2028, toàn bộ Hệ Mặt trời đều là giang hồ.”

Nàng đúng là không hiểu lắm, giang hồ cùng lắm chỉ là hình thái của ý thức mà không phải do vật chất tạo thành. Cuộc sống sinh hoạt ở năm 2028 khiến nàng chỉ cảm thấy hứng thú với những vật thể khách quan tồn tại hơn. Ví như tại giang hồ này, nàng chỉ quan tâm việc làm thế nào để bảo toàn tính mạng, làm thế nào ăn mặc đủ dùng. Đặc biệt ở những lúc đói bụng, việc suy xét càng trở nên thực dụng hơn nhiều.

Lúc này trời đã chạng vạng về chiều, Lâm Nhất Tần đã một ngày không ăn gì, cộng thêm lo lắng chấn kinh cả buổi, hiện tại sớm đói đến mức ngực dán vào lưng. Thế nhưng Vi Nhất Tiếu vẫn không có dấu hiệu muốn tỉnh lại, hại nàng không ngừng kiểm tra nhịp tim cùng hô hấp của hắn, cũng không dám đi xa tìm chút thức ăn bỏ bụng.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng còn nửa thanh chocolate, nhưng nàng vẫn không nỡ ăn, luôn để dành đến tình huống khẩn cấp. Một ngày không ăn gì đói nhưng không chết được, nhưng một ngày không uống nước sẽ vô cùng khó chịu, nàng mỗi ngày sẽ dùng chai lọc nước suối uống, mà buổi sáng nay khi chạy trốn liền quên đi múc nước, lúc này thật khát không chịu nổi.

Nhìn trời dần dần tối đen, nàng thầm nghĩ có lẽ xe ngụy trang trong đêm tối sẽ không bị phát hiện, liền đánh xe đi tìm nguồn nước. May thay trước lúc trời hoàn toàn tối đen tìm được một con sông nhỏ. Vội vàng đem bình nước xúc thật sạch sẽ, cũng không kịp đun nước liền uống hơn nửa bình.

“Ai da, ta sống lại rồi…Uống nhiều nước có lẽ sẽ không đói bụng”

Lâm Nhất Tần nhìn Vi Nhất Tiếu đang hôn mê, bờ môi hắn đều khô nứt. Đương nhiên, mất máu nhiều như vậy, lại không biết đã chạy qua quãng đường dài bao nhiêu, không chết vì mất máu quá nhiều cũng chết vì mất nước.

Nhưng nàng lại không dám mạnh mẽ cho hắn uống, sợ rằng người đang hôn mê không thể kiểm soát được thực quản, chỉ cần một thìa nước vào phổi cũng khiến người đó bị sặc chết. Chỉ có thể dùng khăn mặt thấm nước xoa lên đôi môi khô khốc của hắn.

Vi Nhất Tiếu hai canh giờ trước liền tỉnh, nhưng hắn cũng không có mở mắt hay nhúc nhích gì. Có thể cảm nhận được vết thương ở chân được băng bó lại, một bên thân mình bứt rứt, là dư độc còn chưa hết.

Chân khí trong cơ thể tán loạn, thân mình cũng vì mất máu quá nhiều mà trở nên lạnh lẽo. Con quái vật sắt này cũng không chuyển động, nữ nhân quái dị kia cũng chỉ là ngồi bên cạnh, chốc chốc lại lầm bầm lầu bầu, chốc chốc lại đưa tay sờ ngực cùng hơn thở hắn.

Nghĩ đến bản thân tình cờ gặp được nữ nhân quái dị này, may mắn bảo toàn tính mạng, hiện thời bị trọng thương không thể cử động, lại không biết

https://thuviensach.vn

nàng là người phương nào, Vi Nhất Tiếu lẳng lặng nằm điều chỉnh khí tức.

Hắn cảm giác chân khí như đình trệ, không cách nào khơi thông, chỉ có thể từ từ điều chỉnh. Lần này bị thương nghiêm trọng, sợ rằng trong hai tháng võ công chưa thể hồi phục.

Trước khi xuống núi, sư phụ đã dặn phải luôn cẩn thận, hắn chỉ xem như gió thoảng qua tai, nếm mùi đau khổ rồi mới biết không được xem thường người trong thiên hạ, bọn người Thát (người Mông Cổ) thế mà lại thu nhận nhiều cao thủ đến vậy.

Lâm Nhất Tần không biết lúc bụng mình kháng nghị kêu to cùng khi nhỏ giọng hát ngân nga vài câu hay lúc lau sờ Vi Nhất Tiếu, từng động tĩnh nhỏ của nàng, Vi Nhất Tiếu đều mười phần rõ ràng.

Đợi đến lúc nàng thật sự ngồi không nổi nữa, đi tìm nguồn nước, điên cuồng lấy nước uống, Vi Nhất Tiếu đã hoàn toàn khai thông khí tức tắc nghẽn ở lồng ngực. Đúng lúc chần chừ không biết nên làm thế nào thì một vật ướt át mềm mại nhẹ nhàng đặt lên môi của mình, Vi Nhất Tiếu nhíu nhíu mày, mở mắt ra nhìn.

Đây là thời khắc kích động lòng người, mặc kệ có phải tiểu thuyết gì gì đó không, lúc này nam chính hoặc nam phụ hắn đối với nữ chủ đã vất vả chiếu cố hắn lòng sinh hảo cảm. Khi hắn mở mắt, nhìn thấy một khuôn mặt miệng cười kinh hỉ như hoa, nhất thời tình cảm ôn nhu cùng cảm kích lan tràn, từ đó lòng khắc sau, tình thêm đậm, Hồng Tứ quân gặp gỡ Hồng Nhị quân, trời đất giao hòa…

(Theo những gì editor tìm hiểu thì Hồng Tứ quân cùng Hồng Nhị quân là hai tổ chức chính trị của Đảng Cộng sản Trung Quốc trước thời kì Đại Cách mạng văn hóa. Về sau, Hồng Tứ và Hồng Nhị Phương Diện Quân "hội sư", thống nhất trở thành Cục Tây Bắc Trung ương đảng Cộng sản

https://thuviensach.vn

Trung Quốc, từ đó trở thành một trong những cơ quan chỉ huy cấp cao của Trung Hoa.)

Chỉ tiếc Vi Nhất Tiếu không phải Trương Sinh, Lâm Nhất Tần cũng chẳng phải Thôi Oanh Oanh. Cái gọi là miệng cười như hoa xét cho cùng cũng chỉ là một khuôn mặt phổ thông người qua đường đều có.

(Thông tin thêm về Trương Sinh và Thôi Oanh Oanh: Tây Sương Kí: https://vi. wikipedia. org/wiki/Tây_... ng_ký)

Vi Nhất Tiếu một câu cũng chưa nói, liền chộp lấy nửa bình nước trong tay Lâm Nhất Tần, uống hết sạch, rồi đem cái chai không ném trả lại nàng, sau đó lại nằm nhắm mắt.

Lâm Nhất Tần ngay cả một câu kinh điển: “Ngươi tỉnh rồi!” cũng chưa kịp nói, lại phải đối mặt với gương mặt trắng bệch như người chết, trong lòng buồn bực liền muốn chửi: “Móa”

Nhưng trách thì trách, xem ra tính mạng người này không còn nguy hiểm nữa. Nàng nhẹ thở ra, bắt đầu lo lắng cho cuộc sống ngày mai.

Ở triều Nguyên, tiền thông hành là vàng bạc. Lâm Nhất Tần đương nhiên không có. Nàng cũng không muốn bán thứ gì mang từ tương lai đến. Không nói đến không có người biết giá trị của chúng, biết rồi lại khiến kẻ xấu mơ ước, mạo hiểm cùng lợi ích luôn tồn tại, nàng thật sự không thể gánh vác nguy hiểm đâu. Lại nói, muốn buôn bán cũng cần tiền vốn đó.

Vi Nhất Tiếu không có tiền. Nàng cẩn thận lục soát người hắn rồi, trừ một thanh chủy thủy đen tuyền ra thì không tìm được thứ có giá trị.

Thời đại này cùng thế kỉ 21 không giống nhau, người giàu hay nghèo chỉ cần nhìn y phục là biết ngay. Quan có quan phục, binh có binh phục, kẻ có tiền mặc trương bào tơ lụa, áo choàng dài quá gót, màu sắc tương sáng hoa lệ, bên trong còn hai lớp áo: trung y cùng nội bào. Dân chúng bình dân

https://thuviensach.vn

chỉ có thể mặc vải thô, vì tiết kiệm vải dệt mà ngoại bào tương đối ngắn, màu sắc chủ yếu là nâu sồng hoặc đen than, bởi vì đỡ tiền nhuộm. Chỉ cần thời tiết không lạnh, đều chỉ cần mặc hai lớp áo.

Bạn học Vi Nhất Tiếu một thân vải thô xanh rách nát, trung y là lớp vải cũ màu xáu trắng đã bạc màu, bị hắn xé tay áo làm băng vải, giày đã sớm mòn, thấy thế nào cũng không giống kẻ có tiền.

Một kẻ nghèo hai bàn tay trắng cứu một "con dơi" nghèo trắng hai bàn tay, về vấn đề cơm ăn, chỉ có thể chờ hắn tỉnh lại đi tìm huynh đệ Minh Giáo giúp đỡ một chút. Nhưng xem hắn bị buộc tới đường cùng cũng không tìm người hỗ trợ, không biết là Bức Vương nhân duyên quá kém hay lòng tự trọng quá cao.

Này người trong võ lâm làm sao để kiếm tiền đây?

Danh môn chính phái đại hiệp rất có khả năng nhiều của cải, thừa tiền liền bái sư học nghệ. Dù sao đi lại trên giang hồ không phải chỉ dựa vào võ công, cũng cần có nhu cầu ăn uống, may mặc, ở trọ nữa đó. Những thứ này có thứ nào không cần tốn bạc sao?

Thế thì Minh Giáo cùng các môn phái khác đâu? Tuy rằng họ làm việc kín đáo cổ quái, nhưng không thể ai ai cũng đều làm cướp, cướp của người giàu chia cho người nghèo chứ? Dù sao loại hình tạo phản này cũng cần bạc chiêu binh mãi mã, dù vũ khí là tự mang đi thì cũng phải cho người ta cái ăn chứ.

Lâm Nhất Tần càng nghĩ, càng không tìm thấy phương pháp mưu sinh, nàng lại vô cùng tự ti: ở hiện đại tốt nghiệp đại học xong không tìm được việc làm, nay quay về cổ đại vẫn chịu cảnh thất nghiệp, bản thân mình chẳng lẽ vô dụng vậy sao?

Vừa trằn trọc vừa rơi vào giấc ngủ lúc nào không hay…

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm sau, Lâm Nhất Tần bị đói tỉnh, xoay người nhìn qua thấy chỗ ngồi bên tay lái trống không, đảo mắt nhìn quanh liền thấy Vi Nhất Tiếu đang ngồi xếp bằng cạnh bờ sông. Xuống xe đến gần hắn, nàng vừa thấy xung quanh hắn mơ hồ là hơn nước trắng bạc, tụa lớp băng mỏng lạnh vô cùng, nghĩ đến việc hắn luyện Hàn băng miên chưởng âm hàn.

Lâm Nhất Tần biết cao thủ luyện công kiêng kị nhất là việc bị quấy rầy, dễ tẩu hỏa nhập ma, giống Minh Giáo giáo chủ Dương Đỉnh Thiên vì thế mà chết, nàng liền rón ra rón rén quay về cạnh xe, lấy ra bộ đồ câu, chuẩn bị câu cá.

Nào biết vừa lấy cần câu ra nàng liền ngây người, không có mồi câu a. Nơi này sông chảy khá xiết, cần con giun mới câu được cá Nhưng là trừ cửa hàng bán đồ dùng câu cá, nàng thật không biết đi nơi nào tìm được loại động vật thân mền đó. Chẳng lẽ lại học Khương Thái Công, để mặc cá tự cắn câu à?

Khi nàng cầm cần câu đứng ngốc ở bờ sông ngẩn người, một thanh âm chanh chua từ nơi rất gần truyền tới:

“Chẳng lẽ tiên nhân câu cá không cần mồi? Ta đây càn phải cung kính chờ xem tuyệt kĩ này vậy.”

Lâm Nhất Tần đột nhiên ngẩng đầu, Vi Nhất Tiếu lại im hơi lặng tiếng lẻn đến gần bên nàng, thật sự là khảo nghiệm năng lực trái tim yếu ớt của nàng. Nhìn lông mi hắn nhướn cao, môi mỏng cười đến khinh bỉ, Lâm Nhất Tần đột nhiên thấy thật phẫn nộ:

“Tìm không thấy mồi câu, ngươi cũng phải chịu đói”

Vi Nhất Tiếu không rên một tiếng, cúi người, tay tựa như cái xẻng, đào đào vài cái trên mặt đất, chẳng mấy chốc đã đào được một cái hố không nhỏ. Hai bên bờ sông đất tơi ẩm ướt, nàng nhìn thấy hắn đào thoải mái như đào đậu hũ không bằng, không khỏi chặc lưỡi.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết hắn tìm thế nào, hai ngón tay kẹp lấy một con giun lớn, rũ bớt bùn, liền lấy cần câu từ tay Lâm Nhất Tần, nhẹ nhàng gắn mồi vào rồi nhẹ tay vững vàng vung cần ra xa đế giữa sông. Chiếc cần dài 5 thước ở trong tay hắn nhẹ nhàng linh hoạt như chiếc đũa dài, cứ như thứ này hắn đã dùng quen vài chục năm vậy.

Lâm Nhất Tần nhớ tới việc lúc bản thân tập câu cá, luyện đến mức cánh tay mỏi rời không nhấc nổi lên, so sánh với Vi Nhất Tiếu, liền chỉ biết cảm thán ngẩng đầu hỏi trời xanh.

Không đợi nàng cảm thán xong, Vi Nhất Tiếu đã kéo con cá chép hai ba cân. Lâm Nhất Tần nhanh chóng xoay người lấy túi làm cá. Nàng chưa kịp đem túi qua liền thấy Vi Nhất Tiếu hoa tay vài cái liền đem bụng mổ sạch sẽ, nội tạng ném vào sông, con cá trên tay hắn còn vặn vẹo.

Miệng Lâm Nhất Tần mở to đến mức có thể nuốt được cả trứng đà điểu. Không đến 10 phút, Vi Nhất Tiếu đã câu lên 4 con cá, miệng bạn học Tiểu Lâm còn chưa ngậm vào được. Hắn cười mỉa:

“Nghe nói tiên nhân không ăn khói lửa nhân gian, mở miệng lớn như vậy là muốn ăn sống sao?”

Lâm Nhất Tần lắc đầu, nàng đến chút sức lực phản bác cũng không thể nói thành lời. Hắn tên Vi Nhất Tiếu quả không sai, hắn không chi yêu cười, mà mỗi nụ cười đều đem người sống tức thành người chết.

Kế tiếp chính là màn nhóm lửa nướng cá kinh điển, Lâm Nhất Tần không mang bật lửa, có bảo nàng đi chết cũng không có khả năng từ trong đám củi gỗ tạo ra lửa. Chỉ có thể nhìn Vi Nhất Tiếu lấy ra ít giấy cuốn khô, quăng ra vài cái liền xuất hiện khói, từ đó bùng lên thành lửa.

Thì ra đây là thiết bị tạo ra lửa trên giang hồ. Làm nàng cứ tưởng mình nhìn thấy Minh Giáo bí thư, chưa mở ra xem thì hắn đã thủ tiêu rồi.

https://thuviensach.vn

Bữa cơm này tuy được làm vô cùng qua loa gấp gáp, bạn học Tiểu Lam có cảm giác buồn bực phi thường, có cảm giác sống cuộc sống tháo chạy ngày càng bất lực.

Nàng cứ nghĩ rằng từ nhỏ đi theo cha mẹ khắp nơi du ngoạn, tự tin rằng năng lực sinh tồn của mình so với đám bạn cùng tuổi tốt hơn nhiều, hôm nay rơi vào hoàn cảnh xấu hổ thế này, khiến Bức Vương đối vị "tiên nhân" này khinh bỉ tột cùng.

Vi Nhất Tiếu vô cùng hứng thú với cái cần câu lạ kì, không câu cá cũng đem nó xoay tói xoay lui. Đương nhiên, cần câu cứng chắc làm từ hợp kim mạ vàng, tình co dãn siêu tốt, tiền thưởng cả năm của lão ba đều đổ vào đây đó.

Lâm Nhất Tần chưa kịp đắc ý thổi phồng lên một chút, liền thấy Vi Nhất Tiếu đột nhiên dùng hai tay gập cần câu lại. Chiếc cần đáng thương bị bẻ cong thành góc 90 độ.

"Oa a a a a a a a a a! ! ! ! ! ! ! ! ! ! Ngươi! Ngươi như thế nào có thể tùy tiện gập lại như vậy. Tuy đây là hợp kim mạ vàng cũng không thể chịu lực như vậy được a! ! ! ! ! ! ! ! !"

Lâm Nhất Tần rốt cục nhịn không được liền hiện nguyên hình hét lên một tiếng điên cuồng, đáng tiếc đối với Vi Nhất Tiếu không có lấy một tí kinh sợ, hắn quét mắt nhìn Lâm Nhất Tần một cái, liền bẻ cái cần trở lại, không phục nguyên hình trạng ban đầu, chính là trên thân cần còn để lại dấu vài ngón tay ấn. Lâm Nhất Tần hận đến mức không thể đạp đầu hắn xuống đất.

Vi Nhất Tiếu cười đến mức tâm trí hưng phấn dạt dào:

"Đồ dùng gì đó của tiên nhân cũng chỉ rắn chắc đến mức đó thôi, cơ mà cơ quan co duỗi kia cũng thật thú vị."

https://thuviensach.vn

“Không cần lại gập nó! Trả lại cho ta! Trả lại cho ta! Ngươi có biết rằng ở thế gian này nó là một bảo vật không? Là pháp bảo của tiên nhân đó!”

Lâm Nhất Tần đem cần câu đoạt về, sắp xếp gọn gàng cất vào bao. Hít sau, không ngừng lầm bầm: “Thế giới tốt đẹp thế này, ta không nên tức giận, như vậy không tốt, không tốt, … Ta cần chi tiêu cho cuộc sống, cần ăn mặc ở đủ dùng…”

Nàng ngồi xếp bằng trên mặt đất, chuẩn bị bắt đầu đàm phán.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 4

“Bản tiên nhân đã cứu ngươi, ngươi cũng phải báo đáp chút gì đi chứ.”

Vi Nhất Tiếu cũng ngồi xuống, cười hì hì nói: “Tiền bạc ta không có, võ công hiện tại cũng không sử dụng được, lại bị quan phủ đuổi giết, nào có cái gì để báo đáp tiên nhân?”

“Vậy các huynh đệ của ngươi đâu?”

“Huynh đệ? Ta không có huynh đệ, ta là cô nhi.” Vi Nhất Tiếu cũng không giận, nghiêm cẩn trả lời câu hỏi.

“Ta hỏi là huynh đệ trong Minh Giáo”

“Ta cũng không phải người trong Minh Giáo, cũng không biết Minh Giáo huynh đệ.”

“Cái gì!?” Lâm Nhất Tần chấn kinh rồi. Nàng cho rằng hắn là một trong tứ đại Pháp Vương, không lẽ trùng tên trùng họ?

“Vậy ngươi có phải Thanh Dực Bức Vương Vi Nhất Tiếu?”

“Cái gì vương? Ta quả thật tên Vi Nhất Tiếu, nhưng vừa mới xuống núi nên không có ngoại hiệu.”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần nhìn nhìn cặp răng nanh sáng lấp lánh của Vi Nhất Tiếu, vẫn không hết hi vọng, liền hỏi một vấn đề vô cùng ngu xuẩn:

“Khinh công của ngươi có tốt không? Có hay không biết hàn băng miên chưởng?”

Vi Nhất Tiếu luôn cười cười như không chịu để tâm, nghe được vấn đề này sắc mặt đột nhiên lạnh. Tuy rằng còn cười, lại vô cùng cổ quái dọa người, thanh âm hắn đột nhiên phi thường ôn nhu, nhẹ nhàng nói:

“Vì người là tiên nhân nên mới biết sao?”

Những lời này tương đương với thừa nhận, còn giống như để cho nàng một đường lui. Hàn khí như kim đâm đột ngột đập vào mặt khiến Lâm Nhất Tần nhất thời không thể thừa nhận. Đây, đây chẳng lẽ chính là sát khí trong truyền thuyết?!

Một cảm giác sợ hãi tột độ lan ra toàn thân, trong đầu một mảnh trống rỗng, vốn đã soạn sẵn đủ loại nói dối, nhưng hiện tại một câu cũng không nói nên lời.

Nàng chỉ có thể lặng yên nhìn chằm chằm vào đôi mắt đen như đáy vực sâu của Vi Nhất Tiếu.

Giằng co không biết bao lâu, Vi Nhất Tiếu thu hồi sát khí, khinh bỉ nhìn Lâm Nhất Tần nói:

“Mặc kệ là ai nói cho ngươi biết, hắn ngươi tìm sai người rồi. Ha ha, Vi Nhất Tiếu ta chưa bao giờ để ý việc người khác có biết ta có võ công hay không, có gan đến thử xem.”

Vậy là không có tiền lưu lạc giang hồ.

https://thuviensach.vn

Đem bình nước dập tắt đống lửa, gói con cá nướng còn thừa vào lá cây sạch rồi cất vào tủ lạnh, đột nhiên thấy lò vi sóng bên cạnh tủ lạnh, Lâm Nhất Tần cơ hồ muốn tát bản thân một cái thật đau. Đem cá sống ném vào máy chế biến thức ăn là được rồi, việc gì phải dùng biện pháp nhóm lửa nguyên thủy này để rồi bị khinh bỉ.

Ủ rũ đi lên xe, Vi Nhất Tiếu đã ngồi sẵn sàng trên ghế phó lái, thản nhiên tự đắc nghiên cứu mấy cái nút trong xe.

Lâm Nhất Tần cũng không hỏi hắn muốn đi nơi nào, liền mở cửa xe, khởi động, mặc kệ phương hướng, tùy tiện lái đi.

Lái xe hóng gió cũng là biện pháp cải thiện tâm tình, Lâm Nhất Tần cũng không quản có dọa đến Vi Nhất Tiếu hay không, liền mở đĩa CD New Age lên nghe. Âm nhạc yên tĩnh an nhàn nhẹ bay ra cửa sổ, nàng vẫn không tìm thấy cảm giác tâm bình khí hòa (bình thản).

Qua thật lâu, Vi Nhất Tiếu mới lên tiếng hỏi:

“Sợ?”

Lâm Nhất Tần gật gật đầu, cho tới bây giờ cũng chưa từng bị uy hiếp trước cái chết, có thể nào không sợ? Lúc này nào tuyệt đối không muốn nói dối.

“Ta không thể giải thích làm sao ngươi biết được, nhưng ta thật sự không muốn làm hại ngươi”

Vi Nhất Tiếu lại trầm mặc ít lâu, đột nhiên nói ra một câu:

“Ngươi không có tâm cơ cũng không võ công, không biết người nào cho ngươi mọt mình ra đường, về sau đừng bớt ra ngoài đi.”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần nghe xong những lời này, tuy biết rằng Vi Nhất Tiếu không tin mình, tâm tình cũng tốt hơn chút ít, giống như trẻ con ủy khuất bị oan được giải tội vậy.

“Ngươi võ công tâm cơ đều tốt, còn bị người vây đánh thành như vậy.” (nói gì ta cơ chứ)

“Không sai, ta không có cách nào tự bảo vệ mình, lại không bằng tiên nhân như ngươi có tọa kỵ trên đường đi như bay, tự nhiên chạy không thoát.”

Vi Nhất Tiếu lại khôi phục biểu tình khiến người ta muốn đánh.

“Tọa kị của ta tuy rằng chạy trên đường, nhưng tốc độ chạy của ngươi cũng chỉ so với BMW chậm thôi, không cần tự ti đâu.”

Lâm Nhất Tần nói đùa vài câu mà Vi Nhất Tiếu nghe không hiểu, làm chính mình cười tới mức nghiêng tới nghiêng lui. Nghĩ rằng thời đại học ta cũng có tiếng độc miệng, làm sao có thể bại bởi cổ nhân. Cho ngươi xem da mặt dày cường thế của người hiện đại đi!

Hai người khẩu chiến một phen, đem đối phương tổn hại khiến thương tích đầy mình.

Lúc này đã đến gần Biện Lương, đồng rộng mênh mông vô bờ, trồng toàn lúa nước.

Triều Nguyên hoàn cảnh sinh hoạt vô cùng tốt, phương Bắc vậy mà lại xuất hiện thời tiết hiếm thấy ở Giang Nam.

Lâm Nhất Tần rất rất muốn đi tham quan một chút lục triều cố đô, thuận tiện tìm kế mưu sinh, xem xét phương hướng liền chuẩn bị đi ngắm cảnh. Vi Nhất Tiếu cũng không ngăn trở, chỉ dặn nàng có cái gì nguy hiểm liền chạy. Xem ra ba mươi sáu kế, tẩu vi thượng sách. (chạy là tốt nhất).

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần mặc áo choàng, đeo giày vải, đem tóc tự nhiên cột chặt liền xuất phát.

Dọc theo đường đi phong cảnh vô cùng tốt, trừ ruộng lúa còn có cả rừng trúc lớn, có thể thấy được đấy nông nghiệp màu mỡ phồn vinh.

Vào trong thành, cảnh tượng cố đô phồn hoa càng khiến người ta hoa mắt.

Đường bằng phẳng rộng lớn, bên ngã tư đường là tửu quán, phường len, hàng tơ lụa, quán đồ sứ, hàng nông cụ bằng tre gỗ, còn có quán muối cùng cửa hàng vũ khí, không nơi nào không tiếng người ồn ào. Trên đường nhiều kẻ có tiền mặc áo hoa gấm ngồi trên lưng ngựa hoặc xe, trong đó có cả mấy gương mặt phương tây mũi cao mắt xanh.

Thế này chắc khi Polo cùng Nike vào Trung Quốc, nhìn thảnh phiên buôn bán phồn hoa, khẳng định cũng như Lâm Nhất Tần tắc lưỡi không thôi.

Lâm Nhất Tần tìm đông tìm tây hơn một giờ mới tìm được con đường nàng muốn tìm. Đây có thể xem như phố ăn vặt, các loại bạnh, xiên nướng, mứt hoa quả, trái cây đặt chỉnh tề hai bên đường, trong không khí nồng đậm hương vị canh thịt.

Lâm Nhất Tần trên người một xu cũng không có, chỉ biết nuốt nuốt nước miếng thắt chặt đai lưng. Lúc này nàng nhìn thấy vài tiểu khất cái (ăn mày- dùng từ “khất cái” cho nó cổ đại tí vậy) bên đường cũng làm động tác giống nàng, nhìn quầy thực phẩm đến dài cổ. Lâm Nhất Tần thấy có chút kì quái, thành thị thật phồn hoa, lịa có không ít người nghèo, chí ít cũng phải phát triển đến mức toàn dân đều là thường thương bậc trung chứ.

Lúc này một đại hán mặc hoa phục giày ủng từ phía sau đột nhiên đẩy Lâm Nhất Tần, cơ hồ đem nàng đẩy bay đến dính tường, miệng hùng hung

https://thuviensach.vn

hổ hổ nói: “Tên Hán nhân nghèo kiết hủ lậu thế nào không cút về phía nam, ở đây tránh đường đại gia! Khéo một roi quất chết ngươi giờ.”

Lâm Nhất Tần xem đại hán kia to gấp đôi nàng, đương nhiên không dám phản kháng, khom ngươi cứu đầu chạy mất. Sau hỏi ra mới biết, thì ra phía thành nam mới là khu người nghèo ở, nàng đi phường phía tay, là khu người giàu.

Căn cứ vào nguyên tắc nghe nhìn toàn diện khi du lịch, nàng quyết định đi xem khu phía nam.

Kết quả càng đi dọc đường càng thấy hẹp. Phòng mái ngói tường gạch dần chuyển thành tường đất, sau cùng thành túp lều. Bốn bề nước thải sặc mùi hôi, mật đô dân cư vô cùng lớn, vừa thấy là biết không phù hợp với điều kiện sinh sống của con người.

Nàng xem ra khu nam khác với khu người giàu rất nhiều, vì dựa theo Nguyên triều phân chia giai tầng, luật pháp cũng có cấp bậc kì thị, thuế má cùng lao dịch nặng khiến người Hán cùng tầng lớp nô lệ sống vô cùng gian nan. Tuy Biện Lương là đô thị phồn hoa, nhưng tài phú nơi này đều thuộc về người Mông Cổ thống trị cùng đại địa chủ người Hán đã đầu hàng Mông Cổ.

Tuy sớm biết triều Nguyên là thế, nhưng tân mắt nhìn thấy khác biệt, lòng Lâm Nhất Tần vẫn cảm thấy không thoải mái. Thấy trời dần tối, nàng liền ra khỏi thành tìm tọa kị lợn rừng (Wild Boar)

Vi Nhất Tiếu thấy nàng trở về, cười hì hì hỏi:

“Ai cũng nói Biện Lương là nơi thiên hạ phồn hoa giàu có nhất, ngươi xem thế nào?”

Lâm Nhất Tần lắc lắc đầu, mang cá nướng thừa hôm qua hâm nóng lại, chia ra hai người ăn. Lái xe về tới bờ sông, nhìn ánh trời chiều dát vàng lên

https://thuviensach.vn

mặt sông, mang cần câu cá ra mà ngồi ngẩn người.

Nàng không bắt cá, nhìn ánh vàng phủ trên làn nước cuộn song, thật lâu sau mới cùng Vi Nhất Tiếu nói:

“Nước có giàu có nghèo, nhưng người giàu ít người nghèo nhiều, triều đại này chẳng chống đỡ được bao lâu.”

Đây vừa là kiến thức lịch sử, vừa là suy đoán của nàng. Kết cấu xã hội hình kim tự tháp sẽ khoog vững chắc. Nếu kết cấu hạ tầng giai cấp sụp, thượng tầng sẽ hỏng, có thể thấy rõ triều đại sẽ sau đổi sau vài thập niên.

Vi Nhất Tiếu khó có lúc không khinh bỉ nhìn nàng:

“Thật không ngờ ngươi xem ra. Ta cứ nghĩ đến ngươi sinh ra trong gia đình giàu có, sẽ bị phú quý nơi đây làm hoa mắt đấy.”

Lâm Nhất Tần lắc đầu nói:

“Quê ta so với nơi này giàu hơn. Nhưng nước thịnh dân cường, nhà ta chỉ tính thường thường bậc trung thôi.”

“Tiên cảnh sao?”

Lâm Nhất Tần nằm xuống, nhìn bầu trời đầy ánh sao. Quê nhà tuy rằng ô nhiễm, ít thấy ánh sao, nhưng giờ khắc này cố hương so với sao trời còn thân thiết hơn nhiều.

“Ừ… Tiên cảnh”

Vi Nhất Tiếu bị thương không thể cử động nhiều, kế hoạch của Lâm Nhất Tần là để hắn câu cá sau đó lái xe đem đi Biện Lương bán. Cá chép Hoàng Hà thịt nhiều vị béo, nhưng Hoàng Hà cách Biện Lương mấy chục dặm, dùng ngựa đưa cá vào thành thì đã không còn tươi ngon, mà Wild

https://thuviensach.vn

Boar của nàng hơn mười phút là có thể chở tới, tiết kiệm tiền vận chuyển, cá lại tươi ngon, chắc sẽ kiếm được khoản kha khá.

Kế hoạch vẽ ra thật hưng phấn, tựa hồ có thể ngay lập tức thoát khỏi cảnh nghèo khó vươn lên làm giàu tại tầng lớp trung lưu. Vi Nhất Tiếu chỉ cười hì hì nhìn nàng, từ chối cho ý kiến.

Sáng hôm sau, trời vừa tờ mờ sáng, khi Lâm Nhất Tần tỉnh giấc, Vi Nhất Tiếu đã đem một thùng hơn 10 con cá chép béo chuẩn bị tốt.

“Hơn mười con đủ sao?” Nàng lo lắng hỏi.

“Lại nhiều nữa ngươi khiêng cũng không nổi, thời điểm bán xong cũng tiếc.”

“Tiếc cái gì?”

Vi Nhất Tiếu cũng không đáp, thúc giục nàng lái xe.

Lâm Nhất Tần đem Wild Boar ngụy trang trong rừng cây ngoài thành Biện Lương, để lại Vi Nhất Tiếu, kích động mang thùng cá vào cửa thành.

Hơn mười con cá lớn cùng nước, cũng phải nặng đến hai ba chục cân, chờ tới khi nàng kéo nó đến nơi bán ẩm thực thì trời đã sáng hẳn, người cũng bắt đầu nhiều.

Hôm qua nàng đã hỏi giá cá chép, đem giá cá của bản thân nâng cao hơn 20%, nhưng cá còn tươi sống quẫy đạp nên bán tốt lắm, chưa đến một canh giờ đã bán hết, còn có người đến hỏi thăm nàng làm thế nào bắt được cá sống. Tuy cả người đầy mùi cá, hay cánh tay mỏi rã không nhấc lên nổi, Lâm Nhất Tần vẫn cao hứng muốn nhảy lên.

Thu được tiền, nàng liền đến thẳng hiệu thuốc mua thuốc trị thương cùng vải bố. Dù sao cá ở sông còn nhiều, đồ ăn gì đó không cần lo, trước

https://thuviensach.vn

đem vết thương của Vi Nhất Tiếu chữa khỏi rồi tính sau.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Giữa trưa đem thuốc trở về cho Vi Vi, nàng kéo thùng trở lại chỗ để xe, chuẩn bị dến chiều kiếm thêm ít tiền.

Nào biết người tính không bằng trời tính, khi nàng đến gần quầy thuốc, đã có hai người Mông Cổ mặc đồng phục đang đợi nàng. Nàng sớm biết muốn buôn bán thì phải giao phí bảo hộ, buổi sáng đã chuẩn bị sẵn một ít tiền, lúc này đã cúi đầu cúi người đem giao ra, nào biết hai ngươi kia đã nhận tiền còn giành lấy thùng cá, lấy ra dây xích sắt chuẩn bị trói nàng.

“Theo luật người Hán không được phép buôn bán, ngươi không có xác minh của quan phủ, cư nhiên dám bán cá ngoài phố, phải phạt 50 trượng! Theo chúng ta trở về!”

Lâm Nhất Tần nhất thời ngây dại, cổ tay bị nắm. Nàng đột nhiên nhớ lời Vi Vi dặn, một cước đá mạnh vào xương ống chân người đang bắt nàng, chờ hắn “A!” một tiếng thả lỏng tay, nàng xoay người liều mạng chạy.

Nghĩ đến việc bị bắt sẽ chịu cảnh gậy gộc đánh 50 cái, Lâm Nhất Tần liền lấy khí lực bú sữa mẹ ra liều mạng chạy, hướng phố phường nhiều người đông đúc lẩn vào, hai người Mông Cổ thân hình cao lớn, len không được liền bị mất dấu.

Chờ Lâm Nhất Tần chạy qua bốn năm con phố, phía sau không còn nghe thấy tiếng hô đuổi theo, liền phát hiện chân đã rớt mấy một chiếc giày.

https://thuviensach.vn

Nàng đương nhiên không dám quay đầu lại tìm, cúi đầu vội vàng chạy ra khỏi thành.

Vi Nhất Tiếu nhìn thấy bộ dạng chật vật kia, liền cười đến gập người:

“Bị cướp đi? Xem ra ngươi chạy cũng rất nhanh, thế nhưng không bị bắt.”

Lâm Nhất Tần một phen lửa giận phun trào, tựa như bạo long phun lửa, nắm chặt lấy vạt áo Vi Nhất Tiếu, dùng sức hét:

“Ngươi biết rõ Hán nhân không thể ở trong thành bán này nọ, vì sao không nói cho ta! ! ! ! ! ! ! ! ! !”

Vi Nhất Tiếu ôm bụng nói:

“Hôm qua ngươi tìm cách, hai mắt tỏa sáng lấp lánh, có nói ngươi cũng không tin, vẫn là chờ ngươi tự ăn khổ sẽ nhớ thôi!”

“Cái gì ăn khổ rồi tự biết! Ta vốn dĩ không biết! ! ! ! ! ! ! ! ! !”

“Thế bây giờ đại tiên ‘một chân đi giày’ đã biết chưa?”

"Đã biết! ! ! Thiếu chút nữa bị 'con dơi' thối nhà ngươi hại chết! ! ! ! ! ! ! !

“Vậy bây giờ phải làm sao? Không có tiền nửa bước khó đi. Thiếu một đồng tiền làm khó người anh hùng a!”

“Ngươi lại không bị đói bụng, cần tiền làm gì?”

Lâm Nhất Tần không thể không phân trần, giơ hai tay lên nói:

“Ta không thể ăn cá, sẽ dị ứng. Dị ứng chính là ăn cá sẽ sinh bệnh.”

Vi Nhất Tiếu cẩn thận nhìn hai tay nàng, phát hiện từ mu bàn tay đến 10 đầu ngón tay đều mọc bọt nước, đã có cái muốn vỡ mủ.

“Vậy buổi sáng sao không mua đồ ăn?”

“Dị ứng vài ngày sẽ không chết, miệng vết thương cứ để thế sẽ nhiễm trùng.”

Nghe xong, Vi Nhất Tiếu liền biến thành Vi bất tiếu (không cười) rồi.

Vi Nhất Tiếu nửa ngày nói không nên lời, liền đem Lâm Nhất Tần kéo đến xe nơi bờ sông thưa thớt.

“Cầm tiểu đao này, đi cắt chút cỏ khô đến đây. Đừng đem đầu ngón tay mình cắt đứt là được.”

Vi Nhất Tiếu lấy ra chủy thủ đen tuyền của hắn, đặt vào trong tay Lâm Nhất Tần

“Muốn cắt cỏ làm gì, ngươi luyện công sao?”

“Bảo cắt thì cứ cắt, hỏi nhiều thế làm gì?”

Lâm Nhất Tần đi trong nghi hoặc, may mắn bên cạnh có rất nhiều cỏ khô đã ngả vàng, chỉ một chốc đã cắt được một bó to. Tiểu đao này tuyệt

https://thuviensach.vn

đối là đồ tốt, độ sắc bén chắc cũng ngang tầm Ỷ Thiên Kiếm Đồ Long đao. Đoán chừng từ hợp kim cứng mà rèn nên, không biết Vi Vi kiếm đâu ra.

Vi Nhất Tiếu ngồi chống một chân, lấy ra một đám cỏ dại lại chà xát, lại vò, kết thành từng dây, đem dây luồn qua các ngón tay, lại kết với dây cỏ khác, chụm bốn dây cỏ vào lại tết. Ngón tay hắn thoăn thoắt như bay, chỉ trong chốc lát đã tạo ra đôi giầy rơm vô cùng chắc.

Hắn đem giầy rơm ném cho Lâm Nhất Tần nói:

"Ở xóm nghèo buôn bán chút gì đó quan phủ đều mặc kệ, chính là người nghèo không mua nổi cá, ngươi liền bán giầy rơm đi."

Lâm Nhất Tần không biết rằng cổ nhân quá dũng mãnh, hay Vi Nhất Tiếu là mười hạng toàn năng, hắn xuất thân nghèo khổ, lại một thân võ lâm cao thủ, ngồi bện giầy rơm cũng thuần thục vô cùng, thực sự khiến người ta mở rộng tầm mắt."

Kết quả là mỗi ngày bạn học Tiểu Lâm liền đem hai ba mươi đôi giầy rơm vi vi bện vụng trộm đến bán tại khu thành nam. Bởi vì lần trước bị "quản thành" xua đuổi vẫn còn bóng ma tâm lý, nàng thay giày thể thao để chạy cho dễ, dùng bùn để ngụy trang lên giày.

Giày rơm đương nhiên lợi nhuận không cao bằng cá. Mỗi đôi chỉ bán được một hai đồng tiền. Tuy nhiên đây thuộc loại vật phẩm dễ tiêu hao, một người nông dân cần cù một năm phải làm hư đến mấy chục đôi giày rơm. Mà lực đan của Vi Vi siêu phàm, giày rơm bện ra siêu cấp vững chắc, bán được cũng rất nhanh.

Lâm Nhất Tần nếu phải đăng kí độc quyền sẽ chọn slogan cho sản phẩm: cao thủ tạo ra, tính chất bất phàm.

Nguồn thu tuy thấp, nhưng mua chút bánh nướng muối ăn hay nhu yếu phẩm vẫn đủ, chính là phải tiết kiệm thật lâu mới đủ mua thuốc trị thương.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần mỗi lần đều phải đem băng vải thay ra rửa sạch, đun nóng tiêu độc mấy lần mới tái sử dụng được.

May mà nàng có Wild Boar (lợn rừng) là hậu thuẫn kiên cường nhất, mưa to gió lớn không sợ, còn có thể đến nơi thôn xóm xa xôi đổi chút ra dưa trái cây, bằng không hai người đều mắc chứng thiếu vitamin rồi.

Ban ngày Lâm Nhất Tần đem thiết bị thu năng lượng mặt trời khởi động, buổi tối có thể dùng để chạy đĩa CD cùng đèn xe. Cuộc sống ban ngày bán giày rơm buổi tối nghe nhạc cổ điển, không biết là tục hay là tao nhã.

Nàng cũng từng hứng trí bừng bừng cùng Vi Nhất Tiếu học bện giày rơm, kết quả một đôi cũng không bện ra, mười ngón tay sưng đỏ bừng đến mức đau nhe răng nhếch miệng.

Vi Vi một thân võ công, chỉ lực phi phàm, tất nhiên không sợ thịt bong chảy máu.

Cứ thế hai tháng sau, Vi Nhất Tiếu rốt cục vết thương cũng lành, khôi phục công phu, hắn đứng ở bờ sông thét một tiếng dài, trên mặt tràn đầy tự tin cùng thư sướng (thư thái và vui sướng), toát lên vẻ cổ quái châm chọc.

Hơn hai tháng vất vả cuối cùng cũng có kết quả. Vi Nhất Tiếu võ công khôi phục, có thể tự ra ngoài đi lại, lúc này tạm bỏ lại xe đi dạo thành Biện Lương.

Lâm Nhất Tần hai tháng nay mỗi ngày đều dè dặt cẩn trọng trốn "quản thành", trốn đầu lui đuôi ở ngõ nhỏ tán loạn. Hiện thời cao thủ ở bên, cuối cùng có thể hãnh diện tiêu sái trên đường cái. Nàng ngẩng đầu ưỡn ngực, rung đùi đắc ý, mười phần bộ dáng cáo mượn oai hùm, tiểu nhân đắc chí.

Vi Nhất Tiếu cũng hứng trí dạt dào xem đông xem tây, tựa hồ đối với thứ gì cũng thấy hứng. Nhưng mỗi địa phương hắn đi qua luôn phát sinh

https://thuviensach.vn

một ít sự cố nho nhỏ, không phải một tên mập mạp đi đường tự nhiên trượt chân té chính là một chiếc xe hoa lệ đột nhiên bị rớt bánh. Quả nhiên là người gặp người chấn động, hoa gặp hoa nở, xe gặp xe lật.

Lâm Nhất Tần đương nhiên không thấy rõ hắn ra tay như thế nào, nhưng nhìn thấy tươi cười càng tà ác, cặp ranh nanh hẹp nhọn vì cười mà lộ ra càng nhiều, là đủ biết "sự cố" do hắn làm.

Không biết vị cao thủ này bị thương nghẹn hỏng rồi, bứt rứt khó chịu hay trời sinh đã thích chỉnh người, gây ra nhiều trò đùa dai như vậy.

Hai người dạo đến nội thành, đi đến khu vực chùa chiền tấp nập.

Cảnh du lịch nổi tiếng nhất Biện Lương chính là ngôi chùa Tướng Quốc hùng vĩ.

Ngôi chùa ban đầu được xây dựng từ thời Bắc Tề, sau bởi hủy bởi chiến tranh, lại được trùng kiến vào thời Đường. Vào thời Bắc Tống, nơi đây là ngôi chùa lớn nhất nước, cũng là trung tâm của mọi hoạt động tôn giáo. Ở triều Nguyên, tuy rằng quy mô chùa bị thu hẹp, nhưng vẫn được triều đình trợ cấp cho ngàn mẫu đất, dưỡng ngàn tăng nhân. Nơi đây cũng là nơi lưu giữ nhiều trân bảo quý hiếm như bức tranh thời Đường của Họa thánh Ngô Đạo Tử

(thông tin chi tiết xem thêm tại: https://vi. wikipedia. org/wiki/Ngô_... Tử),

bức tượng 18 vị La Hán của Tượng thánh Dương Tuệ Chi thời Bắc Tống cùng bút tích tam bảo của đại văn hào Tô Thức thời Bắc Tống

(https://vi. wikipedia. org/wiki/Tô_%... 3? ng_Pha) .

Đây thật là kho tàng văn hóa nghệ thuật quý báu.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc những thứ này đều bị hủy hoạt bởi chiến hỏa thời Nguyên Mạt cùng lũ lụt. Ở hiện đại Lâm Nhất Tần không có duyên được chiêm ngưỡng. Tận mắt nhìn khối tượng Quan Âm ngàn tay cũng đủ đem nàng rung động đến trợn mắt há hốc mồm.

Tuy rằng không quá cuồng lịch sử, nhưng nếu có thể vào xem cũng không uổng công xuyên qua. Đáng tiếc cái chùa này cùng Thiếu Lâm tự đáng chết kia giống nhau không tiếp đãi khách nữ, hơn nữa nếu trà trộn vào cũng tuyệt đối không thể thấy những bảo bối kia. Đó chỉ là đặc quyền của giai cấp cao.

Hai tháng đến đây, Lâm Nhất Tần đã bao lần du đãng ngoài Tướng Quốc Tự, nhìn vào mà nuốt nước miếng, hạn không thể ẩn thân chui tường vào thưởng thức bảo vật.

Vi Nhất Tiếu thấy nàng nhìn vào viện đến si ngốc, cười hỏi:

“Muốn đi vào nhìn một cái?”

Gật đầu như giã tỏi.

“Kia cũng không khó.”

Lần đầu tiên Lâm Nhất Tần cảm thấy răng nanh kia của Vi Vi cũng thật đáng yêu.

Tức thời Vi Nhất Tiếu liền lẻn vào chùa, thời gian không đến một nén nhang liền bay trở ra, đã xác định rõ chỗ đặt ba bảo vật. Cân nhắc kĩ lưỡng nửa đêm sẽ tiến vào, hai người liền ra khỏi thành về lại chỗ đậu xe.

Vì thế, tại thế giới võ hiệp này, một màn kinh điển “Nửa đêm thăm viếng” liền phát sinh tại một ngày đáng để kỉ niệm.

https://thuviensach.vn

Nửa đêm lúc mười hai giờ, nguyệt hắc phong cao, thật sự là thời điểm thích hợp nhất để giết người phóng hỏa hái hoa ăn cắp.

Hai bóng dáng lén lút xuất hiện tại ngoài tường thành Biện Lương. Cửa thành sớm đóng cửa, Vi Nhất Tiếu mang Lâm Nhất Tần tung người về phía trước, ở điểm cao nhất của vòng cung liền đem chủy thủ cắm vào tường thành, mượn lực nhảy lên cao, cứ như thế độ hai lần liền vượt qua bức tường thành, tiếp đất an toàn.

Chủy thủy sắc bén vô cùng, cắm vào tường không một tiếng động. Hai người cứ như vậy thần không biết quỷ không hay mà đột nhập vào tòa cổ thành thủ vệ sâm nghiêm này.

Vi Nhất Tiếu tai mắt linh hoạt, lôi kéo Lâm Nhất Tần tránh thủ vệ trên đường canh tuần, một đường không kinh hoàng, không hiểm nguy đi thẳng tới ngoài Tướng Quốc Tự. Vi Nhất Tiếu tự mình nghe ngóng bên trong không có người, liền mang theo Lâm Nhất Tần bay vào.

Lúc này trong cổ tự chỉ có mấy ngọn đèn ít ỏi le lói, các tòa đại điện đều chìm trong bóng đen đậm đặc. Toàn ngôi chùa trang nghiêm ban ngày giờ nơi nơi lộ ra vẻ âm trầm. Lâm Nhất Tần nhớ tới mọi loại phim kinh dị từng xem qua, liền một chút cũng không muốn tham quan những điện thờ này. Vi Nhất Tiếu nói cho nàng, hai trong ba bảo vật đều ở phòng phương trượng, liền mang nàng vội đi qua.

Lúc đó đã vào cuối thu, cây cổ thụ che nắng trong viện đã rụng lá cành khô rơi đầy sân, Vi Nhất Tiếu mang theo một người chạy qua không cần lo lắng âm thanh, chỉ tựa như một làn gió thu thoảng qua, phát ra những tiếng vang nhỏ sàn sạt.

Đến gần thiện phòng của phương trượng, hai người phát hiện bên trong vẫn sáng đèn, có hai người đang nhẹ giọng nói chuyện. Vi Nhất Tiếu đem

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần nhẹ nhàng thả xuống đất, liền lẻn đến của sổ nghe lén. Nghe hai người kia nói:

“Thiếu Lâm tự mấy năm nay thực sự có nhiều sự kiện nổi bật, ta lần này Nam hạ (xuống phía nam) nghe nói có đệ tử Thiếu Lâm đã hoàn tục xây dựng đại tiêu cục. Bọn họ càng ngày càng vội vàng muốn làm thủ lĩnh võ lâm rồi.”

“Hừ, khi triều đại thay đổi bọn họ liền sớm đầu hàng triều đình, được lợi bao nhiêu. Xem Toàn Chân phái xuống dốc, nhiều đạo quan trên núi liền giao vào tay Thiếu Lâm. Đến lúc triều đình càng ngày càng tin Hoàng Giáo Lạt ma kia, bọn họ thất sủng, mới chuyển sang tranh cướp ảnh hưởng tại võ lâm Trung Nguyên thôi.”

“Tưởng vừa lòng đôi bên, không có chuyện tiện nghi vậy đâu. Ta nghe nói lão đạo Trương Tam Phong có vài đại đệ tử đã học thành xuống núi, nghe nói võ công cao siêu lại nhiệt tâm hành đạo, gần hai mươi năm nay rất nhiều trận võ lâm phân tranh đều là bọn hắn giúp sức giải quyết, nổi bật hơn cả Thiếu Lâm đệ tử a.

Phái Võ Đang không ngừng phát triển. Thiếu Lâm nghĩ đoạt vị trí võ lâm chí tôn khó càng thêm khó.”

“Nghe nói Trương lão kia được xưng là thiên hạ đệ nhất võ công cũng xuất thân từ Thiếu Lâm?”

“Đúng vậy, hắn là đồ đệ mà Thiếu Lâm không cần, chưa kịp cắt tóc xuất gia đã bị đuổi ra, hiện tại trở thành địch thủ lớn nhất của Thiếu Lâm tự.

Thiếu Lâm tự nói Trương Tam Phong ăn cắp võ thuật Thiếu Lâm rồi chỉnh sửa lại, nhận đó là của mình.

Hừ, nói thế sao bọn họ đánh không lại hắn?

https://thuviensach.vn

Môn phái khác cũng không quản ít nhàn sự đó, như thế nào tự nhiên đứng ra nói giúp Thiếu Lâm làm gì?"

"Xem ra vị Trương lão kia làm việc cũng khéo đưa đẩy, mọi việc dựa vào lòng dân, không đến 20 năm liền đưa Võ Đang lên thành một trong lục đại môn phái, hiện tại khai chi tán diệp (mở rộng), càng ngày càng lợi hại. Ta xem chừng không tới vài năm nữa sẽ trở thành phái đứng đầu trong lục đại môn phái."

"Mọi chuyện khó đoán. Nhớ năm đó Toàn Chân phái cũng là đại phái đứng đầu Trung Nguyên, Vương Trùng Dương là võ lâm đệ nhất cao thủ. Chẳng phải sau khi hắn chết vài năm Toàn Chân giáo liền suy sụp, đạo quán liền đổi thành chùa. Bởi vậy mới nói đạo xử thế khéo đưa đẩy mới là quan trọng hơn cả, phái Thiếu Lâm luôn đứng giữa hai bên vua dân bất đồng mới tồn tại mấy trăm năm thôi."

"Ai, triều đình hiện thời tôn sùng Mật Tông Hoàng Giáo, nghe nói vị Pháp Vương Ba Tư kia xuất nhập triều đình chẳng khác gì tể tướng. Tướng Quốc tự ta hiện giờ uy thế không bằng trước, may mà còn mấy trăm mẫu đất cằn khó khăn duy trì cũng được đến nay.

"Nói đến ruộng đất, mấy năm nay tiền thuê ruộng sao còn chưa thu?"

"Hừ, không phải đám tá điền sống chết không chịu nộp. Đầu năm nói hạn hán, cuối năm nói mất mùa. Còn không bằng mua chuộc chút ít bảo bọn thu thuế giúp đỡ."

"Bọn chúng sao lại lớn mật như vậy, không sợ bị đuổi đi?"

"Ai, ngươi vài năm nay ở phía nam có điều không biết, đám tá điền này phần lớn theo ma giáo, không tin Phật Tổ, thực sự không nộp tiền không nói, còn kết thành một đoàn phá hoại, chúng ta không phải võ tự (chùa có tăng nhân tập võ), vài hộ viện nho nhỏ làm sao chống đỡ nổi.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 6

Lâm Nhất Tần quỳ rạp trên mặt đất, chăm chú lắng nghe chuyện giang hồ, những gì nàng biết so với chuyện giang hồ thật sự kém rất nhiều. Nàng nhớ rằng khi lục đại môn phái vây đánh đỉnh Quang Minh là đoàn kết một lòng.

Ai ngờ ẩn sâu trong đó lại có nhiều lợi ích cùng mâu thuẫn đến vậy, khác biệt hoàn toàn với những giáo lí hư vô của Phật Giáo. Càng nghe càng buồn bực, nàng vươn tay kéo tay áo Vi Nhất Tiếu.

Vi Vi ngoái đầu lại cười, nhất thời nụ cười điên đảo chúng sinh. Dưới ánh trăng lờ mờ không thấy rõ vẻ mắt hắn, chỉ thấy cặp răng nanh sáng chói, muốn bao nhiêu quỷ dị có bấy nhiêu quỷ dị.

Lâm Nhất Tần nhìn đến tóc gáy đều dựng đứng lên, dùng sức đẩy lưng hắn. Vi Nhất Tiếu liền từ cửa sổ bay vào, chỉ nghe "phù phù" hai tiếng như vậy nặng ngã xuống, liền biết là hắn đã thành công. Lâm Nhất Tần đứng dậy phủi phủi quần áo, theo cửa lớn tiến vào.

Trên mặt đất là hai hòa thượng béo mặt ngửa lên chừng năm độ, ánh mắt loạn chuyển như chớp, tràn đầy thần sắc hoảng sợ.

Vi Nhất Tiếu vây quanh họ, xoay tới xoay lui, giống như nhìn thịt trên thớt, cười đến cực kì tà ác, không biết đang suy nghĩ biện pháp gì để giày vò họ. Hai hòa thượng mặt trắng bệch, đầu đầy mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần thấy bọn hắn thật đáng thương, liền lên tiếng gọi Vi Nhất Tiếu:

“Ngươi đến xem bảo bối hay đến xem hòa thượng? Mau tới giúp ta tìm xem.”

Hai người lục tung phòng, cuối cùng cũng tìm được khoảng trống dưới giường, lôi ra một cái thùng. Mở thùng ra là tầng tầng giấy Tuyên Thành bao quanh hai quyển trục. Hai người đem quyển trục đặt trên bàn, nương theo ánh đèn mà xem.

Lâm Nhất Tần nhẹ nhàng mở ra một quyển trục, là một bộ thư pháp, chữ gầy mà chắc, khéo giấu nét tinh anh, đường nét tự nhiên tiêu sái, là bút tích của Tô Thức:

“三月七日沙湖道中遇雨。雨具先去，同行皆狼狽，餘獨不覺。已而遂晴，故作此詞。 (Ngày 7 tháng 3, ta ra chơi Sa Hồ, gặp mưa. Ai nấy đều bối rối. Ta cứ coi như không thấy gì. Sau đó trời tạnh, làm bài này.)

Định phong ba

Mạc thính xuyên lâm đả diệp thanh,

Hà phương ngâm khiếu thả từ hành.

Trúc trượng mang hài khinh thắng mã,

Thuỳ phạ!

Nhất thoa yên vũ nhậm bình sinh.

Liệu tiễu xuân phong xuy tửu tỉnh,

Vi lãnh,

https://thuviensach.vn

Sơn đầu tà chiếu khước tương nghinh.

Hồi đầu hướng lai tiêu sắt xứ,

Quy khứ,

Dã vô phong vũ dã vô tình.

Dịch thơ:

Cứ mặc lá rừng lát xát rơi

Hãy thư thả bước, vịnh ngâm chơi

Gậy trúc, giầy rơm hơn vó ngựa

Ai sợ!

Chiếc tơi mưa gió kệ thây đời

Heo hắt gió xuân, men rượu tỉnh

Hơi lạnh

Mặt trời chếch núi đón chào ngươi

Ngoái cổ lại nhìn nơi hiu quạnh

Về rảnh

Cũng không mưa gió, chẳng hong trời.

Nguồn: Tống từ, Nguyễn Xuân Tảo, NXB Văn học, 1999

(Nguồn dịch Thivien. net)

https://thuviensach.vn

Thủ từ này viết khi Tô Thức bị biếm (lưu đày) ở Hoàng Châu, tuy rằng cuộc sống hiểm ác khôn cùng nhưng ông vẫn lạc quan khoáng đạt, ngực mang chí lớn, thủ từ này có phong phạm của người hiệp khác lâm nguy không ngại, tiêu sái ung dung.

Vi Nhất Tiếu quả nhiên vô cùng thích, nhẹ đọc thêm một lần mới cẩn thận cuộn lại, cất giữ gọn gang vào thùng.

Một quyển trục khác vẽ Ngô hoàng hậu Đường triều xuất cung, một mĩ nữ đầy đặn ngồi trên liễn lọng xa hoa, trang dung (trang phục, dung mạo) phong phú hoa lệ, khí chất phú quý lười nhác, mười mấy tên hộ vệ cầm hộp bảo vật đi xung quanh liễn xe.

Lâm Nhất Tần còn chưa kịp nhìn hết, Vi Nhất Tiếu liền nói: “Tranh này không tốt, không tốt.”

Nói đoạn liền đưa quyển trục ra đốt dưới đèn. Lâm Nhất Tần kinh hãi, chạy đến ngăn, kết quả Vi Nhất Tiếu nhất định không buông tay, trong lúc tranh chấp, bức tranh bị xé rách làm hai.

Lâm Nhất Tần nhất thời cảm thấy trời đất không còn ánh sáng, nhật nguyệt vô sắc, đầu váng mắt hoa sắp té xỉu, ORZ vẻ mặt như tro tàn, chảy hai hàng lệ giả tưởng, nói năng lộn xộn:

“Tội nhân a, ta thành tội nhân a! Quốc bảo! ! Đây là quốc bảo đó”

Hai hòa thượng kia cơ bắp run rẩy, hiển nhiên là đau đớn kinh hoàng không thôi.

“Xé đều xé rồi, khóc làm cái gì, còn có một bảo vật nữa không ở chỗ này, nhanh đi xem rồi còn về.”

Vi Nhất Tiếu vươn tay, níu chặt lấy cổ áo xách nàng ra khỏi phòng, xem xét phương hướng liền phi thân qua.

https://thuviensach.vn

Đánh gục hai tăng nhân trực đêm, hai người tiến vào đền thờ phụng tác phẩm của Tượng thánh Dương Tuệ Chi La Hán đường.

Mười tám vị hành giả lớn nhỏ khác nhau đứng hai bên, tuy thân tượng đã bong ra từng mảng nhưng thần thái khác nhau trông rất sống động. Ở dưới ánh đèn, các ngài hoặc quắc mắt trừng trừng, hoặc vui vẻ, tọa kị quỷ quái dưới chân các vị đựa hồ như muốn sống dậy.

Chỉ là chuyện vừa phá hủy bảo vật lúc nãy khiến Lâm Nhất Tần không còn tâm tình thưởng thức.

Vi Nhất Tiếu đứng trước một pho tượng La Hán, từ tay áo rút ra một vật. Thì ra hắn từ phòng phương trượng lấy nghiên mực cùng bút lông. Hắn cầm bút dính đầy mực đen, lại vẽ vào mặt vị La Hán vẻ mặt quặn đau thêm mày rậm cùng ria cá trê, nhất thời đem vị La Hán nghiêm túc biến thành nghệ nhân khôi hài. Hắn lui ra phía sau thưởng thức tác phẩm của bản thân, cười nói:

“ Ngươi đã hủy đi một bảo vật, Vi mỗ ta nào cam chịu tụt hậu phía sao?”

Dứt lời lại vẽ thêm một vị La Hán khác.

Lâm Nhất Tần lúc này não đã trống rỗng. Thấy Vi Vi tô vẽ vài tượng, không thêm lông mày thì thêm râu, liền khinh bỉ cổ nhân thiếu sức sáng tạo. Lại nghĩ bản thân đã hủy đi một bảo vật, lúc này cũng không ngăn cản nổi Vi Nhất Tiếu, đã thế vò mẻ lại sứt, từ tay Vi Vi đoạt đi bút long, vẽ thêm vài đường hắc tuyến, ba bốn vạch đen, dòng lệ chảy hình rong biển, gân xanh nổi từng vạch, … mang hơi hướng hiện đại, vừa vẽ vừa giải thích cho Vi Nhất Tiếu.

Hai người cao hứng vẽ tới vẽ lui hoa chân múa tay, chỉ chốc lát sau, trên mặt 18 vị La Hán đã không còn chỗ trông để vẻ. Hai người mới có thể dừng lại.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu mang Lâm Nhất Tần đi cửa chính trở ra, đến ngoài đại môn đền thờ liền dừng lại, buông Lâm Nhất Tần ra, phi thân bay lên nóc đền thờ. Lâm Nhất Tần không biết hắn làm cái gì, chờ hắn nhảy xuống rồi hỏi, hắn lại cười không đáp, chỉ nói sáng mai sẽ biết.

Lần thăm viếng ban đêm này kết thúc viên mãn. Về sau đến lần thứ hai, lần thứ ba, … cứ có điều kiện, Vi Vi luôn thích mang theo Lâm Nhất Tần "đi dạo". Từ đêm trăng đó cùng tô tượng La Hán đã hình thành tình cách mạng hữu nghị giữa hai người.

Từ Tướng Quốc tự đi ra, Vi Nhất Tiếu cũng không cần cảnh giác giống khi tiến vào, mà tiêu sái đi lại, lôi kéo Lâm Nhất Tần nghênh ngang giữa đường, cứ như dạo phố ban ngày ban mặt. Nếu quả thật có chợ đêm thì rất đáng giá đi dạo, nhưng triều Nguyên làm gì có đời sống về đêm, lúc này toàn thành mọi người đang say ngủ, một ngòn đèn nhỏ nhoi cũng không có.

Lâm Nhất Tần có chút không hiểu, vừa định mở miệng hỏi, Vi Nhất Tiếu liền dừng lại, hướng phía đường trước:

"Hiện thân đi, bây giờ chúng ta muốn ra khỏi thành, ngươi muốn theo tới khi nào?"

Lâm Nhất Tần nhìn lại. Một bóng dáng từ bên đường hiện ra, đầu trơn bóng, thì ra là một hòa thượng mập mạo, trong như Phật Di Lặc cười hì hì nhìn chằm chằm hai người.

"Ngươi từ thiện phòng liền đi theo chúng ta, có phát hiện sơ hở gì?"

Hòa thượng cười nói: "Không có, khinh công của các hạ thật sự cao tuyệt, nếu không phải tại cô nương này trong phòng nói chuyện quá lớn, ta cũng không biết hành tung của các hạ."

Lâm Nhất Tần thế mới biết chính bản thân lúc ở phòng phương trượng tuyệt vọng hò hét mới dẫn vị cao thủ này đến, không khỏi hối hận. Không

https://thuviensach.vn

biết Vi Nhất Tiếu có phải đối thủ của hắn không.

Vi Vi trên mặt không hề khẩn trương:

“Không biết hòa thường đối với việc chúng ta ban đêm thăm Tướng Quốc Tự có gì chỉ bảo?”

Hòa thượng kia cười càng thêm vui vẻ:

“Các vị dọa đám lợn phương trượng kia, xé bỏ bút tích thực, vẽ loạn tượng La Hán thực rất vừa ý ta, tuyệt không ý kiến. Chỉ là Tướng Quốc Tự này là chùa giàu nhất Trung Nguyên, các vị thế nào không mượn gió bẻ măng, mang đi chút bạc? Làm hại hòa thượng ta còn phải mang đến tận đây đưa cho.”

Lâm Nhất Tần nghe đến mắt trợn trắng, không biết hòa thượng kì quái này có phải nói mát không, liền thấy hắn từ trong túi lấy ra một bao nho nhỏ ném về phía Vi Nhất Tiếu.

“Đừng nhận! Coi chừng có độc!”

Lâm Nhất Tần kêu lên thì đã muộn, túi đã nằm trong tay Vi Nhất Tiếu. Nàng nhìn sát vào liền thấy Vi Vi dùng tay áo bao lấy bàn tay nắm túi mới yên lòng. Hai người nhìn thoáng qua nàng, hiển nhiên muốn nói:

“Ngươi không có võ công, kĩ xảo giang hồ xem cũng có vẻ quen thuộc nhỉ.”

Vi Nhất Tiếu mở túi ra xem, bên trong có hai nén bạc lớn lòe lòe sáng.

Hòa thượng kia nói: “Mượn hoa hiến Phật. Ta không phải người Tướng Quốc Tự, chỉ là hòa thượng nơi khác ngủ lại chùa. Tráng sĩ không cần sinh nghi. Ta là người Minh Giáo, gặp ngươi nhân phẩm võ công đều hợp khẩu vị của ta, muốn hỏi một chút các hạ có nguyện ý gia nhập Minh Giáo?”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần thế mới biết, tên kia vốn dĩ đi chiêu mộ người đâu. Quả nhiên, mặc kệ ở thế kỉ 14 hay thế kỉ 21, quan trọng nhất vẫn là nhân tại. Xem hòa thượng kia ngực thật to, tựa như mặc tầng tầng lớp lớp quần áo, trong lòng vừa động, đột nhiên hô:

"Thuyết Bất Đắc!"

Hòa thượng kia sửng sốt, kinh ngạc nhìn Lâm Nhất Tần nói:

"Cô nương ánh mắt không sai, ta đúng là Bất Đắc. Không biết ngươi từ đâu biết được tên của ta?"

Lâm Nhất Tần biết lại nói sai rồi, ai biết bản thân lại đoán chuẩn như vậy, chỉ ấp úng nói:

"À, cái kia, ngươi lừng lẫy đại danh…Thiên hạ ai không biết…"

Bất Đắc lắc đầu, lại nhìn về phía Vi Nhất Tiếu

Vi Vi cũng không giải thích, đối Thuyết Bất Đắc nói:

"Ta dù không môn phái, nhưng có sư phụ. Huống chi cũng không biết Minh Giáo giáo lí thế nào, có hợp ý ta hay không."

Thuyết Bất Đắc cười nói:

"Không có cách, chúng ta bất đồng môn phái, công phụ đều là tự học, không cần cũng không có sư phụ. Về phần giáo lý, lúc này ta nói cũng vô dụng. Không bằng chính ngươi tự xem, xem xem có hợp ý không."

Nói xong cũng không từ mà biệt, xoay người đi xa.

Vi Nhất Tiếu đem bạc ném cho Lâm Nhất Tần, mang theo nàng bay ra khỏi thành.

https://thuviensach.vn

Ra khỏi thành, Vi Nhất Tiếu mới mở miệng nói:

“Có phải lúc gặp người khác ta đều phải điểm á huyệt (huyệt câm) của ngươi mới tốt?”

“Ta cũng không cố ý, ai biết đoán chuẩn như vậy…”

Lâm Nhất Tần thầm mắng ai bảo hắn trông giống hình tượng trong game vậy chứ.

“Ngươi đã có bạc, kế tiếp muốn làm gì?”

Lâm Nhất Tần tâm trạng trầm xuống: những lời này rốt cuộc cũng phải đến.

Nàng ở nhà dựa vào cha mẹ, ra cửa dựa vào bạn bè, vô ưu vô lự chưa từng chịu suy sụp đả kích, lần này đến thế giới tinh phong huyết vũ (mưa máu gió tanh) này thực không phải ý muốn của nàng. Hai tháng qua, thay vì nói Vi Nhất Tiếu dựa vào nàng chiếu cố, chẳng bằng nói nàng dựa vào Vi Nhất Tiếu, không kể là cuộc sống vật chất lẫn tâm lý. Miệng độc, tươi cười tà ác đều khiến nàng không hiểu được mà an tâm, giống như có hắn ở bên không gì không thể giải quyết.

Nhưng hắn chung quy là người trong võ lâm, hơn nữa sớm muộn gì cũng gia nhập Minh Giáo. Hiện tại võ công đã khôi phục, hắn yêu cầu mỗi người một ngả cũng là lẽ đương nhiên. Nhưng cảm giác mất mát này lí trí khó có thể khống chế.

Đúng vậy, bản thân có bạc, còn có thành lũy vững chắc nhất thời đại này, nhưng giờ khắc này nàng cũng chỉ là chiếc lá đơn độc giữa biển lớn, trôi lênh đênh vô định.

Lâm Nhất Tần cúi đầu yên lặng đi tới, Vi Nhất Tiếu cũng không hối thúc nàng. Nửa ngày sau nàng mới nhẹ giọng đáp:

https://thuviensach.vn

“Không biết, ta thật sự không biết. Ta không biết bản thân phạm vào sai lầm gì mà bị ném tới thế giới này, cũng không biết người đem ta tới nới này muốn ta làm gì, càng không biết thế nào để trở về. Ta chỉ biết thân nhân, bằng hữu trong nháy mắt chẳng còn một ai, chỉ có ta đơn độc lẻ loi ngốc ở đây”

Lâm Nhất Tần nhìn phía trước mờ mịt, chỉ cảm thấy nơi nơi đều là sương mù mênh mông không rõ đường đi, kể cả tiền đồ lẫn lí tưởng.

Sáng sớm hôm sau, Vi Nhất Tiếu vẫn ngồi luyện công ở bờ sông như cũ, chờ hắn đứng lên xoay người lại, trên mặt mang theo vẻ nghiêm túc trước giờ chưa gặp qua:

“Ta làm việc từ trước đến nay không kiêng nể gì, vô pháp vô thiên, đi lại trên giang hồ mang theo ngươi quả thật là trói buộc phiền toái. Ngươi muốn đi theo thì tự bản thân phải đuổi kịp ta. Nếu ngươi tụt lại phía sau, ta cũng sẽ không quay đầu nhặt ngươi đâu.”

Lâm Nhất Tần cảm thấy hôm nay là ngày xán lạn nhất chưa từng thấy trong đời.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 7

Lấy Danh Nghĩa Tự Lập Đi Du Hí Giang Hồ

phần Phương Bắc

Tự lập bắt đầu.

Có bạc, thành Biện Lương cũng trở nên thân thiết hơn.

Lâm Nhất Tần kéo tay Vi Nhất Tiếu vào phường may, quyết tâm tô điểm từ trong ra ngoài rực rỡ hẳn lên.

Vi Vi nhất định trở thành Thanh Dực Bức Vương, vậy xem ra đối với bộ quần áo xanh thủy chung chuyên tình rồi. Còn với Lâm Nhất Tần, thay vì vải lụa trơn trượt, nàng càng thích vải bong mềm mại hơn. Hai người giống người nghèo sau khi làm giàu vẫn giữ thói quen ăn mặc bình dân vậy.

Nàng tự thổi phồng: “Bản tiên nhân đầy bụng thi thư nhạc họa, căn bản không cần hoa phục cũng đủ tiên phong đạo cốt nhận người chú mục rồi.”

Vi Nhất Tiếu cười nói: “Đầy bụng thi thư? Ta xem não toàn đồ ăn đi~!”

Lâm Nhất Tần biết ngày hôm qua khi vào thành nàng nhìn chằm chằm hàng ăn kia, bộ dạng nước miếng ròng ròng bị hắn thấy được. Dù da mặt dày hơn tường thành chăng nữa cũng không khỏi thẹn quá hóa giận vung tay đánh hắn mấy cái.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu cơ hồ cười đến nội thương, dẫn nàng tới phố ăn vặt. Một chén bánh trôi lớn, bánh đậu, mì gà, …, hai người ăn từ đầu phố đông đến đầu phố tây, ăn đến mức thắt lưng đều chặt không nới nổi mới dừng lại. Vừa tản bộ tiêu thực vừa bàn địa điểm đến tiếp theo.

“Ngươi nói ngươi muốn đi lại trên giang hồ, vậy nơi nào mới gọi là giang hồ?”

“Nơi nào không phải giang hồ? Từ thương nhân đến lưu dân, tăng nhân đến đạo sĩ, ca cơ đến khất cái, hiệp khách đến đạo tặc, phàm là những thành phần triều đình không thể cai quản, muốn quản cũng quản không được đều là người trong giang hồ.”

Lâm Nhất Tần im lặng. Xem ra đây mới chính là định nghĩa chính xác của giang hồ.

Thay vì nói giang hồ là một địa điểm, không bằng nói đây là một phần của xã hội, bao gồm những nhân tố lưu động không phục tùng trật tự mà tầng lớp thống trị lập nên.

Vi Nhất Tiếu nói tiếp:

“Trong đó có vài phần thương nhân chỉ là mạo danh, từ trước đến nay không được quan phủ bảo hộ, cũng không bị giám thị, tự do đi lại. Đám người phản loạn trong võ lâm trà trộn vào đó, khi thế lực triều đình cường đại, bề ngoài họ phục tùng. Nếu triều đình suy nhược, họ nhân cơ hội mà phát động.”

“Vậy có thể nói nhân sĩ võ lâm là người trong giang hồ, nhưng người trong giang hồ không nhất thiết là nhân sĩ võ lâm?”

Vi Nhất Tiếu gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy. Nếu toàn giang hồ đều biết võ công, bọn người Thát (Mông Cổ) cũng không đến mức xâm chiếm Trung Nguyên nhiều năm như vậy.”

“Nói đi nói lại, các vị đại hiệp này vẫn là quần thể số ít yếu thế, đánh không lại thì phục tùng hoàng đế, đánh thắng lại nghĩ bản thân mình là hoàng đế.”

“Hì hì, đúng vậy. Cờ hiệu sát Thát trừ bạo cho dân, nhưng kì thực ai không muốn chính mình ngồi ghế rồng? Ỷ Thiên kiếm, Đồ Long đao, đó chỉ là bàn đạp vững chắc lên ngôi hoàng đế thôi. Ai lại thật sự muốn giúp dân chúng nghèo khổ kia?”

Lâm Nhất Tần nghĩ rằng: Có lẽ Minh Giáo sẽ giúp, nhưng mà ta không nói cho ngươi, ngươi tự đi mà phát hiện.

Hai người vừa đi vừa tán gẫu, bất tri bất giác đã đến gần Tướng Quốc tự, thấy một đám người nhón nháo tụm quanh một chỗ, chỉ chỉ trỏ trỏ.

Lâm Nhất Tần ngẩng đầu lên nhìn, liền câm nín. Cây cột đá cao bảy tám thước uy nghi vốn ghi bốn chữ “Đại Tướng Quốc Tự”, lúc này chữ “Đại” bị bỏ thêm một nét, liền biến thành “Khuyển Tướng Quốc Tự” (khuyển: Chó). Thấy là biết đêm qua Vi Nhất Tiếu bay lên cao làm gì.

Ánh mắt hắn sâu xa, nhìn thấu mọi việc, làm việc lại cổ quái khiến người ta ngạc nhiên, lúc lại ngây thơ như trẻ con tùy hứng.

Thật không hiểu người phương nào đã dạy thành một quốc bảo như vậy.

Quay đầu thấy hắn đang nhếch miệng cười, cười đến cực kì tà ác, hiển nhiên là phi thường đắc ý với tác phẩm này.

Thành Lạc Dương ở gần Biện Lương (đương nhiên tính theo lộ trình của Wild Boar), trên đường đi có thể ghé qua Thiếu Lâm tự. Hai người thương nghị lộ trình kế tiếp, trở lại thực phường (phường buôn bán đồ ăn)

https://thuviensach.vn

mua thật nhiều lương khô. Lâm Nhất Tần nghĩ nghĩ, lại chạy đến hiệu thuốc mua một túi lớn các loại dược liệu trị nội thương cùng ngoại thương và băng vải trắng. Về phần xô nước bát cơm nồi nấu đồ dùng hàng ngày linh tinh đã sớm mua từ trước.

Hai người gói to gói nhỏ xách đồ về phía đậu xe, cáo biệt tòa đô thị phồn hoa như mẫu đơn lộng lẫy này, chuẩn bị tiến về phía tây.

Đem mọi thứ cất ở cốp xe, Vi Nhất Tiếu cũng không lên xe, hướng Lâm Nhất Tần nói:

“Ngươi lái xe đi, ta theo phía sau.”

“Cái gì? Ngươi muốn đuổi theo Wild Boar?”

“Đúng vậy, hai tháng không luyện, công phu thấp đi không ít. Ngươi đừng chạy quá nhanh là được.”

Lâm Nhất Tần hoa mắt choáng váng. Đại ca, cái gì gọi là hai tháng không luyện, ngươi mỗi ngày đều ngồi luyện Hàn Băng chưởng bốn năm giờ không dứt. Chân nếu không bị gẫy sẽ không ngừng bay tới bay lui luyện khinh công, thật sự là người không điên cuồng không phải cao thủ.

“Ta nói, có phải cao thủ nào cũng nỗ lực như vậy?”

“Không phải cao thủ nào cũng giống nhau. Muốn tập võ công, cần dựa vào thiên phú cùng cơ duyên. Nhưng nếu không luyện tập nỗ lực thường xuyên, thiên phú cao tới đâu, cơ duyên khéo đến mấy cũng luyện không thành.

Lâm Nhất Tần im lặng, những lời này rõ ràng chính là câu danh ngôn: “Thiên tài được tạo thành từ 1% thiên phú và 99% là nỗ lực” phiên bản cổ đại. Ngẫm lại bản thân trừ bỏ mấy tháng cố gắng nỗ lực trước khi thi đại học, quãng thời gian còn lại thật sự nhạt nhòa đến không còn gì để nhớ.

https://thuviensach.vn

Thật đáng hổ thẹn. Còn những người trong võ lâm ngày thường thoạt nhìn tiêu sái sắc bén, phong cảnh vô hạn, ai biết được để có một phút thư nhàn là mười mấy năm khổ luyện đâu. Xem ra mình tuy vào thế giới võ hiệp, cũng không nhất định thành cao thủ.

Nàng chậm rãi khởi động, chạy đến tốc độ 80km/m, đây là tốc độ chậm nhất của báo săn. Từ gương chiếu hậu nhìn qua, nàng thấy một bóng dáng xanh nhạt nhẹ bay theo, tựa như không tốn tí khí lực nào. Nhưng nàng cũng không dám chạy quá nhanh, sợ hắn vừa khôi phục, dùng sức quá vết thương lại tái phát.

“Cấu tạo người ở thế giới này có gì khác với người hiện đại nhỉ? Huyệt đạo, kinh mạch có thật sự ảnh hưởng vĩ đại như vậy? Võ công bí tịch có thần kỳ như vậy? Làm sao trong một thời gian ngắn thể nâng cao tiềm lực con người?”

Nàng cứ nghĩ đi nghĩ lại cũng không nghĩ được điểm chính, vì thế điên cuồng ăn đồ ăn vặt.

Thật sự chuyến du lịch này vô cùng chán, dù không đi bộ tinh thần cùng thân thể đều mệt mỏi, cần ăn vặt hoặc nói chuyện.

Nàng là người nhiệt tình ăn uống. Trong hai tháng nghèo khó ăn kham uống khổ khiến nàng khó mà chịu được. Tuy rằng giữa trưa ăn rất nhiều, lúc này lại không nhịn được mà vươn tay bốc hạt sen, khoai lang, bánh ngọt, …Đặc biệt nhìn thấy có người vất vả chạy theo ô tô, mình lại nhàn nhã thư thư phục phục ăn uống, thật là một loại hưởng thụ không giải thích được.

Thế nhưng 10 phút, 20 phút, nửa giờ chậm rãi trôi qua, Vi Vi vẫn chưa muốn dừng lại.

Không biết là di tình tác dụng hay do lòng mềm yếu, Lâm Nhất Tần thật sự bắt đầu không thoải mái, nàng là người thần kinh vận động kém, chạy

https://thuviensach.vn

10 phút sẽ không chịu đựng nổi, liền quyết định đem những tri thức vận động mình biết nói cho Vi Nhất Tiếu, vì thế từ từ dừng lại.

Vi Nhất Tiếu bay tới cửa xe hỏi: “Thế nào lại dừng? Mới nửa canh giờ.”

Lâm Nhất Tần xem sắc mặt Vi Vi như thường, ngoại trừ hô hấp trong ngực phập phồng biên độ lớn chút, căn bản không giống người chạy toàn lực suốt một giờ, không khỏi tặc lưỡi.

“Ta hỏi ngươi, khinh cộng quan trọng nhất là gì?”

“Tránh xao nhãng, tập trung cao độ, dựa vào bộ pháp cùng sử dụng lực theo phương thức hợp lí. Nếu là thi đi bộ đường dài chính là so nội lực ai mạnh hơn.”

“Khi chạy đường dài có yêu cầu đặc biệt gì không?”

“Hít thở liên tục, gấp mà không ngừng, thế mới chống đỡ được lâu dài.”

“Vậy ngươi thử hít vào bằng mũi thở ra bằng miệng, hít thở chậm một chút, giữ khí trong lồng ngực, sau đó đi ba bước hít, ba bước thở, hoặc bốn bước hít, bốn bước thở.”

“Đây là đạo lí gì?” Vi Nhất Tiếu ngạc nhiên hỏi

“Chờ ngươi đi thử xem có lợi ích không rồi ta lại nói.”

Nói xong liền khởi động xe.

Tổ hợp kì quái một người một xe chạy như bay trên đồng ruộng thật sự là cảnh quan kỳ quái chưa từng thấy từ thời Bàn Cổ khai thiên lập địa đến nay, khéo những thôn dân nhìn thấy lại tưởng đạo sĩ đang bắt quỷ, tiên nhân trừ yêu.

https://thuviensach.vn

Hơn hai ba giờ sau, Lâm Nhất Tần từ kính chiếu hậu không nhìn thấy Vi Vi nữa, liền dừng xe lại, nhìn sắc mặt hắn. Sắc mặt tái nhợt, ẩn ẩn chút hắc khí bao phủ, môi có chút biến tím.

Lâm Nhất Tần lắp bắp kinh hãi:

“Không thoải mái sao? Phương pháp kia không thích hợp với ngươi, không cần dùng nữa.”

Vi Nhất Tiếu lắc đầu nói:

“Rất hữu dụng. Làm như thế nội lực vận chuyển như thường, so với bình thường thoải mái hơn rất nhiều. Ngươi từ nơi nào biết được bí quyết võ công thượng tầng này?”

Lâm Nhất Tần đắc ý cười nói:

“Khi ta đến trường chạy tám trăm mét chạy thế nào cũng không qua, à tám trăm mét chính là khoảng ba trăm trượng. Thầy thể dục của ta nhìn không nổi mới chỉ cho ta phương pháp hô hấp khi chạy đường dài, ta cố gắng lắm mới miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn, bị hắn gọi là trời sinh đần độn đó.”

Vi Nhất Tiếu hèn mọn nói: “Ba trăm trượng chạy không được, tư chất đần độn thế. Sư phụ ngươi thật nhẫn nại, lại cố sức dạy ngươi võ học thượng đẳng. Nếu là ta, sớm đem ngươi đuổi khỏi cửa, tránh làm hổ thẹn sư môn.”

“Hừ, nơi của chúng ta là thầy giáo cần học sinh, cha mẹ cần con cái. Sư phụ - từ này không có địa vị cao thượng như ở nơi này.”

(Haiz, tư tưởng này đúng là có phần không tốt thật!!!! >

https://thuviensach.vn

“Xằng bậy như thế, trách không được lại dạy dỗ nên đệ tử không nên thân như ngươi”

“Ngươi sao lại nói ta là học sinh không nên thân, không nên thân sao kiếm được Wild Boar đầy pháp bảo như thế.”

“Dựa vào vật ngoài thân mới có năng lực thì có tư cách gì mà tức giận. Chờ ngươi xuống xe, một tên cướp bình thường cũng có thể đẩy ngươi vào chỗ chết”

“Võ công tuyệt đỉnh cũng không phải vạn năng, năm đó Quách Tĩnh Hoàng Dung võ công độc bộ thiên hạ, trấn thủ Tương Dương mười năm, cuối cùng chẳng phải cũng thua dưới nỏ sắt tên đá của Hốt Tất Liệt sao? Võ công sớm muộn gì cũng bại bởi ngoại vật”

Lâm Nhất Tần nói xong câu đó, nhìn thấy Vi Nhất Tiếu không lại biện bạch, vô cùng đắc ý bản thân cuối cùng cũng đấu võ mồm thắng một lần. Nhưng nhìn thấy Vi Vi trầm mặc thật lâu, trong lòng có chút không yên.

“Không sai, nếu trong thiên hạ ai cũng có xe như ngươi vậy cần khinh công làm gì? Nếu người người đều có áo giáp đao thương bất nhập, Kim Chung Tráo Thiết bố sam cũng thành phế vật”.

Hắn dừng một chút lại nói tiếp:

“Nếu đó là xu hướng phát triển của thiên địa vạn vật, như vậy sự phản kháng của con người sẽ không có tác dụng. Giang hồ hiện tại vẫn vận hành theo quy tắc cá lớn nuốt cá bé, ngươi không muốn thừa nhận cũng không được.”

Hai người nửa ngày đều không nói gì, trong lòng có chút mất mát.

“Lên xe đi, sắc mặt ngươi nhìn không tốt lắm.”

https://thuviensach.vn

Chờ Vi Nhất Tiếu lên xe, Lâm Nhất Tần xoay người hỏi hắn:

“Có phải nội thương lại tái phát không?”

Vi Nhất Tiếu nhìn gương lắc đầu nói:

“Kỳ quái, xem ra hình như là trúng độc. Nhưng trên người ta lại không có cảm giác gì,

chỉ là có chút rét run.”

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ: “Lạnh? Cao thủ cũng sẽ cảm mạo sao?”

Vì thế lục lọi một hồi lấy ra một viên thuốc cảm mạo cho Vi Vi uống, sau đó lái xe tiếp tục đi hướng tây.

Hơn hai giờ sau, ô tô của hai người đã đến chân núi Thiếu Thất. Trời chiều đã ngả bóng hoàng hôn.

Vi Nhất Tiếu sắc mặt khôi phục như thương, Lâm Nhất Tần mới yên tâm, lại tự thổi phồng tiên dược của mình hiệu nghiệm.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 8

🏯 Ở Thiếu Lâm Tự

Khi lái xe đến chân núi Thiếu Thất đã là hoàng hôn, hai người giấu kĩ xe, thong thả bước lên núi. Lâm Nhất Tần đương nhiên biết Thiếu Lâm tự không tiếp đãi khách nữ, bằng nàng cúp 32C cũng không định nữ giả nam trang giấu đầu hở đuôi.

Ở hiện đại nàng đã thăm quan Thiếu Lâm tự, cũng không có hứng thú thăm lại ngôi chùa nổi tiếng thượng võ làm gì. Lúc này thuận đường đi ngang qua nhìn phong cảnh núi Thiếu Thất thôi.

Ài, vốn là tính toán như vậy.

Trời mới biết lúc này chân núi Thiếu Thất còn chưa được khai phá, toàn bộ đều là đường nhỏ cho người đi lại, có bậc thềm cũng nhỏ hẹp khó đi. Đây là điển hình cho việc tự ôm khổ vào thân a~~

Lâm Nhất Tần leo núi đầy người toàn mồ hôi, căn bản không còn chút tinh lực nào nhìn xem phong cảnh. Một bên trách móc cổ nhân sức sản xuất thấp, ngay cả một con đường núi sửa cũng không tốt, một bên trách móc Vi Nhất Tiếu thấy chết không cứu, ngay cả kéo nàng đi một cái cũng không chịu, chỉ biết đứng cách nàng một trượng dùng mọi loại từ ngữ mà nhân loại có từ chanh chua đến khinh bỉ thể lực của nàng.

https://thuviensach.vn

“Cũng không nghĩ ta đường đường xem như nửa trạch nữ, sao có thể so sánh với cao thủ võ hiệp khinh công cao! Hừ, con dơi độc ác nham hiểm, ngươi trâu bò như thế sao không tham gia thế vận hội Olympic đi! Đến hòa thượng Thiếu Lâm tự còn biết phái dược tăng đi trợ giúp khu vực bị nạn, ngươi nửa điểm cống hiến cũng không có, giúp ta một chút cũng không chịu, chẳng trách thanh danh xấu tệ, ngay cả một cái thuộc hạ cũng không có!”

Lúc này nàng đã mệt đến mức tinh thần thác loạn, đem chuyện chưa phát sinh cùng chuyện không xảy ra tính hết lên người Vi Nhất Tiếu.

Chính là cao thủ tai thính mắt tinh đến mức người bình thường khó thể hình dung.

Nàng thì thầm than thở một chữ cũng không thoát khỏi tai Vi Nhất Tiếu. Vì thế tiết mục

“Mười vạn câu hỏi vì sao” bắt đầu:

“Ngươi vì sao lại gọi ta là con dơi? Thế vận hội Olympic là cái gì? Trợ giúp nạn dân cái gì? Ta vì sao phải có thuộc hạ?”

Lâm Nhất Tần trợn trừng mắt, cuối cùng đi không nổi, ngồi ở tảng đá lớn ven đường không ngừng thở.

“Con dơi là ngoại hiệu của ngươi, ta đặt. Thế vận hội Olympic là đại hội thiên hạ đệ nhất luận võ ở chỗ chúng ta. Dân bị nạn ngươi không cần biết. Về phần thuộc hạ, hừ,

thuộc hạ nào chịu được cái miệng độc của ngươi!?”

“Hì hì, đại hội thiên hạ đệ nhất luận võ có vẻ đáng quan tâm, trông như thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Không khác với Hoa Sơn luận kiếm lắm. Nơi nơi chọn ra cao thủ, tụ tập một chỗ ở trước đông đảo mọi người so tài.”

“Thắng có gì tốt?”

“Tốt à? Một kim bài.” (huy chương vàng)

“Có thể hiệu lệnh quần hùng?”

“Chỉ có thể tham quan triển lãm.”

“Hừ, đại hội như vậy trong cái chốn giang hồ này chẳng mấy người tham gia.” Lời nói đầy xem thường.

“Vì sao? Hoa Sơn luận kiếm không phải cũng toàn thiên hạ cao thủ tham gia?” Lâm Nhất Tần ngạc nhiên. Người trong võ lâm chẳng phải thích tranh tài nhất sao?

Vi Nhất Tiếu nhìn nàng nói: “Ngươi làm như Hoa Sơn luận kiếm đơn thuần như vậy. Danh vọng, vinh dự, chút hư danh mà không có quyền lợi thì có ích gì?”

Tức thời ngồi trên mặt đất dùng nhánh cây vẽ phác họa bản đồ:

“Đông Tà chiếm vùng hải đảo nhỏ Đông Hải cùng vùng duyên hải các tỉnh Đông Nam, Tây Độc là bá chủ vùng Côn Lôn cùng hành lang Hà Tây. Nam Đế khống chế hơn mười dặm các tỉnh vùng Vân Nam, vươn dài xuống tận Hồ Quảng. Bắc Cái thế lực bao trùng toàn Kim Quốc. Về phần người thắng Vương Trùng Dương, căn cứ đại là Sơn Tây Nam Bộ Chung Nam sơn, phái Toàn Chân của hắn hành tẩu tại trung tâm vùng Trung Nguyên.

Hắn bẻ nhánh cây đến rắc, ném đi:

https://thuviensach.vn

“Hoa Sơn luận kiếm trên danh nghĩa vì ‘Cửu Âm Chân Kinh’ kì thực là năm tuyệt đỉnh cao thủ chia cắt thế lực phạm vi chiến đấu trên giang hồ, cũng chứ không phải chỉ tranh giành một khối kim bài chỉ để ngắm.”

Lâm Nhất Tần nghe xong trợn mắt há hốc mồn, tuy rằng bức bản đồ này chia không hoàn toàn chuẩn, nhưng cũng chưa từng nghĩ đến Hoa Sơn luận kiếm có ý nghĩa chính trị như vậy. Nàng không khỏi hỏi:

“Sau này người Mông Cổ nam hạ, trật tự cũ không thể duy trì nên trận luận kiếm cũng không diễn ra nữa đúng không?”

Vi Nhất Tiếu nói:

“Không sai, nhưng Hoa Sơn luận kiếm dù không cử hành, nhưng thế lực giang hồ chưa từng dừng việc phân chia. Hiện nay lục đại môn phái không phải vẫn ngầm tranh đấu sao? Chính là trăm năm đổ lại đây, bao nhiêu tuyệt kĩ đã mai một tuyệt tích, trừ Trương Tam Phong, không còn ai có thể giống Ngũ Tuyệt tuyệt đỉnh năm đó.

“Thực lực cá nhân giảm xuống, tất nhiên sẽ tìm kiếm lực lượng đoàn thể. Từ tranh đấu cá nhân thành tranh đấu đoàn thể, từ Ngũ Tuyệt luận kiếm thành Lục Đại môn phái so tài.”

Vi Vi cười nói:

“Ngươi cũng coi như thông minh, một chút liền hiểu thấu.”

Lâm Nhất Tần thất vọng lắc lắc đầu:

“Vô luận đấu pháp thế nào đều không phải tinh thần hiệp nghĩa tụng xưng trên giang hồ. Đây chẳng phải là người nào nắm tay lớn thì nghe người đó sao?”

https://thuviensach.vn

“Vì thế ta hận nhất người khác gọi ta là đại hiệp. Chó cắn chó giành xương, dối trá vậy làm gì. Mặt khác, vì sao ngoại hiệu của ta là con dơi?”

“À, Ta nghỉ ngơi đủ rồi, Quang Minh ngày mai đang chờ, mau mau tranh thủ lúc trời chiều đi nhanh thôi.”

Viên Nghiệp cùng Viên Độ là người phụ trách trông cửa cùng tiếp khách hôm nay. Thấy mặt trời sắp xuống núi, cuối cùng có thể nghỉ, đóng cửa chùa chuẩn bị đến trai đường ăn cơm. Ai ngờ từ bậc thềm dưới chân núi lại nhìn thấy hai bóng người.

Một thanh bào nam tử, một lục y nữ tử. (Ài, dịch sao đây trời, không lẽ “Xanh xanh hai tà áo/Nam nữ cùng sóng đôi” sao?).

Nam tử vóc người không cao, gò má hẹp nhọn, sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt kiêu căng, thân hình bất động, bước chân mơ hồ, hiển nhiên là cao thủ khinh công. Nàng kia nhan sắc bình thường, dáng người yểu điệu, lúc này mệt đến mức đầu đầy mồ hôi.

Viên Nghiệp trong lòng có chút khẩn trương. Bọn họ lên núi, nhất định là muốn vào chùa tham quan. Nhưng Thiếu Lâm tự từ trước đến nay có tiếng không tiếp đãi khách nữ, dù vậy vẫn có nhiều nữ hiệp giang hồ cùng tiểu thu quan lại muốn nhập tự.

Khổ nhất chính là những tăng lữ khuyên khách nữ trở lại muốn nát môi. Vừa không được đắc tội khách nhân, vừa không được cho các nàng vào chùa. Thật khó hơn luyện công gấp trăm lần.

Ai chẳng biết những nữ tử dám xông vào Thiếu Lâm tự, sao có thể nói hai ba câu liều chịu bỏ qua. Mắt thấy lục y nữ tử tuy không có võ công, nhưng nam tử bên cạnh rõ ràng là người luyện công phu, không biết làm sao ứng phó cho tốt.

https://thuviensach.vn

“Ôi…Cuối cùng cũng lên đến nơi. Trên núi có cái chùa lớn như vậy, sao không đem đường sửa lại cho dễ đi? Mỗi ngày chỉ biết ngồi niệm kinh, không biết sửa đường tạo cầu, hừ…”

“Lâu như thế đến heo cũng sớm lên núi rồi. Nội công không có thì hít thở chậm rãi mà đi. Mới đi chút mà hô hấp gấp gáp so với người bị suyễn còn nhiều hơn, thật không biết cho người đôi chân dài làm gì?”

“Dù sao cũng không dùng để bị đường núi tra tấn. Chính ngươi đi tham quan là được rồi, làm gì phải kéo theo ta. Ta lại không vào được…”

“Ta lúc đầu đã nói sẽ mang theo ngươi, lên trời xuống đất cũng sẽ kéo ngươi đi cùng. Không vào được liền đến nhìn cổng lớn, qua núi này sẽ không còn miếu nào đâu.”

“Lão tử cần vào miếu làm gì?”

Viên Nghiệp cùng Viên Độ kinh ngạc nhìn hai người còn chưa đến cửa chùa đã gây gổ, thật không hiểu bọn họ ép buộc nhau vì cái gì.

“Nhìn đi, có cái gì đẹp mắt. Một cái cổng, hai hòa thượng, còn chẳng phải hòa thượng đẹp trai nữa!”

“Hì hì, đứng ở chỗ này tự nhiên không thấy hòa thượng đẹp trai. Đi lên đi!”

“Giọng nói xuống dốc, nam tử kia liền mang theo nữ tử bay lên cây cổ thụ trước cửa chùa. Cây này ít nhất cũng cao hơn mười trượng. Nam tử mang theo một người vẫn ung dung như dẫm trên đất bằng, nhanh đến mức không thấy rõ hắn làm thể nào lên đứng được trên ngọn cây cao nhất.

Lâm Nhất Tần giống gấu Koala ôm chặt thân cây, tư thế cực đoan bất nhã. Tương phản, Vi Nhất Tiếu đứng trên cùng một cành cây theo gió lay động, trông thoải mái vô cùng. Lúc này trên ngọn cây gió đêm phấp phơ

https://thuviensach.vn

lay động vô cùng mát mẻ. Bị gió thổi qua, bạn học Tiểu Lâm cuối cùng cũng như CPU khôi phục chức năng hoạt động, bắt đầu bình tâm tĩnh khí rình xem Thiếu Lâm tự.

“Vi Vi, bên trong thật ồn ào.”

“Có lẽ các hòa thượng đang ăn cơm chiều.”

“Không phải hòa thượng quá trưa sẽ không ăn sao?”

“Chỉ có những ngày trai giới mơi không ăn, những ngày khác mỗi ngày đều luyện võ, không ăn sao có sức?”

“Vậy ngươi đoán xem hòa thượng có ăn trứng gà hay không?

“Đây là vấn đề quái đản gì?”

“Ai, ngươi không biết, chùa nơi của chúng ta, hòa thượng sẽ ăn trứng gà. Nghe nói ăn trứng gà không thụ tinh sẽ không tính là sát sinh. Kỳ thực không thụ tinh với thụ tinh bên ngoài giống nhau, làm sao phân biệt. Thật là dối trá”

Dưới tàng cây hai tăng lữ tiếp khách nghe nữ tử nói năng không kiêng nể gì mặt đều đỏ, nhưng thanh bào nam tử phảng phất như không để ý gì, vẫn cười cùng nàng đối đáp:

“Quả thật dối trá. Năm đó Thích Ca Mâu Ni đi hóa duyên, đều là đến đâu ăn gì cũng được, làm gì có nhiều quy củ đến vậy.”

“Ta cảm thấy cái gì truyền đến Trung Nguyên cũng không giống nguyên bản của nó nữa. Kìa, ta thấy hoa mai cọc.”

“Ta xem ngươi nên đi tập luyện trên cái cọc đó đi, không luyện bộ pháp thì cũng luyện thăng bằng. Đi đất bằng mà cũng ngã, thật nực cười.”

https://thuviensach.vn

“Không có cách nào. Trời sinh ta tiểu não co rút, đại não phát triển a…”

“Tiểu não là gì? Đại não là gì?

“Tiểu não điều khiển vận động, đại não điều khiển tư duy.”

“Ta xem ngươi cái gì cũng co rút, chỉ có khẩu vị thật phát triển.”

“Hừ! Dân dĩ thực vi thiên hiểu không? (Người lấy ăn là chính, những cái khác chỉ là phụ…) Ai, chúng ta đi xuống đi, các hòa thượng đều đi ăn cơm, ta cũng đói bụng.”

Vi Nhất Tiếu liếc nàng một cái “ta chỉ biết là thế” đầy xem thường, đem nàng từ trên cây tha xuống đất.

"Muốn xuống núi ăn cơm sao?"

Tiểu Lâm lắc đầu nói:

“Nếu đã vất vả lên đây, phải xem Tháp Lâm rồi đi mới không uổng.”

Hai người lảo đảo vòng qua cửa chùa về phía Tháp Lâm phía tây. Viên Nghiệp cùng Viên Độ thuỷ chung không có cơ hội lên tiếng đều toát ra n vạch hắc tuyến: “Ở trên cây ngoài cửa nhìn vào, đây, đây không tính là phạm tự quy (quy định của chùa) đi…”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 9

Tiểu Lâm lần đầu biết hai chữ sửng sốt viết như thế nào, thật sự muốn bái lạy từng vị hòa thượng Thiếu Lâm. Nhớ lần đó đường lên núi là đường quốc lộ, đi thật nhẹ nhàng. Dọc đường đi đầy những tốt năm tốp ba hòa thượng trên mặc áo cà sa dưới đi giày Nike khiến nàng thật… (đầu đầy vạch đen) -_-!!!.

Trên mạng gõ Baidu tìm kiếm liền thấy biểu ngữ "Thiên cổ danh sát Thiếu Lâm tự hòa nhập cùng thế giới". Biểu ngữ đó còn treo tại cổng chùa, khách nam khác nữ, cả thế giới thứ ba đều được hoan nghênh nhiệt liệt. Chùa chật chội đông đúc như cái chợ, tăng văn xem bói tăng võ biểu diễn, phương trượng đứng giữa chùa diễn thuyết.

Thật là một niên đại cuồng nhiệt.

Cuối cùng khiến Tiểu Lâm 㘝 (sửng sốt) chính là Tháp Lâm – tòa Phật tháp thờ vị cao tăng đã qua đời. Bệ điêu khắc truyền thống nhà Phật đứng trên cọc hoa mai, bốn mặt khắc hình laptop, máy tính, xe lửa, máy bay, ô tô, …, thật sự khiến nàng kinh hoàng bái phục, org không thôi (Org: biểu tượng quỳ gối bái lạy)

Thật sự là người không điên cuồng thật uổng làm cao tăng…

Bây giờ nhớ tới vẫn muốn nội thương.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần nhìn Tháp Lâm nguyên bản bảo thủ trước mặt, lại hồi tưởng thời gian tham quan trước đây, cười nghiêng ngả không kiềm chế được.

Người khác nhất định không hiểu nơi Phật tháp trang nghiêm kia làm gì khiến nàng cười dữ dội như thế.

Không đợi nàng YY (tự sướng) đủ, bốn gã tăng nhân khôi ngô nhăn mày mang theo côn gỗ từ cửa chùa nhảy ra, vọt vào Tháp Lâm, còn chưa đứng vững liền hướng hai người hét to:

“Thiếu Lâm tự tự quy xưa nay không cho nữ giới tiến vào, huống chi Phật môn thanh tịnh, ai cho các ngươi huyên náo. Mau xuống núi!” . Ngôn ngữ thật vô lễ.

Thì ra là hai hòa thượng tiếp khách kia báo cho La Hán đường, có cao thủ dẫn người lên cây nhìn vào trong chùa, rồi tự nghĩ rằng địch nhân đến xâm phạm liền phái bốn gã đại đệ tử ra xem bọn họ có mục đích gì.

Bởi vậy dù bốn người này hô to không cho nữ lưu tiến vào, ánh mắt lại khẩn trương nhìn từng động tác của Vi Nhất Tiếu.

Lâm Nhất Tần không biết đây là tiết mục nổi tiếng của Thiếu Lâm tự - “đuổi nữ tử xuống núi”. Kim Dung đại nhân mỗi lần viết đến Thiếu Lâm tự sẽ xuất hiện cảnh này.

Vốn là lên núi ngắm cảnh, lại cứ như là không mua vé bị bắt được đuổi ra ngoài vậy, Lâm Nhất Tần đương nhiên vô cùng tức giận, quát:

“Nữ tử thì thế nào! Chẳng lẽ nữ tử không phải người? Đòi phân biệt nam nữ còn dám mạnh miệng nói chúng sinh ngang hàng!”

Bất quá trước nay nàng mới chỉ bắt nạt kẻ yếu, biết Thiếu Lâm tự trước giờ là tập hợp đám người mạnh nhất, tranh với họ khẳng định chịu khổ.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy câu tiếp theo nói ra:

“Xuống núi thì xuống, tưởng ta thèm sao!”

Chẳng qua vừa hô “Xuống núi thì xuống…” đã bị Vi Nhất Tiếu chọc chọc vào cổ.

Đôi lời tản mạn: Haiz, cứ tưởng tác giả nói quá, xem ra cũng có phần thật. Trong lúc vi vu dạo chơi nơi kenh14, Kitty vô tình độc được bài "Sự thật không phải ai cũng biết về Thiếu Lâm tự', xin trích dẫn đôi điều:

1. Kungfu Thiếu Lâm ngày nay đã được thương mại hóa, trở thành một ngành kinh doanh đem lại lợi nhuận lớn. Các võ đường trong làng vẫn mở và giúp cư dân tại đây trở nên giàu có.

Chùa còn xây dựng một trường dạy võ thuật riêng – Thiếu Lâm Tự Tung Sơn đào tạo Võ sinh. Chi phí cho một năm theo học tại đây rơi vào khoảng $ 7. 000 đến $12. 000 (khoảng 142 triệu đến 250 triệu VND).

2. Shi Yongxin, hay Thích Vĩnh Tín – người trụ trì hiện tại của Thiếu Lâm Tự còn gửi các nhà sư đi các nước trên thế giới để giảng dạy cũng như truyền bá về kungfu Thiếu Lâm và Phật Giáo. Hiện Thiếu Lâm tự đã có các chi nhánh tại London (Anh), Berlin (Đức), Budapest (Hungary), Vienna (Áo)...

3. Không những thế, Thiếu Lâm Tự thời hiện đại thậm chí đã trở thành doanh nghiệp đích thực. Hiện nay, chùa đang sở hữu một số công ty hoạt động dưới quyền như Công ty Điện ảnh Thiếu Lâm Hà Nam, công ty dược phẩm và một quầy bán đồ lưu niệm trực tuyến.

4. Năm 2003, trụ trì Thích Vĩnh Tín ủy quyền cho một công ty để sáng tạo ra trò chơi mang tên “Huyền thoại Thiếu Lâm” (Shaolin Legend). Sắp tới, chùa dự tính hợp tác với một số doanh nghiệp nhằm tung ra sản phẩm trò chơi di động về Thiếu Lâm Tự, nhằm thu hút thêm môn sinh.

https://thuviensach.vn

5. Quầy bán đồ lưu niệm online của Thiếu Lâm Tự còn được đặt trên một trang web thương mại điện tử nổi tiếng của Trung Quốc, cho phép khách hàng từ khắp nơi trên thế giới đặt mua các sản phẩm của Thiếu Lâm. Sản phẩm rất đa dạng: từ đũa, trà, đến các quyển sổ "bí kíp võ công" Thiếu Lâm...

Tốt lắm, mọi người nên biết chọc vào cổ chính là muốn điểm á huyệt. Nhưng chọc một cái liền câm thì còn gì phải nói.

Sự thật là Lâm Nhất Tần căn bản không im miệng, mà la to “A a!” một tiếng liền ôm kín cổ, hướng Vi Nhất Tiếu giận dữ quát:

“Ngươi làm cái gì?”

Vi Nhất Tiếu chọc lần này tuy không dùng nội lực, Lâm Nhất Tần cũng chẳng biết võ công. Nhưng hắn nhận thức huyệt đạo chuẩn như vậy, xuống tay thật nhanh, làm sao có thể điểm không trúng.

“Sao không dùng được nhỉ?” Con dơi kì quái nói.

“Cái gì không dùng được? Ngươi chọc ta đau quá!”

Bạn học Tiểu Lâm phẫn nộ.

Hai người xem bốn gã tăng nhân mang côn kia như không khí, không coi ai ra gì mà tự nhiên gây gổ.

Nhưng bốn gã này cũng không giống hòa thượng tiếp khác an tĩnh, lúc này quát to:

“Các ngươi đùa giỡn động tác võ thuật cái gì! Không cần…”

Sau “không cần” là gì cũng không biết.

https://thuviensach.vn

Vì một đạo bóng dáng màu xanh như quỷ mị thổi qua, bốn người đều bị điểm á huyệt.

Bốn gã tăng võ kinh hãi, mắt thấy thanh y nam tử đưa lưng về phía bọn họ đang cùng nàng kia nói chuyện, khoảng cách chừng hai ba trượng, sao có thể đột nhiên điểm huyệt đạo của bốn người? Mà á huyệt gần cổ họng, nếu hắn có ác ý tay cầm vũ khí, chỉ sợ yết hầu bốn người này đã bị cắt đứt máu chảy đầm đìa rồi.

Vi Nhất Tiếu điểm huyệt đạo bốn người xong không có động tác khác, liền tắc lưỡi cười vang, xoay người nhìn Lâm Nhất Tần.

Tiểu Lâm nhất thời cảm thấy đại sự không ổn, tóc gáy dựng hết lên, hai tay trước ngực xua xua:

“Này! Này! Đừng lấy ta làm vậy thí nghiệm a! !”

Đáng tiếc toàn bộ phản kháng đều uổng phí. Vi Nhất Tiếu ra tay như gió, liên tiếp điểm 18 đại huyệt của nàng, nhưng thu hoạch được sẽ là những tiếng kêu liên tiếp “Ai u! Oa!

Ngừng ngừng! Ta đầu hàng! Đừng điểm, ngươi đừng điểm loạn!”

Bạn học Tiểu Lâm vẫn không có chút tự giác khi bị điểm huyệt, nên kêu liền kêu, nên chạy vẫn bỏ chạy.

Đang lúc hai người chơi bất diệc nhạc hồ, một lão tăng khoác cà sa vàng từ chùa đi ra, dáng người khô gầy, sắc mặt khô vàng, trong tay cầm thiền trượng thép như cầm vật nhẹ, hiển nhiên đây là cao thủ Thiếu Lâm

Cao thủ vừa cất lời, liền biết có phải cao thủ thật không.

Vị cao thủ này thật tinh luyện nói một câu:

“Lão nạp là người trông coi La Hán đường, Độ Ách. Kết trận!”

https://thuviensach.vn

Hai chữ sau là nói với đám võ tăng.

Năm người hình thành thế quạt bao vậy, tình thế giữa sân thay đổi.

Vi Nhất Tiếu cầm lấy Lâm Nhất Tần cổ áo, mũi chân điểm nhẹ lôi nàng ra xa mấy trượng, thoát khỏi vòng vây, sau đó đem nàng đẩy về hướng chân núi: “Chạy.”

Nói đoạn liền lấy tốc độ như sét đánh lao tới chỗ lão tăng, giơ tay xuất chưởng.”

Nếu là tiểu tiết trong tác phẩm ngôn tình, bạn học Tiểu Lâm đương nhiên sẽ không nhúc nhích, ở một bên làm người xem đang lo lắng, luôn đứng nhìn năm chính bị đánh trọng thương, hoặc hô to một tiếng: “Không! ~~~~~”, sau đó mặc kệ bản thân mình vô dụng thế nào, phá vỡ mọi trói buộc xông lên, hoặc trở thành con tin trong tay địch nhân, hoặc trở thành lá chắn thịt của nam chính, sau đó tình tiết cẩu huyết sinh ly tử biệt phát sinh.

Xem phim truyền hình dài tập bao nhiêu năm, Tiểu Lâm đã sớm ghê tởm đến chán ghét ba thứ tình tiết này. Nàng ngay cả đầu cũng không thèm quay lại nhìn liền lao xuống núi, một người chạy trốn.

Lên núi dễ, xuống núi khó tránh nguy hiểm.

Giải thích theo trọng lực học, nếu không lo lắng an toàn tính mạng, xuống núi tất nhiên so với lên núi nhanh hơn. Lâm Nhất Tần chính là như thế, tuy đeo giày cản ma sát lớn, nàng không thèm lo lắng tình hình đường đi, chạy vội một mạch, liền lộn nhào lăn mấy vòng. Sự thật chứng minh tiềm lực con người là vô hạn, nàng chạy một mạch đến nơi giấu xe còn không thấy ai đuổi theo.

Mở cửa, lên xe, khởi động, mở cửa ghế phụ, sau đó chỉ ngồi chờ đợi.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần đặt sẵn tay lên tay lái, đầu xoay lại nhìn hướng lên núi. Ngay khi thấy bóng dáng màu xanh xuất hiện, nàng mau chóng nhấn ga cùng bóp phanh, Wild Boar lên tiếng rít gào, bốn bánh hất tung bụi mù, tạo thành bốn cái hố trên đất bùn.

Vi Nhất Tiếu từ cửa xe tiến vào, Tiểu Lâm thả phanh, Wild Boar như mũi tên rời khỏi cung phóng nhanh ra ngoài. Đồng thời một tiếng "Rầm" vang lên.

Thì ra là thiền trượng bằng thép ném đến cửa xe. Tên Độ Ách kia khinh công không bằng Vi Nhất Tiếu, nhìn thấy bọn họ sẽ chạy trốn, vì thế cần thiền trượng trong tay làm ám khí ném tới xe.

Đáng tiếc yêu quái kia đao thương bất nhập, trên đường bay như gió, có kêu "Yêu nghiệt chạy nơi nào !" cũng vô ích.

"Không đả thương ngươi đi?" Bạn học Tiểu Lâm lo lắng.

"Vết thương của ngươi có vẻ nghiêm trọng hơn!" Không biết vì sao con dơi vô cùng hưng phấn.

Lâm Nhất Tần cúi đầu nhìn mới phát hiện hai đầu gói mình đã trầy xước, bàn tay, khuỷu tay cùng các đốt tay đều trầy da. Người chạy trốn trước toàn thân đầy vết thương, kẻ hy sinh cản địch phía sau Vi Nhất Tiếu gần như không thương tổn gì, thật là…đáng ghét.

Trận du ngoạn kinh tâm đoạt phách ở Thiếu Lâm cuối cùng cũng kết thúc. Nhìn thấy kính chống đạn trên xe bị vết nứt như mạng nhện, Tiểu Lâm chỉ có thể nhỏ giọng cảm thán: "Khí lực đoạt mạng thần à!!!"

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Độ Ách bại bởi Dương Đỉnh Thiên, sau lại lại bại bởi một trong ba vị sứ giả của Trương Vô Kỵ Đương nhiên này hai sự kiện này đều còn chưa phát sinh. Luận võ bị thương chính là chuyện thường, hắn chỉ vì thua Dương Đỉnh Thiên liền hận Minh Giáo,

https://thuviensach.vn

ngồi ba mươi năm tu luyện chỉ vì báo thù. Làm Thiếu Lâm tự cao tăng, lòng dạ thật sự thật nhỏ hẹp.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Ở Trên Đường

Vi Nhất Tiếu cười nói:

“Xuống núi chạy rất mau, không oán giận đường núi khó đi nữa sao?”

Lâm Nhất Tần uể oải giơ bàn tay trầy da lên:

“Đều vì an nguy của bản thân, còn thời gian oán giận sao. Đám cao tăng kia bá đạo như vậy, cho rằng núi Thiếu Thất thực sự là nhà của bọn hắn sao? Hừ, Thiếu Lâm tự, thù này ta sẽ nhớ!”

“Nhớ thì thế nào? Chẳng lẽ ngươi có bản lĩnh đánh lại họ sao?”

Tiểu Lâm cười âm trầm:

“Hừ hừ, ai nói trả thù thì cần đánh bại bọn hắn? Ta có thể ở cửa chùa hắt nước bẩn, đem Thiếu Lâm tự viết thành Thiếu Nữ tự, cắt sạch rau dưa trong chùa, phát truyền đơn thông cáo tăng nhân La Hán đường tìm bạn trăm năm, lại tuyên truyền lời đồn bọn họ giam cầm thiếu nữ xinh đẹp làm tiểu lão bà (vợ bé) cho phương trượng ~~ những tin đó đủ khiến bọn hắn gà bay chó sủa.”

Con dơi cười nghiêng ngả, vỗ vai Tiểu Lâm:

https://thuviensach.vn

“Tốt! Tốt! Rất có phong phạm! Nếu ngươi muốn đánh lại bọn họ ta sẽ không giúp, nhưng làm mấy chuyện thú vị đó nhất định không thể thiếu phần của ta. ~”

“Ta biết mà…Ta nói này, ngươi làm gì tự nhiên đi điểm huyệt vài tên hòa thượng kia?

Ngoan ngoãn xuống núi là tốt rồi. Thiếu Lâm tự là đoàn thể mạnh nhất, luôn thích cùng xông lên, lại kết cái gì La Hán trận, không sợ bị vây đánh sao? Ta nghĩ ngươi từng bị thương nên phải nhớ kĩ chứ.”

“Hì hì, ngươi nghĩ ta lên núi Thiếu Thất chỉ vì ngắm phong cảnh sao? Mới bước chân vào giang hồ không phải nơi nơi đi một chút thì thành được. Cho dù bọn họ không đuổi, ta cũng tự khiêu khích vài tên. Xem ra lần này vận khí không sai, cùng thủ tọa La Hán Đường giao thủ, xem qua công phu Thiếu Lâm mới không uổng công đến đây.” Con dơi đắc ý.

“Ngươi! ! Hừ! Ta xem ngươi bị vây đánh còn cao hứng phấn chấn, thì ra sớm có dự mưu! !”

Tiểu Lâm máu nóng xông lên đầu, hoa mắt chóng mặt choáng váng. Thì ra mình bôn ba vất vả đều để hắn bồi luyện (bồi dưỡng và luyện tập), cuối cùng mình đã biết từ “vô cớ sinh sự” viết như thế nào.

Trán nổi gân xanh, lúc này nàng nghiến răng kèn kẹt, vươn Cửu Âm Bạch Cốt Trảo hướng Vi Nhất Tiếu mà chộp.

Vi Vi vừa không trốn tránh cũng không phản kháng, cừ hì hì mặc nàng vừa nhéo vừa ngắt cánh tay mình.

Dùng sức nhéo nửa ngày, ‘con dơi’ cũng không có phản ứng gì, Tiể Lâm chỉ thấy cứ như mình dùng sức nhéo tấm da trâu, lực công kích không đủ phá tầng phòng ngự của đối phương. Đánh muốn mệt mà đối phương

https://thuviensach.vn

không động không tránh cũng không mất một giọt máu, nàng thế mới không cam lòng buông tay.

“Sớm muộn gì cũng bị ngươi làm cho tức đến chảy máu não. Trách không được ngươi luyện khinh công tốt như vậy, để gây chuyện rồi chạy nhanh chứ gì!”

“Không sai, không sai. Đó cũng xem như bản chất của khinh công~”

Lâm Nhất Tần thất bại gục đầu lên tay lái. Người này cứng mềm tốt xấu đều không nhe, lời châm chọc ném qua cũng chỉ như gió mát thổi qua tai. Đánh không lại, trách không xong, thật sự là ma đầu khó giải quyết nhất nàng gặp trong trời đất này.”

Lâm Nhất Tần không biết rõ lắm Vi Nhất Tiếu trước khi gia nhập Minh Giáo có kết thù với Thiếu Lâm tự không, tuy giận sôi lên vẫn lo lắng hỏi chút:

“Đầu ngốc kia có biết tên ngươi không?”

“Hắn không hỏi ta, ta có rảnh đâu mà nói cho hắn.”

Tiểu Lâm thầm nghĩ: “Thật may, hòa thượng kia không biết hắn tương lai là Thanh Dực Bức Vương. Nếu đem sổ nợ này tính lên đầu Minh Giáo thật oan uổng. Đến lúc đó bọn họ khẳng định đem nguyên nhân từ chính họ cầm vũ khí đuổi người xuống núi bẻ cong thành ‘con dơi’ chủ động lên núi khiêu khích… À đương nhiên đây cũng có một phần là sự thật.”

Chạy gần một giờ với tốc độ cao, hai người đã cách xa núi Thiếu Thất đến chừng năm trăm dặm. Nghĩ đến nhóm đầu ngốc kia hôm nay làm thế nào cũng đuổi không kịp, Lâm Nhất Tần mới dừng xe lại xử lí vết thương.

Tuy chỉ là da thịt chi thương, nhưng Lâm Nhất Tần trước giờ chưa chịu qua khổ, nhìn đến hồng hồng trắng trắng vẫn thật kinh hãi. Lấy gói thuốc

https://thuviensach.vn

ra, không nghĩ tới thuốc trị thương mua định chuẩn bị cho Vi Nhất Tiếu lại dùng trên người nàng, nàng không khỏi cảm thán người xui uống nước cũng giắt răng, đi tham quan du lịch cũng bị đuổi giết.

Lâm Nhất Tần vén quần áo, Vi Nhất Tiếu dùng nước rửa sạch miệng vết thương, bôi thuốc, băng vết thương, thủ pháp thuần thục mau lẹ, bạn học Tiểu Lâm kỹ thuật tự nhiên không thể sánh bằng.

Băng đầu gối nàng cẩn thận, Vi Vi đứng dậy nói:

“Tốt lắm, đừng nhe răng nhếch miệng, chẳng qua chỉ là chút da thịt chịu thương thôi.”

“ Ta cũng không giống ngươi đầu đao liếm máu bỏ mạng à. Ài, hi vọng đừng để lại sẹo.”

“Có sẹo cũng không ở trên mặt, ngươi sợ cái gì?”

“Mặc áo ngắn tay cùng áo tắm sẽ thấy sẹo a.”

“Cái gì là áo ngắn tay, áo tắm?”

Lâm Nhất Tần im lặng. Ở Nguyên triều mặc áo ngắn tay không khác gì trần truồng, ai biết nàng đời này còn có cơ hội mặc loại quần áo này không?

“Nếu ở đây đã không có chuyện gì, chúng ta lại bàn vấn đề huyệt đạo của ngươi đi.”

Con dơi cười âm trầm.

“Vì cái gì, ngươi không để ta an tĩnh một chút được à. Công phu ngươi luyện không thành còn đổ cho ta…Ngừng! Ngừng! Ngươi buông tay! Được rồi, được rồi, do người ta kì quái được chưa…”

https://thuviensach.vn

Bạn học Tiểu Lâm bất lực thừa nhận.

“Ta chỉ nghe nói trăm năm trước có cao nhân có thể dùng nội lực tuyệt đỉnh đem huyệt đảo nghịch chuyển vị trí, giờ đã thất truyền chứ chưa từng nghe qua người không có huyệt đạo, bằng không lấy công lực của ta không thể không có tác dụng.”

“Cái gì không có tác dụng, ta thấy hậu quả vô cùng nghiêm trọng! Ngươi xem, đều chọc cho bầm tím rồi!” Tiểu Lâm bi phẫn vén tay áo.

Vi Vi lắc đầu, tác dụng này đương nhiên không phải tác dụng của việc điểm huyệt:

“Ta mặc kệ ngươi có điểm lạ kì gì. Điểm huyệt vốn dùng để tránh đả thương ngươi.

Ngươi thân không võ công, nhiều lắm điểm huyệt để không cho ngươi chạy trốn. Nếu điểm huyệt không có tác dụng, đối phương sẽ nảy sinh lòng nghi ngờ, trong lúc vội vàng không chừng giết ngươi cho nhanh.”

“Không nghiêm trọng vậy chứ?! Kia mỗi lần có người điểm huyệt ta làm bộ bất động là được rồi.

“Hì hì, ngươi làm sao biết đối phương điểm huyệt gì? Khiến ngươi câm miệng hay khiến ngươi choáng váng? Bị điểm huyệt khác nhau tự nhiên có phản ứng khác nhau, cùng điểm huyệt Định Thân nhưng cách điểm khác nhau cũng làm cho ngươi ta bất động hoặc suy yếu ngã xuống đất khác nhau”

“Nhiều như vậy? Ta không phản kháng cũng không được, các ngươi làm sao lại bá đạo như vậy?”

“Trên đời này kẻ mạnh là đạo lí, hì hì, bá đạo như thế thì như thế nào? Ngươi có cách gì chống lại?”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần uể oải lắc đầu. Huyệt đạo ở thế giới bình thường rõ ràng không có phản ứng lớn lắm. Nhưng không thể luyện nội công, lại đem bản thân đặt vào nguy hiểm cũng không được. Bản thân không học võ, làm gì quan tâm ba thứ huyệt đạo kia.

Những lời này tự nhiên không thể nói với Vi Nhất Tiếu, chỉ có thể nói:

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Học điểm huyệt. Không đúng, chính xác mà nói là học nhận thức huyệt đạo.”

“Sau đó xem đối phương điểm huyệt gì thì ta làm phản ứng đó?”

“Trẻ nhỏ dễ dạy~~”

“Dạy cái đầu ngươi oa! ! Phiền toái như vạy chỉ để phản ứng khi người khác muốn đối phó ta. Ta thà chết cũng không muốn học! ! !

Năm đó Chu Bá Thông dạy Lưu quý phi điểm huyệt, một người đương lúc thanh xuân, một người khí huyết sôi trào, ngày ngày da thịt thân cận liền lâu ngày sinh tình, cuối cùng phá hư gia đình hoàng gia đang hài hòa đó thôi.

Nói như vậy, Vi Vi bắt Tiểu Lâm học điểm huyệt thật sự là tâm hoài bất quỹ (lòng mang ý xấu).

Đáng tiếc, quá trình học của hai người lại khác Chu Lưu một trời một vực.

Ngoại truyện 1: Giáo trình học điểm huyệt:

Ngày đầu tiên:

“Ngón trỏ điểm huyệt trên sống lưng, thế mà cũng nhớ sai!”

“Ngươi chọc chọc sau lưng ta, ta nhìn không thấy! Điểm một ngón, hai ngón, ngón cái

hay ngón út, ta làm sao biết mà đòi phản ứng được.”

“Vậy à, vậy ta dụng nội lực chọc một lần cho ngươi nhớ kĩ ha!”

“Đừng đừng! Dựa vào cái gì luôn uy hiếp ta! Có nội lực thì giỏi lắm à!”

“Hì hì, ta có ngươi không có, ta đương nhiên giỏi hơn ngươi.”

“Con dơi rất giỏi. Phiền ngươi mang bản đồ huyệt đạo trên cơ thể người đến cho ta được không? Nhiều huyệt đạo chi chit san sát nhau làm sao ta nhớ hết?”

“Người có hơn ngàn huyệt đạo, ngươi chẳng qua chỉ cần nhớ vài thủ pháp điểm huyệt đơn giản còn làm không xong. Đến lúc đó người khác

https://thuviensach.vn

điểm huyệt lên người ngươi chứ không phải trên bản đồ kia, ngươi tìm bản đồ huyệt kia có ích gì?”

“Đơn giản cũng phải đến gần trăm huyệt! Ta muốn bản đồ để nhớ tên huyệt. Hừ, bản đồ đó có gì khó kiếm đâu cơ chứ, chỉ 1 đồng 2 đồng là mua được rồi…”

Buổi tối ngày đầu tiên, Lâm Nhất Tần kéo quần áo lên nhìn thấy trên người nàng, ở các huyệt đạo đều bầm tím. Vì thế nàng lấy bút bi ra, ở những nơi có thể với tới liền ghi chú: “Thượng Liêm, Hạ Liêm, đây là…À, là Hội Tông”

Ngày hôm sau:

“Bản thân trí nhớ kém còn đổ lỗi cho tên huyệt khó nhớ, lại đây, nói cho ta Tam Tiêu Du cùng Thiên Môn ở đâu? Không được vén quần áo lên xem ghi chú!”

“Cá nướng ở trong tủ lạnh, Thiên Môn ở trên trời…Oa! Oa! Buông tay! Buông tay!”

(p/s: tỉ ấy chơi chữ: “Du” đồng âm với “ngư” nghĩa là cá, Thiên Môn là cổng trời phải ở trên trời rồi)

“Ta xem người cần xuống lòng sông xem Khúc Trì cùng Tiếu Hải ở đâu, hoặc ngay một chưởng đem ngươi đến Quỷ Môn quan đi tham quan Huyết Trì”

(p/s: ca ấy chơi chữ lại: Khúc Trì, Tiếu Hải, Huyết Trì là tên huyệt đạo, trong đó Trì là ao hồ, Hải là biển, Huyết Trì là ao máu dưới âm phủ.)

“Ô ô ô... Sư phụ! ta sai rồi... ...”

https://thuviensach.vn

“Ngàn vạn lần đừng gọi ta là sư phụ. Ngươi không chê ta khó coi, ta còn ngại nhìn đến ngươi.!”

Buổi tối hôm sau, Lâm Nhất Tần bị bắt xóa hết ghi chú trên người.

Nàng làm con bù nhìn nhỏ đem tên Vi Nhất Tiếu khắc lên, sau đó mắt lộ hung quang cầm đinh đâm mạnh vào: “Cho ngươi chọc! Cho ngươi chọc! Phế võ công của ngươi! Hắc hắc hắc hắc…”

Ngày thứ ba:

“Nguyền rủa cần biết ngày sinh tháng đẻ, chỉ viết tên thì không thành. Vi gì đó ngày sinh tháng đẻ, đến ta còn không biết, ngươi làm sao biết được? Hì hì hì hì ~~”

“ORZ……” (biểu tượng quỳ lạy) ^:) ^

Ngày thứ tư:

Lâm Nhất Tần đem tất cả những gì có thể giảm xóc bày hết ra đất: thảm, da lông, ghế ngồi, … Sau đó liền bắt đầu quá trình đứng lên, nằm xuống, nhổm dạy, giả bộ trúng chiêu ngã xuống đất.

“Sai rồi, ta vừa điểm huyệt ngủ của ngươi, ngươi mở to mắt gục xuống là chuyện gì xảy ra?”

“Đại hiệp ra tay như gió, ta chưa kịp nhắm mắt liền ngủ rồi…”

“Khi ngã xuống không cần lấy tay chống! Ngươi trúng chiêu liền té xỉu, sao có thể chống đỡ!”

“Không phòng hộ gì liền bẹp cái ngã sấp thật rất đau…”

“Ngươi đã té xỉu, trên mặt không cần có biểu tình vặn vẹo.”

https://thuviensach.vn

“Phương hướng ngã xuống không đúng!”

“Định thân rồi không cần động đậy, vừa ở tư thế gì giữ nguyên tư thế ấy.”

Buổi tối thứ tư, Lâm Nhất Tần cả người bầm tím, hoài nghi mục đích Vi Nhất Tiếu kiên trì bắt nàng học nhận thức huyệt. Đây chẳng phải là muốn chỉnh người sao?

Dù tức giận cũng không có cách phản kháng. Chuyện bi ai nhất trong đời người cũng chỉ đến thế mà thôi…

Năm ngày học nhận thức huyệt cuối cùng thắng lợi, bạn học Tiểu Lâm đạt tới trình độ không có huyệt hơn hẳn có huyệt, cảnh giới thần kì không trúng huyệt hơn hẳn trúng huyệt.

Chỉ tiếc tác giả khổ tâm an bài cơ hội hai người tiếp xúc thân mật, kết quả một thân xanh tím cùng một bụng oán giận.

Sau khi khóa học nhận thức huyệt đạo kết thúc thắng lợi, Vi Nhất Tiếu đem các loại thiết bị giảm xóc sắp xếp gọn gàng, liền phát hiện thứ gì đó kì quái. Hình dạng trông lạ kì, phía trên có mười mấy nút tròn chia thành bai bên, thoạt nhìn…trông thật tà ác. Vì thế Vi Nhất Tiếu không chút do dự liện nhấn nút.

Một ánh sáng bạc lóe lên, trong không gian xuất hiện ba người. Khinh công cao thủ cũng không thể thần kì như vậy, ngay cả Vi Nhất Tiếu cũng không nhìn ra manh mối, không khỏi chấn động, nâng tay chuẩn bị đối phó quân địch.

Ba nười hai lớn một nhỏ, một nam nhân hơn 20 tuổi, trên đầu mang trang sức kì quái, lưng đeo trường kiếm dài, áo trường bào đên, áo khoác trắng kì dị, trên cổ khoác khăn quàng thật dài, không có gió cũng tự bay, biểu tình lạnh lùng thần thái ngạo nghễ.

https://thuviensach.vn

Một người khác là thiếu niên mười mấy tuổi, trang phục bình thường, tóc đen cột đuôi ngựa, áo choàng màu vàng nhạc, cười đến thật vui vẻ, trông không có địch ý.

Cuối cùng là một đứa trẻ sáu bảy tuổi, ánh mắt to tròn trông có vẻ già trước tuổi đầy khôn khéo.

Ba người trang phục thần thái không giống nhau, vì sao đột nhiên xuất hiện nơi này?

Đứa trẻ kia tuổi còn nhỏ, sao khinh công có thể cao cường vậy?

Vi Nhất Tiếu không hiểu chút nào, lòng sinh cảnh giác.

Ngay tại thời khắc khẩn trương vạn phần, Lâm Nhất Tần đột nhiên hét to:

“Ngươi làm sao tự tiện đụng vào đồ của ta?”

Tiến đến đoạt lại vật thể kì quái. Vi Nhất Tiếu đem nàng kéo ra sau, thấp giọng dặn:

“Không cần ồn ào, có địch nhân.”

Lâm Tiểu Tiên buồn bực vạn phần, thấy Vi Nhất Tiếu nắm chặt máy chơi game của nàng, xem ra không giải thích một chút là không được.

“Không phải địch nhân, đây là ảnh chụp 3 chiều của gia đình ta. Trong đây đều là hình ảnh của thân thích bằng hữu, đều là hình ảo.”

Nói xong liền lấy tảng đá ném qua, tảng đá này tự nhiên không hề trở ngại xuyên qua thân thể thiếu niên.

Vi Nhất Tiếu đã quen với các loại pháp bảo kì quái bên trong lợn rừng (Wild Boar), lúc này vẫn xem “ảnh chụp gia đình” thật kinh dị. Nhìn ba

https://thuviensach.vn

người biểu tình, động tác, quần

ảo kiểu tóc y như thật, không nhịn được lắc lắc máy chơi game hỏi:

“Bọn họ cũng không ở nơi này, chính thứ này hiện ra bóng dáng họ?”

“Ừ, đúng thế. Ngươi đi lên đánh cũng đánh không được họ”

“Bọn họ là ai?”

Lâm Tiểu Tiên nuốt nước miếng, chỉ vào đứa bé nói:

“Đây là Conan, đứa nhỏ bên hàng xóm nhà ta”. (Lựa chọn trò chơi trinh thám)

“Đây là Lí Tiêu Dao, biểu đệ của ta”. (Lựa chọn trò chơi RPG)

“Đây là Mộc Bạch Tai, là đường ca của nhị biểu tỉ họ xa của đứa cháu út nhà dì cả của ta” (Lựa chọn trò chơi điều khiển)

Thật xin lỗi các ngươi…

“Hắn không giống thân thích của ngươi.” Phán đoán trảm đinh tiệt thiết (chắc như đinh đóng cột)

Lâm Nhất Tần đầu nổi gân xanh, tuy nàng cùng họ đúng là trông không giống, nhưng cũng không cần dùng giọng điệu hoài nghi thế mà nói với nàng chứ, vì thế liền hung tợn nói:

“Chưa từng nghe qua không gì là không thể sao?”

Nói xong liền đoạt lại máy chơi game, tắt nguồn, cất sâu vào thùng.

Lâm Nhất Tần trong máy trò chơi này có cất giấu bí mật tà ác, chỉ có thể dùng máy tính sửa chữa, nhưng nàng lại không mang theo máy tính.

https://thuviensach.vn

Thôi, khiến cho nó vĩnh viễn bị chôn vùi đi…A men…

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 11

Đạo Mộ Bút Ký

Hà Nam là một trong những cái nôi của dân tộc Trung Hoa, từng là trung tâm kinh tế,

chính trị, văn hóa, trước giờ hơn hai mươi triều đại lập thủ đô hoặc dời đô đến Hà Nam, Trung Quốc có bát đại cố đô Hà Nam có bốn, Trung Quốc có lịch sử lập thủ đô bốn ngàn năm, Hà Nam chiếm hai ngàn.

Lịch sử Hà Nam từ lâu đời nổi tiếng với những văn vật di tích phong phú cực kì trân quý, được tụng xưng "Trung Quốc bảo tàng lịch sử", Lâm Nhất Tần trước giờ luôn muốn tới xem, không ngờ nhanh như vạy đã được tận mắt chứng kiến "Địa hạ văn vật" này.

Sau khi Lâm Vi hai người học xong giáo trình nhận thức huyệt đạo, liền bắt đầu lái xe lữ hành. Bạch Mã tự, hang đá Long Môn, Lưu Tinh Đài, mộ Bao Chửng, …Hai người vừa đi một chút lại dừng, dừng xem cảnh, xem lại đánh, đánh lại trốn, thật náo nhiệt.

Wild Boar của Lâm Tiểu Tiên kinh hãi thế tục đi đường như bay, Vi Nhất Tiếu nội công thâm hậu khinh công trác tuyệt. Cả vùng Hà Nam Vũ Lâm bị hai tên vừa ra giang hồ làm cho chướng khí mù mịt gà bay gió sủa.

https://thuviensach.vn

Vì Vi Nhất Tiếu không lưu danh cũng không môn phái, mà Wild Boar càng không rõ nguồn góc, chốn giang hồ chỉ có thể đoán lung tung về thân phận và mục đích của họ, nhất thơi lời đồn nổi lên bốn phía, bát quái bay tán loạn.

Hai người bị gán lấy ác danh là “Song Sát”.

Sau này trong chốn võ lâm vùng Trung Nguyên rất ít người biết Minh Giáo Thanh Dực Bức Vương Vi Nhất Tiếu đã từng đến Trung Nguyên, ác danh càng không nói đến. Kỳ thực người này trước đây đã đến Trung Nguyên, làm không ít việc ác, chẳng qua mọi người không biết đấy thôi.

--- ------ ----------Thời đại mới của Song Sát---- ------ ------ --------

Một ngày, hai người lại tham quan cảnh đêm Nguyên triều ở Vạn Thọ cung, trước có tên là Trùng Dương đài để kỉ niệm ngày qua đời của người sáng lập Toàn Chân phái Vương Trùng Dương. Khóa vàng chạm khắc tinh xảo thuộc loại ngự dụng của đạo quan, đương nhiên không dễ mở.

Nhưng hoàng cung đại viện cũng ngăn không được ý muốn du lãm của Lâm Tiểu Tiên cùng tuyệt thế khinh công của Vi Bức Vương.

Điểm huyệt đạo vài tên đạo sĩ, hai người thoải mái tự tại tham quan tòa đạo quan hoàng gia.

Bát giác quái đỉnh nhọn, đỉnh đồng, ngón xanh lưu lư, ngọc hoàng các ở hiện đại vẫn còn, Lâm Nhất Tần đối với những hiện vật tinh mĩ chắc chắn này khen không ngớt miệng. Hai người lại đi vào điện tu hành, bên trong là tượng mặc đạo quan tu hành mặc trang phục hoa lệ, ba bàn trên bày đầy cống phẩm, đèn chiếu sáng rực.

Lâm Nhất Tần có chút mệt, thì thế ngồi chống cằm bên tòa cống phẩm, xem trái cây tương ngon bên cạnh, đưa tay với lấy một quả táo, dùng vạt áo lau sạch rồi cắn một ngụm ăn răng rắc, ăn đến mắt đầu đắc ý.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu nhìn nàng cười hì hì hỏi:

“Ngươi ăn cống phẩm của thần tiên, không sợ bị trách phạt?”

Lâm Nhất Tần híp mắt, mồm miệng không rõ nói:

“Ta chưa bao giờ tin thần Phật. Chưa nói bọn họ có tồn tại hay không, có ta cũng không thể bái lạy. Thiên hạ nhiều người cầu thần bái Phật, thần tiên nghe cũng không hết, làm sao có thể đến giúp từng người được. Bản thân mình làm được thì cứ làm, việc gì phải đi cầu, chuyện không làm được, có cầu cũng vô dụng, cầu làm gì? Cúng bái chỉ tiện nghi cho bọn hòa thượng đạo sĩ hủ bại! Người nghèo cơm ăn không đủ no, bọn họ còn phải dùng tiền mua nhang đèn lễ vật. Từ đó đủ thấy tin thần Phật làm gì cho nhàm chán buồn cười. Mà ngươi hỏi ta làm gì, ta biết ngươi cũng là người thuộc thuyết vô thần.”

“ Thuyết vô thần. Nói rất đúng. Ta quả thật không tin. Nhưng ngươi không tin thần Phật, lại thích đi xem chùa chiền đạo quán là đạo lí gì?”

“Ai nha, những rường cột tượng đài Phật tháp kia là thành tựu một đời lao động của những người lao động nghèo khổ. Họ sống cả đời vô danh, lưu lại tài sản vật chất tinh thần mới là di sản đáng quý nhất. Kì thực ta sùng bái nhất là kết tinh của trí tuệ và sức lao động của nhân dân a.”

Vi Nhất Tiếu trầm mặc một lát, xoa xoa tóc Tiểu Lâm, nhẹ giọng:

“Không sai, cái gì cũng không lưu lại, chỉ có chút di sản này…”

Lâm Nhất Tần lấy thêm vài quả táo nhét vào trước ngực. Hai người lại theo lệ thường đi rình cửa sổ nghe trộm.

Không thể không nói rình coi nghe trộn là một loại ham muốn nhòm ngó riêng tư của người khác đầy ác liệt. Tiểu Lâm ban đầu không có thói quen này, sau lại bị Vi Nhất Tiếu làm hư hỏng rồi.

https://thuviensach.vn

Nói cho hoa văn, nghe trộm cũng có thể biết được chút bát quái ngoài xã hội cùng giang hồ bí sử, miễn miễn cưỡng cưỡng cũng xem như một cách mở rộng vốn hiểu biết đi.

(Đừng giải thích, các ngươi hai người nhảy xuống Hoàng Hà cũng rửa không sạch)

Đêm nay bọn họ thu hoạch là: Nghe nói cách nơi này khoảng hai mươi dặm là cổ mộ, mấy buổi tối nay liên tiếp có Quỷ Hồn xuất hiện, buổi tối người dân đi tra xét đều bất tri bất giác té xỉu nơi mộ địa lại ngủ thẳng đến hừng đông mới tỉnh.

Vốn chuyện thú vị như thế, đủ kích thích lòng hiếu kì siêu cường của Lâm Tiểu Tiên, nhưng nàng trời sinh nhát gan, sợ nhất là xem phim ma cùng nghe chuyện ma, nên sống chết không chịu đi.

Nhưng con dơi hứng trí dạt dào kéo nàng quay về xe, Lâm Nhất Tần muốn hừng đông hẵng đi, Vi Vi kiên trì "Thăm mộ xem quỷ đương nhiên đi ban đêm mới có không khí", vừa uy hiếp bằng bạo lực khiến Lâm Tiểu Tiên chỉ có thể rưng rưng nước mắt lái xe đi nơi ma quái.

Cây khô, cổ mộ, ánh trăng bị mây đen che khuất, tiếng cú mèo kêu nha nha nỉ non như tiếng khóc. Trong bóng dêm, hai bóng người lặng yên không tiếng động. Mọi yếu tố kinh dị đều đầy đủ, chỉ đợi màn trình diễn hay bắt đầu.

Lâm Tiểu Tiên đương nhiên không hi vọng có tiết mục gì phát sinh. Nàng muốn ở lại trên xe nhưng mọi thỉnh cầu đều bị Vi Vi bác bỏ.

Vi Vi kiên trì nguyên tắc "Ta đi nơi nào ngươi theo nơi đó", đem nàng từ Wild Boar kéo ra mộ địa.

Vi Vi đương nhiên thân cao vững chãi, đi dạo mộ không khác gì dạo đường cái. Tiểu Lâm lại như người mắc Parkinson (chứng bệnh lão hóa vận

https://thuviensach.vn

động khi về già), nắm chặt ống tay áo của ‘con dơi’, ánh mắt khẩn trương nhìn xung quanh, đương nhiên lúc nàng nàng hi vọng không cần thấy cái gì bất thường.

Bất quá cái gì cũng không phát sinh, vậy tác giả làm sao viết tiếp tác phẩm?

Theo như vạn chúng chờ mong, từ lòng đất, đột nhiên một bàn tay trắng xanh lạnh như băng chui ra bắt lấy mắt cá chân của Lâm Nhất Tần.

Ở nơi mộ địa âm trầm tối đen, cứ nghĩ đến việc một bàn tay trắng xanh lạnh như băng từ đất vươn lên nắm lấy chân bạn, bạn sẽ phản ứng thế nào?

Nguy cơ sinh hóa hay là quỷ thổi đèn?

Loại thứ nhất có thể rút súng ra bắn loạn xạ vào nó là được.

Về loại thứ hai sẽ tiếp tục phân tích xem đây là hiện tượng điện sinh vật hay nấm mốc từ thi thể phát triển.

Chỉ tiếc Lâm Nhất Tần hiện tại mất hết bình tĩnh cơ trí tự giác cùng tri thức hiện đại, càng không còn thần thái của tiên nhân tinh thông đạo pháp, lại giống nữ chính trong phim kinh dị ba xu vô sỉ hét chói tai:

"Oa a a ~~~ "

Tiếng hét thê lương xuyên thấu tận chân trời, trong phạm vi mười dặm hương thân phụ lão đều bừng tỉnh giấc, sau đó đem chăn gắt gao trùm kín lên đầu run cả người.

Vi Nhất Tiếu ứng biến nhanh chóng, một cước đạp mạnh giẫm lên bàn tay kia, bàn tay buông lỏng, Tiểu Lâm lùi về phía sau. Hắn lập tức mang theo Tiểu Lâm đã bị dọa cứng người bay về phía sau hai trượng, đặt nàng lên tảng đá lớn.

https://thuviensach.vn

“Vị cao thủ này, mau hiện thân đi. Giả thần giả quỷ hù dọa nữ nhân đâu tính hảo hán!”

Lâm Tiểu Tiên vừa hào khí vạn trượng phát biểu thuyết vô thần, lúc này không nói nổi câu hoàn chỉnh, chỉ lắp bắt phun ra vài chữ đứt quãng: “Là cương, cương… …”

‘Con dơi’ liếc nàng một cái, khinh bỉ:

“Hay cho ngươi theo thuyết vô thần, người thân chết thì hồn vong, làm gì có cương thi quỷ quái!”

Chỉ thấy nơi bàn tay to vừa lùi vào chậm rãi xuất hiện đống đất lớn, đống đất phốc vỡ ra, một bóng dáng tóc tai bù xù khôi vĩ dị thường chui ra.

“Hay cho câu thân chết hồn vong!”

Cùng với giọng nói hùng hậu nam tính, ánh trăng cũng thức thời chui ra khỏi mây đen, chiếu rọi vũ đài cho nhân vật mới lên sàn.

Thật là một đại hán khôi ngô! Hắn thân cào gần 1m9, dáng người tiêu chuẩn tràn đầy khí lực, hành động nhanh nhẹn nhẹ nhàng, tóc vàng nhạt bay phất phơ, ánh mắt xanh lam, uy phong lẫm liệt, giống mãnh thú tản mát hơi thở đầy bá đạo mà dã tính.

Lâm Nhất Tần kinh hồn giờ hơi bình tĩnh lại, nương theo ánh trăng nhìn hắn. Đôi mắt xanh trong suốt, ngũ quan thâm thúy, đường cong sắc bén, tuổi còn trẻ, ước chừng mới hơn 20. Đây thật là một hỗn huyết soái ca hiếm thấy ở thế giới này!

Cương thi biến thành soái ca. Tình cảnh kính ngạc này thật sự là khảo nghiệm quá lớn với trái tim mỏng manh, Lâm Nhất Tần vẫn không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

Vi Vi đã tiến lên từng bước, chắp tay khom người chào hỏi:

“Xin hỏi tôn giá cao tính đại danh?”

Người nọ nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng, nói:

“Không dám. Tại hạ họ Tạ, tên một chữ Tốn, tự Quy Tư”

CPU Lâm Nhất Tần vận chuyển chừng ba giây, mới đem câu giới thiệu nho nhã tổng kết thành “Ta gọi Tạ Tốn”, bản thân bị sặc nước miếng ho khan liên tục.

Sư Vương, hắn là Kim Mao Sư Vương! Ai da, thấy đầu tóc vàng nên nghĩ tới chứ! Đoan đoan chính chính mới không hổ danh Tạ Tốn. Ngươi cũng không phải thổ địa, chơi trò độn thổ làm gì!

Tạ Tốn thấy nàng phản ứng kịch liệt, hỏi: “Cô nương nghe qua tên họ của ta?”

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ:

“Hừ, qua lại cũng chỉ những lời này. Tên là để người khác gọi, đừng có mà người khác biết ngươi ngươi lại diệt khẩu là không tốt đâu!”

Trong miệng lại nói:

“Không phải. Ta trông ngươi uy mãnh như vậy, tên lại đầy nhã nhặn, trong lòng hơi kì quái thôi!”

Vi Nhất Tiếu cũng nói: “Ta chưa từng nghe qua danh hào Tạ tiên sinh, không biết có gì chỉ bảo?”

Tạ Tốn nghe thấy hai người không biết hắn, trên mặt lại lộ thần sắc cao hứng:

https://thuviensach.vn

“Ta vừa xuất sư, người trong võ lâm đương nhiên không biết tên ta, nếu có người trong

võ lâm khen ta đức cao vọng trọng, tứ hải đều biết, loại a dua nịnh hót này thật chán ghét. Ta thật thích người thành thực như các ngươi!”

Lâm Nhất Tần cũng thích loại người thẳng tính này, thấy Vi Nhất Tiếu không có thần sắc khẩn trương, liền tránh sau lưng hắn hỏi:

“Kia ngươi nói thật cho chúng ta biết ngươi ở đây làm gì, vừa nãy suýt nữa đem ta hù chết!”

Tạ Tốn cười ha ha nói:

“Ngươi không cần sợ hãi. Ta sẽ không đánh người không võ công, phụ nữ cùng trẻ em. Vừa rồi thật xin lỗi. Ta nghe tiếng bước chân vị huynh đài này biết là cao nhân đã đến, nhịn không được muốn thử hắn một phen, ta lúc nãy bắt nhầm chân.”

Lời nói ôn nhu có lễ, mang theo ý tứ an ủi, thật không tưởng tượng được nhân vật hào phóng có thể nói ra những lời như vậy.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 12

Lâm Tiểu Tiên không ngờ mình bị xoay vòng vòng, trong lòng trợn mắt nhe răng. Nửa đêm ở mộ địa bốc đất, không phải trộm mộ chẳng lẽ khảo cổ? Không cần bồi thường phí tinh thần cho người khác sao!

Lúc này hoảng sợ đã qua, liền cảm thấy mệt mỏi không chịu nổi, không khỏi lôi kéo ống tay áo ‘con dơi’, từ biệt người kia, trở lại xe, khóa chặt cửa xe mới từ từ chìm vào giấc ngủ.

Đêm nay nàng ngủ cực không an ổn, vài lần bừng tỉnh vì ác mộng, chỉ biết sờ soạng nắm tay áo Vi Nhất Tiếu mới an tâm ngủ tiếp

Nếu nói Lâm Nhất Tần đối Tạ Tốn nửa điểm hứng thú cũng không có là gạt người. Nàng không biết rõ bi kịch Sư Vương khi còn sống, chỉ biết hắn là một trong ít người có võ cùng trí song toàn, như truyền thuyết gọi anh hùng có văn có võ.

Đây tương đương với vận động viên đủ tư cách tham gia Olympic lại đủ tiêu chuẩn đạt học vị tiến sĩ.

Tạ Tốn bây giờ mới hơn 20, võ công đạt chuẩn, chỉ không biết tri thức tích lũy được đến đâu.

Không khí trộm mộ tối qua hoàn toàn không thích hợp kết bằng hữu. Buổi tối xem phim kinh dị, ban ngày xem kênh giải trí.

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên vừa tỉnh lại, mệt nhọc tiêu hết, lòng hiếu kì hại chết mèo lại hừng hực bùng cháy.

A ~ thật muốn biết nguyên nhân Sư Vương trộm mộ a ~ thật muốn nghe kinh nghiệm đạo mộ của hắn a ~

Nàng nhìn quét qua hiện trường khủng bố hôm qua, hiện tại là mộ địa hoang vắng, hi vọng phát hiện một đại hoàng miêu (con mèo vàng lớn). Vi Vi cười hỏi:

“Muốn gặp hắn?”

“Ừ, ban ngày sẽ không sợ. Muốn nghe chuyện của hắn.”

“Ta cũng muốn kết bạn, đi tìm đi.”

Hai người hiếu kì đồng loạt mở rađa bắt đầu hoạt động tìm mèo.

May mắn không cần quật ba tấc đất đã thấy thân hình cao to của Tạ Tốn.

Hắn ngẩng đầu nhìn hai người, không chút kinh ngạc nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng sáng chỉnh tề đủ đi quảng cáo kem đánh răng.

“Vi Nhất Tiếu” Cùng là cười, nụ cười có vẻ âm trầm thâm sâu hơn.

“Lâm Nhất Tần” Hai mắt giấu đi sự tò mò, tự giới thiệu.

“Vi huynh, Lâm cô nương.” Đại miêu lễ phép mà nhiệt tình chắp tay chào.

Người với người kết bạn có khi chỉ đơn giản như vậy, không cần lo lắng thử qua thử lại.

https://thuviensach.vn

Ấn tượng đầu thường quyết định có hợp kết giao hay không. Không biết nên cảm thán trực giác linh nghiệm của con người, hay Sư Bức nhị vương chưa nhập giáo liền phát triển tình nghĩa huynh đệ.

“Các ngươi chính là cái kia Song Sát thần bí sao?” Tạ Tốn ánh mắt xanh đầy tò mò.

“Ta khinh, miễn bàn cái ngoại hiệu có bao nhiêu trời đánh, không biết tên nhược trí nào đặt, ta quyết không thừa nhận!”

Lâm Tiểu Tiên lòng đầy căm phẫn.

“Ta cũng thấy kì quái, Vi huynh khinh công trác tuyệt, Lâm cô nương không chút võ công. Thật không hiểu tên Song Sát từ đâu đến.”

“Hì hì, đương nhiên là vì tọa kị của nàng”

“Chính là quái vật sắt đậu chỗ này sao? Thật thần kì. Không biết có thể đi như bay, đao thương bất nhập như tin đồn không?”

“Nó gọi lợn rừng (Wild Boar), chạy nhanh hơn cả Vi Nhất Tiếu đấy. Để khi nào có dịp mang ngươi đi hóng gió nhé.”

Lâm Tiểu Tiên hồn nhiên không biết bản thân vô sỉ tiến đến gần soái ca.

Ba người mỗi người một câu tán gẫu đều thấy vô cùng hợp ý.

“Ngươi rốt cuộc ở đây tìm cái gì? Nghe nói nơi này mấy ngày nay đều có chuyện ma quái, đều là ngươi dọa người đi?”

Tạ Tốn gãi gãi đầu, ngượng ngùng nở nụ cười:

“Không sai. Ta không muốn có người đến quấy rầy, có thôn dân đến tra xét, ta đều điểm huyệt ngủ của họ. Ta đang tìm một quyển nhạc phổ.”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần ngạc nhiên hỏi:

“Nhạc phổ? Tên gì?”

Tạ Tốn nói: “Tấn triều Kê Khang đoạn nhạc đầu tiên”

“Là Quảng Lăng Tán sao? !”

Tạ Tốn gật đầu: “Đúng rồi”

Vi Nhất Tiếu nói: “Tương truyền sau khi Kê Khang mất, Quảng Lăng Tán liều thất truyền, ngươi muốn tìm từ mộ cổ nhân?”

Tạ Tốn cười nói:” “Vi huynh thông minh. Kê Khang được sách sử thượng xưng ‘Văn từ tráng lệ, hảo ngôn lão trang mà thượng kì nhậm hiệp’. (Văn từ hoa mĩ, đối đáp giỏi, đoan kính nghiêm cẩn, trọng tài kính nghĩa) Đối với tính khí của ta khác biệt. Chỉ tiếc hắn cũng sống không tốt gì, bị tiểu nhân xàm ngôn mà mất đầu. Trước khi chết hắn đàn một khúc, đích thực rất có khi phách. Nhưng hắn nói “Quảng Lăng Tán từ nay thất truyền”, lời này cũng quá coi thường người đời sau đi. Hắn là người thời Tam Quốc,

khúc nhạc này thất truyền sau thời Tam Quốc, lẽ nào trước thời Tam Quốc cũng không có khúc này sao?”

Vi Nhất Tiếu nói:

“Người liền đi quật cổ mộ trước thời Tam Quốc là muốn tìm nhạc phổ thất truyền này.”

Tạ Tốn nói:

“Không sai, ta đối với những lời người xưa nói liền không phục, chuyên chọn cổ mộ hoàng đế cùng đại thần Tây Hán, Đông Hán hai triều mà quật, đáng tiếc quật liên tục 20 tòa rồi cũng không phát hiến Quảng Lăng Tán.”

https://thuviensach.vn

Hai người đàm chuyện cao hứng phấn chấn, Lâm Nhất Tần lại cảm thấy hoảng sợ, thầm nghĩ:

“Kim Mao Sư vương thật sự là vô pháp vô thiên, không nói đến cổ nhân không có ý thức bảo vệ văn vặt, chỉ vì một câu nói của cổ nhân ngàn năm trước mà tức giận không phục, cam tâm đi đạo mộ. Nếu đương thời có người đắc tội hắn, không biết hắn trả thù bằng trăm phương ngàn kế còn đến chừng nào.”

Lại nghĩ sư phụ hắn Thành Côn đúng là biết chắc tính cách cáu kỉnh của Tạ Tốn mà bày ra âm mưu này, tạo thành anh hùng một đời bi kịch.

Bảo là bắt nhầm, ai biết vô ý hay cố tình nà, dù gì thì cũng chỉ trách chị ấy quá xui thôi!!!. Haiz, mà anh mèo lớn này cũng dễ xương lắm nha, trông thế thôi chứ cũng nhiều tật xấu lắm đó (chủ yếu là làm bóng đèn: idea: quá sáng đó mà!) : D2

Vi Nhất Tiếu nói: “Ta có bảo đao, chém sắt như chém bùn, nguyện giúp Tạ huynh một tay.”

Tạ Tốn mừng rỡ, lúc này lại thương nghị công việc đào móc, chuẩn bị hạ mộ tìm tòi.”

Lâm Nhất Tần càng nghe càng thấy không thích hợp. ‘Con dơi’ đúng là muốn theo gót

Sư Vương biến thành chuột, hai người bàn chuyện hứng trí dạt dào, mắt thấy chuyện này không còn đường lui.

Tạ Tốn nói:

“Hai ngày nay chuyện ma quái ở cổ mộ đồn ra ngoài, ban ngày cũng chẳng ai dám đến gần. Chúng ta bây giờ đào luôn đi.”

https://thuviensach.vn

Dừng lời liền phủ sạch lớp đất kia đi. Lớp đất này rõ ràng mới được đắp lên, bùn còn ướt, nhiều lá kho, mặt trên còn có bộ răng thú lóe sáng lạnh. Tạ Tốn sợ người khác tiến lầm vào đây, mới ngụy trang đạo động thành bẫy thú.

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ: “Ngươi đào hố coi như không sai, so với hố tác giả đào còn tốt hơn nhiều”

Không kịp tự kỉ xong, đại miêu đã đào hết lá khô lên mặt đất, lổ ra động đen nhánh, sâu hun hút không thấy đáy, làm người ta vừa nhìn liền dựng hết tóc gáy. Người đào động thân hình đều nhỏ, xem thể trạng Tạ Tốn, rõ ràng chẳng phải trộm mộ chuyên nghiệp.

Nghĩ đến hắn bản lĩnh công phu cao cường, lại không sợ người khác phát hiện, người to chút cũng có sao.

Tạ Tốn đốt một ngọn nến, chuẩn bị nhảy vào động. Vi Nhất Tiếu quay đầu nhìn Tiểu Lâm.

Ánh mắt âm trầm muốn không có ý tốt liền không có bấy nhiêu ý tốt. Lâm Nhất Tần giác quan thứ 5 thứ 6 thứ 7 đều thét chói tai không tốt, liền quay dầu nhanh chân bỏ chạy. Bất đắc dĩ thân thể phàm trần sao chạy nhanh hơn Bức Vương? Còn chạy chưa được hai bước liền bị Vi Vi lôi về trước cửa động.

"Ta không đi! ! Ta không theo các ngươi đi xuống! ! ! Ta không cần làm trộm mộ! ! ~~~~"

Lâm Tiểu Tiên liều mạng giãy giụa cao giọng kêu cứu, thanh âm vô cùng đáng thương thê thảm.

Ngay cả Sư Vương cũng bị thanh âm này đả động. Hắn nhìn Tiểu Lâm mắt lệ lóng lánh, rồi nhìn Vi Nhất Tiếu nói:

https://thuviensach.vn

“Lâm cô nương không muốn đi, vậy để nàng ở trên này cho thoáng khí.”

Vi Nhất Tiếu lắc đầu nói: “Tạ huynh không biết, Vi mỗ ta từng thề, đi nơi nào cũng mang nàng theo, tuyệt không bỏ nàng một mình.”

Tạ Tốn hiển nhiên bị lời nói vô sỉ kia làm cảm động, liền lấy ánh mắt ‘Ta rất bội phục ngươi’ nhìn ‘con dơi’, hiên ngang lẫm liệt nói:

“Lấy công lực hai người chúng ta, nhất đinh không để nàng gặp nguy hiểm gì”

Hắn ưỡn ngực làm ra bộ dáng “Ta sẽ giúp ngươi tuân thủ lời thề”

Lâm Nhất Tần trong lòng điên cuồng trách móc:

“Con dơi chết tiệt, con dơi thối tha, chẳng lẽ ngươi đi tắm rửa nhà xí cũng mang theo ta? Ngươi rõ ràng bẻ cong những lời này! ! Còn có con mèo đáng chết, ngươi chính là đầu óc hạch đào cứng nhắc cũng phải nghe ra hắn đang chỉnh ta chứ! ! Thù này ta nhớ. Ta lên trời xuống đất cũng sẽ báo thù!”

Nhưng mặc kệ trách móc thế nào, vận mệnh kế tiếp của nàng đã bị hai tên không biết thông cảm cho tâm hồn thiếu nữ yếu ớt như hoa quyết định.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 13

Dưới Mặt Đất

Chức nghiệp đạo mộ thần kì, giữa ban ngày mà nói là một loại giải trí, thực tế công việc lại chính là phim kinh dị. Cổ nhân nói không sai, lòng hiếu kì sẽ hại chết miêu.

Chẳng qua lòng hiếu kì của Vi Nhất Tiếu sẽ hại chết Lâm Nhất Tần, chiêu này tạo thành hậu quả nghiêm trọng: thân người đau, thù người mau (thân thể đau đớn, thù hận càng sâu)

Mèo Tạ Tốn nhảy vào động trước, Lâm Nhất Tần bị kẹp ở giữa, Vi Nhất Tiếu cản phía sau. Hắn là người ứng biến linh hoạt nhất, vừa phòng tủ tránh các loại chuyện bất thường xảy a, vừa đề phòng Lâm Tiểu Tiên muốn chạy trốn.

Tạ Vi hai người võ công siêu phàm, thân thể linh hoạt, không cần dây thừng, tứ chi chống đỡ liền đi lại như thường.

Tạ Tốn không ngừng dùng tay cao lên vách động thành những lỗ nhỏ khoảng cách bằng nhau để lát nữa Lâm Nhất Tần không có võ công còn có chỗ đặt chân leo lên. Hắn cùng ‘con dơi’ đương nhiên không cần.

Người này bề ngoài hào phóng, tâm tư lại cực kì nhẫn nhụi, nghĩ phi thường chu đáo.

https://thuviensach.vn

Động này nhưng một cái giếng cùng một đường ống ngang vuông góc 90 độ. Lâm Nhất Tần trên đường vấp phải vài thứ, may mắn có cao thủ kèm hai bên mơi không ngã thành tàn phế. Vách động vô cùng kiên cố, gạch xếp vẩy cá chỉnh tề thành hàng.

Nhìn bạn học Tiểu Tạ học lâu ngày thành tài, từ động này có thể lấy được học vị đai học chứng nhận trộm mộ rồi đấy.

Ba bốn mươi thước sau chạm đáy, ba người từ đi chuyển thành bò sát. May mà động này cũng rộng, không thấy khó chịu, chỉ không biết Tạ Tốn đem đống đất đào ra đã để nơi nào?

Lại đi 20 thước, đại miêu dừng, Lâm Nhất Tần ngẩng đầu nhìn động dừng chổ bức tường dày. Vốn loại mộ này bốn vách làm từ thành kim cương, nhưng đáy mộ chỉ như bó củi, từ dưới động tiến lên thật là thông minh.

Nhưng mộ chủ cũng rất cẩn thận, đáy mộ cũng làm công tác phòng trộm.

Xem bức tường ngang dựng thẳng, trong khe hở sáng loang loáng, chắc chắn dị thường, thoạt nhìn chỉ có thuốc nổ mới phá hủy được, trên mặt đất còn lưu lại vài cái xẻng đứt cùng thiết côn mà Tạ Tốn mấy hôm trước lưu lại.

Vi Nhất Tiếu đem cây chủy thủ đen tuyền đưa cho Tạ Tốn, Tạ Tốn khen:

“Vung tay không tiếng động, thần vật tự hối, đao tốt đao tôt!”

Vung đao cắt từng, xuy xuy vài tiếng liền đem tường đồng phá vỡ. Cố định một đầu, Sư

https://thuviensach.vn

Vương trời sinh thần lực liền đem thiết côn đẩy vài cái, dỡ xuống mấy khối, đảo mắt đào ra được cái lỗ hổng đủ người chui.

Một mùi mốc meo hủ bại truyền đến. Tiểu Lâm ôm mũi lùi ra sau.

Trạng thái phong bế của cổ mộ bị phá hủy, nghĩ đến đủ loại văn vật hội họa trên vách tường nhanh chóng tiếp xúc với không khí mà bị oxi hóa bong thành từng mảng, nàng đau lòng không thôi.

Nhìn chằm chằm động đen ngòm, tưởng tượng từ trong đột nhiên vươn ra một cánh tay dài móng nhón sắc, Lâm Nhất Tần tóc gáy dựng đứng, có loại khủng hoảng mở hộp Pandora ma quái.

Vi Nhất Tiếu cười hỏi:

“Ngươi không tin thần Phật, lại sợ quỷ quái, làm gì kì quái thế?”

“Có gì kì quái. Đơn giản mà nói, ta không tin có người bảo hộ ta, nhưng lại tin có kẻ sẽ tổn thương ta”

Đây là kết luận của bác sĩ tâm lí, Lâm Nhất Tần thẳng thắn thừa nhận bản thân nhát gan lại cực kì thiếu cảm giác an toàn.

Tạ Tốn bật cười nói:

“Ta lại nghĩ khác. Ta tin thần Phật, không tin có quỷ quái, bằng không sẽ không đi trộm mộ. Đám đại quan khi còn sống không ít lần tác oai tác quái ức hiếp dân chúng, thần Phật có biết cũng không trách ta quật mộ bọn họ. Về phần quỷ quái, hừ, nếu có ta còn muốn đánh một trận với chúng!”

Lâm Nhất Tần liếc nhìn đại miêu:

“Ngươi võ công cao siêu, tự bảo vệ bản thân không lo lắng, tương nhiên không biết sợ. Về phần thị phi đúng sai trên thế gian này, cũng không phải ở hiền gặp lành. Ngươi làm sao biết được quy tắc thưởng phạt của ông trời?

https://thuviensach.vn

Ta thấy không phải ngươi tin thần Phật mà cảm thấy thần Phật sẽ tin ngươi.”

Tạ Tốn sửng sốt:

“Lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt. Người xấu sinh tiền làm chuyện ác, sau nhất định bị trừng phạt.”

Lâm Nhất Tần cười nói:

“Ngươi làm sao biết bọn họ phải chịu phạt? Chẳng lẽ từng có người chết báo mộng cho ngươi biết sao?”

Tạ Tốn biết cứ cố cãi cũng không xong, theo lời nàng nói cũng không sai, liền không biết phản bác thế nào.

Hắn từ nhỏ nhận tình thương của cha mẹ, lớn lên được sư phụ coi trọng, vợ chồng hòa thuận, 20 năm qua thuận buồm xuôi gió chưa từng chịu qua suy sụp quá lớn nào. Tuy rằng làm việc không kiêng nể gì, nhưng luôn tin tưởng luân thường đạo lí.

Hắn chỉ nghĩ Lâm Nhất Tần đã chịu qua tổn thương lớn gì mới phẫn nộ như thế. Tạ Tốn từ trước đến nay đều mềm lòng, ánh mắt nhìn về phía nàng mang theo phần thương hại.

Lâm Nhất Tần không biết suy nghĩ trong lòng hắn. Nghĩ lại cùng kì, Tạ Tốn tuổi trung niên thường than trời trách đất, phỉ nhổ quan điểm ở hiền gặp lành, mà tuổi trẻ đại miêu này có vẻ ngoan hơn, tư tưởng gần với Trình Chu đoan chính. Nàng nào biết Tạ Tốn thay đổi do nhiều năm sau chịu quá nổi đau mất cha mẹ vợ con đâu!

Lâm Vi hai người liếc nhau, trong lòng cảm thấn:

“Vẫn là hai người chúng ta tâm ý tương thông!”

https://thuviensach.vn

Lúc này mộ khí tỏa khắp thông đạo, Tạ Vi hai người nội lực thâm hậu bế bí được, Lâm Nhất Tần lại bị hun cho đầu choáng vàng não trướng khí, cứ như uống nửa can rượu trắng. Cổ mộ phong bế lâu ngày, thi thể cùng vật bồi táng hư thối phát ra độc khí có thể gây tổn hại lớn cho con người, ba người quyết định ra ngoài chờ khí tản hết rồi lại tiến vào.

Vì thế bò ra khỏi đáy giếng, Lâm Tiểu Tiên tay chân bủn rủn. Vi Vi ngại nàng trì độn, liền xách nàng ra ngoài cho nhanh. Chỉ chốc lát đã thoát ra, so với khi đi xuống nhanh và tiện lợi hơn nhiều.

Lâm Nhất Tần dựa vào thân cây ngồi nửa ngày mới đem mộ khí khiến nàng đầu choáng mắt hoa đuổi tản đi, cả giận nói:

“Thiên hạ to lớn thế, nơi nào uống trà nói chuyện phiếm không tốt, lại cố tình chui xuống đất ngửi mộ khí xem xét nghiên cứu đàm đạo. Thật sự là tự bản thân tìm khổ.”

Vi Nhất Tiếu cười nói:

“Như thế ấn tượng mới khắc sâu a. Uống trà nói chuyện phiếm nháy mắt liền quên, thảo luận đặc biệt thế mới nhớ được lâu. Hì hì, còn có cương thi quỷ quái chen vào nói chuyện nga~”

Lâm Tiểu Tiên cả giận;

“Hừ! Cho nó đến cắm hoa! Vừa vặn ba người một quỷ đủ một bàn, ta dạy cả đám chơi mạt chược!”

Nàng huênh hoang nói. Đương nhiên những lời này chỉ dám nói nơi có ánh sáng mặt trời.

Tạ Vi hai người nhìn nàng ngoài mạnh trong yếu phùng má giả làm người mập thì cười nghiêng ngả.

https://thuviensach.vn

Ba người ăn chút lương khô, đợi nửa ngày, ước chừng mộ khí tản ra gần hết, lại chuẩn bị hạ động tìm tòi.

Lâm Nhất Tần biết lần này có trốn cũng không thoát, dứt khoát chuẩn bị cởi trang phục chuẩn bị phòng bất trắc.

Nàng trở lại xe lấy khăn mặt, tẩm ướt lại cột lên mặt, đem cờ lê cùng búa quý giá giắt vào đai lưng, nghĩ ngẫm một hồi lại nhét thêm điện thoại vào trong ngực.

Xuyên qua đến đây, điện thoại đương nhiên không có tín hiệu, nàng bình thường chỉ xem nó giống đồng hồ. Lúc này đột nhiên nhớ ra điện thoại cũng có camera, đạo mộ cũng xem như trải nghiệm ngàn năm có một, phải chụp ít văn vật làm đồ lưu niệm.

Vi Nhất Tiếu nhìn ‘vũ khí’ giắt ở thắt lưng nàng, chỉ cười hì hì không nói lời nào.

Kế tiếp vẫn theo trình tự bánh kẹp vào động. Trên đường đi cờ lê từ đai lưng tuột ra, may thay Sư Vương tai mắt linh hoạt, nghe âm thanh liền đón được ám khí vĩ đại này.

Cờ lê cũng bị sung công, đến trước mộ mới trả lại nàng.

Đi đến lỗ hổng khai thông trước kia, dỡ xuống mấy khối, Tạ Tốn lại chui vào. Ước chừng hắn xem xét tình huống xung quanh mới vươn tay kéo Lâm Nhất Tần đi vào, Vi Nhất Tiếu cũng nhảy vào theo.

Mộ thất không quá lớn, nhiều lắm cao hai thước, không có đường cùng hậu điện, nhiều lắm điện chính diện tích chừng 20 m^2 nối liền với nhĩ thất.

Lâm Nhất Tần tâm tình vô cùng khẩn trương. Trong cổ mộ thấp bé, nguồn sáng duy nhất là ngọn nến rực đỏ lập lòe, ảnh sáng mỏng manh chớp lên chiếu vào quan tài, không khí quỷ dị âm trầm.

https://thuviensach.vn

Hơn nửa Tạ Vi hai người tập võ, hô hấp vững vàng, Lâm Nhất Tần chỉ nghe thấy hơn thở bản thân vù vù gấp gáp, càng e ngại sợ sệt.

Nàng nắm lấy tay áo Vi Nhất Tiếu:

“Con dơi, ngươi ở trong này mà làm ta sợ, ta nhất định tuyệt giao với ngươi.”

Vi vi biết nàng thật sự sợ, liền châm một ngọn nến đặt vào tay nàng:

“Người nhát gan đều do tự mình dọa mình.”

Dứt lời liền nắm xoay người tay nắm lấy cổ tay nàng, kéo nàng đến nhĩ thất bên trái. Ba người chia làm hai tổ bắt đầu tìm tòi.

Đây có lẽ là mộ võ tướng, bích họa phần lớn vẽ cảnh cưỡi ngựa chinh chiến cùng săn bắn, màu sắc thật sinh động. Một người mặc khôi giáp tay cầm cung tiễn với một loạt thị vệ bao quanh thành chủ đề chính của bức bích họa, xem chừng người trong tranh là chủ nhân ngôi mộ.

Hai nhĩ thất trái phải lần lượt là nơi để đồ dùng hàng ngày khi còn sống cùng đồ dùng hiến tế mộ chủ.

Phòng bên trái đặt mấy vò rượu Thanh Đồng thật to, trên vẽ hình khách chủ đối ẩm, xem ra sinh tiền mộ chủ là người yêu rượu. Vài hộp sơn hồng mạ vàng đặt trên mặt đất, vài thùng ngũ cốc đặt đầy hai bên.

Vi Nhất Tiếu có lẽ lần đầu tiên tham quan phần mộ của người khác, hứng trí bừng bừng xem đông xem tây. Hắn đánh vỡ nắp vò rượu, xé rách giấy dán lổ ra chất lỏng đục ngầu bên trong.

Vi Vi cười hì hì nói:

“Có mùi thơm của rượu, không biết còn uống được không?”

https://thuviensach.vn

Thế rồi làm ra bộ dáng nóng lòng muốn uống thử.

Lâm Nhất Tần giữ chặt móng vuốt của hắn, hổn hển nói:

“Cũng hơn nghìn năm rồi đó. Ngươi không sợ độc chết cũng không biết ghê tởm? !”

‘Con dơi’ chớp chớp mắt, vô tội nói:

“Rượu là hương vị trần gian thôi. Ngươi chưa bao giờ cho ta mua uống, cơ hội hiếm có thế này làm sao bỏ qua được?”

Bốn tháng nay tiền bạc đều do Lâm Nhất Tần giữ, mua cái gì cũng là nàng quyết, Vi Nhất Tiếu cho tới giờ cũng chưa có ý kiến. Lúc này xâm nhập cổ mộ, đột nhiên oán giận nàng nắm hết quyền kinh tế không cho hắn tiền tiêu vặt.

Lâm Nhất Tần lúc này trong trạng thái ORZ (^:) ^), thành công bị giọng điệu làm nũng ghê tởm, xoay người dùng móng tay bấm chật mu bàn tay ‘con dơi’.

Hai người lại đùa giỡn một phen. Lâm Nhất Tần tức giận ngồn trên đất thở hồng hộc, cảm thấy mọi nhân vật trên bức bích hoa đều biến thành gương mặt sững sờ (囧).

Ép buộc một hồi, nàng hết sợ, liền bắt đầu lục lọi tìm kiếm.

Kết quả mộ chủ này không yêu đọc sách, trừ đồ vặt bằng đồng trên có khắc vài chữ, hai người không tìm thấy một mảnh chữ ở đâu khác, chỉ có thế ôm ngọn nến trở ra. Tạ Tốn cũng từ nhĩ thất bên phải đi ra, uể oải nói:

“Đều chỉ có đao kiếm cùng đỉnh đồng, không có nhạc phổ.”

Lúc này chỉ còn quan tài ở gian giữa là chưa tìm. Tuy khả năng không lớn nhưng đi vào đâu không dễ dàng, không lục ra tìm thì chưa chết tâm.

https://thuviensach.vn

Tạ Tốn nhìn quan tài nói:

“Lão huynh, thức thời liền đem đồ ta muốn giao ra đây, bằng không ta sẽ động thủ!”

Lâm Nhất Tần đối với thổ phỉ này trợn trừng mắt:

“Người này đã chết, có việc cần hóa vàng mã, ngươi nói vậy hắn cũng không nghe được.”

Tạ Vi hai vị ngay cả người sống cũng không sợ, huống gì người chết, đương nhiên mặc kệ mộ chủ có đồng ý hay không, dù sao cũng là xâm nhập phi pháp, làm gì còn để ý có ai phản đối không, liền xắn tay áo liền đem nắp quan tài mạ vàng phá thành mấy mảnh lăn lóc trên mặt đất.

Lâm Nhất Tần đứng ở góc tường xa xa vừa nhìn vừa đau lòng.

Sư Bức hai vương chính lúc hăng say mở nắp quan tài, trong mộ đột nhiên sáng lên ánh sáng quỷ mị.

Hai người trong lòng cả kinh, nâng tay bảo vệ ngực bụng, liền quay người nhìn lại phía sau, tháy Lâm Nhất Tần đứng góc tường thần sắc hoảng hốt ánh mắt dại ra, ánh sang lam ẩn hiện trước ngực, phản chiếu soi lên mặt nàng xanh lam u ám không giống người sống.

Tạ Tốn kinh hãi, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ thật có Quỷ Hồn quấy phá? Lâm cô nương sợ là trúng tà mới đáng sợ thế” nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải, liền đứng ngây tại chỗ.

Vi Nhất Tiếu tiến nhanh lên trước mặt Tiểu Lâm, ba một tiếng vỗ mạnh bàn tay lên mặt nàng.

Chỉ nghe “Ai u” một tiếng, Lâm Nhất Tần đánh rơi di động xuống đất.

https://thuviensach.vn

Thì ra nàng nhân lúc văn vật còn chưa bị phá hư hết, liền chụp tấm ảnh. Ánh sáng xanh lam phát ra từ đèn flash trong điện thoại.

Chuyện kế tiếp cũng thật buồn bực. Chọc cao thủ chấn kinh hâu quả vô cùng nghiêm trọng. Vi Nhất Tiếu hai lời chưa nói, vươn Hàng Long thập bát chưởng sờ mà Lâm Tiểu Tiên, để lại hai dấu tay đỏ bừng. Tiểu Lâm bụm mặt ôm gò má ngồi góc tường vẽ vòng:

“Các ngươi dựa vào cái gì? Chỉ cho châu quan phóng hỏa, không cho dân chúng đốt đèn, ta lại không cố ý hù dọa các ngươi!”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 14

Đem xương cốt mộ chủ đáng thương lục tung lên cũng không tìm được nhạc phổ, Tạ Tốn trong lúc tức giận quả nhiên đem quan tài đập nát. Lâm Nhất Tần không chụp được ảnh văn vật, chỉ có thể lấy một thất hỗn độn làm bối cảnh, chụp tấm ảnh ba người làm

kỉ niệm.

Trong tấm ảnh, Tạ Tốn mở to mắt mèo xanh lam hoang mang, Vi Vi cười âm trầm, Lâm Tiểu Tiên cười xán lạn tay giơ chữ V.

Hoạt động trộm mộ bất đắc dĩ cứ như vậy chấm dứt. Thu hoạch được: Một tấm ảnh ba người.

Không tìm thấy Quảng Lăng Tán, Tạ Tốn đương nhiên không bỏ qua, Lâm Vi hai người đương nhiên sẽ tiếp tục cùng hắn quật mộ. Lâm Nhất Tần đem lợn rừng (Wild Boar jeep) chính thức giới thiệu cho Tạ Tốn, Tạ Tốn kinh ngạc xem đây như trời giáng pháp bảo, ý niệm tà ác đưa soái ca đi hóng gió của Lâm Tiểu Tiên rốt cuộc cũng thành hiện thực.

Một thêm hai là ba, tổ hợp ba người trộm mộ chính thức được thành lập. Lúc này thi cốt hai triều Hán (Đông Hán và Tây Hán) nằm dưới nền đất Hà Nam không tránh khỏi sợ run người.

https://thuviensach.vn

Buổi sáng đầu tiên, ba người chính thức bắt đầu. Bạn học Tạ Tốn lần đầu ngồi ô tô còn kích động hơn Vi Vi, hai mắt xanh không ngừng hiện vẻ tò mò, đem mọi trang bị trên Wild Boar lật tới lật lui một hồi lâu mới ngoan ngoãn ngồi ghế sau, bắt đầu xem xét mấy cái nút trên cửa xe.

“Tài nghệ thần kì như vậy, Lâm cô nương hẳn không phải người Trung Nguyên rồi.”

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ:

“Ta đúng là người Trung Nguyên, chẳng qua là người Trung Nguyên từ tám trăm năm sau.”

Nhưng lại nói với Tạ Tốn:

“Không sai. Ta đến từ tiên sơn hải ngoại Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa”

Ngay lúc này nàng liền thổi phồng quê hương nàng có đất rộng hòa bình, tài nguyên dồi dào biết bao nhiêu.

Vi Nhất Tiếu chỉ nhìn nàng cười hì hì không nói lời nào.

Sau đó mọi người liền thảo luận mục tiêu đào móc. Tri thức của Tạ Tốn quả nhiên bậc cao, xem huyệt mộ cần kiến thức Kinh Dịch cao thâm cùng tri thức phong thủy uyên bác. Hắn nói bởi kinh nghiệm chưa đủ nên không tính là cao thủ trong việc này. Bất quá nhiêu đó thôi đủ để bạn học Tiểu Lâm khắc bia tôn thờ rồi.

Lâm Nhất Tần có biết chút ít về địa điểm Hán mộ nổi tiếng, nhưng nàng lại không biết trong mộ có Quảng Lăng Tán không, lại sợ trân bảo trong mộ bị Tạ Tốn phá hủy, nên nhịn xuống không nói gì. Thế là lòng đầy mâu thuẩn giãy dụa giữa lòng hiếu kí khám phá địa vực thần bí cùng lòng áy náy khi phá hư văn vặt cổ tích.

https://thuviensach.vn

Hai giờ hài hòa trôi qua.

Tạ Tốn nói ngày càng ít, sắc mặt ngày càng khó coi.

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ:

“Chẳng lẽ đại miêu hôm qua ăn gì đau bụng rồi? Nhưng mọi người đều ăn giống nhau mà!”

Có kinh nghiệm du lịch đoàn đội phong phú, Tiểu Lâm lúc này săn sóc đem xe dừng, tuyên bố tự do hoạt động 10 phút.

Tạ Tốn lao xuống xe, ói ở ven đường.

Orz... ^:) ^... Thì ra Tạ Sư Vương say xe... ... ...

Đắm chìm trong chuyện khó tin chừng 3 phút, Lâm Nhất Tần phát hiện Tạ Vi hai người đang khẩn trương hề hề phân tích khả năng hạ độc, nàng mới xuống xe giải thích đây chỉ là tác dụng phụ của ngồi Wild Boar. Tạ Tốn vô cùng buồn bực hỏi vì sao ba người

ngồi xe chỉ có hắn sinh bệnh.

Lâm Nhất Tần không thể cùng đại miêu giải thích rằng vì tiền đình trong tai hắn rất mẫn cảm, chỉ có thể an ủi hắn đây giống như có người thích ăn chua có người thích ăn ngọt khác nhau, tùy thuộc vào cơ địa từng người.

Xem ra võ công có cường thịnh đi nữa thì một số cơ quan trong cơ thể cũng không có cách nào rèn luyện được.

Ba người nhà Lâm Nhất Tần cũng không say xe, trên xe thế nên không chuẩn bị thuốc chống say.

Tạ Tốn đột nhiên đưa ra đề nghị để hắn lái xe. Tiểu Lâm thầm nghĩ:

https://thuviensach.vn

“Quả nhiên là trực giác của dã thú. Chú ý khi não bộ tập trung, vỏ đại não sẽ ức chế tiền đình. Vì thế người say xe khi lái xe sẽ không say nữa. Nhưng ngươi ngay cả bằng lái cũng không có, say chết ta cũng không để ngươi lái” vì thế mở miệng hỏi:

“Ngươi cũng chưa từng học, làm sao có thể lái?”

Tạ Tốn cười nói:

“Ta nhìn tay chân ngươi phối hợp sử dụng. Bên phải là tăng tốc, bên trái dĩ nhiên là giảm tốc độ, vòng quay tròn tròn khống chế phương hướng”

Nói xong làm vài động tác thuần thục minh họa.

Lâm Nhất Tần hoàn toàn ORZ ^:) ^. Cái này gọi là thiên phú dị bẩm của võ lâm cao thủ, bình sinh không biết học bao nhiêu chiêu thức võ công phức tạp hay thay đổi, phản xạ gấp mấy lần người hiện đại bình thường.

Tuy hắn hoàn toàn không biết lái, nhưng chỉ thông qua quan sát liền hiểu rõ cách sử dụng của chân phanh cùng tay lái. Nếu thật sự học, không đến nửa ngày sẽ lái tốt.

Vi Nhất Tiếu lúc này ngắt lời:

“Hì hì, xem chừng không thể. Tọa kị này chỉ có Tiểu Lâm Tử có thể khởi động”

“Vì sao?”

“Làm sao ngươi biết?”

Tạ Tốn cùng Lâm Nhất Tần đồng thời đặt câu hỏi. Một người nghi vấn, một người vô cùng kinh ngạc.

Vi Nhất Tiếu nhìn Tiểu Lâm đang trợn mắt há hốc mồm, cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên vì ta đã thử qua nha ~”

“Cái gì? ! Khi nào? !”

“Thấy ngươi lái chừng hai lần ta liền thử. Khi đó ngươi đem ta quăng lên xe để đi kiếm bạc.”

Lâm Nhất Tần hoa mắt chóng mặt. Thì ra từ lúc đó Vi Nhất Tiếu đã thử lái xe. Nếu không có hệ thống phòng trộm, Wild Boar không chừng đã sớm đổi chủ.

“Hì hì, ta cùng Tạ huynh giống nhau, cũng muốn hỏi ngươi một chút, vì sao chỉ có ngươi mới có thể sử dụng nó? Đừng dùng cái gì gọi là tiên nhân pháp bảo gạt người ~”

Nhìn hai cao thủ đang tò mò, Lâm Nhất Tần hoàn toàn vô lực.

“Bởi vì có hệ thống phân biệt vân tay. Tay lái hình bánh xe này có thể phân biệt dấu vân tay của ta. Nếu không phải tay ta, tay lái sẽ không chuyển động, ngay cả khi ngươi dùng sức mạnh ép nó, Wild Boar cũng sẽ không chạy.”

Tạ Tốn “À” một tiếng rồi cùng Vi Nhất Tiếu liếc nhau, đồng thời quay sang nhìn chằm chằm hai tay Lâm Nhất Tần.

Tiểu Lam không biết thế nào đột nhiên bị họ nhìn, tóc gáy dựng đứng lên, lo lắng nói:

“Muốn nói cái gì thì nói đi!”

Vi Nhất Tiếu bắt đầu vấn đề:

“Nếu có người đem tay ngươi chém xuống thì sao?”

https://thuviensach.vn

“Orz... : shock2: … Các ngươi… … Sao các ngươi có thể biến thái vậy! !”

Tạ Tốn nghiêm cẩn nói:

“Lâm cô nương không cần nghi ngờ, chúng ta chỉ muốn nhắc nhở ngươi. Nếu quả nhiên có người muốn đoạt xe của ngươi, khẳng định rat ay ác liệt. Đối với kẻ hung ác, chặt tay người khác có gì phải do dự? Nếu rơi vào tay Thát Tử (người Mông Cổ), sẽ bị đem đi hiến cho triều đình, dù nó không di chuyển cũng bị khiêng đi”

Lâm Nhất Tần im lặng. Thời đại này sao thật tàn nhẫn dã man, vì một chém cơm câu nói đều có thể giết người, huống gì là pháp bảo hiếm thấy.

Nếu không phải nàng lái xe xuyên đến đây, hoặc không gặp Vi Nhất Tiếu, có lẽ đã sớm bị loạn đao tàn sát, không còn trên nhân thế.

“Còn có một tầng âm thanh bảo hộ, dù có người chặt đứt tay ta, không có giọng nói của ta cũng không thể lái xe. Nếu ta bị chém tay cũng có thể dùng âm thanh đọc mật mã để khởi động nó để đào tẩu.”

Nhận diện bằng vân tay cùng âm thanh vốn thiên y vô phùng (không có sơ hở), nhưng đến thế giới này có gì là không thể phát sinh đâu?

Lâm Nhất Tần luôn không có cảm giác an toàn nên chưa từng nói với người khác.

Một không gian xấu hổ trầm mặc hồi lâu, Vi Nhất Tiếu không hiểu sao đột nhiên tức giận:

“Ngu ngốc! Bí mật liên quan đến tính mạng ngươi, sao có thể tùy tiện nói cho người khác!”

https://thuviensach.vn

Khi nói, ánh mắt trở nên hung ác, giống như hắn không phải người hỏi bí mật, hoặc hắn căn bản không nghĩ tới Lâm Nhất Tần sẽ giải đáp tường tận đáp án.

Lâm Nhất Tần một chút cũng không sợ, thản nhiên cười nói:

“Nói cho các ngươi là vì trong lòng tin rằng các ngươi sẽ không hại ta. Đúng không?”

Lời này nói ra, nàng nhẹ nhàng thở ra, tâm tình hậm hực cũng tan hết. Không phải nàng muốn nhận được cam đoan từ hai người mà chính mình đã xác định tâm ý.

Khoảng cách giữa người với người đâu chỉ là thiên sơn vạn thủy, có thể chân chính tin tưởng một người là chuyện thật khó có được.

Phương án cuối cùng giải quyết vấn đề Tạ Tốn say xe chính là hắn ôm hành lý ngồi trên đỉnh xe. Hắn rõ ràng thích ngồi chỗ này hơn ngồi trong xe, nghe bảo không khí lưu thông, cảnh sắc mê người, mát mẻ hợp lòng người. Lâm Nhất Tần đưa hắn tấm áo choàng, lúc này đã vào đầu đông, gió phương Bắc lạnh thấu xương, Tiểu Lâm ngồi trong xe cũng không dám mở rộng cửa sổ, Tạ đại hiệp ngồi hóng gió bên ngoài cư nhiên thích vô cùng.

Nàng trịnh trọng cảnh cáo hắn không được để lại dấu ấn tay trên đỉnh xe. Xe việt dã xanh trên đỉnh lại thêm sư tử vàng mắt xanh, giá trị càng được tăng cao thấy rõ.

Thật ra mùa đông không phải mùa thích hợp cho việc trộm mộ. Đất mùa đông lạnh cứng khó đào, xung quanh lại không có cây cối che giấu. Nhưng kẻ tài cao thì gan cũng lớn, làm sao họ có thể để ý thứ này?

Tạ Tốn nói:

“Ta muốn tìm Quảng Lăng Tán, thời tiết này thì có sao?”

https://thuviensach.vn

Nghe như thời tiết không hợp không phải là vấn đề của hắn, mà do ông trời đã an bài sai.

Đội trộm mộ dùng võ trang cao cấp nhất xuất hành: Tạ Tốn trời sinh thần lực cùng kĩ thuật thuần thục, Vi Nhất Tiếu linh hoạt sở hữu bảo đao sắc bén, Lâm Nhất Tần, Lâm Nhất Tần…Khụ, hậu cần nhân viên, làm sao thoát kiếp trộm mộ?

Ba người quật mộ nhưng không lấy bảo bối, hai vị trước là khinh thường lấy, người sau là người đoan chính tham quan, chưa từng có ý nghĩ trộm cướp buôn bán văn vật quốc gia.

Vì thế đoàn trộm mộ kì dị 囧 囧 tiến vào núi vàng núi bạc rồi đều tay không mà về, cuối cùng cũng đem tiền dùng hết.

Buổi tối hôm nay, Lâm Nhất Tần ngồi trên mặt đất thống khổ tính toán, phát hiện số tiền còn lại chỉ đủ mua lương thực cho 3 ngày. Ba người buổi tối đều ngủ trên xe cũng không ở trọ, tiết kiệm một số tiền phí dừng chân lớn. Nhưng quật mộ cũng cần mua công cụ nha, hơn nữa Tạ Tốn thật sự là Vua Dạ Dày lớn, thật sự là ăn vào sao cũng không đủ.

Lâm Nhất Tần nhìn chằm chằm biển xe Wild Boar ngẩn người. Khi đến thế giới này, khi không có tiền, nàng sớm đem bảng số sửa lại, phía trước là “Cung hỉ phát tài”, phía sau là “Chiêu tài tấn lộc”, nhưng may mắn cùng tài vận không đến cùng nhau, trừ hai khối bạc được cấp miễn phí kia, kinh tế thủy chung quẫn bách.

Tạ Tốn ngồi tại lều trại ngoài xe (hắn lớn như vậy đương nhiên không thể ngồi trong xe, Lâm Nhất Tần để hắn ngủ ở lều trại mở rộng phía sau xe cho rộng rãi), tò mò nhìn Tiểu Lâm cầm nhánh cây trên mặt đất vẽ vẽ:

“Tiểu Lâm Tử, người đang làm gì thế?”

Vi Nhất Tiếu cười hì hì đến gần nói:

https://thuviensach.vn

“Quản gia. Suy nghĩ làm sao để kiếm tiền. Nếu người ta đáng giá chút bạc, nàng sớm đem chúng ta đi bán.”

Lâm Nhất Tần hung tợn trừng mắt nhìn hắn:

“Có thể bán đứt ngươi thì tốt rồi, dù sao ngươi cũng có thể tự chạy trốn. Bán nhiều lần liền đủ tiền xoay sở. Các ngươi làm đại hiệp làm sao sống qua ngày?”

Tạ Tốn nói:

“Nhà ta buôn da thú, bán mấy tấm da hạng tốt cũng kiếm được kha khá. Có khi ra ngoài đánh giết mấy tên Thát tử cũng có thể kiếm được ít bạc”

Ngữ khí bình thường, nói đi giết người cứ như đi chợ mua rau.

Lâm Nhất Tần trợn trừng mắt nhìn về phía Vi Nhất Tiếu.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 15

Vi Vi cười nói:

“Không phải ngươi bán giày lấy tiền nuôi ta ăn uống sao?”

Lâm Nhất Tần bẻ gẫy nhánh cây trong tay đến “ba” một cái, nghiến răng nghiến lợi nói:

“Ta hỏi là ngươi trước kia…Khụ, ta hỏi là người trong võ lâm!”

Hết hồn, may mắn ứng biến kịp, suýt nữa phá vỡ nguyên tắc ngươi không nói ta sẽ không hỏi.

Vi Nhất Tiếu nói:

“Ngươi nếu hỏi về danh môn chính phái, đệ tự bọn họ rất nhiều người xuất thân phú hào, khi lên núi học nghệ, trong nhà sẽ hiến cho chưởng môn một số tiền lớn. Hơn nữa, họ phái người trông môn trên danh nghĩa phụ trách bảo hộ thôn trấn mấy trăm dặm bình an, dân chúng trong phạm vi đều giao nộp tiền cung phụng.”

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ: “Đây là danh môn chính phái ư? Sao giống xã hội đen thu phí bảo hộ thế?”

Hỏi: “Tiền cung phụng là bắt buộc hay cam tâm tình nguyện?”

https://thuviensach.vn

Tạ Tốn nói:

“Kia không nhất định. Nghe nói phái Võ Đang Trương Tam Phong lão đạo được hương dân xung quanh tôn sùng là Thần Minh, cam tam cung phụng tiền tài vì hắn tu kiến đạo quan. Thứ nhất là vì hắn sống lâu, hai là vì hắn thật sự che chở, bảo vệ, mấy lần có người Mông Cổ đám tiểu lâu la đến quấy phá, hắn đều phái đệ tử đi dọn dẹp. Nga Mi từ trước đến nay đều lấy khẩu hiệu Khu trừ Thát Lỗ (đuổi diệt người Mông Cổ), Thiếu Lâm dựa phúc Phật, cũng coi như tự nguyện. Hoa Sơn với phái Không Động cũng tương tự thế thôi.”

Lâm Nhất Tần bừng tỉnh đại ngộ (chợt hiểu ra), thì ra đây là một loại phương thức buôn bán của môn phái (ta bỏ tiền, ngươi bảo hộ)

“Nghe qua cũng không sai, vì sao hai người các ngươi chán ghét bọn họ như thế?”

Cùng ở chung gần một tháng, nội dung hai người nói chuyện phiếm thường là võ công, nhưng lời nói lộ rõ khinh bỉ cùng khinh thường lục đại phái, phản loản chẳng phải trời sinh, muốn chán ghét chí ít cũng phải có lí do gì chứ?

“Hừ hừ, lục đại phái giả nhân giả nghĩa, trừ đánh đám tiểu Nguyên binh làm loạn, chưa từng thấy bọn họ làm chuyện gì, ăn no suốt ngày tranh quyền đoạt lợi, mặc dân chúng trong thế nước sôi lửa bỏng không để ý. Nhớ năm trước tại Hà Nam Quách Bồ Tát khởi nghĩa, thử hỏi bọn họ có rat ay giúp đỡ? Khu trừ Thát Lỗ, gây dựn non sông, chỉ sợ bọn họ đã quên người Hán bị thống trị bao lâu!” Tạ Tốn phẫn nộ nói.

Vi Nhất Tiếu đáp:

“Kỳ thực Hán nhân thống trị có gì tốt? Trung thần bị vu oan, gian thần hưởng vinh hoa phú quý, triều đình chẳng phải giống bọn người Kim người

https://thuviensach.vn

Mông Cổ ngược đãi dân chúng, làm gì có thị phi đúng sai, thiên lí công đạo?”

Đối mặt với hai vị tuổi trẻ nhiệt huyết sôi trào, Lâm Nhất Tần tựa hồ đã nhìn thấy ngọn lửa cách mạng phản loạn bùng cháy trong lòng.

Lục đại phái là trật tự võ lâm mới được hình thành sau khi Nguyên triều thống trị, giang hồ bề ngoài thừa nhận địa vị thống trị của hoàng đế Mông Cổ, mà triều đình về cơ bản cam đoan lợi ích hợp pháp cùng phạm vi thế lực của bọn họ không bị xâm phạm.

Tuy rằng xét quy mô nhỏ, xung đột là không thể tránh né, nhưng xét lợi ích tập đoàn, bọn họ sao có thể công khai đối nghịch cùng kẻ thống trị? Tư thế trung lập đương nhiên khiến hai vị Tạ Vi thuộc phái cấp tiến phản loạn chán ghét.

Hiện tại Lâm Nhất Tần cũng không muốn nói nhiều về vấn đề này, nước chảy thành sông, bọn họ sớm muộn gì cũng gia nhập Minh Giáo phản Nguyên, cần gì bản thân nhiều lời? Tức thời nói:

“Bọn họ trung lập không phải chuyện của chúng ta. Hiện thời trọng yếu là không có tiền, không lương thực, tất cả mọi người nằm đất tìm Quảng Lăng Tán đi!”

Phụ lục:

Đơn xin việc của đại hiệp:

Số thứ tự: 01

Ngành nghề tương ứng: Võ lâm

Danh tính: Tạ Tốn

Giới tính: nam

https://thuviensach.vn

Tuổi: 23

Chiều cao: 189cm

Thể trọng: không biết, tùy thuộc vào lượng thức ăn trong ngày

Tính cách: dũng cảm, dễ mềm lòng

Ngoại hình: Tóc vàng mắt xanh, là hỗn huyết soái ca

Nơi tốt nghiệp: Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ Thành Côn, vừa mới chính thức xuống núi

Chuyên nghiệp: nội ngoại song tu

Kỹ năng máy tính: Không

Năng lực ngoại ngữ: tiếng Mông Cổ cấp 6

Tự giới thiệu: (vừa chắp tay)

Ta họ Tạ, tên Tốn, tự Quy Tư. Trời sinh thần lực, võ công cao cường, yêu cầm kì thi họa, lịch sử thơ ca, thích trẻ con. Nghề nghiệp từng làm là săn bắn cùng trộm mộ, xem huyệt, ngẫu nhiên sẽ đánh cướp. Có kinh nghiệm đánh nhau giết người, có tâm, có trách nhiệm, hoàn toàn có thể đảm nhiệm chức vị cường đạo, bảo tiêu, thợ săn, trộm mộ, thầy địa lý trong thời gian ngắn.

Yêu cầu đặc thù: không thương hại người già, phụ nữ và trẻ em

Để biết thêm phúc lợi xin liên hệ người đại diện Lâm Nhất Tần.

Số thứ tự: 02

Ngành nghề tương ứng: võ lâm

https://thuviensach.vn

Tên họ: Vi Nhất Tiếu

Giới tính: nam

Tuổi: có lẽ trên dưới 22

Chiều cao: 170cm

Cân nặng: không biết, tùy tâm tình của ta

Tính cách: ác liệt thâm trầm

Ngoại hình: sắc mặt trắng bệch, răng nanh sắc bén

Nơi tốt nghiệp: Cao nhân thần bí, đã nhận giấy chứng nhận học vị cao thủ.

Chuyên nghiệp: Khinh công, hàn băng miên chưởng

Năng lực ngoại ngữ: tiếng Mông Cổ cấp 6

Năng lực máy tính: thao tác thuần thục các pháp bảo bên trong Wild Boar

Tự giới thiệu: (cười âm trầm)

Ta họ Vi, tên Tiếu, không tự. Khinh công trác tuyệt nội công thâm hậu, ham thích đùa dai, yêu chỉnh người. Nghề nghiệp từng làm là đạo tặc, sát thủ, tiểu thương, ngẫu nhiên đánh người. Kinh nghiệm giang hồ phong phú, một mình đấu một đám đánh lén khiêu khích đều hiểu rõ. Tinh thông đột nhập ban đêm, ám sát, chạy trốn, câu cá cùng đan giầy rơm. Những công việc thường nhân không dám, không thể, hoặc khinh thường làm ta đều nguyện ý thử.

https://thuviensach.vn

Yêu cầu đặc thù: mua một tặng một, làm gì đều phải mang theo quản gia.

Muốn mời ta xin liên hệ quản gia Lâm Nhất Tần

Số thứ tự: 03

Ngành nghề tương ứng: nhân sĩ xuyên qua

Tên họ: Lâm Nhất Tần

Giới tính: nữ

Tuổi: 22

Chiều cao: 163cm

Cân nặng: chết cũng không nói cho ngươi

Ngoại hình: ngũ quan đều ở nơi chúng nên ở

Tính cách: 囧 tùy thời bắt nạt kẻ yếu

Nơi tốt nghiệp: Đại học Tiêu Âm

Chuyên nghiệp: quản lí du lịch

Năng lực ngoại ngữ: Tiếng Anh cấp 4, tiếng Nhật cấp 2

Chứng nhận đặc thù: hướng dẫn du lịch toàn quốc bằng tiếng phổ thông

Tự giới thiệu:

Xin chào! Ta đến từ Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa năm 2028, tốt nghiệp đại học Tiên Âm khoa quản lí du lịch hệ chính quy, 5 tháng trước xuyên tới đây. Ta có chứng nhận hướng dẫn du lịch cả nước (năm 2027 vừa

https://thuviensach.vn

nhận), có nhiều kinh nghiệm dẫn đoàn. Trước khi xuyên qua nghề nghiệp là nhân viên nghiên cứu game, nhiều lần đạt thứ hạng cao trên bảng xếp hạng quốc gia.

Sau khi xuyên qua ta tự lực cánh sinh, gian khổ gây dựng sự nghiệp, từng buôn cá, bán giày, lái xe, nhân viên hậu cần. Tính cách sáng sủa, tâm địa thiện lương. Sau khi xuyên qua lập quan hệ giao tế tốt với nhiều vị võ lâm nhân sĩ nổi tiếng.

Lập trường chính trị kiên định, tam quan đoan chính, tuân thủ luật pháp. Nguyện ý làm việc gì lương bổng phong phú, phúc lợi tốt, nghề nghiệp bình thường.

Hi vọng ngài cho ta một cơ hội, phát huy tiềm lực vì ngài sáng tạo.

Lâm Nhất Tần nhìn ba đơn xin việc trong tay, hoàn toàn không kịp trở mình.

Tổng kết lại chính là:

Tạ Tốn muốn đánh nhau kiếm sống.

Vi Nhất Tiếu có khuynh hướng trộm giàu cứu nghèo.

Nàng căn bản không có gì để dùng. Chẳng lẽ không có nghề gì bình thường một chút, tuân thủ luật pháp, có thể dưỡng gia, không cần can thiệp vào chuyện của các đại hiệp sao?

Ừ…Kì thực nàng cảm thấy còn hai lựa chọn: đầu đường làm xiếc cùng hộ vệ giữ nhà… nhưng căn bản không dám nói ra.

Ba người lấy kế sinh nhai làm chủ đề hội nghị, nhiệt liệt sôi nổi xúc động thảo luận, ai cũng không nhìn cách Wild boar chừng mười thước có một cái hố tối như mực.

https://thuviensach.vn

(Đi thẳng! Nhắm vào hố! từ từ đẩy vào trong! Lại đẩy nào! Được rồi, rẽ! Tiếp tục đẩy! Cho tí ánh sáng!) một phần mộ tối đen, một trâm cài vàng, nhẫn mã não, đai lưng ngọc thạch, bảo vật chất đầy, thi cốt trong quan tài chảy từng giọt mồ hôi lạnh.

Chuyện này được giải quyết thình lình bất ngờ mà đơn giản.

Vào ban đêm lúc nàng ngủ say, hai bóng người lặng lẽ không một tiếng động xuống xe.

Hai tiếng sau bọn họ sạch sẽ quay lại.

Lâm Nhất Tần ngủ dậy liền phát hiện trong túi có mười mấy lượng bạc.

Bạc thật sạch sẽ, không có dấu vết khả nghi, không có mùi khả nghi.

Vi Nhất Tiếu nói:

“Là thần tiên nhà ngươi đưa đi, hắn đại khái biết ngươi thiếu tiền.”

Lâm Nhất Tần không lên tiếng.

Lúc này có nói gì cũng không khả năng vãn hồi.

Có đôi khi thiện lương cần dành cho bản thân, còn một số việc dù người xuyên qua vạn năng cũng không thay đổi được.

Lâm Nhất Tần quyết định hôm nay không ăn lương khô, phải đi tiệm cơm xa xỉ một chút. Quản gia đại nhân lên tiếng, hai người khác tự nhiên không có ý kiến gì.

Ăn uống sẽ hóa giải tâm tình buồn bực, đây là một trong những nguyên nhân dễ thay đổi cảm xúc ở phái nữ.

https://thuviensach.vn

ở một thành nhỏ, Tiểu lâm tìm được một tiệm rượu đi vào. Ván gỗ cùng bàn đều là gỗ tốt, ba bảy loại nhân vật rộn ràng nhốn nháo, sinh ý vô cùng tốt.

Ba người tìm một bàn trống ngồi xuống, bạn học Tiểu Lâm lần đầu đến nhà hàng cổ đại, không tránh khỏi hưng phấn, liền học đại hiệp trong ti vi, đập bàn đến "ba", hô to:

"Tiểu nhị! Cho hai cân thịt bò!"

Âm thanh chưa dứt, tiệm cơm ầm ĩ như chợ liền vắng ngắt như tờ, không khí trầm xuống, mọi người trợn tròn hai mắt nhìn về phía Lâm Nhất Tần.

Lâm Tiểu Tiên trên đầu xuống hiện mồ hôi lạnh, thầm nghĩ:

"Chẳng lẽ nơi này không cho nữ tử gọi món?"

Tạ Tốn cũng ngây người, Vi Nhất Tiếu dùng tay cho miệng Lâm Tiểu Tiên, bình tĩnh nhìn ngốc tiểu nhị nói:

"Nói sai, hai cân thịt dê.", lại gọi thêm vài mòn rau dưa cùng mì phở, chờ ánh mắt mọi người thu về, mới quay đầu nhìn Lâm Nhất Tần đầy uy hiếp cười:

"Ngươi muốn gây chuyện sao?"

Lâm Nhất Tần gian nan thoát khỏi tay Vi Nhất Tiếu, ủy khuất nói:

"Ta gọi đồ ăn a, chẳng lẽ nữ tử gọi đồ ăn là phản loạn?"

Tạ Tốn lộ hàm răng trắng:

"Muốn ăn thịt bò, ta vụng trộm xẻ thịt cho ăn là được."

https://thuviensach.vn

“Vụng trộm? chẳng lẽ thịt bò không thể ăn công khai?” Nghi hoặc

“Trâu bò để cày ruộng, quan phủ cấm giết trâu bò, chỉ có thổ phỉ mới công khai ăn thôi.”

Tiểu Lâm thu được hai ánh mắt xem thường “ngươi thật không biết”

Chờ nàng nhớ lại cảnh tượng ăn thịt bò nhiều nhất là trong sáng tác “Thủy Hử truyện”, đầu đã đầy mồ hôi.

Thật là hại chết thân…May mình không đi ăn một mình.

Niên đại này thật nguy hiểm, gọi món thôi cũng trở thành phản loạn. Lâm Nhất Tần quyết định, vì an toàn bản thân mà suy nghĩ, về sau trước công chúng không phát biểu ngôn luận gì, im lặng là vàng, im lặng là vàng.

Câu chuyện nhỏ: Một ngày

4: 30 AM: Vi Nhất Tiếu từ ghế trên tay lái tỉnh lại, quay đầu nhìn về ghế sau, Lâm Nhất Tần đang ngủ chảy nước miếng. Xoa xoa đầu nàng, không phản ứng. Xuống xe.

4: 31 AM Tạ Tốn từ lều trại nhỏ phía sau tỉnh dậy, xuống xe.

4: 38 AM Hai người rửa mặt, tìm nơi luyện công. Sáng sớm chim chóc có trùng ăn

7: 30 AM thu công đứng dậy, luyện quyền luyện quyền, luyện chưởng luyện chưởng. Lâm Nhất Tần còn đang ngủ. Sáng sớm sâu bị chim ăn

8: 58 AM Vi Nhất Tiếu đem Lâm Nhất Tần đánh thức

9: 06 AM Vi Nhất Tiếu lại đem Lâm Nhất Tần đánh thức

https://thuviensach.vn

9: 14 AM Vi Nhất Tiếu đóng điều hòa, mở toàn bộ cửa xe. Lâm Nhất Tần rời giường.

9: 30 AM Lâm Nhất Tần rửa mặt xong, ba người ăn sáng. Lúc này lại thảo luận trong mộ có Quảng Lăng Tán hay không.

9: 42 AM ăn xong, Tạ Tốn thu dọn bát đũa

10: 00 AM Tạ Tốn xuống động tiếp tục đào, Vi Nhất Tiếu bắt đầu tọa đàm "Giang hồ thuật ngữ cùng võ lâm thường thức", người nghe Lâm Nhất Tần

11: 21 AM có thôn dân đến quấy rầy, Lâm Nhất Tần lái xe cưỡng chế bọn họ rời đi.

12: 00 AM ăn cơm trưa, thay ca

12: 18 PM Tạ Tốn bắt đầu "Luận triết học thời Ngụy Tấn Nam Bắc triều diễn biến tư tưởng", người nghe Lâm Nhất Tần

2: 12 PM Lâm Nhất Tần lái xe mua công cụ, lương thực ngày mai

2: 18 PM Vi Nhất Tiếu trở lại, đã lấy hợp kim có vàng, đang chờ mộ thoáng khí.

3: 41 PM Lâm Nhất Tần trở về, ba người xuống động.

3: 46 PM ba người tiến vào huyệt, Lâm Nhất Tần dùng di động mở bài hát: "Ta là một cây rau chân vịt"

4: 22 PM chấm dứt tìm tòi, không có Quảng Lăng Tán. Tạ Tốn chịu thua, chống tay vây quan tài xoay ba vòng.

4: 24 PM Tạ Tốn dùng thi thể luyện tập Cửu Tiệt Chưởng

https://thuviensach.vn

4: 35 PM ba người trở ra, trà chiều kiêm thảo luận “Mục tiêu kế tiếp ở đâu”

5: 20 PM khởi hành

7: 38 PM tới nơi, quyết định ngày mai khai quật.

8: 00PM Tạ Tốn cùng Vi Nhất Tiếu rửa mặt đi ngủ.

8: 14 PM Lâm Nhất Tần gội đầu xong

8: 35 PM đợi tóc khô thật nhàm chán, Lâm Nhất Tần ăn đồ ăn vặt

8: 36 PM Vi Nhất Tiếu xuống xe tịch thu đồ ăn vặt

8: 37 PM Lâm Nhất Tần dùng di động nghe nhạc

8: 38 PM Vi Nhất Tiếu tịch thu di động

9: 11 PM Lâm Nhất Tần định dùng bút bi vẽ râu cho Vi Nhất Tiếu

9;11 PM hành động bị bạo lực trấn áp

9: 15 PM toàn thể đi ngủ.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Đại Miêu Về Nhà

Trước cửa tiệm cơm có một đôi bích nhân thu hút ánh nhìn của mọi người. Hai người thắt lưng giắt trường kiếm, ngẩng cao đầu đi. Nam chính là tuổi trẻ đại hiệp nghĩa thượng truyền thống, cao ráo mặt ngọc chính dung anh tuấn. Nữ tử dáng người cao gầy hiếm thấy ở thời này, cao phải đến 1m73, dung nhan xinh đẹp tuyệt trần, chỉ là khuôn mặt mang u sầu.

Nam tử gọi vài món ăn sáng, hai người một câu cũng không nói, chỉ yên lặng ăn cơm.

Hai người đảo mắt qua trong điếm, liền chọn một bàn trong góc ngồi xuống. Lâm Nhất Tần từ trước đến nay thích xem tuấn nam mỹ nữ, lúc này vừa cầm bánh bao vừa liếc nhìn về phía bàn kia, đem bốn chữ "tú sắc khả cơm" (sắc đẹp thay ăn cơm) phát huy đến tận cùng.

Lâm Nhất Tần nghĩ rằng: "Hẹn hò cũng phải diện bích, làm gì xem đối phương như người trong suốt thế, có phải họ đang cãi nhau không?"

Nàng kia hiển nhiên khẩu vị không tốt, ăn mấy miếng liền buông đũa, cuối cùng nhìn không được nhẹ giọng gọi:

"Sư ca…"

https://thuviensach.vn

“Sư muội, đừng nói nữa. Muội ngàn dặm xa xôi đưa ta đến đây, hôm nay liền trở về đi.”

Hắn chặn câu chuyện ở đây, hiển nhiên không muốn nàng kia nói cái gì nữa.

Vị sư muội lúc này im miệng, chỉ là thần sắc thêm ưu sầu, đôi mắt dần dần đỏ.

Lâm Nhất Tần vểnh tai nghe bát quái, chẳng lẽ là chia tay?

Nam tử nhìn sư muội hắn thần sắc tiều tụy, mắt chứa lo âu, trong lòng mềm nhũn, lúc này nhẹ giọng an ủi:

“Muội yên tâm, ta không có việc gì. Từ giờ đến ngày ước hội còn hơn 10 ngày. Muội đã thay ta mượn kiếm của sư phụ, không cần đi ứng chiến nữa. Muội từ trước đến nay tính cách cương nghị, cũng không dùng dằng, sao lần này lại do dự thế?”

Nàng kia lắc đầu nói:

“Người đối đầu tuy võ công cao cường, nhưng lấy công lực của huynh có thể thắng, chỉ là… Chỉ là đã nhiều ngày nay không biết vì sao, trong lòng luôn bất an.”

Nam tử cười cười nắm tay nàng, thấp giọng:

“Yên tâm đi, muội cứ về trên núi trước. Lần này đắc thắng trở về, liền bẩm báo với sư phụ chuyện của chúng ta, cầu nàng làm mối…Ca ca muội cũng…”

Nữ hiệp kia nhất thời hai má đỏ bừng, nhẹ rút tay ra, ngượng ngùng cúi đầu không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Bàn bên này ba người một tổ đã ăn xong, Vi Nhất Tiếu chọc chọc Lâm Tiểu Tiên nói:

“Ăn no xem đủ không?”

Lâm Nhất Tần gật gật đầu, gọi thêm chục bánh bao thịt gói đi.

Đoàn trộm mộ lạ kì tính năng động, công phá mọi loại kĩ thuật khó khăn, đột phá trời đông giá rét, đường gian nan, không chút chướng ngại vượt mọi mục tiêu, cuối cùng trong nửa tháng liền quật 9 tòa Lưỡng Hán đại mộ, phá hư vô số văn vật cổ tích, cuối cùng ở tỉnh Vũ Châu tỉnh Hà Nam Tiêu Dao lĩnh tại mộ Thái Ung, quật được nhạc phổ Quảng Lăng Tán.

Thái Ung tinh thông âm luật, dùng Quảng Lăng Tán chôn cùng cũng không có gì lạ.

Chẳng qua Tạ Tốn tuy tinh thông lịch sử cùng phong thủy bát quái, nhưng đào hai mươi tám tòa nữa cũng chẳng tìm thấy, chơi đoán số cũng chưa từng thắng một lần, có thể thấy vận khí quá kém, mua xổ số đến chết cũng không trúng nổi.

Ra khỏi mộ, Tạ Tốn cầm Quảng Lăng Tán tha thiết mơ ước trong tay, không khỏi vui sướng, ngửa mặt lên trời thét dài.

Cảnh tượng hùng vĩ đầy cảm động. Hắn không lo lắng thời gian địa điểm cùng sức rống của bản thân có công lực phá hoại vô biên liền loạn rống, suýt chút nữa nứt núi lở tuyết. Hậu quả cuối cùng là trên lưng hắn in hai dấu giày mờ mờ.

Tạ Tốn nói hắn đã bảy tám tháng không về nhà. Hiện thời gần cuối năm, hắn cũng muốn về nhà đón năm mới.

Lâm Nhất Tần tuy khinh bỉ hành vi chỉ vì một thứ không biết có tồn tại hay không (Quảng Lăng Tán) mà xa nhà rời xa vợ con, nhưng vẫn đáp ứng

https://thuviensach.vn

dùng Wild Boar đưa hắn một đoạn đường.

Đoàn xe khởi hành chạy tới nhà Tạ Tốn tại Thiểm Tây.

Nhà Tạ Tốn tại Thiểm Tây gần núi Thương Lạc, Lão Quân, cách Hà Nam không xa, lấy tốc độ của Wild Boar, chưa hết một ngày liền đến núi Tần Lĩnh.

Ba người lái xe đến thôn nhỏ dưới chân núi Lão Quân, đem xe đi giấu, đi bộ vào thôn.

Trong thôn nhỏ chó sủa gà gáy sức sống tưng bừng, nóc nhà cỏ tranh san sát bị tuyết bao phủ. Theo Tạ Tốn giới thiệu, trong thôn toàn người săn bắn, ở trong núi sâu ít gặp chiến hỏa, đời sống thanh bình. Lúc này gần cuối năm, thôn dân nhà nhà dán câu đối xuân, không khí vui sướng lan tràn.

Vừa đi qua mấy nhà, một lão nhân gia đứng ngoài cửa hét lớn:

“Tạ Tốn chết tiệt, đi một đẳng hết hơn nửa năm! Có biết vợ ngươi sắp sinh hay không? Mẹ ngươi vừa đến nhà ta mời con dâu ta đi giúp một tay kìa. Còn không mau về nhà nhìn xem!”

Hắn còn chưa nói xong, bạn học Tạ Tốn liện vân động khinh công mạnh mẽ chạy, lấy sức lực thi 110m vượt rào lướt qua chuồng gà, chuồng heo, nhảy vượt tường, đem Lâm Vi hai người ném lại phía sau, nháy mắt đã không thấy tăm hơi.

Không còn cách nào khác, hai người chỉ có thể hỏi lão nhân gia kia xem Tạ gia ở đâu, vội vàng đi tới.

Đến tứ hợp viện nho nhỏ cửa có dán hình môn thần, còn chưa bước vào, liền nghe tiếng nữ tử thống khổ rên rỉ.

https://thuviensach.vn

Tạ Tốn vò đầu bứt tóc xoay quanh, trên mặt hiện lên vẻ lo lắng chưa từng thấy.

“Ài, vợ ngươi mang thai vất vả, ngươi chạy khắp nơi đi quật mộ người khác, không biết ngươi không lương tâm hay thiếu tâm nhãn nữa.” Lâm Nhất Tần đưa mắt xem thường nhìn Tạ Tốn.

“Khi ta đi còn không biết nàng mang thai a, làm sao bây giờ? Không biết có thuận lợi không?”

Bạn học Tạ Tốn thiếu tâm nhãn căn bản không có tâm tư chiêu đãi khách. Chờ cha hắn ra tiếp đón, hắn mới đem Lâm Vi hai người giới thiệu cho người nhà biết, kế tiếp chính là chút lời thoại khách sáo: “Bá phụ ngài hảo”, “Hoan nghênh hoan nghênh”.

Tạ Tốn bị cha hắn đuổi đến phòng bếp, bưng lên chút nước trà, ba người ngồi tại bàn đá ngoài phòng sinh uống trà chờ đợi.

“Đây là đứa nhỏ đầu tiên của ngươi?”

Gật gật đầu.

“Vậy thì vợ ngươi còn muốn đau thật lâu nữa. Đứa nhỏ đầu tiên tương đối khó sinh nha.”

Lâm Tiểu Tiên bắt đầu khóa giảng giải sinh lí cho đại miêu.

“Kia về sau sinh sẽ dễ dàng?”

“Ờ, đương nhiên cũng không hẳn. Chính là tốt hơn một chút”

Nghĩ đến thời này mang thai tỉ lệ tỉ vong cao, Lâm Nhất Tần không dám nói nhiều, không có bác sĩ, không tiêu độc, không có cấp cứu phòng bị, sinh đứa nhỏ quả là hoạt động yêu cầu cao, sinh mệnh nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Vô luận hoàng đế hay võ lâm cao thủ, mặc kế người phú khả địch quốc (giàu nhất nước) hay thần thông vô địch, lúc này chỉ có thể vò đầu bứt tai ở ngoài cửa mặc cho số phận an bài.

Nghe tiếng kêu tê tâm phế liệt như gặp khổ hình, ba người đều ngồi không yên.

Tạ mẫu trên đường lấy nước nóng, luôn miệng xin lỗi khách nhân vì tiếp đãi không chu toàn.

Lâm Nhất Tần phát hiện Tạ Tốn hỗn huyết di truyền từ mẫu thân. Tuy tuổi đã cao, không tưởng tượng nổi dáng vẻ cha mẹ hắn khi còn trẻ, nhưng Tạ đại miêu trông không sai, gien dung hợp càng về sau càng tốt, không biết Tạ tiểu miêu hành người có thể giống cha hắn xinh đẹp cường tráng không?

Hơn bốn năm giờ sau, không kể người sinh hay người chờ đợi đều đã sức cùng lực kiệt, Tạ tiểu miêu cuối cùng cũng ngang trời xuất thế, phát ra tiếng rống thất thanh kỉ niệm đầu tiên.

“Chúc mừng chúc mừng! Là con trai a~”

Bà mụ ôm đứa nhỏ mở cửa, mọi người lập tức chúng tinh phủng nguyệt (ngàn sao vây quanh mặt trăng) vây quanh.

Con mèo nhỏ tóc vàng nhạt dính máu ẩm ướt, khuôn mặt nhỏ nhắn nhiều nếp nhăn, mắt nhắm tịt, cái miệng nhỏ khóc lớn, thoạt nhìn vô cùng xấu, không có lấy một điểm tiểu thiên sứ đáng yêu.

Trên giường một thanh âm nữ tử suy yếu vang lên:

“Tướng công, đứa nhỏ không đẹp giống ngươi” Thanh âm ôn nhu, lộ ra vui sướng.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần tò mò nhìn vợ Tạ Tốn đầy kinh ngạc. Tuyệt sắc mĩ nhân ở hiện đại nàng thấy nhiều rồi, nhưng ôn nhã hiền thục nữ tử là lần đầu tiên thấy, tuy diện mạo không phải rất đẹp, gương mặt vì mang thai mà tròn tròn mập mạp, nhưng tên mặt viết rõ 'hiền thê lương mẫu', đủ để nam nhân bình thường vừa thấy đã muốn lấy về nhà.

Nàng không khỏi thầm nghĩ: "Thảo nào, Tạ Tốn, vận khí của ngươi thì ra do có vợ hiền mà dùng hết rồi"

Hắn lên tiếng an ủi: "Đừng lo lắng, trẻ con sinh ra đều như thế, qua hai ngày nữa nảy nở sẽ thật đáng yêu"

Tạ Tốn không cần biết đứa nhỏ bộ dáng ra sao, bây giờ đã cao hứng đến mức nói năng lộn xộn, chỉ dùng bàn tay nhẹ nhàng nâng đứa nhỏ, giống như thưởng thức trân bảo hiếm có, cười đến mức răng nanh phản chiếu ánh sáng hoa mắt người khác.

Thiên hạ tân ba ba đều là đứa ngốc.

Lâm Nhất Tần lúc này đưa rượu trắng cho Tạ mẫu, để tiêu độc khi cắt cuống rốn cho đứa nhỏ.

Hai người đem không gian hạnh phúc lưu lại cho một nhà năm người, còn mình đóng cửa phòng đi dạo trong viện.

Vi Nhất Tiếu châm ly trà nóng đặt vào tay Tiểu Lâm nói:

"Hì hì, trông ngươi đối tình cảnh này thật quen thuộc, là từng làm bà mụ hay đã sinh qua đứa nhỏ?"

Một nữ nhân hai mươi mấy năm trung thực đoan chính, làm sao có thể chịu được loại nhục nhã này?

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên nhất thời ăn phải n cân TNT thuốc nổi, “loảng xoảng” một tiếng nổ mạnh, chống tay thắt lưng rống giận:

“Ánh mắt ngươi có vấn đề à? Không thấy lão tử dáng người yểu điệu, nơi nào giống nữ nhân sinh qua đứa nhỏ? ! !”

“Xem ngươi vô ưu vô lự, bộ dáng không chịu để tâm, ta xem cũng không giống người đã làm mẹ.”

Xuy một tiếng, tay không nhéo bay một miếng da.

Lâm Nhất Tần lái xe cả một ngày, chờ đứa nhỏ sinh ra khẩn trương mất máy giờ, lúc này mệt rã rời, ánh mắt mở không nổi, giống khí cầu bị đâm xì hơi gục trên bàn không nói nửa lời.

Gục đầu nửa ngày, Vi Nhất Tiếu cũng không nói lời nào.

Lâm Nhất Tần đột nhiên phát hiện, sau khi vào nhà Tạ Tốn, Vi Vi liền trở nên trầm mặc dị thường, không còn hơi thở ác liệt quái đản, nàng còn tương rằng do đến nhà bằng hữu hắn mới thu liễm lại. Nhưng xem sắc mặt hắn, tựa hồ như có tâm sự. Trong lúc đang hoài nghi, Vi Nhất Tiếu đột nhiên nhẹ giọng hỏi:

“Ngươi khá vậy, còn có cha mẹ huynh đệ?”

“Phụ mẫu ta đều còn, bất quá ta là con gái một.”

Lâm Nhất Tần đột nhiên chợt hiểu. Trong ba người chỉ có Vi Nhất Tiếu là cô nhi. Lúc này người Mông Cổ thống trị bạo ngược tàn khốc, thiên tai nhân họa, dân chúng lang bạc kì hồ, cô nhi đâu chỉ có ngàn vạn? Nghĩ đến hắn từ nhỏ không cha mẹ, một mình ở loạn thế không biết chịu bao nhiêu khổ. Tuy hiện tại lão thành khôn khéo, cơ mưu đa đoan, nhưng khi đến nhà Tạ Tốn thấy tình thương cha mẹ, thê nhi song toàn, trong lòng nhất định khổ sở.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần trong lòng đã hiểu, nhưng nhất thời cũng không tìm được lời thích hợp an ủi hắn, chỉ có thể nhẹ nhàng kéo tay hắn, hai người im lặng không nói gì.

Đêm đó Lâm Vi hai người ngủ lại nhà Tạ Tốn.

Lâm Nhất Tần tham quan thư phòng đại miêu, cuối cùng cũng hiểu làm thế nào luyện được văn võ song toàn. Một gian phòng lớn, không bàn không tủ, bộ sách loạn thất bát tao cao hơn nửa người, không đánh số cũng không đánh dấu đặc điểm để tìm sách.

Bên kia tường đặt cung tiễn, đại đao cùng đàn cổ, một người gỗ trên khắc huyệt đạo, góc tường đặt thanh lang nha bổng dài cạnh một bức tranh sơn thủy.

Trong đầu Tiểu Lâm hiện lên cảnh sư tử vàng lớn giương móng vuốt loạn tung căn phòng.

Tiểu Tạ hiện thời vinh quang đăng ngôi ba ba, mỗi ngày vui đến mức hai mắt tỏa sáng, chân bay như súng bắn đạn, hạn không thể đem toàn bộ dã thú trên núi bắt về cho vợ ăn tẩm bổ.

Ba người dự họp hội nghị tọa đàm nghiên cứu tên gọi cho Tạ tiểu miêu ít nhất phải tám lần: Tạ Thiên, Tạ Từ, Tạ Đỉnh, Tạ Tiểu Tốn, Tạ Hoàn Tốn, Tạ Thái Tốn, Tạ Đại Tốn, Tạ Thái Lang, Tạ Đình Phong, vv. Cuối cùng quyết định gọi Tạ Vô Kỵ, thử nhiều phúc nhiều, không gì kiêng kị.

Lâm Nhất Tần cảm thấy tên này rất quen tai, nhưng suy nghĩ nửa ngày vẫn nghĩ không ra, đại khái là diễn viên hạng B của bộ phim nào đó đi. Nghĩ vậy liền từ bỏ, không nghĩ nữa.

Ngàn dặm đồng hành, cuối cùng cũng đến lúc từ biệt.

https://thuviensach.vn

Tạ Tốn muốn ở nhà cùng vợ, Lâm Vi hai người ở Tạ gia chừng ba ngày, liền cùng Tạ Tốn cáo biệt, khôi phục lữ trình hai người một xe vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 17

Đi Hay Dừng Đều Tùy Duyên

Lâm Vi hai người từ biệt một nhà Tạ Tốn, lại khôi phục hành trình hai người một xe.

Dưỡng thương, du lịch thêm trộm mộ, hai người đã lưu lại phương Bắc gần nửa năm, cảnh sắc xem đã thấy chán, đang định tiến về phía nam đi dạo.

Hơn nữa bạn học Tiểu Lâm sợ lạnh, tuy Tạ Tốn đem cho nhiều tấm da thú thật dày để khoác, nhưng nàng vẫn lạnh đến mức co vai rụt lưng, mỗi ngày đều ở trong xe điều hòa không chịu ra, thầm nghĩ xuống nam tránh rét.

Nào biết người tính không bằng trời tính, đi tới Hà Nam, đột nhiên trời giáng bão tuyết, tuyết rơi dày đến đùi người. Tuyết rơi như bong, ngàn dặm đóng băng, vạn dặm tuyết bay.

Cảnh sắc dù tráng lệ, giao thông lại đình trệ. Wild Boar tuy miễn cưỡng có thể chạy, nhưng cần nhiên liệu hóa học duy trì, Lâm Nhất Tần không muốn hao xăng, vì thế hai người bị nhốt trong tòa thành nhỏ, đợi đầu xuân tuyết tan.

https://thuviensach.vn

May mắn bạc còn không ít. Hai người tìm một khách điếm nhỏ thuê trọ. Lấy tiền của người khác ở trọ ăn uống đương nhiên không thấy tiếc. Nơi trấn nhỏ, Lâm Nhất Tần đi dạo vài lần liền thấy chán, trừ việc đi trên đường gặp một soái ca áo trắng làm người ta kinh diễm, lại không còn chuyện gì thú vị khác phát sinh.

Vi Nhất Tiếu mỗi sáng đều mất tích, trời tối đen như mực mới trở về, thậm chí còn có hôm nhảy cửa sổ vào, làm hại bạn học Tiểu Lâm cho rằng đêm khuya có trộm, ném ghế xôn xao.

Đương nhiên không ném trúng, sau còn bị hắn cười nhạo đến con kiến còn ném không chết.

Cũng không biết hắn đi luyện công hay đi dạo nữa…

Lâm Nhất Tần cũng lười hỏi. Hai người cùng đi du lịch, cùng trộm mộ tuy rằng vui vẻ, nhưng đó là việc làm tập thể. Nếu không có chuyện gì cũng dính chặt lấy nhau thì chắc cũng phát điên.

Nàng dứt khoát mua mấy bảng chữ mẫu trốn trong phòng luyện chữ phồn thể. Đường đường tốt nghiệp đại học hiện đại, bây giờ lại biến thành chỉ biết đọc không biết viết, nhiều lần bị Vi Vi cùng Tạ Tốn khinh bỉ, thật không chịu đựng nổi.

Viết được hai ngày, bản năng trạch nữ phát tác, ngay cả cơm cũng cần tiểu nhị mang đến phòng cho, gần như đạt đến trình độ cao nhân bế quan tu luyện.

Nhưng tục ngữ nói rất đúng, nhân ở trong nhà tọa, họa theo trời mà đến (người ngồi trong nhà không cũng gặp họa). Trạch nữ bí mật trang bị cột thu lôi cũng tránh không được sét lớn từ tình tiết trong tác phẩm do tác giả an bày.

https://thuviensach.vn

Đến một ngày không biết là ngày hội gì. Trong điếm tiếng người ồn ào sinh ý vô cùng tốt, người làm còn không đủ, tiểu nhị liền nhờ Tiểu Lâm tự đi phòng bếp kiếm ăn.

Lâm Nhất Tần xem trái xem phải, thấy bát canh thịt dê trông ngon mười phần, liền bảo đầu bếp múc cho mình một to lớn, lại cầm bánh gạo, dè dặt cẩn trọng lên lầu.

Ài, bạn học Tiểu Lâm đi chưa đến nửa đường đã bị bát làm nóng tay, vội vàng chạy về phòng, kết quả ở góc cua đụng phải người ta.

Tuy nàng vội vội vàng vàng đụng vào người khác. Kết quả đối phương phản ứng cực kì nhanh, đẩy bát canh, chén canh nóng bỏng tránh không khỏi đổ ra tay Lâm Tiểu Tiên. Dù mặc áo bông, nàng vẫn bị phỏng đến mức oa oa kêu to.

Nếu đối phương là một soái ca ôn nhu nhiều tiền, sau đó sẽ phát triển một đoạn tình cảm luyến ái, câu chuyện kia thật có giá trị.

Sự thật là đối phương là một mỹ nữ dáng người mẫu cao gầy, nhất thời cảm thấy xấu hổ ngượng ngùng, huống chi do bản thân hoang mang rối loạn đụng phải người ta, người ta cũng không oán giận gì.

Mĩ nữ này thật có trách nhiệm, lôi Tiểu Lâm đến phòng nàng, lấy quần áo của chính mình cho nàng thay, lại từ trong phòng lấy ra một hộp sắt nhỏ.

“Đây là thuốc trị ngoại thương, giảm đau rất hiệu quả, trước bôi một chút đi.”

Dứt lời liền thuần thục bôi một tầng thuốc mỡ mỏng lên tay Lâm Nhất Tần, nơi nóng hồng trở nên mát mẻ thoải mái.

“Ân…Cảm ơn. Ngượng ngùng, là ta đụng phải cô, ngược lại làm phiền cô như vậy”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần 1m6, đứng tới cằm vị mĩ nữ cao ráo, hơn nữa đối phương ôn nhu khí chất đại tỉ, nhất thời cảm thấy bản thân chỉ giống đứa nhỏ.

“Đâu phải, do ta tinh thần hoảng hốt, phản ứng trì độn mới đem canh đẩy lên người ngươi”

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ:

“Trì độn? Là phản ứng cực nhanh đó.”

Một bên cảnh thận đánh giá mỹ nữ, phát hiện nàng mặc trường bào, bên trong mặc khố trang,, lưng đeo trường kiếm, là một nữ hiệp.

Nàng đột nhiên nhớ tới trong phim võ hiệp, luôn vì chút nguyên nhân nào đó mà mạc danh kì diệu đá đồ ăn, đạp bay đồ uống, lại nghĩ một chén canh cũng không tính gì, lúc này mới tin tưởng “trì độn” trong lời nữ tử.

Vừa rồi cảm thấy nàng rất quen thuộc, lúc này cuối cùng nhớ ra nửa tháng trước ăn cơm trong thành đã thấy nàng cùng sư ca.

“A, hình như ta đã thấy cô, cô cùng một đại hiệp ở tiệm rượu Đồng Phúc ăn cơm”

Nhớ lúc ấy xem bọn họ có chút mâu thuẫn, nhàm chán vô sự nàng liền tò mò bát quái.

Hiện tại cũng không có gì gấp, không bằng liền kết thêm bạn.

Mỹ nữ áy náy cười, hiển nhiên không nhớ rõ Lâm Nhất Tần. Từ chiều cao đến tướng mạo xuất chúng đều tự nhiên được người khác nhớ đến, bất quá Tiểu Lâm từ trước đến nay đều tự nhận mình là thành viên bộ tộc người qua đường, bị bỏ qua vẫn không để trong lòng, lúc này tự giới thiệu một chút. Mỹ nữ cũng lễ phép đáp lại:

“Ta họ Phương, tên Định Tầm. Kia…Đó là sư huynh ta…”

https://thuviensach.vn

Mặt nàng ửng hồng, lộ ra thần sắc ưu sầu.

Vừa mới quen nhau, cũng không thích hợp hỏi nàng vì sao mất hứng, Lâm Nhất Tần chỉ có thể xuất phát từ lễ phép mà nói chút lời khách sáo:

“Vậy sư huynh cô cũng ở nơi này sao? Gần đây tuyết rơi thật lớn, nhiều người không ra khỏi thành được.”

“Không…Lâm cô nương, cô ở trên đường nếu gặp sư ca ta, ngàn vạn lần đừng nói cho huynh ấy ta ở đây.”

Tiểu Lâm gật đầu. Nàng dù thích xem soái ca, nhưng chưa đến độ đáng khinh tới mức thấy soái ca bên đường liền tấp vào.

Xem ra Phương cô nương cũng không nghe lời sư huynh quay về núi, mà vụng trộm tìm tiểu điếm ở lại tùy thời quan sát. Không biết vị soái ca sư huynh muốn làm chuyện nguy hiểm gì, khiến mĩ mạo sư muội lo lắng thế này.

Phương Định Tầm sợ bị sư huynh phát hiện, không dám ra khỏi khách điếm, ngày ngày ngốc trong phòng khó chịu. Hai nữ nhân không người đoái hoài, gặp người cùng tuổi cùng tính nói chuyện phiếm đều cảm thấy an ủi mười phần.

Ngày hôm sau, Lâm Nhất Tần đến trả quần áo, hai người đã có chút quen thuộc.

“Nói cho cùng sư huynh cô võ công siêu tốt, lại thông minh tỉnh táo, cô lại đưa hắn mượn bảo kiếm, chuẩn bị vạn toàn như vậy còn lo lắng gì?”

“Ai, ngươi không biết. Hắn cũng từng nhiều lần cùng địch nhân lợi hại ước hẹn luận võ, ta cũng không lo lắng. Đối thủ lần này tuy tuổi trẻ, không có danh vọng gì, lòng ta lúc này không hiểu sao lại vô cùng bất an.”

https://thuviensach.vn

“Quan tâm quá tất loạn thôi. Bọn họ hẹn khi nào so tài, cô vụng trộm đi xem là được.”

Định Tầm sắc mặt trầm xuống nói:

“Không được. Sư huynh ta tâm cao khí ngạo. Ta đáp ứng hắn về núi trước, nếu bị hắn phát hiện ta từ xa quan sát, nhất định cho rằng ta khinh thường hắn.”

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ quả là sĩ diện khổ thân. Chẳng lẽ sợ bản thân ra chiêu không đủ khốc, ở trước mặt người trong lòng không dọa được người khác? Ai, có lẽ sợ nàng lo lắng, ảnh hưởng lực tập trung đi…

Đáng thương vị nữ hiệp đặc lập độc hành, lại mỗi ngày ngồi lì trong phòng nhỏ lo lắng hãi hùng, đến cửa cũng không dám ra.

Lúc này Lâm Nhất Tần hàm súc truyền thụ cho nàng “108 chiêu nắm quyền chủ động trong quan hệ nam nữ” tuyệt thế thần công. Tuy rằng chỉ là lí luận suông, nhưng hoa chân múa tay thượng nhảy hạ khiêu nói bốc nói phét biểu tình phong phú, lại có các dẫn chứng kinh điển, biểu hiện kinh nghiệm thật phong phú.

Phương nữ hiệp cho rằng bản thân may mắn dị thường, ở nơi khách sạn nhỏ gặp tuyệt thế cao nhân, lúc này chăm chú lắng nghe, tập trung ghi nhớ.

Một ngày đêm khuya, giơ bàn tay không thấy năm ngón, nguyệt hắc phong cao thời tiết tốt, …, Lâm Tiểu Tiên đã truyền dạy xong chương trình học “18 chiêu thức để hắn mê luyến ngươi”, từ phòng Phương nữ hiệp về, chuẩn bị đi ngủ.

Đột nhiên nghe thấy cửa sổ trong phòng ‘rắc’ một tiếng, ‘phù phù’ một tiếng, Lâm Nhất Tần nhất thời khẩn trương. Nàng biết Vi Nhất Tiếu dù có sở thích nhảy cửa sổ, nhưng hắn khinh công trác tuyệt, chưa bao giờ làm ra tiếng động gì.

https://thuviensach.vn

Tên sứt sẹo này là ai? Trộm đêm hay là hái hoa tặc?

Tiểu Lâm nhẹ nhàng lấy cờ lê quý hóa ra, tâm tình chờ mong nhẹ nhàn đẩy cửa, bật chế độ mắt hồng ngoại của trạch nữ nhìn trong đêm, nhẹ mở cửa tiêu sái bước vào.

Sau đó quả nhiên phát hiện trên sàn gần cửa sổ có một bóng dáng đã ngã xuống! Lâm Tiểu Tiên giơ cao cờ lê, hưng phấn đi qua, nhưng nhìn người này…

Lông mi tinh tế nhăn lại, mặt trắng bệch không giống người sống, gầy gò cùng dũng mãnh dung hợp.

Bạn học Vi Nhất Tiếu.

Đây quả nhiên không phải văn NP sao? (NP là gì chắc các bạn cũng hiểu, là trên hai người cùng XXOO một lúc đó) …Ngay cả tí kinh hỉ cũng không có.

(Bạn học Tiểu Lâm à, bạn cuồng sắc đến mức đó sao?)

Lâm Nhất Tần cả kinh đem cờ lê nện xuống ngón chân trước, chân sau nhảy đến bên người Vi Nhất Tiếu, vừa kéo vừa tha hắn lên giường, cảm thấy bản thân như đang tha khối băng lớn.

Nàng đốt đèn lên, chỉ thấy mặt hắn bao phủ một lớp khí đen, khớp hàm không ngừng va chạm, hiển nhiên lạnh vô cùng.

“Ngươi bị thương? !”

Lâm Tiểu Tiên lúc này không chút do dự dùng tay hướng trên người Vi Vi sờ soạng.

Bạn học Vi Nhất Tiếu quả không hổ là Bức Vương, người trọng thương vẫn dang tay ngăn trở móng heo đang tàn sắt bừa bãi, gằn giọng:

https://thuviensach.vn

“Sắc nữ, …Ta bị nội thương…”

“Sao lại thế? Ngươi gặp địch nhân?!”

“Luyện công…Tẩu hỏa nhập ma…”

“Đùng đùng…” sét đánh ngang tai, đem Lâm Tiểu Tiên đánh cho hồn bay phách lạc, ảm đạm mất hồn.

Tới rồi, ngày này cuối cùng cũng tới!

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 18

Vi Nhất Tiếu hút máu nguyên nhân vì khi luyện công tẩu hỏa nhập ma, hàn độc nhập thể. Bởi vậy mỗi lần khích dẫn nội lực liền muốn uống máu nóng áp chế, điều này nàng đã sớm thuộc nằm lòng, không ngờ…không ngờ nó đến nhanh đến vậy. Cũng không phải vội vàng đi tranh cử, có cần bức bách bản thân đến thế không?

Đây thật không phải lúc châm chọc, nếu không xử lí nhanh, khéo Vi Nhất Tiếu thật biến thành ‘con dơi’ đóng băng bình thường, không còn cơ hội trở thành Bức Vương nữa.

Lúc này Lâm Nhất Tần buộc phải chọn một trong những lựa chọn sau:

1. Cắt mạch, dùng máu tươi chính mình cho Vi Vi giải khát, dùng nữ chính hy sinh đổi lấy ‘con dơi’ sống lại. Khi Vi Nhất Tiếu tỉnh lại, phát hiện thân thể nàng dần dần lạnh băng, một tiếng tuyệt vọng "Không ~~~~~~~~~~" phá tan chân trời, như dã thú rít gào trước khi chết… … … Đây là thể loại ngôn tình hai xu.

2. Cởi quần áo, dùng thân thể mềm mại ấm áp nằm lên thân hình Vi Vi lạnh như băng, hắn thần trí chưa tỉnh, bản năng vươn hai tay ôm lấy tấm lưng trần của nàng. Lửa cháy them dầu, thiên lôi địa hỏa, điên long đảo phượng, thay đổi n tư thế…Một đêm không nói chuyện, trời đông hừng sáng, 10 tháng mang thai, … … Đây là loại văn H ngu ngốc.

https://thuviensach.vn

3. Đến cách vách nhờ Phương nữ hiệp hỗ trợ. Đây là chương trình thể hiện quan hệ tình người ấm áp trên đài CCTV (Đài truyền hình Trung ương Trung Hoa)

4. Tay cầm cờ lê, lẳng lặng tiêu sai mò đến cách vách của cách vách, nhẹ nhàng đẩy cửa, bước đến gần giường, hung hăng nện xuống, một tay kéo một chân, vết máu dài từ phòng chảy lan ra… … …Đây là phim ma truyền kì nhiều tập.

Thay vì bị TV, sách truyện độc hại rồi thí nghiệm trên người 'con dơi', Lâm Nhất Tần lựa chọn thứ 5: dùng thảm điện cùng gối làm ấm. Đây là loại truyện xuyên không thuần khiết đần độn.

Dùng nguồn điện dự trữ, Lâm Tiểu Tiên đem áo Vi Vi cởi, lộ ra vòm ngực, chèn gối làm ấm vào, lại dùng thảm điện bao quanh hắn tạo thành sushi 'con dơi' cuốn rong biển, thủ pháp mau lẹ thuần thục không chút do dự.

Cái gọi là sự dũng mãnh của người hiện đại chính là tuyệt không buông tha mọi cơ hội sỗ sàng.

Đương nhiên Lâm Tiểu Tiên sẽ không thừa nhận – cái này chỉ vì cứu người thôi, trước kia đã cứu nha, lần đó còn lột nhiều hơn nữa. (Ok, ngươi không cần giải thích, …) đương nhiên về sau có muốn phụ trách hay không, nàng càng không nghĩ.

Dù sao Vi Vi đáng thương đã lâm vào trạng thái gần hôn mê, hoàn toàn không thể chống cự.

Tuy bạn học Vi Nhất Tiếu so với bạn học Lâm Nhất Tần võ công hơn nhiều lắm, nhưng phương diện tiếp xúc thân thể này, Tiểu Lâm hoàn toàn giành quyền chủ động. Làm một trạch nữ, tuy ước số hủ không quá nặng, nhưng các loại H văn, NP cao cấp, cái nào nàng chưa đọc qua? Tuy đến tận

https://thuviensach.vn

năm 2028 vẫn là thuần khiết thiếu nữ, nhưng căn bản là sắc nữ không biết sợ được không.

Làm xong công tác giữ ấm, Lâm Nhất Tần vẫn lo lắng. Cụm từ "hấp huyết' (hút máu) đeo bám Bức Vương cả đời. Nàng biết máu giàu anbumin, nhưng nhiệt lượng cũng không tính cao, huống chi uống máu người không thể tăng độ ấm. Nhiệt huyết chỉ là từ để hình dung mà thôi.

Nàng cũng không hiểu ở đâu có đạo lí dùng máu để khống chế hàn độc. bất quá nếu Vi Nhất Tiếu uống máu cả đời mà huynh đệ Minh Giáo thần thông quảng đại của hắn cũng không tìm được biện pháp tốt để giải quyết, có lẽ có khả năng tồn tại nguyên lí đặc thù gì đi.

Cứ nghĩ vậy, Lâm Tiểu Tiên lập tức hành động. Nàng lập tức lẻn vào phòng bếp, lay tỉnh đầu bếp, làm thịt con gà trống sống, thu hơn nửa bát máu gà. Thừa dịp máu chưa đông, bóp cằm 'con dơi' cứng rắn đổ vào.

Cái gì? Máu người? Đùa cái gì? Nàng chưa từng có ham thích tự mình hại mình, cũng không có năng lực thương tổn người khác.

Khoa trương cùng giả tạo? Diễn quá mức không tốt đâu, nàng không thể lấy máu bản thân cũng không thể tự dưng đi giết một con chó được. Dù sao trong máu nào cũng có 4 loại: huyết tương, hồng cầu, bạch cầu, tiểu cầu, không dùng được biện pháp này thì nghĩ biện pháp khác thôi.

Vi Nhất Tiếu đáng thương tứ chi vô lực bị thảm điện trói chặt không thể nhúc nhích, bị cưỡng ép uống một chén máu gà vừa tanh lại vừa mặn, vừa sặc vừa ghê tởm, trên mặt đỏ ửng.

Trong mắt lang băm Lâm Tiểu Tiên, đây là biểu hiện vết thương có chuyển biến tốt đẹp (hiểu lầm), không khỏi cảm thán cổ nhân phương thức chữa bệnh thần kì trí tuệ cao thâm (hiểu lầm lớn), cũng lấy đó làm phương thức kinh điển trị liệu hàn độc phát tác (tuyệt đối hiểu lầm)

https://thuviensach.vn

Bị lang băm ép buộc một hồi, khí đen trên mặt Vi Nhất Tiếu dần dần thối lưu. Kì thực thì thật sự có tác dụng là gối giữ ấm cùng thảm điện.

Lâm Tiểu Tiên đánh bậy đánh bạ, để nó đè lên huyệt Thiên Trung trên ngực Vi Vi.

Huyệt Thiên Trung tập trung khí tức toàn thân. Lúc Vi Nhất Tiếu nội lực âm hàn ứ đọng, một cỗ nhiệt lực không ngừng thấu nhập giúp hắn hóa giải tắc nghẽn, giống như mội vị nội công cao thủ đang giúp hắn chữa thương. Trên người các huyết mạch đều được thảm điện thông huyệt làm ấm toàn thân.

Về phần bát máu gà kia…Ờ…Được rồi, nó giàu vitamin cùng anbumin, bổ sung cho Vi Vi khi thể lực xói mòn cùng nhiệt lượng bị mất. Này, kì thực hoàn toàn có thể dùng một ly chocolate nóng thay thế.

Lâm Nhất Tần bị trò chơi lầm, cho rằng máu có thể trị hàn độc cho Vi Nhất Tiếu, mới có thể mạc danh kì diệu cho hắn uống một chén máu.

Vi Nhất Tiếu lần đầu hàn độc phát tác, trong lúc hỗn loạn liền bị ép uống máu, mà đồng thời cơ thể được chữa trị. Từ đó phản xạ có điều kiện, mỗi lần phát tác đều nghĩ uống máu, từ đó cảm thấy uống máu như một bài thuốc hay.

Bởi vậy mới nói, bi kịch đa số phát sinh do hiểu lầm.

Quỹ tích vận mệnh thật cường đại, Vi Nhất Tiếu bị ép uống máu gà do hiểu lầm liền tiến hóa thành hình thái ‘con dơi hút máu’

Chính là vận mệnh của “Thanh Dực Bức Vương”, hiển nhiên so với “Thanh Dực Chocolate nóng vương” hay “Thanh Dực gối giữ ấm vương” càng bi thảm hơn.

Vi Nhất Tiếu hôn mê một đêm, Lâm Nhất Tần cũng ngồi trông cả đêm.

https://thuviensach.vn

Vì nàng đem sắc mặt xấu thành kim chỉ nam phán đoán bệnh tình, nên khi đem xuống, nàng đem độ dài miệng cùng mũi Vi Vi so đi so lại, khoảng cách từ trán đến chóp mũi cùng khoảng cách từ miệng đến mũi so tới so lui, mỗi cái răng nanh cũng so rõ ràng rành mạch.

Sáng sớm hôm sau:

“Ngươi tỉnh?”

“Ngươi rốt cuộc tỉnh! !” Mặt mày hớn hở kinh hỉ.

“A, ngươi tỉnh, còn nhớ rõ bản thân tên gọi là gì sao?” Vui sướng cùng lo lắng hỏi.

“Bất tỉnh cũng bị ngươi đánh thức, ngươi đang nói cái gì?”

‘Con dơi’ cuối cùng bị niệm bên tai đến không kiên nhẫn mà phải mở to mắt.”

“Ta đang luyện tập biểu diễn đoạn kinh điển mỹ nữ cứu anh hùng phần nam chính tỉnh lại” Lâm Tiểu Tiên không hề tự giác đã quấy rầy việc nghỉ ngơi của ‘diễn viên’ vừa trọng thương.

“Nhàm chán thế sao?”

“Ai cho ngươi lần trước chưa cho ta cơ hội nói.”

“…”

Hai người các ngươi không thể lãng mạn tí sao… …

(Tác giả oán niệm)

Một đêm khẩn trương trôi qua, hai người Lâm Vi tắm một chút, ra ngoài ăn canh thịt cùng bánh bao, trở về thần thanh khí sảng tinh thần no đủ ngồi

https://thuviensach.vn

trong phòng nói chuyện phiếm.

“Ngươi không đi ngủ bù?” ‘Con dơi’ cũng coi như còn chút lương tâm hỏi.

“Lão tử khi xưa thức thâu đêm dùi mài kinh sử ba ngày cũng không ngủ như vậy.”

Trạch nữ Lâm Tiểu Tiên hai mắt sáng ngời hữu thần.

“Ta mấy ngày nay đi nhìn lén Minh Giáo tụ hội gần đây. Ngay hôm qua chạy quá nhiều, trong lúc luyện công vô tình tẩu hỏa nhập ma.”

“… …Ta còn chưa nghiêm hình tra tấn ngươi đã nói, thực không có cảm giác thành tựu… …”

“Ngươi đã nói thẳng thắn được khoan hồng, kháng nghị bị nghiêm trị đó thôi.”

Sự thật cho thấy, nam nhân cả ngày lêu lổng bên ngoài, về nhà lại nói dối vợ đều là ngu ngốc. Không biết trực giác của nữ nhân thật chuẩn xác sao? Nhìn Vi Nhất Tiếu xem, liền hiểu rõ chỉ có nói thật mới là đường ra duy nhất.

Nguyên tắc Lâm Nhất Tần là một phạm trù kiên định gồm hai mặt phát triển theo nguyên tác:

1. Minh Giáo hấp dẫn Vi Nhất Tiếu tuyệt không cản trở

2. Vi Nhất Tiếu đối Minh Giáo cảm thấy hứng thú tuyệt đối tác hợp

Nhất định phải khiến gian tình giữa bọn họ phát triển thuận lợi…

Khụ, không phải, là khiến Vi Nhất Tiếu thuận lợi gia nhập Minh Giáo.

https://thuviensach.vn

Dựa trên nguyên tắc này, Vi Vi mấy ngày nay tự động đi rình xem Minh Giáo tụ hội, hứng thú nồng hậu, không thể nói là tình hình phát triển bất ngờ kinh hỉ. Chẳng qua không biết rốt cuộc hắn đi dự thính bao xa lại khiến nội thương nghiêm trọng.

Nửa đêm một ‘con dơi’ đã đóng băng phân nửa bay vào nhà, loại kinh hách này không phải chỉ có thể ‘thẳng thắn được khoan hồng’ dễ dàng giải quyết như vậy!

Tiểu Lâm phát tiết đầy oán niệm:

“Ngươi cũng quá thái quá đi! Tẩu hỏa nhập ma thú vị sao? Ngươi cũng nhàm chán đến cực điểm rồi à, vội vàng đi thăm viếng bài vị bản thân sao? Đem quá trình bị thương nói rõ rõ ràng ràng ra!”

“Ta nói, từ Khí Hải vận khí, chân khí từ Trung Chú đến Thần Phong rồi…”

“Ngừng ngừng! Nói tiếng phổ thông! Ta nghe không hiểu loại này!” Lâm Tiểu Tiên hung bạo gào lên.

“Ngươi bảo là muốn nghe kĩ quá trình thôi.” Vi Vi nháy mắt trong vô tội.

“…Ngươi lại nói móc ta hôm nay liền không có cơm ăn…”

Đòn sát thủ cuối cùng giáng xuống.

“Tình huống cụ thể chính là ta kích dẫn nội lực, còn có hiện tượng trúng độc, hàn độc giao thoa tích tụ trong lồng ngực từ đó khiến cả người đông cứng.”

Lâm Nhất Tần nghi hoặc nói: “Lại là hiện tượng trúng độc? Ta không nhớ rõ gần đây ngươi có trúng độc a?”

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu lắc đầu:

“Ta cũng không nhớ rõ, lần này tẩu hỏa nhập ma thật mạc danh kì diệu. Về sau làm việc cần cẩn thận, không thể cùng người khác đấu nội lực. Nói, ngươi làm sao biết cho ta uống máu tươi áp chế hàn độc?”

“À, …vừa suy nghĩ thôi…Hừ bổn đại tiên trên thông thiên văn dưới tường địa lý, trị hàn độc nho nhỏ còn không dễ như trở bàn tay!”

“Hì hì, lợi hại như vậy liền nhân bánh bao là loại thịt gì cũng đoán không ra!”

“Tùy ngươi nói! Ta xem ngươi về sau đi so võ công còn phải tùy thân mang theo gà sống, hình tượng này thật…~”. Gió hiu hiu, sông Dịch lạnh, hai cao thủ đối mặt, một con gà trống phía sau…Phốc…ha ha…

“Vừa đúng với ngoại hiệu ngươi đặt thôi, con dơi, con dơi hút máu, chuẩn làm sao. Ngươi lúc trước làm sao nghĩ ra…”

“Ai nha! Thời tiết hôm nay thật tốt! Mặt trời nhô lên cao, hoa đối ta cười!”

Vi Nhất Tiếu nhìn bạn học Tiểu Lâm biểu tình vặn vẹo chuyển đề tài, liền không hỏi nữa.

“Trách ta không mang theo ngươi đi nghe lén sao?”

“Có một chút, bất quá ít thấy ngươi chuyên chú với chuyện gì đến vậy, cảm thấy hứng thú với Minh Giáo sao?”

“Ừ, nghe thấy vài chuyện thú vị. Bất quá ta chưa suy nghĩ cẩn thận, đợi chút đi.”

“Ta cảm thấy ngươi cũng kì quái, Minh Giáo lấy Thánh Hỏa vi tôn, sùng bái vua Quang Minh, rõ ràng là tư tưởng phong kiến. Ngươi không

https://thuviensach.vn

phải duy trì thuyết vô thần sao?”

“Ha ha, giáo đồ này cũng không khác gì Phật giáo. Thú vị chính là phương thức hành động cùng mục đích của họ.”

Lâm Nhất Tần sau mấy lần đi theo Vi Nhất Tiếu dự thính, chú ý tới giáo lí gì đó vốn không hiểu lắm, nhưng trình độ cuồng nhiệt vô cùng cao, dễ dàng vì bảo vệ giáo mà hi sinh tính mệnh.

Khác với châu Âu cùng Tây Á, ở Trung Quốc chưa bao giờ xuất hiện chiến tranh tôn giáo. Trong bức tranh lịch sử, các nhà sử học gia thường miêu tả cho chúng ta khung cảnh hàng loạt các tôn giáo cùng tồn tại hài hòa. Mặc dù trên mức độ bao quát là đúng, nhưng cũng có vài tôn giáo biến chủng thường dùng được lập với mục đích phản loạn.

Minh Giáo cũng rất nhanh trở thành công cụ trong tay người khởi nghĩa, vì tín ngưỡng quang minh cùng thế lực hắc ám đấu tranh, Minh Giáo giáo đồ thường lấy trật tự chính trị hiện thực đại biểu hắc ám mà phấn khởi phản kháng. Nhưng nếu cứ để bọn họ tre già măng mọc vận động phản kháng, chỉ sợ vậy là đánh giá quá cao sự cuồng tôn giáo của người Trung Quốc.

Minh Giáo giáo lý, chẳng qua phục vụ mục đích chính trị phủ thêm tầng áo khoác tôn giáo thôi.

Vi Nhất Tiếu bị hấp dẫn bởi mục đích cùng lí tưởng của Minh Giáo chính trị đoàn thể phù hợp với bản thân hấp dẫn, mà không phải vì sùng bái Minh Tôn gì đó. Đợi hắn suy nghĩ cẩn thân, sẽ tự động gia nhập thôi.

“Ngươi yên tâm, về sau ta sẽ cẩn thận.”

“…Được rồi, nhớ tìm danh y cẩn thận nhìn một cái…”

Lâm Nhất Tần có khi cảm thấy chính mình rất kì quái, vô luận Vi Nhất Tiếu bình thường ác liệt quái đản ra sao, chế ngạo trào phúng, bọn họ có

https://thuviensach.vn

thể đối chọi gay gắt, nhưng nàng lại không có biện pháp ứng phó với ‘con dơi’ nghiêm túc.. Chỉ cần hắn duỗi mày, dùng ánh mắt dài nhỏ nghiêm cẩn nhìn nàng chằm chằm, nàng sẽ rất khó phát hỏa.

Hắn là người lời nói đáng giá ngàn vàng, nên nàng thật sự yên tâm.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 19

Chuyện xưa ở thành nam.

Một tòa thành nhỏ.

Một tòa than nhỏ bị bão tuyết niêm phong.

Một tòa thành nhỏ chứa Diêu Tiêu, Vi Nhất Tiếu, Diệt Tuyệt, Cô Hồng Tử chính tà mấy đại cao thủ.

Một tòa thành không chỉ có cao thủ, còn có một nữ xuyên qua máu chảy xuôi dòng nếu có tranh chấp.

Đây làm sao có thể là tòa thành bình thường được?

Đến khi Phương nữ hiệp nôn nóng đến đỉnh điểm, rốt cục nhịn không nổi nói với Lâm Nhất Tần "Chính là hôm nay", tình tiết trong tác phẩm liền hoa hoa lệ lệ phát triển.

Lâm Nhất Tần tuyệt đối không phải người vô cớ sinh sự xen vào chuyện người khác.

Một trạch nữ, nhìn thấy chuyện rắc rối liền dè dặt cẩn trọng mà xem nhẹ, dù có chút bát quái, cũng tuyệt không tiến Lôi Trì một bước, huống chi bản thân xuyên vào thế giới võ hiệp, tính mạng còn không tự lo được, nơi

https://thuviensach.vn

nào thừa lực đi quản chuyện người khác? Đem đầu kẹp chặt mới là vương đạo.

Khi Phương nữ hiệp báo cho nàng biết ngày giờ trận đấu, nàng chính là môi cạn lưỡi khô an ủi mất một giờ cũng không có ý tưởng mua phiếu đi tham quan.

Huống chi cao thủ quyết đấu đều chọn cái gì "Tử Cấm đỉnh" hoặc "Hoa Sơn đỉnh" linh tinh không có nơi xem, người thường đi qua cũng chẳng dễ dàng gì. Chuyện này liên quan đến vận khí, tựa như trúng xổ số cùng bị sét đánh vậy, không thể chon trúng hay không trúng.

Lần đó Lâm Tiểu Tiên không mua được vé xem Thế vận hội Olympic, oán trời trách móc, thật không ngờ thượng đế tác giả đại nhân phát cho nàng một vé 'Dương Tiêu cùng Cô Hồng Tử - khuynh thành đại chiến' đến thay thế.

Lâm Nhất Tần hôm nay phải ra khỏi thành nạp điện.

Hôm kia Vi Nhất Tiếu tẩu hỏa nhập ma bị hàn độc nội thương, gối giữ ấm cùng thảm điện đã hao phân nửa pin. Hôm nay không đi Wild Boar nạp điện, buổi tối sẽ nằm co ro như tôm mất.

Ngoài thành tuyết rơi dày, đường đi thật gian nan. Việc này vốn đều do Vi Nhất Tiếu đi làm. Bất quá làm bạn cùng nhau, ngẫu nhiên cũng muốn ôn nhu thông cảm chút chút thôi, Tiểu Lâm hôm nay xung phong nhận việc mang pin ra khỏi thành.

Bất quá rất nhanh người nào đó liền hối hận…

Ngoài thành

Một vật thể hình người trên tuyết lảo đảo bò sát.

https://thuviensach.vn

Phía sau một đường tuyết dài.

Lâm Tiểu Tiên nửa giờ đi chưa được hai trăm thước cả người đã đầy tuyết. Bình thường ‘con dơi’ bay qua bay lại cũng chỉ mất 10 phút…Quả nhiên…Ngươi tốt không phải người bình thường có thể làm…

Gian nan đi từng bước, Tiểu Lâm không chú ý tới gần nàng có một hàng dấu chân dài nhợt nhạt cũng hướng theo phương nàng đi tới.

Ngoài thành

Trong rừng cây khô

Một thanh trường kiếm, một bạch y nam tử.

Hoa quỳnh tự cúi đầu, tường vi thẹn thùng bay

Người nọ một thân bạch y so với tuyết trắng còn chói mắt hơn

Một trận gió lớn thổi qua, cuốn theo tóc đen như mực cuồn cuộn bay.

Hắn không nói không động, thần thái cao ngạo, ba phần tà khí thêm bảy phần bá đạo.

Khuôn mặt như ngọc, biểu tình lạnh lùng, con ngươi điểm nước phiếm tầng tầng sóng gợn.

Lạc diệp tụ hoàn tán,

Hàn nha thê phục kinh.

Tương tư, tương kiến tri hà nhật?

Thử thì thử dạ nan vi tình...

(Lá rụng lúc tụ lúc tán,

https://thuviensach.vn

Quạ lạnh đang đậu bỗng rùng mình.

Nhớ nhau không biết ngày nào gặp?

Lúc ấy đêm ấy chan chứa tình.)

Thẹn thùng…

Đây thật là mĩ công (công trong công thụ đó)

Lâm Nhất Tần ghé vào bụi tùng chết héo, nhìn chăm chăm không chớp mắt vào kinh diễm bạch y soái ca.

Gần hai mươi tuổi ra đời có thể nói vẫn là tuổi ngây ngô, khuôn mặt sinh ra đẹp thế, cường đại khí phách mười phần. Không dễ dàng, thật không dễ dàng. Đầu năm nay thụ nhược một nắm, mĩ cường công lại vô cùng hiếm có, có thể nói là động vật quý hiếm cấp quốc gia.

Hắn thoạt nhìn như ở chỗ này chờ người, hơn nữa, là một người vô cùng trọng yếu.

Nhìn hắn thần sắc hờ hững, tâm trí ở xa xa, hiển nhiên là đang suy nghĩ chuyện gì xuất thần, trong mắt nhớ lại, không muốn xa rời, đủ loại phẫn nộ tình cảm đan xen, trong lòng mâu thuẫn trùng trùng.

Lúc này, một thân hình nam tử cao ngất to lớn quần áo đậm màu bóng dáng phiêu phiên đến gần.

Dáng người rắn chắc, khuôn mặt anh tuấn, mày rậm, thân hình chính khí năm phần cố chấp hai phần khẩn trương.

Thắt lưng đeo một thanh trường kiếm dài 4 thước.

Này…không phai là sư huynh đại nhân của Phương nữ hiệp sao!?

https://thuviensach.vn

Này…Sao không thấy rút kiếm ra? Này, này rõ ràng là tự chịu ngược a! ! !

Có gian tình!

Hai người này nhất định có gian tình!

Lâm Tiểu Tiên hai mắt phát ra ánh sáng xanh, ước số hủ thâm tàng bất lộ phun trào như núi lửa.

Ngày đó ở khách sạn khonong nhìn ra sư huynh có gì không đúng, là vì hắn cùng sư muội dung mạo tốt đẹp ở cùng nhau, BG (boy and girl) chiếm thế thượng phong.

Mà ở nơi tuyết trắng, rừng cây trắng như tuyết này, hai nam tử anh tuấn đứng mặt đối mặt, biểu tình phức tạp như vậy, rất…rất có khả năng…!!!

Hoa tuyết lặng lẽ bay xuống, sạch sẽ, yên tĩnh.

Nhưng bi thương mà thấu xương như thế, lạnh đến thân thể phát đau.

Bạch y nhìn thanh y thật lâu thật lâu thật lâu sau, cuối cùng mở miệng nói:

“Ngươi đã đến rồi.”

“Ta tới.”

Bạch y nhân buồn bã cười nói:

“Còn gì muốn nói với ta sao?”

Thanh y nhân giọng điệu quyết tuyệt:

“Ta sẽ cùng sư muội thành hôn.”

https://thuviensach.vn

Tuyết rơi sẽ không lạnh, mà lạnh nhất chính là lúc tuyết tan. Rét lạnh đột nhiên mở cửa bước ra, cái lạnh đâm thẳng vào xương cốt.

Bạch y nhân ngửa mặt cười lớn, cười đến tóc mai bay, cười đến khí lạnh bay lên, cười không ngừng đến tuyết cũng hòa tan vào mắt hắn, phiếm ra nhiều ánh lệ:

“Tốt! Tốt! Như thế liền không có vướng bận!”

Hai bóng dáng bỗng bay lên cao, một xanh một trắng giao thoa trong không trung, ống tay áo tung bay tựa hai đô vật lớn, phảng phất như một loại ước định, hai người đều không rút binh khí, chỉ lấy chưởng lực tướng hợp, trong quyết đấu lại không có tí động tĩnh, chỉ có y bào bị gió thổi phần phật lay động.

Tuyết trắng, cây khô, gió lạnh, tất cả tựa như phim câm, một loại quyết đấu yên tĩnh bi thương.

Chỉ nghe “ba” một tiếng, bóng dáng màu xanh như diều đứt dây bay ra ngoài, trường kiếm nơi thắt lưng rơi xuống đất. Kiếm tuột khỏi bao, lộ ra thanh cổ kiếm phiếm ánh xanh, vỏ tựa tơ vàng ánh lên hai chữ: Ỷ Thiên

Thanh y nhân nằm trên mặt đất, ho nhẹ hai tiếng, máu tươi nhiễm đỏ môi hắn. Máu trên mặt đất đỏ sẫm lan đều, đẹp như đóa hồng mai lắng lặng nở rộ.

Bạch y nhân lạnh lùng cười, nói:

“Ngươi cho rằng tự nhận của ta một chưởng là có thể chấm dứt sao?” Dứt lời nhặt trường kiếm trên đất, liếc mắt nhìn một cái:

“Ỷ Thiên kiếm danh khí thật lớn! Nhưng trong mắt ta, cũng không khác gì một đống sắt vụn!” Lời lẽ hàm ý khinh bỉ.

https://thuviensach.vn

Những thứ này có tốt đến mấy, nhưng không phải của ta, ta sẽ không cần.

Mặc kệ là kiếm, hay là người.

Dứt lời đem kiếm đặt trên mặt đất, nhẹ nhàng lướt qua.

Thanh y nhân trên tuyết nằm thật lâu, mắt thấy bóng dáng người rời đi đã xa, chỉ còn là một chấm nhỏ, mới cúi đầu như thì thầm, giọng nhẹ như có như không:

"Tiêu... Thực xin lỗi..."

Cau mày, môi đỏ mọng nhiễm máu nhẹ nhàng run run, đầy mắt chứa hối hận cùng lưu luyến.

Hắn gượng vài lần mới chậm rãi đứng lên, nhặt trường kiếm trên đất, một tay giữ ngực lảo đảo bước đi, bóng dáng cô đơn vô cùng thê lương.

Đợi cho bóng dáng sư huynh đại nhân biến mất nơi chân trời, Lâm Nhất Tần vẫn đang nằm trên tuyết không đứng dậy nổi, cằm đã rơi vào trạng thái trật khớp.

Tình tiết trong tác phẩm này, thật sự là…quá…quá cường đại, rất… rất bưu hãn (dũng mãnh) ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Hai nam nhân anh tuấn cùng một nữ nhân xinh đẹp, chuyện xưa này sao mà muôn màu muôn vẻ, không chỉ có BG, BL (boy love), còn có chính tà phân tranh, thầm mến, hôn ước, bắt buộc, hiểu lầm nhiều loại tình tiết khoa trương lại giả tạo…

Bạn học Tiểu Lâm lúc này đỏ thẫm, xanh lam gì đó khí lực đều hao hết, quỳ rạp trên mặt đất ảm đạm mất hồn. Không thể không nói lực rung động của bộ tiểu thuyết này thật khiếp sợ.

https://thuviensach.vn

Tình tiết trong tác phẩm có thể tóm gọn trong các trường hợp sau:

1. Tiêu soái ca thầm mến Phương nữ hiệp, bắt đắc dĩ chính tà thù đồ (không chung đường), hơn nữa Phương cô nương luôn luôn yêu sư huynh, bất đắc dĩ đành buông tha mối tình này. Nhưng sư huynh đại nhân lại nảy sinh tình cảm mờ ám với Tiêu soái, khổ luyến hóa thành tự mình hại mình, cứng rắn chịu một chưởng, ảm đạm mất hồn.

2. Tiêu soái yêu mến sư huynh đại nhân, nhưng nam cong yêu thương nam thẳng lại càng là bi kịch. Sư huynh đại nhân kiên trì cùng thanh mai trúc mã sư muội đính hôn, Tiêu soái ảm đạm rời đi. Sư huynh lại phát hiện bản thân sớm lặng lẽ yêu thương con người chấp nhất mà bá đạo này.

3. Tiêu soái cùng sư huynh đau khổ yêu nhau, bất đắc dĩ thế tục không cho phép. Sư huynh đại nhân không muốn Tiêu soái bị người trong thiên hạ phỉ nhổ, bất đắc dĩ chỉ có thể nhận sư muội theo đuổi, làm bộ thay lòng đổi dạ cùng Tiêu chia tay. Tiêu đối phụ lòng hán sinh phẫn uất mà đánh, phiêu nhiên rời đi, chỉ để lại sư huynh trong lòng huyết lệ chảy xuôi.

4. Tiêu soái cùng Phương nữ hiệp thật tình yêu nhau, sư huynh sớm cùng sư muôi có hôn ước ghen tị thành cuồng, cùng Tiêu ước định quyết đấu. Phương cô nương vì bảo hộ người trong lòng chỉ có thể đáp ứng cùng sư huynh đính hôn. Khi thấy bóng trắng ngạo nghễ rời đi, sư huynh trong lòng mới hiểu rõ bản thân thực sự đố kị với sư muội.

Tình này giờ thành hồi ức, lúc này chỉ đành sững sờ.

Lâm Nhất Tần đối với quan hệ ba người làm thành tổ hợp, đem đủ loại gian tình đều phân tích vạch trần từng cái một, chỉ cảm thấy không người không oan, có tình đều nghiệt, không khỏi thản nhiên hướng về phía hai người vừa rời đi, cảm thán thở dài.

Mượn nhân duyên này, trạch hủ thần công tu luyện sâu thêm một tầng.

https://thuviensach.vn

Ngay đến khi sau lưng một âm thanh âm trầm vang lên, mới đột nhiên hồi hồn:

“Còn xem đủ chưa? Muốn nằm sấp nơi này đến khi nào?”

Lâm Tiểu Tiên xoa xoa nước miếng trên khóe miệng, chậm rãi đứng lên, quay đầu hỏi:

“Sao ngươi lại đến đây?”

Vi Nhất Tiếu liếc nàng đầy khinh bỉ “ngươi thật vô dụng”:

“Người nào đó xuất môn nửa ngày còn chưa về, ta cho rằng nàng đã chết đuối trong tuyết rồi.”

“Ngươi đến đây lúc nào?”

“Trước lúc bọn họ bắt đầu đánh’

“Cái gì? ! Nãy giờ ngươi luôn đứng sau lưng ta sao?”

“Không phải như thế ngươi tưởng ngươi còn bình an đứng chỗ này? Cho rằng luận võ không cần thanh trừng, so tài xong không cần diệt khẩu sao?”

Lâm Nhất Tần im lặng, cao thủ nội lực sâu, tai mắt linh hoạt, trong khoảng vài chục trượng gió thổi cỏ lay, tơ bông lá rụng cũng không giấu diếm được họ, bản thân nằm sấp nhìn nửa ngày, hai người sao có thể không phát hiện. Đại khái ngại cao thủ ở bên nên giả như không biết thôi. Tức thời cũng không oán giận gì. Dù sao cũng nhờ năng lực của Vi Vi mới xem hết cảnh phim này, hơn nữa người ta vì lo lắng mới đến tìm nàng.

Vì thế nàng ngoan ngoãn đến Wild Boar nạp điện rồi cùng về thành.

Tuy truyện là BG, nhưng BL tung hint bay đầy trời...

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 20

Phương nữ hiệp là một mỹ nữ rất có khí chất đại tỉ

Nhưng đại tỉ này không có nghĩa là đại tỉ trong xã hội đen, mà có nghĩa là đại tỉ sinh ra sớm, có trách nhiệm chiếu cố ngươi.

Theo nàng nói, này vì dưới nàng có ba đứa em, mà cha mẹ đều mất sớm, sau khi nhập môn, dưới cũng có hai ba mươi sư đệ sư muội.

Đồng chí Lâm Nhất Tần là người hưởng ứng dân số kế hoạch hóa gia đình kêu gọi mỗi gia đình chỉ sinh một con, nửa đời trước đều hưởng thụ chăm sóc chiếu cố của hai người nên không cách nào tưởng tượng nổi nếu cuộc sống còn có mấy chục người nhỏ tuổi hơn ngươi cần ngươi chiếu cố sẽ ra sao.

Nhưng Phương nữ hiệp tựa hồ rất thích ý, nàng nói sư đệ sư muội đều rất đáng yêu, chiếu cố cùng dạy dỗ bọn họ đều rất vui.

Có người xem việc vô tư cống hiến cũng là một loại hưởng thụ. Ở thời đại của Lâm Nhất Tần, loại người này xem như đã tuyệt chủng.

Hai người cùng hơn hai mươi tuổi, cách nhau không xa, nhưng mỗi khi ở cùng chỗ với Phương nữ hiệp, luôn có loại cảm giác an tâm như khi ở bên cha mẹ.

https://thuviensach.vn

Ví dụ như Phương nữ hiệp có thể so sánh với vệ tinh dự báo thời tiết còn chuẩn hơn, mỗi ngày tự động nhắc nhở cùng kiểm tra xem quần áo Tiểu Lâm có phù hợp với độ ấm hôm nay không, có phù hợp với hành trình không, không hợp liền trở về đổi.

Nàng cáu kỉnh lên thì thật cố chấp.

Lại ví như Phương nữ hiệp cực kì bao che khuyết điểm. Có một lần bạn học Tiểu Lâm rõ ràng do đồng hồ sinh học không đều, bản thân ngủ không tốt ảnh hưởng đến hệ tiêu hóa, bị lạnh phát sinh đi tả, nhưng Phương nữ hiệp chính là đổ cho phòng bếp khách sạn đồ ăn không sạch sẽ, dùng chiêu uy hiếp kinh điển của đại hiệp – bóp nát chân bàn, chiếm được lời giải thích trịnh trọng từ lão bản khách sạn cho tới đầu bếp tiểu nhị.

Lại lại ví như, Phương nữ hiệp từ khi biết bạn học Tiểu Lâm đang tự học viết chữ liền quyết định mỗi ngày phụ trách giúp nàng nghe viết, kiểm tra chính tả, ra đề viết văn, hơn nữa soạn sẵn bảng chữ mẫu một trăm tờ, thái độ dạy học cực kì nghiêm túc, bài chưa viết xong không được đi ngủ, viết sai nhiều bị đánh vào lòng bàn tay.

Cố chấp đến đáng yêu như thế, cũng coi như động vật hi hữu đáng bảo hộ.

Nhưng ngay cả già dặn đến mấy, Phương cô nương hai mươi tuổi hoa dù sao cũng chỉ là thiếu nữ lòng mang giấc mộng. Bởi vậy nàng mắc bệnh nan y chỉ có ở thiếu nữ hoài xuân, hơn nữa chỉ có duy nhất một phương pháp chữa bệnh này.

Loại bệnh này có tên khoa học là – cuồng kết hôn

Danh tính: Phương Định Tầm

Giới tính: nữ

https://thuviensach.vn

Tuổi: 24 tuổi

Quê quán: Tứ Xuyên

Dân tộc: Hán

Nghề nghiệp: nữ hiệp

Biểu hiện chứng bệnh:

1. Tình trạng ban đầu còn nhẹ, khi người khác đề cập từ ngữ liên quan đến ‘Sư huynh’, biểu hiện cúi đầu, ngại ngùng, ấp úng, tứ chi chậm phản ứng, cũng có hiện tượng mạch máu trên mạch sung huyết.

2. Sau khi quen được hai ba ngày, bệnh trạng tăng thêm. Chủ động đề cập cụm từ mấu chốt ‘sư huynh’, nhưng chỉ là ngẫu nhiên. Đối với ‘làm sao nắm quyền chủ động trong quan hệ nam nữ’ cùng ‘18 chiêu khiến chàng yêu thảm bạn’ đều biểu hiện hứng thú không tầm thường. Hiện tượng mạch máu trên mặt sung huyết giảm bớt, nhưng đối với việc muốn học tập vấn đề này vẫn còn ngại ngùng.

3. Sau khi nhận thức một tuần, hiện tượng mạch máu sung huyết trên mặt hoàn toàn biến mất, hơn nữa ba câu không rời ‘Sư huynh’, thường trong lúc dạy học một vấn đề cũng suy ra ba. Bắt đầu đố với chủ nghĩa hiện thực tác phẩm ‘luật hôn nhân’ phát sinh hứng thú.

4. Bắt đầu có ảo giác cùng nghe lầm, thường mơ mộng hão huyền cảnh sư huynh cầu hôn cùng cảnh kết hôn. Bắt đầu nghiêm cẩn định danh sách khách mời cùng tổ chức thu tiền biếu trong hôn lễ.

5. Bắt đầu nghiên cứu kĩ, tiến hành quy hoạch danh sách con trai con gái tương lai, diện mạo, sở thích, nghề nhiệp, …, cũng chuẩn bị tốt tình huống khi nàng/hắn không đạt yêu cầu, liền thực thi gia pháp ra sao, thủ đoạn thế nào, vv…

https://thuviensach.vn

6. … … … … … …

Phương án trị liệu: mau mau đem nàng gả ra ngoài.

Bác sĩ điều trị: Lâm Nhất Tần

Thời gian chẩn đoán: mồng tám tháng giêng công nguyên năm 1321

Mùng chín tháng giêng công nguyên năm 1321, Lâm Nhất Tần may mắn xem bộ phim ‘Dương Tiêu cùng Cô Hồng Tử khuynh thành’ ở cự li gần. Tuy không đến gần xin chữ kí diễn viên, nhưng từng tình tiết phim cũng đủ rung động trái tim trạch nữ (không phải hủ nữ), cũng đủ khiến người ta sững sờ.

Nhưng khi sân khấu hạ màn, chuyện nàng lo lắng chỉ còn một: Phương cô nương.

Đi dọc khách sạn vòng thứ nhất:

Từ triệu chứng trên có thể thấy, thiếu nữ thuần khiết dáng yêu này vô cùng chờ mong tình yêu và hôn nhân, với tính cách cố chấp, nàng căn bản chưa chuẩn bị chút gì cho thứ gọi là ‘thất tình’

Chỉ là thần vạn năng cũng không có cách nào mở miệng nói cho nàng: ‘Sư huynh cô cùng đối thủ mĩ mạo gian tình không hề bình thường!”

Haiz, vô luận hai nam kia là thẳng là cong, trong ba người, thương tâm sâu nhất vẫn sẽ là Phương Định Tầm.

Tuy rằng trong ‘luật hôn nhân’ có điều khoản đảm bảo quyền lợi của nguyên phối, nhưng trên dưới ngàn năm nay, trên thế giới nào có ‘luật yêu đương’ đẻ bảo vệ người vô tội bị thương hại trong tình yêu đâu.

Dọc khách sạn vòng thứ 11:

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần thật sự không dám nghĩ đến việc nhìn nàng kia thảo luận về hôn lễ đầy ngượng ngùng hạnh phúc, nói về quần áo trẻ nhỏ đầy ôn nhu, toàn bộ hóa thành tuyệt vọng bi thương cùng điên cuồng.

Đúng vậy, tuyệt vọng cùng điên cuồng.

'Bồ thảo giai như tơ, bàn thạch có phải không thể nào di chuyển?"

Kỳ thực bàn thạch có gì tốt? Giơ lên cao rồi đập xuống chẳng phải sẽ tan xương nát thịt. Nữ tử cố chấp như thiêu thân, tại niên đại này bị người tín nhiệm nhất phản bội lừa gạt, nàng sẽ trở nên như thế nào liền dùng đầu gối cũng có thể biết đáp án.

Dọc khách sạn vòng thứ 28:

Yêu đương cùng luận võ thật sự rất giống, người thua sẽ bị thương, niên đại đặc thù, nữ nhân càng dễ thua.

Nữ 24 tuổi, chưa hôn phối, nàng đã không còn đường lui.

Cứ như vậy không nói cho nàng, xem như chưa có gì phát sinh?

Khiến cho nàng cùng một kẻ căn bản không yêu nàng, một nam nhân hư hư thực thực GAY bên nhau trọn đời?

Phi! Đừng nói cửa sổ, ống khói chuồng chó cũng không có cửa đâu! Quý trọng sinh mệnh, nữ nhân tốt phải rời xa hôn nhân cùng

GAY

Dọc khách sạn vòng thứ 44:

Không bằng thừa dịp sư huynh nàng bị thương nặng, chạy tới thiến hắn? Ừ…chủ ý này không tệ…Nhưng thực thi có chút khó khăn. Hạ độc hay trói hắn đây? Hạ độc có vẻ tiện hơn, khỏi mất công nghe hắn rên rỉ cùng cầu

https://thuviensach.vn

xin…Khụ, khụ! Không đúng, trọng điểm không phải chỗ này! ! Quan trọng không phải là ta hạ thủ, ta muốn tìm người hỗ trợ a!

Người nào đó bắt đầu suy nghĩ ý niệm kinh sợ đáng khinh…, một tiếng cười tà ác khặc khặc vang lên

"Ta không có độc dược, cũng không giúp ngươi đi đối phó người kia nga ~ "

Trước mặt Lâm Nhất Tần đột nhiên xuất hiện một gương mặt trắng bệch phát ra lời nói âm trầm.

Chỉ nghe một tiếng hét thảm, quạ bay đầy trời. Lâm Tiểu Tiên nổi giận lôi đình:

“Ngươi! ! ! Có tật xấu sao? ? Ngươi đứng hù người trong này làm cái gì?”

Chỉ thấy Vi Nhất Tiếu treo ngược trên xà, đung đưa nhìn nàng, hứng trì bừng bừng nhìn chằm chằm biểu hiện tâm lý rối rắm của bạn học Tiểu Lâm, cười hì hì:

"Luyện công ~~ ta ở chỗ này nhìn ngươi vòng vo 44 vòng rưỡi, hiện tại mới phát hiện ta a ~ "

“ORZ ^:) ^ …ta muốn cắn ngươi…Hút máu xong liền sa đọa thành dơi rồi à…hù chết người. Đúng rồi, sao ngươi biết ta muốn đối phó ai?”

Ánh mắt hoài nghi dò xét từ cao xuống thấp, ngươi có Baidu. com, mắt X quang hay đọc tâm đại pháp?

“Ai dà, nhìn ngươi một cái, trong khúc ruột già nghĩ gì đều viết hết lên mặt, có cần phải đoán sao?”

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên oán thầm: “Vô văn hóa, một khúc ruột già không được, không được, …, một khúc ruột già còn chẳng phải có…Ác… bị bản thân tưởng tượng mà thấy ghê…”

(p/s: chắc các bạn còn nhớ ruột non là để tiêu hóa chất dinh dưỡng, xuống đến ruột già còn bã và chuẩn bị thải ra ***)

Lúc này oán giận nói:

“Vậy ngươi bảo ta phải làm sao bây giờ, ta không có cách nào nói cho Phương cô nương…”

Vi Vi nới lỏng chân, xoay người 180 độ nhẹ nhàng hạ xuống, linh hoạt như lá rụng, một mảnh hoa tuyết cũng không bị kinh động.

Hắn sờ lọn tóc xoăn của nàng nói:

“Không thể nói thì đừng nói. Mỗi người đều có chuyện riêng của mình, người ngoài không nhúng tay vào được.”

Lâm Nhất Tần uể oải nói: “Ta chỉ không cam tâm thôi, Định Tầm là một cô nương tốt cỡ nào, bị hai cái nam cong hư hư thực thực lừa gạt trêu chọc, chẳng lẽ còn không có quyền lợi biết chân tướng sao?”

“Biết rồi chẳng phải còn bi thảm hơn? Vẫn là để tự bản thân nam nhân kia nghĩ biện pháp giải thích đi.”

Vòng vo quanh khách sạn 44 vòng rưỡi, suy xét một hồi vẫn không ra, thật sự khiến người ta vô lực. Tuy không làm chuyện đuối lí, trong lòng nàng lại run sợ không dám đối mặt Phương nữ hiệp, ngay cai cơm chiều cũng lấy khẩu hiệu giảm béo mà chưa ăn.

Nhưng rất nhanh, nàng sẽ hối hận về quyết định này.

https://thuviensach.vn

Cái gọi là “phúc bất trùng lai, họa vô đơn chí”, chỉ có đồ ăn sẽ giúp người vượt qua cửa ải khó khăn, là bạn tốt vĩnh viễn không phải bội.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 21

Thời gian cơm chiều qua đi, Lâm Nhất Tần trong lúc buồn bực, thừa dịp Vi Vi không để ý, chuyên tâm luyện công, nàng liền vụng trộm chuồn ra khách sản tản bộ. Ai ngờ vừa mới đi ra không đến trăm bước, á huyệt trên cổ tê rần, trên người bị điểm liên tiếp mấy huyệt đạo.

Bạn học Tiểu Lâm trong lòng thầm than: khổ luyện nhiều ngày học nhận thức huyệt đạo cuối cùng cũng phát huy tác dụng!

Lúc này giả bộ trúng chiêu ngã xuống, tư thái tự nhiên lưu loát, bản sắc kĩ xảo đủ đạt giải OSCAR.

Chính là cao thủ này liền thời gian vỗ tay cũng không cho, không công lãng phí kĩ thuật diễn. Bản thân mình còn chưa rơi xuống đất, đã bị hắn lôi đi, vác lên vai, cưỡi mây phóng gió bay đi.

Người này khinh công rất tốt, lưng đeo thêm một người mà treo tường vượt vách không hề trở ngại, lấy bóng đêm che giấu, đem cả một cô nương lớn trực tiếp khiêng ra khỏi thành, cư nhiên không kinh động một ai.

Ra khỏi thành liền không hề thương hương tiếc ngọc, trực tiếp đem Lâm Nhất Tần ném xuống đất. Lâm Tiểu Tiên một đường bị điên đầu váng não, lúc này đột nhiên bị xoay tròn 360 độ, phù một tiếng bốn vó chổng lên trời.

https://thuviensach.vn

May mà tuyết đọng thật dày, không té bị thương, nhưng bất hạnh ‘trúng huyệt đạo’ nên không dám kêu đau, không dám điều chỉnh tư thế, trong lòng đem tổ tông bọn buôn người mắng đến hai mươi tám đời, chỉ đợi dùng oán niệm công kích tinh thần bằng ánh mắt.

Nhưng liếc mắt một cái, liền cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Chỉ thấy người này lưng đeo trường kiếm, áo bào trắng phiêu dật, phong lưu tiêu sái, kiệt ngạo không tốn.

Đối mặt gần gũi với mĩ công đại hiệp phóng điện chừng 1000V, bạn học Tiểu Lâm không có tí ý niệm kinh diễm nào, đột nhiên hiểu ‘mẹ kế’ (tác giả) muốn ngược.

Xem diễn đã đủ, hôm nay ngoài ý muốn lại gặp riêng ‘diễn viên’, bản thân tự nhận với thực lực phế vật như mình không thể ‘trốn gặp’ thành công. Chỉ là không biết lần gặp này muốn lấy móng heo tiểu tiên hay lấy cả mạng.

Bạch y nhân từ trên cao nhìn xuống, dùng ánh mắt lạnh bạc như đao đem Tiểu Lâm nhìn thấu, trái tim muốn nhảy ra khỏi cổ họng. Lâm Nhất Tần biết rõ đây là chiến thuật tâm lí, nhưng vẫn bị ánh mắt uy hiếp như có cảm giác máu đang chảy ngược.

Hắn đứng như thưởng thức ánh mắt hoảng sợ hoảng loạn, mãi một lúc sau mới ra tay giải khai huyệt đạo.

Bạn học Tiểu Lâm vừa được ‘giải’, lập tức đứng lên xoa xoa hai tay, chân chó hề hề giải thích:

“Đại, đại hiệp! Ta chỉ đi ngang qua a, không phải cố ý xem! Người liền xem ta không có võ công, tha cho ta đi!”

Bạch y nhân lạnh lùng liếc nàng một cái, há mồm nói:

https://thuviensach.vn

“Vì sao ngươi không võ công ta sẽ tha cho ngươi?”

Lâm Nhất Tần nghẹn lời. Tuy rằng không đả thương người không võ công là đạo nghĩa giang hồ, nhưng quy tắc tự nhiên là do người mạnh đặt, lúc hai người luận võ, kẻ thắng muốn đánh thì đánh, muốn giết thì giết, nàng giải thích ‘Vì sao phải bảo vệ kẻ yếu’ có ý nghĩa sao?

Hơn nữa nhìn hắn ba phần tà khí bảy phần bá đạo, sẽ không phải đại hiệp hành hiệp trượng nghĩa giảng đạo lí.

Một chiêu qua đi, Lâm Nhất Tần liền rơi vào thế hạ phong.

Nhân vật phản diện boss thấy nàng không đáp, cười lạnh một tiếng, lại ra chiêu nói:

“Ngươi là người phương nào phái tới? Có mục đích gì?”

Lâm Nhất Tần trong lòng trợn mắt: nhìn xem, đây là câu thẩm vấn vạn năng đó.

Chẳng lẽ người trong võ lâm xuống núi đều ngâm nga qua sách đỏ ‘Thuật ngữ thiết yếu khi đi lại trên giang hồ’ sao?

Những từ kinh điển thường gặp như:

"A: tại hạ ***, người giang hồ xưng ****. B: nguyên lai là ***, nghe danh đã lâu. A: không dám nhận không dám nhận..."

Còn lời kịch kinh điển khi đánh nhau:

"Đối phó loại này **, không cần cùng hắn nói cái gì giang hồ đạo nghĩa, mọi người xông lên a!"

Độc giả chấm bài thi cũng có cảm giác mệt thính giác được không! Xem chúng ta giận dữ ném gạch chết ngươi nha! Nhưng trong lòng YY, trên mặt

https://thuviensach.vn

lại tất cung tất kính nghiêm túc nói:

“Đại hiệp…ta chỉ là người bình thường bất hạnh đi ngang qua, không có kẻ nào sai sử. Ta lấy danh dự thề, phương diện này tuyệt không có âm mưu quỷ kế, dụng tâm hiểm ác!”

Bạch y nhân tựa hồ nghe được chuyện buồn cười nhất thế gian, nâng mi lộ thần sắc khinh bỉ:

“Danh dự của ngươi? Ta còn không biết ngươi là người phương nào, quản danh dự ngươi làm gì?”

Lâm Nhất Tần gật đầu như gà mổ thóc nói:

“Đúng vậy đúng vậy, ta cũng không biết ngươi a! Bởi vậy mới nói đây là ngoài ý muốn thôi!”

“Ta gọi Dương Tiêu, bây giờ đã biết rồi đó”

Lâm Tiểu Tiên ‘sặc’ một tiếng, lập tức liều mạng che giấu biểu tình vặn vẹo trên mặt, oán thầm:

“Tốt lắm! Tốt lắm! vừa ra tay chính là đòn sát thủ. Quả nhiên Minh Giáo toàn người có ham mê ác liệt, tả sứ đi đầu, theo sau là Bức Vương cùng Sư Vương, không phải giả thần giả quỷ thì uy hiếp đe dọa. Thật là không cùng một dạng người thì không nhập cùng một giáo a!”

Tức thời hai tay chắp lại, biểu tình nghiêm túc trích lời kinh điển của đại hiệp ngốc Quách Tĩnh:

“Kính trọng đã lâu, mà cho tới giờ ta chưa từng nghe qua tên này”

Cao thủ vừa xuất khẩu, liền biết có phải cao thủ hay không. Quách Tĩnh không thẹn danh Bắc Hiệp, trăm năm sau trích lời vẫn uy lực vô cùng, cao thủ đương thời Dương tả sứ cũng hoa hoa lệ lệ chấn động.

https://thuviensach.vn

Nhưng người ta là soái ca, phản ứng tất nhiên khác người thường, chỉ nhẹ giọng ‘khụ’ một tiếng, liền che giấu ý sững sờ 囧 trong mắt

Hiệp này người đáp ta trả, mạo hiểm trích lời giang hồ kinh điển, Lâm Tiểu Tiên chiếm thế thượng phong.

Hôm nay luận võ, Dương Tiêu sớm phát hiện nữ tử này ở bên nhìn trộm, vừa lúc muốn ra tay tra hỏi lại phát hiện có cao thủ cố ý để lộ hành tung, đứng đằng sau người này, ý muốn bảo hộ.

Hắn cùng Cô Hồng Tử sức lực ngang nhau nhưng nội tình phức tạp (?!), hai người cũng không nguyện gây chuyện thị phi, lại thấy cao thủ kia không có ý muốn phá rối, liền xem như không thấy mà cho qua.

Nhưng Dương Tiêu từ trước đến nay tâm tư thâm trầm, lại là người có địa vị cao trong Minh Giáo, bắt gặt bị người thân phận không rõ nhìn trộm, đương nhiên không thể cứ thế mà bỏ qua.

Luận võ xong hắn làm bộ rời đi, kì thực quay lại, đia xa xa theo đôi nam nữ này, điều tra rõ chỗ ở của bọn họ, lại ẩn thân xung quanh khách điếm, luôn chờ nữ tủ này lẻ loi một mình mới ra tay bắt.

Dương Tiêu đối xử địch nhân trước nay đều tàn nhẫn, không nhìn thế tục. Hôm nay cùng cố nhân gặp nhau, tuy tâm thần kích động, nhưng gặp chuyện vẫn bình tĩnh tự nhiên, nhanh chóng phán đoán mục đích từ miệng nữ tử này, mới mặc kệ cái gì giang hồ đạo nghĩa, liền ra tay đem nàng chộp tới.

Nhưng hỏi đi hỏi lại, đối phương vẫn giấu diếm điều gì đó. Bắt về để hỏi, nhưng bắt Dương Tiêu xuống tay tra tấn một thiếu nữ không võ công, hắn làm không được.

Thiện mưu lược, nhiều kế sách Dương tả sứ sao có thể chịu vậy?

https://thuviensach.vn

Tức thời đem Lâm Nhất Tần ném lại, bay ngược vào thành.

Bạn học Tiểu Lâm cho rằng tả sứ đã khai ân đặc xá, liền hướng vào thành mà chạy. Ai ngờ chỉ là tạm tha mà thôi, còn chưa vào cửa thành, Dương Tiêu đã trở lại.

Trong tay hắn cầm cây trượng dài đen bóng, thoạt nhìn không có gì đặc biệt. Lâm Tiểu Tiên mồ hôi lạnh, hắc tuyến như thác Nicaragua cuồn cuộn tuôn trào.

Lấy võ công của hắn, muốn giết mình là chuyện dễ như trở bàn tay, lấy ra đạo cụ này là muốn làm gì? Đầu óc nàng nhất thời nhớ lại đủ thứ BT (biến thái) ngược văn, sợ tới mức liên tục lùi về sau, nói năng lộn xộn cầu xin:

“Đừng! Đừng! Dương đại hiệp! Tiêu đại hiệp a! Ta thực chất sùng bái ngài ~, ngưỡng mộ đã lâu mới nhìn ngài luận võ~~. Ngài đại nhân đừng chấp kẻ tiểu nhân, bụng tể tướng chống được cả thuyền, nguyện lạc ô đề sương mãn thiên (trăng tà chiếc quạ kêu sương…), vợ chông đồng lòng quản gia a….”

Lâm Tiểu Tiên bị dọa đến hỗn loạn, tất cả lời kịch truyền hình đều tuôn hết ra. Dương Tiêu ban đầu chỉ nghĩ hù dọa nàng một chút, nhưng nghe đến câu cuối “Vợ chồng đồng lòng quản gia” liền cho rằng đang đang chế nhạo châm chọc, không khỏi giận tím mặt.

“Ngưỡng mộ?” Dương Tiêu đem ánh mắt quét một lượt từ trên xuống thấp, lạnh lùng cười, môi mỏng khẽ nhếch, cứng rắn phu ra ba chữ:

“Ngươi! Không! Xứng!”

Dứt lời liền mang theo trượng sắt, đem Lâm Nhất Tần phi thân lên tường thành. Đến độ cao chừng bốn năm trượng liền đem áo bông của nàng

https://thuviensach.vn

treo lên trên cây, ‘thương’ một tiếng cắm trượng vào thành tường, treo nàng trên không trung. Hắn thản nhiên bay xuống, nghênh ngang mà đi.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 22

Bạn học Lâm Nhất Tần nhà ở lầu 38 mười một năm, cũng từng phơi khăn ngoài ban công, nhưng chưa bao giờ bị đối đãi như khăn lau thế này, tự dưng bị đem treo ở độ cao bốn năm tầng lầu nhìn xuống thế giới mặt đất.

Tường thành mỏng manh dựng bằng tre, dù không có ai tác động vào, mùa đông tuyết rơi dày làm sao chịu được sức nặng của người trưởng thành?

Nàng chỉ có thể giữ chặt ‘báng súng’, bị dọa đến thần hồn điên đảo.

Lúc này vẫn trời đông giá rét, ban đêm bên ngoài xuống dưới âm mười mấy độ, gió lạnh ào ào thổi qua, nước đóng thành băng.

Lâm Tiểu Tiên cổ áo bị treo trên mũi trượng cao cao xốc lên, lộ ra nửa bụng trắng, chỉ tiếc không thể bay lên trời, trong gió lạnh ảm đạm thê lương, cuối cùng tự mình cảm nhận được “Ngã dục thừa phong quy khứ, Hựu khủng quỳnh lâu ngọc vũ, Cao xứ bất thắng hàn. ”

(Ta muốn bay về theo gió /Chỉ sợ lầu quỳnh gác ngọc /Cao thẳm rét nhường bao)

Tiên sẽ không cưỡi mây lướt gió, ngã xuống liền thành bánh bột ngô thịt heo.

https://thuviensach.vn

Lúc này đã là chín giờ tối. Người dân thành nhỏ không sống về đêm, tất cả đều chìm trong mộng đẹp, cửa thành cũng sớm đóng.

Bởi vậy tuy ngoài thanh cao treo một thanh xuân cô nương dáng người thật tốt áo quần bại lộ, nhưng tuyệt thế kì quan lại không người nhìn.

Dương Tiêu khi nhảy xuống không điểm á huyệt Tiểu Lâm, mà nàng cũng không dám cao giọng kêu cứu.

Nàng ra khỏi khách điếm liền bị bắt cóc, chứng tỏ đồng chí tả sứ đã sớm tìm hiểu rõ chỗ ở bọn họ. Nếu lần này hắn làm bộ rời đi, lại ở gần đó mai phục, tùy tiện kêu Vi Nhất Tiếu đến chỉ khiến Vi Vi rơi vào bẫy. Tả sứ bỏ tên ngốc treo nơi cao là muốn câu con cá lớn hơn.

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ:

“Ngươi được lắm Dương Tiêu, không chỉ thị phi không phân, còn chuẩn bị hãm hại huynh đệ trong giáo. Ngươi muốn ta kêu, lão tử cố tình không kêu. Ta lạnh, ngươi trốn trong tuyết cũng không tốt hơn! Xem ai chết trước ai!”

Trong lòng cố chấp, cắn chặt răng, dù đông lạnh đến toàn thân phát run cũng không rên một tiếng.

Nhưng có mấy nữ sinh lực tay đủ mạnh đu người về trước?

Chẳng mấy chốc, hai cánh tay nàng đều mỏi muốn buông, nhưng buông tay thì sẽ toi mạng, nàng chỉ có thể một bên ân cần hỏi thăm tổ tông tả sứ, một bên mặc niệm ‘Mạnh Tử cáo thiên hạ’.

Đọc ba mươi mấy lần, hai tay đã mất hết cảm giác, dần dần chết lặng.

Sắc trời tối đen, một ánh sao cũng chẳng thấy. Trong thế giới yên tĩnh, chỉ có mảnh tuyết trắng xóa phản xạ ánh trăng mỏng manh.

https://thuviensach.vn

Không biết sau bao lâu, Lâm Nhất Tần cảm thấy phát run cũng mệt, toàn thân chết lặng mệt mỏi, thậm chí buồn ngủ, liền ý thức đại sự không ổn, liều lĩnh mở miệng kêu cứu, lại phát hiện thanh âm bản thân mỏng manh mệt mỏi, chẳng khác gì tiếng mèo mới sinh.

Đợi đến khi Vi Nhất Tiếu lục toàn thành, cuối cùng ở ngoài tường thành phát hiện nàng đã là chuyện của hai canh giờ sau.

Ngoài thành một mảnh mông lung, tuyết rơi trắng xóa yên tĩnh, một 'con dơi' vĩ đại áo xanh bỗng nhiên bay lên, trên tường thành hiện lên một bóng dáng khủng bố hắc ám.

Vi Nhất Tiếu bay lên tường thành, thấy Lâm Nhất Tần thần chí không rõ, hai tay gắt gao ôm trượng đã cứng ngắc, thế nhưng không thể buông tay. Đoạn lấy chủy thủ cắt cây sắt, nhẹ nhàng ôm nàng hạ xuống tường thành, chỉ cảm thấy tứ chi đều lạnh lẽo.

Xuống đất nhìn kĩ, nàng hai mắt nhắm nghiền, tim đập thật chậm, hô hấp cực kì mỏng manh, biết toàn thân nàng đông cứng, không cứu trị sẽ lập tức chết.

Lúc này đem nàng ôm ngang, ngồi xếp bằng, tay đặt trên huyệt 'Linh đài' trước ngực, đan điền tụ khí truyền nội lực hùng hậu qua.

Lâm Nhất Tần tuy không trúng điểm huyệt, nhưng không phải không có huyệt đạo, chỉ là phản ứng trì độn mà thôi, huyệt đạo vận hành cũng như người bình thường.

Vi Nhất Tiếu nội lực cuồn cuộn không ngừng truyền sang, đợi thời gian một ly trà nóng, mạch đập Tiểu Lâm mạnh lên chút ít, môi xanh trắng hơi mở ra, hô hấp gần đều, nhẹ thở ra như một tiếng thở dài bất đắc dĩ, phảng phất như người ngủ say bất mãn bị quấy rầy, tại đêm yên tĩnh làm người ta rợn cả da gà.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu nghe nàng thở, biết nhất thời nàng sẽ không chết, liền ôm lấy Lâm Nhất Tần, tay trái vẫn đặt trên ngực nàng, đưa vào chân khí, một mặng lại sử dụng tuyệt đỉnh khinh công quay về khách sạn.

Đập cửa phòng bếp, sai đầu bếp nấu thùng nước ấm lớn. Đầu bếp kia còn buồn ngủ, đang muốn phát giận, Vi Nhất Tiếu không nói hai lời, ba một chưởng đánh lên cửa, cửa gỗ chỉnh tề hiện lên dấu tay lớn.

Đi lại trên giang hồ chính là đạo lí này: muốn người khác làm chuyện họ không muốn làm, cần thứ nhất là tiền tài, sau là bạo lực.

Vi Nhất Tiếu trước nay không muốn ép buộc người khác làm việc gì, nhưng khi phát hiện Lâm Nhất Tần không thấy đâu đã ở trong thành tìm kiếm một đêm, trong lòng run sợ kẻ thù của mình đem nàng đi tra tấn, càng sợ nàng sớm rời đi nhân thế, cuối cùng chỉ thấy khối thi thể lạnh như băng.

Lúc thấy nàng mềm yếu cúi đầu, trên mặt không có một tia huyết sắc, trông như người chết, trong lòng lo lắng như lửa đốt, sắc mặt lại như trời đông giá rét lạnh như băng, tản mát sát khí chớ gần, nếu lúc này có người sinh sự, tất chỉ còn đường chết.

Đợi nước mang đến, Vi Nhất Tiếu dùng tay thử độ ấm, cởi áo khoác Tiểu Lâm rồi nâng nàng vào thùng.

Một nén nhang sau, thấy tay cùng da nàng bắt đầu có huyết sắc, liền đem nàng ra khỏi thùng, mang y phục lau khô, cuộn nàng trong chăn bông ôm trong ngực. Hai tay nắm tay nàng, đem nàng tựa vào trước ngực, đem nội lực từ bản thân truyền qua.

Thân thể người đông cứng, máu cũng đông lại như băng, tuyệt không thể dùng nước sôi trực tiếp dội vào sẽ khiến tứ chi hoại tử, tăng tổn thương. Chỉ có thể dùng nhiệt độ ấm ngâm nước một lát để cơ thể dần nóng lên, làn da ửng hồng liền ngừng tăng nhiệt, lau khô người, dùng chăn bông cuộn lai, để nhiệt độ bệnh nhân tự tăng.

https://thuviensach.vn

May mà ‘con dơi’ biết cách chữa bệnh do giá rét, bằng không dựa theo phương pháp thô sơ chà xát cùng đun nóng, Lâm Tiểu Tiên thật sự biến thành Tiên Heo không có tứ chi rồi.

Cả một đêm Vi Nhất Tiếu không chợp mắt ngủ yên, liều mạng truyền nội lực đến kiệt quệ, không ngừng lấy chân khí duy trì tính mạng Lâm Nhất Tần, đem khí âm hàn hút vào ‘Khí Hải’.

Ngày thứ hai kiên trì thêm nửa ngày, đến tận giữa trưa lức mặt trời rọi soi sáng rực nhất, tim Tiểu Lâm mới đập đều, hô hấp dần dần vững vàng.

Vi Nhất Tiếu lúc này đã mệt đến sức cùng lực kiệt, nhưng vẫn không chợp mắt, chỉ sợ trong lúc bản thân ngủ, hơi thở của nàng liền ngừng.

Chạng vạng hôm nay, Lâm Nhất Tần thản nhiên tỉnh lại, nhìn thấy đôi mắt đỏ bừng,

khuôn mặt đầy mồ hôi cùng hai con gà.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 23

Cảm Cúm Lãng Mạn

Được rồi…chuẩn xác mà nói là hai con gà đã chết nằm còng queo

Trong trường hợp này đối với một cặp đôi vừa thoát khỏi sinh li tử biệt mà nói, thật sự không lãng mạn chút nào…

Lâm Tiểu Tiên dật dờ ở Quỷ Môn quan cả một đêm, vừa mới được Vi Nhất Tiếu cứng rắn đoạt lại từ tay Diêm Vương gia, đầu óc quả có chút đông cứng, trong lúc mơ mơ màng màng thấy cảnh tượng chấn động này, phản ứng đầu tiên là:

“Cúm gia cầm?” (H5N1 đó)

Vi Nhất Tiếu mặt không biểu tình, nhìn chằm chằm nàng chừng 3 phút mới mở môi khô khốc, giọng trầm thấp khàn khàn như người mới từ dưới đất chui lên:

"【 ngươi nói cái gì? 】 "

Lâm Nhất Tần nhất thời bị thanh âm này làm kinh hãi, nhìn mắt hắn đầy tơ máu, lại liên hệ con gà chết trên đất, cuối cùng cũng nhớ ra tối hôm qua xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến nhất định là Vi Vi cả đêm không ngủ ngồi bên, lại hao tổn nội lực cứu nàng mới biến thành bộ dạng thế này, lúc này cảm động lại thấy thật có lỗi, đôi mắt đỏ ửng nói:

“Khụ, ta, ta nói…À, vất vả ngươi.”

"【 ta nghe thấy sao không giống ba chữ này. 】 "

"Chính là, ngươi nghễnh ngãng."

"... 【 được rồi, ngươi có đói bụng không? 】 "

"Không đói bụng, ngươi đâu?"

"【 này nhất đều là ta ăn, ngươi nói ta có đói bụng không? 】 "

Lâm Nhất Tần nghĩ thầm: về sau ngươi nên đổi loại động vật để hút máu đi, không gọi là Thanh Dực Gà Vương liền buồn bực đấy.

Vì thế, tuy tác giả khổ tâm an bày tình huống thoát y cực độ khoa trương lại giả tạo, nhúng vào nước, cứu người, …những từ mấu chốt đều phát sinh.

Nhưng một đêm ‘gặp gỡ hết sức chân thành’ Lâm Tiểu Tiên không hề hay biết, mà con dơi này đậu phụ đông cũng không ăn được, trái lại thể xác và tinh thần mệt mỏi đến mức nội thương, cuối cùng cũng có cơ hội diễn màn hoa hoa lệ lệ anh hùng cứu mĩ nhân phần ‘Ngươi cuối cùng cũng tỉnh’ đầy kinh điển lãng mạn nhưng lại bị người, không, là gà chết tiệt phá hư.

Lâm Nhất Tần tuy tỉnh, nhưng toàn thân tổn thương do giá rét làm sao một đêm liền khỏi hẳn được. Cả người nàng làn da sưng đỏ, hai cánh tay không nhấc nổi. Vi Nhất Tiếu sai tiểu nhị mang một chén canh nóng đến, dùng thìa múc, chậm rãi đút nàng ăn. Nhưng Tiểu Lâm chỉ uống hai miếng, liền cảm thấy ăn không vào nữa.

https://thuviensach.vn

Tuy Lâm Nhất Tần miễn cưỡng cười vui làm bộ không có chuyện gì, cười nói, Vi Nhất Tiếu làm sao nhìn không ra nàng đau đớn mức run rẩy.

Vài lần cưỡng bức lợi dụ, nói bóng nói gió hỏi nàng là ai làm, Tiểu Lâm chỉ nói không thấy rõ thì trả lời qua loa tắc trách.

“Hắn có lưu lại danh tính? Hắn có ép hỏi ngươi cái gì?”

“Hừ, làm chuyện xấu còn muốn lưu lại danh tính địa chỉ sao? Chẳng lẽ hắn về còn chờ mong ta viết thư cảm ơn.”

“Hắn có bộ dạng gì?”

“Trời tối như thế, hắn mặc đồ đen lại che mặt, làm sao ta thấy rõ”

“Được rồi, không thấy rõ mặt, vậy thân hình hắn thế nào?”

“Thân cao năm thước, lưng còng hói đầu, vừa nhìn đã biết là xấu nam đáng khinh”

(Dương Tiêu, ta cố ý đấy, ngươi làm gì được)

“…Ngươi nhìn cũng cẩn thận đấy nhỉ…”

Vi Nhất Tiếu thấy nàng ngôn ngữ lộn xộn, trái phải đều thêm một câu, đã biết nàng nói dối. Chính là vô luận hỏi thế nào, Lâm Tiểu Tiên cắn răng chết cũng không nói.

Lâm Nhất Tần biết Dương Tiêu võ công trí tuệ đều trác tuyệt, mà Vi Nhất Tiếu vì cứu nàng đã hao tổn chân khí, người lại bị hàn độc nội thương, làm sao có thể khai báo ra.

Huống chi Dương tả sứ tương lai là người lãnh đạo trực tiếp của Vi Nhất Tiếu, hiện tại trả thù dù không sao, sau này vào giáo lại bị quản giáo vô duyên vô cớ chèn ép.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần là người nhát gan sợ phiền phức, không có cốt khí. Vì bảo vệ tính mạng có thể hạ thấp bản thân, mặt không đổi sắc a dua ninh nọt.

Nhưng tượng đất cũng có tính năng của đất, vì không để Vi Nhất Tiếu rơi vào cạm bẫy, cũng vì tránh tranh chấp sau này, nàng bị treo trên cao cơ hồ đông chết cũng không mở miệng kêu cứu.

Lần này tuy xém chút bị Dương Tiêu hại tính mạng, nhưng chung quy không chết, làm sao có thể để Vi Nhất Tiếu lại đi mạo hiểm.

Nàng bướng bỉnh cố chấp, vô luận Vi Vi hung ác bức bách cũng không chịu để lộ danh tính kẻ thù.

Thù này tuy nhớ, nhưng có lẽ cả đời cũng chẳng báo được.

Nhưng Vi Nhất Tiếu từ trước đến nay cơ mưu đa đoan, tâm tư nhẫn nhụi, gia nhập Minh Giáo liền quan sát ngôn sắc (ngôn từ cùng sắc mặt), trước sau cân nhắc, sao có thể đoán không ra là Dương Tiêu ra tay?

Hai người đều có địa vị cao trong giáo, vì đại cục chỉ có thể ẩn nhẫn không bùng nổ.

Trên dưới Minh Giáo đều biết Vi Bức vương cùng Dương tả sứ cả đời bất hòa, nhưng không biết thù này bắt đầu từ đâu.

Vi Nhất Tiếu nội thương chưa khỏi, liền liều mạng hao hết chân khí cứu Lâm Nhất Tần, hao tổn mất mấy năm tu vi. Tuy hắn tự lập tự cường, nhưng âm hàn chi độc ăn sâu vào cốt tủy, từ nay về sau mỗi lần kích dẫn nội lực không uống máu tươi máu sẽ đông lại, toàn thân đông cứng. Khó khăn sống bị hàn độc tra tấn gần bốn mươi năm, nếu không phải hắn trời sinh ẩn nhẫn, sao sống nổi một ngày như một năm, sống không bằng chết.

https://thuviensach.vn

Trong Ỷ Thiên, nhân vật chính Trương Vô Kỵ khi còn bé bị Huyền Minh thần chưởng âm hàn chi độc, hai ba năm sau suy yếu đến ăn cơm cũng không tự ăn được, mới nảy sinh loại tình cảm đút cơm uống nước với Chu Chỉ Nhược.

Tuy rằng khi ấy tuổi nhỏ, sức chống cự kém cũng đủ biết hàn độc nhập thể cỡ nào hao tổn sinh mệnh khiến người thống khổ.

Vi Nhất Tiếu vốn nội lực thâm hậu, so với tiêu dao nhị tiên khác cùng Pháp Vương không kém bao nhiêu, chỉ là hắn nửa đời thương tật tra tấn, không kể cùng người so nội lực hay khinh công đường dài bôn chạy cũng không thể duy trì lâu, bởi vậy mới đành chịu thấp nhất trong tứ đại Pháp Vương.

Cũng may hắn trước giờ xem thường hư danh, nếu không chắc cũng tiếc nuối cả đời.

Cái gọi là phúc bất trùng lai, họa vô đơn chí, Lâm Tiểu Tiên tổn thương nghiêm trọng do giá rét, lại gặp một vấn đề nghiêm trọng nữa: thân thích duy nhất theo nàng xuyên qua.

Nữ thân thích này có thể nói đầy tàn nhẫn cùng ác độc, mỗi lần đến nhà lại khiến người ta tâm tình buồn bực. Nhưng nếu nàng không đến, hay đến không đều càng làm người ta hết hồn hơn. Nàng ta soi mói lại nghiêm cẩn, mỗi lần đại giá quang lâm đều cần cố sức dụng tâm hầu hạ, tuyệt không thể để bị mệt nhọc cảm lạnh. Nếu không nịnh hót chiêu đãi sẽ bị nàng hung tợn ngược đãi đến nằm trên giường không dậy nổi, thống khổ.

Vị thân thích cần thiết lại BT (biến thái) này chính là ‘Đại di mụ’ (đến tháng đó) …

Bạn học Tiểu Lâm đã không dám chạm vào nước lạnh hay ăn vụng kem, vậy mà trước ngày dì tới trực tiếp lộ bụng dưới nhiệt độ âm mười mấy độ,

https://thuviensach.vn

treo ngoài thành cả một đêm, đem tôn nghiêm dì mạo phạm thương tích đầy mình, bởi vậy bị trả thù đời trời sụp đất nứt.

Lâm Tiểu Tiên bị tra tấn hơn cả khổ hình chém eo, đau đến sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh đầm đìa, tứ chi lạnh như băng, cơ hồ muốn ngất, chỉ kém lấy máu viết chữ thảm lên đất. Cuộn mình trên giường, trằn trọc rên rỉ không yên.

Vị nữ thân thích này 80% là mẹ kế ngược đãi cao cấp nhất trong cả quá khứ cùng tương lai, phạm tội ác chồng chất, cả thuốc cùng châm cứu đều khó chữ khỏi.

Vi Vi tuy võ công cao cường, cơ trí đa đoan cũng bó tay chịu trói, liền mời mấy vị đại phu, rễ hoa cùng cùng bạch thược vô số, cuối cùng đem bếp lò nấu thuốc chuyển hẳn vào trong phòng.

Nhưng Lâm Nhất Tần uống thuốc nôn thuốc, ăn cơm nôn cơm, nước không uống được, mật xanh mật vàng nôn ra hết, chỉ có thể ôm gối giữ ấm cùng chui chăn bông năm run run.

Ban đêm nhân khí trệ huyết ứ, lạnh lẽo cũng ẩm ướt ngưng trệ dẫn đến sốt cao, sốt đến thần chí không rõ nói mê sảng.

Chứng bệnh này không thể dùng chân khí để chuyển biến, Vi Nhất Tiếu chỉ có thể cả đêm ôm nàng an ủi.

Tới ngày thứ ba, Lâm Tiểu Tiện tiều tụy, hai gò má cũng lõm xuống, ngẫu nhiên mở mắt, ánh mắt mê mang vô thần, hiển nhiên không biết chuyện gì xung quanh, một câu cũng nói không nên lời.

Vi Nhất Tiếu khổ sở không cách nào, biết nếu chậm trễ nữa nhất định nguy hiểm tính mạng, lúc này lôi nàng từ chăn bông ra, cưỡng bức uống thuốc.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần một ngày trước nôn đến mức dạ dày cũng muốn nôn ra, sao chịu há mồm.

Vi Nhất Tiếu suy nghĩ, uống một chén nôn nửa chén, vẫn còn được nửa chén, chí ít so với nước thuốc không uống được thì vẫn tốt hơn nhiều. Tức thời cũng không quản

Tiểu Lâm kháng cự, dùng chiêu tiểu cầm nã thủ, ngón trỏ cùng ngón cái giữ chặt, dùng thế long trảo bóp má, kiên quyết ép nàng mở miệng rót thuốc vào. Bát thuốc lớn, uống ba lần nôn hai lần, chí ít cũng ép nàng uống được ít thuốc.

Lâm Nhất Tần bệnh nặng nằm trên giường gần hai mươi ngày. Lúc đứng lên được đã gầy giơ xương, tới gần cảm giác ‘mình hạc xương mai’ của mĩ nhân. Nếu nàng không mở miệng nói chuyện, thật có vài phần tư chất Đại Ngọc nhược liễu phù phong nhăn mặt nhăn mày (Lâm Đại Ngọc của Hồng Lâu Mộng), chỉ tiếc bản thân quay cuồng, đứng không xong liền phải ngồi xuống.

Lần ép buộc này, ngay Vi Vi cũng gầy đi trông thấy, may mắn hắn cơ bắp rắn chắc hàm lượng mỡ thấp, không cần mua lại xiêm y.

Lâm Tiểu Tiên vốn chu kì thuận theo tự nhiên tự tại, nhưng đắc tội đại dì dễ mang thù, về sau nhiều lần thống khổ, hàng tháng đều phải nằm hai ba ngày.

Nàng đối Dương tả sứ oán hận, đã ngược dòng ân cần thăm hỏi đến tổ tông xã hội vượn người thời viễn cổ của hắn.

Lần ép buộc này, hai người về thể xác lẫn tinh thần đều lưu lại rất nhiều di chứng. Một người hàn độc, một người đau bựng kinh, nói đến cũng thật xứng đôi.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu về sau càng phát huy nguyên tắc ‘Cùng nhau hành động’ một cách tuyệt

đối, mặc kệ đi dạo tản bộ, trộm đạo, đả kiếp luyện công, rình coi dự thính đều hận không thể cột dây trên cổ Lâm Tiểu Tiên rồi nắm chặt đầu dây kia trong tay.

(Editor: Không hiểu tác giả vô tình hay cố ý, thực sự đến đây có chút liên tưởng bạn học Tiểu Lâm giống con gì gì đó cần dắt hàng ngày…>

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 24

Du Hành Kênh Đào

Lúc rời thành nhỏ đã vào đầu xuân, băng tuyết tan, vạn vật hồi sinh, Lâm Nhất Tần ngồi Wild Boar sức sống bừng bừng, vui vui vẻ vẻ.

Động vật loài mèo khổ lớn Tạ Tốn về nhà ôm đứa nhỏ, trong xe cũng rộng ra không ít, vì thế Lâm Tiểu Tiên vào chợ mua năm sáu con gà sống, hai con vịt, ba chim cút cùng bốn thỏ tuyết đặt sau xe là kho máu dự phòng khẩn cấp cho Vi Nhất Tiếu.

Nhất thời tiếng chói tai oa oa cạc cạc lẫn lộn, các loại âm điệu bắt đồng biến Wild Boar thành vườn bách thú.

Vi Nhất Tiếu cũng không sợ ảnh hưởng hình tượng cao thủ, nói mua gà liền mua gà, bảo chuyển vịt liền chuyển vịt, hoàn toàn biến thành ‘con dơi’ 5 tốt trăm y ngàn thuận.

(5 tốt: dựa vào ‘Kim cương vương lão ngũ’: người đàn ông lí tưởng trong lòng các cô gái, 'con rể vàng' trong lòng cha mẹ vợ)

Nhưng chỉ cần hắn hứng trí liếc mắt một cái, mấy loài động vật huyên náo kia nhất thời im lặng không tiếng động cúi đầu lui thân, tận lực thu nhỏ thành một khối, cơ hồ có thể thấy rõ mồ hôi lạnh cùng hắc tuyến trên đầu chúng nó.

https://thuviensach.vn

Bạn học Tiểu Lâm không khỏi cảm thán bản năng của động vật thật sâu sắc, một ánh mắt thôi cũng đủ biết ai là thiên địch.

Trong tiếng gà gáy vịt kêu, chặng đường đi chung của hai người lại lần nữa bắt đầu.

Lần này khởi hành, Lâm Nhất Tần cũng không xem bản đồ du lịch tự chế mà nhằm thẳng hướng đông mà đi.

Nhà nàng ở gần kênh đào Sơn Đông. Xuyên qua đã hơn tám chín tháng du đãng, nàng tự an ủi bản thân đang du lịch đường dài, cứ ăn chơi không công tác là cơ hội nghỉ ngơi khó có được.

Nhưng mấy tháng trôi qua, ý nghĩ nhớ nhà ngày càng sâu đậm. Lần này bị thương sinh bệnh, sốt cao nàng thường gọi cha mẹ, kỳ thực đã sớm mệt mỏi về thể xác lẫn tinh thần, đã sớm thương nhớ quê nhà đến mệt mỏi.

Biết rõ thế giới này không phải nhà mình, nàng vẫn không chịu nổi muốn đến nơi cũ nhìn xem, nghĩ qua phong cảnh giống nhau cũng an ủi phần nào nỗi nhớ quê.

Bởi vậy lấy danh nghĩa du lãm kênh đào, nàng lập tức hướng phía đông mà đi.

Thực ra từ triều Tùy, kênh đào khởi điểm từ Lạc Dương, trong vùng Hà Nam hiện còn rất nhiều đoạn kênh đào, nhưng ý nàng nhất quyết muốn nhìn kênh đào vùng Sơn Đông.

Vi Nhất Tiếu hiện giờ cũng không mục tiêu gì, cùng không hỏi nàng đi đường vòng làm chi, ngoan ngoãn đi theo, chỉ canh giờ bắt nàng dừng xe nghỉ ngơi, đốc thúc nàng ăn cơm uống thuốc đúng lúc.

Đến triều Nguyên, Lạc Dương không còn là trung tâm chính trị, địa vị kinh tế Hà Nam giảm xuống. Lúc này đại đô cùng Hoa Bắc trường kì chiến

https://thuviensach.vn

loạn, kinh tế tiêu điều, không có cách nuôi sống trăm vạn dân cư và binh lính đóng quân, toàn bộ đều dựa vào nguồn thu phía nam trợ cấp.

Bởi vậy tái tu kiến kênh đào để tăng mạnh sự thống trị phía nam cùng lưu thông hàng hóa trợ giúp phương bắc.

Triều đình bỏ đoạn kênh đào ở Lạc Dương, lấy Hàng Châu làm khởi điểm, thông qua Sơn Đông đến thẳng đại đô, so với Đại Vận Hà của triều Tùy tiện lợi hơn nhiều.

Lâm Nhất Tần vừa lành bệnh, không thể ngồi lái xe cả ngày như trước, đi chút lại ngừng, được năm sáu ngày mới đến vùng Sơn Đông.

Nhưng…

Đây rốt cuộc là nơi nào?... …

Lâm Nhất Tần ánh mắt dại ra nhìn đồng ruộng mênh mông vô bờ. Những dấu hiệu kiện trúc đặc trưng đều không có, nàng cũng không phải nhà địa chất học, làm sao nhận ra nơi này địa hình thế nào? Chỉ có thể miễn cưỡng đoán được nơi đây khí hậu ôn đới lục địa.

“Nhìn cái gì? Không phải muốn xem kênh đào sao?”

“À…” Trong lòng mất mát a, nơi này quả nhiên không phải quê hương nàng.

Nhưng đến cũng đến rồi, nếu không đi xem vài bước, nhân phẩm khẳng định bị sét đánh rồi. Hai người hỏi thăm chỗ kênh đào, giấu xe cuốc bộ vào thành.

Xa xa nhìn thấy bức tường thành, đó là thành Tể Châu. Kênh đào Nguyên triều thông qua khúc sông nơi đây.

https://thuviensach.vn

Còn chưa đến cửa thành liền thấy rất nhiều dân chúng tụ tập ngoài thành, mua trứng gà giảm giá sao? Lâm Nhất Tần thăm dò nhìn lại, thấy bốn năm Nguyên binh cao lớn vạm vỡ gác ngoài thành đang kiểm tra lộ dẫn.

Lộ dẫn chính là giấy thông hành ở cổ đại. Thời phong kiến, giai cấp thống trị quy dân chúng vào từng cụm địa phương, nười bình thường muốn rời khỏi chỗ ở khoảng trăm dặm đều phải xin quan phủ lộ dẫn. Cửa thành cấm nghiêm, xuất nhập thành đều cần kiểm tra lộ dẫn.

Lâm Nhất Tần là toàn thân xuyên qua, tự nhiên không có hộ tịch cùng hộ khẩu, cũng may còn có cao thủ theo sau, có thể vào liền vào, có thể ở liền ở, đến nay chưa từng bị bắt vì không có giấy tạm trú.

Nhưng bây giờ ban ngày sáng tỏ trước mắt bao người, cũng không nên vì đột nhập cửa thành mà đem nhân viên công vụ đánh, vì thế hai người tránh cửa thành, tìm chỗ không người, trèo thành mà vào.

Từ khi bị đồng chí tả sứ treo treo tường thành một đêm, Lâm Tiểu Tiên mắc chứng "Khủng hoảng tường thành". Tuy biết với khinh công của Vi Nhất Tiếu, leo tường thành tuyệt đối không thất bại, nàng vẫn sợ đến mức huyết áp tăng cao, sắc mặt tái nhợt.

Vi Vi trước kia thường mang nàng đi dạo đêm khắp nơi, trèo tường không biết bao nhiêu lần, vác ngang người không khác gì vác bao tải. Hôm nay dù nàng không lên tiếng, nhưng xem sắc mặt cũng biết bị dọa không nhẹ, trong lòng nghĩ đến nàng bị địch nhân tra tấn đến mức nhát gan, tức thời cười hì hì nói:

"Nếu sợ cứ nhắm mắt vào, đứng vững"

Lâm Nhất Tần y lời, chuẩn bị làm cái bao tải nghe lời. Ai ngờ trước mắt bỗng tối sầm, Vi Nhất Tiếu thế nhưng như biểu diễn một loại khiêu vũ, mặt đối mặt ôm thắt lưng nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ: “Xem ra sinh bệnh không phải lúc nào cũng xấu, chí ít đãi ngộ khi trèo tường được nâng cao”, tức thời vô cùng cao hứng ôm chặt cổ Vi Vi.

Bạn học Tiểu Lâm sau hồi bệnh nặng gầy đi rất nhiều, nhưng bộ ngực 32C nàng tự hào đâu phải chuyện khinh thường?

Hai người thân mình ôm chặt, Vi Nhất Tiếu toàn thân cơ bắp đột nhiên căng thăng. Lúc này không rên một tiếng ôm nàng bay qua tường, nhẹ nhàng đặt nàng trên mặt đất, liền đưa tay đẩy vội Tiểu Lâm ra.

Lâm Nhất Tần tự thấy sức quyến rũ bị hao tổn, bất mãn nhỏ giọng thì thầm.

“Là ngươi ôm ta trước nha, làm gì vội vã đẩy ra…”

Tức thời phồng má thở phì phì. Bởi vậy nàng không phát hiện một Batman (người dơi) non tươi mặt nóng đến độ phun lửa đã ngang trời xuất thế.

----Ta thật ngoài ý muốn: ‘con dơi’ ngượng ngùng thật đáng yêu---

Vào thành, Lâm Nhất Tần nhớ lại di chỉ tường thành nơi quê nhà, xem xét phong cảnh thành Tể Châu.

Kênh đào xuyên suốt từ nam đến bắc toàn thành Tể Châu, lưu kinh Lương Sơn, Vấn Thượng, Gia Tường, Nhậm Thành, Trung Khu, Ngư Đài, Vi Sơn, 7 huyện khu dài chừng 230km. Kênh đào toàn bộ dài chừng 1800km, Tể Châu năm ở đoạn trung tâm, không chỉ trở thành nơi hội tụ đường thủy, khu trung tâm khống chế đường sông nam bắc, đồng thời trở thành trung tâm quản lí vận chuyển lương thực, trung tâm chính tri vùng tây nam, trung tâm kinh tế. Đến triều Minh, nơi đây phát triển thành thành thị buôn bán phồn hoa. Người Tể Châu dựa vào kênh đào mà giàu có, vì kênh đào mà xuống dốc, quả là vận mệnh gắn liền với kênh đào.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần biết đoạn kênh đào này được tu sửa vào triều Nguyên, vốn tưởng rằng nơi này nhờ tu kiến kinh đào mà tương đối phồn vinh, ai ngờ vào thành lại thấy xung quanh tiêu điều khó khăn. Không chỉ thấy nhà cửa tan hoang, dân chúng trong thành đều mặc áo rách đi giày nát, biểu tình chết lặng vô hồn. Đi qua đi lại đều thấy một nỗi bi thương ai oán

Nhưng kì lạ là tuy kinh tế khó khăn, không người nào mặc quần áo hoàn chỉnh nhưng lại không có khất cái (ăn mày), hơn nữa trên đường người lớn rất ít, có thì chỉ là người già cùng phụ nữ.

Vi Nhất Tiếu dần hiện ra thần sắc cảnh giác:

“Thành này thật lạ, trên đường đi không phát hiện nam tử tráng niên nào.”

Lâm Nhất Tần gật đầu nói:

“Đúng vậy. Hơn nữa ngươi có ngửi thấy mùi gì kì quái không?”

Vi Nhất Tiếu không đáp, chỉ đi càng sát bên người Tiểu Lâm, bảo hộ người bên cạnh.

Trong thành cảnh sắc bất đồng, Lâm Nhất Tần không biết nên đi hướng nào, liền hỏi người qua đường chỗ kênh đào.

Ai ngời hỏi ba người, họ đều mang vẻ mặt cổ quái quay đầu liền đi. Tiểu Lâm trong lòng thấy lạ: ‘Kênh đào cũng không phải quỷ ốc, đi xem thì như thế nào? ’

Đi vòng vòng nửa ngày gặp Nguyên binh đang uống trà ven đường, Vi Nhất Tiếu tiến lên hỏi đường. Nguyên binh kia mí mắt vừa nhếch, nhìn hắn liếc mắt, nhìn Vi Vi thân hình đơn bạc, vóc dáng không cao liền khinh bỉ nói:

https://thuviensach.vn

“Đi làm thợ khuân vác? Dạng người như ngươi ta thèm nhận?”

Lâm Tiểu Tiên nhất thời tức giận phồng má, trong lòng mắng thầm: ‘Người này nhất định bị đục thủy tinh thể, hắn (Vi Nhất Tiếu) một người đánh lại một vạn tám ngàn các ngươi (lính Nguyên). ’

Vi Nhất Tiếu cũng không để ý, vẫn cười hì hì đáp lời, hỏi rõ phương hướng liền kéo Lâm Nhất Tần tránh xa. Xem nàng nhăn miệng không vui, không khỏi bật cười:

“Chỉ mới thế đã giận, về sau gặp phải kẻ ác chân chính biết làm cái gì bây giờ?”

Tiểu Lâm cả giận: “Mắt chó thấy người thấp, ngươi sao không chỉnh hắn một cái?”

Vi Vi cười nói: “Xung quanh đây không có người, chờ hắn đứng lên nhất định giận chó đánh mèo ông lão bán trà kia”

Lâm Nhất Tần không nói gì, xem ra đùa dai cũng phải tùy cảnh vật xung quanh nữa a.

Hai người càng đến gần kênh đào, mùi vị kì quái càng nặng, đến mức Lâm Nhất Tần nhíu mày. Vi Nhất Tiếu kéo nàng một chút:

“Hôm nay nhất định phải đi? Đường còn dài, không bằng nghỉ hai ngày lại đi xem đi.”

Lâm Nhất Tần trong lòng kì quái. Hai người đi lữ hành ngàn dặm, hối hả ngược xuôi trộm đạo, Vi Nhất Tiếu chưa từng ngăn nàng thử cái gì, lúc này đã gần tới đích, sao lại bảo nàng nghỉ hai ngày lại đi.

Nàng không để ý hắn, vẫn dựa theo lộ trình sớm đặt ra mà đi. Vi Nhất Tiếu khuyên không được, không nói gì đành đi theo.

https://thuviensach.vn

Lâm Vi hai người đến nơi đào kênh, nhìn xe gỗ đẩy trên đất cứng, đá nặng chất đầy, quả nhiên lúc này đào kênh vẫn là công việc khó khăn. Hai người chỉ thấy chi chit một hai ngàn người, phần lớn đứng dưới bùn nhão cao tới thắt lưng đang vét lòng sông, số ít đẩy xe vận chuyển bùn đất cùng công cụ.

Lúc này đầu xuân, thời tiết vẫn cực kì rét lạnh, rất nhiều nơi băng tuyết còn chưa tan hết, hỗn hợp nước bùn cùng băng là thứ lạnh thấu xương cốt. Hơn ngàn công nhân đều chân trần đạp trong bùn, đông lạnh đến môi biến tím, sắc mặt trắng xanh.

Người vận chuyenr bùn đất trên đê hai tay đầy bùn pha lẫn máu, vết máu loang lổ in trên thành xe.

Bốn năm mươi kẻ thân mặc áo gấm, cua côn múa giáo chia thành mấy nhóm, thấy người nào thẳng thắt lưng nghỉ tạm, liền tiến lên quất, đá, nhục mạ liên tục, xem bọn họ không bằng gia súc.

Một nam hài chỉ khoảng mười mấy tuổi, gầy yếu, lưng chịu vào côn phù phù ngã xuống bùn không động đậy nữa.

Lâm Nhất Tần nhớ trong lịch sử ghi lại, khi triều Tùy Tùy Dương Đế tu sửa kênh đào, thợ xây trăm vạn, ngàn vạn dân công chết thảm nơi kênh đào. Từ đó đây được xem như công trình chứa huyết lệ trong lịch sử nhân loại, là trụ cột vững chắc kiên cố vì phồn vinh giàu mạnh của Trung Quốc đời sau.

Đoạn giai thoại bi thương chỉ gói gọn trong vài con số thống kê đơn giản về số người chết.

Lâm Nhất Tần nhớ đến nước sông xanh biếc, ven bờ liễu xanh rủ từng khóm trước kia, giờ phút này bị thảm trạng phá hư hầu như không còn.

https://thuviensach.vn

Nàng biết rõ kênh đào nghìn năm qua vì quốc gia thống nhất, nam bắc trao đổi, kinh tế ven bờ phát triển, nhưng chính mắt nhìn thấy thảm trạng này, sao dám chính mình nói ra hai chữ ‘đáng giá’.

Người trước trồng cây, đời sau nhận trái

Nhưng nếu cây lá xum xuê này, dinh dưỡng hoàn toàn lấy từ thổ nhưỡng, phồn vinh ngày nay dựng nên từ vô số thi cốt tổ tiên, sao đời sau có thể an tâm bình thản mà sống?

Lâm Nhất Tần đột nhiên nghe tiếng bánh xe cô lỗ vang lên, nhìn lại, một mùi tanh tưởi thổi đến. Nàng thấy hai khuôn mặt tiều tụy, vẻ mặt chết lặng đẩy xe gỗ. Trên xe là mấy thi thể của công nhân trị thủy.

Thi thể này tứ chi gầy gò, bụng trương phình, tay chân đều thối rữa, rõ ràng là dinh dưỡng không đủ lại bị đòn hiểm tra tấn đến chết.

Nàng đột nhiên hiểu mùi kì quái tràn ngập thành là từ đâu, hóa ra từ thi thể thối rữa.

Lâm Nhất Tần đến nơi loạn thế này, người chết đã thấy vài lần, nhưng Vi Nhất Tiếu trước nay bảo hộ nàng chu toàn, chưa từng để nàng thấy thảm trạng dân chúng bị tàn sát, chỉ đứng nhìn xa xa vài hình dáng mơ hồ, này tình trạng rung động trước mắt khiến nàng cảm thấy trọng miệng một vị tanh ngọt trào lên, trước mắt tối sầm, tức đến muốn ngất.

Vi Nhất Tiếu nhanh đỡ lấy nàng, một tay để nàng tựa vào người, một tay đặt trước ngực truyền chân khí.

Lâm Nhất Tần được trợ lực, cảm xúc hoảng sợ hỗn loạn dần bình ổn, chỉ là chân tay bủn rủn không thể đứng thẳng.

Vi Nhất Tiếu cũng bị thảm trạng trước mắt làm tức giận đến nảy lửa, nhưng bệnh nàng chưa khỏi, thân thể choáng váng hoa mắt, đứng cũng

https://thuviensach.vn

không nổi, sao có thể ném nàng sang một bên mà ra tay? Hắn đành bế nàng rời xa địa ngục trần gian này, tìm khách điếm nhỏ tạm trú.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 25

Quách Viện Sĩ Xuất Trướng

Sau khi hai người Lâm Vi nhìn thấy thảm trạng dã man nơi kênh đào liền khiếp sợ, trọng lòng đầy phẫn nộ bi thương lại không có chỗ bùng nổ, chỉ có thể tìm một khách điếm nhỏ ở Tể Châu trọ lại.

Lúc này đã là hoàng hôn, một tiểu nhỉ sầu mi khổ kiểm (mặt mày u sầu) mang lên chút bánh ngô rau xanh, vẻ có lỗi nói:

“Khách quan, thật xin lỗi, trông điếm chỉ còn chút đồ ăn này, miễn cưỡng ăn chút đi.”

Trai tráng khỏe mạnh trong vùng đều bị kéo đi sửa kênh đào, cứ thể nông nghiệp kinh tế khó khăn, có tiền cũng không mua được thứ tốt.

Vi Nhất Tiếu ý bảo không sao, sau khi tiểu nhị rời đi, hai người yên lặng không nói gì cúi đầu ăn cơm.

Lâm Nhất Tần bị xe thi thể tanh tưởi kia dọa đến, tâm tình lúc này thê thảm buồn bực, trong bụng dợn sóng ghê tởm, chỉ ăn một ngụm liền buông đũa.

Vi Nhất Tiếu biết nàng khí huyết tắc nghẽn, ép ăn cũng vô ích, cũng không khuyên nàng, cúi đầu từ từ ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần nhìn hắn, chỉ thấy hắn nâng tay nhắc đũa thong thả đến cực điểm, không buồn không vui, ánh mắt tối đen phiếm khí lạnh hàn quang, nhìn chằm chằm cái bàn. Trên mặt sát khí càng ngày càng đậm, toàn thân tản mát ra lệ khí âm hàn thấu xương, tựa như hơi lạnh đêm đông, ánh mắt đầy sát thương. Trong lòng nàng phát lạnh, biết hắn sắp đại khai sát giới.

Đồng hành hơn nửa năm, Vi Nhất Tiếu thường xuyên cùng người khác so đấu võ công, dù đối thủ có đông, võ công cao cường, nhưng dù tình hình nguy cấp, hắn cũng chưa bao giờ giết người trước mặt nàng, cùng lắm chỉ chưởng chụp, ngay cả binh khí cũng chưa để dính máu.

Lâm Nhất Tần đương nhiên biết người trong võ lâm ai cũng không phải người nhân từ biết nương tay, Vi Nhất Tiếu bất quá không muốn nàng sợ hãi mới ra tay không thấy máu thôi.

Nếu không có lần ngoài ý muốn kia, nếu nàng không xuyên qua đến đây, bọn họ cũng không có quan hệ gì. Hai người cùng hô hấp một bầu không khí, uống chung một loại nước, tại thế giới này gặp nhau, nhưng trước giờ chưa từng là người cùng thế giới.

Hắn vụng trộm ra ngoài, hắn lẳng lặng trở về.

Nàng bình yên ngủ say, nàng mỉm cười nghênh đón.

Ánh mắt hắn trong suốt, giọng điệu hắn bình thản.

Bước chân nàng bình yên, nàng cũng không oán giận.

Trên người hắn sạch sẽ, vẫn ẩn mùi máu tươi.

Nàng vờ như không biết, vẫn nói đùa cười vui.

https://thuviensach.vn

Dù một người hiệp cốt lòng son, một người tâm địa thiên lương, nhưng thái độ đối đãi với sinh mệnh vô cùng khác nhau, sự chênh lệch thời đại hơn tám trăm năm là hai con đường riêng biệt.

Lâm Nhất Tần không phải thánh mẫu, nhưng thịnh thế bình an, bảo hộ chu toàn, tự nhiên cảm thấy vạn vật đều cần có không gian sinh tồn riêng, dù là đại ác nhân tất cũng phải nhận trừng trị. Huống hồ nơi đây dung hợp nhiều dân tộc, nếu nàng không tận mắt nhìn người Mông Cổ tàn nhẫn bá đạo cũng sẽ không có tư tưởng Đại Hán tộc mạnh liệt.

Mà Vi Nhất Tiếu không chỉ là người trong võ lâm, càng là người có tinh thần phản loạn cách mạng nhiệt huyết sôi trào, hành hiệp trượng nghĩa cũng tốt, diệt trừ quân Nguyên cũng thế, đều là tiêu diệt sinh mệnh khác.

Hắn không muốn giết người trước mặt nàng, tuy có ý bảo hộ, nhưng không phải cũng đồng thời kéo xa khoảng cách giữa hai người sao?

Nhìn thảm trạng nơi tu sửa kênh đào, nàng không nói nên lời. Ngày xưa nàng thường tự hào thổi phồng quê hương mình phồn vinh giàu có, cũng không từng nghĩ đằng sau sự thịnh vượng kia là mấy ngàn năm xương máu hi sinh của tổ tiên. Hạnh phúc bình yên được đổi lấy từ bao nhiêu con người táng thân đáy sông?

Khinh bỉ cổ đại lạc hậu khó khăn mà thổi phồng hiện đại tiên tiến phú cường, có thể nói là quên nguồn quên gốc, cực kì vong ân phụ nghĩa.

Nhưng việc tu sửa kênh đào là chính sách trọng yếu, tiêu phí vô số nhân lực suốt mấy chục năm, đâu thể vì giết mấy người mà thay đổi nổi.

Lâm Nhất Tần suy nghĩ đủ điều, trong chốc lát liền nghĩ đến Vi Nhất Tiếu, lại nghĩ đến đứa nhỏ lặng yên không tiếng động mà ngã vào lòng sông kia, vừa bất đắc dĩ, hối hận, không cam lòng, mờ mịt đều giao thoa, lại kinh ngạc rơi lệ.

https://thuviensach.vn

Nàng đến thế giới loạn lạc này, mặc cho cuộc sống gian nan hay bệnh tật tra tấn cũng chưa từng rơi lệ nỉ non, không phải nàng tính cách kiên cường mà vì cảm thấy khóc cũng không giải quyết được vấn đề, không bằng tiết kiệm chút sức lực suy tư biện pháp giải quyết.

Sự việc xảy ra hôm nay đã ảnh hưởng mạnh mẽ đến tam quan của nàng, mâu thuẫn dao động, tâm thần hoảng hốt, đến lúc rơi lệ cũng không biết nên làm thế nào.

Hai người im lặng không nói gì, đèn cũng không đốt, ngồi yên lặng trong bóng đêm suốt một canh giờ.

Lâm Nhất Tần xoa xoa mắt, cầm tay Vi Nhất Tiếu nói:

“Ngươi có giết người trông coi thì công trình vẫn tiếp tục. Huống chi đám chó săn kia vừa chết, triều đình chắc chắn giận chó đánh mèo lên đầu dân công kia, bọn họ sao phản kháng được? Người này vừa đi, dân chúng cả thành đều phải chết. Huống chi kênh đào một ngàn hai trăm dặm, ngươi có thể đi dọc đường sông mà giết sạch lũ cẩu quan sao?”

Vi Nhất Tiếu không muốn liên lụy lão bán trà kia, làm sao không hiểu rõ đạo lí này. Chỉ là hắn học võ luyện võ, đi lại trong giang hồ, diệt trừ Mông Nguyên, cứu vạn dân khỏi nước sôi lửa bỏng là lí tưởng của hắn. Hiện thời chính mắt nhìn thấy người Nguyên hành hạ dân công, tức giận đến lí trí không còn, lửa nóng thiêu đốt trong ngực, sao có thể nhịn cơn tức này?

Trong lòng mâu thuẫn trùng trùng mới ngồi lâu trong này mà chưa ra hoàn hành động.

Lâm Nhất Tần thấy hắn không lên tiếng, hơi lạnh trên mặt chưa giảm, biết người này thường ngày cười hì hả, độc mồm quái đản, nhưng khát vọng trong lòng là cao thượng nhiệt tình, tuyệt không thua gì nhân sĩ cách mạng yêu nước.

https://thuviensach.vn

Thấy cảnh tượng này, nàng nhát gan sợ phiền phức đều phẫn nộ đến hộc máu, sao hắn có thể nhịn. Lúc này an ủi nói:

“Không phải chúng ta tha cho chúng, chỉ là dùng biện pháp khác thôi.”

Vi Nhất Tiếu thế mới giương mắt nhìn nàng:

“Biện pháp gì?”

“Giết không được, chẳng lẽ không dọa được sao? Chúng ta tìm thủ lĩnh, có thể dọa liền dọa, có thể uy hiếp liền uy hiếp, chí ít cũng phải bắt hắn nâng cao đãi ngộ cho dân công, không cho hắn tùy tiện đánh người mới tốt.”

Vi Nhất Tiếu từ trước giờ làm việc quái đản, tâm tư linh hoạt, vừa mới máu nóng lên não khiến trí lực giảm sút, lúc này nàng nhắc tới liền tỉnh ngộ, sương lạnh trên mặt tiêu tan, cười nói:

“Không sai, ta cũng có lúc tức giận choáng váng, không thể giết, vạy chẳng lẽ không thể dọa sao?

Hai người trong lòng dấy lên tia hi vọng, lập tức hành động, hỏi thăm tiểu nhị người giám sát công trình trị thủy.

Khúc sông Tể Châu cùng hai trặm dặm phụ cận đều do Quách thái sử, một vị quan triều đình phái tới giám sát chất lượng công trình, phụ trách đốc thúc cho đúng kì hạn thi công.

Chỉ nghe nói năm nay hắn tuổi đã già, thân thể không tốt, rất ít khi đến công trường, người biết mặt hắn không nhiều.

Hai người hỏi rõ chỗ ở của hắn, đêm đó liền từ khách điếm luồn ra, chuẩn bị thăm viếng Quách phủ.

https://thuviensach.vn

Quách phủ ở Tể Châu nằm trong khu vực quan to quý nhân ở, có lẽ để ngăn ngừa dân công trị thủy tạo phản, khu này tuy nhỏ nhưng vũ khí trang bị đầy đủ. Nhà giàu có đêm khuya vẫn có mấy tổ thủ vệ canh tuần dạo chơi qua lại. Vi Nhất Tiếu đương nhiên không để bọn họ vào mắt, ôm Lâm Nhất Tần vượt mấy vòng thành, trèo tượng xâm nhập Quách phủ.

Quách phủ diện tích rất lớn, trước sau đều có sân, chỉ là trong nhà khá đơn giản, không có đồ dùng gì hoa lệ, tôi tớ cũng chỉ có vài người.

Vi Nhất Tiếu lẻn vào mỗi gian phòng xem xét, điểm huyệt ngủ từng hạ nhân, chỉ để lát nữa hù dọa chủ nhân bọn họ không có người tỉnh dậy đến quấy rầy.

Lúc này đêm đã khuya, trong phòng chủ lại đèn sáng, xem ra Quách thái thú còn chưa đi ngủ.

Hai người ẩn trong viện nghe ngóng tình hình, không thấy tiếng nói chuyện, liền chuẩn bị nhìn xem tình huống trong phòng.

Lâm Nhất Tần thật kích động muốn sử dụng chiêu thức rình trộm thiết yếu trong phim truyền hình cổ trang: dính nước miếng vạch cửa sổ giấy, chuẩn bị cho Vi Nhất Tiếu nhìn thấy tố chất chuyên nghiệp của nàng.

Ai ngờ nước miếng mất không ít, thế mà một cái lỗ nhỏ cũng không chọc nổi, nàng không khỏi thầm chất vấn biên kịch.

Vi Nhất Tiếu buồn cười, ghé vào tai nàng nói nhỏ:

“Là vải bố, chút lực nhỏ của ngươi trạc không nổi.”

Lâm Nhất Tần quẫn bách, thầm mắng Quách thái thú kì dị. Nơi khác đều thật đơn giản, càng muốn dùng nhiều tiền tạo cửa sổ giấy. Người này khẳng định không biết phơi nắng có thể bổ sung vitamin D, không trách được hắn bị bệnh, đúng là lão còi xương.

https://thuviensach.vn

Nếu rình xem không được, liền trực tiếp đi vào thôi, dù sao cũng là uy hiếp đe dọa, trực tiếp càng gọn.

Vi Nhất Tiếu đem đao nhét vào khe hở kề cửa sổ, phá chốt, mở cửa sổ ôm Lâm Nhất Tần nhảy vào.

Ai ngờ vừa tiến vào liền thấy trên đùi bị một vật đụng vào, thì ra là một sợi cước rất nhỏ giăng sát cửa sổ, trong ánh đèn mờ mờ không thấy rõ lắm, hơn nữa vị trí xảo diệu, chỉ cần có người theo cửa sổ nhảy vào chắc chắn đụng phải.

Vi Nhất Tiếu chạm phải dây này liền thầm nghĩ không tốt, nghe được trên đầu cùm cụp một tiếng vang, ứng biến thần tốc, ôm Tiểu Lâm nhanh chóng lật người, tránh thoát khỏi mũi tên nhọn từ đầu nỏ bắn ra, nhẹ nhàng đáp xuống đất.

Ai ngờ vừa chạm đất, dưới chân bị kéo, thế lại động vào cơ quan.

Lúc này dưới chân đã mất chỗ mượn lực, Vi Nhất Tiếu dùng tay chộp lên vách tường, quay người nhảy lên. Hắn khổ luyện quyền cước công phu, lực đạo phi phàm, một chưởng này đủ lưu lại dấu tay năm ngón trên tường.

Vi Nhất Tiếu ôm Lâm Nhất Tần vừa nhảy vừa lăn, trong lúc vô tình đã lọt vào giữa phòng, vừa đặt chân vào đã bị một cái lưới vây lại.

Mấy cơ quan nơi đây thiết kế vô cùng tinh vi. Người tới nếu né tránh cung tiễn sẽ nhảy sang phương hướng khác, lúc này lại trúng cạm bẫy nơi ngã xuống. Coi như hai cạm bẫy đều né được, cũng bị ép tiến vào giữa phòng, không có chỗ mượn lực tất bị lưới bao vây.

Vi Nhất Tiếu là kẻ tài cao gan cũng lớn, đánh gia thái sử nho nhỏ này không có nhân vật lợi hại bảo hộ mới mang Lâm Nhất Tần vào phủ, nào biết vài cạm bẫy rõ ràng được thiết kế riêng vì cao thủ võ lâm, hết thảy tính

https://thuviensach.vn

chuẩn phương vị (phương hướng và vị trí) hắn né tránh, quả nhiên tâm cơ thâm trầm thủ đoạn ác độc.

“Khặc khặc khặc khặc khặc khặc ~~~~~~ bị lão phu bắt được thôi ~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~”

Một thanh âm cực đoan tà ác kiêu ngạo vang lên, dưới ánh đèn, một lão nhân béo râu tóc đều bạc cười đến nghiêng ngả đắc ý phi thường.

“Hừ hừ, lão phu thiết kế cơ quan đều có chỗ tinh xảo, há đám giang hồ vũ phu các ngươi có thể lí giải? Chỉ cần ngươi xúc động lao về phía cửa sổ, đụng phải tơ bạc, các cơ quan trùng trùng phát động, ngươi võ công cũng coi như không sai, tránh thoát hai cái trước, chỉ tiếc lưới này dệt từ tơ bạch kim cùng tàm ti, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng khó thoát.”

Lâm Nhất Tần xem lão già đắc ý kiêu ngạo, hoa chân múa tay vui sướng, cảm giác như con nít đang khoe đồ chơi, chẳng có chút uy hiếp nào.

Nhìn hắn béo mập hành động trì độn chậm chạp, hiển nhiên không biết võ công. Tiểu Lâm trên đầu rơi vài giọt mồ hôi lạnh hỏi:

“Chỉ động vào dây tơ ở cửa sổ mới phát động cơ quan, nếu chúng ta theo cửa chính tiến vào, ngươi ngăn cản bằng cách nào?”

Lão đầu chớp chớp mắt, hiển nhiên là chưa suy tính qua vấn đề này, liền ngây người hai giây, liền thẹn quá hóa giận nói:

“Hừ hừ, dù sao các ngươi đều thích từ cửa sổ tiến vào, lại quản ta ngăn cản thế nào!”

Lâm Tiểu Tiên trên đầu mồ hôi như thác Lư Sơn, rõ ràng là hắn chỉ nghĩ phòng tiểu tặc, lại không nghĩ cách đối phó cường đạo từ cửa chính tiến

https://thuviensach.vn

vào. Mà cũng đúng, xem hắn béo như vậy, liền đặt bẫy ở cửa chính sợ rằng cũng tự bước vào bẫy đi.

Hôm nay Vi Nhất Tiếu theo sở thích tiến vào bằng cửa sổ mới bị bắt, chứ như Tạ Tốn thích đập cửa, lão đầu kia không hay ho rồi.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 26

Vi Nhất Tiếu hỏi:

“Ngươi làm sao biết tối nay chúng ta sẽ đến mà chờ bắt ta? ’

Lão đầu cười nói:

“Lão phu đương nhiên không biết, chính là hôm nay ta còn bài toán chưa giải ra mới đốt đèn tính toán đến tận giờ.”

Hai người đảo mắt nhìn qua phòng, quả nhiên trên bàn một xấp giấy Tuyên Thành dày, trên ghi toàn những phép tính, còn có mấy dụng cụ đặt trong phòng, nhìn rất giống mô hình quan sát đo lường tính toán thiên văn. Thì ra Quách thái sửa là người đam mê khoa học.

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ trong lòng:

“Không bằng nói cho hắn vài điểm tri thức khoa học tiên tiến, khiến hắn chấn động, đổi lấy tự do”

Nghĩ đến bản thân xuyên qua đến đây, luôn đi theo cao thủ tán loạn, lúc này cuối cùng cũng có cơ hội phát huy tri thức siêu việt thời đại, nhất thời tâm tình cực tốt, hai mắt rạng rỡ sáng rọi:

“Ha ha, ngươi tính bài toán gì, nói ta nghe chút xem nào?”

https://thuviensach.vn

Lão đầu sửng sốt, vốn tưởng nàng sẽ mở miệng xin tha, không nghĩ tới nàng đưa ra yêu cầu như vậy, chẳng lẽ là cao thủ toán học?

Hắn nếu nhiệt tình yêu thương khoa học, tự nhiên muốn cùng người khác luận bàn, lúc này trả lời:

"Là tính chu trình chuyển động của hành tinh dùng hệ thức….."

Lâm Nhất Tần bị đề mục này làm cho mông lung, thầm nghĩ:

"Cái gì! Đây là cái gì? Ngươi một cái khoa học nghiệp dư, làm gì ham tính đề mục phức tạp như vậy!?"

Nàng vốn tưởng lão đầu này cùng lắm tính chút gì nhân chia, khai căn, đạo hàm, nguyên hàm, giải phương trình viết ra vài cái cho hắn là được, không nghĩ tới đề mục này bao gôm tập hợp tính thiên văn, nàng học khoa văn làm sao đối phó nổi, ngay lập tức choáng váng.

Lão đầu nhìn nàng mờ mịt, liền biết nàng chưa từng nghe qua mấy thứ này, lúc này khinh bỉ nói:

"Hừ! Ta còn tưởng ngươi có chút đầu óc, không nghĩ tới thật giả lẫn lộn! Chờ ta gọi người đem bọn ngươi đến quan phủ đánh roi!"

Lúc này lão lấy ra cái chuông đồng nhỏ muốn rung.

Lâm Nhất Tần trong lòng khẩn trương, vội vàng hô:

"Đừng! Đừng! Đừng! Đem chúng ta thả, ta liền nói cho ngươi một bí mật lớn!"

Lão đầu lúc này dừng tay, mắt chuyển tò mò hỏi:

"Tính khoảng cách quỹ đạo? Ngươi biết cái gì?"

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần biết thành bại là lúc này, không giấu diếm gì, hô to:

“Nói cho ngươi, kỳ thực trái đất là hình cầu! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ”

Lão đầu béo trợn mắt há hốc mồm, kinh ngạc không nói nên lời, nhìn chằm chằm Lâm

Nhất Tần từ trên xuống dưới như thấy quái vật.

Lâm Nhất Tần vô cùng đắc ý, cảm thấy cuối cùng cũng chấn động được lão đầu, cực có cảm giác thành tựu.

Ai ngờ lão đầu khiếp sợ qua đi, ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, cười đến mức nước mắt tràn ra ôm bụng không thôi, nói cũng nói không hoàn chỉnh:

“Ngươi, ngươi, ta cứ nghĩ ngươi muốn nói gì chứ, trái đất đương nhiên hình cầu!! Trát Mã Lỗ Đinh từ bốn mươi năm trước đã làm ra mô hình địa cầu, chẳng lẽ ngươi bây giờ còn xem đây là bí mật lớn sao? Quách Thủ Kính ta không dễ lừa như vậy! Oa ha ha ha ha ha ha ha ~~~~~~~~~~”

Lâm Nhất Tần lại hoa hoa lệ lệ muốn té xỉu.

Không chỉ trách bản thân đần độn, càng kinh ngạc thân phận lão đầu trước mắt.

Hắn! Hắn! Hắn chính là triều nguyên siêu cấp nổi tiếng nhà thiên văn học, nhà toán học, nhà thủy lợi học lớn Quách Thủ Kính a! ! !

Khó trách hắn ở Tể Châu giám thị xây dựng kênh đào, lại ham mê thiên văn đến vậy.

Chỉ là sách giáo khoa lịch sử mô tả hắn hình tượng đoan chính, khí chất cao nhã, nơi nào nhân phẩm thấp hèn giống lão đầu trước mắt này a! ! ! ! ! !

Quả nhiên chân tướng lịch sử luôn khiến người ta đau lòng.

https://thuviensach.vn

Quách Thủ Kính, nhà khoa học trình độ cao nhất thời đại, quả là viện sĩ Nguyên triều, bản thân mình múa rìu qua mắt thợ, quả không biết lượng sức, đem mặt mũi nhân sĩ xuyên qua toàn bộ quăng hết xuống sông.

Lâm Nhất Tần bị hắn cười nhạo đến sắc mặt bụi bại, thân hình lay động, xấu hổ đến mức muốn dùng giấy chứng nhận học vị xé rách rồi tự sát.

Vi Nhất Tiếu vốn luôn cười hì hì nghe bọn họ đối thoại, lúc này thấy Lâm Tiểu Tiên thần sắc không đúng, biết nàng trọng thương chưa lành, cầm lấy cổ tay nàng bắt mạch, liền biết mạch tượng phù phiếm, khí huyết bốc lên, hiển nhiên là bị lão đầu này chọc tức.

Vi Vi nhất thời giận tím mặt, dang tay chộp lưới, nội lực vừa xuất một phần liền đem cái gì tơ bạc tơ tàm xé rách làm hai, khiến lão đầu kia sợ tới mức tê liệt ngã xuống ghế.

Hắn sắc mặt phát lạnh, hừ lạnh một tiếng:

“Hừ hừ, đem ngươi đánh cho tê liệt, cũng không cần biết trái đất là tròn hay méo nữa, cho ngươi tính quỹ đạo nắm tay của ta đi!”

Giơ chưởng hướng lão đầu đạnh, quả thật muốn đánh hắn đến tàn phế.

Lâm Nhất Tần thấy Vi Nhất Tiếu giương tay, chỉ biết hắn muốn đánh người, không khỏi thầm than vận khí lão Quách quá tệ, Thanh Dực Bức Vương Vi Nhất Tiếu đâu phải hạng dễ chọc?

Vị khoa học gia vĩ đại này nhân phẩm có chút vấn đề, nhưng nàng cũng không thể trơ mắt nhìn hắn bị đánh cho tàn phế, lúc này gắt gao ôm chặt lấy cánh tay Vi Vi cầu tình:

“Quên đi, hắn nói cũng không sai. Tin tức từ công trình thủy lợi còn muốn lấy từ hắn đấy!”

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu thế mới buông tay, lạnh lùng nói:

“Ngươi cũng là người Hán, thế lại trợ Trụ vi ngược, giúp Thát tử (người Nguyên) giết hại dân chúng, thật sự đáng chết, còn muốn nói gì sao?”

Quách Thủ Kính hiển nhiên không nghĩ tới Vi Nhất Tiếu sẽ hỏi những lời này, lúc này vịn bàn đứng dậy:

“Các ngươi, các ngươi là tới vì chuyện sửa kênh đào?”

Lâm Nhất Tần nói:

“Đương nhiên. Chẳng lẽ ở trong này làm trộm sao? Trong nhà ngươi thật nghèo, muốn trộm cũng chẳng có thứ gì. Còn ngươi, nếu giám thị thủy lợi, sao còn theo đám Nguyên binh kia hành hạ dân công đến chết?”

Quách Thủ Kính nhất thời sắc mặt u ám, suy sụp ngồi xuống, không còn tí thần thái phấn khởi như trước:

“Ài, ngươi tưởng ta nguyện ý sao? Hoàng thượng phái ta đến giám sát xây dựng kênh đào, chỉ cho ta phụ trách chỉ đạo kĩ thuật, quản dân công là người khác, bọn chúng đánh dân cắt xén tiền lương ta một chút cũng không được nhúng tay. Trên công trường mỗi ngày dân công không chết cũng bị thương mấy chục người, người làm như ta không biết sao? Muốn quản mà không thể quản, thế nên ta mới luôn giả bệnh ở nhà, không muốn nhìn thảm trạng kia…”

Nói xong liền lão lệ tung hoành (khóc nức nở), không thể kiềm chế

Vi Nhất Tiếu nói:

“Ngươi là giám chế công trình, làm sao không nhúng tay vào được?”

Quách Thủ Kính đáp:

https://thuviensach.vn

“Người Mông Cổ từ trước nay không tín nhiệm người Hán. Ta ở trong triều dù làm quan thái sử, ngoài trừ việc trị thủy linh tính, một chút quyền lợi cũng không có. Danh tuy là tổng quản, nhưng chuyện tiền bạc, thuê dân công, đều là Tể Châu nha môn làm, chỉ cho ta nói bọn họ làm cái gì, còn phần hạng mục công trình cụ thể, không cho ta nhúng tay làm.

Lâm Vi hai người vào Quách phủ, nhìn đến đồ dùng đều đơn sơ mộc mạc, Quách Thủ Kính tuy béo, nhưng ăn mặc quần áo thô sơ liền biết hắn không nói dối.

Hai người vốn mang đầy hi vọng vào lần đột nhập ban đêm này, không nghĩ tới bận rộn nửa ngày, lại được kết quả như thế, không tránh khỏi mất mát dị thường.

Quách Thủ Kính tuy tính khí cáu kỉnh như trẻ con, nhưng đối với việc trị thủy là thiên phú dị bẩm, từ 30 tuổi đã quản lí thủy lợi quốc gia, vài thập niên nay có công lớn trong việc sửa đê, tạo phúc cho vô số dân chúng, sao có thể là phường đại gian ác?

Việc sửa kênh đào tuy tất yếu, nhưng nhìn thảm trạng này sao nỡ đành lòng?

Ba người không nói gì, lặng người lúc lâu

Quách Thủ Kính đột nhiên nói:

“Các ngươi ban đêm đến đây là muốn ta giúp dân công sửa đê kia sao?”

Lâm Vi hai người đều gật đầu.

Lão Quách trong mắt đột nhiên sáng ngời, nói:

“Các ngươi thân có võ công, lại nhiệt tâm như thế, không bằng tìm huyện lệnh Tể Châu cùng đầu lĩnh trông coi, dọa bọn họ, không chừng có

https://thuviensach.vn

điều kì hiệu”

Tức thời liền lấy giấy Tuyên Thành ra, liệt kê từng quan viên quản lí kênh đào.

Vi Vi cùng Tiểu Lâm thấy hắn nguyện ý hỗ trợ đều thật cao hứng.

Ba cái đầu chụm lại một chỗ, nghiên cứu sôi nổi.

Quách Thủ Kính trí nhớ siêu tốt, không chỉ báo cáo tên cùng chức vị mà còn giải thích kĩ lưỡng từng tính cách, sở thích, nhân phẩm, người nào háo sắc, kẻ nào nhát gan, tên nào tham tài, tên nào sợ vợ.

Có tư liệu kĩ càng, việc tiến hành uy hiếp đe dọa càng dễ dàng hơn.

Hai người cầm xấp giấy Tuyên Thành thật dày, cảm tạ lão Quách, rời phủ đi ra, giờ phút này ngập tràn hi vọng, tin tưởng tràn đầy.

Lâu không ‘dạo đêm’, Lâm Nhất Tần cảm thấy mỏi mệt. Đi một lúc liền ngừng lại, ngồi ở tảng đá ven đường nghỉ tạm. Vi Nhất Tiếu cười nói:

“Tảng đá tính hàn, ngươi cứ ngồi xuống như vậy, không sợ bụng đau sao?”

Lâm Nhất Tần ngước mắt lên nhìn:

“Ngươi đối với bệnh phụ khoa thật hiểu biết”. Trong lòng lại ấm áp vui vẻ.

Lại nhớ tới hôm nay khi leo tường thành xong hắn đưa tay đẩy mình ra, trong lòng muốn đùa cợt hắn một phen, lúc này liền nhăn mày, dáng vẻ đáng thương nói:

“Đầu ta thật choáng váng, thật sự đi không nổi.”

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa ngước lên, lộ ra ánh mắt nai con dịu ngoan đáng thương.

Vi Nhất Tiếu biết rõ nàng giả trang xấu lắm, nhưng cũng không có biện pháp, chỉ có thể xoay người ngồi xổm xuống, chuẩn bị cõng nàng.

Hắn vừa xoay người, Lâm Tiểu Tiên vẻ mặt đáng thương liền lộ ra ánh sáng, nụ cười tà ác mà đáng yêu, làm một cái hổ đói nhào đến ăn dê (đói hổ phác dương) nhảy lên lưng Vi Vi, vòng tay ôm chặt cổ hắn.

Khi Vi Nhất Tiếu muốn sử dụng khinh công bay về phòng, Tiểu Lâm liền đem cằm tựa vào bờ vai hắn, nhẹ nhàng thổi khí bên tai:

“Tối nay ánh trăng thật sáng, chúng ta chậm rãi đi về được không?”

Thực ra với thể lực của Vi Nhất Tiếu cõng một người mấy chục cân chậm rãi đi trăm dặm cũng không thấy mệt.

Chỉ là thân thể trên lưng mềm mại ấp áp, hơi thở như lan thổi nhẹ bên tai, khiến nửa người hắn đều đã tê rần, làm sao tâm bình khí tĩnh tiêu sái đi đường?

Lâm Nhất Tần ngày đó bị thương sinh bệnh, hắn cũng từng cả ngày lẫn đêm ôm nàng sưởi ấm độ khí, nhưng khi đó nàng sinh tử chưa rõ, trong lòng lo lắng như lửa đốt, nào có tâm trạng chờ mong cảnh tượng kiều diễm như tối nay.

Dù là ‘con dơi’ ngày thường răng nanh sắc nhọn, miệng lưỡi độc, lúc này một câu cũng không nói nổi, chỉ có thể cắn chặt răng, toàn thân căng thẳng, từng bước từng bước một hướng về khách điếm. Rốt cục hắn cũng hiểu ‘Đau, cũng vui vẻ’ là loại cảm giác phức tạp ra sao.

Lúc này ánh trăng sáng ngời, gió đêm phơ phất, hai người lẳng lặng gắn bó, Lâm Nhất Tần nhìn gò má hẹp nhọn của Vi Vi, thân hình gầy gò mà mạnh mẽ, cảm thấy an tâm dị thường.

https://thuviensach.vn

Hai người gần, gần như thế, gần như vậy…

Gần đến nỗi có thể nghe được nhịp tim, nhịp thở của đối phương, nghe được suy nghĩ gắn bó không muốn rời xa…

Bọn họ không sinh cùng một thế giới, không sống cùng một thế giới, lại gặp nhau hiểu nhau, cùng hô hấp một bầu không khí, cùng uống một nguồn nước, cùng nhìn chung phong cảnh, cùng chịu một dạng thống khổ, cũng có thể cảm nhận được cùng loại ấm áp.

Bèo nước gặp nhau, trôi dạt nơi đâu. Có duyên tri ngộ, cần gì để ý gian nan, cần gì để ý khoảng cách vô vị, cần gì để ý những khác biệt vô vị kia…

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 27

Tiếng Thét Chói Tai Kinh Động

Túc Sinh Lương, nam, 44 tuổi, là tổng quản trưởng quan phủ Tể Châu, chuyên quản tài chính, từ ba năm trước đảm nhiệm chi tiêu tiền tài cho xây dựng kênh đào có công nhiều lần được khen thưởng, tóm lại là bậc đại quan tiền đồ vô lượng.

Mấy ngày trước, có vị trung thư tỉnh là đồng học gửi thư nói Túc tổng quản làm việc ‘tận tâm’, khiến bề trên vui mừng, rất có hi vọng thăng chức.

Nhưng Túc Sinh Lương không muốn thăng quan, bởi vì việc điều hành xây dựng kênh đào là công việc béo bở, không kể tiền công hay nguyên vật liệu, đều là món hời lớn kiếm ra tiền, chưa kể tiền trợ cấp hàng tháng lại ngày một tăng cao.

Hôm nay vị đầu lĩnh trông coi kia lại đưa tiền hàng tháng đến, so với tháng trước nhiền hơn ba phần. Túc Sinh Lương trong lòng mừng thầm, trên mặt lại không đổi sắc, chỉ nói với cấp dưới vài câu qua loa, định bụng ăn bớt tiền.

Loại chuyện này hắn từng làm nhiều lần, thu vén dễ như trở bàn tay, nhưng hôm nay xác thực không biết như thế nào trong lòng luôn có chút lo sợ bất an.

https://thuviensach.vn

Giữa trưa khi dùng cơm, chén sứ hải đường hồng tự nhiên vỡ thành bốn cánh hoa chỉnh tề, không ai chạm vào, chén canh nóng toàn bộ đổ lên tay hắn, Túc Sinh Lương tức giận đến nỗi muốn nôn ra máu, lôi đầu bếp ra đánh ba mươi gậy. Hắn trước nay mê tín, bát cơm vỡ tan vốn là chuyện xấu, huống chi vỡ thành bốn cánh hoa.

Chạng vạng trên đường hồi phủ, cỗ kiệu gỗ thế nhưng bị gãy giữa đường, hại hắn chỉ có thể đi bộ về nhà.

Lúc này mặt trời đã xuống núi, sắc trời hôn ám, trên đường không có mấy người, gió âm từng từng trận thê lương. Túc Sinh Lương đi trên đường, ba lần bảy lượt gặp con chó mực vĩ đại ngồi xổm giữa đường, không khỏi thầm than xúi quẩy.

Về tới nhà, quản gia sắc mặt trắng bệch, răng đánh vào nhau lập cập run run báo cáo, nói trong vòng một ngày, toàn bộ gà vịt chó mèo đều chết hết, toàn bộ đều mất hết máu mà chết thê thảm.

Túc Sinh Lương lúc này mới thấy sự tình không ổn, đem tôi tớ trong nhà lôi ra hỏi từng người, nhưng mặc kệ giết gà dọa khỉ đánh roi mấy người hay dụ dỗ tiền tài cũng không có chút manh mối. Máy người đều nói chỉ một trận gió lạ thổi qua, vật còn sống đều ngã xuống đất chết hết, trên mình không còn một giọt máu.

Vài tiểu thiếp sợ tới mức đứng cũng không nổi, chỉ cầu lão gia cho các nàng về nhà mẹ đẻ tránh đi vài ngày.

Túc Sinh Lương vừa tức vừa sợ, nghĩ đến nữ tử âm hàn chiêu đến tà vật, liền cho các nàng về nhà hết.

Khi trời tối hắn, hắn liền sai gia đinh thắp đèn đuốc sáng trưng, chỉ chờ sống qua tối nay, ngày mai liền đi đạo quán mời đạo sĩ trừ tà.

https://thuviensach.vn

Hôm nay ban đêm mây che đầy trời, một tia ánh trăng cũng không có, âm phong từng trận thổi thê lương, mèo kêu như tiếng quỷ khóc, đem Túc phủ dọa đến run người, toàn phủ không dám chợp mắt.

Cũng có hạ nhân vụng trộm nói do lão gia làm nhiều chuyện xấu lắm, hại chết nhiều dân công nên giờ bị báo ứng.

Túc Sinh Lương kinh sợ, đứng ngồi không yên, ngồi quỳ trước pho tượng bạch ngọc Bồ Tát nơi phòng thờ đèn đuốc sáng trưng, tay cầm phật châu không ngừng niệm Nam Mô A Dì Đà Phật.

Tới nửa đêm, Túc Sinh Lương đột nhiên cảm thấy trong phủ tĩnh mịch lạ thường, không khỏi thầm mắng hạ nhân lười biếng, dám bỏ đi ngủ.

Khi mở cửa gọi người, đã thấy trong viện không một bóng người, trong viện vắng vẻ, chỉ có vài cây đuốc sắp tàn, những ngọn lửa mỏng manh nhảy lên như bóng ma quỷ mị nhấp nháy.

Túc Sinh Lương kìm lòng hoảng sợ, giương giọng kêu to, nhưng không ai đáp lời. cuối cùng chính hắn nhịn không được, thanh âm có chút run run thê lương, lại không dám kêu nữa, chỉ sợ trong bóng đêm có thứ gì nhẹ đáp lời.

Hắn đem cửa đóng chặt, quỳ gối trước tượng Quan Âm chuẩn bị niệm kinh.

"Tí tách, tí tách, tí tách."

Trong màn đêm tĩnh mịch, một thanh âm dòng chảy nhẹ nhàng vang lên.

Túc Sinh Lương ngẩng đầu nhìn, lại thấy trên tượng Quan Âm chảy máu, dưới chân Bạch Ngọc Quan Âm là vũng máu ẩm ướt, mặt cười hiền lành đột nhiên quỷ dị dị thường.

https://thuviensach.vn

Túc Sinh Lương hét lên một tiếng, đứng không vững, cầm lấy đế nến lui vào một góc.

Cửa sổ đã khép chặt giờ bung mở, gió thổi rung động, từng trân gió lạnh buốt giá khiến người rợn tóc gáy.

Một tiếng thở dài nhẹ nhàng quanh quẩn trong không khí, Túc Sinh Lương nhìn thấy một cái bóng trắng chợt lóe, hắn không tự giác nhìn lại, trong viện một bóng ma áo trắng mông lung chân không chạm đất lơ lửng bay trên không trung, tóc dài rối tung, mặt trắng bệch, mười móng tay dài sắc nhọn đầy máu tươi.

Một ánh sáng xanh u ám chiếu rọi xuống, nàng chậm rãi, chậm rãi, ngẩng đầu lên…

“Ngao! ! !

té trên đất, bất tỉnh nhân sự.

Ngoại truyện:

Trên có nói đến việc Vi Vi trong thống khổ có vui vẻ cõng Lâm Tiểu Tiên chậm rãi đi về khách điếm, không khí tối đó muốn phong cách có phong cách, muốn sâu đậm có sâu đậm, muốn sau đó có sau đó…

Đáng tiếc trên đường về Lâm Tiểu Tiên đã ngủ say như chết, vì vậy không phát sinh chuyện gì, ‘con dơi’ thoát được một kiếp, an toàn bảo vệ trinh tiết… …

Sáng sớm hôm sau, hai người lấy tư liệu Quách lão đầu đưa nghiên cứu đối sách đe dọa.

“Nói đến phim kinh dị, ba yếu tố cơ bản là:

1. Quỷ quái báo thù sinh tiền nhất định là kẻ yếu thế, sau khi chết đi mới tìm đên báo thù

2. quỷ phải là phái nữ hoặc trẻ con

3. Bối cảnh khủng bố còn quan trọng hơn quỷ khủng bố.”

Lâm Nhất Tần cảm thấy phim kinh dị dọa người nhất vẫn là phim Nhật Bản, vì thế thiết kế tình tiết theo các tác phẩm này.

“Làm sao ngươi hiểu rõ mấy chuyện kì quái vậy?”

“Khụ… Bởi vì ở chỗ chúng ta có một nhóm người chuyên làm công tác hù dọa người khác.”

“Ta càng ngày càng cảm thấy quê hương ngươi thật thần kì, chuyện nhàm chán vậy cũng có thể trở thành nghề nghiệp.”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần thật không biết nói gì. Công việc của nàng là chơi game, chẳng phải càng nhàm chán sao?

Những lĩnh vực sáng tạo luôn gây dựng sự nghiệp nhanh hơn làm công ăn lương bình thường. Tiếc là tại thời đại ăn cơm cũng thành vấn đề này, chút nghề nghiệp kia cũng thành vô dụng.

“Ngươi quản nhiều thế làm gì, dù sao lần này cần dùng đến!”

Thực ra chuyện hù dọa người khác một mình Vi Nhất Tiếu có thể làm tốt lắm. Hắn khinh công trác tuyệt, như gió như chớp, như quỷ mị, ban ngày dùng đều giống chuyện kì quái huống chi là buổi tối?

Nhưng Lâm Tiểu Tiên thái độ tích cực mười phần, kiên trì muố tham gia ‘chuyến thăm viếng ban đêm’ có ý nghĩa nhân đạo này, cũng đã chuẩn bị n thứ đạo cụ chuyên nghiệp cùng kịch bản phim kinh dị kinh điển.

(À, thực tế vì nàng rất nhàm chán, rảnh rỗi sinh chuyện đó mà…)

“Vải trắng, bột mì, màn, máu gà…À ta còn cần tóc giả thắng cùng bút vẽ lông mày.”

Đối với loại ham thích kì quái này, Vi Nhất Tiếu cũng thích trò đùa dai tất nhiên sẽ không ngăn cản, chỉ cười hì hì nghe theo phân phó, muốn có cái gì liền chuẩn bị cái đó.

“Toàn bộ đều xong xuôi, nhưng muốn tóc thắng làm gì?”

“Đương nhiên là muốn giả nữ quỷ rồi. Ngươi từng thấy nữ quỷ nào mặt tròn tròn tóc xoăn xoăn chưa? Quả thực làm giảm giá trị kinh dị à!”

Vi Nhất Tiếu tất nhiên cũng cảm thấy tóc xoăn xoăn thật dễ nhìn, nhưng vẫn nghiêm cẩn đáp:

https://thuviensach.vn

“Được rồi được rồi, nhưng không nhất định phải sẽ dùng đến nó nha.” Đồng thời lộ ra nụ cười âm trầm ‘ta có âm mưu’

“Vì sao? Nó rất quý sao?” Bạn học Tiểu Lâm nghi hoặc.

“Hì hì, thành này quá nhỏ, muốn mua cũng mua không được, chỉ có thể đi nơi nghĩa địa nhìn xem có người mới chết hay không.”

... orz... = =||||||

“Gì! ! ! ! ! ! Tóc người chết? ? ! ! ! Lão tử không cần đội! ! ! ! !”

Lâm Nhất Tần hoàn toàn bị tưởng tượng kinh hãi này làm cho phát điên, ai nha, chỉ biết hắn cười rộ lên là không có chuyện gì tốt…

Tuy rằng cổ đại tóc giả đa phần đều dùng tóc người thật để làm ra, bất quá khi tiến vào mộ Mã Vương thời Hán, hai người cũng khai quật được bộ tóc giả chế tạo từ sợi tơ đen, nhưng nếu Vi Nhất Tiếu không muốn nàng biến trang, tự nhiên sẽ không nói thẳng, chỉ dùng nhược điểm của nàng bắt nàng tuân theo.

Bạn học Tiểu Lâm vô cùng nỗ lực nhớ lại tình tiết trong phim ‘Trinh nữ báo oán’ rồi cải biên thành bản ‘Tiểu Lâm kinh dị’, trở thành nữ chính chỉ mong tạo ấn tượng ‘rung động lòng người’, không mong rating phí bản quyền gì cả. Đây là chuyện cỡ nào vui vẻ.

(Việc làm không thu nhập này mà cô cũng thích sao! ?)

Tối hôm sau, Lâm Nhất Tần mặc áo trắng, tô bột mì thật dày hóa trang chính thức lên sàn.

Bọn họ hai người sử dụng những tình tiết như sau:

1. Đầu tiên Vi Nhất Tiếu xem xét địa hình, điểm huyệt ngủ những người không liên quan.

https://thuviensach.vn

2. Sau đó đem Lâm Tiểu Tiên đặt trên cây, trong viện, đầu tượng, trong phòng.

3. Lâm Tiểu Tiên bắt đầu biểu diễn: u oán -> oán hận -> dữ tơn, đe dọa mục tiêu

4. Vi Nhất Tiếu vụng trộm đến sau lưng người bị hại, dùng hàn băng miên chưởng dính máu gà giáng xuống.

5. Sau khi chời người bị hại té xỉu, hai người bố trị hiện trường thần quái

Nữ xuyên qua cùng võ lâm cao thủ kết hợp, có thể nói là phương án hành động tiêu chuẩn năm sao không sơ hở.

Nhưng là…cái gọi là cẩu huyết, chính là có chút …

Vở kịch hoa hoa lệ lệ nửa đoạn đầu thật thuận lợi:

Theo Lâm Tiểu Tiên chỉ thị, Vi Nhất Tiếu đem đủ loại ngạc nhiên kinh hãi bày ra trước mắt Túc đại nhân, không tiếc ăn luôn chó mèo gà vịt của Túc phủ, đắp nặn ra không khí hoa hoa lệ lệ kinh tờ dị.

Nửa đêm đem điểm huyệt hạ nhân, theo chỉ thị đưa bạn học Tiểu Lâm treo lên cây, bản thân ẩn núp sau phòng thờ, chỉ chờ Lâm Nhất Tần diễn xong màn ‘Ngươi hại chết lão công ta, bởi vậy ta tới trả thù’ đầy huyết lệ liền ra tay.

Ai biết người tính không bằng trời tính, đang lúc nữ chính Lâm Tiểu Tiên nhập vai tốt nhất thì…

“Ai u…Đau quá…Hắn rốt cuộc lấy cái gì ném ta vậy hu hu~~~~~~~~”

“Là tràng hạt, ngươi đến gần vậy làm chi?”

https://thuviensach.vn

‘Con dơi’ một bên vừa giúp nàng xoa trán, một bên phê bình nàng diễn không đúng.

“Không đi gần sao hắn thấy mặt nữ quỷ ta hóa trang? Ta vẽ mất một canh giờ đó nha!”

“Đáng đời. Coi như ngươi vận khí không sai, tay kia hắn cầm đến nến đó!”

“ Orz… thiếu chút nữa lăn trở về…”

Hai người trở lại phòng chính, đứng bên người Túc tổng quản đã té xỉu, thảo luận tình tiết tiếp theo trong tác phẩm.

“Ta còn chưa nói rõ tiền căn hậu quả, hắn liền lăn ra đấy, làm sao hắn cải thiện việc đối tốt với dân công nơi kênh đào đây?”

Lâm Nhất Tần đã lau mặt sạch sẽ, bất đắc dĩ nói, mục đích chưa đạt tới chẳng khác gì nãy giờ làm không công.

“Xem chừng chẳng cần phải nói nữa.”

“Vì sao?”

“Hắn chẳng dậy nổi nữa đâu.”

Lâm Nhất Tần chấn kinh, cuống quýt hỏi:

“Không phải nói sẽ không giết người sao? Này, bây giờ làm sao đây?”

“Không chết, nhưng khẳng định đã tàn phế. Ngượng ngùng, lực đạo khống chế không tốt lắm.”

Vi Nhất Tiếu cười cực kì ác liệt, lộ ra hàm răng trắng bóng. Ai bảo tên kia không ngoan ngoãn diễn cùng, ném loạn ám khí trong tay làm gì?

https://thuviensach.vn

“Sao ta cứ có cảm giác là ngươi cố ý?” Tươi cười không có ý tốt như vậy rất khiến người khác nghi ngờ.

“Ai nha, làm sao có thể ~. Ngương không phải thương cảm cho vị Túc đại nhân này đó chứ. Ba năm nay hắn phạm tội ác gì ngươi đều biết rõ nha ~”

“…Không phải thương cảm. Chỉ là, ài, ta cảm thấy đem hắn đánh đến mức mẹ hắn cũng không nhận ra là đủ rồi…”

Bạn học Tiểu Lâm nhăn nhó, làm ra vẻ mặt thánh mẫu ‘Ta thật đáng tiếc’

Vi Vi cười:

“Ta xuống tay rất nhẹ, xem này, mẹ hắn chắc chắn vẫn nhận ra hắn!”

Nói xong liền tươi cười xán lạn âm phong tràn ra tứ phía khiến Lâm Tiểu Tiên hoảng người hoa mắt cúi đầu chịu thua: Tốt, ngươi thật yêu nghiệt…

Hai năm nay, quan phụ trách xây dựng kênh đào phủ Tể Châu lại toàn lũ hủ bại, chuyên cướp đoạt, sưu cao thuế nặng, trông coi tàn nhẫn bạo ngược, người sửa đê mười người đi chết bảy, trong thành kinh tế suy tàn, đất đai bỏ hoang, tiếng kêu than vang dậy khắp nơi, xương trắng chất thành núi đến tận trời cao.

Đầu mùa xuân, tổng quản Tể Châu Túc Sinh Lương gặp phải quỷ ám, tà vật quấn thân, hôn mê bất tỉnh nhân sự. Lòng người dậy sóng.

Từ đó trong phủ quý nhân Tể Châu thường gặp ác quỷ đoạt mạng, Từ tổng quản cho đến tri huyện lí trưởng, ban ngày gặp quỷ tóc trắng, đêm xuống dưới giường tinh lân bay, góc tường quỷ khóc, đạo sĩ tăng nhân đều bó tay.

https://thuviensach.vn

Thái sử Quách Thủ Kính liền tâu với triều đình, thỉnh cầu đối xử tử tế với dân công nhường thần Phật bảo hộ, lúc này ác quỷ mới yên.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 28

Ngàn Dặm Tìm Y (Tìm Cách Chữa Bệnh)

Đồng hồ hoa sen là một loại dụng cụ đo tốc độ dòng chảy.

Vốn có bài thơ về đồng hồ hoa sen do Mao Bàng thời Bắc Tống làm, vốn miêu tả một năm mới đến, lúc đầu xuân se lạnh, liễu xanh lặng lẽ nảy mầm, cũng xem như cảnh tượng ở một dòng suối nhỏ ngoại ô huyện Phượng Dương này đi.

Một nữ tử trẻ tuổi chừng hai mươi, ống quần vén cao lộ bàn chân trắng như tuyết, tay cầm một chậu hoa sen xuống suối trêu chọc cá.

Nữ tử này mạc quần áo vàng nhạt, tóc xoăn xoăn mắt tròn mặt tròn, tướng mạo trông cũng bình thường.

Nhưng thắt lưng thon gọn, lả lướt thướt tha làm người gặp khó quên. Vốn chỉ có hai phần nhan sắc, lại hơn ba phần yểu điệu, thêm hai phần thanh xuân phấn chấn, vị chi cũng được sáu bảy phần tư sắc.

Trên người nàng xiêm y tuy là vải thô, nhưng…trong tay không phải hạng thường: chạm khắc bằng vàng tinh xảo, mười hai cánh sen khéo léo nở rộ tinh tế, mỗi vạch đều rõ ràng chuẩn xác, hình dáng cổ xưa, dưới đế còn khắc "Khâm thiên giám phụng chỉ giám chế" (Khâm Thiên Giám phụng chỉ chế tạo), đúng là dụng cụ được đặc chế.

https://thuviensach.vn

Chỉ là nàng không dùng nó để đo dòng nước, cũng không quý trọng nó lắm, xem nó như chậu nước bình thường mà hắt nước chọc cá đùa vui hứng trí.

Lúc này tuy giữa trưa, ngoại ô thưa thớt người, nhưng nàng tuổi còn trẻ dám một mình chơi đùa nơi đây, không chỉ cổ quái còn không hợp thuần phong mĩ tục nữa.

Nhưng cẩn thận nhìn kĩ sẽ thấy trên gốc cây liễu cao lớn lại ẩn chứa một người.

Một nam tử trẻ tuổi áo xanh đang ngồi trên cành cây, vóc người không cao, gầy yếu đơn bạc, bị cành liễu che khuất tất nhiên là không dễ bị phát hiện.

Hắn dựa vào thân cây, lười biếng phơi nắng, khuôn mặt trắng bệch, đôi mắt dỏ dài mang ánh nhìn trào phúng, ánh mắt không hề chớp nhìn theo nữ tử giữa sông, môi mỏng nhếch miệng cười ác liệt quái đản.

Nữ tử không biết đồi phong bại tục là gì chính là nữ chính xuyên qua Lâm Nhất Tần, mà vị trên cây kia hiển nhiên chính là Thanh Dực Bức Vương tương lai Vi Nhất Tiếu.

Hai người được mệnh danh giang hồ sát tinh, giả thần giả quỷ đem Tể Châu loạn thành gà bay chó sủa người thắt cổ, bọn họ cùng viện sĩ Quách Thủ Kính hắc bạch song phối giải quyết việc kênh đào, cùng thái sử dối trên lừa dưới, đến khi triều đình hạ chỉ cải thiện việc đối đãi với dân công mới dừng tay.

Đồng hồ hoa sen trong tay Lâm Nhất Tần chính là vật kỉ niệm mà Quách lão đầu đưa cho nữ chính xuất sắc nhất dòng phim kinh dị triều Nguyên.

https://thuviensach.vn

Hai người làm xong việc ở Tể Châu, liền cáo biệt lão Quách, lái xe bắt đầu chuyến du hành phía nam.

Lần lữ hành này thoạt nhìn thoải mái vô cùng, nhưng một người mang thương, một người có bệnh, tự nhiên không giống chuyến du hành phương bắc tự do tự tại tùy tâm sở dục (thích gì làm nấy), mà là đi một chút lại dừng tìm danh y bốc thuốc, không chuyên chú vào chuyện tham quan danh thắng võ lâm nữa.

Một đường chậm rãi từ từ đi, mùa xuân cũng đuổi kịp bước chân họ.

Đến một ngày hai người lái xe đến phía bắc Phượng Dương, Lâm Tiểu Tiên tham luyến cảnh đẹp gió xuân, không vào thành ngay mà dừng xe ở ngoại ô, làm tiệc dã ngoại du xuân. Cơm nước xong xuôi, trong lúc rửa tay bên suối nhỏ liền phát hiện vài chú cá nhỏ len lỏi giữa đám đá cuội trong dòng nước trong suốt.

Lâm Nhất Tần nhất thời hứng trí liền cởi giày nhảy xuống suối hí thủy lao ngư (nghịch nước đùa cá). Vi Nhất Tiếu cũng không quản nàng, chỉ ngồi trên cây cười hì hì, thấy xa xa có người đi đường lại đây thì dùng vỏ liễu làm ám khí đuổi người.

Đến khi Lâm Nhất Tần chơi mệt, hắn mới từ trên cây nhảy xuống, nhận lấy đồng hồ hoa sen trên tay nàng, thấy trong đó có vài con cá nhỏ đang bơi qua bơi lại, cười nói:

“Nhỏ như vậy, ngươi muốn nuôi trong xe làm sủng vật (thú cưng) sao?”

Lâm Tiểu Tiên lắc đầu nói:

“Mang lên cho ngươi nhìn một cái thôi.”

Nói xong liền cầm chậu đồng, thả cá xuống nước:

https://thuviensach.vn

“Cá ơi mau về nhà đi, tìm cha mẹ đi nhé!”

Hai người giấu xe, lững thững đi bộ vào thành.

Lúc này Phượng Dương còn gọi là Hào Châu, huyện Chung Ly. Theo sử sách, nơi đây nổ ra cuộc khởi nghĩa nông dân lớn nhất thời bấy giờ (cuộc khởi nghĩa của Chu Nguyên Chương), chỉ là đồng chí Chu Nguyên Chương chưa đầu thai, bởi vậy nơi đây vẫn chưa nổi tiếng. Hai người vào thành chỉ để bổ sung lương thực, thuận tiện hỏi thăm xem có đại phu tài giỏi hay không thôi.

Hỏi thăm một người dân địa phương, nghe được trong thành chỉ có một Vương thị y quán. Hai người hỏi đường tìm, đến y quán nhỏ, nộp một lượng bạc nhỏ, Lâm Nhất Tần liền vươn cổ tay cho lão đại phu râu dê xem mạch.

Đại phu này dựa theo quy củ nhìn, nghe, hỏi, chẩn, kê một phương thuốc trị đau bụng kinh truyền thống gồm hoa hồng, rễ sô đỏ, …

Phương thuốc cũng không sai, chỉ là loại thuốc này Lâm Nhất Tần uống chừng cả bồn rồi cũng không có hiệu quả gì, Vi Nhất Tiếu liền thuốc cũng chưa lấy, lôi kéo Tiểu Lâm ra khỏi y quán.

Lâm Nhất Tần đi tới cửa liền giữ chặt tay áo hắn nói:

“Vi Vi, vẫn nên để đại phu này xem mạch cho ngươi đi, nhìn một cái thôi. Có lẽ hắn không trị đau bụng kinh được, nhưng lại trị được nội thương thì sao?”

“Không sai, giống như ngươi thân không võ công, có lẽ giết người phóng hỏa lại làm tốt lắm sao?”

Xem ra Vi Nhất Tiếu vô cùng khinh bỉ vị Vương đại phu này.

https://thuviensach.vn

“Ai nha, quê nhà chúng ta có nhiều loại: khoa nội, khoa ngoại, khoa nhi, phụ khoa, vân vân đâu, có lẽ hắn am hiểu trị thương trong võ công nha.”

Tiểu Lâm vẫn chưa hết hi vọng. Biết rõ xác suất xảy ra vô cùng nhỏ, nhưng lặn lội đường xa tới đây, không thấy ngõ cụt quyết không quay đầu.

Hai người tranh chấp ở gian ngoài, Vương đại phu nghe được liền đi ra. Hắn rõ ràng nghe thấy Vi Nhất Tiếu cười nhạo y thuật của mình, lại không tức giận, cười nói:

“Trừ bỏ bệnh của vị tiểu thư này, hai vị còn điều gì khó nói chăng?”

Lâm Nhất Tần trong lòng thầm mắng: “Cả nhà ngươi mới có chuyện khó nói.” Trong miệng lại hỏi: “À…Không sai, hắn, hắn bị chút nội thương, đại phu có thể xem chút sao?”

Vương đại phu lắc đầu nói:

“Ta y thuật đê hèn, xem bệnh bình thường đau đầu nhức óc đều có thể, nhưng chữa nội thương ngoại thương cho người trong võ lâm thì không có khả năng.”

Lâm Nhất Tần trong lòng mất mát, lại nghe Vương đại phu tiếp tục nói:

“Ta đi ra là muốn nói cho hai vị, tại Hồ Điệp cốc ven hồ Sơn Nữ ở Khấu Châu có vị lão phu nhân y thuật cực kì thần diệu, danh xưng ‘Thánh thủ đồng nãi’, chuyên trị mọi loại thương tật do võ công độc dược gây nên, các vị có thể tìm nàng xem bệnh.”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 29

Thánh Thủ Đồng Nãi

Lâm Nhất Tần biết hàn độc của Vi Nhất Tiếu có hi vọng chữa khỏi, nhất thời cao hứng hoa chân múa tay trên nhảy dưới múa, lương thực cũng không mua liền chạy một mạch như điên về chỗ giấu Wild Boar, liền đi tới Sơn Nữ hồ Khấu Châu.

Mặc kệ ‘Thánh thủ đồng nãi’ này là ‘bò sữa’ trị bách bệnh (từ ‘nãi’: sữa) hay là ‘đứa bé’ thánh thủ gì đó (‘đồng’: trẻ con), chỉ cần có thể trị thương, bắt Tiểu Lâm truyền thụ tuyệt thế bí phương sách dạy nấy ăn canh đu đủ nấu táo đỏ hầm chân gà nàng cũng không tiếc.

Đi thẳng một mạch, nhiều lần lạc đường, vừa đi vừa hỏi. Nơi ở của Thánh Thủ Đồng Nãi tuy là hoang cốc, nhưng xung quanh không ít người biết.

Hỏi thăm mới biết, bà ẩn cư nơi đây hơn mười năm, bình sinh thích nhất là trị liệu các loại bệnh lạ khó chữa (nghi nan tạp chứng), nội thương ngoại thương, đều là chữa khỏi, vì vậy mới có được danh hiệu ‘thánh thủ’, nhiều người trong võ lâm đều nghe danh đến xem bệnh trị thương.

Bà vừa không giấu diếm chỗ ở, vừa được người bệnh đã chữa khỏi tuyên truyền rộng rãi, bởi vậy khá có danh tiếng trong chốn giang hồ. Chỉ tiếc Vi Nhất Tiếu trời sinh tính cẩn thận, không muốn nơi nơi đều biết mình

https://thuviensach.vn

trúng hàn độc nội thương, nên chỉ lặng lẽ tìm kiếm lương y nơi phố phường, nào biết có vị thần y nơi này.

Đi đến ven hồ Sơn Nữ, lúc này xuân ý dạt dào, khắp núi đều là sắc hoa vàng nhạt đón xuân rực rỡ nở rộ. Nhưng hai người vội vã tìm đại phu chữa bệnh, cũng không có tâm trạng ngắm cảnh. Đi lòng vòng mấy vòng, chỉ thấy trước mặt là vách núi cao, không còn đường

“Ta nói…Cao nhân sao cứ phải tìm chỗ hoang sơn dã lĩnh để ở vậy, chẳng lẽ chút tiền thuê nhà trong thành cũng không đủ sao? Vị tiều phu kia nói chính là đi đường này nha”

Lâm Tiểu Tiên đã đi xung quanh hơn một giờ, lúc này đã mệt đến choáng váng, nhịn không được oán giận.

Vi Nhất Tiếu không đáp lại, đến gần vách núi, nơi hoa xuân nở rộ, dùng tay phất một cái, từ bụi hoa lộ ra một con đường mòn, bên cạnh vách đá có treo một khối gỗ nho nhỏ, mặt trên khắc chữ

“Hồ Điệp cốc Thánh Thủ Đồng Nãi chuyên trị các loại nghi nan tạp chứng nan ngôn chi ẩn (bệnh lạ khó nói), phía trước ba dặm quẹo trái lại đi thêm ba trăm trượng, thấy tảng đá lớn liền men theo dòng suối nhỏ sẽ đến nơi.”

“… orz: shock2: ... Tốt lắm, quả thật là toàn tâm toàn ý vì bệnh nhân, toàn tâm toàn ý làm chữa bệnh...” = =!

Băng qua bụi hoa đi dọc đường mòn, hai người cảm thấy Hồ Điệp cốc này quả không phụ tên, suốt đường đi bươm bướm bay càng nhiều, màu sắc diễm lệ phức tạp, nhẹ nhàng phất cánh.

Ven Sơn Nữ hồ nơi nơi là hoa tương, nhưng chỉ có trong cốc này có nhiều loại bươm bướm hiếm thấy tới vậy. Thật là kì quái, có lẽ trong cốc có thực vật kì lạ hấp dẫn chúng.

https://thuviensach.vn

Dựa theo tấm biển gỗ kia, hai người đi nửa canh giờ, cuối cùng cũng thấy mọt ngôi nhà tranh hơn mười gian, trước sau trồng vô số thực vật kì quái, tuy rằng có nở hoa, nhưng không có lấy một con bướm tới gần, xem ra đây là dược liệu thánh thủ gieo trồng.

Lâm Nhất Tần tâm thần kích động, đến trước cửa cung kính gõ cửa. Đợi nửa ngày, cửa mới 'chi nha' một tiếng mở ra, một nữ tử trẻ tuổi đầu tóc rối bù, sắc mặt khô vàng tựa vào khung cửa, vẻ mặt không kiên nhẫn đánh giá Lâm Nhất Tần từ cao xuống thấp, nói:

"Làm gì?" Ngữ khí thật vô lễ.

Lâm Nhất Tần biết đại phu có tiếng luôn làm cao, liền ngay cả hộ sĩ đăng kí cũng tuyệt đối không thể đắc tội, tức thời cũng không dám nói thêm gì, khom người cười nói:

"Tỷ tỷ, ta đến xem đại phu."

"Bệnh gì?"

"Bệnh thương hàn."

Nàng kia nghe xong, tựa như bị vũ nhục thật lớn, nhất thời giận tím mặt quát:

"Bệnh thương hàn mà cũng coi là bệnh sao? ! Nhàm chán!"

Nói xong, 'oanh' một tiếng đem cửa đóng, suýt nữa đập thẳng vào mũi Tiểu Lâm.

Lâm Tiểu Tiên vô cùng ủy khuất:

"Bệnh thương hàn mà không coi là bệnh à? Đều cùng loại cấu tạo, nữ nhân tội gì làm khó nữ nhân đâu?"

https://thuviensach.vn

Lúc này ủ rũ lui ra, giao quyền lại cho Vi Nhất Tiếu.

Vi Vi cũng gõ cửa thật lâu, lúc này mở cửa là một nam tử trẻ tuổi, tướng mạo thần thanh cốt tú (tuấn tú), vẻ mặt cũng đầy ngạo mạn phiền chán:

“Ngươi đến làm chi?”

Vi Nhất Tiếu cười hì hì nói:

“Xem bệnh”

“Bệnh gì?”

“Đau bụng kinh.”

Nam tử này sửng sốt, nhất thời sắc mặt biến màu, giận dữ nói:

“…Sư muội ta vừa mới nói rồi, đây không xem là bệnh, nàng nói tuyệt không sai, sao các ngươi có thể nhiều lần quấy rầy nàng chế độc? Mau mau cút khỏi cốc đi!”

Nói xong lại ‘oành’ một tiếng đóng sầm cửa.

Nhưng muốn sập cửa vào mặt Bức Vương cũng không phải dễ dàng vậy. Cửa vung chưa đến khung liền dừng, đập ngược lại vào người nam tử kia, đem hết lực sập cửa đẩy về phía hắn. Hắn phản ứng không kịp, tức thời bị ván cửa đè ngã xuống đất.

Thì ra trong lúc Vi Nhất Tiếu cùng hắn nói chuyện, liền âm thầm vận khí, nhẹ bóp nát thanh chốt giữ cửa. Nam nhân kia võ công thấp kém, cũng không phát hiện bất thường, thế là lãnh đủ.

Cũng may hắn không ngu ngốc, đứng dậy liền thấy thanh chốt bị bóp thành mảnh nhỏ, liền biết đắc tội cao thủ, bị ngã một cái còn xem như rất nhẹ. Hắn liếc nhìn Vi Nhất Tiếu nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi muốn tìm sư phụ ta xem bệnh trị thương, chỉ cần nói thẳng ra, thật lãng phí thời gian của ta.”

Hắn đem cửa nâng lên dựa vào tường, quay đầu vào phòng gọi sư phụ. Đến cửa cũng không có, không cần gõ cửa cầu y, Lâm Vi hai người vào phòng ngồi chờ Thánh Thủ Đồng Nãi đi ra chẩn bệnh.

Trong phòng này cũng không giống y quán đầy mùi thuốc Đông y, mà phảng phất mùi hoa nhàn nhạt, trên tường cũng không treo tranh vẽ huyệt đạo mà treo thư pháp họa đồ chân dung, cả hai ba bức tranh đều vẻ thiếu nữ mười ba mười bốn tuổi xinh đẹp.

Nàng dung nhan tú lệ, tư thái lả lướt cực kì yêu kiều. Mặt mày ẩn chứa nụ cười, có nét thành thục yêu mị không nói nên lời, xem ra không hợp với tuổi nàng cho lắm.

Lúc này trong buồng vang lên tiếng nói già nua bất nam bất nữ:

“Cao thủ tới chơi, đồ đệ thất lễ, xin nể mặt Đồng Nãi mà khoan thứ”

Vừa dứt lời, một lão nhân dáng người thấp bé đi ra. Nàng còng lưng, thân cao không đủ bốn thước, da trên mặt đầy những đồi mồi, một mắt to một mắt nhỏ, mũi khoằm, ngũ quan vặn vẹo. Diện mạo này đã đủ khủng bố, thấy nàng tay trái còn dài hơn tay phải hai tấc, chân trái ngắn hơn chân phải hai tấc, xiêu xiêu vẹo vẹo khập khiễng, đúng là người cực kì dị dạng.

Lâm Nhất Tần chưa từng nghĩ tới loài người còn có diện mạo đáng sợ như thế, trong lòng kinh hãi. Cũng may nàng còn có giáo dưỡng, biết tôn trọng người tàn tật, trên mặt vẫn mang biểu tình như không có việc gì, đứng lên chắp tay tiếp đón.

Nghĩ rằng vị Thánh Thủ này có lẽ vì bản thân từ nhỏ bất hạnh mới khổ công nghiên cứu y thuật, hi vọng có thể thay đổi vận mệnh của người khác.

https://thuviensach.vn

Vừa náo loạn một hồi, hai bên cũng có sai, nếu không có người bị thương liền xem như hòa nhau, xin lỗi hàn huyên vài câu liền vào chủ đề chính.

Lâm Nhất Tần vẫn là người mở đầu, vươn tay đặt lên túi nhỏ trên bàn. Đồng Nãi cũng vươn tay bắt mạch. Tiểu Lâm thấy hai tay bà đều mang bao tay bạc lấp lánh, không biết là bà có bệnh thích sạch sẽ hay đã dùng với mục đích khác. Đồng Nãi bắt mạch Tiểu Lâm, nhân tiện hỏi:

“Đứa nhỏ, ngươi ba tháng trước bị thương rất nặng do giá rét?”

Lâm Vi hai người nhất thời kinh hãi, biết rốt cục gặp danh y, liền đam chuyện Tiểu Lâm ba tháng trước bị treo trong tuyết nói ra.

Đông Nãi gật gật đầu nói:

“Ngươi bị treo một đem, bị nội thương rất nặng, xem thể chất của ngươi vốn tuyệt không thể sống, nhưng may mắn có cao thủ không tiếc hao thổn nội lực ngày đêm truyền khí mới giữ được tính mệnh của ngươi. Chỉ là khí trệ huyết ứ vừa mới hạ, mỗi tháng dều phải chịu khổ sở một phen.”

Lời nói êm tai cứ như chính mắt chứng kiến mọi việc xảy ra, không thể không kinh ngạc, danh xưng ‘thánh thủ’ quả là danh bất hư truyền.

Lâm Nhất Tần nhìn Vi Nhất Tiếu, nắm chặt tay hắn, trong lòng thêm cảm kích.

Hai người đều thấy bệnh đối phương có hi vọng chữa khỏi, tất nhiên vui mừng khôn xiết.

Đồng Nãi tiếp tục nói:

“May mà ngươi chỉ là khí huyết suy yếu, khí lạnh ngưng trệ, nội tạng vẫn chưa bị tổn thương, khí âm hàn còn trong mạch không nhiều, để chữa

https://thuviensach.vn

khỏi tuyệt không vấn đề, chỉ cần chút dược liệu hơi kì quái thôi”

Vi Nhất Tiếu lập tức nói: “Cần cái gì cũng được, xin thánh thủ cứ nói.”

Đồng Nãi cười:

“Không vội, không vội, chút nữa biết cũng không muộn, trước để ta xem nội thương cho ngươi.”

Bà thấy Vi Nhất Tiếu sắc mặt cực tái nhợt, tròng mắt mang ánh xanh, ẩn ẩn tầng khí đen, tuy hành động như thường, nhưng chắc chắn bị nội thương.

Lần khám này chậm hơn so với Lâm Nhất Tần, Đồng Nãi xem mạch trầm tư, ước chừng suy nghĩ tầm một ly trà mới buông tay, mở miệng nói:

“Thương thế của ngươi nặng gấp bộ so với nữ hài nhi này. Ngươi gần một năm trước từng trúng chút độc, nhưng vẫn chưa trị liệu hết, độc còn tồn tại trong cơ thể. Độc này mặc dù không quá nghiêm trọng, người bình thường không có trở ngại gì, nhưng đáng tiếc ngươi thể chất bất đồng, lại luyện âm hàn nội lực, độc tố tụ ở Khí Hải hình thành hàn độc cực hại. Mỗi lần ngươi luyện công, hàn độc xâm nhập bát mạch, lục phủ ngũ tạng mới dẫn đến nội thương.”

Lâm Vi hai người nhìn nhau, đều nhớ tới lần đầu tiên họ gặp mặt, trên tay Vi Nhất Tiếu có nhiều miệng vết thương nhỏ do ám khí có độc tạo thành. Vi Nhất Tiếu bị người đuổi giết, trong hốt hoảng không kịp trị liệu,

Lâm Nhất Tần lại chỉ coi trọng ngoại thương trên đùi hắn, hai người không hiểu y thuật lại quên việc trúng độc này. Trăm triệu lần không nghĩ tới miệng vết thương nho nhỏ kia là đầu sỏ gây nên mọi việc nghiêm trọng.

Lâm Nhất Tần trong lòng vô cùng hối hận. Vì sao lúc ấy chỉ mua chút thuốc bôi trị ngoại thương, lại không nhớ tới việc trị liệu trúng độc, để hắn

https://thuviensach.vn

hiện tại bị tra tấn thế này. Đôi mắt nàng đỏ hoe chứa đầy ánh lệ. Vi Nhất Tiếu lại thần sắc như thường, nắm chặt tay nàng, ý bảo chính hắn cũng không thèm để ý.

Kỳ thực trong lúc Đồng Nãi bắt mạch phát hiện hàn độc nghiêm trọng hơn là do hắn ba tháng trước không tiếc hao tổn mấy năm công lực cứu người, đem khí lạnh từ nữ hài nhi này hút hết vào cơ thể. Nhưng Vi Nhất Tiếu nhẹ nhàng lắc đầu, ý bảo bà không cần nói ra.

Đồng Nãi không khỏi cảm động bởi tấm chân tình hai người dành cho nhau, tức thời nói:

“Vết thương này tuy phức tạp nghiêm trọng, nhưng không phải là không có thuốc chữa khỏi. Tổ tiên ta có phương thuốc đặc biệt, tên là cửu chuyển hùng xà đoàn, đầy cay độc khô nóng, cần đủ loại dược liệu hiếm có có thể trị loại bệnh này.”

Vi Nhất Tiếu lại nói: “Như vậy nàng cần thuốc gì để khỏi hẳn?”

Đồng Nãi cười nói:

“Âu đây cũng là duyên phận. Hai người các ngươi đều bị hàn thương, lấy nóng chế lạnh sẽ chữa khỏi bệnh, chỉ cần cửu chuyển hùng xà hoàn cũng đủ kháng bệnh. Chỉ là nàng bệnh nhẹ, uống thuốc liền chuyển biến tốt đẹp, ngươi nặng hơn, cần dùng nó làm thuốc dẫn tiêu trừ hàn độc, khả năng phải tiếp tục trị liệu. Chỉ là phương thuốc này cần đủ loại dược liệu hiếm có khó tìm, ta mới chỉ làm một lần, hiện tại cũng không có sẵn. Bởi vậy các ngươi cần đi tìm dược liệu, ta sẽ chế thuốc.”

Cửu chuyển hùng xà hoàn, tên như ý nghĩa, thuốc này chủ yếu cần mật gấu cùng mật rắn độc. Mật gấu lợi gan giải độc, mật rắn tiêu trừ khí lạnh, rắn độc lại càng là bảo vật hiếm có, có thể trị đau, kháng độc, cầm máu, phải nói là quý hơn vàng.

https://thuviensach.vn

Nhưng gấu sức lớn lại hung dữ, khi sinh mệnh bị uy hiếp càng trở nên đáng sợ, ở thời đại này tuyệt không dễ đối phó. Mà Đồng Nãi muốn là mật gấu ngựa, loại gấu lớn thứ bảy trên thế giới. Chưa kể mật rắn cũng là các loại rắn độc có tiếng: rắn chuông, rắn hổ mang, …đầy kịch độc. Trách không được Thánh Thủ Đồng Nãi không lưu trữ đủ dược liệu.

Vị Đồng Nãi cực kì đắc ý với phương thuốc tổ truyền này, nhiều lần nói qua thiên hạ không người thứ hai có phương thuốc trị nổi nội thương của Vi Nhất Tiếu.

Lâm Nhất Tần nhìn tờ đơn, cảm thán chữa bệnh lại cần giết nhiều động vật quý hiếm cấp quốc gia đến vậy, lòng có chút không đành.

Thật sự cần 100 con gấu + 1000 con rắn + một vị tiểu tiên.

Ngoại truyện: Nhật kí

Quen biết vào mùa hạ

Nàng thừa dịp ta hôn mê, cởi quần áo ta, lấy danh nghĩa băng bó vết thương thuận tiện sờ loạn khắp nơi.

Giả vờ không biết.

Thời tiết nóng bức ẩm ướt, nàng thật tự nhiên nới rộng cổ áo, để lộ cần cổ tuyết trắng

Không nhìn.

Nàng xắn tay áo lên cao, để lộ hai cánh tay trắng như ngó sen.

Tiếp tục không nhìn

Nàng lại cởi giày đi chân trần nghịch nước…

https://thuviensach.vn

Được rồi, người này xác định là tiên nhân vô sỉ không để lễ nghi nam nữ khác biệt vào mắt.

Mặc niệm mà sư phụ truyền lại, điều thứ ba: phú quý bất năng dâm, nghèo hèn bất năng di, uy vũ bất năng khuất mười lần.

Luyện công.

Đồng hành cùng mùa thu

Người này làm vô số hành động kì quái, cách làm tự nhiên, đầy ngây thơ, không chút ngại ngùng.

Dần dần thành thói quen, không để người ngoài nhìn thấy là được.

Lần đầu tiên ôm nữ tử trèo tường.

Lần đầu tiên mang nữ tử nghe cửa sổ.

Lần đầu tiên ôm nữ tử leo lên cây.

Lần đầu tiên chạm vào da thịt nữ tử, dù chỉ là bôi thuốc lên vết thương.

Lần đầu tiên vi phạm sư phụ dặn điều thứ 27: dạy nữ tử nhận thức huyệt đạo

Lần đầu tiên…

Lần đầu tiên…

… …

Nói, vì sao ta lại chủ động dạy nàng nhận thức huyệt đạo?

Nam nhân to con kia

https://thuviensach.vn

Trên đường đi gặp Tạ Tốn, kết làm tri kỉ, cùng đồng hành.

Tạ Tốn cũng ngồi trên xe, có cách nào để không cho nàng vén váy lên lái xe?

… …

Tạ Tốn say xe.

Lần đầu tiên cảm thấy có lẽ ông trời thật sự tồn tại.

Tạ Tốn trở về nhà, gặp cha mẹ vợ con.

Đột nhiên thật muốn biết trong nhà nàng có cha mẹ anh em cùng…

Ta mặc dù không cần, nhưng…

Hắn là, hắn là nàng chưa có đứa nhỏ đi?...

Ánh mắt nhìn đứa bé của lão to con kia, thật giống…

Vào đông

Tuyệt không thể để chuyện này lại phát sinh

Tuyệt không thể quên chuyện này

Còn có…

Người trì độn này dường như cũng có chút hiểu ra…

điều thứ nhất: chuyện đã quyết định, người đã quyết định, tuyệt không buông tay, chắc chắn không buông tay.

Tiếp tục đồng hành mùa xuân

https://thuviensach.vn

Tuy rằng đã quyết định

Nhưng mà gần đây…

Nàng thật sự rất kì quái…

Đột nhiên lại ôm cánh tay ta…

Đột nhiên bắt ta cõng nàng…

Một ít động tác nhỏ…

Ngây thơ?

Thế nào mà ta cảm thấy người này tươi cười càng ngày càng…

Tà ác?

Tâm lại không thể không ngại

Mùa xuân…

Ta cũng trở nên kì quái…

Bạn học Tiểu Lâm là xử nữ.

Tuy rằng nàng không muốn thừa nhận chuyện xấu hổ đáng giận này.

Năm 2028, 50 tuổi chưa gả là chuyện bình thường, nhưng 23 tuổi chưa thử qua H (hot) chính là dán dòng chữ ‘Ta là gái ế, ta không có người muốn ở sau gáy’

Nàng luôn luôn AQ thôi miên bản thân:

“Không phải ta không có sức quyến rũ, ta chỉ chưa tìm được người thích hợp thôi. Không phải ta ngây thơ, chỉ là ta là hàng cực phẩm thôi. Bánh

https://thuviensach.vn

bích quy cùng khoai tay chiên đều bán ra rất nhanh, nhưng hải sâm cùng cá muốn không thể bán mau như vậy, vì sản phẩm chất lượng cao giá cũng cao thôi."

Mẹ Lâm đã nhiều lần khuyên nhủ tận tình:

"Dù là hải sâm cá muối, để lâu cũng sẽ hỏng, không phải bán sớm mới tốt sao, quản cái gì có thích hợp hay không. Nữ nhi à, ngươi đã trưởng thành rất lâu, người cũng không phải xấu, quên chuyện cổ tích ngây thơ đi, nỗ lực một chút có được không hả?"

Nỗ lực tìm một nam nhân H thử để thoát li thân phận xử nữ xấu hổ?

Lâm Nhất Tần mỗi lần nhớ tới những lời này, mặt sẽ không tự chủ văn vẹo.

Nàng quả thật có chút khuynh hướng trạch, cũng quả thật tương đối mê luyến thế giới ảo, nhưng cũng không phải là nữ hài tử đầy não toàn truyện cổ tích a, càng không phải thạch nữ tính tình lạnh nhạt.

Chẳng qua pháo hoa cất giữ lâu ngày càng để lâu càng ẩm, đến khi mốc meo luôn rồi, có châm lửa cũng khó lòng cháy nổi.

Nhưng pháo hoa tịch mịch, cuối cùng ở bảy trăm năm sau…Ân, không phải, là bảy trăm năm trước…Ân, hình như cũng không đúng…

Khụ, tóm lại là Lâm Nhất Tần cuối cùng ở công nguyên năm 1322 tìm được một que diêm có thể châm ngòi pháo hoa của nàng.

Tuy mồi lửa này có điểm cổ xưa, sử dụng hơi phúc tạp, hơn nữa bình thường đều đem bản thân lạnh đến đông cứng, nhưng nàng xem phải xem phải, càng xem càng thích, càng xem càng vừa lòng, nhịn không được càng cười tà ác, cho nên thường không tự chủ được mà đùa giỡn vài phen, không tự chủ được giơ vuốt ra phi lễ…

https://thuviensach.vn

Mùa xuân tới, băng tuyết tan, động vật đều phát xuân.

Tâm tình Lâm Tiểu Tiên lại càng ngày càng buồn bực.

Bởi vì nàng phát hiện mồi lửa này tuy ngày thường khôn khéo lão luyện, cơ mưu đa đoan, lại thuần khiết có vẻ như không hiểu rõ lắm phương pháp ‘sử dụng’…

Một người lớn như vậy, chẳng lẽ không một ai từng nói cho hắn chút gì về khóa học sinh lý hay xuất bản một quyển ‘hướng dẫn đốt lửa’ sao?

Trời ạ! Mất hết nhân tính cỡ nào hả trời! Giáo dục công dân toàn diện tuyệt đối là quốc sách tất yếu!

Sau khi biên soạn mấy giáo trình nhập môn yêu đương cơ bản, lão sư Tiểu Lâm bi ai phát hiện ‘con dơi’ không phải khuyết thiếu tri thức luyến ái, mà là từ chối thưởng thức quá trình luyến ái, hơn nữa là một người tiêu cực, vô cùng ngượng ngùng, là học sinh kì quái không chịu nhận phụ đạo.

Lâm Tiểu Tiên mấy lần ám chỉ, tỏ rõ, đùa giỡn, phi lễ, cư nhiên một nụ hôn cũng chưa từng thành công.

Thật hối hận đem Tạ Tốn đã kết hôn thả về nhà, ít nhất cũng phải để hắn (Tạ Tốn) chỉ đạo huynh đệ (Vi Nhất Tiếu) hắn một chút chứ.

Chẳng lẽ tương lai trên đỉnh Quang Minh, danh hiệu ‘Xử nam duy nhất’ sẽ quang vinh ban cho Bức Vương sao? Orz…

Vì hạnh phúc tương lai, Lâm Tiểu Tiên từ trạng thái bị áp bức vùng lên, hai tay nắm chặt thành quyền, sau lưng dấy lên ngọn lửa hừng hực: “Vũ nhục! Tuyệt đối là vũ nhục! Đây tuyệt đối là vũ nhục sức quyến rũ, nhân phẩm, thủ đoạn cùng tương lai tính phúc của ta! Vi Nhất Tiếu, ngươi cho là có thể chạy khỏi lòng bàn tay ta sao? Nằm mơ đi! Lão tử nhất định phải phá thân ngươi! ! ! Diệt ha ha ha ha ha ha ha ha ~~~~~~~”

https://thuviensach.vn

Trong lòng hai yêu nghiệt trong ngoài không đồng nhất nảy nở đủ loại ý tưởng kì dị

Nhưng dù sao vật chất cũng không vì ý thức con người mà dời chuyển, bởi vậy ý niệm vẫn chỉ là ý niệm. Tuy đủ loại hint (ám chỉ) bay đầy trời, nhưng đối phó với ‘con dơi’ kì quái giá trị võ lực siêu cấp cao, Tiểu Lâm không dám thật sự ‘bá vương ngạnh thượng cung’ (mạnh bạo làm chuyện ấy đấy), chỉ dám đun nước nấu cháo loãng.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 30

Ôn Tuyền Hương (Suối Nước Nóng)

Cổ nhân ví: “Yên hoa tam nguyệt há Dương Châu”

(Giữa mùa hoa khói Châu Dương xuôi dòng)

Lúc này Giang Nam đúng là cảnh xuân tươi đẹp, muôn hoa đua nở, thời tiết cực tốt. Hai người một xe rõ ràng đã đến nơi sắc màu rực rỡ phía nam này, nhưng vì tìm dược liệu cho cửu chuyển hùng xà hoàn liền phải quay đầu ngược hướng bắc, bởi vì gấu ngựa to lớn sống chủ yếu ở khu vực đông bắc rét lạnh.

Lấy võ công Vi Nhất Tiếu, tìm rắn bắt gấu không khó khăn, nhưng những động vật này không phải loại sủng vật tầm thường tùy tiện mua được ở cửa hàng.

Thánh Thủ Đồng Nãi nguyên bản nghĩ đến muốn lấy mật gấu cũng cần hơn nửa năm, nhưng bà không nghĩ đén Lâm Nhất Tần có Wild Boar được xem như pháp bảo dị vật trong thiên hạ, giúp rút ngắn khoảng cách, bảo tồn năng lượng, thực là thiên hạ vô song, tuyệt thế vô cùng.

Hai người từ Khấu Châu An Huy xuất phát tới tỉnh Cát Lâm hết mấy nghìn dặm đường, nhưng tính cả thời gian dừng chân nghỉ tạm cũng chỉ mất bốn năm ngày liền tới nơi. Lúc này ở Quan Đông dù có đủ sắc vàng

https://thuviensach.vn

nhạt đến tươi xanh, nhưng vẫn còn bị vậy trong cái lạnh khủng khiếp, rất nhiều nơi còn tuyết đọng, hàn ý vẫn còn.

Núi Trường Bạch ở Cát Lâm, từ xưa đầy những nhân sâm, lộc nhung, hổ cốt, mật gấu cùng dược liệu trân quý, chính là kho dược liệu thiên nhiên.

Tuy nơi đây sản vật phong phú, nhưng tìm vật quý hiếm cỡ nào, nếu không hiểu rõ địa hình cùng tập tính động thực vật, ngay cả thợ săn lão luyện nhất hoặc khách tham quan có tìm hơn năm rưỡi cũng không tìm được thứ mình cần.

Hai người trọ ở một khách điếm nhỏ trong trấn, chuẩn bị tìm một người dẫn đường kinh nghiệm, lại tính toán tìm dược liệu.

Ai ngờ liên tục hỏi mười mấy người, vừa nghe nói bọn họ muốn tìm mật gấu, mặc kệ trả thù lao bao nhiêu cũng đều xua tay từ chối.

Nhóm thợ săn nói cho hai người, lúc này trên núi gấu mẹ đều mang theo gấu con, vì con mà săn thức ăn, vô cùng hung tàn, rất khó bắt. Dù là khách tham quan, lúc này cũng không dám tùy tiện lên núi dạo chơi, nhỡ đâu gặp gấu mẹ, chính là cửu tử nhất sinh.

Huống hồ gấu ngựa đều thường ở nơi thâm sơn cùng cốc, ô tô rất khó tiến và, Vi Nhất Tiếu vừa không muốn mang Lâm Nhất Tần lên núi mạo hiểm, lại khong yên lòng để nàng một mình ở khách điểm, không khỏi do dự không quyết.

Ở hai ngày, ‘bà dì cực phẩm biến thái’ của Lâm Nhất Tần lại tìm đến cửa, ăn xong chút thuốc chống đau trừ lạnh Đồng Nãi đưa nàng mơi miễn cưỡng ăn cơm được. Vi Nhất Tiếu càng không muổn rời nàng, càng nghĩ, thậm chí muốn mượn danh phú hào lấy số tiền lớn thu mua mật gấu. Nhưng vô luận là mua là thưởng, nước xa không cứu được lửa gần, chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng bị tra tấn đến sắc mặt trắng bệch, hai mắt vô thần.

https://thuviensach.vn

Khách điếm bọn họ ở có chút nhỏ, chỉ có lão bản cùng vợ, quản lí thêm cửa hàng nhỏ. Một ngày vợ lão bản gõ cửa đưa đồ ăn nóng đến, thấy Tiểu Lâm sắc mặt trắng bệch nằm trên giường không dậy nổi, hiển nhiên là sinh bệnh nặng.

Người Đông Bắc hào sảng nhiệt tình, vợ lão bản không tị hiềm, vừa đặt bát đũa xuống liền mở miệng hỏi:

“Cô nương, ngươi sinh bệnh, có muốn ta tìm đại phu tới xem một chút không?”

Lâm Nhất Tần lộ vẻ sầu thảm, cười nói:

“Cảm ơn, nhưng đại phu xem không được. Ta đau bụng.”

Nghe mật ngữ thiên hạ nữ nhân ai cũng hiểu, vợ lão bản liền biết Lâm Nhất Tần đau bụng kinh nghiêm trọng, an ủi nói:

“Ta tuy không phải danh y, nhưng cũng biết chút phương pháp giảm đau”

Vi Nhất Tiếu biết rõ thiên hạ đệ nhất danh y Thánh Thủ Đồng Nãi cũng cần linh dược mới chữa khỏi chứng bệnh triền miên này, nhưng vẫn ôm vài phần hi vọng, tin nơi quan ngoại lạnh khủng khiếp này còn có phương pháp thô sơ gì chữa khỏi. Vội hỏi:

“Nàng xem qua rất nhiều đại phu, thuốc cũng uống không ít, cũng không dùng được. Nếu biết phương thuốc hữu dụng, xin gửi số tiền lớn cảm tạ.”

Vợ lão bản cười nói:

“Biện pháp này không tốn tiền bạc, cũng không phải bí phương gì, nữ nhân quanh vùng ai cũng biết, nói cho hai vị cũng không có gì, đừng cùng

https://thuviensach.vn

ta nói cái gì mà cảm tạ với không cảm tạ.”

Lúc này nói cho hai người, ven núi Trường Bạch, nơi có nhiều đá đen có mấy chục suối nước nóng, giúp cường gân hoạt huyết, tiêu hàn trị bệnh, có danh xưng là ‘thần thủy’, rất hữu hiệu đối với việc trị liệu đau bụng kinh, chỉ là trên núi băng tuyết chưa tan, không dễ mà lên đó được.

Lâm Nhất Tần khi đó mới nhớ tới, suối khoáng nóng khu du lịch núi Trường Bạch rất hữu hiệu trong việc trị bệnh phụ nữ, lại nghĩ việc ngâm nước nóng sẽ mở rộng mạch máu, máu tuần hoàn dễ hơn, đối với hàn độc của Vi Nhất Tiếu rất có lợi.

Hai người thương lượng một chút, quyết định đi ôn tuyền (suối nóng) thử một chút, nếu không có hiệu quả lại tìm mật gấu cũng không muộn.

Ba ngày sau, Lâm Tiểu Tiên thắp hương cung tiễn ‘đại di mụ’, hai người chuẩn bị chút lương khô, thay quần áo, sáng sớm liền khởi hành tìm ôn tuyền.

Núi Trường Bạch chính là một trong thập đại danh sơn, cùng núi Ngũ Nhạc nổi danh vùng Quan Đông, ngọn núi bạc đầu do tuyết phủ quanh năm, được đặt nhã danh là “Thiên niên tích tuyết vạn niên thông, Trực thượng nhân gian đệ nhất phong”.

Lâm Nhất Tần trước khi xuyên qua đã từng cùng cả nhà tới đây trượt tuyết, khi ấy đã bị cảnh tượng nguy nga đồ sộ, thần kì tú lệ phong cảnh tuyệt đẹp làm cho khiếp sợ.

Lúc này núi Trường Bạch còn chưa in đậm vết chân người, nguyên thủy tự nhiên, toàn cảnh không bị con người tác động tới. Bên sườn núi băng tuyết chưa tan hết, gió thổi lướt qua cây ngọc, tuyết đọng nhụy quỳnh, mênh mông một màu trắng xóa khiến ngọn núi cao ngất thanh tú, tự vị nữ tử khí chất cao quý, xinh đẹp thanh lãnh cách xa người ngàn dặm.

https://thuviensach.vn

Đường núi gập ghềnh, xe ngựa không thông, hai người đem xe để ở dưới chân núi nơi rừng rậm, đi bộ lên núi.

Theo lời chỉ của vợ lão bản, hai người đi dọc theo con suối nhỏ, ngược hướng leo lên trước.

Lúc này trong núi vẫn chưa khai phá du lịch, cảnh sắc tuy tự nhiên xinh đẹp, nhưng đường sá thật khó đi. Bên bờ suối có con đường núi được lập từ triều trước, nhưng lâu năm không tu sửa, đường bị băng tuyết lấp vùi, không khác gì không có đường, thật khó đi.

Đường lữ hành lúc này cũng không giống như khi trên núi Thiếu Thất, Vi Nhất Tiếu nắm tay Tiểu Lâm kéo nàng đi, thấy đường gập ghềnh khó đi hoặc cần băng qua suối liền cõng nàng, dùng khinh công bay qua. Không nói đến thì thôi, thể lực Lâm Nhất Tần không đủ, đường sá xa xôi, để nàng tự đi chỉ sợ đến nửa đêm cũng không đến nơi.

Hai canh giờ sau, hai người nghe tiếng going nước rít gào, lại đi thêm mười mét, mới thấy xa xa dòng thác đổ xuống từ vực cao mấy chục trượng, nổ vang như sấm, tựa thiên nữ thả mưa hoa, nước bắn tung tóe lên mấy trượng.

Dòng thác trắng xóa này là ngọn nguồn của sông mẹ chảy qua ba tỉnh Đông bắc-ngọn nguồn Tùng Hoa Giang.

Hai người đứng dưới chân thác sâu nghỉ chân ngưỡng vọng (nhìn lên cao), thấy hết vẻ đồ sộ, ngọc phi long phác, đàm thâm khó lường, lôi đình vạn quân (khí thế đồ sộ, hùng vĩ, hoành tráng, mĩ lệ, …)

Nghe nói ôn tuyền ở gần thác nước, Vi Nhất Tiếu nhảy lên vách đá cao mấy trượng, quan sát xung quanh, thấy một chỗ không rõ là nước hay là sương, liền biết đó là ôn tuyền.

https://thuviensach.vn

Hai người hướng theo phương hướng đó đi qua, quả nhiên gặp mấy chục hồ nước nóng diện tích hình thái khác nhau, đan xen hợp lí ở gần miệng núi lửa, xung quanh là những cây tùng trắng xóa tựa mĩ nhân đeo vòng bạc lấp lánh. Trong trời băng giá, nơi này thật nóng, sương khí lượn lờ, thật đẹp mắt. Bước vào xem, nước suối ngũ quang thập sắc (năm ánh mười màu), vàng óng ánh, xanh lam, đỏ sẫm, xanh biếc, ánh mặt trời xuyên thấu hơi nước, những nham thạch sắc nhọn lóe lên ánh sắc kì dị. Xem ra ôn tuyền này khoáng vật phong phú, có thể theo ánh sáng chiết xạ mà thay đổi màu sắc. Ánh mặt trời sáng, nước suối ấm áp, không khí nóng lên khiến người say mê.

Lâm Nhất Tần kích động vô cùng. Thiên tân vạn khổ rốt cục cũng đến được thánh địa ‘gian tình thành mọc thành bụi’…Khụ, không phải, là thánh địa chữa thương, chữa bệnh chữa thương rất nhiều, chuyện gì cần phát sinh mà không phát sinh thật sự phụ sắc nữ tôn nghiêm.

Nhưng nàng trộm nhìn Vi Nhất Tiếu, thấy ‘con dơi’ thần sắc bình thường, tươi cười như cũ, ra vẻ thật đến ngâm suối nóng (chẳng lẽ không đúng sao…), ‘chúng ta cùng tắm uyên ương đi’-lời nói vô sỉ thế ngày ngẫm thế nào cũng nói không nên lời.

Được rồi, ‘Có rắn ~~ có sâu ~~ có ET ~~”, đợt tí nữa lấy cớ còn nhiều mà, mà dù cho hắn không mắc mưu tới đây, thì cùng lắm chốc nữa bản thân mình đi rình coi. Lâm Tiểu Tiên tà ác cười, nghĩ ra đủ loại kế sách xấu xa, quả nhiên không biết vô sỉ hay ngượng ngùng.

Vi Nhất Tiếu đột nhiên cảm thấy gió lạnh thổi qua, sau lưng chợt lạnh, quay lại nhìn Tiểu Lâm, thấy ánh mắt nàng thuần khiết, tụa hồ thật sự thiện lương, không khỏi cảm thấy bản thân rất đa nghi, ngu ngốc này thì có thể náo loạn gì được? (này chỉ có thể chứng minh ‘con dơi’ ngươi kinh nghiệm quá nhỏ bé…)

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu dạo qua một vòng, chọn chỗ ba mặt đều có nham thạch che, chỉ chừa một hướng cho nước suối tiến và, quay sang Lâm Nhất Tần nói:

“Ngươi ở trong này đi, có nguy hiểm liền cao giọng gọi.”

Xoay người đi hai bước, lại quay đầu, lộ ra khóe mắt run rẩy vặn vẹo tươi cười:

“Không có việc gì không được nhìn lén!”

Lâm Tiểu Tiên lập tức lộ ra nụ cười thuần khiết xán lạn chiếu sáng tám phương trời, nhấc tay thề nói:

“Ngươi yên tâm đi! Ta tuyệt đối sẽ không! Tin tưởng ta, đúng vậy!”

Đằng sau yên lặng thêm một câu: tuyệt đối sẽ không có việc không rình coi, đương nhiên muốn nhìn xem rồi.

Vi Vi tựa hồ vô cùng hoài nghi nhân phẩm bạn học Tiểu Lâm, híp mắt đem nàng cao thấp đánh giá một phen, cũng không ở con suối phụ cần mà đi ra xa rất xa tránh ra.

Hai người hoàn toàn không phát hiện, mấy câu nói đó hoàn toàn đem lập trường giới tính đảo loạn…

Lâm Nhất Tần xem hơi nước mông lung, đưa tay thử độ ấm. Nhình quanh bốn phía, nàng liền cởi quần áo chuẩn bị xuống nước. Lần đầu tiên tắm rửa lộ thiên, Tiểu Lâm nghĩ nghĩ, vẫn nên mặc tiết khố (đồ trong), chậm rãi xuống nước.

“Xuân hàn ban thưởng dục hoa thanh trì, ôn tuyền thủy hoạt tẩy nõn nà”. Dương Quý Phi từng độc hưởng lạc thú mĩ nhân như thế.

https://thuviensach.vn

Hồ quý phi, sương khói lượn lờ, làm sao không khiến người lâng lâng như lên tiên cảnh?

Lúc này nơi đây, Lâm Tiểu Tiên dù không có dung mạo như Ngọc Hoàn (Dương Quý Phi), cũng không ngại say ngã vào 'ôn nhu hương'.

Ngồi trong nước ấm, để ánh mặt trời xuyên qua làn nước, nước suối chảy qua xua đi hàn ý lạnh như băng ở chân tay, ngâm tại hồ nước ấm, thật sự cực kì sảng khoái.

Lâm Nhất Tần mệt nhọc khẩn trương đều tan hết, miệng ngâm nga hát khúc ca, tận hưởng niềm vui ôn tuyền, đem kế hoạch rình xem tất cả quên hết đến đảo Mô-ri-xơ.

Suối nóng núi Trường Bạch độ ấm tương đối cao, mới ngâm nửa nén hương, trên đầu Tiểu Lâm đã thấm một tầng mồ hôi tinh tế.

Trong núi yên tĩnh chỉ có tiếng nước vang, nước ấm mang đến cảm giác buồn ngủ, Lâm Tiểu Tiên đầu có chút nặng, cơ hồ muốn ngủ ngã vào trong nước.

Bất quá, vị tác giả vặn vẹo kia không chuyện không vui, không chuyện sao kích thích khẩu vị của 'thượng đế', sao có chuyện để nàng cao hứng ngâm nước nóng gặp Chu Công.

Ngay lúc Lâm Tiểu Tiên buồn ngủ rũ mắt, trên mặt nước bình tĩnh bỗng dậy lên tầng tầng gợn sóng, chỉ là nàng híp mắt, không phát hiện.

Đột nhiên có dòng nước ấm đánh úp lại, lại có thứ gì bò lên thắt lưng nàng. Kinh hoàng không nhỏ này nhất thời đem cơn buồn ngủ ném lên chén tầng mây, nàng còn tưởng rằng có thủy quái mãng xà, tim đập cực mạnh, há mồm chuẩn bị kêu to.

https://thuviensach.vn

Một cánh tay mềm yếu lập tức che miệng Tiểu Lâm, tay kia điểm á huyệt của nàng. Người này tuy nhận thức huyệt rất chuẩn, nhưng yếu đuối vô lực, hiển nhiên chẳng phải cao thủ gì. Lâm Nhất Tần lúc này thúc khuỷu tay ra sau đánh mạnh, người sau lưng ‘Ai u’ một tiếng, buông tay thả nàng ra.

Tiểu Lâm quay đầu nhìn, thì ra là một bé trai chừng mười một mười hai tuổi.

Đứa nhỏ này chỉ mặc mỗi quần trong, trông tuấn tú, con mắt đen nhánh cực kì linh hoạt, vẻ mặt lanh lợi, dù còn nhỏ nhưng vóc dáng cũng không thấp.

Hắn xoa xoa bả vai bị Tiểu Lâm đẩy, cười hì hì nói:

“Ta bất quá chỉ ôm ngươi một cái, ngươi đánh ta làm gì? Ta, ta có nhà có ngựa, lưu loát tiêu sái, võ công cao cường, tiểu cô nương vẫn nên ngoan ngoãn theo ta đi ~”

Lâm Nhất Tần trong lòng choáng váng. Nàng hôm nay còn chưa kịp rình coi Vi Vi đã bị đứa nhỏ này phi lễ trước. Xem đứa nhỏ này tuy rằng tinh linh cổ quái, nhưng ngôn ngữ kinh điển đùa giỡn chọc ghẹo ác tục còn nói chưa đúng, từ ‘phong lưu tiêu sái’ nói thành ‘lưu loát tiêu sái’, hiển nhiên không phải người trong nghề.

Không biết gặp qua tên nhược trí nào, để nó học rập khuôn đến bảy tám phần đi.

Lúc này nàng chẳng còn hoảng sợ, tính nóng bốc lên, hung tợn nói:

“Bà nội ngươi thiên chân hoạt bát rực rỡ đáng yêu mĩ mạo đoan trang phong lưu phóng khoáng nhất thế vô song, nhất chi lê hoa áp hải đường (một nhánh hoa lê áp đảo hải đường), không lúc nào không hoa lệ, không ánh mắt nào là dư thừa, tao nhã văn võ song toàn, hỏi thiên hạ mấy người

https://thuviensach.vn

phong thái nhẹ nhàng giống ta? Ngươi đồ con nít làm sao xứng với ta! Mau mau lấy phí tổn thất tinh thần đền cho ta, nếu không lão tử muốn triệu hồi thần thú đại biểu ánh trăng tiêu diệt ngươi!"

Lâm Tiểu Tiên một hơi đem lời kịch lưu loát phun ra, khiến đứa nhỏ đáng thương chưa từng trải việc đời trợn mắt há hốc mồm đóng đinh trên mặt đất. Hắn ngẩng đầu nhìn trời, tròng mắt đảo qua đảo lại mấy lần mới miễn cưỡng đem những lời này nhét vào đầu, lập tức nỗ lực duy trì vẻ mặt trấn tĩnh, lạnh lùng nói:

"Hừ! Dù sao ta cũng xem qua thân mình ngươi, ngươi liền là người của ta! Bất quá nhìn ngươi dáng người không sai ta mới miễn cưỡng chấp nhận bản thân, ai biết ngươi hung ác vô lễ, hiện tại ta chính thức tuyên bố, bỏ ngươi!"

Nói xong liền lên ao, xoay người vào rừng chạy mất.

Lâm Nhất Tần trong đời lần đầu tiên trải qua tình huống sét đánh không kịp bưng tai như thế, bị phi lễ, đùa giỡn, vứt bỏ; đứng trong ao sửng sốt nửa ngày mới phục hồi tinh thần.

Đứa nhỏ này mặc dù có võ công, nhưng rõ ràng rất yếu, không có khả năng lẻ loi một mình trong thâm sơn rừng già này, huống hồ xem hành vi cử chỉ của nó, cũng không giống thôn dân trên núi.

Nghĩ đến đây, Tiểu Lâm chạy nhanh khỏi ao, khoác vội ngoại bào lên người, lần theo phương hướng của Vi Nhất Tiếu mà chạy tới.

Kỳ thực lúc ấy Vi Vi dặn là 'Có nguy hiểm liền mở miệng kêu cứu' chứ không phải 'Có nguy hiểm liền tới tìm ta', ý tuy rằng không khác lắm nhưng hành vi hoàn toàn bất đồng.

Lâm Tiểu Tiên trong tiềm thức còn chưa buông tha kế hoạch rình coi 'con dơi', bởi vậy không phí công cân nhắc, hành vi đầu tiên chính là

https://thuviensach.vn

không nói một lời liền chạy đi tìm hắn.

Ôn tuyền quả nhiên là thánh địa phát sinh các loại gian tình. Lâm Nhất Tần nhìn bóng dáng xa xa trong hơi nước mông lung, trong lòng mừng rỡ, chân không ngừng chạy qua.

Chỉ thấy trong làn nước xanh, một thân hình trần trụi, cơ bắp rắn chắc như điêu khắc, cơ bụng đầy đường cong, vai rộng, thắt lưng hẹp, thân hình tam giác hoàn mĩ, da thịt màu đồng kiên cố bị hơi nóng ôn tuyền hun nhiệt, đầy vẻ khiêu gợi.

Một đôi mắt mãnh liệt như điện, ánh quang bắn ra bốn phía, khí thế khiếp người.

Hoạt sắc sinh hương nơi ổn tuyền, đủ để người khác cao giọng thét chói tai, máu mũi giàn giụa.

.

Nhưng vấn đề là... ...

Người này căn bản không phải Vi Nhất Tiếu... ...

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 31

Vô Tình Giảng Co

Rình xem là một loại trải nghiệm khoái cảm nhộn nhạo vi phạm đạo đức

Khoái cảm này hình thành từ việc ‘xem’, nhưng tiền tố ‘rình’ là điều kiện tất yếu tạo nên khoái cảm.

Lâm Nhất Tần trùng hợp ăn được khối đậu hũ khiến người ta hộc máu giàn mũi giữa màn ôn tuyền này không được thoải mái lắm

Bởi vì nàng vừa mới nhìn người ta liền bị hắn phát hiện.

Từ ‘trộm’ vừa bay ngang qua, chỉ còn lại xấu hổ bối rối.

Một nam nhân trần trụi cùng một nữ nhân quần áo không chỉnh tề, trùng hợp gặp nhau ở nơi ôn tuyền này…

Nếu chuyện phát sinh ở nước Pháp lãng mạn hoặc nước Ý nhiệt tình năm 2028, đây sẽ là một kỉ niệm diễm ngộ (tính cờ gặp) đáng nhớ.

Nhưng ở Trung Nguyên công nguyên năm 1322, đây hiển nhiên chẳng phải duyên phận thú vị gì.

Thà rằng Lâm Nhất Tần khi vừa nhìn thấy hắn, tựa như tiêu chuẩn thục nữ phát ra tiếng hét hoảng sợ chói tai, sau đó ngượng ngùng che mặt lùi lại,

https://thuviensach.vn

xem như đây chỉ là giây phút xấu hổ ngượng ngùng.

Nhưng chết tiệt là nàng điển hình cho sắc nữ đến từ năm 2028, nhìn thoáng qua, liền phát hiên nam nhân này dáng người khôi ngô, cực kì tinh tráng, rõ ràng không phải Vi Nhất Tiếu.

Nhưng dáng người nóng bỏng như thế, nhịn không được lại nhìn liếc qua, lau lau nước miếng, liền hoàn toàn bỏ lỡ cơ hội tốt nhất để thét chói tai lui về sau.

Chờ chút ngượng ngùng sâu nhất trong tâm linh nàng trôi lên một chút, hai người đã hình thành cục diện xấu hổ giằng co. Lâm Nhất Tần đã ngượng ngùng xem tiếp phía dưới, chỉ có thể nhìn chằm chằm mặt nam nhân này: hắn 34, 35 tuổi, ngũ quan hình dáng sâu đậm thâm thúy, mày kiếm mũi ưng, mặt như sương lạnh, ánh nhìn sắc như điện, quả là cực phẩm trung niên khốc ca.

Hai người nhìn nhau tròn mắt, không nhúc nhích, thế giằng co cơ hồ có thể quét bay không khí xấu hổ, hai người ai cũng không chịu mở miệng trước hoặc lui lại.

Một vị thần uy lẫm lẫm, hai mắt sáng ngời, như ánh chớp động.

Một người như sét đánh, ánh mắt 囧 囧 ảm đạm mất hồn.

Hai người như hai pho tượng đá, ngay cả tóc cùng mí mắt cũng không rung động.

Ôn tuyền toát ra khí nóng nhè nhẹ vây quanh họ, xem như hai cao thủ nội công tự xuất ra nội lực khổ luyện cả đời, quyết một trận sinh tử.

Sau thời gian một ly trà nhỏ, hai người cuối cùng cũng phân cao thấp.

https://thuviensach.vn

Đáng thương khốc ca uy nghiêm dù gì cũng là người địa cầu phàm thai thân thể, sao đọ được ET ngoài hành tinh da mặt vô sỉ, thân hình thoáng động, bất đắc dĩ chịu thua.

Hắn hừ lạnh một tiếng, cánh tay dài với lấy quần áo cạnh ao, vung lên, y phục này như được thông chân khí giãn ra, như thiết bổng đánh thẳng 'ba' một tiếng vào ngực Lâm Nhất Tần, đem sắc nữ này hất bay.

Lâm Tiểu Tiên vô sỉ ngoài hành tinh thấy hoa mắt, thân mình tựa như cưỡi mây đạp gió bay ra ngoài. Đáng tiếc năng cũng không bị đánh bay khỏi địa cầu trở về cố hương, mà bị hất bay ra hai trượng, bị ném vào ôn trì cạnh đó, 'phanh' một tiếng, nước bắn lên tầng cao.

Nước ao có thể giảm xóc, nhưng đồng thời cũng tiến vào tai, mũi, miệng Tiểu Lâm. Sự việc diễn ra đột ngột, nàng chưa kịp bế khí liền rơi xuống nước, luống cuống khua tay khua chân thăm dò, vươn lên mặt nước, tự nhiên bị sắc đến phế quản cũng muốn ho ra ngoài, đứng cũng không đứng nổi. Nhưng bị y phục đánh vào ngực lại thấy khó chịu, tức khí cùng đau đớn.

Người địa cầu đại chiến ET vô sỉ, đấu tới rung đất dậy sóng, thần thú chính nghĩa nhà Lâm Nhất Tần lại không nghe thấy, sau đừng trách người ta vứt bỏ ngươi đổi thú cưng khác.

Vi Nhất Tiếu rốt cục bị tiếng nước chảy triệu hồi đến, một ánh xanh nhanh như gió như chớp, trong hơi nước thoáng hiện, vài cái tung người liền xuất hiện bên cạnh Tiểu Lâm, thân pháp cực nhanh, thật sự không thể tưởng tượng.

Vi Nhất Tiếu thân pháp mơ hồ linh động, biến ảo không lường, hoàn toàn trái với nguyên lí trọng lực học, đạp ba (sóng nước) mà đến, nhưng một loạt hành động quỷ mị cùng biểu tình âm trầm lại hoàn toàn không có chút liên hệ gì với thần tiên tỉ tỉ Lăng Ba tiên tử.

https://thuviensach.vn

Vi Vi vộ ôm Lâm Tiểu Tiên vào lòng, bắt tay tra mạch, biết nàng không chịu nội thương mới yên lòng, vỗ lưng nàng cho thuận khí.

Ai ngờ đợi hắn cao thấp cẩn thận nhìn, chỉ thấy bạn học Tiểu Lâm quần áo không chỉnh, thần sắc chật vật, lệ quang trong suốt (nước mắt lưng tròng) , một thân ngoại bào ướt đẫm dính sát vào người, đường cong hiển lộ, có quần áo như không mặc quần áo (nội y không tính quần áo sao?), lại nhìn vị khốc ca nóng bỏng kia, đem quần áo ướt cột vào thắt lưng.

Cảnh tượng này thấy thế nào cũng vô cùng quỷ dị. Vi Nhất Tiếu sắc mặt nhất thời rét lạnh, cởi ngoại bào bản thân phủ thêm cho Tiểu Lâm, liền lạnh lùng trừng nam nhân kia, sát khí bay đến hơn mười trượng, chỉ đợi rõ ngọn nguồn liền động thủ.

Bên kia mặt lạnh như sương, không nói một tiếng, nghiêm nghị nhìn lại. Hai bên giằng co, không khí từ xấu hổ chuyển mãnh liệt, sát khí tứ phía tuôn trào.

Lâm Nhất Tần trong đời lần đầu tiên cảm nhận cảm giác bị sét đánh, hỗn loạn thống khổ. Rõ ràng chưa phát sinh sự cố ngoài ý muốn gì, kết quả lại hình thành cục diện xấu hổ sấm rung chớp động này.

Vi Nhất Tiếu mặt đen như đáy nồi, đứng cạnh hắn cũng bị sát khí đông lạnh đến run run.

Mà sao trong khói thuốc súng cuồn cuộn này lại nghe mùi dấm chua chua, vì sao có loại cảm giác bắt kẻ thông dâm ngay tại hiện trường? (Người ngoài hành tinh thật không tự giác, chẳng lẽ cảm thấy xem hết nam nhân thì không cần phụ trách sao?)

Lâm Nhất Tần chảy lệ rong biển, nghĩ, nếu thật sự nói cho Vi Vi: không phải nàng bị đùa giỡn, mà chính mình chiếm tiện nghi của người khác, có thể trực tiếp đem ‘con dơi hút máu’ tiến hóa thành Batman (người dơi) phu lửa không?

https://thuviensach.vn

Đang lúc bạn học Tiểu Lâm nghiêm cẩn nghiêm túc suy xét xem nên giả bộ bất tỉnh ngã vào hồ đem bản thân chết đuối, hay trực tiếp bay khỏi địa cầu quay về cố hương, bên ao tuyết đọng rung động, trong rừng chui ra một bóng dáng nho nhỏ, kia đúng là tiểu sắc lang bội tình bạc nghĩa.

Âm thanh trẻ con vang dội hô một tiếng: “Phụ thân!” bỏ chạy lại bên người khốc ca, hai con mắt đen nhánh đảo tới đảo lui, lại nhìn thấy hai người Lâm Vi, trên mặt đầy thất kinh, thoạt nhìn như hiểu bản thân đã phạm tai họa lớn gì.

Lâm Tiểu Tiên mê muội, không ngờ đầu sỏ gây nên mọi chuyện cùng vị người địa cầu không hay ho kia là người một nhà.

Lâm Tiểu Tiên thầm nghĩ trong lòng: ‘Con ngươi phi lễ ta, ta rình xem ngươi, trước ta chịu thiệt, sau ngươi chịu thiệt, chúng ta kẻ tám lạng người nửa cân liền tính hòa nhau. ’

Đáng tiếc tiếng lòng chân thành giữ gìn xã hội hài hòa của nàng không ai nghe thấy.

Hai nam nhân thập phần ăn ý duy trì trầm mặc. Một người không muốn nể mặt giải thích chân tướng đáng sốc 囧 囧 này. Một người kia không muốn nghe, không chừng nghe được điều khiến hắn càng phát huy khuynh hướng bạo lực. Một người dang rộng tay, đem con bảo vệ phía sau, một người kia cũng làm động tác tương tự. Hai nam nhân đều chọn đối đầu, xem chừng sẽ diễn vở ‘Hiểu lầm lớn, dấm chua dậy sóng. ’

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 32

Đánh Gấu

Thần thú chính nghĩa Batman Vi Nhất Tiếu cùng nam tử thần bí gợi cảm ngẫu nhiên hội ngộ nơi ôn tuyền, hai người một câu cũng chưa nói, đủ loại gian tình khoa trương giả tạo khiến người khác hiểu lầm bay đầy trời, hai vị sắc mặt xanh mét, mắt bốc hỏa cùng giằng co…

Khói thuốc súng ngập trong mùi dấm chua lan tỏa khắp không khí. Hai nam nhân vô tội bị liên lụy muốn sống mái với nhau, hai kẻ đầu sỏ háo sắc gây nên chuyện lại tránh sau lưng bọn họ, thần sắc hoảng loạn nhưng không cách nào mở miệng giải thích, ánh mắt hung tợn phóng ra nhìn chằm chằm nhau.

Lâm Nhất Tần gần phát điên, lấy lửa giận của Vi Nhất Tiếu cùng tiêu chuẩn đạo đức thời đại này, không kể nói cho hắn là đứa nhỏ kia phi lễ nàng hay nàng rình xem người ta ngâm ôn tuyền đều không có HE (happy ending) hài hòa nồng thắm.

Trong giới võ lâm, tay không đem người đánh tới hộc máu, một chưởng quy thiên không hiếm lạ gì, nhưng dùng quần áo đánh người bay ra hai ba trượng mà không làm người ta bị thương cũng không phải công phu tầm thường.

https://thuviensach.vn

Trẻ nhỏ có thể đánh đòn, đậu hũ ngoài ý muốn có thể ăn (đương nhiên là nàng ăn), nhưng đến trình độ đánh nhau vì thứ cỏn con này, thật không đáng.

Lâm Tiểu Tiên nhìn nhìn rừng tùng rậm rạp xung quanh cùng vệt tuyết đọng đa hình dị dạng, liền cân não, liều mạng dự thi 'người trí tuế', nhanh chóng nghĩ ra một lời nói dối hoàn mĩ.

'Vi Vi, đừng nóng giận, đây là hiểu lầm. Ta vừa mới ở trong ao, thấy một con gấu đi tới, nhất thời kích động không mặc quần áo chỉnh tề liền bỏ chạy tìm ngươi, không nghĩ tới gặp phải vị…vị tiên sinh này…Ân, hẳn là ta nên giải thích mới đúng."

Lâm Tiểu Tiên nắm chặt tay Vi Nhất Tiếu, lộ ra thần sắc áy náy hối hận.

Vi Nhất Tiếu sắc mặt vừa hoãn, nhẹ nhàng trách:

"Thấy gấu sao không gọi ta, lỗ lỗ mãng mạng lo chạy đến."

Lâm Nhất Tần trong lòng hơi dịnh, giả bộ nghĩ đến mà sợ:

"Ta nhìn thấy nói, nó không thấy ta. Nếu lên tiếng gọi ngươi, không chừng gọi nó tới ăn ta trước."

Trên núi Trường Bạch đầy những vết chân thú, động vật hoang dã rất nhiều. Gấu ngủ đông đã bắt đầu ra ngoài kiếm ăn. Khi hai người lên núi đã nhìn thấy rất nhiều dấu chân vĩ đại. Lâm Nhất Tần vừa mới nhìn xung quanh, rừng tùng đầy những vết kì lạ mới có thể nói dối gặp gấu.

Kì thực gấu được xem như 'tay săn mồi mù', thị giác quả thật rất kém nhưng khứu giác vô cùng nhạy bén, hơi mười dặm có thể ngửi thấy mùi con mồi. Bởi vậy khi con người thấy nó, nó đã sớm ngửi được mùi của ngươi. Tri thức trên kênh Discovery hiển nhiên Vi Nhất Tiếu chưa xem qua, vì thế lời nói dối này xem như thiên y vô phòng (không có lấy một sơ hở.)

https://thuviensach.vn

Huống chi hắn lấy an toàn của Lâm Nhất Tần làm trọng, thấy nàng gặp gấu mà không bị thương thì vui sướng cùng nghĩ lại mà sợ, về phần quần áo không chỉnh bị người ngoài nhìn thấy cũng chỉ là việc nhỏ. Lúc này hướng nam tử kia chắp tay nói:

“Chuyện tình đã rõ, mạo phạm các hạ, xin bao dung.”

Nam nhân kia cũng không phải lòng dạ hẹp hòi, thầm nghĩ nữ tử này có lẽ bị gấu dọa choáng váng mới vô lễ thế, tức thời gật đầu, lôi kéo con thu dọn đồ đạc quanh ao, chuẩn bị rời đi.

Lâm Nhất Tần nhìn Vi Vi, thấy ắn quần áo chỉnh tề, cả tóc cũng chưa ướt, căn bản không giống người mới từ ôn tuyền bước ra. Lúc này hỏi:

“Ngươi đi đâu vậy? Ta vừa mới nhìn thấy ngươi từ hướng kia lại, căn bản là ngươi không xuống nước.” Cơ hội rình coi cũng không cho, xem như ngươi lợi hại.

Vi Vi cười bỡn cợt nói:

“Ta thấy dấu chân, liền đi xung quanh vài vòng. Ta tuy rằng không sợ gấu, nhưng lại rất sợ sói mắt xanh xinh đẹp nha…”

Lâm Tiểu Tiên phồng má nói:

“Ta xém chút làm điểm tâm cho gấu, ngươi còn chê cười ta, mong ngươi bị sói xé thành bột phấn luôn đi” Đương nhiên sói này phải là bổn đại tiên ta.

Vi Vi cười nói:

“Được rồi, ta cùng ngươi đi lấy quần áo, nhìn xem con gấu kia còn không, cắt tay nó làm điểm tâm cho ngươi là được rồi.”

Lâm Nhất Tần lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ta không dám đi qua, ngươi sang đó cầm giúp ta tốt lắm, ta ở chỗ này chờ ngươi.”

Vi Nhất Tiếu vừa nhìn xung quanh một lần, không phát hiện động vật nguy hiểm gì, thấy đôi cha con kia cũng đã thu thập xong đồ đạc muốn đi, liền đáp ứng nàng, xoay người rời đi.

Lâm Nhất Tần chờ bóng hắn biến mất trong làn hơi nước, liền nhặt lên một hòn đá nhỏ ném vào ao, nước bắn tung tóe lên ướt người bé trai kia. Đứa nhỏ tự biết đuối lí, trừng mắt nhìn nàng cũng không dám nói gì.

Đây đương nhiên chỉ là lời cảnh tỉnh, cha không biết dạy con, nó còn nhỏ đã đùa giỡn thủ đoạn lưu manh, lớn lên không biết biến thành bộ dạng vô sỉ gì nữa.

Nam tử kia biết con từ trước nay ngang ngược không chịu quản giáo, nay chịu thiệt lại không kêu một tiếng, trong lòng kì quái, ngẩng đầu nhìn nàng kia, thấy nàng tiến về trước hai bước, mắt sáng quắc nhìn hắn, thấp giọng nói:

“Ta vừa mới nói dối. Ta không phải gặp gấu, mà là bị con ngươi chui vào nước phi lễ, mới cuống quýt chạy đi tìm người. Hắn không tính nhỏ, không biết xấu hổ làm ra loại chuyện này, không biết có phải người làm cha dạy hay không.”

Nam tử kia trong lòng kinh ngạc nhìn con, thấy trên mặt nó đầy xấu hổ, mũi chân di tới di lui trên mặt đất, không nói một tiếng, khác hẳn bộ dáng nhanh mồm nhanh miệng quái đản hàng ngày. Biết nàng không nói sai, nhất thời lửa giận công tâm, giận tím mặt.

Thê tử hắn mất sớm, chỉ để lại một trai một gái, trong lòng hắn tất nhiên yêu thương mười phần. Chỉ là công việc bôn ba nhiều việc, hắ thật sự không rảnh hỏi nhất cử nhất động của đứa nhỏ, chỉ sao gia nô thủ hạ chiếu cố tốt. Bọn họ sao giám quản giáo thiếu gia nghiêm khắc?

https://thuviensach.vn

Hắn đã sớm phát hiện đứa nhỏ này có chút dáng vẻ lưu mạnh, chỉ là yêu ai yêu cả đường đi, chỉ làm bộ nhìn không thấy mà cho qua.

Nhưng xã hội lễ giáo thâm nghiêm, nam nữ bảy tuổi đã phân phòng khác biệt, nhân sĩ giang hồ dù không cổ hủ như phu tử, nhưng làm ra bậc chuyện phi lễ nữ tử đã sớm vượt qua giới hạn vốn có rồi.

Tục ngữ nói hơn ba tuổi đã xem là lớn. Năm nay nó đã bao tuổi, còn dám làm ra việc vô sỉ hạ lưu như thế, lại nghĩ đến bản thân kì vọng tha thiết đều hóa thành mây trôi, hắn vừa bi vừa giận, giơ chưởng phất vào gáy con.

Lâm Nhất Tần bổn ý chỉ muốn ba ba thất trách này quản giáo con cho tốt, quở trách một chút, đánh đòn một chút là được, hoàn toàn không nghĩ tới trong thời đại này, chuyện phi lễ lại nghiêm trọng như thế, nàng cảm thấy võ lâm nhân sĩ cũng thật hung bạo.

Tiểu Lâm thấy hai mắt hắn đỏ đậm, vẻ mặt kích động, một chưởng giáng xuống như muốn lấy mạng đứa nhỏ, nhất thời kinh hãi, cất giọng ngăn cản:

“Đừng! Đừng kích động! Nó là con ngươi, hơn nữa nó còn nhỏ, vẫn còn giáo dục được nha! ! ! ’

Nam tử này chẳng phải muốn đánh chết con, chỉ là nhất thời kích động máu nóng lên não, nghe thanh âm này, tay giơ lên giữa không trung không hạ xuống nổi nữa.

Đứa nhỏ kia biết phụ thân trước nay nghiêm túc, xuống tay tuyệt không khoan dung, nước mắt rưng rưng, cúi đầu không dám lên tiếng.

“Nghịch tử! Nói! Sao ngươi dám làm ra chuyện vô sỉ này?”

Nam tử lần đầu mở miệng, thanh âm trầm thấp hùng hậu. Hắn tâm thần kích động sử dụng nội lực, thanh âm cũng không lớn, đủ chấn động rặng

https://thuviensach.vn

tùng xung quanh, vài khối tuyết động rơi xuống, quả nhiên là nội lực kinh người.

Đứa nhỏ nước mắt rơi như mưa, nhỏ giọng thì thầm:

“Phụ thân…Nàng, nàng trông rất giống mẹ…”

“Nàng trông rất giống mẹ…”

Xong rồi, một nam nhân trọng tình trọng nghĩa, một trượng phu tưởng niệm vong thê, tưởng niệm cả đời. Bằng chứng sao, không thấy người ta ngây ngốc đứng đó, giận cũng không xong sao, nước mắt lã chã rơi xuống…

Không có khả năng.

Nam nhân cúi đầu, nâng tay xoa thái dương đã nổi gân xanh:

“Dã Vương… con nghĩ rằng cha sẽ tin lời nói dối thái quá đó sao? ! Nàng nơi nào so bằng mẹ con! ! ! ! ! !”

Bạn học Tiểu Lâm tuy có tuy tự mình hiểu lấy, cũng biết nam nhân này có lẽ thật sự thương vợ hắn, nhưng nàng chưa từng gặp mặt đã bị chế nhạo như vậy, sắc mặt nhất thời vô cùng phức tạp, như bảng pha màu thau đổi n lần, trong lòng buồn rầu vô hạn, nghĩ thầm:

“Con ngươi công kích thân thể ta, ngươi công kích tâm hồn ta, hai ngươi đều độc ác như nhau, quả thật là cha con ruột. Được, được, ngươi dáng người đẹp, vợ ngươi khí chất đẹp, con ngươi làn da đẹp, cả nhà ngươi đều đẹp, ai bảo ta đầu thai sai không nhận được DNA tốt như thế đâu.”

Lâm Tiểu Tiên khóe miệng không ngừng run rẩy, trong lòng thật không thú vị, xoay người đi tìm Vi Vi

https://thuviensach.vn

Thấy xa xa một bóng dáng màu xanh chậm rãi đi tới, trong tay xách một cục bông đen tuyền gì đó, thì ra là một con gấu nhỏ, giương nanh múa vuốt khua loạn tứ chi, cẳng chân vừa béo vừa ngắn giãy dụa kìa.

Không nghĩ tới lời nói dối trở thành sự thật, Vi Nhất Tiếu thực sự bắt được một con gấu ở bên kia.

Lâm Nhất Tần thần nghĩ:

"Tục ngữ nói người Sơn Đông miệng tà, nói gì trúng đấy. Tiểu mập mạp kia ẩn nấp thật không sai, chỉ là bị gấu con đáng yêu mê người gấp mười lần Teddy kia dọa, ta thật mất mặt quá!"

Lâm Tiểu Tiên thích nhất vài động vật nhỏ có lông, thấy gấu nhỏ mập mạp phi thường đáng yêu, sẽ đón nhận chơi đùa một chút.

Nào biết bên tai đột nhiên nghe tiếng "Ô oa" gầm rú, cạnh ao bên rừng, một con gấu lớn hai mắt đỏ đậm rít gào xông ra, nhe hàm răng sắc nhọn đầy nước bọt, hướng thẳng tới Lâm Nhất Tần, phi nước đại mà đến, đạp đất động tuyết bốn phía.

Thì ra Vi Nhất Tiếu bắt được gấu nhỏ này là con của gấu mẹ kia, dù là động vật ăn cỏ, nhưng để bảo vệ đời sau, chúng có thể tổn thương tính mạng, huống gì con gấu nặng hơn nghìn cân này.

Chúng nó thoạt nhìn vụng về, nhưng cũng không thiếu khả năng sinh tồn. Gấu mẹ thấy gấu nhỏ bị bắt, lúc này liền hướng Lâm Nhất Tần yếu nhất bắt đầu công kích, đây là mưu lược cực cao minh vây Ngụy cứu Triệu.

(Năm 353 TCN, Bàng Quyên được Ngụy Huệ vương giao chức đại tướng cầm quân đi đánh nước Triệu. Tài năng của Bàng Quyên khiến quân Triệu thua liên tục, vua Triệu phải cầu cứu nước Tề.

https://thuviensach.vn

Nghe theo kế "vây Ngụy cứu Triệu" (圍魏救趙) của Tôn Tẫn, Điền Kỵ thay vì cứu Triệu lại dẫn quân tức tốc tiến thẳng đến kinh đô Đại Lương của nước Ngụy, buộc Bàng Quyên phải bỏ việc tấn công Triệu để quay về cứu nước rồi bị quân Điền Kỵ đánh cho đại bại trong trận Quế Lăng. Sau khi bắt được Bàng Quyên, Tôn Tẫn vì nể tình bạn học xưa nên đã tha chết cho Bàng Quyên mà còn thả ông quay về nước Ngụy.)

Gấu mặc dù thân hình cồng kềnh nhưng chạy rất nhanh, 50 thước chỉ cần 5 giây, nhanh hơn so với người bình thường rất nhiều.

Lâm Nhất Tần đứng bên cạnh ao, gấu trong chớp mắt liền bổ nhào vào nàng, nàng đứng sững, khoảng cách gần, mùi hôi tanh từ miệng nó đều đập vào mặt nàng.

Biến cố bất ngờ không kịp phòng tránh, Tiểu Lâm căn bản chưa kịp phản ứng lại đã bị bao phủ trong bóng dáng của con gấu to lớn, ngửi thấy mùi tanh hôi từ nó.

Vi Nhất Tiếu lúc này ném gấu nhỏ sang bên, nhanh chóng bay tới. Nhưng dù hắn khinh công tuyệt thế vô cùng, khoảng cách bốn năm mươi trượng xa không có khả năng bay một lần liền tới, trái tim cơ hồ muốn bay khỏi lồng ngực.

Đúng lúc này, nam nhân răn dạy con kia đã bay qua. Dù khinh công hắn không bằng Vi Nhất Tiếu, thắng ở khoảng cách gần, hô rống một tiếng, bàn tay tạo thành ưng trảo đẩy mạng tay gấu ra.

Nhưng súc sinh đâu biết hắn lợi hại, chỉ nghiêng ngả một chút, tay kia hạ xuống, kém chút nữa đã chụp lên đầu Lâm Nhất Tần, muốn đem nàng quật chết.

Ai ngờ nam nhân này duỗi tay phải ra, không biết như thế nào, vươn thẳng nửa thước, cường ngạnh bắt được tay gấu.

https://thuviensach.vn

Đây là võ lâm trác tuyệt hơn trăm năm qua, đương thời có một không hai ưng trảo cầm nã thủ. Hắn nội lực hùng hồn, thể lực hùng cường, sức mạnh cơ hồ có thể xé ngựa thành mảnh nhỏ, đối đầu với gấu, đem con gấu lớn nặng gấp bội hắn đánh cho lảo đảo.

Trong lúc đó, Vi Nhất Tiếu đã đuổi kịp đến nơi, ôm lấy Lâm Nhất Tần, hoàn toàn không thấy rõ động tác chân tay hắn thế nào, trong giây lát liền lui ra sau vài trượng, cứ như có ai lấy dây thép từ sau kéo hắn vậy, thật là bay tới bay lui như thần.

Nam tử này thấy Lâm Nhất Tần thoát li nguy hiểm, trong lòng hơi định, nhấc tây phải, nhắm ngay gáy con gấu cho một chưởng, thanh âm rắc vang lên. Gấu kia đau đến rung người, rống giận, lại bổ nhào vào hắn.

Kỳ thực đây là khai bi liệt thạch chưởng lực, ngay cả cao thủ thành danh chốn võ lâm cũng bị đánh cho vỡ óc, thất khổng đổ máu mà chết. Nhưng gấu dù sao cũng khác người, da lông dày, xương cốt cứng, một chưởng này chỉ khiến nó đầu choáng não trướng, đau đớn phi thường, nhưng không hại đến tính mạng.

Hắn than một tiếng: ‘Thật là lợi hại!” liền thu chưởng thành chộp, muốn dùng nó thử xem công lực võ công của mình, ai ngờ một tiếng kinh hoàng vang lên: “Phụ thân! ! ! !”

Hắn nhìn lại, không ngờ còn một con gấu lớn khác xông về phía con, muốn nhào lên cứu, nhưng thế nào cũng không kịp rồi. Tâm thần kích động lại không chú ý con gấu phía sau chưa chết, bị nó chụp lên trán, may mà nó chụp hút, chỉ bị thương da thịt, nếu không thì ngay cả sọ cũng bị bẻ xuống rồi.

Lại nghe một tiếng cực kì thảm thiết “Phụ thân! !”

Nam nhân nghĩ con đã vào miệng gấu, máu tươi đổ xuống làm mờ ánh mắt, nhưng hắn không dám lau đi, chỉ sợ quay đầu nhấy thi thể con huyết

https://thuviensach.vn

nhục mơ hồ.

Kỳ thực Vi Nhất Tiếu không kịp buông tay Tiểu Lâm đã vội một bước chạy qua, một tay xách cổ áo đứa nhỏ này, thân hình nhoáng lên một cái tránh khỏi tay gấu, luồn qua nách nó chui ra sau lưng.

Tiếng gọi phụ thân thứ hai là đưa nhỏ thấy phụ thân bị gấu chụp, đầy mặt đầy cổ là máu tươi, vội vàng quan tâm mới kêu lên.

Vi Nhất Tiếu khinh công thật sự là đương thời có một không hai, trên người xách theo hai người vẫn chạy như bay, so với nam tử kia mau hơn.

Hắn đề khí, mũi chân điểm hai lần liền nhảy đến cây tùng cao gần đó, đem hai người buông trên cây, lập tức quay người về sau.

Lâm Nhất Tần thở nhẹ một tiếng, nhìn xuống phía dưới, thấy hắn một tay xanh đặt trên đầu gấu, một tay sờ trước ngực, chờ khi tay gấu phất qua, hắn lại xoay người nhảy trên đến đất, chân không thấy rõ xoay người dạo quanh con gấu một vòng, vòng một đường đen quanh cổ nó, sau đó lui về sau hai trượng đứng nhìn.

Chỉ thấy con gấu này hai tay vẫn khua loạn, nhưng lại không rống lên được tiếng nào nữa, qua hai ba giây sau, phù một tiếng, đầu gấu rơi xuống đất, máu đỏ phun ra ba thước cao như suối.

Thì ra Vi Nhất Tiếu dùng chủy thủ, đâm xung quanh cổ gấu sáu bảy đao, đem vết thương mở rộng. Chỉ là hắn đao pháp cực nhanh, vết thương nhìn bên ngoài thì cực kì bằng phẳng, ngay cả con gấu kia cũng chưa phát hiện bản thân đã bị chặt đầu, đến khi đầu rơi xuống, sợ rằng bản thân nó còn chưa biết nó chết như thế nào.

Bên bờ kia, nam nhân thấy con trên cây bình yên vô sự, liền dang tay chộp tới bụng gấu. Bụng gấu là nơi mềm yếu dễ bị tổn thương nhất. Ưng trảo cầm nã thủ thành danh mười phần khí lực, hai tay xuyên qua ngực gấu,

https://thuviensach.vn

đem cả tim gan nó móc ra, đợi khi nó đau nhức xoay người, lại ra tay đem cổ họng bóp nát. Con gấu nặng hơn ngàn cân quay cuồng trên mắt đất vài giây liền tắt thở.

Hai người động tác mau lẹ, đối thủ dù không phải quá mạnh, nhưng quan hệ đến tính mạng người quan trọng nhất, quả nhiên là nóng ruột nóng gan, ngay cả hô hấp tim đập đều quên.

Vi Nhất Tiếu cùng nam tử này đều sử dụng tuyệt kĩ của bản thân, chủ động cứu hộ người của đối phương, lúc này nhìn thoáng qua nhau, đối với đối phương võ công phẩm cách đều thêm phần kính nể, không khỏi có ý nghĩ làm quen.

(Lời tác giả:

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Được rồi, nam tử thần bí chính là Ưng Vương, ta đem cả Pháp Vương cùng lôi đến, mời các bạn học tùy ý xem.

Kỳ thực cẩn thận quay đầu nhìn, ta cũng không viết hắn là soái ca, chỉ nói hắn dáng người khí chất đều tốt lắm, là đại thúc có khí khái mà thôi.

Hắc hắc, kì thật YY Ưng Vương thành nam chính cũng không có gì sai, dù sao người ta cũng là dân tư bản đấy. Chúng ta xem nguyên văn viết thế nào:

Trong một trận chiến đỉnh Quang Minh, hắn liên tiếp đánh bại Hoa Sơn cùng ba gã cao thủ Thiếu Lâm, lại áp đảo Võ Đang tam hiệp, một chút cũng không chịu thế dưới. Ân Thiên Chính thật là một vị kì nhân trong chốn võ lâm, tuổi tuy lớn (lúc ấy hơn 70), tinh lực không thua kém gì thiếu niên, nội lực như nước, như cơn sóng lại cơn sóng tràn triền miên không dứt, hướng Trương Khê Tùng va chạm qua.

Áp đảo…thế dưới…như nước…triền miên không dứt…va chạm…cỡ nào…Khụ, khụ… … Thế giới này thật không thuần khiết… …

https://thuviensach.vn

Hắc hắc, có ai muốn viết Ưng Vương thành nam chính xin nhanh nhanh hành động a, vô luận là BG hay BL, với lão Ân tuyệt đối không thành vấn đề.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 33

Tuyết Lĩnh Trang

Lúc này tuyết đã thành huyết, hai đầu gấu nằm lăn trên mặt đấu, máu tươi ồ ồ đổ ra, đem ôn tuyền bên cạnh nhuộn đỏ sẫm. Vi Nhất Tiếu cùng hai người trên cây đều hữu kinh vô hiểm (kinh hoàng nhưng không bị nguy hiểm), lông tóc vô thương, nam tử kia trên trán bị gấu cào ra ba vệt máu, lông mi tà tà xước qua mắt, chỉ kém nửa phần sẽ bị chụp lên đầu, quả nhiên là mạo hiểm vô cùng. Hắn kéo vạt áo tẩm nước xoa mặt, bên này Vi Nhất Tiếu đã đem hai người từ cây bế xuống dưới.

“Phụ thân! Trên đầu người chảy thật nhiều máu! Người không sao chứ!” Đứa nhỏ tên Dã Vương vừa chạm đất đã chạy vội tới trước mặt cha hắn. Nam tử kia đứng dậy, sờ sờ đầu đứa nhỏ nói:

“Không có việc gì, chỉ bị thương trên da thịt.”

Quay đầu chắp tay với Vi Nhất Tiếu:

“Thật sự hổ thẹn, đối phó với súc sinh còn chật vật vậy. Đa tạ tráng sĩ cứu con ta.”

Vi Nhất Tiếu chắp tay nghiêm mặt nói:

“Huynh đài chớ khiêm tốn, ta chiếm tiện nghi nhờ binh khí thôi. Nếu nói cứu người, ta còn chậm hơn ngươi một bược.”

https://thuviensach.vn

Dứt lời liền vái chào thật sâu. Nam nhân kia vội vàng đáp lễ, hai người trao đổi danh tính.

“Tại hạ Ân Gia bảo bảo chủ Ân Thiên Chính, đây là khuyển tử (con trai) Dã Vương.”

“Tại hạ Vi Nhất Tiếu, đây là…” Vi Vi nghĩ nghĩ, cư nhiên không tìm được từ chuẩn xác để giới thiệu Lâm Nhất Tần, không khỏi sửng sốt.

Tiểu Lâm tiến lên chắp tay nói:

“Lâm Nhất Tần, đa tạ tráng sĩ cứu tính mạng. Ta không tài không đức, nhưng Ân đại ca về sau có gì phân phó, xin cứ việc sai phái, tuyệt không dám chối từ!” dứt lời trừng mắt nhìn Ân Thiên Chính.

Ân Thiên Chính hiểu lời nàng nói, xem như cho qua việc Dã Vương phi lễ, cũng không muốn nói cho người khác. Thấy nàng thông minh như vậy, trong lòng không khỏi thả lỏng, vội vàng không dám chối từ, chỉ xem như việc nhấc tay chi lao. (tiện tay cứu người).

Thực ra Lâm Nhất Tần liên hệ ưng trảo cầm nã thủ cùng con hắn kêu Dã Vương đã phần nào đoán ra hắn là Bạch Mi Ưng Vương Ân Thiên Chính, chỉ là lão ưng này chưa già, lông mi cũng đen, bởi vậy chờ hắn tự giới thiệu mới chắc chắn xác định thân phận.

Nghĩ việc Ân Thiên Chính trong tứ đại Pháp Vương đứng hàng thứ hai, tuổi không nhỏ, gọi hắn một tiếng đại ca cũng không tính chịu thiệt. Ở nhà dựa vào cha mẹ, xuất môn dựa vào bằng hữu, Ân Thiên Chính là CEO xí nghiệp trực thuộc Minh Giáo, tuy không biết ‘Ân Gia bảo’ là đơn vị gì, nhưng kết bạn một chút tuyệt không sai.

Vi Nhất Tiếu thấy Lâm Nhất Tần ánh mắt lóe sáng, lại lần đầu tiên gặp mặt đã nhận người ta làm đại ca, trong lòng thấy kì quái, nhưng lại nghĩ

https://thuviensach.vn

nàng nói chuyện làm việc trước nay chưa từng có ý kiến gì, cũng không để trong lòng, nhoáng cái liền cho qua.

Bốn người chợt nghe tiếng khóc bi ai bên tai, quay đầu vừa thấy là gấu nhỏ kia nằm bên thi thể gấu mẹ, không ngừng dùng móng vuốt nhỏ lay lay gấu mẹ, dùng lưỡi liếm mặt nó, nhưng vô luận nỗ lực thế nào, gấu mẹ càng ngày càng lạnh, không khỏi cất tiếng nỉ non.

Nó cũng không sai, chẳng qua đi theo gấu mẹ đến suối chơi, bị Vi Nhất Tiếu bắt đem cho Lâm Tiểu Tiên chơi đùa, sau đó tự dưng mất đi cha mẹ.

Tiểu Ân Dã Vương khi thấy phụ thân bị thương cũng gấp đến độ cao giọng kêu thảm, vừa chạm đất liền vội vàng chạy qua, kì thực cảm tình không muốn rời xa cha mẹ cũng không khác gì gấu nhỏ.

Bốn người thấy nó cả người dính đầy máu gấu mẹ, đôi mắt đen ngập nước, tiếng kêu cực kì bi thương thê lương ai oán, đều thấy không đành lòng.

Ân Thiên Chính nhẫn nhịn, vẫn phải nói:

“Gấu này không thể lưu, nó vẫn còn đang uống sữa, rời xa gấu mẹ rất nhanh sẽ đói chết. Ngay cả nó còn sống, nó chính mắt thấy cha mẹ bị người giết, tất nhiên sẽ nhớ kĩ cừu hận này, trở thành gấu điên nơi nơi đả thương người.”

Lâm Nhất Tần há miệng thở dốc, thủy chung không thể mở miệng cầu tình, lúc này lưu lại nó tuy dễ, nhưng tương lai sẽ gây hại cho tính mạng người khác. Đây quyết không phải thời điểm làm thánh mẫu.

Dã Vương đột nhiên nói:

“Phụ thân, chúng ta mang nó về được không? Cha không phải nói nhà chúng ta có nơi nuôi gấu sao?”

https://thuviensach.vn

Ân Thiên Chính nói: “Hồ nháo, nơi nuôi gấu là nơi cung cấp mật gấu tay gấu, ngươi mang nó về chẳng khác gì giết nó.”

“Kia để con nuôi, đừng cho người khác giết nơ! Con cam đoan thuần dưỡng nó thật ngoan, cùng muội muội chơi đùa, được không cha? Được không mà ~”

Ân Dã Vương lại sử dụng thần công làm nũng, dính chặt lấy phụ thân, khiến phụ thân không còn cách nào khác, chỉ có thể đồng ý.

“Nam tử hán nói phải giữ lời. Con đã nói nuôi nó, phải chiếu cố nó đến cùng. Nếu tùy tiện chơi vài ngày liền giao cho đám người Vô Phúc Vô Thọ, ta sẽ không tha cho con”

Ân Thiên Chính muốn lấy việc này bồi dưỡng tinh thần trách nhiệm cùng tính nhẫn nại cho con, bởi vậy lời nói như chém sắt, nghiêm khắc mười phần.

Thấy Ân Dã Vương đáp ứng, hắn mới lấy ra mảnh vải bố, đem gấu nhỏ nhẹ nhàng trói lên, xách trong tay.

Bên này Vi Nhất Tiếu đã mổ bụng gấu, lấy ra mật gấu còn nóng.

Ân Thiên Chính hỏi:

“Vi huynh lên núi là muốn lấy mật gấu?”

Vi Nhất Tiếu gật đầu nói:

“Đúng vậy, chúng ta muốn làm thuốc, cần hai mươi túi mật gấu”

Việc hôm nay hung hiểm, hắn khẳng định không bao giờ mang Lâm Nhất Tần lên núi nữa.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu thấy Ân Thiên Chính khẳng khái dũng cảm, võ công cao cường, liền muốn xin hắn chiếu cố Tiểu Lâm vài ngày, còn bản thân lên núi săn gấu.

Lời đó còn chưa nói ra, Ân Thiên Chính liền cười nói:

“Sao lại khéo vậy, trên núi Trường Bạch ta vừa vặn có nơi nuôi gấu, đặc biệt cho mười mấy người mùa đông hàng năm săn gấu, hiện thời đều tốt lắm. Năm nay trong bảo cũng không thiếu mật gấu, nếu hai vị không chê đơn sơ, xin đến hàn xá ở, chậm rãi chờ hai ngày để bọn họ thuận tiện lấy mật gấu đến là được.”

Vi Nhất Tiếu đang muốn chối từ, Ân Thiên Chính nói tiếp:

“Vi huynh khinh công trác tuyệt, thế gian hiếm thấy, lại hiệp cốt nhân tâm, tại hạ vừa thấy liền muốn kết giao, nếu giờ từ chối, chính là khinh thường Ân mỗ ta.”

Lời nói khẳng khái thành khẩn, thật có ý muốn kết giao. Vi Nhất Tiếu cũng vô cùng thưởng thức tác phong làm việc của Ân bảo chủ. Hơn nữa cửu chuyển hùng xà hoàn phải tìm dược liệu, tìm sớm chừng nào, nàng liền chịu tra tấn ít đi một ngày, nghĩ đến đây liền đáp ứng.

Thu thập xong xuôi, bốn người một gấu, kết bạn xuống núi.

Ân Thiên Chính đi phía trước, hắn mặc áo choàng xanh đậm ôm lấy thân mình như sói như hổi, một đường đi thẳng như gió lốc, tạo từng đợt tuyết bay. Dáng đi không kiêu ngạo không siểm nịnh, ngạo nghễ đứng thẳng, thực là một vị nam tử khẳng khái dũng cảm

Lâm Tiểu Tiên đi sau ánh mắt không hề chớp, thầm nghĩ:

“Lúc này hắn mặc quần áo chỉnh tề, lại nhìn sẽ không tính là rình coi vô sỉ đâu!”

https://thuviensach.vn

Nàng hành tẩu hai thế giới, xem qua tuấn nam soái ca vô số, lại chưa thấy qua nam nhân có vị nam nhân đến thế. (Chị à, nam nhân không có vị nam nhân thì có vị gì? Chị không sợ cái người đi cùng tiến hóa thành Batman phun lửa sao?)

Ân Thiên Chính dù đã lớn tuổi, trong cũng không đẹp trai lắm, nhưng thành thục gợi cảm, khí chất không giận mà uy thật sự khiến người ta đã gặp liền khó quên.

Sắc nữ Tiểu Lâm, nghỉ trọ dừng chân, mua bán giao dịch, đi ngang qua ngang lại đều phải mãnh liệt nhìn chằm chằm soái ca mỹ nữ, Vi Nhất Tiếu đã sớm thành thói quen, có khi cùng nàng quan sát bình luận. Nhưng hôm nay không biết thế nào, thấy nàng mắt không rời nhìn chằm chằm Ân Thiên Chính, trong lòng cực kì không thoải mái, ngực hờn dỗi tắc nghẽn, nhất thời gương mặt nhíu chặt, nhất thời hận không thể kéo nàng lập tức đi ngay, không quản mật gấu gì nữa.

Vi Nhất Tiếu trong đầu suy nghĩ đủ thứ, như nước sôi cuồn cuộn bốc khói, thân thể lại lạnh ngắt như băng, thần sắc âm tình bất định, sắc mặt càng trắng đến dọa người.

Lâm Nhất Tần đột nhiên thấy sắc mặt Vi Vi kém như thế, lập tức cầm tay hắn, lo lắng hỏi:

“Không thoải mái sao? Có phải lúc đánh gấu dùng nhiều sức quá không? Có muốn…Ân…” Nàng nhìn thoáng qua phía trước, vẫn không đem hai chữ ‘hút máu’ nói ra.

Được tay ấm áp mềm mại nắm lấy, Vi Nhất Tiếu mới cảm thấy thư thái chút. Thấy nàng quan tâm như thế, lại nghĩ đến bản thân mình không nhà cửa, không nghề nghiệp, hiện thời võ công không tốt, động chút cần hút máu tươi, tàn nhẫn, tà ác, huống chi… Trong lòng lại trầm xuống.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần không biết dòng suy nghĩ này, chỉ cho rằng hàn độc của hắn lại phát tác, gấp đến độ giơ chân, không biết đi nơi nào tìm gà vịt sống tới cấp cứu.

Vi Nhất Tiếu nhẹ nhàng nhéo bàn tay nàng một chút, cười nói: “Đừng nóng vội, không phải.” Lúc này vận công, bức ra huyết sắc trên mặt.

Lâm Nhất Tần tuy biết rằng hắn chưa bao giờ cậy mạnh gạt người chuyện này, nhưng vẫn cảm thấy tươi cười này có chút cổ quái miễn cưỡng nói không nên lời, chung quy vẫn không thể yên tâm, một tay lôi kéo hắn, chậm rãi xuống núi.

Dưới chân núi, hai đại hắn nắm bốn con ngựa cao to, đang đứng thành hàng đợi Ân Thiên Chính. Bọn họ không biết Ân Thiên Chính còn dẫn theo hai người nữa xuống núi, bởi vậy chỉ dẫn thêm hai con ngựa. Vì thế Ân gia phụ tử cùng Lâm Vi hai người cùng cưỡi một con.

Trên đường Ân Thiên Chính giới thiệu đơn giản hai người dẫn ngựa, nhàn nhạt nói là bằng hữu, nhưng thấy bộ dạng kính cẩn thuận theo của hai người này rõ ràng chính là tôi tớ thuộc hạ.

Thực ra cùng cưỡi một con ngựa là cảnh tượng kinh điển của võ hiệp, có rất nhiều ‘mánh khóe’ có thể ra tay, nhưng Lâm Tiểu Tiên trong lòng đều canh cánh nụ cười cổ quái của Vi Vi lúc nãy, bởi vậy cũng không đục nước béo cò, nhân lúc cháy nhà mà hôi của, cả một đường đều im lặng, phi thường nhu thuận.

Cưỡi ngựa đi một canh giờ, liền thấy nơi vách núi xa xa phòng ốc đông nghìn nghịt, đúng là trang viên thật lớn. Đến gần nhìn lên, trên cánh cửa có treo tấm biển lớn ghi ‘Tuyết lĩnh trang’

Ân Thiên Chính nói:

https://thuviensach.vn

“Gia nghiệp ta đều ở phía nam, nơi đây chỉ là nơi đặt chân lúc hành tẩu, đơn sơ chậm trễ xin bao dung.”

Những lời này vốn chỉ là lời khách sáo, một tòa nhà lớn như vậy, nhà cao cửa rộng hoa trạch, nơi nào gọi là ‘đơn sơ chậm trễ’?

Nhưng giọng điệu hắn nhàn nhạt, không có chỗ nào ý muốn khoe khoang cao ngạo, tụa hồ thật sự cảm thấy nơi này thật bình thường, có thể đoán được gia sản phía nam của hắn kinh người đến đâu.

Trong lúc nói chuyện, từ trang mười mấy người ra nghênh đón, không nói một lời dẫn ngựa đợi, đội ngũ chỉnh tề chức trách rõ ràng, nhiều người cùng nhau hành động, cư nhiên chỉ có thanh âm trẻ con Ân Dã Vương hồn nhiên khoe gấu nhỏ.

Mặc kệ Ân Gia bảo đang làm gì, khả năng quản lí cũng thật lợi hại.

Lúc này sắc trời đã gần hoàng hôn, Ân Thiên Chính cũng không theo tục lễ, nói thẳng rằng hắn công vụ bận rộn, không thể tướng bồi, sai hạ nhân an bày chỗ ở cho Lâm Vi hai người, liền cáo từ.

Sau bữa cơm chiều, Ân Dã Vương ôm một tiểu cô nương phấn điêu mài ngọc, tay dắt gấu nhỏ đến tìm hai người. Hắn thấy qua khinh công thần kì của Vi Nhất Tiếu, vừa hâm mộ vừa tò mò, lúc này nhịn không được liền chạy đến chơi.

“Đây là Tố Tố muội muội ta, năm nay năm tuổi, nàng thật đáng yêu đi ~”

Ân Dã Vương xem ra cực kì thích muội muội, luôn miệng khoe muội muội hắn cỡ nào thông minh lanh lợi, mĩ mạo nhu thuận, nửa tuổi biết nói, hai tuổi biết chữ, năm tuổi biết đọc thơ, là thiên tài trong trời đất. Nói đến nỗi Lâm Nhất Tần cho rằng tuổi cô nương mang theo trí nhớ đầu thai thành yêu nghiệt luôn.

https://thuviensach.vn

Chơi một lúc lâu, Tố Tố tuổi còn nhỏ đã mệt, Ân Dã Vương ôm muội muội đứng dậy cáo từ, Lâm Nhất Tần giúp hắn dắt gấu đưa ra tận ngoài cửa.

Không biết vì sao, trước mặt Vi Nhất Tiếu nàng không hỏi, đến khi ra ngoài cửa mới nói:

“Vết thương của cha ngươi không sao đi?”

“Không có việc gì, khi về liền bôi thuốc. Nhưng Bạch bá bá nói vết thương trên trán quá sâu, chỉ sợ nửa lông mày sau nay không mọc lại nữa.”

“Ta nói cho ngươi một bí phương, đem gừng cạo sạch vỏ, tước nhỏ thành từng sợi, mỗi ngày dùng nó để vẽ lên lông mày, lông mày sẽ dài ra rất nhanh. Nhưng phải chú ý làm cho đối xứng, không nhìn rất khó coi.”

Đối với bí quyết dưỡng dung, Lâm Tiểu Tiên vô cùng bác học.

Ân Dã Vương mừng rỡ, ôm muội muội ra sân, Lâm Nhất Tần đang muốn quay về phòng, thấy bóng dáng nho nhỏ cũng không rời đi mà đứng tần ngần bên ngoài. Nàng vừa ra liền thấy hắn đem muội muội giao cho gia nô ôm đi ngủ, còn bản thân lại không rời đi.

“Có việc gì muốn nói với ta sao?”

Ân Dã Vương gãi đầu, nửa ngày sau mới hé răng:

“Cái kia…Lâm a di…” (Dì Lâm)

“A di cái gì! Gọi ta tỷ tỷ!”

Đụng đến vấn đề tuổi tác là nỗi đau trong lòng nữ nhân. Lâm Tiểu Tiên quát to, dọa Ân Dã Vương rụt cổ, nói:

https://thuviensach.vn

“Được rồi, Lâm tỷ tỷ, phụ thân bắt ta sáng mai quay về phía nam bế quan, sợ không thể cáo biệt các người được. Cái kia…Chuyện hôm nay, ta xin lỗi…”

Khuôn mặt trắng nõn nhỏ nhắn nổi lên tầng đỏ ửng, mũi chân di di đất thành thói quen.

Lâm Nhất Tần còn chưa kịp đáp ứng, hắn ngay lập tức nói tiếp:

“Tóm lại, cái kia… Ngươi không là…Ta thật sự cảm thấy…Ài, non xanh, nước biếc còn…”

Hắn thật khẩn trương, cuối cùng câu lời kịch kinh điển lại không nói ra, hắn chà chà chân, xoay người chạy mất.

Lâm Nhất Tần cảm thấy khó hiểu, mờ mị đứng trong chốc lát, cũng không suy nghĩ cẩn thận xem hắn muốn nói gì liền quay đầu vào phòng.

Thấy Vi Nhất Tiếu sắc mặt không tốt, bản thân cũng thật mệt mỏi, vì thế hai người liền rửa mặt, ngủ ở hai gian sương phòng riêng biệt.

Đến nửa đêm, Lâm Tiểu Tiên đang ngủ mơ mơ màng màng nước miếng chảy ròng ròng, đột nhiên cửa sổ ‘ca’ một tiếng, ‘sưu’ như cái như bay vào. Nàng lập tức bừng tỉnh, nằm trên giường không nhúc nhích, đợi cho ánh mắt thích ứng với bóng đêm.

Trong phòng cũng không có người khác, trên bàn gần cửa sổ cắm một mũi tên, trên mũi tên gắn một phong thư. Thì ra là màn kinh điển phi tên truyền thư trong đêm.

Lại không biết ai muốn truyền thư cho củi mục như nàng nhỉ, hay thư muốn truyền cho Vi Nhất Tiếu nhưng gửi sai phòng rồi.

https://thuviensach.vn

Tức thời đốt đèn rút tên ra, mở thư đọc, chỉ thấy dòng chữ xiêu xiêu vẹo vẹo trên giấy viết:

"Lâm tỷ tỷ

Bí quyết ngươi cho ta, ta vụng trộm làm ở phòng bếp rồi, còn hỏi Bạch bá bá cho thêm rất nhiều nhân sâm lộc nhung cỏ linh chi nữa, khẳng định càng thêm hữu hiệu, ta đặt tên nó là "Thiên lôi vô địch thập toàn đại bổ sinh mi phấn" (Phấn mọc lông mày vô địch thiên hạ thập toàn đại bổ). Ban đêm lúc lấy cho phụ thân, tuy ông không cười, nhưng ta có thể nhìn ra ông thật cao hứng. Bất quá ta không đoạt công, ta nói cho ông thuốc là do tỷ nói cho.

Ban ngày ta nói tỷ giống mẹ chẳng phải nói dối. Ta không nhớ rõ bộ dáng nàng, nhưng mỗi lần phụ thân muốn đánh ta, nàng giống tỷ cũng tới khuyên ngăn. Hơn nữa…Ân…Trên người nàng cũng thơm thơm mềm mềm… Ta nghĩ, phụ thân nhất định thích tỷ, bất quá nữ nhân thích ông rất nhiều, tỷ phải cố lên.

Núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, tỷ nếu đến phía nam nhất định phải đến tìm ta chơi.

Dã Vương"

Lâm Nhất Tần vừa mới xem thư xong, chợt nghe tiếng nghiến răng kẽo kẹt ken két sau lưng, nhất thời kinh hoàng, nhất phật thăng thiên, nhị phật xuất khiếu, biết đại sự không ổn, lão tử muốn trở về chỗ cũ.

Lâm Nhất Tần như người máy đời cũ, cực kì thong thả quay đầu, quả nhiên nhìn thấy phía sau nơi ngọn đèn chiếu rọi lên mặt người, một đôi mắt dài nhỏ hừng hực ánh lửa như cai ngục nơi âm thế.

Vi Nhất Tiếu nghe được có người phóng tên truyền thư, liền nhanh chạy tới bảo hộ, lại từ sau lưng nàng đọc được phong thư, nhớ tới ánh mắt Lâm

https://thuviensach.vn

Nhất Tần nhìn ban ngày, nhớ tới đủ loại hành động không hợp lẽ thường cùng mấy khoảng thời gian không đi chung, nhất thời trước mặt bỗng tối sầm như vết nứt lớn, không nói câu nào, xoay người bước đi.

Lâm Tiểu Tiên biết lúc này không giữ hắn lại, về sau đừng nghĩ giải thích rõ ràng, nhất thời bộc phát tiềm lực lớn nhất từ lúc chào đời đến nay, từ ghế tựa nhảy dựng lên, hổ đói vồ dê đuổi theo sau.

Kỳ thực xem nàng tám trăm mét chạy không xong, liền tu thêm tám đời, ăn mấy viên yêu tinh nội đan cũng bắt không được Vi Nhất Tiếu.

Nhưng không biết vì sao, đêm nay hắn cũng không sử dụng khinh công.

Nàng vội vã vươn tay giữ lấy tay phải hắn, bị hắn đẩy một chút liền rời ra, lại vươn người kéo tay hắn, không biết hắn sử dụng công phu gì liền né đi. Nhưng ngay tại lúc hắn vừa né vừa tránh, bước chân chạm lại, nàng đã lao lên một bước chắn đường đi của hắn, tay trái nắm lấy tay phải hắn, hướng vòng ra sau lưng, một chân vắt qua chân hắn, tay phải vòng lên cổ hắn, phảng phất như dây mây quấn chặt quanh gốc cây cuốn lấy hắn; tựa như khi nàng ở Hải Nam dẫn đoàn đi du lịch, từng giới thiệu cảnh đẹp nhiệt đới: Mĩ nhân ôm tướng quân. Dây mây ôn nhu uyển chuyển quấn quýt lên cây cao to, sầu triền miên, đến chết không rời.

Tay phải hắn bị hai tay nàng bắt chéo sau lưng. Nhưng nàng yếu đuối vô lực như vậy, tay hắn có bị nắm chặt hơn nữa cũng đủ bẻ gẫy khóa vàng dây ngọc, lấy hắn một thân võ công, chỉ cần nhẹ nhàng tránh liền thoát, nhưng hắn không làm.

Vì không thường vận động, hơi thể nàng có chút suyễn, ngực phập phồng, thân thể kề sát nhau liền vô cùng có cảm xúc…

Ngoài cửa sổ đối diện mái hiên có ánh tuyết phản quang ánh nến trầm tĩnh, rắc vàng rực lên trong ánh mắt nàng.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên nhìn gần mặt hắn như thế, gần đến nỗi có thể thấy lông mi tinh tế, đôi mắt đen nhàn nhạt, thấy cả mạch máu xanh nhạt dưới làn da trắng bệch.

Môi mỏng đạm sắc gắt gao mím chặt thành một đường, không chịu nói, cũng không chịu hỏi.

Lâm Nhất Tần đột nhiên nhớ tới lúc vừa gặp mặt, miệng hắn đầy vết rạn nứt khô khốc của người mất máu nhiều, tay phải nhẹ nhàng vòng qua cổ hắn, xoa môi hắn, muốn tìm vết nứt lúc đó.

Vi Nhất Tiếu thở gấp, toàn thân căng thẳng, vừa muốn nâng tay đẩy nàng, lại muốn quay đầu tránh đi, nhưng lại bị cánh tay nàng ôn nhu kiên trì như dây mây ôm lấy, đúng là tránh thoát không được, hoặc là không muốn tránh thoát.

Nàng cười xán lạn, ngẩng đầu nhẹ nhàng hôn lên môi hắn.

Mềm mềm, lạnh lạnh, giống như vị kem trà, hoặc vị bạch hà ướp lạnh.

Thêm chút mứt hoa quả bọc đường, thế giới này liền viên mãn.

“Chàng nói ‘Tại hạ Vi Nhất Tiếu, nàng là…’, chữ sau là gì? Nàng là ai? Em là ai? Chàng nguyện ý em là ai của chàng?

Nàng ôn nhu, nhẹ nhàng, ánh mắt nhìn hắn, giống như thôi miên, chậm rãi nói, hỏi một câu, liền đặt nụ hôn chuồn chuồn lướt nước lên môi hắn.

“Em nguyện ý làm bất kì ai của chàng, vậy nên, đừng đẩy em ra..”

Đêm khuya, dưới ánh trăng sáng tỏ, một nam nhân áo xanh đem từng thùng nước đá dội lên người.

Vi Nhất Tiếu suối nước nóng còn chưa kịp ngâm mình, nay phải tự tắm nước lạnh.

https://thuviensach.vn

Cơ hội tốt thế mà tự tay bỏ lỡ, thật sự là nghèo khó không thể trách xã hội, mệnh khổ không thể oán tác giả.

Trong đêm dài yên tĩnh, một thanh âm ai oán thê lương bi ai vang lên:

“Chàng đừng chạy nha! Ta cái gì cũng chưa ăn được đâu! ~~~~~~”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 34

Ôm Sát

A: "Ngươi nghe ta giải thích!"

B: "Không cần! Ta không nghe! Thì ra ngươi vẫn luôn gạt ta!"

A: "Không! Ta không cố ý lừa gạt ngươi, ta với hắn thật sự không có gì..."

B: "Không, ngươi không cần giải thích, ta đều hiểu."

A: "Van cầu ngươi lại cho ta thêm một cơ hội, ta thật sự yêu ngươi!"

B: tung cửa chạy ra ngoài, nước mắt rơi ròng ròng...

A: "Không! Trời cao a! Đất rộng a! Vì sao! Đây là vì — sao ~~~~~~~~~ "

Nhân sinh dũng mãnh không cần giải thích.

Khi có tranh chấp nhớ đem đối phương quấn chặt lấy trước.

Đó mới là cách giải quyết tranh chấp vấn đề hiểu lầm bắt kẻ thông dâm của nữ nhân thông minh.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần không phải rất thông minh, nhưng rõ ràng trực giác vô cùng tốt, bản năng dùng ‘nhào lên’ giải quyết cơn ghen bạo phát ngoài ý muốn của Vi Nhất Tiếu, thổ lộ thành công, thuận tiến tiến hành bước thứ nhất (hôn), đây chính là một mũi tên trúng ba con chim, có thể ghi vào tình huống kinh điển trong ‘lịch sử gian tình’. Tuy rằng sức lực không tốt để đối phương chạy thoát, nhưng vẫn là bước tiến bộ vĩ đại đáng giá kỉ niệm!

Bởi vì nàng đã loại bỏ đi ‘nguyên nhân Vi Nhất Tiếu cự tuyệt thân mật tiếp xúc’ (tác giả Lâm Nhất Tần) chương ‘mọi sự không thể vãn hồi’ phần cuối: Erection Disfunction (xin cho phép không dịch từ này, bạn nào có hứng thú mời mở từ điển tự tra cứu)

Chuyện xấu hổ này xảy ra hoàn toàn nằm trong tầm nắm bắt của Lâm Tiểu Tiên nhưng hoàn toàn ngoài dự đoán của Vi Nhất Tiếu.

Hắn hoa hoa lệ lệ sững sờ 囧, đứng ngốc ba giây, liền đột phá giá trị cực hạn của tốc độ con người di chuyển vật lý (nói nôm na là phá kỉ lục thế giới môn chạy nhanh đi), ngay cả lưu ảnh cũng không có, trực tiếp nháy mắt biến mất.

Vịt đã bắt được, đến bước cuối cùng lại để xổng mất, thợ săn Tiểu Lâm buồn bực ngồi trong phòng.

Sáng sớm hôm sau, Vi Nhất Tiếu đôi mắt đen xì như bị hun khói, ánh mắt cùng bước chân mơ hồ quỷ mị, trực tiếp đem Lâm Tiểu Tiên xem như người vô hình.

Lâm Tiểu Tiên đôi mắt cũng cùng tiêu chuẩn với quốc bảo (gấu trúc), thức suốt đêm chỉnh sửa tác phẩm ‘Nguyên nhân Vi Nhất Tiếu cự tuyệt tiếp xúc thân mật’ bản thứ hai, đồng thời tự mình sáng tác nguyên bộ bài tập giải tỏa nghi vấn cùng đại cương kế hoạch tiến tới thành công, muốn chia trận chiến thành nhiều kì.

https://thuviensach.vn

Hai con gấu trúc sắc mặt âm tình bất định, biểu tình quỷ dị, người khác thành trong suốt, chốc lát ánh mắt dại ra, nhìn trời thở dài, chốc lát lại cúi đầu cười âm hiểm, biểu tình xấu xa.

Ân Thiên Chính cả người đầy mùi gừng, đứng trước gió lắc đầu thở dài: "Vẫn là người trẻ tuổi có sức sống a ~~"

Lâm Nhất Tần từ lúc chào đời đến nay, hao phí nhiệt ượng vào công cuộc vận động lớn nhất chính là tìm bắt hành tung 'con dơi' tại Tuyết Lĩnh trang. Các loại kế sách vây đuổi chặn, dương đông kích tây, điệu Bức li sơn đều sử dụng hết, cũng chỉ ngẫu nhiên thấy một bóng dáng màu xanh vút qua, đại đa số thời điểm, ngay cả mặt cũng chưa thấy.

Bạn học Tiểu Lâm hận không thể đem nhuyễn cân tán, ma phí tán, hợp hoan tán, thú giáp điếu võng hết thảy cùng sử dụng.

Nghĩ rồi lại nghĩ, người kia hòa thượng chạy được chứ miếu chạy không được, trốn mồng một không trốn khỏi mười lăm, cũng không thể tránh mình cả đời. Không bằng cho 'con dơi' lo lắng một thời gian, tại thời điểm bất ngờ tử hình tại chỗ ăn sạch hắn.

Vì thế để thả lỏng tâm tình, nàng thản nhiên chạy vào bếp kiếm ăn, bổ sung nhiệt lượng đã hao tổn.

Ân Thiên Chính không phải người thích hưởng thụ, phòng bếp cũng không đủ loại sơn hào hải vị như các nhà giàu khác, nhưng đầu bếp luôn có hai người. Tuy rằng bọn họ không rõ tại sao vị tiểu thư 'khách nhân quan trọng' này lại đích thân xuống bếp muốn ăn, nhưng vẫn nghiêm chỉnh làm đúng bổn phận, nấu canh đậu hầm xương, thịt viên chiên, gỏi ngó sen cùng điểm tâm ngọt mang đến tiểu viện nơi Lâm Vi hai người ở.

Vi Nhất Tiếu tự nhiên không thấy bóng dáng, Lâm Tiểu Tiên mừng rỡ thanh nhàn, ăn uống thả ga hưởng thụ mỹ thực. Người nào đó ẩm thực vô cùng không khỏe mạnh, không thịt không vui, yêu nhất đồ ngọt, ngày

https://thuviensach.vn

thường vì bảo trì dáng người nên miễn cưỡng ăn điều độ, nhưng có cơ hội đều tìm đủ loại cớ để thỏa mãn sở thích ăn uống.

Lần này chủ đề ăn mừng là: thắng lợi đoạt được nụ hôn đầu của ‘con dơi’ (xác định, nhất định, khẳng định là nụ hôn đầu)

Ân Thiên Chính vốn nói qua sau hai ngày liền mang hai người đến nơi nuôi gấu, nhưng liên tục bốn năm ngày đều bộn đến không thấy bóng dáng, Vi Nhất Tiếu cũng thuộc dạng thần long thấy đuôi không thấy đầu (kiến vĩ bất kiến thủ - trái ngược với câu thành ngữ: kiến thủ bất kiến vĩ:)

Lâm Nhất Tần tự nhiên đoán được hai người đang bàn luận chuyện gì, nhưng bản thân chỉ như khách du lịch, vui chơi giải trí đến phát chán, có chút không được tự nhiên.

Hết ăn lại nằm, kết quả là mỗi ngày một mập lên. Năm ngày sau, bạn học Tiểu Lâm từ trong hương thơm mĩ thực bừng tỉnh, kinh sợ phát hiện bản thân đã bắt đầu có bụng mỡ. Kêu rên một tiếng, chỉ có thể lau miệng rửa tay, từ đất nhảy lên giường, dùng thành giường làm chỗ tựa chuẩn bị gập bụng.

Vi Nhất Tiếu trở về, đập vào mắt là một vật thể hình người nằm trên đất ôm đầu xiêu xiêu vẹo vẹo lẩm nhẩm

“Trời ơi…thật lâu không luyện, cư nhiên mình không thể tự ngồi dậy…”

Lâm Tiểu Tiên biểu tình thống khổ nằm vật ra.

“…Nàng lại ở đây làm gì?”

“A, chàng đã trở về. Ân, ta đang luyện võ công có thể giảm béo.”

https://thuviensach.vn

“…Ta xem cũng không có tác dụng lắm đâu. Nàng gầy đi cũng chạy không nổi, an tâm làm heo nhỏ đi”

“Này này, giảm béo không phải để chạy nhanh được không! Chàng trở về chỉ để nói với ta những lời này?”

“Không. Ta vào Minh Giáo.”

“À.”

“Tuyệt không ngạc nhiên?”

“Ài, chàng khinh công chạy thật nhanh, muốn quyết định cái gì lại nghĩ thật chậm, cuối cùng cũng thông suốt rồi?”

“Ừ. Ta là tới hỏi, ta từ đây là quân phản loạn, ngay cả bản thân cũng không chắc tự bảo hộ chu toàn, nàng còn muốn theo ta?”

“Em sớm biết chàng là phản loạn, muốn rời khỏi cũng không cần đợi đến lúc này.”

Em lần đầu tiên thấy chàng, đã biết chàng là phản loạn.

Tại nơi mưa máu gió tanh, núi đao biển lửa, người hợp lại tán, triều đình lung lạc, dù cho em không thể chắn giúp chàng, cũng nhất định cùng chàng đi hết chặng đường.

Vi Nhất Tiếu đưa tay nâng Lâm Nhất Tần lên, gắt gao ôm chặt vào lòng, cơ hồ đem nàng ép đến ngạt thở

“À…Nàng thật sự béo u ~”

“.. orz... ... : shock2: . . . orz... .. ^:) ^. . . . orz... : shock2: ... orz... ^:) ^... NND nói chút lời tình cảm sẽ chết sao? ? ? ! ! !

Một tiếng tru tréo phẫn nộ xuyên suốt bầu trời đêm.

Như lúc trước, Ân Thiên Chính khắp người tỏa ra mùi gừng không khỏi cảm khái:

“Người trẻ tuổi thật tốt ~~~~~~~”

Ngoại truyện: 100 câu hỏi đáp vợ chồng

Người phỏng vấn: Phạn Ca

1. Xin hỏi tên của ngài?

Lâm Nhất Tần (gọi tắt là Tiên): Lâm Nhất Tần, ngươi có thể gọi ta Tiểu Lâm hoặc Tiểu Tiên

Vi Nhất Tiếu (sau gọi tắt là Vi): Vi Nhất Tiếu

Phạn Ca (cơm tạp) (sau gọi tắt là cơm)

2. tuổi là:

Tiên: khi đến 22, hiện tại 23 ~

Vi: trên dưới 22

Cơm: vì sao lại trên dưới

Vi: ta là cô nhi, không biết thời điểm sinh ra

Tiên: chờ một chút, ngươi nói ngươi trên dưới 22, không được nhỏ hơn ta!

Vi: được rồi, trên dưới 23

Cơm: thật nhân nhượng ngoài ý muốn a.

https://thuviensach.vn

3. giới tính là

Tiên: nữ

Vi: nam

4. xin hỏi tính cách ngài ra sao?

Tiên: hoạt bát sáng sủa thiên chân thiện lương lạnh nhạt hiền hòa

Cơm: giời…cỡ nào là tính cách tiểu bạch

Vi: (cười lộ răng nanh) nàng cơ bản chưa nói sai, ngươi có ý kiến gì?

Cơm: không, không! (quản gia thật hung dữ mạnh mẽ…) kia tính cách của Vi thiếu thì sao?

Vi: ác liệt, độc miệng

Cơm: (đã nhìn ra…)

5. Tính cách đối phương

Tiên: ác liệt, độc miệng, thích đùa dai, thoạt nhìn thật kiêu ngạo, thực tế lại vô cùng ôn nhu cẩn thận

Cơm: (này không phải phúc hắc khoác lớp da trung khuyển…)

Vi: lạc quan, đôi khi vô cùng cố chấp.

6. Hai người gặp nhau lúc nào? Ở đâu?

Tiên: trong một sơn cốc nhỏ tỉnh Sơn Tây

Cơm: phạm vi này cũng quá mơ hồ thôi

https://thuviensach.vn

Tiên: không có cách nào, khi ta đến hệ thống hướng dẫn GPS không dùng được.

Vi: sơn cốc nhỏ cách Giao Đông Lộ Châu Sơn Tây ba mươi dặm.

Cơm: (trung khuyển quả nhiên thật nhớ đường)

Ấn tượng đầu tiên với đối phương:

Tiên: cả người đầu máu, thật dọa người, sau khi lau sạch sẽ liền ngoài ý muốn kích thích thị giác, dáng người vô cùng tốt, thật là nhặt được bảo bối tốt a ~

Vi: giống cái kì quái

Cơm, Tiên: Giống cái? ?

Vi: không thể xác định có phải loài người hay không

Tiên: được rồi, ta là hồ ly tinh yêu mị.

Cơm: ngươi là ET ngoài hành tinh vô sỉ…

7. thích điểm nào của đối phương nhất?

Tiên: toàn bộ đều thích ~

Vi: …giống như trên (quay đầu)

Cơm: hắc hắc ~ thẹn thùng ngoài ý muốn nha ~~

8. chán ghét điểm nào của đối phương nhất?

Tiên: không có

Vi: nếu nàng có thể tự chú ý an toàn thì tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Cơm: đây là phê bình ôn nhu sao?

9. ngài cảm thấy ở tính cách hợp nhau chứ?

Tiên, Vi: tốt lắm

Cơm: Quả là trời sinh một đôi

10. Ngài gọi đối phương thế nào?

Tiên: Vi Vi, khi ta tức giận thì gọi ‘con dơi’

Vi: Ta không gọi nàng, nàng cũng biết ta đang nói chuyện với ai

Cơm: khi nói chuyện đều tập trung vậy sao? ! Thật khiến người khác đố kị đó!

11. Ngài hi vọng đối phương sẽ gọi ngài thế nào?

Tiên: ha ni (honey), điềm tâm (sweetheart), thân ái, bảo bối, v…v

Cơm: (nôn mửa) …ngươi xác định?

Vi: nàng thích tự quyết định, mơ mộng hão huyền

Cơm: (quả nhiên là nằm mộng) Vậy Vi thiếu thì sao?

Vi: vẫn như thế này tốt lắm.

12. Nếu so sánh với động vật, ngài thấy đối phương là:

Tiên: Ngoại hình là con dơi, thực tế là giống chó chăn cừu

Cơm: (rất chuẩn xác…)

Vi: heo

https://thuviensach.vn

Tiên (rống giận): cái gì! ! ! ! ! Lão tử dáng người tốt thế nào, chỗ nào béo giống heo? ? ? ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Vi: ta đã gọi thành thói quen, có thể ăn có thể ngủ, không để tâm gì cả.

Tiêu: thế cũng không được! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Vi: được rồi, heo nhỏ thật gầy

Tiên;…orz…

13. Nếu ngài muốn tặng quà cho đối phương, ngài sẽ tặng

Tiên: đem bản thân ta đưa cho hắn tốt lắm

Cơm: lễ vật này bị cự tuyệt nhiều lần, ngươi chết tâm đi

Vi: tiền bạc

Cơm: cái gì? Lễ vật tục tằng như vậy?

Tiên: vẫn là Vi Vi hiểu ta, có tiền có thể sai khiến ma quỷ a!

14. Vậy bản thân ngài muốn lễ vật gì?

Tiên: nếu hắn đem bản thân tặng cho ta, vậy rất viên mãn

Cơm: xin ngươi thanh tỉnh chút đi…

Vi: không cần gì cả, nàng có thể chiếu cố tốt bản thân là được rồi.

15. Có gì bất mãn với đối phương:

Tiên: không có gì bất mãn! Nếu thương của hắn có thể trị tốt là hoàn mĩ

https://thuviensach.vn

Vi: nàng nhất định không chịu nói ra là ai đã bắt nàng treo lên tường thành. Ta hoài nghe có nội tình.

Cơm: (ngươi hoài nghi có gian tình đi…Quên đi, lên đỉnh Quang Minh ngươi sẽ tự biết)

16. Tật xấu của ngài là

Tiên: không có năng lực sinh tồn, không có năng lực tự bảo vệ mình, là củi mục trăm thứ không dùng được một… (uể oái)

Vi: ta gặp nhiều chuyện, luôn liên lụy nàng.

17. tật xấu của đối phương:

Tiên: hắn luôn cố chấp bức bách bản thân, luôn băn khoăn suy nghĩ nhiều lắm

Vi: không tâm kế, rất dể đem bản thân bại lộ lúc nguy hiểm.

18. Đối phương làm gì khiến ngài không vui:

Tiên: bị thương, giết người

Vi: bị thương, sinh bệnh.

19. Ngài làm chuyện gì khiến đối phương không vui:

Tiên, Vi: đem cái bên trên hoán đổi là được

Cơm: xem ra hai người cũng tự hiểu lấy

20. Quan hệ của hai người đạt đến trình độ nào?

Tiên: miễn cưỡng tính trình độ hai đi. Cấp độ 1 là ta chủ động, cấp 2 cũng không khác gì…Nói, khi nào ta có thể ăn ‘con dơi’?

https://thuviensach.vn

Vi: (lại quay đầu đi…)

Cơm: các ngươi cứ từ từ đợi đi, đợi cho tác giả lương tâm trỗi dậy học viết H như thế nào.

21. Hai người lần đầu hẹn hò ở đâu?

Tiên: Chúng ta mỗi ngày đều hẹn hò

Vi: Nhưng thường thường đều có bóng đèn

Cơm: chính là chỉ Tạ Tốn cùng lão Ân đi, bất quá làm sao ngươi biết cái này gọi là bóng đèn?

Vi: vô nghĩa, ở chung sớm chiều gần một năm, tiếng Anh học cũng gần xong

Cơm: (được, ngươi ngoan, một ngày nào đó sẽ cho ngươi dùng tiếng Anh…)

22. không khí giữa hai người lúc đó ra sao?

Tiên: đủ loại, cơ bản kết cục đều không ngờ tới 囧 囧

Vi: giống như trên

23. Khi đó tiến triển đến trình độ nào?

Tiên: đã nói là đến cấp độ 2, bất quá vừa mới qua trình độ

24. Địa điểm thường xuyên đi hẹn hò?

Tiên: các cảnh đẹp du lịch nổi tiếng cả nước, thánh địa võ lâm, mộ đạo, thăm sân vườn nhà người khác.

Cơm: Tốt lắm, quả nhiên đủ loại.

https://thuviensach.vn

25. Ngài sẽ chuẩn bị gì cho sinh nhật đối phương?

Tiên: Ta không biết ngày sinh nhật mình, hắn cũng không biết

Vi: bởi vì tác giả vô lương không nói

Cơm: được rồi, các ngươi đều sinh ngày một tháng tư.

26. Kia phương nào thông báo trước?

Tiên: đương nhiên là ta, đợi người kì quái này thông báo thì phải đợi đến thế kỉ 21

Vi: …nàng…

Cơm: nga ~ tình cảnh lúc đó chắc rất tối ~ Vi thiếu lại đỏ mặt ~

27. Ngài thích đối phương bao nhiêu?

Tiên: vô cùng vô cùng thích

Vi: giống như trên

28. Như vậy, ngài yêu đối phương sao?

Tiên: đương nhiên!

Vi: tiếp tục giống như trên…

29. Đối phương nói gì sẽ khiến ngài chịu thua?

Tiên: nói lời đứng đắn nghiêm túc

Vi: trên cơ bản nàng nói cái gì ta cũng không có cách nào khác.

30. Nếu hiềm nghi đối phương thay lòng, ngươi sẽ làm gì:

https://thuviensach.vn

Tiên: không có khả năng

Cơm: ngươi cũng quá tự tin đi

Vi: đem người kia xử lý.

Cơm: ngươi…

32. Có thể tha thứ cho đối phương thay lòng đổi dạ sao?

Tiên: đã nói không có khả năng rồi

Vi: người đã chết, không có gì nói tha thứ hay không tha thứ.

Cơm: ngươi…

33. Nếu khi hẹn hò, đối phương đến muộn hơn một giờ sẽ làm gì?

Tiên: hắn sẽ không muộn, nếu muộn khẳng định là xảy ra chuyện

Vi: mau chạy đi tìm. Bất quá hoặc nàng nhớ lầm nơi hoặc lạc đường.

34. Ngài thích phần nào của đối phương nhất?

Tiên: Toàn thân đều thích! Dáng người Vi Vi vô cùng tốt!

Vi: …

Cơm: này, mới trình độ này liền im lặng, 50 câu hỏi sau làm sao bây giờ?

35. Biểu tình khiêu gợi của đối phương?

Tiên: thời điểm nghiêm túc nghiêm cẩn

Vi: …

https://thuviensach.vn

Cơm: được rồi, chúng ta đều biết ngươi là xử nam thuần khiết, để Tiểu Tiên trả lời giúp ngươi tốt lắm.

Tiên: còn phải nói ha ha ha ha ~~ lão tử đương nhiên không có lúc nào không gợi cảm.

Cơm: …Ngươi quả nhiên không lúc nào nhân phẩm không có vấn đề…

36. Khi hai người ở cùng nhau, lúc nào làm ngươi thấy tim đập nhanh?

Tiên: ách…hắn thực chưa làm gì khiến tim ta đập nhanh a…

Vi: …

Tiên: khi ta có mục đích tới gần hắn trong phạm vi một thước, tim hắn sẽ đập nhanh, vô cùng mẫn cảm

37. Ngài sẽ nói dối đối phương sao? Ngài giỏi về nói dối sao?

Tiên: thương xuyên nói dối, ta thật giỏi về nói dối ~

Cơm: ngươi xác định?

Vi: cứ để nàng tự cho là thế đi.

Cơm: đều bị người ta xem thấu a ngu ngốc…Còn Vi thiếu thì sao?

Vi: giỏi, nhưng sẽ không nói dối nàng, còn người khác thì không nhất định.

38. Làm chuyện gì sẽ thấy hạnh phúc nhất?

Tiên, Vi: chỉ cần ở cùng nhau, làm gì cũng hạnh phúc

39. Từng cãi nhau sao?

https://thuviensach.vn

Tiên: thường thường, miệng hắn thật sự rất độc

Vi: bất quá không tính thực sự là cãi nhau

40. Đều cãi nhau vì gì?

Tiên: Bình thường là hắn châm chọc ta, hoặc cố ý chọc giận ta

Cơm: Ta xem thế nào cũng giống nam sinh vườn trẻ cố ý khi dễ nữ sinh mình thích

Vi: (cười âm trầm) Cần hạ nhiệt cho ngươi sao?

Cơm: không, không cần, đa tạ ý tốt… (được rồi, ta về sau đều châm chọc ngươi trong ngoặc đơn tốt lắm)

41. Về sau làm hòa thế nào?

Tiên: trên cơ bản không cần làm hòa, đảo mắt liền quên.

Cơm: vợ chồng chân chính a, đầu giường cãi nhau cuối giường hòa

42. Sau khi chuyển thế vẫn hi vọng làm người yêu sao?

Tiên: tuy rằng ta cũng hi vọng, nhưng vẫn nắm chặt hiện tại vẫn tốt hơn. Hai chúng ta đều là người thuộc thuyết vô thần

Vi: đúng vậy.

43. Khi nào thấy bản thân được yêu?

Tiên: rất nhiều thời điểm, tâm tư Vi VI vô cùng tinh tế, thật săn sóc nha ~

Cơm: ngươi lại khoe khoang…Khi dễ gái ế này sao = =++

https://thuviensach.vn

Vi: …khi bị thương, nàng lo lắng nhìn ta như vậy đó…

Cơm: (vì thế nên ngươi thường thường bị thương? Rất không phúc hậu thôi…)

44. Phương thức biểu đạt tình yêu là

Tiên: quyến rũ hắn, đè hắn…. %>

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 35

Rừng Thần Nông

Trên nói đến Lâm Vi hai người thật vất vả mới thảo luận xong, miễn cưỡng tiến đến level 2, đáng tiếc hai người mang gen hàn độc khó lòng tạo ra lửa…

“Ta nhập giáo, nàng cũng tính là người của giặc cướp, sau này cần cẩn thận gấp bội, bị bắt liền biến thành heo nướng không ai cứu đâu.”

“Hiểu rồi, đây xem như cướp ngồi xe em, không thì em lên nhầm thuyền giặc thôi…Chàng có nhiệm vụ gì được giao chăng?”

“Không có. Ân huynh không chịu để ta làm cấp dưới, gửi một phong thư, muốn ta sau khi chữa khỏi thương liền đi tổng giáo ở Tây Vực lĩnh chức.”

“Trên đường đi nếu gặp người trong giáo thì giúp đỡ chút đúng không?”

“Đúng vậy”

“Chúng ta ngày mai liền cầm dược liệu khởi hành đi bắt rắn, mau mau chế thành thuốc thôi.”

“Hì hì, nàng so với ta còn sốt ruột, Tây Vực hẻo lánh, cũng không giống vùng Trung Nguyên nhiều soái ca nha ~”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ:

“Này nói chàng cũng không biết, xem xu thế hiện nay, đỉnh Quang Minh có thể xem như nơi tập hợp soái ca lớn nhất thời đại, đủ để mở công ty quản lí ngôi sao cấp hoàng gia, đậu hũ để ăn thật nhiều.”

Lúc này trợn tròn mắt, hung tợn nói:

“Bổn đại gia nói chuyện, đâu có chỗ cho ‘con dơi’ kia phản bác, nói nữa, nói nữa liền đem chàng ăn!”

Vi Nhất Tiếu cười hì hì tránh ra, khom người, trong nháy mắt đáng thương hề hề nói:

“Không dám, không dám, xin đại gia thương cho ta thân bạc lực nhược, không đủ đại gia ăn bỏ miệng nha~~”

Một câu nói thành công đem bạn học Tiểu Lâm quăng đến vùng đất lạnh băng Siberia ghê tởm nôn mửa, chỉ có thể cảm thán Trường Giang sóng sau đè sóng trước, đè đến chết trên bờ cát. Da mặt Vi Nhất Tiếu dày đến độ trò giỏi hơn thầy, thắng nàng mệt gì.

Một đêm không nói chuyện (đương nhiên cũng không có gian tính), sáng sớm hôm sau, Ân Thiên Chính đưa mật gấu tới, ba người bái biệt.

Lâm Nhất Tần đem mật gấu để trong tủ đông lạnh, thầm nghĩ lão Ân ân cần mời Vi Nhất Tiếu đến Tuyết Lĩnh trang làm khách, phỏng chừng cũng có tâm tư lôi kéo hắn nhập giáo, hơn nữa đưa trước một phần đại lễ như tiền đặt cọc.

Nàng nhớ tới buổi đấu giá ở Hàn Quốc lần nọ, một bộ mật gấu gấu chó châu Á bán được 18000 đô la, như vậy tính ra, vẫn chưa là gì so với giá trị con người Vi Vi. Chỉ là loại quà tặng này cũng thương thiên hại lí quá đi, đang cầm mật gấu, Tiểu Lâm đau lòng đến tay đều run run.

https://thuviensach.vn

Phía nam nóng ẩm nhiều rắn, hai người lại đi ô-tô nam hạ, từ lần trước đến cách đây đã một tháng. Qua Hoàng Hà, liền gặp cảnh phồn hoa rực rỡ, sức sống bừng bừng, đúng là gió ấm hoa nở thắm tươi tình xuân nồng.

Đi hai ba ngày đường, Lâm Nhất Tần đã chán ăn lương khô, lôi kéo Vi Nhất Tiếu vào thành nghỉ trọ.

Nếu hỏi cho heo ăn với cho dơi ăn, cái nào dễ hơn, chỉ sợ mọi người đều chọn vế thứ nhất. Nhưng đôi này lại tương phản. Vi Nhất Tiếu vô cùng tốt nuôi, cái gì cũng ăn, Lâm Tiểu Tiên lại vô cùng kén ăn: không thịt không vui, ăn cá dị ứng, cà rốt hầm nhừ không chạm vào, thích cải trắng, rau chân vịt không thương, cà tím yêu củ cải chán ghét, đúng là heo chỉ sống nơi vật chất cực kì phong phú xã hội xa hoa.

Sau khi đến đây tất nhiên không so được với khi ở nhà, thường chịu cảnh màn trời chiếu đất thiếu ăn thiếu mặc, nàng tuy không cố ý soi mói, nhưng đụng tới thức ăn mình thích liền tự nhiên gắp nhiều hơn. Thêm việc bôn ba mệt nhọc hơn ngàn dặm, muốn nuôi béo heo này đúng là không dễ, chẳng trách Vi Nhất Tiếu cho rằng nàng xuất thân giàu có, bằng không ở nơi loạn thế này, nhà người nghèo sao chịu nổi kén cá chọn canh như thế.

Lâm Nhất Tần cũng từng cẩn thận quan sát Vi Nhất Tiếu, ngay cả khi ăn cơm cũng dùng đồng hồ bấm giờ trong di động để tính toán, nhưng cũng không nhận ra rõ hắn có đặc biệt thích ăn gì không. Ngược lại Vi Nhất Tiếu đã sớm phát hiện nàng kén ăn trong vô thức, chuyên ăn những thứ nàng không thích, khiến Lâm Tiểu Tiên cảm động một phen.

Bởi vậy lần nghỉ trọ này, Vi Nhất Tiếu luôn không động đến đĩa thịt dê khiến Tiểu Lâm rất kì quái:

“Sao chàng không ăn cái này, nhiều thế em ăn cũng chẳng hết.”

“Ăn không hết thì mang đi theo, vào giáo ta sẽ không chạm vào đồ mặn.”

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên chấn động hỏi: “Cái gì? ! chàng bảo là vào Minh…Khụ, nhất định phải ăn chay? !”

Vi Nhất Tiếu gật đầu nói: “Chưa nói với nàng sao? Giáo lí đó là như thế.”

Tiểu Lâm lắc đầu thở dài:

“Khẳng định không có. May mà em không thuận tiện gia nhập, đánh chết em cũng không thể ngồi không.”

Vi Vi cười nói:

“Đánh chết rồi thì còn ăn được gì, chỉ cần đánh chết khiếp, không phải bảo nàng ăn cái gì thì nàng sẽ ăn cái đó sao.”

“Chàng thật hiểu biết em. Bắt qua các người không tăng không đạo, ăn chay trước mặt mọi người không phải khiến người ta hoài nghi sao?”

“Với bên ngoài giả xưng bái Phật hoặc làm lễ tạ thần thôi. ’

“Bệnh hình thức. Nếu chàng hàn độc tái phát cần máu tươi làm sao?”

Vi Vi cười âm trầm: “Hì hì, tính tình huống đặc thù mà xử lí, đây không phải bệnh hình thức nha ~”

Vì bắt rắn, Lâm Nhất Tần cẩn thận nhớ tới một số địa điểm du lịch: muốn nói đến vương quốc thế giới động vật tự nhiên, không thể không nói đến Hồ Bắc vào rừng Thần Nông. Từ xưa nơi đây ẩn chứa nguồn tài nguyên động vật phong phú: gấu trắng, khỉ trắng, hươu trắng, rùa trắng, rắn trắng cùng các loại động vật trắng hóa kì dị và các loài thực vật trân quý, còn có người rừng trong truyền thuyết đều sóng nơi thần bí này. Muốn bắt rắn, đây thực sự là địa điểm vô cùng thích hợp.

https://thuviensach.vn

Hai người bàn bạc một chút, ngày đó liền chạy ô tô tới Hồ Bắc. Vừa đi vừa hỏi được trăm dặm, cây cối càng ngày càng rậm rạp, đến lúc hoàng hôn mới thấy một tòa trấn nhỏ, chính là Tùng Bách trấn. Lúc này sắc trời đã tối muộn, hai người không đi tiếp, dừng xe ngoài trấn, nghỉ tại xe.

Ngày thứ hai xem xét địa hình, phát hiện càn đi sâu, núi càng cao dốc càng sâu, lái xe khó tiến vào, chỉ có thể giấu Wild Boar, đi bộ lên trấn.

Vi Nhất Tiếu thật am hiểu việc bắt rắn, vào trấn nhỏ liền đến tiệm thuốc mua hùng hoàng đan cũng thuốc trị rắn và độc trùng cắn. Tùng Bách trấn tuy nhỏ nhưng ở sâu trong núi, thuốc phòng rắn tránh côn trùng luôn đầy đủ, chỉ có công cụ bắt rắn là tương đối phiền toái.

Vi Nhất Tiếu yêu cầu hai đôi giày da dê dày cũng hai bao tay, Lâm Nhất Tần còn muốn thêm hai túi đeo bằng vải thủ công cùng hai dây đai an toàn, hai người ở trấn đợi thêm hai ngày mới lấy được đầy đủ đồ dùng.

Lần này tiến vào rừng Thần Nông bắt rắn, có thể phải ở trong núi nhiều ngày. Bởi vậy hai người chuẩn bị thật nhiều đồ ăn, gói ghém lại thành hai túi to. Bất quá cực kì bất công cho Vi Nhất Tiếu. Thoạt nhìn hai cái túi đều to như nhau, Lâm Nhất Tần đeo túi toàn quần áo, vô cùng gọn nhẹ, hắn lại đeo toàn lương thực nước uống, nặng cũng chừng bốn năm mươi cân.

Rắn không phải loại động vật chủ động công kích con người, nhưng nếu bị con người đụng phải liền lập tức công kích theo phản xạ, đeo ủng để phòng ngừa vô tình giẫm phải bụi cỏ có rắn đang ẩn nấp. Hai người chuẩn bị chu toàn, liền bắt đầu hành trình vào rừng Thần Nông thần bí.

Mới bước vào rừng Thần Nông, cây to che trời, rừng rậm rạp thâm u cổ kính, liền một ngọn gió cũng khó xuyên qua kẽ lá.

Đây là khu bảo tồn hệ sinh thái rừng rậm hoàn hảo nhất châu Á trên bán cấu bắc vùng nội chí tuyến, vừa bước vào liền phảng phất như đột nhiên xuyên đến một thế giới nguyên thủy khác.

https://thuviensach.vn

Bốn phía tám mặt đều làn rừng rậm dày đặc, là nơi không người sinh sống nhưng tuyệt không cô tịch, chim sáo bướng bỉnh, chim trĩ linh hoạt, đều ngó đầu ra tò mò nhìn hai vị khách không mời mà đến, chỉ chớp mắt một cái, lại giương cao đuôi, nhanh chóng biến mất nơi rừng rậm.

Hai người tận lực mở 'rađa' tìm bóng dáng rắn. Bất quá phạm vi cùng trình độ chính xác có sự chênh lệch vĩ đại như ná bắn chun cùng súng ngắm.

Bạn học Tiểu Lâm sau lần thứ n quan sát trên đỉnh đầu, dưới chân, trong tay, Vi Vi rốt cục không nhịn nổi nữa liền mở miệng:

" 'Có mắt mà không biết dùng' chính là để chỉ người như nàng"

Chứng cứ vô cùng xác thực, Lâm Tiểu Tiên vẫn đến chết không thừa nhận:

"Mắt em thị lực thật tốt, đã làm giải phẫu laser nữa…"

Vi Nhất Tiếu nheo mày, kinh bỉ nói:

"Thị lực tốt có giống ánh mắt tốt không? Nói cho ta, trên cây kia có mấy con khỉ?"

Bạn học Tiểu Lâm sắp chết còn giãy dụa, híp mắt nhìn cẩn thận:

"Chờ một chút, cây kia? À… … … Ba con?"

"Xác định? ~"

"Ách, bốn con!"

"Có muốn sự trợ giúp từ bên ngoài không? ~"

"Không, không, khẳng định là năm con!"

https://thuviensach.vn

“Được rồi…Đáp án là… … Từ khi chúng ta đi vào địa phận Hồ Bắc, hoàn toàn chưa từng thấy một con khỉ nào.”

“= =+, không gạt người vậy chứ! Ta muốn tìm CCTV kiện chàng!”

“Ít nhất kĩ thuật gạt người của ta hơn em, em vẫn nên mở to hai mắt tính xem bản thân mình bị bán được mấy đồng đi”

“Vì sao lại là đồng? Chí ít cũng phải là ngân phiếu!”

“Ngượng ngùng, chút đồng tiền này cũng sợ bị người ta đòi lại, cho em ăn thật phí lương thực~”

Lâm Tiểu Tiên bị ‘con dơi’ độc miệng chọc cho tức giận sôi lên, muốn đuổi đánh hắn, bất đắc dĩ bản lĩnh không tốt, ngay cả một góc áo cũng không bắt được.

Trong lúc truy đuổi, Vi Nhất Tiếu đột nhiên dừng lại, làm hại Tiểu Lâm một đầu đập vào ba lô hắn, đang định oán giận, lại thấy trên hướng hắn đang nhìn chằm chằm thật sự có một ‘Con khỉ’ vĩ đại.

‘Con khỉ’ này có tạng người trưởng thành, lưng sau rộng, bộ lông màu nâu đỏ vô cùng dài, rối bù xù, hai chân đứng thẳng vững chãi, bóng dáng trông xa mơ hồ, không phân rõ đực cái

Lâm Nhất Tần ngốc lăng ba giây, cao giọng hét to: “Big foot! ! ! ! ! ! ! ! ! !”

Vi Nhất Tiếu chỉ tưởng Lâm Tiểu Tiên nhát gan sợ hãi, ai ngờ liếc mắt nhìn qua, thấy mắt nàng sáng hơn đèn xe ‘lợn rừng’ (wild boar), hưng phấn lòe lòe tỏa ánh quang, nói năng lộn xộn:

“Ta biết nơi này có mà! Thật là big foot! Máy ảnh! V8! CCTV10! Discovery channel! Ta muốn được ghi vào kỉ lục Guiness ~~~~”

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu nghe không hiểu những lời Lâm Tiểu Tiên nói, nhưng cũng thấy được nàng vô cùng hứng thú với ‘con khỉ’ này, vì thế xoay người nhặt lên một hòn đá, ném thẳng vào sau lưng động vật kia.

Hình thể nó giống người, hắn nhắm vào huyệt Đại Chuy, cũng không biết đánh vào huyệt đạo của khỉ với của người có gì khác nhau không, cứ mặc kệ đi.

Hắn lức đạo mạnh mẽ, nhận thức huyệt lại chuẩn, hòn đá chẳng phải sắt phải vàng, ném ra vẫn vù vù như xé gió, bay thẳng về phía trước.

Ai ngờ ‘big foot’ kia tuy rằng đưa lưng về phía hai người, lại như mọc mắt sau lưng, thân hình vừa chuyển động liền dễ dàng tránh được hòn đá này.

Vi Nhất Tiếu trong lòng đầy bất ngờ, lòng hiếu kì nổi lên, cúi người lại nhặt mấy hòn đá, lần lượt ném vào ‘big foot’ kia. Lần này nhắm vào huyệt Truy Phong, Chí Thất, Quan Dương, Tỉnh Tứ. Hòn đá ném ra có trước có sau, nhưng Vi Nhất Tiếu dùng lực cực khéo, bốn hòn đá cư nhiên đồng thời đập vào lưng vị kia.

Lần này dùng ám khí tập kích đồng thời bốn huyệt, nó liền khó tránh, chỉ có thể chật vật lăn một vòng tại chỗ, cực nhọc lắm mới tránh thoát.

Nào biết Vi Nhất Tiếu ném ra bốn hòn đá, đoán chừng vị trí nó lăn ra, liền âm thành nhặt một quả thông, vừa vặn nện lên đầu vị kia.

‘Big foot’ nổi trận lôi đình, chỉ nghe thấy tiếng rống giận lên đến 200 dB:

“Bà nội nó! Con rùa thối nào dám đánh ông nội ngươi! ! ! ! ! !”

(Lời tác giả: Minh Giáo ăn chay, ở vùng Trung Nguyên rau dưa phong phú có thể xem như đạt thành mục đích giản dị tiết kiệm, nhưng Tổng giáo

https://thuviensach.vn

ở đỉnh Quang Minh, nơi Tây Vực rau dưa khó trồng, hơn nữa trời giá rét cực độ, không ăn thịt không chống đỡ nổi, mới đổi lại thói quen này. Lúc này chưa tới Tây Vực, giáo lí vẫn đang có hiệu lực.)

Bigfoot là giống người vượn chưa tiến hóa hết, còn là bí ẩn với loài người đó.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 36

Đêm Nghỉ Tại Núi Hoang

Trên nói đến việc Vi Nhất Tiếu ở rừng Thần Nông đánh một ‘Big foot’ có vẻ rất có chỉ số thông minh cùng tính người

--- ------ --------

Lâm Nhất Tần tránh ở sau cây, không nói gì nhìn một sinh vật không biết có phải người không trong cơn mưa đá đang mắng chửi.

‘Big foot’ này không những có thể nói, miệng còn thật thối, suốt buổi ‘Bà nội nó, khốn khiếp, đồ rùa, …” làm một tràng dài, nhưng so với Vi Nhất Tiếu thật kém xa. Một kẻ không nói lời thô tục mà từng câu từng chữ lại hàm ý mỉa mai châm chọc nham hiểm ác độc cuồn cuộn tuôn ra, khiến ‘người rừng’ kia nổi trận lôi đình, dựng lông, nhặt đá ném lại.

Trong lúc đó, mấy hòn đá cùng bay qua bay lại, cộng thêm tiếng mắng chửi hòa thành một bức tranh náo động ‘tuyệt sắc’

Vi Nhất Tiếu né tránh vài lần, liền hiểu rõ người rừng này võ công không kém, tiếng hòn đá xé gió rất mạnh, có thể thấy dùng lực rất lớn, nhưng thủ pháp ám khí không thuần thục lắm, hắn đeo ba lô cũng tránh được dễ dàng. Đã đánh một trận, người rừng cũng phát hiện ra vấn đề chênh lệch thực lực, lại không lãng phí khí lực nữa, mắng:

https://thuviensach.vn

“Tên nhát gan chỉ biết trốn, lão tử nếu không phải không có cách nào thoát ra, nhất định đem ngươi nghiền thành thịt vụn! !”

Lúc này Lâm Vi hai người đều nhìn ra đó là một người mặc áo da lông giả làm người rừng.

Nơi hoang sơn dã lĩnh này (núi hoang rừng sâu), ngay cả tránh thù địch cũng không cần trang điểm như thế chứ, lại chẳng biết hắn mặc thế làm gì.

Vi Nhất Tiếu cười hì hì nói:

“Ta vừa định nói ngươi đi ra đây chúng ta đánh một phen, ai ngờ ngươi ra không được, thế mới biết ai là kẻ nhát gan~”

Lâm Nhất Tần không muốn nghe bọn hắn tiếp tục đấu võ mồm, liền nhỏ giọng nói Vi Vi:

“Được rồi, là chàng đánh hắn trước.”

Từ sau cây ló đầu ra, liền hướng người rừng gọi:

“Thật xin lỗi, vừa rồi không biết ngươi là người nên mới đánh nươi, không biết ngươi ở trong này làm gì?”

Người rừng chưa hết tức giận, thở phì phì nói:

“Ngươi quản lão tử ở trong này làm gì, ta còn muốn hỏi các ngươi tới đây làm gì đó.”

“Chúng ta tới bắt rắn.”

Được rồi, bạn học Tiểu Lâm thật sự rất ngạc nhiên, không lẽ ‘big foot’ trong truyền thuyết chính do người này tạo nên?

“Cái gì? Ai bảo các ngươi tới? Lãnh Khiêm đã chết sao?”

https://thuviensach.vn

‘Người rừng’ từ giận dữ chuyển sang kinh ngạc, đột nhiên hỏi một câu làm hai vị không hiểu gì

“Lãnh Khiêm?” Lâm Nhất Tần vừa suy nghĩ, liền hỏi:

“Ngươi là người trong Minh Giáo?”

“Ngươi biết Lãnh Khiêm sao có thể không biết ta? Lão tử là Chu Điên! Hắn rốt cuộc có chết không?!”

Chu Điên muốn biết tình hình của Lãnh Khiêm, liền bốc hỏa, éo le là hắn nói chuyện hỗn loạn lùng bùng một đám không rõ ràng, chờ làm sáng tỏ ngọn nguồn cũng mất khí lực lớn.

Thì ra hơn một tháng trước Lãnh Khiêm vào rừng Thần Nông tìm dược liệu phụ trợ việc luyện công, không khéo bị con rắn hai đầu kì quái cắn liền trúng độc, liều mạng chạy đến trấn Tùng Bách phát tín hiệu cầu cứu liền té xỉu. Cũng may trong trấn nhỏ có kỳ nhân nuôi rắn chuyên giải xà độc, mới nhặt được về một cái mạng.

Nhưng xà độc này rất kì quái, dư độc trong cơ thể hắn còn không tiêu hết, vài ngày rồi không thể động đậy. Kì nhân kia nói nếu có thể bắt được con rắn hai đầu về nghiên cứu, không chừng có thể chế thuộc trị cho hắn.

Chu Điên vì huynh đệ mới tiến vào rừng Thần Nông tìm loài rắn kì lạ này. Nhưng hắn chẳng phải người chuyên nghiệp, khu vực này to lớn như thế, muốn tìm một con rắn, không khác gì mò kim đáy bể. Chu Điên tìm hơn một tháng cũng không thấy bóng dáng, bất đắc dĩ mới đột phát ý tưởng kì cục, đóng giả ‘dân bản xứ’ hi vọng có thể dụ rắn ra khỏi hang.

Nghe Tiểu Lâm nói bọn họ cũng tới bắt rắn, còn tưởng rằng tính mạng Lãnh Khiêm bị đe dọa, lại tìm thêm người đến hỗ trợ mới sốt ruột như thế.

https://thuviensach.vn

Nếu đều là người Minh Giáo, chút mâu thuẫn nhỏ cũng không cần để tâm. Vi Nhất Tiếu cùng Chu Điên làm quen một hồi, ba người tới đây đều vì bắt rắn luyện thuốc liền quyết định kết bạn cùng đi.

Chu Điên hơn một tháng đều là màn trời chiếu đất, ăn quả dại hái rau dại, sớm chưa thấy lương khô, nhận lấy lương khô hai người đưa cho liền ăn mãnh liệt, giúp ba lô Vi Nhất Tiếu nhẹ bớt bao nhiêu.

Bạn học Chu Điên vẫn không chịu cởi bộ trang phục 'người rừng' đầy cá tính. Tiểu Lâm nhìn kĩ, thì ra vài miếng da ố màu ghép lại với nhau thành áo vắt ngang vai, hơn nữa hắn nhiều ngày không cắt tóc cạo râu, làm COSER (cosplay) thật siêu cấp chuyên nghiệp.

Chu Điên không biết bao lâu rồi chưa tắm rủa, cả người đầy mồ hôi, mùi thối hoắc vô cùng khó ngửi, ngẫm lại cũng đủ khó chịu. Lâm Vi hai người lại kính nể hắn vì huynh đệ có thể làm đến như thế, liền không nói lời gì châm chọc.

Tiếp tục vào sâu rừng Thần nông, căn bản không có đường để đi, trên đất vô cùng ẩm ướt, phủ trên đó là tầng lạ rụng dày đã thành mùn, đi không tốt sẽ bị lún sâu vào. Rất nhiều nhánh cây khô đâm ra, nếu không để ý va phải liền bị xước thành mấy vệt. Mỗi một tảng đá, mỗi một nhánh cây đều không thể tin tưởng được.

Chu Vi hai người luyện võ thường xuyên, đường khó đi như vậy cũng không khác gì đi trên đất bằng. Lâm Nhất Tần cơ hồ nửa bước đều khó đi, Vi Nhất Tiếu đi trước thử độ nông sâu, mỗi nhánh cây đều bị hắn nắm thử xem độ chắc chắn, để nàng dẫm lên dấu chân của mình mà đi.

May mà ba người vì bắt rắn chứ không phải vì chạy trốn mà đến, biết dục tốc bất đạt (làm quá vội vàng sẽ không được kết quả như mong muốn) nên cũng không nóng nảy. Tiểu đội bắt rắn ngày đầu tiên thu được rất phong phú, đáng tiếc vẫn không thấy con rắn hai đầu. Địa hình này phức

https://thuviensach.vn

tạp, trời tối mờ sẽ không thể nhìn phía trước, ba người tìm chỗ bãi đá chuẩn bị ăn ngủ.

Vừa mới buông ba lô, Chu Điền liền ồn ảo phải đi, thì ra hắn đơn độc một mình vào núi, không người gác đêm, ban đêm đều ngủ trên cây, bây giờ không quen cắm trại.

Lâm Nhất Tần giữ hắn lại, Chu Điên xem ra vẫn kiêng kị Vi Nhất Tiếu độc miệng, nhăn mặt nghiêm mày nói với Lâm Nhất Tần:

“Ngươi thật ra rất sảng khoái, mà ta chán ghét tên âm trầm cổ quái kia. Lão tử mới không cần cùng hắn ngủ.”

Nói xong liền chạy mất, tự như một cánh chim bay giữa trời chiều, đảo mắt liền biến mất giữa rừng rậm.

Mười dặm núi lớn, rừng sâu mờ mịt, đêm đó sau khi nuốt xong miếng lương khô cuối cùng, cảm giác hưng phấn tìm kiếm cái lạ dần dần chuyển thành một loại suy diễn thê lương mờ mịt. Trong đêm đen, không biết loài vật nào “A —— a ——” thống khổ kêu to, khiến người ta rởn cả da gà,

Lâm Nhất Tần chỉ cảm thấy bản thân như chiếc lá nhỏ cô độc phiêu bạt nơi biển lớn, mãi không thấy bờ. Nàng rúc vào người Vi Nhất Tiếu, tay nắm chặt không buông.

Ban ngày khi ba người nhiều thấy báo săn mồi, Vi Nhất Tiếu đốt lửa trại, cười hì hì chê cười nàng, nhưng trong tay áo lại âm thầm đem chủy thủ giấu kín, chuẩn bị tùy thời phóng ra.

Rừng Thần Nông toàn cây thân cao, đêm tháng tư cũng thật rét lạnh, Lâm Nhất Tần mặc mất lớp quần áo đều thấy hàn khí bức người, nhìn Vi Nhất Tiếu chỉ mặc áo đơn vẫn cười nói tự nhiên không khỏi hâm mộ.

https://thuviensach.vn

Một ngày vượt núi băng rừng, Tiểu Lâm đã thấy thật mỏi mệt. Hai người hàn huyên không đến một nén nhang, hai mí mắt nàng liền đánh nhau.

Vi Nhất Tiếu rời thảm khuyên nàng đi ngủ, Lâm Tiểu Tiên ngồi trên thảm, nhìn ánh lửa bập bùng hóa ra bóng dáng đơn bạc của Vi Vi (ảo giác a ảo giác), lại không cam lòng cứ thế mà ngủ.

Người ngoài hành tinh vô sỉ nảy ra ý tưởng hay, lúc này làm dáng ôm quần áo lạnh run, gọi một tiếng "Vi Vi"

Vi Nhất Tiếu nhìn nàng, chỉ thấy ánh mắt tinh thuần như suối nước, đáng thương như nai con, mê mông như sương mù nhìn hắn, một tiếng gọi đơn thuần đáng yêu, tuyệt không quỷ kế vang lên:

"Em rất lạnh nha~"

Kết quả là —— Lâm Tiểu Tiên gò má ửng hồng, cả người đổ mồ hôi nằm trên thảm quay cuồng

Vi Nhất Tiếu dời đống lửa đến gần thảm, cho nên nàng ngủ vô cùng vô cùng ấm áp = =

Lâm Tiểu Tiên trong mộng còn trách móc: "NDD, rốt cuộc là ai cho hắn xem qua 'Đạo mộ bút ký'? ! (Thượng đế đáp: Tất nhiên là Phạn Ca vô lương rồi…!!!)

Vi Nhất Tiếu ngồi dưới bên đống lửa, nhìn ánh lửa chiếu sáng dung nhan đang ngủ, nhìn thật kĩ, đầy lưu luyến, phảng phất như xem thế nào cũng không đủ.

Nàng dù đang ngủ, vẻ mặt cũng vô cùng phong phú, chốc lát nhíu mày mếu máo, chốc lát lại mỉm cười, trong mộng cũng là thiên chân vô tà như thế.

https://thuviensach.vn

Hôm nay nàng vô tình nói toạc ra thân phận Chu Điên, sau lại hối hận, ánh mắt lảng đi nói chuyện không đâu, còn tưởng rằng chính mình giấu diếm tốt lắm.

Được rồi, ai chưa từng nói dối? Ai không có bí mật? Cho dù nàng ngôn ngữ hành động cổ quái, lai lịch quỷ dị bất minh, chỉ cần nàng ở bên ta, ta liễn vĩnh viễn không hỏi.

Lâm Nhất Tần giật giật đầu, nhỏ giọng lẩm bẩm nói:

"Thịt dê nướng…" Lại bắt đầu thói quen mỗi bữa nằm mơ một món. Nhưng giấc mộng hôm nay tình tiết tương đối phức tạp, nàng vừa chép chép miệng, nở nụ cười vừa lòng: "Ăn ngon…", vừa cười đến đáng khinh nói:

"Vi Vi, chàng liền ngoan ngoãn theo ta đi ~~"

Vi Nhất Tiếu đầu đầy vạch đen cùng mồ hôi lạnh, không biết nàng nói thịt dê ngon hay là…

Được rồi, không theo cũng là có chút lí do…Nghĩ đến lí do này, Vi Vi lại thấy mặt có chút nóng.

Ân, khẳng định là do lửa nóng, đúng vậy.

Bạn học Tiểu Lâm không ngừng cố gắng, nói tiếp:

"Thạch Phá Thiên theo…Ăn cũng tốt"

Sắc mặt Vi Nhất Tiếu lại thay đổi, thầm nghĩ: "Thạch Phá Thiên? Chẳng lẽ là một loại thức ăn? nhưng mà theo…"

Đống lửa tí tách nổi lên phừng phừng, tựa như có mùi chua ngập tràn không khí.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu bỗng nhiên nhớ tới có người nói người nằm mơ tuyệt không nói dối, nghĩ nghĩ không khỏi tự giễu mình đa nghi nông cạn, nhưng trằn trọc không yên, vẫn là không an tâm, đứng lên đến gần nàng, cúi người nhẹ nhàng hỏi bên tai:

"Thạch Phá Thiên là cái gì?"

Lâm Tiểu Tiên không đáp, chỉ ngủ chảy nước miếng.

Vi Nhất Tiếu dùng tay nhẹ chọc gò má mềm yếu của nàng, lại hỏi một lần

"Thạch Phá Thiên là cái gì?"

Lần này trong mộng nàng rốt cục nghe thấy, thì thào đáp:

"Là Cẩu…" (Cẩu Tạp Chủng)

Vi Nhất Tiếu nhất thời tâm tình cực tốt, quyết định sau khi ra khỏi nơi này phải đưa nàng đi dạo phường chó mèo.

(p/s: thực ra trong nguyên tác là 'đi ăn lẩu thịt chó', nhưng editor là người yêu động vật, hưởng ứng tích cực phong trào 'nói không với thịt chó' nên quyết định sửa đổi một chút, chắc không có vấn đề gì đâu…)

Ai biết tiểu phiền toái này tuyệt không để người ta an tâm trong chốc lát, lập tức thêm một câu chú giải:

"Thật tuấn tú…thật khốc…"

Vi Nhất Tiếu thật sự rối rắm, hỏi đi hỏi lại cũng không nghe thêm được gì, lại không muốn đánh thức nàng, chỉ có thể tự mình buồn bực.

Một đêm này rất dài rất dài, ngay cả hắn cũng thiếp đi trong chốc lát, mơ một giấc mơ hi hữu đầy cổ quái.

https://thuviensach.vn

Trong một có một con chó hư hư thực thực tròn tròn, trông cũng thật được…

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 37

Rắn Hai Đầu

Sáng sớm hôm sau, Lâm Nhất Tần tỉnh lại liền thấy Vi Nhất Tiếu hai mắt thâm đen, thần sắc mất hứng, hỏi hắn cái gì cũng không nói. Chẳng lẽ không ngủ được lại ăn phải cái gì linh tinh đau bụng rồi? Nghi hoặc thì cứ nghi, Tiểu Lâm rửa mặt, ăn bữa sáng với hoa quả dại đầy khỏe lại hội ngộ cùng Chu Điên.

Bạn học Chu Điên so với Tạ đại bóng đèn thức thời hơn rất nhiều, đáng tiếc miệng rất thối, nhìn thấy sắc mặt Vi Nhất Tiếu buồn bực, liền vỗ chân cười to nói:

“Lão tử cả chỗ ngủ đều tặng cho ngươi, còn không ăn được? Ngươi cũng quá cẩn thận rồi đi! Quả nhiên là người nhát gan!”

Chu Vi hai người lăn vào đánh nhau, nguyên cả ngày hôm qua chưa động thủ được đã trở thành oán niệm của họ.

Vì thế ngày hôm sau lên đường, trong đoàn lại xuất hiện một con ‘gấu mèo’

Ba người đem rừng Thần Nông lật tung trời lộn đất, tìm chừng bón năm ngày, đem ‘dân bản xứ’ đá bay lên trời, quả là gặp thần chắn thần, gặp phật tiễn phật, vô luận là báo đốm, lợn rừng, gấu chó, mãng xà, …tất cả đều

https://thuviensach.vn

không phải đối thủ của hai bậc võ lâm cao thủ. May mà hai người bọn họ không ăn thịt, trừ bắt rắn cũng không hứng thú tạo sát nghiệt, nhiêu đó động vật mới miễn cưỡng thoát được một kiếp.

Chu Điên tìm mãi không thấy rắn hai đầu, chỉ sợ Lãnh Khiêm đợi đến mất mạng, không khỏi càng ngày càng nôn nóng, suốt ngày cùng VNT đấu võ mồm thua lại hờn dỗi, mắng chửi không được cũng muốn mắng, đánh không lại cũng muốn đánh, cũng xem như kì nhân.

Sáng sớm một ngày nọ, ba người tới một rừng trúc rộng bát ngát trải đến tận chân trời, núi núi trúc trúc liền nhau thành một loại cảnh quan tươi đẹp. Không có đường lên núi, ba người nơi rừng trúc rừng tùng quanh co khúc khuỷu chui trái rồi chui phải, chui đến khi quần áo tóc tai đều ẩm ướt.

Thật vất vả đến đỉnh núi vẫn không thấy chút gì, chỉ là đầy núi hương khí đặc biệt, dưới chân mềm mại đặc biệt. Mùi hương: hương cỏ hương cây hương hoa hương đất. Nhìn kĩ: mềm, là lá mềm, cành cây mềm, rễ phủ mềm. Đất mùn trong rừng phủ dày mấy tấc. Đây mới là rừng rậm nguyên sinh chân chính.

Khí trời đầy hương, nhìn xa xa sương mù giăng mắc, thật sự hư hư thực thực như lạc vào tiên cảnh.

Ngay lúc này, tầng mây đột nhiên hé lộ, trong làn mây khói lượn lờ sáng tối, đột nhiên hiện lên cung điện nguy nga nơi sương mù.

Tường phủ gấm, màn trướng xa hoa, có cả một đội cung nhân đi qua đi lại, lúc ẩn lúc hiện.

Lâm Nhất Tần tuy biết đây là ảo ảnh, nhưng kì cảnh thế này nàng chưa từng gặp qua, ba người trợn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm cảnh tượng như mộng như ảo này, sửng sốt không thốt nên lời.

Chu Điên nhìn nửa ngày, đột nhiên hét lớn:

https://thuviensach.vn

“Đây chẳng phải Ngọc Hoàng đại đế thiên cung? Để lão tử đi lấy mấy viên tiên đan, đào tiên đến nếm thử!”

Lúc này đi nhanh về phía trước. Tên ngốc này thật đem ảo ảnh làm cảnh thật, Lâm Nhất Tần chạy vội đuổi theo kéo hắn lại.

Ai ngờ thân hình Chu Điên nhoáng lên một cái, đột nhiên không thấy bóng dáng, Tiểu Lâm kinh hoàng, chân bước theo liền căng thẳng, đột nhiên mất đi trọng lực, bị ai kéo lao thẳng xuống dưới.

Thì ra ảo ảnh xuất hiện tại vách sâu, ba người bọn họ đứng tại vách núi đen vạn trượng, nhưng thâm sơn cùng cốc sương mù dày đặc, thế nên không ai phát hiện.

Chu Điên một cước bay thẳng xuống vách núi đen, theo phản xạ có điều kiện vươn tay kéo lấy cổ chân Lâm Nhất Tần. Nhưng làm sao nàng đủ sức chống đỡ nổi một người nặng vậy, lúc này cũng bị kéo xuống vực sâu. Trong lòng nàng đột nhiên hiểu rõ, nhất thời tỉnh ngộ, nhưng hiểu ra thì tất nhiên đã muộn.

Vi Nhất Tiếu cũng thật sợ hãi, may mà hắn khinh công hơn người, theo phản xạ liền lao xuống, một tay bám chặt nham thạch trên vách đá, một tay kéo tay Lâm Nhất Tần, khiến bọn họ hai người tay bị kéo căng, bụng dưới quặn đau. Ba người xâu thành một chuỗi, đung đưa lắc lắc trên vách núi đen vạn trượng.

Chu Điên lôi kéo cổ chân Tiểu Lâm, sức nặng hai người càng khiến nàng đau không chịu nổi, chỉ nghe ‘ca ca’ hai tiếng, cổ tay cùng bả vai Lâm Nhất Tần đồng thời bị kéo đến trật khớp.

Lần này nàng đau đến muốn ngất đi ngay lập tức, kinh hoàng hô một tiếng liền câm miệng nhịn đau, đem môi căn đến chảy máu. Chu Điên oa oa gọi bậy, Vi Nhất Tiếu lòng đau như cắt. Chỉ là tình thế nguy cấp, sinh tử chỉ trong giờ khắc này, không chấp nhịn được trì hoãn một giây, hắn chỉ có thể

https://thuviensach.vn

cắn chặt răng, nắm chặt lấy tay đã sái khớp của nàng, dồn sức kéo hai người lên.

Lâm Nhất Tần sắc mặt tái nhợt, đau đớn nhìn trời kìm nước mắt. May mà võ lâm nhân sĩ bị thương là chuyện thường, nên đều tinh thông biện pháp nối xương.

Vi Nhất Tiếu đem nàng ôm vào ngực, thủ pháp linh hoạt nối xương trở lại vị trí cũ, chỉ chờ Chu Điên đứng vững liền hung hăng đánh hắn một chút.

Chu Điên tìm được đường sống trong chỗ chết, lần này kinh hoàng không nhẹ, cũng không muốn phiền hà người yếu nhất trong đoàn, trong lòng cũng đầy ảo não hối hận. Thấy Lâm Nhất Tần đỏ mắt, không khỏi nôn nóng kêu:

“Xem! Xem! Lão tử chán ghét nữ nhân, chút chuyện nhỏ vậy liền khóc, tay nhẹ kéo một chút liền trật khớp, nếu trên giường…”

Vi Nhất Tiếu trên mặt nhất thời biến sắc, từ tức giận biến thành sát khí.

Chu Điên nói chuyện không dùng đầu óc, lần này biết mình nói sai, liền im bặt, lại mất mặt giải thích, ngay người một lúc, ‘ca ca’ hai tiếng, dùng tay đem một bên bả vai cùng cổ tay bẻ xuống dưới.

Về sau Chu Điên đảm đương xách hành lý cùng làm việc vặt trong lữ trình, phụ trách mang đồ ăn cùng đồ dùng, dò đường múc nước nhóm lửa đều một mình ôm lấy mọi việc, tuy rằng vẫn lầm rầm than thở oán giận, cũng không dám lại nói linh tinh.

Lại qua bốn năm ngày, đồ ăn mang theo đã hết, không thể ở lại rừng Thần Nông, chuẩn bị quay về trấn Tùng Bách một ngày để bổ sung, hành trình cuối cùng chính ở Yến Tử ổ.

https://thuviensach.vn

Yến Tử ổ nằm trong động Yến Tử nổi tiếng. Trong động là nơi dừng chân của hằng hà sa số chim hoàng yến, ngoài động là vách núi vách đá, cốc sâu mờ ảo, cảnh sắc mười phần thần kì.

Lâm Nhất Tần lần trước du lịch đến rừng Thần Nông khi trời giá rét, không có phúc được tham quan, bởi vậy lần này cự kì hứng thú, trèo đèo lội suối đi đứng cũng không biết mệt mỏi.

Ba người đi lên núi, thấy một chiếc cầu treo đơn độc dẫn vào cốc trong mưa bụi lung la lung lay, y nha rung động, khiến người ta lo lắng gió mạnh thêm chút nữa cầu sẽ đứt, ầm ầm rơi xuống. Ba người bước thong thả chậm rãi lên chiếc cầu treo lung lay sắp đổ, bên tai chỉ nghe gió lạnh gào thét, núi cao dựng đứng hai bên.

Bạn học Chu Điên xem ra có chút sợ độ cao, sắc mặt còn khó coi hơn Lâm Tiểu Tiên. Thế mới biết hắn vài ngày nay cũng không dám đến xem động Yến Tử thần bí vĩ đại này.

Thật vất vả đến trước cửa động, ngoảnh đầu nhìn lại, vực cao phải hơn mười trượng. Vào trong động, không gian càng rộng lớn, giống rạp hát hiện đại sức chứa mấy ngàn người. Trong động vô cùng mát mẻ, chim yến ríu ra ríu rít bay tới bay lui, tựa hồ vươn tay ra có thể bắt được. Vách động trơn bóng vô cùng, trên thạch bích khô ráo cao cao đầy tổ yến.

Động dài hơn 4000 thước, thần bí khó lường, thật thích hợp thám hiểm. Đáng tiếc lúc này trang bị đơn sơ, chỉ có mấy cây đuốc, ba người liền đi sâu vào trong, động càng lúc càng hẹp, mặt đất trơn ẩm dị thường, chậm rãi sờ soạng đi, chỉ thấy phạm vi đuốc rọi đến mấy trăm thước.

Động này vô cùng quái dị, ba người liền lui lại, quay đầu ra lại giữa động lớn, đột nhiên nghe thấy “A” một tiếng hét thảm, cùng tiếng vang vật nặng rơi xuống

https://thuviensach.vn

Ba người ở rừng Thần Nông du đãng gần mười ngày, chưa bao giờ gặp qua người ở, lúc này đều lắp bắp kinh hãi, cho rằng có người gặp mãnh thú kêu cứu, liền chạy nhanh ra ngoài. Ra đến nơi đã thấy một nam tử ngã xuống đất, trên vách động còn một cái thang dây dài, bên cạnh là một đứa bẻ sáu bảy tuổi đang khóc hô 'Phụ thân".

Chu Điên tiến lên xem xét, phát hiện nam nhân này ngã từ hơn mười thước cao xuống, xương sọ đã vỡ, không còn cách cứu thoát. Nhìn thấy giỏ trúc sau lưng hắn, bên trong còn mấy cái tổ yến, liền nghĩ đến trong lúc lấy tổ yến người này vô ý từ trên vách động ngã chết.

Đứa nhỏ không biết phụ thân đã chết, vẫn gọi phụ thân phụ thân không thôi. Khi Chu Điên đang chuẩn bị đỡ nó dậy, nó đột nhiên kêu sợ hãi, hô: "Quái xà! Quái xà cắn! ! !"

Ba người quay đầu liền thấy, quả nhiên từ nham thạch hiện lên một con rắn lớn to bằng cánh tay trông thật kì lạ, thân mình đen, mỗi bên một đầu rắn đang ngẩng cao dò xét, rắn không đuôi, đây quả là rắn hai đầu cắn bị Lãnh Khiêm bị thương.

Quái xà đau khổ tìm kiếm ngay trước mắt, Chu Điên hô to một tiếng, chuẩn bị vung dây thừng bắt nó. Nhưng bé trai này cũng bị rắn cắn, chỉ có thể ngay lập tức cứu hắn. Độc rắn này thực ghê gớm, đứa nhỏ mới bị cắn, dấu răng quanh mu bàn tay đã biến màu xanh đen, sắc mặt tái nhợt, hô hấp dồn dập, nằm trong lòng Chu Điên cũng không nói nên lời.

Ngày đó Lãnh Khiêm bị cắn, toàn dựa vào nội lực thâm hậu, sức chống đỡ kiên cường, vận công bức ra một phần độc mới may mắn còn sống. nhưng đứa bé này còn nhỏ, lại không võ công, mắt thấy sẽ cùng đi theo phụ thân hắn.

(Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Vì sao an bài tình tiết nhảy vực?

Bởi vì ta chuẩn bị bày ra tình tiết khuôn sáo trong tác phẩm vô hiệp a ~)

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 38

Bách Lý Phi

Đang lúc ba người đều cho rằng đứa nhỏ đáng thương này lập tức sẽ mất mạng vì độc rắn, trong huyệt đột nhiên vang lên một thanh âm trầm ổn dễ gần:

"Xà độc phân tán liền khó cứu, đùng để hắn nhúc nhích, ta đến xem xem."

Vi Nhất Tiếu cùng Chu Điên trong lòng kinh hoàng, thanh âm xa xa từ cầu treo truyền đến, gằn từng tiếng rành mạch lọt vào tai ba người, liền giống như người nói chuyện ở ngay trước mắt. Thanh âm lại công bằng bình thản, không rung động màng nhĩ, cho thấy người này nội công chí cao tinh khiết. Người này nói mỗi câu, thanh âm đều truyền xa vài trượng, vừa nói xong 'nhìn một cái', miệng động xuất hiện một vị lão đạo dáng người cao lớn dị thường.

Chỉ thấy quần áo lão rách nát bẩn, áo choàng bố đầy bụi, kết một dây kết rối bời, trông thật bình thường; tướng mạo thân hình lại rất bắt mắt: quy hình hạc cốt (mình rùa cốt hạc), tai to, mặt mày uy nghiêm. Xem lão râu tóc trắng bạc, một thước có thừa, nhìn thế nào cũng phải bảy tám mươi tuổi, sắc mặt hồng nhuận bóng loáng, khí sắc thật tốt, hiển nhiên là cao nhân tu thân đắc đạo.

https://thuviensach.vn

Nhưng mặc kệ lão đạo tiên phong đạo cốt ra sao, Vi Nhất Tiếu cùng Chu Điên đều biết đạo lí giang hồ tri nhân tri diện bất tri tâm, thanh âm đề phòng âm thầm vao lên. Lâm Nhất Tần lại hưng phấn dị thường, bởi vì nàng hiểu biết rất rõ một loại lý luận giang hồ khác, tỷ như:

“Tóc bạc+râu siêu dài tuyệt đối là cao nhân có một không hai, nên tạo quan hệ tốt với lão”

“Tuyệt thế thần khí đều bị vải bố quấn quanh che lấp, tuyệt thế thần nhân vậy cũng bị một tầng vải bố ẩn giấu.”

Lão đạo sĩ này khi đến đều phù hợp tiêu chuẩn hình tượng cao nhân theo định luật, còn kém đội một vòng ánh sáng lên đầu thêm phụ đề chú thích.

Bạn học Tiểu Lâm ngay lập tức mở miệng kêu lớn:

“Lão đạo! Tiên trưởng! Mau tới cứu mạng a!”

Hai tay không tự chủ lục lục kiếm kiếm bất cứ thứ gì có thể ký tên lên…

Nói đến lý luận giang hồ của Lâm Tiểu Tiên từ trước nay nói một sai trăm, bị VNT là nhân sĩ chính tông giang hồ khinh bỉ đến cực điểm, nhưng mèo mù cũng có cơ hội gặp chuột chết, lần này, nàng thật sự đoán đúng rồi.

Lão đạo sĩ đón lấy đứa nhỏ, xem xét miệng vết thương cùng mạch đập, nhướng mày, sắc mặt ngưng trọng nói:

“Lại là rắn hai đầu này, thật sự hại không ít người.”

Tiếp theo lại dùng tay đặt lên huyệt Linh Đài trên ngực đứa nhỏ, truyền một dòng nội lực hùng hậu truyền qua. Trong lúc đó, một tầng hắc khí trên mặt đứa nhỏ vẫn chưa lui, nhưng hô hấp dần dần chậm lại, lại không phát run, mắt mở to giọng thì thào nói:

https://thuviensach.vn

“Con không thở nổi, ngực thật khó chịu, con muốn phụ thân…”

Xem ra độc rắn hai đầu thuộc loại độc ảnh hưởng đến trung khu thần kinh hô hấp. Lão đạo vẫn truyền khí không thôi, khẽ mỉm cười an ủi nó:

“Con ngoan, cha con mộ lát nữa sẽ đến xem con. Con tên gì?”

Đứa nhỏ nói:

“Con gọi Ân Lợi Hanh, lão đạo gia, ta con thật đau, là rắn cắn, con có chết hay không?”

Lão đạo biết rõ rắn hai đầu cơ hồ không thuốc chữa khỏi, nhưng không nhẫn tâm nói thật, chỉ có thể giả bộ tươi cười an ủi:

“Sẽ không, con ngoan ngoãn ngủ một hồi đi, tỉnh lại thì tốt rồi.”

Lão biết khi người tâm thần sợ hãi kích động sẽ khiến máu lưu chuyển nhanh hơn, nọc độc phát tác nhanh hơn, tức thời điểm huyệt ngủ của đứa nhỏ, thu liễm tâm thần, bắt lấy cánh tay bị thương của đứa nhỏ, ép độc ra.

Qua thời gian một ly trà nhỏ, tại miệng vết thương trên mu bàn tay đứa nhỏ từng đợt máu đen chậm rãi chảy ra, hiển nhiên là được nội lực bức máu độc ra ngoài.

Công phu chữa thương bậc này, công lực sâu cạn liền hiện ra, một chút cũng không giả. Phải biết rằng Chu Vi hai bậc cao thủ, dù bản thân tự mình bức độc, thế nào cũng phải mất một nén nhang, huống chi lão đạo này giúp đứa trẻ không võ công bức độc. Vi Nhất Tiếu cùng Chu Điên một bên quan sát, trong lòng vô cùng kinh ngạc cùng bội phục.

Đợi cho máu độc chảy hết, màu đen trên mặt đứa nhỏ hạ thấp vài phần, lão đạo thu công đứng dậy, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Ta chỉ nghĩ yêu tinh hại người đã sớm bị diệt vong, ai ngờ nó còn trốn động Yến Tử này. Dù máu độc đã bức ra hết, nhưng đứa nhỏ này có thể sống hay không, còn muốn xem tạo hóa. Hai vị trước đem con rắn kia trừ bỏ đi.”

Chu Điên vội kêu lên: “Khó mà làm được! Huynh đệ ta còn chờ rắn sống để chế thuốc đâu!”

Vi Nhất Tiếu ngại đem việc ai đó cần rắn chế thuốc nói cho lão đạo.

“Quả nhiên là thiên địa tuần hoàn, trên đời này cũng có người trị được yêu tinh hại người này!

Tức thời đem lai lịch rắn hai đầu lược giảng một phen. Thì ra rắn hai đầu không phải có hai cái đầu, mà là đầu cùng đuôi cực kì giống, dễ dàng tự bảo hộ mình, tên tục gọi “hai đầu”

Chu Điên muốn xoa tay tiến lên động thạch bích bắt rắn, lão đạo dặn:

“Rắn này thường bò sát, khi bị công kích sẽ dùng đầu phản kích, tráng sĩ cần cẩn thận.”

Chu Điên nghe xong những lời này, khi đặt tay lên vách động, cẩn thận quan sát con rắn hai đầu này, quả nhiên thấy nó một đầu há mồm phin lưỡi, đầu kia câm miệng, giả đầu đánh nghi binh che giấu đầu thực, khi hai đầu giao thoa chớp lên, tựa như một bộ công phu võ công đầy quyền pháp. Cũng biết trong thiên địa đều không phải chỉ có người mới có trí tuệ, ngay cả Chu Điên cuồng nhân bực này cũng chỉ biết tắc lưỡi không thôi.

Nhưng trí tuệ súc sinh dù sao cũng hữu hạn, đụng phải cao thủ Chu Điên có chuẩn bị mà đến cũng đành bó tay. Hắn hai chăn quấn chặt lên dây thừng, ra tay như tia chớp nắm lấy đầu đuôi rắn cột chặt, đem nó trói gọn, tống vào bao tải.

https://thuviensach.vn

Cứu người như cứu hỏa, lúc này liền không thể trì oãn, Vi Nhất Tiếu ngồi trên mặt đất, để Tiểu Tiên ngồi lên, lão đạo ôm đứa nhỏ, Chu Điên đeo bao hành lý, đoàn người chuẩn bị xuất phát về Tùng Bách trấn.

Động Yến Tử cách Tùng Bách trấn đến gần trăm dặm đường núi, ba người vận khởi khinh công để tăng sức mạnh, cũng có ý muốn xem năng lực khinh công của hai người kia. Vi Nhất Tiếu khinh công xuất quỷ nhập thần, vác theo một người trèo đèo lội suối như giẫm trên đất bằng, lại là người thiên phú dị bẩm đạt tới cảnh giới phi thường, người khác dù đồng môn học nghệ cũng tuyệt không đạt tới trình độ này.

Lão đạo trong lòng âm thầm lấy làm kì lạ, một mặt bôn chạy, một mặt cùng hắn nói đáp mấy câu, Vi Nhất Tiếu thuận miệng đáp ứng, cũng không để lộ thân phận bên ta, cũng không muốn hỏi tên họ đối phương.

Phải biết đường dài bôn chạy, nội tức vận chuyển cực kì trọng yếu, nếu sai một hơi liền không thành, hai người thuận miệng nói chuyện, dưới chân không ngừng chút nào.

Lão đạo trưởng tay áo bay bay, tiêu sái ổn trọng, chính mà không tà, dựa vào nội lực tuyệt thế vô cùng thâm hậu.

Vi Nhất Tiếu thân hình quỷ mị, như gió như chớp tựa thiên tiên, khinh công đạt tới cảnh giới thần kì.

Chu Điên tuy rằng đi đường không bị lạc lại phía sau, lại không có cách nào đồng thời duy trì tốc độ lại vừa mở miệng nói chuyện.

Hắn thường ngày đấu võ mồm tốt nhất, nhưng lúc này vô pháp mở miệng, nghẹn nói đến vẻ mặt đỏ bừng, cực kì bực mình.

Nửa canh giờ sau, ba người cuối cùng chạy vội tới trấn Tùng Bách, đứng định rồi điều hòa nội tức. Lâm Nhất Tần một bước cũng không đi,

https://thuviensach.vn

đứng chút chút trên mặt đất đều không đứng thẳng nổi, tựa vào người Vi Nhất Tiếu, ôm chân nói:

“Chu Điên, ngươi trước mang theo lão đạo gia đi cùng đứa nhỏ đi chữa thương đi thôi. Chờ ta chậm chậm chút lại đuổi kịp các ngươi.”

Chu Điên đáp ứng, nói địa chỉ liền mang theo lão đạo rời đi.

Chờ bóng dáng bọn hắn biến mất, Vi Nhất Tiếu mới cười nói:

“Lời nói dối này cũng coi như được, miễn miễn cưỡng cưỡng qua cửa.”

Lâm Nhất Tần ngồi sụp trên đất, vẫn đấm chân không thôi:

“Cái này gọi là nghệ thuật cuộc sống, ta thật sự tê chân, ngươi đừng ba hoa, nên làm gì thì làm đi.”

Vi Nhất Tiếu lúc này xoay người trở lại rừng, không đến một khắc sau, lau miệng thần thanh khí sảng trở về, sắc mặt hết hắn tái nhợt, tức thời giúp đỡ Lâm Nhất Tần đến nơi Chu Điên nói đến.

Vị kỳ nhân này cũng không ở tại trấn, mà ở trong rừng trúc cách trần nhỏ chừng hai ba lý. Trúc xanh đón gió rì rào, lịch sự tao nhã tự nhiên. Trong rừng trúc, mấy gian nhà nhỏ dơn sơ, lại làm thành một tiểu viện, bố cục không giống phòng vùng Trung Nguyên cùng thời, có chút phong cách dân tộc thiểu số.

Hai người còn chưa đi vào sâu, chợt nghe một thanh âm ngang ngang hoang mang rối loạn cao giọng la:

“Quỷ mặt lạnh! Lãnh Khiêm! Ta bắt đến con rắn quái lạ kia! Ngươi còn chưa chết đi! ~” chỉ biết là thằng nhãi Chu Điên kia.

Hai người nhìn nhau cười, đẩy cánh cửa trúc đi vào trong viện. Viện này so với bên ngoài thoạt nhìn tốt hơn nhiều, mấy khóm hoa dại nho nhỏ hình

https://thuviensach.vn

như có tâm, lại như vô tâm, làm đẹp tiểu viện. Dưới mái hiên lổ ra vô số ống trúc giá trúc, cũng phơi rất nhiều da rắn. Trong viện một dãy bàn trúc cùng đồ dùng bằng trúc, thật tinh xảo, xem ra chủ nhân nơi đây là người biết hưởng thụ cuộc sống.

Lão đạo kia ôm đứa nhỏ đứng trong viện, Chu Điên vẫn đứng tại chỗ hô to gọi nhỏ, nhưng không vào nhà xem xét. Lấy cá tính tùy tiện của hắn, thật sự không giống người sẽ quan tâm đến quyền riêng tư cá nhân của người khác, bởi vậy Lâm Vi hai người đều thấy kì quái.

Chu Điên hô nửa ngày cũng không có người đáp lời, không khỏi bực mình, than thở vài câu lại mở miệng nói:

“Bách Lý Phi cô nương! Ta bắt con rắn quái đan kia tới! Ngươi không đem huynh đệ ta trị bệnh đến chết đi?”

Vừa dứt lời, chỉ nghe ‘ha ha’ vài tiếng cười duyên, trong phòng một giọng nữ nũng nịu:

“Ta cứ tưởng ngươi đã quên tên đại phu rồi, vừa mới vào liền chỉ gọi tên Lãnh Khiêm. Xem ra ngươi tâm tâm niệm niệm chỉ lo nghĩ cho hắn nha~”

Thanh âm mềm mại uyển chuyển, nghe vừa như oán hận vừa như trêu đùa, nghe khiến tâm thần người rung động.

Chu Điên gãi gãi đầu nói:

“Ta không quên, ta là sợ hắn chết rồi con rắn này bắt được cũng vô ích. Ân…Cái kia…Đại phu xin ngươi thương xót, nhanh nhanh chế thuốc đi! Nơi này còn có một đứa nhỏ muốn ngươi xem hộ một chút đâu.”

Lâm Nhất Tần vừa nghe lời này, nhất thời cảm thấy rất có gian tình. Chẳng lẽ bạn học Chu Điên xem trọng vị cô nương đại phu này sao?

https://thuviensach.vn

Lúc này liền cười đến đáng khinh nhìn Chu Điên, lại thấy trên mặt hắn không phải thần sắc xấu hổ, mà là bộ dạng nghĩ mà sợ, tràn đầy bất đắc dĩ, không khỏi kì quái.

Chỉ nghe trong phòng lại vang lên vài tiếng cười duyên, tiếp theo một loạt tiếng 'leng keng đinh đinh' thanh thúy vang lên, cửa trúc chi nha một tiếng, một nữ tử tiêu sái uyển chuyển đi ra.

Thanh âm nàng mềm mại như thiếu nữ, tuổi cũng đã chừng hăm sáu hăm bảy, một khuôn mặt trắng, đôi mặt phượng câu hồn như giận mỉn cười, không nổi sóng nổi gió, khí chất vô cùng kiều mị.

Trang phục nàng quả nhiên không giống người Trung Nguyên, vải trách nhuộm hoa thân đối sam, thân hình như rắn nước, quấn eo nhỏ bằng thắt lưng sặc sỡ thêu hoa. Thú vị nhất là dưới cái váy dài đều đính những dải băng màu đỏ tươi thắm nối với mấy chục cái chuông nhỏ, trách không được mỗi khi nàng cử động đều kêu leng keng đinh đang.

Nàng sóng mắt lưu chuyển, nhìn hết một vòng từng người trong viện, che miệng cười, lộ ra móng tay sơn màu đỏ như máu, cất giọng mềm mại:

"Ai u, ngươi biết rõ người ta thẹn thùng, lại còn mang thật nhiều người đến"

Chu Điên chịu đựng trán nổi gân xanh, đè nặng thanh âm nói:

"Xin lỗi, lão tử…Ta đây là chuyện gấp liên quan đến tính mạng con người a!"

Lâm Vi hai người đều biết hắn xưa nay vô pháp vô thiên, điên điên cuồng cuồng, chưa từng có lễ với người khác như thế, xem ra hắn không phải đối với nữ tử này có tình, mà là chịu mệt dưới tay nàng rồi.

https://thuviensach.vn

Nữ tử kia cách cách cười, vẫn không có thần sắc sốt ruột gì, ôn nhu chậm rãi nói:

“Đó là ta không tốt, tiểu nữ tử Bách Lý Phi gặp qua các vị đại hiệp”

Khi nói chuyện lại nhìn qua tất cả mọi người trong sân. Không biết có phải ảo giác hay không, Vi Nhất Tiếu nhìn nàng nhiều hơn mấy lần.

Lão đạo kia ôm Ân Lợi Hanh, trong lòng sớm sốt ruột, nhưng có việc cầu người nên không nghĩ chen vào, nhưng nữ tử này cố ý kéo dài, chỉ sợ liên lụy đến tính mạng đứa nhỏ, tức thời thấp giọng:

“Cô nương, cứu người quan trọng hơn.”

Lão xem nữ tử này như tà không chính, không muốn nói nhiều.

Bách Lý Phi thế mới chậm rãi đi tới, xem miệng vết thương cùng tình trạng Ân Lợi Hanh, từ đai lưng rút ra một ống trúc nhỏ, mở nắp đổ vài giọt thuốc nước trong suốt lên miệng vết thương, quay đầu nói với Chu Điên:

“Rắn đâu?”

Chu Điên nhanh đem bao tải đựng rắn để xuống. Bách Trường Phi nhận lấy, tựa hồ vô cùng hứng thú với nói, nâng trong tay như bảo bối, lại đau lòng nói:

“Bảo bối~, bị người thô kệch trói đến thế này, ngay cả da cũng tróc rồi, thật đáng thương~”, khác hẳn thái độ hờ hừng với đứa nhỏ kia.

Nàng chỉ chỉ gian phong bên trái, lại không quan tâm người trong viện, tay cầm rắn xoay người quay về phòng lại.

Vi Nhất Tiếu ánh mắt vẫn thủy chung nhìn theo nàng, đến tận khi Bách Lý Phi đóng cửa lại.

https://thuviensach.vn

Nam nhân thích xem nữ nhân xinh dẹp khêu gợi là bình thường, sắc tính mà. Nữ nhân thích xem nữ nhân xinh đẹp gợi cảm càng thêm bình thường, tương đối thưởng thức mà thôi.

Trên thực tế, ánh mắt đáng khinh của Lâm Nhất Tần luôn không rời đi Bách Lý Phi người ta mặt, ngực, thắt lưng cùng mấy thứ bị váy che giấu, tiếc nuối không nhìn được hết đến cùng.

Kết luận là: mặt thua, dáng người có thể địch nổi, nhưng khí chất thua định rồi. Đấu ba thua hai, hơi có chút buồn bực.

Nhưng Bách Lý Phi nhìn ngoài kiều mị, nhưng thái độ với mạng người cũng rất đạm mạc. Lâm Nhất Tần tự tin nhân phẩm của nàng lớn hơn nàng kia nhiều (thật sự?), tâm tình lập tức thư sướng (thư thái cùng sung sướng). Bởi vậy sau ngươi người kia biến mất mới phát hiện Vi Nhất Tiếu dị thường, nhất thời cảm thấy khó chịu như ăn nhầm thuốc.

Nàng mím môi, cái gì cũng không nói ra, cứng rắn gằn giọng:

“Ngươi nhìn cái ma quỷ gì đây? Nàng nơi nào xinh đẹp hơn ta?”

Câu hỏi mang thuộc tính có độ pH nhỏ hơn 7.

Thôi…cũng không thể nói là dị thường…Như vậy mới xem như bình thường đi.

Nếu nữ nhân gì cũng không xem mới có vấn dề lớn. Điều này nhất định khẳng định đây là BG văn đi Phạn Ca?!

Lại rối rắm buồn bực đi nữa, bạn học Tiểu Lâm cũng không đem dấm chua hắt ra rõ ràng, chỉ cho phép châu quan phóng hỏa, không cho dân chúng đốt đèn, nàng vẫn không làm được a…thở dài…Bất quá thì ra Vi Vi thích loại hình yêu mị này sai?

https://thuviensach.vn

Bực mình, lão tử hình như đi nhầm đường a…

Ngay trong giây lát Bách Lý Phi đóng cửa chạy lấy người, Lâm Tiểu Tiên luôn xoay quay vấn đề, lo lắng nên thay vẻ ngoài tiểu Bạch kia không, biểu tình cùng tâm tình biến hóa bất định, tản ra tia sóng rối rắm nồng đậm.

Dây anten của Vi kia đột nhiên bắt được sóng ngoài hành tinh, sửng sốt một chút, vui vẻ nở nụ cười.

———

Cửa chi nha một tiếng, Chu Điên thở dài buồn bực nói:

“Nữ nhân này liền như thế, nếu không phải thuốc của nàng linh nghiệm…”

Tỉnh lược nửa ngày cũng không nghĩ ra nên xử lý Bách Lý Phi như thế nào, vẫn quyết định trước đi xem Lãnh Khiêm.

Lão đạo ôm đứa nhỏ ngồi chờ trong viện, mặt khác ba người được chủ nhà cho phép vào bên gian phòng bên trái nghỉ ngơi.

Ian phòng này bình bình ống ống đựng rất nhiều thứ kì quái, các loại hương vị hỗn hợp cổ quái trộn chung một chỗ, khiến người ta lảo đảo muốn nghiêng ngả.

Trong phòng trên sạp trúc có một nam nhân hơn hai mươi tuổi, kia chính là một trong ngũ tán nhân Lãnh Khiêm. Hơn một tháng trúng độc, hắn không thể cử động, sắc mặt vàng như nến, gầy giơ xương, trên mặt gầy hóp lại, nhưng trên khuôn mặt lạnh như băng đôi mắt vẫn tràn đầy tinh quang, không đánh mắt bản sắc băng sơn soái ca.

Chu Điên dùng sức lắc lắc bả vai hắn, vui vẻ nói:

https://thuviensach.vn

“Quỷ mặt lạnh, lão tử chỉ biết ngươi không chết dễ dàng như vậy! Ngay cả Diêm Vương gia cũng chán ghét vẻ mặt thối của ngươi a!”

Lãnh Khiêm “Ân” một tiếng rồi không có động tĩnh. Hai người này giao tình quá sâu, cảm tạ đều là dư thừa.

Chu Điên giới thiệu Vi Nhất Tiếu cùng Lâm Nhất Tần, Lãnh Khiêm nói một tiếng “Gặp qua, đa tạ” liền ngậm miệng.

Hắn biết Chu Điên khẳng định đem tổ tông tám đời bản thân giới thiệu rõ ràng, tức thời cũng không muốn tốn nhiều sức lực võ mồm. Bốn chữ này liền thay thế một chuỗi dài:

“A: Tại hạ ***, người giang hồ gọi ****

B: Thì ra là ***, kính trọng đã lâu

A: Không dám nhận, không dám nhận”

Hắn được gọi là Mặt Lạnh tiên sinh, trừ băng ra thì chưa thêm gia vị gì, lời nói quả thật ít lời vị nhạt.

Lâm Vi hai người chưa từng gặp qua người như vậy, nhất thời cũng không biết nói gì cho tốt, may mà không khí cũng không tẻ nhạt, trong phòng đều đầy tiếng

Chu Điên chit chit oa oa lầm bầm lầu bầu ồn ào.

Lãnh Khiêm từ trước nay không một chữ dư thừa, có thể đem ngôn ngữ tinh luyện đến ngắn gọn như thế, nhất dịnh trước kia xuất khẩu liền trải qua một phen cân nhắc.

Kỳ thực hắn mặt lạnh tâm nóng, quan tâm cảm tạ cũng nói hết sức ngắn gọn, trong lòng đã sớm hạ quyết tâm buốn báo đáp ân cứu mạng. Cũng chỉ

https://thuviensach.vn

có lời nói như thế mới chân thành nhất, không mang theo một tia dối trá, bởi vậy lời ít nói như thế mới có bằng hữu cởi mở như Chu Điên.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 38

Dạ Ác Linh

Trên nó đến một vị yêu mị nữ nhân tên Bách Lý Phi, Vi Vi cực không phúc hậu nhìn người ta chằm chằm không rời mắt, hơn nữa Chu Lãnh hai người, gian tình thần bí phiêu đãng tại sân viện nho nhỏ này

Đem thế giới lưu lại cho hai vị huynh đệ tình cảm tốt đến mức khiến người ta hoài nghi, Lâm Vi hai người ra khỏi phòng đóng gọn cửa. Vi Nhất Tiếu lúc này tâm tình vô cùng tốt, biểu tình trên mặt có thể dùng hai từ ‘đắc ý’ để hình dung.

Lâm Tiểu Tiên cảm thấy trong lòng như có kim châm khó chịu vô cùng.

Vì sao bão luôn được lấy tên của nữ? Vì nữ nhân phẫn nộ giống bão, khi khí áp giảm xuống, bốn phương tám hướng đều phát ra uy lực. Nhưng nếu đổi lại là nam nhân sẽ không có khả năng sinh ra hiệu quả gió lốc như vậy. Một người nam nhân khi phẫn nộ, bắt đầu trông có vẻ như rất lợi hại, nhưng trước khi tạo thành bão đã thổi hết gió đi rồi, vậy nên uy lực còn lại hoàn toàn thua xa.

Lâm Nhất Tần ăn dấm chua, lùi về phía sau, thật sự không chịu nổi loại kích thích đáng cười nhạo này, vì thế nàng như hoa sen trong nước ôn nhu cười, nhẹ nhàng nói:

https://thuviensach.vn

“Vi Vi, em vốn không muốn hỏi chàng, nhưng chàng đều cười thành như vậy, vẫn nên giải thích chút đi, em sẽ nghe chàng nói… nếu không…”

Sau đó sắc mặt biến đổi như kinh kịch, gió lốc quanh thân tản ra mãnh liệt, chớp mắt liền hóa thân thành mẫu Dạ Xoa, hung hăng dữ tợn thấp giọng quát:

“Nếu không lão tử liền bỏ ngươi! ! !”

Vi Vi cái gì cũng không nói, cười ngặt nghẹo không ngừng, mắt híp lại nhìn như hồ ly trộm được gà, đối với nàng bạo lực gia đình vừa đánh vừa nhéo thật vui vẻ mà chịu, sung sướng vạn phần. Một người đánh một người lui, hai người trong viện nhảy điệu Tango đầy mùi thuốc súng, ngay cả lão đạo đều nhịn không được, lắc đầu mỉm cười, vuốt râu khuyên nhủ:

“Ha ha, người trẻ tuổi cơn tức thật lớn, đừng nóng giận. Ta đoán thứ hắn xem không phải người, là váy, đúng hay không?”

Vế trước là an ủi Lâm Nhất Tần, vế sau để hỏi Vi Nhất Tiếu.

Vi Vi lúc này mới thu lại nụ cười trêu chọc, nhảy đến phía sau bạn học Tiểu Lâm, vuốt mái tóc xoăn của nàng sờ sờ như vuốt thuận lông nói:

“Đúng vậy đúng vậy, hì hì, tiểu nhân thật sự không dám ai lòng. Xin đại gia tạm tha ta đi ~”

Lâm Nhất Tần nhìn, hai người một già một trẻ này ăn ý với nhau thế này từ bao giờ? Huống hồ nhìn váy cùng nhìn người có gì khác nhau? Người này già rồi mà không đáng kính…Chính lúc đang oán thầm, Vi Nhất Tiếu rốt cục mở miệng giải thích:

“Trong chốn võ lâm có nữ nhân am hiểu truy tung ám sát, ai cũng không biết diện mạo danh tính của nàng, chỉ biết nàng không phải người Trung Nguyên, khi giết người mặc váy dài gắn linh đang, người ngoài gọi ‘Dạ Ác

https://thuviensach.vn

Linh’. Bách Lý Phi này lai lịch quỷ dị, rõ ràng biết võ công, lại mặc váy kì quái này, ta mới xem nhiều hơn hai mắt, nàng không vì thế mà tức giận đi~”

Lâm Tiểu Tiên ngồi xổm trong viện vẽ vòng, mây đen buồn bực bay lượn trong phạm vi một trượng. Ghen tuông cư nhiên lại ghen lên đầu trinh nữ, thật khiến người ta xấu hổ muốn lộn nhào.

Vi Nhất Tiếu cùng lão đạo kia thấp giọng thảo luận thân phận Bách Lý Phi kia, nhưng lấy khải năng xem xét của hai người cũng không thể hoàn toàn khẳng định, huống chi lúc này còn nhờ nàng trị bệnh cứu người, vô luận có phải ‘Dạ Ác Linh’ hay không, cũng không thể tùy tiện kinh động. Vi Nhất Tiếu phát ra tấm bảng hiệu ‘Người này nguy hiểm, cấm tự đến khiêu khích’ phát cho Lâm Nhất Tần, không cho nàng tới gần Bách Lý Phi.

Tiểu viện này chỉ có Bách Lý Phi một người cùng mấy trăm con rắn, phòng trống không ít, một người liền tạm ở lại. Căn cứ vào vết xe đỏ bi thảm của Chu Điên, mọi người tận lực không chạm vào bình bình ống ống của nàng.

Người Minh Giáo cùng ‘người nhà’ Minh Giáo sớm đoán được thân phận của lão đạo. Dù sao võ học tu vi sâu khôn lường vang dội cổ kim, từng ở rừng Thần Nông tu hành, trên đời này trừ Trương Tam Phong cũng sẽ không có người thứ hai.

Nhưng nếu không có chuyện gì hai phương cũng không tiếp xúc nhiều, thân phận chính trị bất đồng, nói rõ ra cũng không có ý nghĩa gì cả.

Cùng tiếp xúc lâu, mọi người đều phát hiện Trương Tam Phong tính tình khoáng đạt, khôi hài hài hước, tuy thân là nhân vật thần thoại võ lâm, lại không mang phong cách ‘thần’. Trương chân nhân người cũng như tên, là một lão nhân thích trẻ con, chân thật dễ gần. Đối với hai chữ ‘chính tà’, lão đạo tự nhiên lí giải cũng không giống thế tục.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy mặc dù thân là lãnh đạo phái ‘Gặp ác như thù, gặp tà tất tru (giết) ’, cũng không để ý thân phận Minh Giáo của đám người Vi Nhất Tiếu.

Sáng sớm hôm nay, Lâm Nhất Tần sau khi rửa mặt, liền đứng trong viện tập bài thể dục chín động tác. Từ khi mùa đông trước nàng gặp nạn, thể chất sau không bằng trước, thường xuyên phát sốt cảm mạo bệnh vặt không ngừng. Vi Nhất Tiếu thấy bạn học Tiểu Lâm khi nhàm chán làm mấy động tác này, sau bắt nàng mỗi ngày đều tập, còn muốn nghiêm chỉnh đánh giá cho điểm.

Lâm Nhất Tần cảm thán xuyên qua thế giới võ hiệp cư nhiên không thoát nổi bài thểu dục buổi sáng cùng giáo viên thể dục. May mà Vi Nhất Tiếu không bắt nàng học cái gì mà võ công phòng thân. (Đây là vì ngươi có học cũng không học nổi, người ta không muốn uổng phí công phu thôi)

Trương Tam Phong ôm tiểu Lợi Hanh đi tản bộ trong viện. Đứa nhỏ mỗi ngày dùng thuốc Bách Lý Phi đưa, lúc này độc xà đã bị khống chế, tuy vẫn không thể động đậy, nhưng có thể há mồm uống nước ăn cơm.

Trương Tam Phong đứng bên cạnh nhìn một lúc các động tác thể dục của Tiểu Lâm, cười hỏi:

“Đây không phải võ công đi, là khí công cường thân kiện thể?”

Lâm Nhất Tần nghĩ nghĩ, cảm thấy cách nói này cũng thật chuẩn xác, vì thế gật đầu xác nhận.

Lão Trương hiển nhiên tâm tình rất tốt, nhìn thấy các động tác vặn vẹo kéo thân, hít vào thở ra vô cùng có hứng thú, đem tiểu Lợi Hanh đặt vào ghế trúc, đi đến trong viện cùng Tiểu Lâm nói:

“Ta cũng có bộ khí công tương tự, nhưng xem ra bộ của ngươi cũng khá mới mẻ độc đáo rất khác biệt, để ta thử luyện nhìn xem đi!”, vì thế bắt đầu

https://thuviensach.vn

tụ khí, tập một bộ ngũ cầm diễn.

Ngũ cầm diễn tương truyền là từ danh y Đông Hán Hoa Đà bắt chước gáu, hổ, vượn, chim, bọ ngựa để sáng tác ra bộ khí công phòng chữa bệnh, kéo dài tuổi thọ. Nó là một loại động tác luyện ngoại động nội tĩnh, trong động có tĩnh, chú ý lấy nhu thắng cương, lấy tĩnh chế động, là Võ Đang nội gia quyền hiệu quả kì diệu.

Tuy rằng đây là bài khí công dân gian Trung Quốc lưu truyền rộng rãi, thời gian dài, người luyện qua vô số. Nhưng đến bậc cao thủ như Trương Tam Phong, ngay cả người ngoài nghề như Lâm Nhất Tần cũng cảm nhận được khác người thường: khi ngưng trọng đoan trang, khi nhẹ nhàng vui vẻ, khi hùng hồn tráng kiện; lúc tuấn dật như gió bay, tuyết múa, lúc vững chắc như hổ ngồi, như bước, như bay khiến người ta vui vẻ thoải mái, say mê trong đó.

Lão đạo chậm rãi diễn luyện từng chiêu một. Vừa mới diễn đến loại thứ nhất – gấu, tư thế bày ra như gấu lớn, chân phải chân trái trụ chắc, khụy gối, trong trầm ổn có nhẹ nhàng, thâm thúy hơn là thính nhanh nhẹn dũng mãnh. Bên cạnh đột nhiên vang lên tiếng trẻ con thanh thúy:

“Đây là gấu chó!”

Trương Tam Phong nhìn lại, đúng là Ân Lợi Hanh đang nằm trên ghế không thể cử động. Lúc này hỏi:

“Đứa nhỏ, con biết ngũ diễn cầm sao?”

Ân Lợi Hanh sắc mặt đỏ lện, lắp bắp nói:

“Gia gia, con không biết, con không có ý xen mồm vào…”

Trương Tam Phong cũng không tức giận, cười nói:

https://thuviensach.vn

“Chúng ta chơi trò chơi đi, ta diễn tiếp cho con xem, con xem giống cái gì liền nói ra được không?”

Tiếp theo bế khí, cúi đầu, hai chân quỳ gối ngồi xuống, trọng tâm dồn vào chân phải, chân trái hư bước, bàn chân nhón, dựa vào mắt cá chân phải, đồng hời hai tay giữ quyền đặt tại thắt lưng, đứng tư thế oai vũ, hai tay đề khí, nhẹ nhàng bình thản đưa khí vào bụng.

“Là lão hổ!”

Lâm Nhất Tần còn chưa nhìn ra đó là gì, đứa nhỏ liền cao giọng hô lên. Đây quả là luyện hổ quyền trong ngũ cầm diễn. Trương Tam Phong luyện tiếp vượn, bọ ngựa cùng chim, Ân Lợi Hanh đều đoán đúng, khiến lão Trương vui mừng khen hắn có thiên phú.

Ngũ cầm diễn cùng bộ thể dục chín bài trao đổi, kết quả là phát hiện ra một kì tài nho nhỏ.

Lâm Nhất Tần quay đầu vừa thấy Vi Nhất Tiếu cùng Chu Điên không biết đi ra từ lúc nào, đứng dưới mái hiên xem lão Trương luyện ngũ cầm diễn.

Người trong giang hồ rất ít khi gặp qua Trương Tam Phong biểu hiện võ công, bộ khí công này tuy chỉ dùng làm công phụ luyện tập thể hình, nhưng lão cố thủ đan điền, hình thần hợp nhất, phong thái ngưng trọng đoan ổn quả thật là phong phạm đại cao thủ, ngay cả Chu Điên cuồng nhân trước giờ không phục ai cũng không tìm được xương trong trứng gà mà bới móc, hơi giật mình hiểu ra thần vận cương nhu lưu loát.

Một ngày nắng rực rỡ, Vi Nhất Tiếu đem gan rắn ra phơi nắng trong viện. Trong tủ lạnh nhồi đầy mật gấu, nếu không đem gan rắn ra phơi khô bảo quản sẽ biến chất.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Phi ngồi buồn cả ngày trong phòng, mất ăn mất ngủ vội chăm sóc hai kẻ kia, trừ việc đưa thuốc cho Lãnh Khiêm cùng Ân Lợi Hanh cũng không ra khỏi phòng một bước. Hôm nay nàng ngẫu nhiên nhìn ra cửa sổ thấy trong viện phơi mấy trăm gan rắn hiếm cố, không khỏi hiếu kì, liền ra khỏi phòng.

Vi Nhất Tiếu làm bộ không thấy nàng, chính mình vẫn chuyên tâm làm chuyện của mình. Bách Lý Phi xem trong chốc lát, hất hất tóc mai, thấp giọng kêu:

"Vi công tử, vi công tử ~"

Thanh âm ôn nhu xúc động cực kì. Vi Nhất Tiếu chỉ có thể đứng dậy tiếp đón. Bách Lý Phi hỏi:

"không biết Vi công tử lấy nhiều gan rắn thế làm cái gì?"

Vi Nhất Tiếu đáp: "Làm thuốc."

"Trị bệnh gì cần nhiều gan rắn thế nha?"

"Đau bụng kinh."

Bách Lý Phi ngẩn người, hiển nhiên không nghĩ tới đáp án này, đoạn phất phất tay cười nói:

"Vi công tử định trêu đùa người ta đâu, đau bụng kinh liền dùng chút dược vật tính nóng đến trị, gan mật rắn đều tính hàn, làm sao trị nổi? Các ngươi tìm lang băm nào vậy? ~"

Loại vấn đề thường thức này Vi Nhất Tiếu đương nhiên không phải không biết, cũng không nghĩ nói cho nàng nghe chuyện của Đồng Nãi, lúc này cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đại phu nông thôn vô danh, nói ra Bách Lý Phi cô nương cũng không biết.”

“Ai u~, nói nghe xem chút thôi ~, có lẽ ta biết thì sao?”

Bách Lý Phi nhẹ nghiêng đầu, vừa làm nũng vừa năn nỉ.

Đúng lúc này, cửa đột nhiên ‘ba’ một tiếng, thì ra là Lâm Nhất Tần đá văng cửa phòng bếp, hai tay bưng một nồi canh nóng còn bốc hơi đi ra, sắc mặt phi thường không tốt.

Bách Lý Phi cười cười, nheo mắt liếc nhìn Vi Nhất Tiếu đầy tình ý, thân hình như rắn nước uốn éo, từng bước một tiêu sái quay về phòng.

Vi Nhất Tiếu lấy bát đũa đến giúp Tiểu Lâm múc canh, thấy nàng rầu rĩ không vui, cúi đầu uống một ngụm, cười nói:

“Thật chua, nàng bỏ bao nhiêu dấm?”

Lâm Tiểu Tiên rầu rĩ nói:

“Nàng cố ý quyến rũ chàng.”

“Nàng ta cố ý chọc giận nàng, không cần trúng bẫy, cái gì cũng đừng nói cho nàng ta nha.”

Kì thực Lâm Nhất Tần cũng không có biện pháp, người ta quang minh chính đại đến gần, nàng làm sao sử dụng thủ đoạn nguyên phối (vợ chính) đối phó với tiểu tam đây.

Mấy ngày kế tiếp, Bách Lý Phi luôn tìm cớ tiếp cận hai người, nhưng Vi Nhất Tiếu bế miệng cực nhanh, lại cũng không để nàng có cơ hội một mình tiếp cận Tiểu Lâm, bởi vậy không có gì ngoài ý muốn phát sinh.

https://thuviensach.vn

Thật vất vả đợi năm ngày, Bách Lý Phi mới hoàn thành thành quả nghiên cứu khoa học sau bao vất vả cần cù khắc phục khó khăn, chính thức xuất quan.

Thành quả này chẳng phải thuốc viên cũng không phải thuốc nước, mà là một con rắn sống nho nhỏ. Trên đai thêu hoa, con rắn sặc sỡ quấn quanh không ngừng động đậy, quỷ dị phi thường, khiến người ta nhìn dựng tóc gáy.

Khi nàng đem rắn này tới gần cổ Lãnh Khiêm, Chu Điên oán khí nhịn mười ngày rốt cục khống chế không được liền nổi bão:

“Bà nội nó! Bách Lý Phi ngươi đừng quá đáng! Đây là thứ quỷ gì? Lão tử muốn là thuốc chữa bệnh, không phải là độc tiễn hắn lên Tây Thiên! ! ! ! ! ! !”

Bách Lý Phi bị hắn vũ nhục kĩ thuật dụng độc gia truyền, không bảo trì hình thái hồ ly nữa, ngay lập tức biến sắc lạnh lùng nói:

“Hừ hừ, hắn còn chưa lên tiếng, ngươi gào thét cái gì? Nhìn một cái này!”

Nói xong kéo quần áo Lãnh Khiêm ra. Mọi người thấy trên thân thể gầy giơ xương sườn của hắn, tại bả vai, cánh tay lần lượt có mười mấy dấu răng rắn nhỏ, không khỏi chân động.

Bách Lý Phi cười lạnh nói:

“Ngươi cho là trị độc dễ dàng như vậy, ăn viên thuốc liền giải hết? Nếu không phải ta một tháng qua lấy độc trị độc, hóa giải nọc độc trong máu hắn, tên gần đất xa trời này làm sao chống đỡ đến bây giờ?” Lúc này xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Lãnh Khiêm lên tiếng: “Đúng vậy”, xem như thấy trước vận mệnh bi thảm của Chu Điên rồi, hắn chỉ có thể chịu đựng mạch máu chảy ngược, chỉ để cầu xin vị cô nãi nãi độc xà tôn giá quay lại cắn thêm một ngụm.

Lâm Vi hai người cuối cùng cũng biết hắn lễ phép đến kì quái kết quả là vì cái gì.

Vật thí nghiệm thứ 1 Lãnh Khiêm sau 2 ngày khi bị con rắn nhỏ cắn, tứ chi có thể hoạt động, Ân Lợi Hanh mới trở thành vật phẩm thí nghiệm thứ 2.

Mọi người đều tán thưởng Bách Lý Phi tài nghệ thần kì, nàng lại oán trách nói bọn họ bắt được rắn hai đầu quá muộn, Lãnh Khiêm vẫn không thể tránh khỏi di chứng, tổn thương tôn nghiêm trị độc của nàng.

Chu Điên cười nói:

“Lão tử nhìn không ra nha, qủy mặt lạnh có thể động mà.”

Bách Lý Phi khinh bỉ nói:

“Tứ chi đều có thể dộng, chỉ là trên mặt không thể động, đến giờ vẫn chưa phát hiện, thế còn không biết xấu hổ xưng huynh gọi đệ.”

Chu Điên cười nói:

“Không quan hệ a, dù sau mặt hắn thối như vậy, thần tiên cũng nhìn không ra có gì khác lạ!” Thật sự siêu cấp vô tâm.

Lãnh Khiêm giống như người được nói đến không phải là hắn, nhàn nhã mặc áo ăn cơm.

Lâm Nhất Tần cuồng choáng váng, thì ra Lãnh Khiêm mặt than là vì trúng độc, đây cũng xem như di chứng phù hợp với phong cách cá nhân đi…

https://thuviensach.vn

Lại qua hai ba ngày, vật phẩm số 2 Ân Lợi Hanh cũng khỏi hắn, Trương Tam Phong thích đứa nhỏ không cha không mẹ, quyết định mang về Võ Đang làm đồ đệ. Phải biết rằng Trương Tam Phong hơn sáu mươi tuổi mới bắt đầu thu nhận đồ đẹ, tuyển chọn cực nghiêm, nếu không có căn cốt tư chất, phẩm hạnh tính tình không tốt, tuyệt không thể làm môn hạ Võ Đang. Đứa nhỏ này vô tình lọt vào mắt xanh của Trương chân nhân, thật sự là cơ duyên khó có được, đáng được gọi là nhân họa đắc phúc (người gặp nạn trước sau sẽ gặp phúc bù lại). Trương Tam Phong tức thời dựa vào tên năm đồ đệ trước, đổi tên hắn thành Ân Lê Đình.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 39

Đồng Tử Công

Khi Lãnh Khiêm đang còn cố sức hồi phục sức khỏe trong lúc Chu Điên điên cuồng cười nhạo, tiểu Ân Lê Đình đã có thể tập bài thể dục chín động tác theo Lâm Nhất Tần. Này không phải vì hắn trúng độc không sau hay khôi phục sức khỏe nhanh, mà là do Trương Tam Phong đối với đồ đệ thật sự rất tốt, mỗi ngày dùng nội lực tuyệt đỉnh giúp hắn khơi thông kinh mạch, trừ độc chữa thương.

Mười ngày qua đi, Ân Lê Đình không chỉ thương bệnh khỏi hẳn, tư chất cũng hoàn toàn khác trước, cơ hồ thoát thai hoán cốt (đổi xác thay xương)

Lâm Nhất Tần lần đầu thu nhận đồ đệ, tuy chỉ là dạy tập thể dục, nhưng đối với tiểu chính thái siêu phấn nộn cực đáng yêu vẫn mang tâm tình kích động nỗ lực dạy học.

Chỉ là nàng thường thường lấy cớ sử đúng tư thế để sờ sờ tay nhỏ bé của người ta, lại thuận tiện xoa xoa bóp bóp má mềm yếu, làm đủ loại hành vi, Lâm Tiểu Tiên toàn thân tỏa ra một loại ánh sáng mơ hồ kì dị.

(Chính thái có 3 điều tốt: thiên chân (ngây thơ), đáng yêu, làn da tốt~, ân… Hơn nữa thanh âm non nớt, người mềm mềm, dễ đẩy ngã, thật thích hợp… Ta vù vù vù vù vù ~~~)

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên cuối cùng cũng học được cách trêu chọc ngầm trước mặt cao thủ, đáng tiếc ánh mắt cùng vẻ mặt nàng hoàn toàn không thể che dấu đủ loại ý tưởng thần kỳ.

Đáng thương bạn nhỏ Ân Lê Đình trong sạch trước khi gặp mẹ con Kỷ Hiểu Phù cùng Dương Bất Hối liền ở trạng thái không phòng bị bị người khác…

Từ góc độ của đám người Trương Tam Phong cùng Lãnh Chu mà xem, đây là một nữ tử lớn tuổi đáng tương chưa gả tình mẫu tử tràn đầy không có chỗ dùng.

Nhưng với trình độ hiểu biết của ‘con dơi’, Lâm Tiểu Tiên không hề phát ra tí gì ánh sáng tình thương của mẹ, mà là tia hắc ám luyến đồng (thích trẻ nhỏ) đáng khinh.

Lúc này thương của Ân Lê Đình đã khỏi, lão Trương cũng nên quay về nhà, vì thế một già một trẻ cảm tạ Bách Trường Phi, khởi hành quay về núi Võ Đang. Lãnh Khiêm còn chưa đi vững, liền Chu Điên, Vi Nhất Tiếu cùng Lâm Nhất Tần ba người tiễn lão Trương khỏi trấn Tùng Bách.

Nhìn bóng dáng Ân Lê Đình nho nhỏ đi theo sau lão Trương dần biến mất nơi chân trời, Chu Điên không khỏi cảm khái:

“Xem tiểu thí hài kia đều có thể bay, quỷ mặt lạnh còn đang học đi, Trương lão đạo quả có chút đạo hạnh, sáu mươi năm luyện đồng tử công quả không uổng a!”

Trương Tam Phong lúc này tuy chưa đã đến bảy lăm vẫn chưa lấy vợ, thân thể vẫn là đồng nam. Kỳ thực cổ đại không có từ ‘xử nam’, mà dùng ‘đồng nam’ để gọi. ‘Đồng’ không chỉ ‘nhi đồng’ mà là chỉ ‘đồng trinh’, tượng trưng cho thuần khiết. Đồng tử công không phải cho con nít luyện, mà là ‘Xử nam chuyên dụng võ công’.

https://thuviensach.vn

Ở thế giới võ hiệp thần kỳ, đồng tử nam được coi là đáng quý cùng đặc biệt, thường bị người hâm mộ cường điệu. Nam nhân chưa từng biết trao tặng tinh trùng thường có cơ hội luyện thành thuyện thế thần công hơn so với người thường. Đây là lí do Chu Điên miệng không chừng mực bội phục lão Trương như vậy.

Những lời này đều là kiến thức thường thức cả thế giới đều biết, vốn cũng không có gì bất ổn. Chỉ tiếc đây là kiến thức thông dụng của thế giới võ hiệp thế kỉ 14, mà không phải kiến thức thông thường của thế kỉ 21 mà tiểu bạch vô sỉ biết được…

Vì thế…tự cho rằng đồng tử công để nhi đồng chuyên dụng, ET Lâm Nhất Tần đứng đắn đặt câu hỏi:

“Chờ một chút…Lão đầu già như vậy rồi, sao có thể luyện đồng tử công?”

Chu Điên sửng sốt, xét thấy tình cảnh bi thảm thống khổ từng trải qua, hắn châm trước tới trình độ cực kì hiếm thấy, mở miệng nói:

(sợ nói sai bị ai kia xử đẹp)

“Ách…Bởi vì hắn đến bay giờ cũng không lấy vợ a.”

(Phạn Ca phiên dịch: Bởi vì hắn già như vậy vẫn là xử nam)

Lâm Nhất Tần càng thêm không hiểu, bởi vì trong tiềm thức, nơi nàng trưởng thành hơn 20 năm, nam nhân lấy vợ cùng hắn có phải xử nam hay không quan hệ cực kì cực kì xa. Không kết hôn liền là nhi đồng? Ngươi từ tinh cầu nào tới?

Bạn học Tiểu Lâm vẫn không hề lí giải được chữ ‘đồng’ theo đúng nghĩa của nó, vì thế khiến Chu Điên điên đầu sửng sốt 囧 囧, quần áo ướt đẫm mồ hôi lạnh. Vấn đề tươi mới thứ hai lại ra lò:

https://thuviensach.vn

“Đồng tử công cùng không lấy vợ có quan hệ gì?”

(Vi Chu hai người nghe được hàm nghĩa: xử nam cùng chưa cưới vợ là quan hệ biện chứng gì?)

Một con quạ đen cạc cạc chậm rãi bay qua. Đầu hạ sáng sớm từng trận gió lạnh thổi mạnh, giữa trưa thời tiết cũng không nóng lắm, nhưng bạn học Chu Điên đáng thương sau lưng bắt đầu liên tục đổ mồ hôi lạnh:

“Đồng tử công chính là không lấy vợ, cái gì có quan hệ hay không quan hệ…”

Vi Nhất Tiếu thủy chung một lời chưa nói, nhưng Chu Điên đột nhiên cảm giác được từ phương hướng nào đó một tầm mắt lạnh như băng phóng tới, lạnh lùng nóng lên, xấu hổ quẫn bách khiến hắn cực kỳ khó chịu.

Khái niệm sinh lý thông thường nên cổ đại đâu có dễ dùng vậy. Vì thế bạn học Chu Điên hoàn toàn không thích hợp làm giáo viên giáo dục giới tính, phát điên ngay tại đây:

“Lão tử làm sao mà biết! Sao ngươi không đi hỏi con dơi thối kia? !” (phiên dịch: Vấn đề này quá cao thâm, ngươi vẫn nên hỏi cái kia của nhà ngươi đi.)

Đột nhiên bị rống lên như vậy, Lâm Tiểu Tiên quả thực mạc danh kì diệu (không thể hiểu nổi), nàng một mặt tự lí giải, một mặt nhìn về phía Vi Nhất Tiếu sắc mặt dĩ nhiên đang không tốt, thật nghiêm túc hỏi:

“Không lấy vợ chính là đồng tử, kia Vi Vi chàng cũng luyện đồng tử công sao?”

Hiện trường đột nhiên lâm vào một cảnh tĩnh mịch, thật như yên tĩnh trước cơn bão…

https://thuviensach.vn

Nếu để thượng đế vạn năng phiên dịch một chút, câu hỏi của Lâm Nhất Tần này tương đương với ở trước mặt công chúng hỏi một nam tử trưởng thành: “Ngươi có phải xử nam hay không?” (chỉ thiếu điều ngươi có thủ cung sa chứng minh là xử nam hàm ý hay không thôi.)

Vấn đề sấm sét giông bão vậy vô luận ở thời đại nào, hành tinh nào cũng đủ làm cho người ta khiếp sợ ORZ, cố tình người đặt câu hỏi lại mờ mịt hoàn toàn không hiểu, mà người nghe hoàn toàn có khả nằng lí giải đến độ囧 囧.

Vì thế bạn học Vi Vi đồng nam trăm phần trăm từ trong ra ngoài nhưng không từng luyện qua đồng tử công lần đầu tiên hoàn toàn bị đánh ngã đến ảm đạm mất hồn… …

Một khoảng khắc hoàn toàn yên tĩnh tĩnh mịch qua đi, bạn học Chu Điên đột nhiên bạo phát, ngẩng mặt lên trời cười to, vang xa đến tận chín trăm dặm rừng Thần Nông, ngay cả đứng cũng không nổi, trực tiếp lăn trên đất ôm bụng cười…

Sắc mặt Vi Nhất Tiếu chuyển từ trắng sang xanh, từ xanh thành đen, lúc xanh lúc hồng, biến hóa đủ màu, cơ hồ kinh mạch nghịch chuyển tẩu hỏa nhập ma, trong lòng nổi lên ý niệm muốn giết người diệt khẩu, vì thế ngũ tán nhân Minh Giáo, trong giờ khắc mành chỉ treo chuông xém tí nữa biến thành tứ tán nhân rồi. May mà người Minh Giáo không được tàn sát huynh đệ nhà mình a…

Vi Nhất Tiếu không nói một tiếng, đá vào ngực Chu Điên một cước, đem hắn lăn quay ra đất, tay kéo Lâm Tiểu Tiên đang trong trạng thái mờ mịt quay về viện.

Chỉ thấy một bóng người màu xanh nháy mắt thu thập xong hai cái ba lô, Lãnh Khiêm chỉ kịp phun ra bốn chữ:

“Sau này gặp lại’

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu liền cốc đầu bạn học Tiểu Lâm, kéo nàng bay ra sân.

Chu Điên vẫn giữ vững tư thế ôm bụng ngã dưới cây đại thụ ngoài trấn Tùng Bách ba trăm trượng, hắn huyệt đạo bị phong bế, không thế nói cũng không thể cử động, nhưng vẫn không thể dừng run rẩy, nín cười đến mức nội lực nghịch lưu muốn nội thương…

Tập hợp A: võ công cao thủ không phải vạn năng

Tập hợp B: Người thông minh không phải đối mặt với tình huống gì cũng ứng đối được.

Hỏi: A và B cùng xuất hiện

Đáp: Cao thủ cùng người thông minh hợp thể như Thanh Dực Bức Vương Vi Nhất Tiếu (đây là tên gọi tương lai), cũng không có cách nào cãi lại, không cách nào phát hỏa, chỉ có thể hoa hoa lệ lệ 囧 chấp nhận tình huống này thôi.

Kết luận: Thiên địch cả đời của ‘con dơi’ là tiểu bạch vô sỉ ET ngoài hành tinh.

Bạn học Tiểu Lâm một bên lái xe một bên nhìn trộm Vi Nhất Tiếu. ‘Con dơi’ ngồi trên ghế phó lái im lặng là vàng, cánh tay khoát lên cửa sổ xe, làm bộ ngắm phong cảnh.

“Ách… Vi Vi, chàng đừng không hé răng được không?”

Trầm mặc.

“Ta nói lỡ lời…Thực xin lỗi, em chân thành giải thích.”

Trầm mặc 1.

https://thuviensach.vn

“Chỉ có một mình Chu Điên nghe được, lại nói hắn cũng không phải người ngoài…”

Người nào đó giật giật khớp xương các ngón tay ‘ca ca’ rung động.

“A, hắn là người ngoài, hắn đương nhiên là người ngoài! Chàng mới là người mình!”

Trầm mặc 2.

“Người ta nói không biết không có tội thôi, em lại không biết chàng không luyện qua đồng tử công…”

“Ca ca…”

“Khụ, chàng đương nhiên luyện, hơn nữa là cao thủ trong cao thủ! Luyện đồng tử công để cho người khác nói thôi!”

“Ca! Ca!”

“Không, không, VI gia tự nhiên không thích luyện không luyện, cái kia…khi luyện khi không luyện…”

Vi Nhất Tiếu đã bị chọc tức đến biến nhiệt, chậm rãi nâng tay nổi đầy gân xanh lên, chậm rãi đặt lên gáy ET nào đó…

Tối kị trong đảm bảo an toàn lái xe chính là quấy nhiễu lực chú ý của tài xế.

Giáng hàn băng miên chưởng lên tài xế xe đã nằm ngoài điều lệ quấy nhiễu.

“Ai u! Thật lạnh! ! Ta muốn đông cứng rồi, nội lực biến thái của người này sau còn lạnh hơn tủ lạnh thế này! ! ! Buông tay! ! ! ! ! Muốn tung xe! ! ! !

Lâm Nhất Tần nhìn ‘lợn rừng’ (wild boar) mạo hiểm tiếp xúc thân mật với vách núi tạo thành vết lõm sâu, khóc không ra nước mắt.

“Ta xin thề với Kim Dung đại nhân, vĩnh viễn giữ chặt bí mật này, không thì liền khóa tài khoản IP của ta tốt lắm…”

Vi Nhất Tiếu nhất thời phẫn nộ dẫn đến sự cố đụng xe lần đầu trong lịch sử nhân loại. Tuy hai người chưa bị thương, nhưng áp suất thấp vẫn tràn ngập xung quanh ‘lợn rừng’ (wild boar). Lâm Tiểu Tiên vẫn mờ mịt không biết nguyên nhân ‘con dơi’ không khống chế được.

Phạn Ca từng viết qua: người không biết vô tội, nhưng tất phải chịu trừng phạt

Lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt. Lần này vở kịch ‘cãi nhau’, đầu sỏ gây nên cuối cùng cũng chịu báo ứng…

Từ lúc chào đời đến nay, lần lữ hành buồn bực nhất có lẽ chính là lần này. Gan gấu mật rắn cơ bản đủ cả, linh dược ngay trước mắt, nhưng là…

“Chúng ta thuận tiện đi cổ thành Kinh Châu xem được không?”

“Ừ”

“Tiếp theo ở Hán Dương một ngày, từ Hồ Bắc đi An Huy tìm Đồng Nãi.”

“Ừ”

“Khi đi không mang đủ thức ăn, tới thôn phía trước em đi mua.”

“Ừ.”

“Chàng khẳng định thấy em dung mạo tựa thiên tiên, da nõn nà, dáng chim sa cá lặn bế nguyệt tu hoa?”

https://thuviensach.vn

“…”

“Sao không ừ nữa?”

Vô luận Lâm Tiểu Tiên sử dụng lời khách sáo chiêu số chọc ghẹo gì đi nữa, Vi Vi thủy chung không chịu chủ động cùng nàng nói chuyện.

Chiều hôm sau khi ra khỏi rừng Thần Nông, hai người đi ô tô đến phủ Hán Dương (Vũ Hán ngày nay)

Nơi đây là vùng trung du Trường Giang, thuyền buôn tập hợp rồi chuyên chở khắp nơi, nghề vận chuyển, buôn bán cùng thủ công nghiệp đều phát đạt. Thi nhân Nam Tống Lục Du đi qua nơi này từng viết vài câu thơ ca ngợi để miêu tả cảnh phồn hoa nơi đây. Triều Nguyên tuy phát triển đình trệ, nhưng đây vẫn là thành thị lớn nhất Hoa Trung.

Tòa thành cổ lâu đời phồn hoa như vậy, vốn nhiều nơi ngắm cảnh đi dạo, nhưng thiếu độc miệng làm bạn lữ hành, thật không khác gì mì sợ không thêm thịt nướng, lẩu uyên ương không bỏ tiêu, nhạt nhẽo vô vị cực kì. Lâm Nhất Tần ngay cả việc đi ăn vặt bổ sung tinh thần cũng không màng đến, trực tiếp đến khách điếm ‘check in’ ngủ một giấc.

Tỉnh lại đã là việc của sáng hôm sau. Từ xa xa, tiếng người bán buôn rao hàng ồn ào xôn xao vọng lại, xua tan đi tĩnh mịch trong phòng. Lâm Nhất Tần đưa tay sờ quanh, giường đệm chăn bên Vi Nhất Tiếu vẫn chỉnh tề như cũ.

Từ khi quen biết tới nay, lần đầu tiên, cả đêm không về.

Lâm Nhất Tần ngồi trong phòng đợi một ngày, không thấy bóng dáng màu xanh nào theo cửa sổ tiến vào, cũng không có khuôn mặt tươi cười cực đoan ác liệt gọi nàng ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Màn đêm buông xuống, trăng treo đầu cành, bấc đèn tiễn ba lượt, không có lấy một tiếng ‘cạch’, cửa liền mở.

Vi Nhất Tiếu đi vào, liền thấy Lâm Nhất Tần ngồi bên cạnh bàn, lấy tay ôm trán, nhìn qua như đang ngủ.

Hành lý vẫn để nguyên chỗ như ngày hôm qua, cũng không có dấu vết bị động vào.

Nàng…Đang đợi hắn sao?

Hắn trầm mặc.

Cảm giác được chờ đợi thì ra kì diệu như thế. Giờ khắc này, thời gian như ngừng trôi…

Đùng một tiếng, bấc đèn nhẹ rung một chút. Nàng lập tức bừng tỉnh, liền thấy hắn đứng trước cửa, ánh trăng dìu dịu chiếu vào.

Hắn không biết nói gì cho phải, mà nàng cũng trông như không muốn nói điều gì, vì thế hai người lại trầm mặc.

Hắn do dự một lát, xoay người đóng cửa, ngồi xuống cạnh bàn, vươn tay nhấc ấm trà, lại phát hiện ấm rỗng tuếch. Sửng sột một khắc, cuối cùng không chịu nổi đành mở miệng:

“Ăn cơm rồi à?”

“Ừ”

“Ra ngoài ăn?”

“Ừ”

…

https://thuviensach.vn

Được lắm, hôm qua hắn trả lời nàng thế nào, hôm nay nàng học lại toàn bộ.

Hai người nhất thời lại không nói gì.

Nhưng ông trời cố ý không cho nàng mặt mũi. Bụng Tiểu Tiên lại thì thầm kêu không tốt. Trong ban đêm yên tĩnh vậy, trong lúc không ai nói gì vậy, tiếng kêu này thật hết sức…khiến người chú ý.

Vi Nhất Tiếu cỡ nào hiểu biết nữ nhân heo khoác áo người này, biết nàng thời thời khắc khắc miệng không nhàn rỗi, ngoài bữa chính còn đồ ăn vật, sao lại có phản ứng như hôm nay? Mày kiếm nhăn lại, một màn khinh bỉ kinh điển lại bắt đầu:

“Nói dối.”

“Ừ”

“…Vì sao không đi ăn cơm?”

“Không dám.”

“Không dám?...”

Trời hạ hồng vũ thôi, ET vô sỉ cư nhiên còn có chuyện không dám làm? Đừng nói là ra ngoài ăn cơm, ngay cả chuyện chọc trời nói lời kinh hãi thế tục nàng cũng thốt ra, không lo sợ gì cả.

“Có cái gì không dám? Chẳng lẽ…Nàng nhìn thấy người kia? !”

“Không phải.”

“Thế là vì sao?”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần vốn luôn cúi đầu, nghe câu này, đầu càng cúi thấp hơn. Đợi nửa ngày, Vi Nhất Tiếu cơ hồ hoài nghi bản thân mình có phải đi nhầm phòng rồi không, lại nghi hoặc người trước mặt không phải chính chủ mà do người khác dịch dung, nàng mới nhẹ nhàng nói:

“Em, …sợ không đợi được chàng, …sợ chàng không trở lại, càng sợ chàng không về nữa, sợ chàng chê em phiền, một mình đi đỉnh Quang Minh, …” ngừng lại một chút, chậm rãi, ngẩng đầu lên, nhấn giọng từng tiếng một

“Sợ chàng không cần em,

Sợ chàng đã quên, chàng từng nói qua sẽ tuyệt không bỏ rơi em.”

Ánh đèn chớp sáng tối lay động, trong mắt nàng có gì đó cũng đang lay động, là cái gì khiến hắn đau lòng cực độ lại hối hận cực độ cùng dậy sóng.

Dứt lời, dứt lời, nàng đợi lâu như vậy, cũng nói cho nàng…

“Ta không quên, vĩnh viễn cũng không quên”

Dưới đây là nhưng lời trong lòng của Lâm Tiểu Tiên lúc này:

“Cảm tạ Chu Quân, cảm tạ Nghê Bình, cảm tạ Triệu Trung Tường lão sư, cảm tạ CCTV, cảm tạ MTV, cảm tạ Channel V. Lão tử vừa lên kịch bản vừa chỉnh sửa từ buổi trưa, ôm tập học hỏi nghiêm ngẫm suốt đêm, luyện tập cả buổi yên lặng điềm đạm đáng yêu yên lặng rơi lệ làm rung động lòng người quả có thể đạt được giải Oscar. Lão tử không tin hôm nay giết không được tên dám chơi trò đuổi bắt trốn tìm này! ! ! Không ngừng cố gắng tiếp bước người trước, mở lối người sau, thừa thế xông lên…”

“Thật sự? Chàng sẽ không phải không cần em?”

“Thật sự.”

https://thuviensach.vn

“Chàng xác định nhất định cùng khẳng định sẽ bên em?”

“Ừ…”

“Chàng chừng nào thì muốn em?”

“? ? ?”

“Cải lương không bằng bạo lực, hôm nay thời tiết tốt như vậy, không bằng ngay bây giờ đi.”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 40

Lụa Đỏ Trướng Ấm

“Được.”

Thanh âm trầm thấp vang lên. Vi Nhất Tiếu thu lại nụ cười ác liệt quái đản ngày thường, ngẩng đầu nhìn, trong ánh mắt để lộ vẻ nghiêm cẩn chưa từng có.

Lâm Tiểu Tiên vốn có chút hội hận đã tiến vào đề tài rất trực tiếp, nhưng là…

Có lầm hay không? Sao lại đáp ứng rõ ràng rồi? ? ?

Bạn học Tiểu Lâm tưởng mình đói quá nghe lầm, nhéo mặt xác định mình không mơ, liền thì thào hỏi:

“Cái gì? Gió thật lớn, không nghe rõ…”

“Được”

Vi Nhất Tiếu lặp lại, thân hình khẽ động, bước chân tiêu sái kiên định đến gần. Lâm Nhất Tần nhất thời cảm thấy có luồng khí thế cường đại bao phủ toàn thân, theo bản năng không tự chủ được lui ra phía sau, mắt vẫn không rời Vi Nhất Tiếu: vẫn là sắc mặt trắng bệch, môi mỏng tinh tế, ánh mắt không chút vẩn đục, là màu đen thuần khiết.

https://thuviensach.vn

Bất quá…ngày thường luôn ra sức khước từ, nghiêm cẩn lại ngượng ngùng trốn tránh, sao lại đột nhiên thông suốt? Chẳng lẽ…

Lâm Nhất Tần khóe miệng run rẩy, trong lòng vô cùng nghi hoặc, mở miệng xác nhận thân phận ‘con dơi’:

“Hỏi’

“Trả lời”

“Ăn gì sẽ dị ứng?”

“Cá tôm”

“Mộ Thái Ung có gì?”

“Quảng Lăng tán.”

“Làm sao để hâm nóng bánh bao?”

“Muốn đun nóng vặn nút ngược chiều kim đồng hồ sang bên 1 phút.”

“Lúc nào sẽ nói: thật sự là một tiểu yêu tính dính người?”

“…Chưa từng nghe qua.”

“…được rồi…Là thật…”

Bài trừ việc có người mang mặt nạ da người, xác định rồi khẳng định đây không phải loại văn NP…

Lâm Nhất Tần nghi hoặc chưa giải, kì lạ quả nhiên từ khoảng thời gian trống hôm qua. Chẳng lẽ Vi Vi bị UFO đáng khính chộp tới tẩy não? Do dự, lại hỏi tiếp:

“Cái kia…Có thể hỏi một chút không, đêm qua đi nơi nào? Gặp ai?”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Vi Nhất Tiếu trắng bệch nổi lên tia đỏ ửng kì dị, nhưng nháy mắt liền biến mất, hắn do dự, hỏi:

“Thật sự muốn biết?”

Lâm Nhất Tần gật đầu, nguyên tắc không can thiệp chuyện của nhau hiển nhiên không thích hợp cho thời điểm này.

Vi Nhất Tiếu nắm chặt thành quyền, thấp giọng nói:

“…Được rồi, tối hôm qua đi kỹ viện.”

"Răng rắc! ! ! ! ! ! Rầm rầm rầm rầm oanh! ! ! ! ! ! ! ! !"

Bạn học Tiểu Lâm thân hình nghiêng ngả, một tia chớp sáng chói hiện lên trước mặt, tận lực bồi thêm tiếng “Oanh ầm ầm” vang dội thành cửu chưởng thần lôi, đem đánh đến đỉnh đầu bóc khói nhẹ, hai mắt bốc hoa lửa, trong không trung sáng lóe lên vào chữ hối hận thật to: “Vi Vi không!”

Bạn học Tiểu Lâm lúc này cơ hồ hối hận ruột gan cũng thắt lại, nhưng tại sao?

Vi Nhất Tiếu khôn khéo cơ trí, kinh nghiệm xã hội cực kì phong phú, nhưng phươn diện khác lại ngây ngô dị thường, vài lần ám chỉ yêu thương nhớ nhung, tên này đều chạy nhanh hơn cha tổ con thỏ, chẳng lẽ lời mình nói sai thái quá, mới đem hắn kích thích đến độ này? (thở dài, đúng vậy…)

Vi Vi ánh mắt chuyển dời, nói quanh co:

“Bất quá…Không, không…”

Lâm Tiểu Tiên trong lòng lại dâng lên tia hi vọng, chẳng lẽ còn không bị người ta đoạt trước?

“Kia đi làm cái gì, ngắm cảnh sao?”

https://thuviensach.vn

Câu vui đùa lại ngắm ngay hồng tâm, Vi Nhất Tiếu ngày thường nhanh mồm nhanh miệng, gạt người dễ như ăn cơm, nhưng không biết khi nào thì đối mặt với ánh mắt nàng liền không thể nói dối, dáng vẻ trấn định nghiêm túc đến giờ cũng khó lòng duy trì, vì thế khẽ cắn môi, thấp giọng nói:

"Ở trên nóc xem…Bây giờ đã có thể…"

Lời nói chưa xong, âm lượng đã đạt đến cực hạn của thính lực loài người.

Nhân ngoại hữu nhân.

Nothing is impossible.

Khỉ cũng có lúc rơi xuống cây.

Lâm Nhất Tần 囧, vô sỉ tiểu bạch ET trước giờ khiến người khác ngây dại, cuối cùng cũng có lúc bị người khác đánh ngược lại trở mình thành trạng thái orz té lăn xuống đất. ^:) ^

Nguyệt hắc phong cao, (một đêm không trăng gió lớn), 'con dơi' lớn xanh xanh (đồng nam ngây ngô), đu đưa ngoài cửa sổ kĩ viện, thần sắc quỷ dị đến nơi suồng sã tiêu hồn vui hoan nhằm rình xem…học tập…quan sát.

Lâm Nhất Tần sắc mặt như lá xanh giữa hè, thanh âm run run tựa lá khô cuối thu:" NDD, không chỉ là sấm sét đánh xuống, quả thực là tia chớp động bao phủ toàn cầu a! ! !"

AV quả thật là nơi cung cấp tri thức, nhưng cũng không phải là biểu diễn thật a! Chuyện người khác tuyệt không dám xem cũng tuyệt không dám thừa nhận, hắn sao có thể tiêu sái bộc trực thế…

Thanh Dực Bức Vương Vi Nhất Tiếu, quả không phải người thường!

https://thuviensach.vn

Làm một người xuyên qua, năng lực thích ứng chính là thứ tinh thần đáng đắc ý nhất. Lâm Tiểu Tiên mất hồn chừng ba phút, chậm rãi hồi phục, nỗ lực đem vẻ mặt của mình chuyển sang trạng thái bình thường.

Được rồi, cá lớn mong nhớ ngày đêm đến thèm nhỏ dãi cả ba thước dài cuối cùng cũng mắc câu, làm gì có đạo lí thả chạy đi?

Không phải không rõ, Vi Nhất Tiếu làm việc vốn không kiêng nể gì, cả gan làm loạn, lại vướng phải vấn đề rối rắm ngây ngô mới không dám tùy tiện đáp ứng lời mời; lấy phong cách hành sự kì dị, Vi Vi mới có thể chờ học xong giáo trình nhập môn kinh hãi thế tục, bộc trực năng lực bản thân mới lại đến, càng nghĩ càng thấy đáng yêu đến cực điểm.

Nhìn Vi Vi bay tới thổi nhẹ mi mắt, Lâm Tiểu Tiên không giận mà cười, tiến lên hai bước, nhẹ nhàng ôm thắt lưng hắn.

Vi Nhất Tiếu toàn thân cương cứng, tay chấn luống cuống, chỉ cảm thấy bên tai, một thanh âm ôn nhu nhất thấp giọng thì thầm:

“Được rồi, thực tiễn là tiêu chuẩn duy nhất để kiểm nghiệm chân lí, nếu đã vậy, không bằng đêm nay thử xem…”

Tam mặt sẹo là một tên trộm.

Hơn nữa còn giữ vững đạo đức nghề nghiệp ‘trộm không tới không’

Tối nay, hắn tiến vào một nơi thăm dò, gặp phải cảnh tượng thân mật…

Bản tự thuật đơn giản: tập đoàn khách sạn lớn nhất bản triều, chi nhánh số 38: Long trung Duyệt Lai khách sạn.

Miêu tả hoàn cảnh đơn giản: nguyệt hắc phong cao vượn khiếu ai

https://thuviensach.vn

Mục đích đơn giản: tiền tài bảo vật cuồn cuộn vô cùng

(Tốt, thời gian nhân vật đều đủ cả, Phạn Ca, dọn đồ ăn lên)

Tam sẹo dùng tuyệt học gia truyền, vụng trộm ẩn thân vào viện số 3 trong Duyệt Lai, đã thấy ánh đèn leo lắt vẫn ẩn hiện ngoài cửa ổ, lại có tiếng người nói chuyện.

Làm trộm, chính là khinh thường bọn cường đạo đập cửa phá nhà không có chút hàm lượng kĩ thuật nào, mà không giống thủ tục điều lệ làm trộm đầy 'thông suốt phóng khoáng' nhẫn nại.

Vì thế hắn theo lẽ thường nằm trước cửa sổ đợi người trong phòng ngủ say.

Chỉ nghe trong phòng vào tiếng thì thầm:

"Đừng kéo quần áo…'

Lại nghe người còn lại bất mãn nói:

"Vì sao chỉ cho chàng kéo quần áo lại không cho em kéo?"

"…"

"Được rồi, vậy oẳn tù tì quyết định trình tự đi, thật công bằng ha!"

Tam sẹo nghe giọng nói như oán giận hàm chứa nũng nịu quở trách, không khỏi rùng mình, hừ hừ đáng khinh.

"! Rõ ràng là hoa hoa lệ lệ gian tình nha!"

Hắn nhất thời lên dây cót mười hai phần sức mạnh, dỏng tai tập trung tinh thần tiếp tục dự thính…

"Giết ha ha ha~ thắng~~"

https://thuviensach.vn

“Làm lại, ra sau rồi”

“Làm gì có! ! Sao được…hắn là nhìn lầm rồi!”

“Không có khả năng, tiếp đi, không được ăn gian!”

“…Được thôi…”

Đoạn đối thoại trên lặp lại chừng mười lần, quá trình trung gian được tỉnh lược.

“…Được rồi, thế này đến sáng cũng không thành…Hay cùng đồng thời ra tay là tốt rồi…”

Thanh âm quần áo soàn soạt rung động.

Tam sẹo nóng vội khó nhịn hít một ngụm khí lạnh, ngưng thần tĩnh khí bò lên sát cửa sổ, vươn ngón tay dính nước miếng chuẩn bị…

“Đem áo ngoài mặc lên”

“Hả? Sẽ không phải muốn chạy đi…”

“quá sáng”

Vừa dứt lời, chỉ nghe ‘loảng xoảng’ vài tiếng, đầu Tam sẹo đau nhức, trước mặt tối đen, cứ vậy mất tri giác.

Lâm Nhất Tần trước mắt cũng tối đen, bởi vì Vi Nhất Tiếu đột nhiên nâng tay đem nến ném ra…Được rồi, tắt đèn cũng là trình tự bình thường của H (hot scenes)

“…Có người rình xem?”

“Hiện tại không”

https://thuviensach.vn

“Cũng không thể coi là báo ứng…”

“Còn muốn nữa hay không? Lại tiếp tục sợ rằng không thể cam đoan còn có thể dừng lại.”

Thanh âm hắn rầu rĩ khàn khàn, tựa hồ đang nỗ lực đè nén cái gì.

Lúc này hai người quần áo đã phân tán hỗn độn, Lâm Tiểu Tiên nhìn Vi Vi ẩn ẩn hiện ra khuôn ngực rắn chắc trẻ tuổi, dùng sức nuốt nước miếng.

Luôn tha thiết ước mơ ‘con dơi’ mĩ vị ngay tại trước mắt, không đem hắn đẩy ngã có phải rất đáng tiếc không? Hiếm có cơ hội hắn tự nguyện, bỏ lỡ không biết phải chờ đến năm tháng nào. Nếu lại rơi vào tay người khôn khéo dụ dỗ giành trước…

Lâm Nhất Tần cắn môi, hạ quyết tâm có khó khăn cũng muốn lên, không có khó khăn cũng muốn lên, tối nay nhất định phải đem Vi Nhất Tiếu tử hình ngay tại chỗ.

Vì thế, nàng ôm quyết tâm liều chết phản công, lại ôm cổ hắn, mềm mại không nói gì ám chỉ. Vi Vi do dự, vươn tay ôm ngực, sờ soạng cởi ra quần áo đã phi thường đơn bạc.

“…Là cái gì?”

“…Là Bra, pháp bảo độc nhất vô nhị thế gian.” Là trang phục phục chế.

“Áo giáp bảo hộ?”

“= =!!! Đúng vậy…Người bay qua bay lại trên giang hồ, sao có thể không bị thương.” Chủ yếu vì chống cự địch nhân tên là ‘rủ xuống tà ác’

“…Trừ phi chết…” (cũng không để ai tổn thương nàng)

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu ánh mắt sáng như sao đêm, gợn tầng tầng sóng gió, hiện lên đủ loại suy nghĩ miên man.

Chỉ là ngôi sao này vẫn còn ngây ngô lắm, cao thấp sờ soạng một hồi vẫn không tìm thấy cách cởi nó.

Được rồi, được rồi, vốn ai rơi vào tay giặc trước là người thua.

Gò má ửng hồng, tự tay cởi bỏ nút thắt phía sau, lại nhẹ nhàng kéo áo hắn, lộ ra khuôn ngực như rắn chắc như báo, đường cong lưng vai duyên dáng.

"Đẩy ngã đẩy ngã đẩy ngã…"

Đối mặt trước cảnh đẹp mê hoặc người ta mất đi lý trí, Lâm Tiểu Tiên mặc niệm khẩu quyết, nhẹ nhàng đem Vi Vi đẩy lên giường.

Nhưng là, sắc làm mụ não quả là lời răn dạy đáng giá lưu truyền thiên cổ, đầu óc choáng váng Lâm Tiểu Tiên đã quên một sự kiện: quyết định công thụ không chỉ dựa vào chủ động cùng kinh nghiệm phong phú, quan trọng nhất, cũng là mấu chốt nhất, vẫn là thực lực.

Vì thế Vi Nhất Tiếu không nói hai lên, trực tiếp xoay người thoải mái áp đảo trên giường.

Cảm nhận được sức nặng không hề nhẹ trên người, Lâm Tiểu Tiên không thể động đậy, trên trán đầy mồ hôi lạnh, bắt đầu cảm thấy hối hận vì sự lỗ mãng của bản thân, trong lòng thầm nghĩ: có phải lại nên chơi oẳn tù tì quyết định ai ở dưới không…

Vi Nhất Tiếu không hề động đậy, hắn yên lặng nhìn hồi lâu, ánh mắt chậm rãi nhắm lại, mở ra, lại nhắm lại. Khi lại mở ra, con ngươi tối đen đã thâm thúy như hắc động, hút hết ánh sáng trên đời.

https://thuviensach.vn

Đối với biểu tình xa lạ cùng khí tức cường hãn, Lâm Nhất Tần không nhịn được run run, dũng khí tụa hồ trong nháy mắt đã bị ánh mắt hàm chứa dục vọng tiêu diệt hầu như không còn gì.

Vi Nhất Tiếu nhìn nàng, nhẹ nhàng vuốt ve tóc mềm mại, dùng ngữ điệu trầm thấp thong thả nhẹ nhàng an ủi:

“Đừng sợ, đừng sợ.”

Đoạn cúi người hôn thật sâu…

Hai người xa lạ, hai thế giới khác biệt, vô tình gặp nhau, thử thách nhau, sau đó quen thuộc lẫn nhau, trở thành sự tồn tại quan trọng nhất trong lòng đối phương, phảng phất như vượt qua nghìn trùng gặp nhau để dung hòa.

Hắn nhìn thân hình trắng nõn lả lướt như chiêm ngưỡng bảo vật thần thánh quý hiếm nhất sinh mệnh. Dưới tầm mắt nóng rực của hắn, mi mắt nàng run nhè nhẹ, vươn tay che ánh mắt hắn, lại bị hắn nắm lấy bàn tay đặt lên môi hôn. Bàn tay mềm mại ấm áp, tinh tế nhẹ nhàng, móng tay thon dài tựa như mèo nhỏ cào ngứa loạn tim hắn. Tay hắn thô lệ bao lấy bàn tay nho nhỏ; bàn tay ấm áp bao lấy linh hồn hắn cô độc. Đôi tay yếu đuối vô lực, chưa từng nhiễm máu tươi, lại có thể cho hắn tin tưởng an ủi cùng sức mạnh trước giờ khó có được.

Hắn thể chất khác hắn người thường, nhiệt độ cơ thể luôn thấp hơn bình thường. Từng nụ hôn lạnh lẽo rơi trên người khiến nàng từng trận run rẩy, cũng khiến hắn sôi trào máu tươi.

“Tủ lạnh rốt cục biến thành lò sưởi…”

Lâm Nhất Tần vừa lòng lẩm bẩm. Sau khi chịu cóng lần đó, nàng luôn sợ lạnh, đối với lò sưởi người này đã sớm mơ ước từ lâu, vì thế liền nâng tay ôm chặt thắt lưng cứng cỏi của Vi Nhất Tiếu, hai tay dừng trên lưng rắn chắc, phác họa vài đường cong thư sướng trên vai.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu hít từng ngụm khí lạnh, khí thức trầm thấp vững vàng nhất thời hỗn loạn thở dốc, cổ họng gắn từng tiếng:

“Đừng…Đừng động tay…”

Lâm Tiểu Tiên sắc như thế sao lại ngoan ngoãn nghe lời? Nàng ghé sát vào lỗ tai hắn, thổi khí khẽ cười nói:

“Vì sao chỉ cho chàng động thủ, cũng không cho em động tay?”

Móng vuốt sói lại chuyển qua thắt lưng hắn, móng tay nhẹ nhàng vuốt nhẹ đường cong hoàn mĩ nhất.

Vi Nhất Tiếu hơi thở dồn dập, nhịn không được ‘ngô…’ rên rỉ, gắt gao đè chặt, ngăn cản móng vuốt sói tiếp tục tàn sát bừa bãi.

Lâm Tiểu Tiên vừa muốn oán giận, chỉ nghe ‘ba’ một tiếng vang, quay đầu xem.

Thì ra Vi Nhất Tiếu trong lúc tâm thần kích động, thế nhưng đem ván giường cứng rắn bẻ làm mấy mảnh vụn.

Bạn học Tiểu Lâm nhất thời đầu đầy vạch đen, nhanh mở miệng an ủi:

“Đừng, đừng kích động. H tuyệt vời như thế, chàng không nên táo bạo, thế là không tốt, không tốt~”

Vi Nhất Tiếu ép chặt hai tay, vùi đầu vào gáy nàng thở dốc một hồi, mới đè nén xúc động đứt quãng:

“Sở dĩ nói đừng động tay…vì không nghĩ làm bị thương…”

Nghĩ đến nếu xuống tay trên người…không khỏi đổ mồ hôi lạnh nghĩ mà sợ không thôi. Lúc này tình thế cấp bách, đến thần tiên la hán cũng

https://thuviensach.vn

không ngăn được. Vi Nhất Tiếu suy nghĩ hồi lâu, rốt cục dằn lòng, kéo xuống vải buộc rèm, đem hai tay nàng cột vào đầu giường.

Chiêu trói Tiên hoàn toàn thình lình bất ngờ, Lâm Tiểu Tiên nhất thời mồ hôi đổ như thác Nicaragua mùa mưa, mau chóng rút móng vuốt sói về. Nhưng phản kháng mỏng manh trước bàn tay sắt của Vi Nhất Tiếu dường như là vô ích, chỉ có thể run giọng cầu xin tha thứ:

“Vi Vi, Vi gia, Vi đại gia~~, đầu giường thật cứng, người ta thật sự không có hứng thú với SM nha~~~, buông ra được không mà~~, người ta thề không dám sỗ sàng như thế nữa >_

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 41

Lại Một Người Cuồng Kết Hôn

Lâm Nhất Tần bóng ma tâm lý vô cùng nghiêm trọng

Vi Nhất Tiếu bóng ma tâm lý càng thêm nghiêm trọng

Một tiểu bạch máy móc không chịu dụ hoặc

Một tên căn bản đi nhầm đường quỷ súc thành trung khuyển.

Tác giả bi ai tuyên bố: lần H này hai người đều thất bại, phải trùng tu ‘H – lữ trình thần bí phần nhập môn’ môn học bắt buộc.

Sáng ngày đầu tiên là tươi đẹp nhất.

Đương nhiên là đêm thành công đầu tiên.

Chịu thất bại, có người uống nước ừng ực, lại không nói gì, không khí ngưng trọng đến cực điểm.

Vi Nhất Tiếu trong đầu loạn như ma, rối rắm buồn bực kiêm hối hận ngượng ngùng. Lúc này tình nguyện bị đoàn cao thủ tuyệt đỉnh vây đánh cùng đuổi giết ngàn dặm cũng không nghĩ đối mặt với cảnh tượng xấu hổ này.

https://thuviensach.vn

Bất quá dũng sĩ chân chính phải có gan đối mặt với nhân sinh thảm đạm!

Vi Nhất Tiếu buông chén, hít một hơi, cắn chặt răng, chân khí tụ đan điền, nhớ lại tâm pháp núi băng không đổi sắc, dùng toàn bộ dũng khí cho buổi sáng, nỗ lực lấy giọng điệu bình tĩnh hỏi:

"…Có đói bụng không?"

"…"

Lâm Nhất Tần nhìn không nói gì, nên nói cái gì được đây? Nhăn mày nũng nịu 'Thật xấu~" khóc kể (nôn…), hiện thực giờ nên phát hỏa làm giận dỗi, dù sao đến lần thứ hai liền thê thảm rồi, người bị thương cả về thể xác lẫn tinh thần hoàn toàn có tư cách phát tiết đi?

Tuy rằng chính nàng không lo nghĩ đến thực lực mà chủ động quyến rũ, nhưng Vi Vi cũng thực quá ngoan (ngoan: độc ác) đi! Nơi nào ngay lần thứ 2 đã chơi SM? Bả vai trật khớp còn chưa phục hồi như cũ đã bị treo lên đầu giường, dù có được chiếu cố mấy, chút thương tổn này cũng không đủ sức, cũng quá đường đột rồi…

Lâm Nhất Tần làm n giấc mộng kiểu như hiện trường tai nạn xe cộ, nhảy lầu, xe lửa cán, phần tử khủng bố tập kích. Trong mộng Vi Nhất Tiếu tuy đứng ngay bên cạnh, nhưng chỉ đứng đó cười hì hì không đến cứu, làm hại nàng mỗi lần đều lưu lạc thành người bị hại thê thảm. Bạn học Tiểu Lâm tuy biết là mơ, vẫn không khỏi hận đến ngứa răng, chỉ chờ tỉnh lại lập tức cắn chết người nào đó cho hả giận.

Lâm Nhất Tần ngủ đến tận khi trời tối mới tỉnh lại, mở to mắt xem, dưới ánh đèn dầu hôn ám, Vi Nhất Tiếu bóng dáng đơn bạc vẫn nghiêng người ngồi bên giường, ngay cả tư thế cũng chưa đổi. Ân…Coi như cũng biết nghe lời…

https://thuviensach.vn

“Cảm thấy thế nào?”

“Có chút choáng váng, có lẽ do ngủ nhiều lắm…”

“Phát sốt, ăn chút gì đi rồi gọi đại phu.” Vi Nhất Tiếu đứng dậy, đi bưng lên bát cháo đã nguội từ chiều.

“Để sau…Muốn xấu hổ đến chết mới cam tâm sao?”

Lâm Tiểu Tiên nhanh vươn người nắm góc áo hắn, cử động làm vết thương phía dưới đau, đau nằm ngã trên giường không tiếng động run rẩy. Chiếm được rồi vẫn xui xẻo là sao? Thật sự là dọa người quăng mặt mũi đến tận Bắc Băng Dương rồi…

Vi Nhất Tiếu nhanh trở lại nhẹ nhàng vỗ lưng an ủi, đồng thời hạ quyết tâm, vô luận xấu hổ ra sao đều phải tìm đại phu tới xem.

Cả một đoạn đường đi cùng hắn, bao nhiêu lần nhịn đau nằm giường, nhưng chưa từng chịu thương bệnh cần khám. Mà lần này, là tự tay hắn làm bị thương…

(Phạn Ca kêu lên: này thì cầm thú tự tay làm nè…)

Lâm Tiểu Tiên vẫn nắm chắt góc áo Vi Vi không buông, mặt chôn sâu trong gối nằm rầu rĩ nói, thanh âm mang theo nức nở. Vi Nhất Tiếu trong lòng hung hăng nhéo đau, nhớ tới hôm qua nàng cũng khóc khẩn cầu, hắn rốt cục ăn nhầm thuốc gì, cư nhiên quyết tâm không để ý? (theo phân tích rất có khả năng là Âm Dương hợp hoan tán chuyên dụng)

Vi Vi thở dài, ôn nhu giải thích:

“Ngoan, phát sốt rồi, không phải việc nhỏ, trì hoãn nữa sẽ chết người.”

“Biết…”

https://thuviensach.vn

Không phải là bạch cầu cảm nhiễm chiến đấu ở miệng vết thương thôi sao…Bất quá chút này cũng sẽ chết người sao. Dù gì tên không biết dỗ người cũng nói biết quan tâm, trong lòng nàng cũng có chút dễ chịu.

Chỉ là bệnh thánh mẫu vừa phát tác, Lâm Tiểu Tiên nương theo ánh đèn cẩn thận kiểm tra vết thương của bản thân, lại không kiềm chế được phẫn nộ bùng nổ.

Vì thế khi Vi Nhất Tiếu bưng thuốc tiến vào, liền thấy bạn học Tiểu Lâm cuốn chăn đưa lưng về phía mình, không nói một tiếng. Vi Nhất Tiếu nhìn không thấy vẻ mặt nàng, lại không dám hỏi, chân tay luống cuống gần như muốn bóp nát cái chén. Đứng nửa ngày, lại thêm nửa ngày, mới nhỏ giọng ấp úng nói:

“Ân…Uống thuốc đi…”

“Không! Muốn! uống!”

Bệnh nhân này đang trong cơn thịnh nộ đỏ rực, hoàn toàn không tích cực phối hợp trị liệu.

Sau một phút yên tĩnh…

“…Vậy gả cho ta đi.”

“Ha? ? ?”

Lâm Tiểu Tiên cảm thấy phát sốt bắt đầu khiến mình nghe lầm, uống thuốc cùng kết hôn là hai vấn đề để chọn sao?

Xoay người ngẩng đầu nhìn Vi Vi, thấy hắn buông chén thuốc, biểu tình cực kì nghiêm túc tiêu sái đến trước giường quỳ một gối (là vì giường rất thấp…), mặt đối mặt, câu chữ lặp lại lần nữa:

“Gả đi, cưới, kết hôn.”

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên trước mắt toàn màu đen, hoàn toàn bị shock. Vừa rồi còn thảo luận vấn đề đại phu cùng uống thuốc, sao lại khởi xướng cái này? Tức thời không thể tin, nhìn chằm chằm hắn nói:

"Để sau. 'Con dơi' chàng không phải đầu óc bị nước vào rồi chứ? Chẳng lẽ cảm thấy thời gian này, tình huống này là cơ hội tốt sao?"

"Không phải."

"Không thì nói rõ đi!"

"Gả đi, sẽ nuôi ăn no."

"= =+, chàng cho rằng bản thân là già giàu mới nổi lừa gạt trẻ nhỏ sao? Trước kia còn không phải em vẫn được ăn no!"

"Gả đi, rất nhiều điểm hữu dụng, có thể làm kiếm tiền, đánh người, tách hạch đào, trèo tường, leo cây, câu cá, bắt rắn, chỉ chạy chậm hơn 'lợn rừng'."

"= =!!! Đúng là nhu yếu phẩm cần thiết với cuộc sống lữ hành cơm áo gạo tiền giết người diệt khẩu, nhưng không kết hôn vẫn được hưởng đặc quyền VIP đó thôi."

"Kia gả đi, càng thêm tiện nghi, bảo gì làm đó, khi chết cùng chôn phần mộ tổ tiên."

Lâm Tiểu Tiên vừa muốn đem câu "Lão tử còn không biết mộ tổ ở đâu mà đòi, mai táng ở phần mộ nhà mình là được rồi" thốt ra, nói đến bên miệng chợt nhớ ra Vi Vi là cô nhi, làm gì có phần mộ tổ tiên mà mai?

Vì thế tức giận vô cùng chuyển thành:

"Không kết hôn! Lão tử không cần phụ trách!"

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu thân hình thẳng tắp, sắc mặt đứng đắn:

“Ta nhất định phải phụ trách.”

Lâm Tiểu Tiên trong lòng không chỉ rất cảm động, ai ngờ Vi Vi nói tiếp:

“Huống chi…tuổi cũng không nhỏ nữa.”

Lâm Nhất Tần lần thứ n run rẩy trên giường, lần này không phải đau, là tức giận. Da mặt run run, rốt cục không thể nhịn được nữa, lửa giận bùng nổ, bạo long giận dữ hét:

“NND, con dơi thối nói cái gì? ! ! Lão tử mới 22 xuân xanh cái gì gọi là tuổi không còn nhỏ! ! ! Có thể lăn thì lăn thật xa, lăn thật xa! ! ! ! ! Đi kết hôn cùng gấu Bắc Cực đi! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !”

Phản ứng của Lâm Nhất Tần có thể xem như chứng ‘sợ kết hôn’. Bạn học Tiểu Lâm mới 22 tuổi, ở năm 2018 được coi như nửa đứa nhỏ, đương nhiên chưa từng nghĩ tới khái niệm hôn nhân cùng gia đình.

Mặc dù trong lòng có khát khao, nhưng đều là ngập tràn lụa trắng, thánh đàn, lời tuyên thệ màu phấn hồng bay bay, trên thực tế đối nghi thức ‘gả’ này vượt xa tưởng tượng tới hôn nhân. Bởi vậy khi Vi Nhất Tiếu nhắc tới kết hôn, nàng liền lập tức hiện ra vẻ mặt thất kinh.

Huống chi trong người bị thương, cảm xúc phẫn nộ dâng tràn, Vi Nhất Tiếu không nhìn cảm xúc đối phương, không lo lắng không khí liền tùy tiện cầu hôn, cuối cùng lại công kích vấn đề tuổi tác mà cá nhân để ý nhất, thật sự thất bại đến trình độ này cũng thật…

Từ H đến cầu hôn, đường gập ghềnh càng dài càng xa xôi a~~.

Buổi sáng thứ hai, nhiệt độ Lâm Nhất Tần có vẻ giảm xuống, người Vi Nhất Tiếu tìm cũng đến.

https://thuviensach.vn

Khách sạn lão bản nương quả không nuốt lời, mới sáng tinh mơ liền tìm đền một vị phụ nhân (phụ nữ tuổi trung niên), nói với Vi Nhất Tiếu:

“Đây là Vân tẩu, là thân thích bà con xa, tay chân linh hoạt lại sạch sẽ, kín tiếng, chiếu cố phu nhân là thích hợp nhất.”

Vi Nhất Tiếu cảm tạ lão bản nương, lại từ phòng tiểu tiên dời sang phòng cách vách ở.

Phụ nhân chừng bốn mươi bốn lăm tuổi, trông quần áo vải thô sạch sẽ, tóc tai ngay ngắn, quả thật nhìn linh hoạt. Dáng người có chút mập mạp, khuôn mặt vẫn còn vài phần xinh đẹp, thầm nghĩ tuổi trẻ có lẽ cũng là một vị mĩ nhân.

Lâm Nhất Tần vẫn nằm trên giường không thể đứng dậy, đều nhờ Vân tẩu chiếu cố từ tắm rửa thay quần áo, tiểu tiện đổi thuốc, …

Vân tẩu nhìn cổ cùng cánh tay Lâm Nhất Tần lộ ra ngoài, đem Vi Vi đuổi ra khỏi phòng, lại đóng cửa cẩn thận, xoay người trở lại giường hỏi:

“Tiểu nương tử, xem vết thương là do trên giường không cẩn thận làm ra đi?”

Câu hỏi trắng ra như thế, dù Lâm Tiểu Tiên là ET vô sỉ cũng ngượng ngùng khó trả lời, mặt đỏ, ánh mắt thẹn thùng quay đi, im lặng cam chịu.

Vân tẩu cười nói:

“Đừng thẹn thùng, ta cũng là người từng trải. Nơi đây không người, để ta xem qua, nếu đã phát sốt thì không phải việc nhỏ nữa đâu.”

Vân tẩu thuộc phái hành động, tức thời vén màn, cởi áo Tiểu Lâm đang không hề có sức chống cự, trên dưới cao thấp xem xét một lần, vừa xem, vừa đau lòng chậc lưỡi nói:

https://thuviensach.vn

“A a, xem tướng công thật là…, thế nào lại không biết nặng nhẹ... Dạng nũng nịu thơm ngào ngạt này, mệt hắn xuống tay không chừng mực đi. Là tân hôn?”

Lâm Tiểu Tiên bọc chăn ôm lấy gò má ửng hồng, rốt cục bị cổ đại cường thế hoa hoa lệ lệ làm cho sửng sốt 囧, vị cô nãi nãi này rốt cuộc có lai lịch gì, thế nào lại… trực tiếp…thế?

Vân tẩu nhìn khuôn mặt đỏ hơn trứng tôm chín, cười nói:

“Cũng không gạt gì nương tử, ta tuổi trẻ cũng từng làm tâm phúc trong viện Câu Lan (kỹ viện), sau lại lập gia đình mới thôi, huân tố (chuyện chay mặn, xin tự hiểu) gặp qua nhiều, nay được biểu tỉ tìm đến hầu hạ nương tử, quả thực khéo cực.”

Tức thời lấy tiền ra ngoài mua đúng thuốc ngoại thương, sắc cho bạn học Tiểu Lâm, thủ đoạn bí mật xem ra so với bác sĩ phụ khoa còn chuyên nghiệp hơn mấy phần.

Vị nhân vật đai đen trong giới H thấy Lâm Tiểu Tiên bị tướng công tra tấn đáng thương đến chết, quyết định phải thu nàng làm đồ đệ, truyền thụ một đời sở học kinh người nghiệp nghệ, quả nhiên là vị đông cung cổ đại sống, so ra thì cả nhóm người chủ nghĩa siêu thực khóa khoa học viễn tưởng phái BL trình độ còn non lắm.

Sau khi quen thuộc lẫn nhau, bản tính bạn học Tiểu Lâm lại tái phát, đại thẩm ‘trực tiếp’ gặp ET vô sỉ, thật sử là củi khô gặp mồi lửa, suốt ngày châu đầu ghé tai nói nhỏ, làm ‘con dơi’ kia mạc danh kì diệu, mờ mịt khó hiểu. Hai người họ luôn liếc nhìn hắn, lại quay vào giường chợt cười, hắn luôn cảm thấy đây chẳng phải đề tài tốt đẹp gì, vài lần đều nhịn không được mà chạy trốn.

Bốn năm ngày sau, bạn học Tiểu Lâm đã khôi phục tám chín phần, có thể đi đường tự chiếu cố mình. Vì thế Vân tẩu nhận tiền công, cùng hai

https://thuviensach.vn

người cáo biệt.

Trước khi đi, Vân tẩu vụng trộm đưa cho dúi vào lòng Vi Nhất Tiếu quyển sách, cười quỷ dị, thấp giọng nói:

“Ta và Vi tướng công cùng nương tử cũng coi như có duyên, quyển sách này xin đưa làm kỉ niệm. Nhớ cẩn thận nghiên cứu, học giỏi môn này, có thể tung hoành thiên hạ, mọi việc đều thuận lợi.”

Nói đoạn thản nhiên đi ra khỏi tiểu viện.

Vi Nhất Tiếu trong lòng thấy kì quái, mở sách ra xem, chỉ thấy bìa sách đã cũ, in bốn chữ đen thật to: ‘Cửu Thực Âm Kinh’

Vi Nhất Tiếu nháy mắt kinh hãi. Trăm năm trước trong chốn võ lâm, các bậc cao thủ vì tranh giành ‘Cửu Âm Chân Kinh’, từng đoạt đến giết chóc không ngừng, máu chảy thành sông, cuối cùng ngũ đại cao thủ tụ tập tại Hoa Sơn luận kiếm, bộ kinh thư cuối cùng được Trung thần thông Vương Trùng Dương võ công mạnh nhất đoạt, quả không hổ là võ lâm chí bảo.

“Cửu Thực Âm Kinh” lại là người phương nào viết ra? Làm sao để một phụ nhân không hiểu võ công đoạt được? Làm sao dễ dàng đưa cho mình? Thật sự khiến người ta nghĩ mãi không xong.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 42

Say Rượu

Vi Nhất Tiếu muốn mang nàng đi xem đèn lồng, cũng không tưởng được tự đây trong lòng mình lại lưu lại ấn kí suốt đời không quên nổi…

Lâm Nhất Tần ôm cột Kim Sơn khóc không thành tiếng, thành công đem Vi Nhất Tiếu hù dọa, luống cuống tay chân ôm nàng an ủi, trong lòng dâng lên nỗi bất an.

Cảnh sắc vì sao dẫn đến thương tâm? Chẳng lẽ trước kia cũng từng có người mang nàng đi xem đèn, chẳng lẽ…

“Thế nào? Còn thích khóc?”

Đừng hỏi…

Vùi đầu lên vai hắn, rầu rĩ đáp: “Nhớ ba ba, nhớ mẹ, nhớ nhà…”

“Nhà…” Đừng hỏi tiếp nữa…

Vi Nhất Tiếu trong lòng không ngừng nhắc nhở bản thân, không biết vì sao, không muốn nghe được đáp án nào đó…

https://thuviensach.vn

“Rất giống…Từ trên nhà nhìn xuống…tuy rằng cao hơn đây rất nhiều… nhưng rất giống…” Từ tầng 38 ban đêm nhìn ra ngoài cửa sổ cũng đèn đuốc mờ mờ, không thấy rõ dáng người đi lại. Dù biết không phải người nơi ấy, không phải đèn đuốc ấy, vẫn không khống chế được mà thương tâm.

Dạng người vô tâm cũng sẽ nhớ nhà mà khóc sao? A, có vài thứ, quả nhiên nếu không vì xuyên qua, không vì thời gian chảy trôi mới không hiểu hết lòng mình, có những tình cảm không thể nào xóa nhòa.

Tim Vi Nhất Tiếu bỗng nhiên đập nhanh, trong đầu nhất thời hiện lên đủ loại chuyện hắn không muốn nghĩ đến. Từ đầu nàng đã tự xưng là tiên nhân, lại bộ dáng không khác người thường, mới khiến hắn cho rằng nàng đến từ quốc gia hải ngoại kì dị.

Nhưng thời gian chậm rãi trôi đi, nhiều chuyện không thể giải thích ngày càng nhiều, pháp bảo hiếm có, biết trước, kì ngôn dị ngữ, …nhà nơi rất cao, có quốc gia nào có thể xây được lầu cao hơn Hoàng Hạc Lâu nơi đây?

Chẳng lẽ…là Cửu Tiêu… (chín tầng trời cao)

Cái gì cũng không dám hỏi lại, cũng không muốn hỏi lại.

Hai người im lặng hồi lâu, chờ Lâm Nhất Tần khôi phục tâm tình, ngẩng đầu đối Vi Vi áy náy cười nói:

“Ngượng ngùng, kỳ thật rất vui vẻ, sớm đã biết buổi tối có chợ đêm nên buổi chiều mới không gọi em dậy đi?”

“Không phải, ta chỉ muốn nhìn xem có heo nào có thể ngủ đến chết không.”

“ = =++ thật phá hư không khí…Thời điểm này hắn nên nói ‘ta không nỡ đánh thức’ mới đúng đi!”

https://thuviensach.vn

“Sẽ đồng ý kết hôn?”

“Không có cửa đâu!”

“Cửa sổ thì sao?

“Không có cửa đâu! Không cửa sổ! Không ống khói! Cái gì! Đều! Không! Có! ! ! ! !”

Ân…Xem ra nói thêm lúc chọc cười, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của cũng không dùng được.

Vi Nhất Tiếu trong lòng tổng kết kinh nghiệm, đem ‘ba mươi sáu kế cầu hôn’ loại đi hai điều.

Lâm lão bản không nghĩ lại nhìn cảnh sắc thương tâm, Vi Vi đi cùng tự nhiên cũng biết thức thời, mang nàng rời Hoàng Hạc lâu.

“Quay về khách sạn sao?”

“Không cần, muốn dạo chợ đêm.”

Chợ đêm, lần đầu xuất hiện vào thời Tùy Đường, sau đến Nam Tống trở đi càng ngày càng thịnh vượng. Thời Đường, chợ đêm chỉ xuất hiện ở ít nơi, chủ yếu là khu buôn bán phồn thịnh, hơn nữa chỉ giới hạn cho quan lại tai to mặt lớn cùng chốn vui chơi thanh sắc. Đời thời Tống mới thật sự gọi là chợ đêm cho thị dân, không kể chiều sâu hay chiều rộng, thời trước đều không sánh nổi.

Hán Dương phủ cách trung tâm chính trị đại đô hơi xa, thành thị phương bắc lại ít bị quản chế, hơn nữa nơi đây giao thông bến cảng trọng yếu, thuộc loại ‘Mười dặm cột buồm như phố thị, vạn nhà đèn đuốc sáng trắng đêm” thì chợ đêm càng thêm phổ biến, chợ đêm nối tiếp chợ sáng, suốt ngày suốt đêm, một năm bốn mùa.

https://thuviensach.vn

Chợ đêm có quần áo quạt trướng, hoa cỏ cây cảnh, cá heo bò gà, cao mứt hoa quả, …thật sự cái gì cần đều có. Lần theo phẩm bài phong vị ăn vật mà đến, có Hiếu Nhân phường bán bánh nướng, Tần An phường bán bánh trôi nước thập cẩm, Thị Tây phường bán bánh bao, Thái Bình phường bán kẹo mứt, trên đường tùy ý có thể thấy hạt dẻ hạt điều hồ lô kẹo dẻo nhiều vô số kể.

Còn có cả trà lâu diễn tạp kích, mời khách xem người diễn, hát dân ca, diễn rối, tú tài bán quạt chữ, thầy bói gieo quẻ, dân tình vô lo vô nghĩ bước chậm rãi có, tranh cãi ầm ĩ có, chơi đùa, hưởng lạc, không mua cũng không bị cản xem hàng.

Con đường dành cho người đi bộ dài mấy lí ánh nến rọi sáng như ban ngày, ngay cả con muỗi đều bị đèn lóa mắt, tuyệt tích nơi chợ đêm.

Lâm Tiểu Tiên tay trái cầm nắm gạo nếp, tay phải cầm xâu kẹo hồ lô, vừa đi vừa ăn, vừa ăn vừa xem, vừa nghe ‘đơn đao hội’, lại nhìn chọi gà, chơi vui quên trời đất. Vi Vi thấy nàng quên nỗi nhớ nhà, tự nhiên cũng cao hứng, mang theo túi sách đồ ăn vặt đi sát bên nàng, tránh cho nàng bị đám người chen vai sát cánh đụng đến.

Đi một đoạn lại thấy một nhóm người vây quanh cái quán nhỏ, phát ra từng âm thanh cảm thấn trợ uy, Lâm Tiểu Tiên chen vào đám người, thấy một lão ông đầu bạc bán kẹo, trên vai lại khoác đủ dạng bia ngắm to nhỏ, viết đủ loại chữ số thưởng, thì ra là mua tên ngắm bia, căn cứ thành tích tặng quà kẹo. Kỳ thực chút kẹo này cũng không đáng mấy đồng, mọi người chơi vui vẻ là chính a.

“Lão trượng, ta muốn mười cây tên!”

Thật vất vả mới có thứ để chơi, bạn học Tiểu Lâm tự nhiên muốn tìm náo nhiệt.

Lão ông cười tủm tỉm, đưa hơn mười tên nhỏ cho nàng, cao giọng nói:

https://thuviensach.vn

“Xin các vị hãy xem vị cô nương này ra tay~~~~”

Quần chúng vây xem liền vỗ tay trợ uy, cũng có người cười nói xôn xao

Bạn học Tiểu Lâm lắp tên vào cung, ước lượng tư thế anh hùng xạ điêu, cung đặt lên vai, ‘piu’ một tiếng, thẳng tắp bắn tên ra, sượt qua bia ngắm rơi thẳng xuống đất, kém chút nữa liền xuyên qua người qua đường. Tên thứ hai bắn ra trực tiếp như tàu Thần Châu 6 bay thẳng lên trời cao, chớp mắt liền rơi ngay tại chỗ.

Tiếng cười vang làm Lâm Tiểu Tiên mất hết mặt mũi, oán giận nói:

“Ở nhà ta giờ dùng cung tên bơm hơi thành tích tốt hơn nhiều, mấy cái dùng dùng không quen chút nào!”

Quay đầu đem tên thừa lại cùng cung đưa cho Vi Nhất Tiếu, mắt nhìn như trộm, cười nói:

“Xem tài năng của Vi thiếu hiệp một chút đi~”

Vi Vi cười nhận tên, cũng không lấy cung, trực tiếp dùng tư thế phi tiêu ngắm

bắn vào bia, chỉ nghe ‘đang đang’ vài tiếng, bảy mũi tên cắm thành vòng tròn đều, một tên cuối cùng cắm ngay hồng tâm, tám tên cắm sâu vào bia, chỉ có hai tên đầu kia ‘lưu lạc’ nơi mặt đất.

“Hay! ! ! ! ! ! ! ! ! ! “

Tiếng trầm trồ thán phục khen ngợi thấu tận trời xanh, tuy rằng chỉ có một mũi tên trúng hồng tâm, nhưng ai cũng nhìn ra đây là Vi Nhất Tiếu cố ý. Lâm Tiểu Tiên hoan hô không ngớt, nhảy lên nhảy xuống vỗ tay không ngừng.

Lão ông đầu bạc ánh mắt kinh hỉ, tiến lên đem bia ngắm cất xuống:

https://thuviensach.vn

“Lão nhân trong này buôn bán đã vài chục năm, tấm bia này thật hiếm lạ, đáng cất giữ, đáng cất giữ!”

Vị khách quen bên cạnh thét to nói:

“Nay không bán, lão nhân liền đem những tấm trước kia cất giữ ra cho mọi người nhìn xem đi!”

Lão ông cười nói:

“Được! Được! Vừa vặn mang theo, để mọi người đại khai nhãn giới đi!
’

Tức thời từ xe gỗ dè dặt cẩn trọng mai ra một tấm bia cũ.

Vi Nhất Tiếu âm thầm kinh ngạc, bia ngắm cũng có tám tên, bốn tên vây quanh hồng tâm, bốn tên ở bốn góc phân biệt, mỗi tên đều thẳng đứng, không có chút nghiêng lệch, độ chính xác khéo đến mức khiến người ta rợn người, khẳng định là bút tích của vị đại cao thủ ám khí.

Lão ông nói:

“Năm năm trước cũng có vị mang theo nương tử đến chơi, nương tử hắn công phu cũng cao, hai tên đều trúng, cảm thấy nhàm chán, đem tám tên còn lại đưa cho trượng phu. Vị kia nâng tay để lại cho lão đầu thứ tốt này.”

Vi Nhất Tiếu hỏi:

“Kia có lưu lại danh tính?”

Lão trượng lắc đầu nói:

“Không có, hắn chỉ bảo bản thân họ Dương.”

https://thuviensach.vn

Hai người ra khỏi quán, đoán thân phận vị cao thủ ám khí họ Dương, lại đi dạo trên đường một lát.

Lâm Tiểu Tiên cảm thấy khát nước, liền nghe được:

“Lãn Vân Oa, khách tới đãi thế nào? Lãn Vân Oa cùng tình lang…biết rõ thế mà…”

Âm thanh già nua uyển chuyển truyền đến, theo sau là từng trận cười vang, thì ra là bà bà bán trà xướng dân ca mời khách.

Mặt đầy nếp nhăn, trên đầu lại búi thêm ba đóa hoa tươi, khuôn mặt già nua lại muốn giả trang trẻ trung, giương mày múa mắt, chọc người cười không ngừng, giọng hát làn điệu bài bản, đan xen hợp lí, hoàn toàn xứng danh nghệ thuật biểu diễn:

“Tưởng rằng nhân sinh đắc độ sao? Quý so thiếu một ít, phú so thiếu một ít. Cười ha ha, cười hề hề…”

Lâm Nhất Tần không muốn cắt ngang, đợi đến khi hát xong một đoạn mới hỏi mua đồ uống.

(Editor: đừng hỏi bài hát gì, với dân ca Tung Của, Kitty hổng hiểu lắm đâu! %>_

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 42

Lại Quay Về Hồ Điệp Cốc

Lâm Vi hai người gom đủ dược liệu, quay về Hồ Điệp cốc tìm Đồng Nãi chế thuốc.

Nhưng còn chưa vào cốc, hai người liền thấy trong đám cây bụi xa xa lờ mờ có bóng đen, tựa hồ có người nằm.

Hai người tiến gần vài bước, phát hiện người nằm bất động trên đất, sống chết không rõ

Vốn loạn thế người li tán, Nguyên binh bạo ngược, nạn đói lũ lụt, người chết cũng không thiếu. Nhưng núi ven hồ trước nay thưa thớt người ở, huống chi người này nằm ngay ngoài Hồ Điệp cốc, không khỏi khiến hai người tâm sinh lo ngại.

“Ta sang xem, đừng đi theo.”

Vi Nhất Tiếu biết Lâm Nhất Tần trước nay nhát gan, cũng không để nàng tới gần người chết, vì thế để nàng đứng tại chỗ chờ, còn mình tiến lên xem xét.

Đây là một người quần áo rách rưới cũ kĩ, thoạt nhìn thật bình thường, mặt xám như tro tàn nằm trên mặt đất, không có tí động tĩnh, trên người

https://thuviensach.vn

trên mặt đều là lá rụng cùng bụi đất, xem ra đã nằm vài ngày. Chẳng lẽ tới đây cầu y, không kiên trì vào đến cốc liền gục ngã nơi này?

Vi Nhất Tiếu quan sát, phát hiện người này ngực tựa hồ còn phập phồng, tuy không nghe thấy tiếng động hô hấp, nhưng rõ ràng còn sống.

Vi Nhất Tiếu phủi hết lá rụng trên mặt hắn, mới nhớ tới người này chính là tiều phu từng chỉ đường cho họ.

Chỉ thấy tiều phu này miệng sưng to, tứ chi xụi lơ, thân mình quắt queo, ngay cả đầu đều biến hình, tựa hồ xương cốt đã mềm yếu, vô lực chống đỡ thân thể.

Vi Nhất Tiếu thấy tình trạng quỷ dị, cực kì khủng bố, liền biết hắn bị kẻ thù dùng tay bóp nát toàn xương, liền nhặt nhánh cây lật xem miệng vết thương.

Ai ngờ đẩy quần áo lần xem, cư nhiên không hề phát hiện một miệng vết thương cực nhỏ nào, người không có ngoại thương gì.

Vi Nhất Tiếu trong lòng kì quái, dùng tay thử, phát hiện người này cũng không bị nội thương, làn da cùng lục phủ ngũ tạng đều hoàn hảo.

(Nhóm chức năng có nhiệm vụ chứa đựng, chuyển hoá gọi là Tạng, gồm có: Tâm. Can, Tỳ, Phế, Thận, Tâm Bào.

Nhóm chức năng có nhiệm vụ thu nạp và chuyển vận gọi là phủ, gồm có: Tiểu Trường, Đại Trường, Đởm, Vị, Bàng Quang, Tam Tiêu)

Chỉ là toàn thân xương cốt đều bị nghiền vụn, không thể dùng sức, mới khiến một người chỉ còn da thịt tê liệt ngã xuống lúc này.

“Thế nào? Còn cứu được hay không? Thử đem hắn đến chỗ Đồng Nãi nhìn xem sao?”

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên nhón chân nhìn, chỉ thấy Vi Nhất Tiếu lần mò cao thấp, thủy chung không nói, không khỏi có chút kì quái.

“Đừng tới đây, lùi ra xa.”

Thảm trạng này thật sự khiến người ta không thể tưởng tượng. Mạch tượng vô hình, nhưng nội lực có thể chấn vỡ. Nhưng xương cốt cứng rắn, ngoại lực tuy có thể bóp nát, nhưng không thể nghiền vụn như nước thế này. Huống chi người này da thịt còn tại, không có ngoại thương, bằng cách nào có thể đem toàn bộ xương cốt tiêu biến hết? Vi Nhất Tiếu cẩn thận xem xét vẫn không tìm ra đáp án.

Đột nhiên, người kia giương mí mắt, con ngươi khẽ đảo nhìn Vi Nhất Tiếu. Người chỉ còn da thịt không hoàn toàn coi như người, nhưng còn có thể hô hấp, ánh mắt nhìn được, thật sự khiến người ta da đầu run lên, lưng phát lạnh.

Trong ánh mắt hắn tràn đầy thần sắc khát vọng cầu xin, chỉ là thanh âm đều không thể phát ra, ngay cả đầu lưỡi cũng không thể nhúc nhích.

Vi Nhất Tiếu cúi mình, nói khẽ với hắn:

“Toàn thân xương cốt đều đứt hết, ngay cả Thánh Thủ cũng không trị nổi. Nếu muốn sống, liến tiếp tục nhắm mắt, ta sẽ đến hỏi Đồng Nãi xem có biện pháp giảm bớt thống khổ không, lại gọi người nhà tới chiếu cố ngươi.”

Người nọ mí mắt giương cao, để lộ thần sắc hoảng sợ, chỉ là bất hạnh không cách nào lắc đầu, chỉ mở to mắt nhìn chằm chằm Vi Nhất Tiếu không thôi.

Vi Nhất Tiếu nói tiếp:

https://thuviensach.vn

“Nếu phải chết, ta liền tiễn một đoạn, đường xuống hoàng tuyền cũng bớt vất vả. Nếu đồng ý liền chớp mắt ba cái đi.”

Người kia nước mắt cuồn cuộn tuôn rơi, ánh mắt lộ ra thần sắc cảm kích, thong thả nhưng kiên định chớp mắt ba cái.

Vi Nhất Tiếu đưa lưng về phía Lâm Nhất Tần, trong ngực lấy ra chủy thủ, lại cắm vào trái tim hắn. Lau sạch chủy thủ cất vào, mới đứng dậy chậm rãi quay về bên cạnh nàng, thấp giọng nói:

“Không cứu được, sống không bằng chết.”

Người kia không thể đứng lên, ngay cả nói cũng không thể. Nếu người nhà hắn không muốn chăm sóc hắn, hoặc giả hắn không có người nhà…

Nhưng dù vậy cũng không muốn ở trước mặt nàng… (giết người)

Lâm Nhất Tần thấy Vi Vi thủy chung đặt tay sau lưng, trên mặt có chút áy náy.

Tiểu Lâm biết hắn vốn không giết người trước mặt nàng, lần này vạn bất đắc dĩ, trong lòng tất nhiên khổ sở, lúc này đưa tay nắm lấy tay Vi Vi, nhẹ giọng:

“Em hiểu được. Có đôi khi chết còn hạnh phúc hơn là sống.”

Bởi vậy người bệnh nan y lúc thống khổ hấp hối cũng là lúc hi vọng mình chết không đau đớn, chấm dứt cực khổ của chính mình, cũng chấm dứt gánh nặng cho người nhà…

Nàng sẽ không trách.

Tâm tình hai người đều có chút trầm trọng, yên lặng đi qua đường mòn ven vách núi bị bụi cây ẩn nấp, đi vào Hồ Điệp cốc, hướng tới chỗ ở Đồng Nãi.

https://thuviensach.vn

Gian nhà tranh vẫn giống ba tháng trước, chỉ là lúc này không phải mùa xuân, nhiều loài hoa đã tàn, bươm bướm bay đi gần hết. Dược liệu gieo trồng trước nhà vẫn đang xanh tốt tươi um.

Lâm Vi hai người đến trước nhà liền thân thiện gõ cửa. Lại nhớ lần trước khi đến đây, Vi Nhất Tiếu từng âm thầm bóp náp thanh giữ cửa, đùa dai đem Hồ Thanh Ngưu cao ngạo vô lễ kia té ngã, không khỏi nhìn nhau cười, tâm tình thế có dễ chịu hơn chút ít.

Cửa chi nha mở, lộ ra một gương mặt trẻ tuổi, là Hồ Thanh Ngưu muội muội Hồ Thanh Dương.

“A a! Là các ngươi! Đã tìm được dược liệu gì đó Đồng Nãi muốn?”

Bộ dáng hoạt bát sáng sủa xinh đẹp động lòng người, so với ca ca nàng lễ phép hơn nhiều lắm, vừa cười vừa mời hai người vào nhà, vừa “Nãi nãi ~ nãi nãi” gọi chủ nhân.

Qua một lát, Đồng Nãi liền chống gậy đi qua. Bộ dáng thân thể vẫn đáng sợ như vậy, nhưng tay nghề của Thánh Thủ khiến Lâm Tiểu Tiên cảm thấy khuôn mặt này thân thiết thuận mắt hơn nhiều lắm.

Đồng Nãi hiển nhiên thấy tốc độ hai người thu thập dược liệu kinh ngạc vô cùng, càng có loại cảm giác vui mừng quá đỗi, đôi con mắt lớn nhỏ mở to nhìn Vi Nhất Tiếu rạng rỡ sáng rọi, tán dương không ngừng:

“Ha ha ha ha ~~ quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên, thu thập gan gấu mật rắn nhanh nhất cũng phải nửa năm tám tháng, nay thấy vậy, Vi thiếu hiệp thật sự là võ công tốt, thủ đoạn cao! Đồng Nãi thực bội phục cực điểm a!”

Vi Nhất Tiếu thần sắc cũng không thập phần cao hứng, nhàn nhạt nói: “Quá khen”, đem dược liệu từ hành lý lấy ra, giao cho Đồng Nãi.

https://thuviensach.vn

“Phiền toái Thánh Thủ.”

“Ha ha, yên tâm, chỉ cần có dược liệu, chế thuốc liền nhanh thôi. Hai người chờ ba ngày liền tới lấy đi!”

Đồng Nãi cũng chưa bắt mạch lại cho hai người, cầm dược liệu run run rẩy rẩy quay về buồng trong, tựa hồ đối với kì dược luyện thuốc vô cùng khẩn cấp.

Hồ Điệp cốc theo lệ thường không lưu khách nhân lại dừng chân, Vi Nhất Tiếu liền mang Tiểu lâm xuất cốc, thuận tiện đem chôn thi thể ngoài cốc kia.

Ba ngày qua đi, hai người đúng hạn đến lấy thuốc, Đồng Nãi đã luyện thuốc thành công, chờ đợi hồi lâu.

“Cửu chuyển hùng xà hoàn dược liệu khác gồm nhân sâm ngàn năm, phục linh, cỏ linh chi, lộc nhung, thủ ô, tam thất, phong giao, toàn thuốc bổ trân quý, lại thêm cây ngô thù du tính dương, hoàng kì, hạnh nhân, quế chi, xuyên khung, đương quy, bán hạ, tục mệnh hoàn hồn linh nghiệm vô cùng.”

Đồng Nãi mặt nhảy nhót, lại bắt đầu tuyên truyền bí phương tổ truyền thần kì linh nghiệm như thế nào. Nếu không phải Lâm Tiểu Tiên từng chính mắt thấy qua thần kĩ bắt mạch đoán bệnh, cơ hồ sẽ nhầm tưởng vị lão phu nhân này trở thành thủ lĩnh cao thủ bán hàng đa cấp.

“Thuốc trị hàn độc cùng trị thương có chút dược liệu khác nhau. Vi thiếu hiệp thong thả cho chút thời gian. Hai vị nếu ba tháng cũn chờ được, để lão hủ trị chứng bệnh khó chữa trước đi. Này mười viên cửu chuyển hùng xà hoàn luyện trong ba ngày. Mỗi ngày ăn một viên vào giữa trưa. Kiêng kị cá tôm cùng thức ăn kích thích khác, mỗi ngày đến ta xem qua.”

https://thuviensach.vn

Lâm Vi hai người cảm tạ Đồng Nãi, nhận thuốc xuất cốc. Bởi vì mỗi ngày cần tái khám, liền đem lợn rừng (Wild Boar) chạy đến ngoài cốc giấu đi, ở ngay trên xe.

Vốn Vi Nhất Tiếu đối với việc ứng phó với bà dì biến thái của Lâm Tiểu Tiên vô cùng nhiệt tình, lúc này chứng bệnh khó chữa đã có ánh rạng động, nhưng Vi Vi lại không có chút vui vẻ nào, khiến bạn học Tiểu lâm thủy chung có chút kì quái.

Hai người ăn qua cơm chiều, Lâm Tiểu Tiên lái xe đi dọn thức ăn thừa trở về, thấy Vi Vi cúi đầu bên bụi cây dày bên đường đi tới đi lui, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì đó.

“Tìm gì vậy? Không sợ muỗi cắn sao?”

Vi Vi cúi đầu cười nói:

“Ta so với nhang muỗi còn hữu dụng hơn. Muỗi sao lại đi hút máu con dơi được?”

Thì ra Lâm Nhất Tần thuộc nhóm máu B, không biết do nhóm máu hay do giống máu hiếm lạ, các loại hình muỗi đều chung tình, chuyên tình, chung thân tướng tùy, hút hết muỗi về phía mình, người bên cạnh đi cùng không còn lo âu gì, quả so với nhang muỗi còn tiện lợi hơn.

Lâm Tiểu Tiên vừa muốn châm chọc lại, chỉ thấy Vi Vi vươn người bắt, xoay người lộ ra một viên thịt cầu xám xám không ngừng giãy giụa, tai dài mỏ nhọn, thì ra là con thỏ.

“Đưa cho em chơi! Đưa cho em chơi! !”

Lâm Tiểu Tiên đối với loại động vật lông xù có vú nảy sinh ham muốn BT, lúc này từ xe nhảy xuống chạy qua, ghé vào bên người Vi Vi, vuốt ve con thỏ từ lỗ tai đến lưng.

https://thuviensach.vn

“Ách…đã ăn no. Không phải đang chuẩn bị lương thực cho ngày mai đó chứ?”

“Hì hì, heo ăn no, con thỏ còn chưa ăn nò đâu. Ta đang chuẩn bị lương thực hôm nay cho nó.”

Vi Nhất Tiếu từ tay áo lấy ra bình sứ nho nhỏ, mở nắp, một cỗ mùi cay độc mãnh liệt xông ra. Hắn đổ ra một loạt viên cửu chuyển hùng xà hoàn, chia thành hai nửa, đem một nửa nhanh chóng nhét vào miệng thỏ.

“! Chẳng lẽ chàng hoài nghi?...”

Lâm Nhất Tần trong lòng kinh ngạc. Dược liệu khó kiếm như thế, nếu không phải gặp được Ân Thiên Chính cùng Chu Điên tương trợ, không biết còn phải bôn ba bao lâu mới tìm đủ nhiều gan gấu mật rắn thế. Hai người cộng lại chỉ có mười viên, Vi Nhất Tiếu há có thể không biết dược liệu này trân quý? Làm thế này, tất nhiên vì hoài nghi.”

“Ừ, là có chút hoài nghi. Nếu không đem heo sống ăn thành heo chết, hì hì, ta cũng không có cách nào đoạt lai từ tay Hắc Bạch vô thường~”

(Vị huynh đài này, huynh bày tỏ tình cảm thôi có cần độc miệng vậy không? Nói một câu: ‘Ta không nỡ để nàng mạo hiểm’ thì chết à? Cảm thán~ing T_T)

Lâm Tiểu Tiên cũng không hề để ý lời châm chọc của Vi Vi, nói tiếp:

“Nhưng đã hỏi qua rất nhiều người, ai cũng bảo Đồng Nãi y đức tốt lắm a?”

“Chờ nàng nhìn ra được có gì không thích hợp đã sớm bước chân vào quan tài. Bất quá ta đã thử, không tìm ra sơ hở gì, chỉ là có chút cảm giác kì quái. Nhưng đi lại trên giang hồ, cẩn thận một chút vẫn hơn.”

https://thuviensach.vn

“Ân, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất. Nhưng là…Nếu không đủ…” Nếu không đủ dùng thì làm sao bây giờ?

“Ngốc a, thuốc có thể luyện lại, mạng chỉ có một. Chỉ hi vọng do lòng nghi ngờ của ta quá nặng. Nếu không thì ta lại phí chút thời gian đi tìm tiếp là được.”

Vi Nhất Tiếu trời sinh cẩn thận, nếu đã sinh lòng nghi hoặc, tự nhiên sẽ không để Lâm Tiểu Tiên làm vật thí nghiệm, bởi vậy khi xuất cốc cũng không trực tiếp uống thuốc mà bắt rất nhiều thỏ, chim trĩ cùng động vật nhỏ, đem để phía sau Wild Boar làm vật thí nghiệm.

Hắn sợ thuốc có thật có giả, vì thế đem mỗi viên cửu chuyển hùng xà hoàn đều chia làm hai nửa, nửa lưu lại, nửa khác hoặc trộn vào thức ăn, hoặc hòa với rượu, hòa với nước hoặc ép đám động vật kia ăn trực tiếp. Ba bốn canh giờ sau, động vật đều vui vẻ, không có dị trạng gì, Vi Nhất Tiếu mới đem hai nửa viên thuốc nhập lại, theo chỉ thị Đồng Nãi, đưa Lâm Tiểu Tiên ăn vào.

Hai người kéo dài đến ngày thứ 2 uống thuốc mới tái khám, Đồng Nãi vẫn chưa nói gì. Lúc này trong cốc chỉ còn Đồng Nãi, hai đồ đệ cùng Hồ Thanh Dương đều không ở, Vi Nhất Tiếu hỏi đến, Đồng Nãi chỉ nói phái bọn họ đi Miêu Cương hái thuốc.

Tuy rằng chỉ là tái khám, nhưng Đồng Nãi vọng, văn, vấn, thiết (nhìn, nghe, hỏi, bắt mạch) cẩn thận chu đáo, tứ bình bát ổn, cũng không dị trạng gì.

Ngày hai người đi từ Hồ Điệp cốc khám chữa bệnh xong, song song đi ra, Lâm Nhất Tần buồn chán, rốt cục nhịn không được mở miệng nói:

“Vi Vi, chàng có cảm thấy…Đồng Nãi khiến người ta có cảm giác … quỷ dị? Tuy rằng không có hành động gì kì quái, nhưng là… Mỗi lần bị nhìn, đều có loại cảm giác…như là ếch bị rắn nhắm trúng vậy…”

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu vươn tay sờ sờ mái tóc xoăn của nàng, cũng không trả lời.

Ngay cả Lâm Tiểu Tiên trì độn đều cảm giác được, hắn há có thể không biết?

Chẳng qua Vi Nhất Tiếu đều lưu ý thử đi thử lại, ngay cả thuốc cũng thử qua, thật sự không tìm thấy sơ hở gì.

Chính là loại cảm giác không rõ kì quái cứ thủy chung quanh quẩn trong lòng, từ thật lâu trước kia đã tồn tại. Nhưng kết quả là bắt đầu hoài nghi từ khi nào, hắn lại nghĩ không ra, chỉ có thể lưu ý cẩn thận gấp bội, một mặt âm thầm thôi miên là bản thân đa nghi.

Ba lần uống thuốc qua đi, dựa theo phương pháp của Đồng Nãi, đợt trị liệu cũng coi như xong, có thể giảm bớt phần lớn chứng đau bụng kinh.

Lần tái khám thứ tư, Đồng Nãi vẫn mang theo cặp bao tay màu bạc, đặt lên cổ tay Lâm Nhất Tần, lẳng lặng bắt mạch, chỉ là lần này dùng nhiều thời gian hơn hắn khi khác.

Khiến Lâm Nhất Tần cũng chờ đến có chút mất kiên nhẫn, lại đột nhiên phát hiện, thần sắc Đồng Nãi cũng không giống suy tư khi chẩn bệnh, mà là hai mắt vô thần, lăng lăng nhìn chằm chằm cổ tay Tiểu Lâm đến sững sờ.

“…Đồng Nãi? Có gì không đúng sao?”

Tiểu Lâm thấy bà thần sắc kì quái, nhẹ giọng hỏi. Ánh mắt Đồng Nãi không dời, tựa hồ vẫn chưa hoàn hồn, nhỏ giọng lẩm bẩm:

“…Không đúng? Cổ tay tinh tế, làn da trắng nõn, sao có thể không đúng?...”

Vừa nói, vừa dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve, tựa như đang cảm thụ xúc giác làn da.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần bị sờ tóc gáy dựng thẳng lên, muốn rút cổ tay về, lại bị Đồng Nãi chặt chẽ nắm lấy, không thể động đậy.

"…Tuổi trẻ, thân hình thật đẹp, trên người một nếp nhăn cũng không có, cỡ nào trắng mịn…Cỡ nào tốt…"

Đồng Nãi tựa hồ đã trôi vào hồi ức thật xa, thanh âm gần như ôn nhu mờ ảo, lời nói càng lúc càng suồng sã. Khi hai người nhìn lại Đồng Nãi đã thấy ánh mắt cùng khẩu khí hoàn toàn bất đồng, trở nên giống như một loại độc xà lạnh băng ác độc.

Mặt người dữ tợn, miệng lại ôn nhu, Lâm Nhất Tần bị hành động quỷ dị làm rét run, vừa muốn quay đầu hướng Vi Vi xin giúp đỡ, chỉ cảm thấy trên tay truyền đến đau đớn, thì ra Đồng Nãi vươn tay, móng tay đè thật sâu vào cổ tay mình.

Vi Nhất Tiếu thấy Đồng Nãi cử chỉ quỷ dị, đã sớm phiền ác, thấy lão bà tựa hồ thần chí không rõ, lúc này đoạt lấy cổ tay Lâm Nhất Tần, đem nàng kéo về bên người, giấu ra phía sau.

Đồng Nãi cũng không hoảng hốt, tựa bàn chậm rãi đứng dậy, lui ra sau vài bước, rốt cục từ trạng thái kì quái khôi phục lại. Thần thái lại cùng bộ dáng lão nhân hiền lành trước kia hoàn toàn khác biệt, hai mắt như điện, sáng ngời hữu thần, đều ẩn chứa sắc bén uy nghiêm, cười nói với Vi Nhất Tiếu:

"Ha ha, ha ha, bảo hộ cũng thật chu đáo chặt chẽ. Đáng tiếc. Vẫn là muộn, muộn."

"Cái gì muộn?"

Vi Nhất Tiếu nắm chặt cổ tay Lâm Nhất Tần, trong lòng bỗng dâng lên một nỗi sợ hãi vô hình.

https://thuviensach.vn

Đồng Nãi cũng không đáp, tiếp tục cười nói:

“Tuổi trẻ, võ công lại cao cường, thông minh khó có được, lại cẩn thận. Ngay cả thuốc ta đưa đều thử qua từng cái đi?”

Vi Nhất Tiếu nghe được chuyện mình giấu diếm, trong lòng kinh ngạc, nhưng không ngừng cân nhắc, quá trình thử nghiệm thuốc không xảy ra sai lầm dị thường, chẳng lẽ là mãn tính…

“Không phải mãn tính. Thánh Thủ Đồng Nãi hạ độc, làm sao có thể dùng biện pháp ngu ngốc như thế?”

Đồng Nãi tựa hồ nhìn thấu ý nghĩ của Vi Nhất Tiếu, cười càng thêm đắc ý:

“Linh dược cửu chuyển hùng xà hoàn sư tổ truyền xuống thần hiệu vô cùng, trị bệnh đau bụng kinh cần gì những ba ngày?

“Ngươi cho nàng ăn cái gì?”

Vi Nhất Tiếu biết đã trúng chiêu, có kích động cũng vô dụng, trên mặt không lộ rõ buồn vui, thanh âm không lớn không nhỏ, ánh mắt nhìn Đồng Nãi đã lạnh băng đến cực điểm, sát khí như đao kiếm tỏa ra mãnh liệt.

Đồng Nãi lại không chút hoang mang, không chút sợ hãi, giọng nói êm tai, tựa hồ như đang kể câu chuyện xưa không liên quan:

“Lần thứ hai nhìn thấy hai người các ngươi, ta liền quyết định hạ dược.”

“Thật ra cũng thực khéo. Viên thuốc kia cùng cửu chuyển hùng xà hoàn thật giống, đến cả mùi cũng cay độc như nhau, chẳng qua quá trình luyện dài hơn mới sai phái các ngươi đi tìm cái gì gan gấu mật rắn.”

“Trên đường đi thật vất vả, cũng thật chờ mong đi?”

https://thuviensach.vn

“Ha ha, cho ta nhiều thời gian, cuối cùng luyện thành ‘Đoạn cân hủ cốt hoàn. ’

“Không tin xem huyệt Thiên Trì xem như thế nào? ’

Vi Nhất Tiếu nghe được ‘Đoạn cân hủ cốt hoàn’ năm chữ, nhất thời nhớ tới một người, đột nhiên hiểu rõ, cũng bất chấp cái gì bên ngoài, vươn tay ‘soạt’ xé xiêm y trước ngực Lâm Nhất Tần, chỉ thấy trên ‘huyệt Thiên Trì’ quả hiện vệt màu đỏ sẫm như máu.

Đồng Nãi nhe răng cười nói:

“Thần dược mới luyện thành, đương nhiên muốn tìm người đến thử. Chỉ là không nghĩ các ngươi quay trở về sớm vậy, hắn đã nhìn thấy cái gì nằm ngoài cốc đi!”

Vi Nhất Tiếu nhất thời như bị giội nước đá từ đầu tới chân, trước mắt một mảnh tối đen.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 43

An Ủi Lặng Thầm

Hắn cũng không quản sau lưng có địch nhân hay không, cánh tay vươn ra, cúi người ôm chặt lấy nàng.

Nàng bị ôm chặt đến không thở nổi, chỉ cảm nhận được hắn toàn thân run run, lồng ngực phập phồng.

Nếu hắn không nhìn thấy người nọ toàn thân xụi lơ như bùn đất, thảm trạng không giống hình người.

Nếu hắn không lật xem ‘huyệt Thiên Trì’ trước ngực người nọ cũng có vết sẫm giống vậy.

Nếu không nhìn thấy người nó nước mắt cuồn cuộn, không tiếng động khẩn cầu hắn giúp mình kết thúc tính mạng…

Lúc ấy là người khác.

Nhưng lúc này, vết đỏ sẫm như máu liền giống sứ giả câu hồn, xuất hiện trên ngực, trắng hồng tôn nhau, không thể vãn hồi.

Xương cốt đứt đoạn, vỡ vụn từng mảng.

Sống! Không! Bằng! Chết!

https://thuviensach.vn

“Ngươi cẩn thận như vậy, chắc hẳn cũng thấy vệt đỏ trước ngực người nọ đi.”

“Độc dược chỉ tồn tại bên trong kinh mạch, chỉ cần không thúc dục dược tính, liền cho đám súc sinh kia ăn bao nhiêu thuốc cũng không thể nghiệm ra độc dược.”

“Hủ cốt đoạn cân hoàn khi phát tác không thuốc nào trị khỏi, quay cuồng đau đớn ba ngày, xương cốt toàn thân đều vỡ nát. Ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không nâng nổi một ngón tay, nói cũng không nói nổi.”

“Ngươi xem nàng như trân bảo, không tiếc hao tổn mấy năm công lực cũng muốn cứu tính mạng nàng. Không biết thời điểm nàng sống không được, chết không xong, ngươi muốn chiếu cố nàng cả đời, hay có thể hạ ngoan tâm tự tay tiễn nàng một đoạn?”

Lâm Nhất Tần chỉ cảm thấy hai cánh tay đang ôm nàng siết lại thật chặt, cơ hồ muốn đem xương sườn nàng bẻ gãy.

Đồng Nãi đem lời nói tàn nhẫn ác độc nhất chậm rãi nói ra, tựa như thanh kiếm vô hình đâm thủng lục phủ ngũ tạng Vi Nhất Tiếu.

Lâm Nhất Tần biết bản thân trúng kịch độc cực kì quỷ dị, mệnh ở sáng tối, nhưng không tận mắt nhìn thấy thảm trạng của tiểu phu kia, tuy trong lòng hoảng sợ, so với Vi Nhất Tiếu vẫn còn nhẹ nhiều lắm.

Tuy nàng muốn quay người ôm an ủi hắn, lại không cách nào nhúc nhích, chỉ cắn chặt răng, giữ chặt thanh âm trong cổ họng, chờ Vi Vi khôi phục trấn định.

Đồng Nãi ngừng, nhìn Vi Nhất Tiếu vẫn bất động, dữ dằn cười nói:

“Bất quá, chỉ cần không thúc giục dược tính, hắn không khác gì người bình thường…”

https://thuviensach.vn

“Ngươi muốn ta làm gì?”

Thanh âm cực kì âm trầm, cực kì khàn khàn bật ra, cắt đứt lời nói Đồng Nãi. Vi Nhất Tiếu chậm rãi ngẩng đầu lên, nới lỏng tay, chậm rãi cởi áo ngoài, chậm rãi mặc lên người Lâm Nhất Tần, thủy chung không nhìn Đồng Nãi lấy một lần.

Bọn họ hỏi thăm rất nhiều y quán vùng phụ cận Khấu Châu, đám đại phu không cách nào trị liệu nội thương hàn độc, lại đều nói cho họ biết Thánh Thủ Đồng Nãi Hồ Điệp cốc có thể trị.

Xưa nay đồng hành tướng kị, đám đại phu kia vì sao trăm miệng một lời để cử lão phu nhân lai lịch quỷ bí, lại không phải người cùng phố phường?

Đồng Nãi mười năm trước đột nhiên xuất hiện, chuyên trị liệu các loại bệnh lạ hiếm gặp, lại trước nay chỉ nhìn người trong võ lâm, người thường vô luận bệnh trạng ra sao cũng không được Thánh Thủ khám chữa, vì sao lại cam tâm tình nguyện trị liệu chứng bệnh cho Lâm Nhất Tần?

Ở rừng Thần Nông, một người đồng dạng có lai lịch không rõ Bách Trường Phi, biết được nguyên liệu điều phối cửu chuyển hùng xà hoàn lại nhiều lần ý đồ thám thích người kê đơn thuốc, phải chăng có quan hệ cùng Đồng Nãi?

Tiều phu trúng độc ngoài cốc, vì sao nghie được đại danh vị y đạo cao thâm lại hiện lên thần sắc hoảng sợ hãi hùng đến cực điểm?

Trực giác hắn đã sớm hoài nghi, nhưng bệnh cấp tính loạn chạy chữa, có tia sáng le lói liền không dễ dàng buông tha, dù cho đủ loại nghi ngờ cũng không suy tính cẩn thận, chỉ có cảm giác kì quái vẫn thủy chung luẩn quẩn trong lòng.

Lúc này Đồng Nãi xé rách mặt nạ ngụy trang, đủ loại kì quái đột nhiên nảy lên trong lòng Vi Nhất Tiếu, giống như bầu trời đem hiện lên một tia

https://thuviensach.vn

chớp chói lòa, soi rọi mọi đầm lầy âm mưu.

Vi Nhất Tiếu trước sau suy nghĩ rõ ràng, biết Đồng Nãi tất vì muốn hắn làm việc gì khó khăn, mới có thể hạ độc Tiểu Lâm uy hiếp, nhưng nỗi lửa giận cơ hồ oanh tạc bùng nổ trong ngực, một câu cũng không muốn nói, mắt cũng không nguyện nhìn quái vật thể xác và tinh thần đều dị dạng.

Đồng Nãi thấy mục đích đã đạt được, mỉm cười nói:

“Ha ha, Vi thiếu hiệp quả nhiên thức thời. Nếu không phải xem ngươi võ công cao cường, lại không bỏ được người kia, lão hủ sao có thể dùng khí lực lớn như vậy luyện chế độc dược?”

“Ta muốn ngươi lấy đến một thứ, là nhẫn Thất Bảo. ’

“Chỉ cần lấy được nhẫn, ta liền giải độc.”

“Không biết rõ ngọn nguồn, nhẫn cũng không dễ dàng tới tay. Hắn ngươi cũng biết phái Tiêu Dao?”

“Nhẫn Thất Bảo kia vốn là tín vật truyền chưởng môn đời đời của phái Tiêu Dao.

Ta vốn là môn hạ phái Tiêu Dao tứ đại tông chi – Lôi Tông tông chủ, là tiền chưởng môn môn chủ tịch đại đệ tử. Bất luận dựa vào năng lực võ công hay thời gian nhập môn, vốn nhẫn chưởng môn nên truyền cho ta, mà tiện nhân kia…Sư phụ khí hẹp bất công, thủy chung không tín nhiệm ta, chỉ đưa ta bản bí kíp võ công, để ta tự tu luyện thành công rồi tiếp nhận môn phái.”

“Thần công ‘Bát hoang lục hợp duy độc tôn’ là Tiêu Dao sư tổ truyền xuống, độc nhất vô nhị, thậm chí có thể phản lão hoàn đồng, vĩnh trú thanh xuân, luận mười năm, thần công liền uy lực vô cùng. Ta lòng đầy vui mừng, chỉ nói tiện…sư phụ mới đưa bí kíp cho ta, ai ngờ…”

https://thuviensach.vn

Hai mắt dị dạng đột nhiên trợn to, tầng tầng lớp lớp nếp nhăn không ngừng run rẩy, thoạt nhìn tâm thần cực kì kích động, thanh âm run run, nói tiếp:

“Ai ngờ tiện nhân kia lòng mang ác ý, sớm đã muốn hại ta. Phái Tiêu Dao truyền thừa hơn hai trăm năm, ‘Bát hoang lục hợp duy độc tôn’ đã sớm không hoàn chỉnh, càng luyện về sau càng không được như mong muốn, cuối cùng ở năm hai tư tuổi tẩu hỏa nhập ma, kinh mạch nghịch chuyển, không chỉ võ công mất hết, bộ dạng ta cũng biến thành quái vật…”

Lâm Nhất Tần trong lòng không khỏi giật mình. Bà ta dáng người dị dạng, lưng còng, cánh tay chân cẳng đều tàn tật, thì ra vì luyện công mà tẩu hỏa nhập ma.

Không biết ‘Bát hoang lục hợp duy độc tôn’ nguyên lí gì, thế mà còn lợi hại hơn kĩ thuật hóa trang quái vật đặc hiệu của Hollywood.

Đồng Nãi nhìn Tiểu Lâm giật mình, cười lạnh nói:

“Ngươi biết ta bao nhiêu tuổi?”

Lâm Nhất Tần lắc đầu, thầm nghĩ lão bà ác độc không tám mươi thì ít nhất cũng bảy lăm.

Đồng Nãi nói:

“Ta năm nay chỉ có ba mươi lăm. Đồng Nãi a Đồng Nãi, bất quá tự giễu tuổi trẻ mà thôi. Nhìn xem bức tranh trong phòng đi, đây chính là bộ dạng trước khi tẩu hỏa nhập ma, chẳng phải so với ngươi mĩ mạo gấp trăm ngàn lần?”

Lâm Vi hai người nhất thời nghẹn họng nhìn trân trối, ít dám tin.

https://thuviensach.vn

Trên vách phòng treo hai ba bức chân dung, bọn họ lần thứ hai tới đây liền nhìn qua. Trên bức tranh đều vẻ thiếu nữ tầm mười ba mười bốn tuổi mĩ mạo, dung nhan tú lệ, tư thái lả lướt, thiên sinh cực mĩ, chỉ là mặt mày mang nét cười, có chút thành thục yêu mị, thoạt nhìn giống nữ tử tầm hai mươi tuổi.

Lúc này nghe Đồng Nãi giải thích 'Bát hoang lục hợp duy độc tôn' kì dị, mới biết được thì ra trên đời còn có loại võ công thần kì này, không những có thể làm cho người ta phản lão hoàn đồng, luyện sai còn khiến người ta hóa thành quái vật dị dạng.

Đồng Nãi tựa hồ lại lâm vào hồi ức, thanh âm lại trở nên ôn nhu như vậy:

"Ta cùng sư phụ tuổi không khác xa, là sư phụ, cũng là tỷ tỷ, cảm tình hai bên trước ăn vô cùng tốt, cùng ăn cùng đồng hành, tuy hai mà một, vô cùng thân thiết, chưa bao giờ cố kị ánh mắt người khác…"

"Cũng không biết vì sao, đột nhiên lại hận ta như thế, ta cũng không tranh đoạt chức chưởng môn, nàng cư nhiên ngoan tuyệt, bỏ xuống tình nghĩa hơn mười năm thâm sâu, dùng biện pháp giảo hoạt ngoan độc hại ta. Ta chỉ hận không thể lột da, rút xương, khiến nàng ta sống không được, chết không xong. Chỉ tiếc võ công ta hoàn toàn biến mất, nàng ta lại chết sớm, cừu hận không bao giờ báo được."

"Ta từ đây hận nhất nhìn thấy đám uyên ương tình thâm nghĩa trọng. Nếu ta không chiếm được, cũng đừng hòng nhìn thấy người khác chiếm được!"

(Ách, đọc đến đây có chút ngờ ngợ, nói đi nói lại một hồi, chẳng lẽ Đồng Nãi là thuộc dòng bách hợp sao, vì yêu sinh hận???!!, tác giả này cũng quá YY đi, hết couple Dương Tiêu-Cô Hồng Tử đến couple nì…- _ -!)

https://thuviensach.vn

“Sư phụ trước khi chết đem chiếc nhẫn giấu đi, tứ tông Tiêu Dao đều không ai tìm thấy, ai cũng không phục, tranh đấu vẻn vẹn mười năm. Ta võ công mất hết, môn nhân không ai nghe hiệu lệnh, không thể không cải danh đổi họ, ở Hồ Điệp cốc ngủ đông mười năm. Ngay cả hai cái đồ đệ kia cũng không biết ta là môn nhân phái Tiêu Dao.”

“Ta tung tin về Thánh Thủ, chỉ đợi tìm được cường nhân võ công cực cao, giúp ta cướp chiếc nhẫn. việc này hệ lụy phức tạp, thù hận sâu đậm, vất vả tìm rất nhiều người cũng chưa thể thành công. Thân thể ta càng ngày càng già yếu, chỉ biết cuộc đời này vô duyên, ai ngờ ba tháng trước nhìn thấy các ngươi, liền biết các ngươi là người ta muốn tìm.”

Vi Nhất Tiếu con ngươi đen lóe hàn quang, lạnh lùng nói:

“Thế thì như thế nào, ngươi cho rằng lấy được chiếc nhẫn kia, giải độc, ngươi còn giữ nổi tính mạng sao?”

Đồng Nãi hạ tay, tháo bao tay bạc ra, để lộ bàn tay trái. Lâm Nhất Tần “A” lớn, bị bàn tay khủng bố đên cực điểm dọa đến kêu thất thanh.

Bàn tay như bị lửa nướng qua, ngón tay trơ ra, đen xì, vặn vẹo, khô héo như cây chết, cơ thịt cùng gân cốt đều lộ ra ngoài, ngón tay vừa động, cơ bắp mạch máu liền thình thịch nảy lên, trông như vô số giòi bọ leo lên da thịt, không ngừng rung động.

Đồng Nãi thần sắc kích động cực hạn, gần như bệnh tâm thần tru lên nói:

“Biến thành quái vật xấu xí ghê tởm, ta đã vốn sớm không thiết sống trên đời, chỉ có chiếc nhẫn chưởng môn kia là vật chấp nhất, ngay cả không làm chưởng môn, chết cũng phải mang theo chiếc nhẫn kia mới thôi!”

Nói đoạn, ‘phập’ một tiếng, không chút do dự rút dao chặt đứt ba ngón tay trái, máu tươi chảy ra đầy bàn, tích tụ đầy mặt đất.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần bị trường hợp huyết tinh tự mình hại mình dọa đến run rẩy, nắm chặt tay áo Vi Nhất Tiếu, ánh mắt không cách nào rời khỏi ngón tay đứt rời đầm đìa máu kia.

Chỉ thấy Đồng Nãi phảng phất không cảm thấy đâu đớn, cũng không cầm máu, đưa đao để dưới chân Vi Nhất Tiếu, cuồng tiếu nói:

“Thân thể xấu xí ta sớm đã không cần, chỉ cần ngươi đem chiếc nhẫn đến đây, rạch mặt khoét mũi, lột da rút xương, muốn trói muốn giết đều tùy!”

Hai người từ nhà tranh đi ra, sắc trời dần trầm xuống, mây đen tụ tập dần đần, bên tai đã ẩn ẩn tiếng sấm rầu rĩ rung động, xem ra rất nhanh sẽ có mưa to.

Vi Nhất Tiếu không tiếng động, gắt gao nắm chặt cổ tay Lâm Nhất Tần lôi kéo nàng ra ngoài cốc. Từ lúc họ bắt đầu đi cùng nhau, Vi Nhất Tiếu luôn thong thả đi sau, lần này lại vội vàng mà đi, túm tay Tiểu Lâm mà chạy.

Lâm Nhất Tần không nhìn thấy vẻ mặt hắn, chỉ cảm thấy cổ tay bị Vi Nhất Tiếu nắm sắp gẫy, biết cảm xúc hắn hỗn loạn đến cực điểm, trong lúc vô thức mới hạ thủ không biết nặng nhẹ, tức thời nàng cũng không lên tiếng, tay chỉnh lại quần áo, vội đi theo hắn ra ngoài cốc.

Đợi ra đến ngoài Hồ Điệp cốc, trên trời mây đen đã tụ đầy, xung quanh hôn ám khó phân biệt. Không trung đột nhiên lóe lên tia chớp, tiếng nổ ầm ầm, tia sét từ mây đen lóe ra, chiếu sáng xung quanh trong nháy mắt.

Ngay tại ánh sáng chói lòa trong nháy mắt đó, Vi Nhất Tiếu nhìn thấy gò đất xa xa bên bụi cây ngoài cốc, là nơi chôn thân của tiều phu bị thử thuốc kia.

https://thuviensach.vn

Trước mắt Vi Nhất Tiếu nhất thời hiện lên cảnh tứ chi xụi lơ, gò má vặn vẹo, thần sắc thống khổ.

“khi phát tác không thuốc nào trị khỏi, quay cuồng đau đớn ba ngày, xương cốt toàn thân đều vỡ nát…”

“Không biết thời điểm nàng sống không được, chết không xong, ngươi muốn

chiếu cố nàng cả đời, hay có thể hạ ngoan tâm tự tay tiễn nàng một đoạn?...”

“Nếu thật sự nàng rơi vào thảm trạng như vậy…”

“Liệu có thể hạ quyết tâm tự tay tiễn nàng…”

Khắp nơi tiếng sấm ầm ầm vang không dứt, Vi Nhất Tiếu lại như điếc, trong tại vọng lại đều là những lời nói ác độc kia của Đồng Nãi. Nỗ lực đi đến đây, rốt cục không chống đỡ nổi nữa, tứ chi vô lực, buông tay nàng, không tự chủ được ngã ngồi lên tảng đá ven đường, đầu cúi thấp chôn trên đầu gối.

Trên đất đã có vài mảnh ẩm ướt, có lẽ do mưa dần tí tách rơi.

Vi Vi, rốt cục cũng có lúc không chống đỡ được a…

Đừng cậy mạnh, đừng chuyện gì cũng đều một mình gánh vác, đừng tự bức bách chính bản thân mình…

Em đáp ứng đi cùng chàng, sẽ cùng chàng gánh vác…

Chậm rãi quỳ xuống, mở rộng vòng tay, đem hắn ôm vào ngực.

Từ cánh tay nàng truyền đến run run, là bi thương phẫn nộ bị đè nén phát ra tự đáy lòng hắn. Nàng thở dài, đem hắn ôm càng chặt.

https://thuviensach.vn

…Thịch, thịch, thịch, thịch…

“Chàng nghe thấy sao, tim, còn đang đập.”

“Em vẫn còn sống, sống rất rất tốt.”

“Chỉ cần tìm được chiếc nhẫn đưa ra, liền không còn uy hiếp nữa.”

“Bà ta sẽ không dễ dàng xuống tay đâu.”

“Bất quá chỉ là tìm chiếc nhẫn bị giấu đi thôi mà. Trước đây chúng ta cũng ham thích tìm các loại tài bảo (tiền tài bảo vật) bị cất giấu đó thôi… Đây là sở trường đó nha, không có loại đồ gì làm khó được em đâu.”

“Cho dù là cơ quan cạm bẫy gì, với khinh công của chàng, thứ gì cũng là vô nghĩa thôi.”

“Em sẽ bình an, chắc chắn chúng ta sẽ không sao. Em đã nói muốn đi cùng chàng, liền nói được làm được.”

“…Chàng không tin em? Hay không tin chính bản thân mình?”

“Em chắc chắn sẽ giống bay giờ, sống thật tốt thật tốt, chắc chắn sẽ luôn ở bên chàng…”

…thịch, thịch, thịch, thịch…

Tiếng sấm ầm ầm vang không dứt, tiếng mưa càng lớn, nhưng cũng không vững vàng bằng tiếng trái tim đập bên tai, kiên cường như vậy, dùng sức đập, tỏa ra năng lượng cùng ấm áp vô tận…

Sau một lát, Vi Nhất Tiếu nhẹ giọng cười cười, thấp giọng nói:

“Hắc hắc, tìm bảo tàng là sở trường, sao lúc quật mộ nàng lại sợ thành như vậy?”

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên khóe miệng không ngừng run rẩy, lòng thầm nghĩ tâm tình tốt lên bình tĩnh rồi liền bắt đầu độc miệng đúng không, nói ngược lại:

“Quật mộ cùng tìm bảo tàng không giống nhau a. Một việc là phá hư, một việc là kiếm tiền. Hơn nữa…”

“Có võ công không sợ mưa rơi…”

“Nhưng trước ngực lão tử vẫn đang ở trạng thái không che gì! Chàng tính toán muốn mượn tới lúc nào? !”

Vì thế con dơi nào đó hậu tri hậu giác cảm thấy xúc giác quả nhiên lớn lên không ít, cũng chợt hiểu ra trừ tiếng tim đập an ủi, bản thân cũng vô tình ‘bị’ 32C an ủi thêm…

Cái gọi là phúc họa cùng hưởng, họa là chỗ dựa của phúc

Trong tiếng sấm vang trời, Batman (người dơi) phun lửa oanh liệt xuất thế.

Đáng tiếc vẻ mặt kia hệt như bị sét đánh.

Vi Nhất Tiếu đem tấm áo choàng vô cùng không có trách nhiệm nghề nghiệp mà bọc chặt Lâm Tiểu Tiên lại, không khác gì trói gô phần tử phạm tội xâm hại thuần phong mĩ tục, tiếp theo không nói một lời, vác bạn học Tiểu Lâm đang bị trói thành một bó chạy vội về nơi để xe, nhét vào xe, dùng sức đóng cửa xe đến rầm.

Bạn tiên nào đó bị tống vào ghế sau, lăn qua lăn lại, lộn lên lộn xuống, lăn tới lăn lui, cánh tay thật vất vả mới thoát khỏi quần áo trói buộc.

“Rầm”, cửa xe mở.

Chỉ thấy bạn học Vi Nhất Tiếu đưa lưng về phía Wild Bỏa, đứng sững sờ trong mưa to gió lớn, dáng người ngạo nghễ cao ngất có loại khí độ độc

https://thuviensach.vn

lập khác thường.

Đáng tiếc…囧

“Hì hì, tự tay chàng xé…Chẳng lẽ không đẹp sao?”

Lâm Tiểu Tiên cười trộm đến tắt thở, vui vẻ kéo tay áo Vi Vi, không đến nháy mắt lại bị đẩy vào xe.

“Rầm”, cửa xe đóng.

“Rầm”, cửa xe lại mở.

Chỉ thấy bạn học Vi Nhất Tiếu vẫn tiếp tục đưa lưng về phía lợn rừng (Wild Boar), ngạo nghễ đứng thẳng trong mưa to gió lớn, tựa hồ đối điện với địch nhân võ công tuyệt đỉnh, lập tức liền giao thủ (đánh nhau)

Đáng tiếc hắn chỉ mặc trung y ướt đẫm, quần áo dính sát vào người

“Vi Vi…chàng cũng bị ướt rồi, thay quần áo đi…”

Chưa nói xong lại bị bao thành con nhộng nhét vào xe lại, cửa xe lại đóng.

Bạn diễn không phối hợp, nhiều lần cự tuyệt, một màn đêm mưa thay quần áo phần thẹn thùng mê hoặc xem ra không diễn nổi. Lâm Tiểu Tiên buồn bực cởi quần áo ướt đẫm, thay đồ sạch sẽ.

“Ba”, cửa xe lại mở.

“Em thay xong rồi…Chẳng lẽ chàng định ở ngoài hóng mưa sao?” Dù tuổi còn trẻ, dầm mưa nhiều cũng khó tránh sinh bệnh.

Bạn học Vi Nhất Tiếu do dự một hồi, cảm thấy nhiệt độ sôi trào trong máu đã bị mưa dập bớt, cuối cùng mở cửa trước cúi đầu tiến vào xe, ngồi

https://thuviensach.vn

trên ghế phó lái, cũng không quay đầu nhìn về ghế sau.

Tên ngoài hành tinh vô sỉ nào đó hai mắt tỏa sáng, lập tức ân cần nhoài người cầm khăn lau mặt cho hắn. Được rồi, mê hoặc không thành, liền tự tay tận mắt thay quần áo cũng coi như đền bù được chút ít ~.

Lâm Tiểu Tiên trong lòng hát vang: "Cởi cởi áo khoác (thì hiện tại hoàn thành – Present perfect tense) ~ cởi cởi áo (thì tương lai – Future tense) ~ cởi cởi hết ~~ (…)", chỉ kém nhào lên đích thân hỗ trợ cởi.

Nàng chờ mong mòn mỏi, Vi Nhất Tiếu lau mặt sạch sẽ liền ngồi nhập định bất động như lão tăng.

Lâm Tiểu Tiên chờ nửa ngày cũng không thấy hắn có khuynh hướng cởi cởi, rốt cục nhịn không được mở miệng nhắc nhở:

"Vi Vi, không thay quần áo ướt sẽ cảm mạo~"

Nàng không hề hay biết ánh mắt sáng rực đã để lộ bản tính sắc lang (sói háo sắc).

Vi Nhất Tiếu khóe miệng nhẹ nhàng run rẩy, nỗ lực duy trì giọng điệu bình tĩnh nói:

"…Sẽ không, võ công luyện nhiều năm như vậy cũng không phải luyện không."

"Khụ… đừng chủ quan, nơi quê nhà ta có câu nói 'chỉ có ngu ngốc mới chưa từng bị cảm mạo."

(Câu này lần đầu tui nghe à nha >_

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 44

Y Phục Dạ Hành

Hai người ăm cơm trưa, trở lại khách điếm tối qua đặt phòng, bước vào đại sảnh, liền cảm thấy không khí không đúng.

Chỉ thấy trong đại sảnh bảy tám cái bàn đều đầy người ngồi, những người này dạng gì cũng có, xấu có đẹp có, hiệp khách quần áo gọn gàng có, lão ông râu dài bay bay có, cũng có người tóc dài tung bay, lại có dạng hòa thượng đầu bóng loáng, có người giống như người đi đường bình thường, có người mặc trang phục hình thù kì quái, trông như dân tộc thiểu số ở biên cương.

Hơn hai mươi người kì quái cùng tụ tập một nơi, vốn nên ầm ĩ tranh cãi ồn ào, nhưng những người này sắc mặt ngưng trọng, cũng không nói chuyện với nhau, giống như căn bản không biết người khác.

Tiểu nhị chạy tới chạy lui bưng trà nước, bọn họ chỉ gật đầu, cũng không uống thật.

Lâm Nhất Tần nhìn ống trúc bên người lão ông, bên trong lúc nhúc đầy những con vật còn sống đang ngọ nguậy, không biết là độc trùng gì. Xem ra bọn họ cũng đang phòng bị lẫn nhau.

Vi Nhất Tiếu đem Lâm Nhất Tần kéo ra góc, thấp giọng hỏi tiểu nhị:

https://thuviensach.vn

“Thử hỏi, ngồi kia là loại người nào, thoạt nhìn sắc mặt không dễ coi nha.”

Tiểu nhị chớp mắt, cười nói:

“Hàng năm vào lúc này, rất nhiều dạng người tới phủ Tùng Giang dừng chận, may mà hai vị hôm qua đã đặt phòng, nếu không bây giờ đã không còn phòng ở, khách điếm trấn trên đều bị bọn họ thuê đầy đâu. Bất quá bọn họ vừa không ăn uống gì, cũng không thích người khác hỏi thăm, khách quan không nên trêu chọc bọn họ, họ cũng không phải hạng thiện lương gì.”

Nói đoạn vụng trộm chỉ chỉ một người vạm vỡ, dưới chân hắn là một bao bố lớn dài hình vũ khí, rất có thể là cây đao lớn.

Vi Nhất Tiếu đưa chút phí hỏi thăm cho tiểu nhị, lôi kéo Lâm Nhất Tần lên lầu trở lại khách phòng.

Cửa phòng đóng, Tiểu Lâm nhịn không được nói:

“Xem ra đàn quần áo lố lăng kia chính là người phái Tiêu Dao, kia Vạn Tiên đại hội chắc cũng sắp đến.”

Vi Nhất Tiếu gật đầu, thấp giọng:

“Không sai, bọn họ đều là người biết võ công, tai mắt thật linh hoạt. Từ đây chúng ta nói chuyện phải cẩn thận, ngay cả trong phòng cũng không được lớn tiếng nói chuyện trọng yếu.”

Hai người đóng của sổ cửa chính, lấy ra bản phác thảo bia đá, bắt đầu nghiên cứu

“Chữ ‘khống’ cùng chữ ‘hạc’ chẳng có liên quan gì thôi, chẳng lẽ là trùng âm hoặc chơi chữ?”

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên đem ghép vần Hán ngữ viết ra giấy nháp, lại bắt đầu di di xóa xóa.

Vi Nhất Tiếu nhíu mày nói:

“Thật ra cũng tính là có liên quan. ‘Khống hạc’ ý nói kỵ hạc (cưỡi hạc), tiên nhân cưỡi hạc, bởi vậy thường dùng ‘khống hạc’ để chỉ hoàng đế hoặc thân binh, hiện tại trong triều đình còn có Khống Hạc quân. Chẳng lẽ chiếc nhẫn ở trong tay triều đình…”

Người Nguyên bạo ngược, người Hán Trung Nguyên hận thấu xương, bởi vậy đại quan triều đình vì phòng ngừa bị người có võ công ám sát liền bỏ ra số tiền lớn mời cao thủ tới bảo hộ, Vi Nhất Tiếu từng ăn qua chút đau khổ từ tay bọn chó săn này, cơ hồ gần mất mạng. Nếu chiếc nhẫn thật sự ở trong tay bọn họ, muốn hạ thủ thật không dễ dàng.

“Phái Tiêu Dao trước nay hành tung quỷ bí, ý chưởng môn phải chăng muốn người trong môn phái đầu quân cho triều đình?”

Lâm Nhất Tần nhìn Vi Nhất Tiếu, thấy hắn sắc mặt ngưng trọng, biết hắn mỗi lần nhắc đến chính trị sẽ trở nên nghiêm túc, vỗ vỗ bả vai hắn nói:

“Đừng nghĩ khó khăn vậy thôi, em đoán chắc không phải vậy. Chưởng môn tiền nhiệm muốn đem nhân truyền cho nhân tài thích hợp mới đem nó giấu đi. Nếu là cho triều đính, cần gì chỉ cho môn nhân tấm bia ám chỉ địa điểm giấu nó đâu? Lại nói nếu Khống Hạc trực tiếp rõ ràng chỉ triều đình, làm gì đến mười năm qua phái Tiêu Dao cũng không quy thuận đó thôi.”

Vi Nhất Tiếu giật giật khóe miệng, nhàn nhạt cười nói:

“Nếu cùng đồng tâm, cũng không tranh đấu đến tận giờ. Như vậy nàng nghĩ Khống Hạc là ý gì?”

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên nằm phục trên bàn, dùng bút bi xẹt qua xẹt lại trên giấy, ngơ ngác nói:

“Khống hạc không biết, bất quá nếu là hạc khống thì…”

Đối với XX khống mà nói, chính là xuất phát từ Tiếng Nhật, ý chỉ XX tình kết, là cực độ thích một thứ gì đó, ví dụ như ngự tỉ khống (mê đắm ngự tỉ), chính thái khống (thích bé trai), loli khống (thích mấy nàng looli). Nhưng hạc khống --- vô cùng vô cùng thích hạc? Chẳng phải càng thái quá sao…

Lâm Tiểu Tiên sợ Vi Nhất Tiếu lại cười nhạo mình thất học, cũng chưa đến mức không biết xấu hổ mà nói ra, lạy vẽ nguệch ngoạc trên giấy một loại chim không rõ hình thù, không đâu vào đâu, rầu rĩ nói:

“Không sao, từ này vốn cũng có điển cố thôi. Đáng tiếc Tạ Tốn không ở đây, không có từ điển sống để tra.”

Thế nhân không ai toàn vẹn, thế mà Tạ đại miêu không chỉ có mặt đẹp, dáng tiêu chuẩn, đầu óc còn thật tốt, cơ hồ đã gặp là không quên, nói về lịch sử các triều đại cứ quen thuộc như chuyện hậu viện phòng bếp nhà hắn vậy. Thật sự người so với người càng khiến người ghen tị chết nha…

Vi Nhất Tiếu quay đầu, cười nói:

“Thế nào, nhớ hắn?”

Lâm Tiểu Tiên trên giấy lại vẽ một con sư tử lông rậm nói:

“Đúng vậy, thời điểm này nếu gặp được tên thiếu tâm nhãn (thiếu quan tâm – chị ấy nhớ lại hồi anh Tạ bỏ vợ mang thai ở nhà đi quật mộ người khác đó) kia, cả nhóm liền vui vẻ thoải mái hơn.”

https://thuviensach.vn

“Tạ huynh trong nhà đã có kiều thê ấu tử (vợ hiền con nhỏ), tự nhiên không thể đi xa như trước.”

(Vi Vi, ta biết ngươi cố ý nhắc nhở ET đại miêu đã có vợ nha…)

“Hừ, cái gì thê nhi (vợ con), hắn sớm muộn gì cũng muốn bỏ qua, đi gia nhập…”

Lâm Nhất Tần trong lòng chợt giật mình, nhanh chóng im miệng, đem giấy vẽ nguệch vo tròn ném đi, nói:

“Đừng lãng phí thời gian, nhanh giải mật mã mới quan trọng hơn!”

Nàng hoàn toàn mặc kệ mình mới chính là người lạc đề.

Hai người cửa cũng không ra, vắt hết óc, dùng hết xấp giấy nháp, đoán thêm được mấy cái ý nghĩa nữa cũng không thấy cái nào đáng tin.

Lâm Tiểu Tiên đem tóc cào xù, tóc quăn bồng lên như bờm sư tử, uể oải nói:

“Không có google, không có baidu, ngay cả từ điển cũng không có, chỉ dựa vào tri thức tư liệu dự trữ, làm sao đoán ra a…”

Vi Vi cười nói:

“Người phái Tiêu Dao đoán mười năm còn chưa kết quả, hai chúng ta mới nửa ngày sao có thể thành? Bất quá bọn họ tất nhiên đã điều tra nghe ngóng rất nhiều nơi…Không bằng…”

Lâm Tiểu Tiên xem răng nanh con dơi nào đó lóe sáng, đột nhiên có cảm giác đồng nghiệp cách mạng kích động, lập tức từ ghế tựa nhảy bật lên:

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy a đúng vậy! Đám đồng sự Đồng Nãi biến thái, chuẩn bị tốt chờ chúng ta đến hái đi!”

Lần thăm viếng ban đêm này ý nghĩa quan trọng hoàn toàn khác trước, không chỉ gánh vác tính mạng Tiểu Lâm, mục tiêu lại càng không giống người bình thường trước đây, mà là người trong võ lâm có thêm gien tiến hóa đa nghi.

Lâm Tiểu Tiên quyết định trước khi ra trận đón địch, cần chuẩn bị tốt cho hành động trọng đại.

Trong võ hiệp thường xuyên xuất hiện vài loại đồng phục, một loại là áo bào trắng bay bay như tiên của Dương Tiêu, loại khác chính là màu cùng bóng đêm hợp thể. Trắng đen hai màu cơ bản đều xuất hiện trong các tình tiết võ hiệp, vô luận hiệp khách là lão hiệp hay thiếu hiệp, vô luận chính phái hay nhân vật phản diện.

Hiệp nữ trẻ tuổi, đeo tấm vải sa đen che mặt, lộ ra đôi mắt sáng ngời đầy tinh thần, che mặt tỳ bà, hơn nữa trang phục bó sát nổi bật dáng người…Thật sự là một trong ba cảnh đẹp nổi tiếng võ lâm oa ~~.

Lâm Tiểu Tiên đã sớm mơ ước từ lâu, đáng tiếc ‘dạo đêm’ cũng không cần gióng trống khua chiêng, khó có cơ hội, sao có thể buông tha? Tức thời nàng liền hướng Vi Vi đưa ra yêu cầu:

“Muốn mặc, đeo thêm cả khăn che mặt loại này cơ!”

“Ha? Mặc cái kia làm gì?”

“Bởi vì phải vậy, đây là đạo lí khoa học.”

“…Có đói bụng không? Đi mua đồ ăn nhé.”

“Tốt tốt, thuận tiện làm một bộ y phục dạ hành~”

https://thuviensach.vn

“…”

Vi Nhất Tiếu bị quấn đến mức không còn cách nào, chỉ có thể mang theo ‘đồng phục khống’ xuất môn. Lâm Tiểu Tiên cao hứng nói:

“Như vậy chúng ta ăn cơm trước, dựa theo kích cỡ lúc ăn no làm quần áo tương đối tốt~”

“Kích cỡ quần áo không hà khắc như vậy.”

“Nhưng y phục dạ hành là quần áo bó a!”

Chúng váy dài áo dài nàng đã sớm mặc đến phiền, trong lòng người nào đó đao phác họa bộ dáng bộ quần áo không giống người thường.

Vi Nhất Tiếu chau mày, từ chối cho ý kiến, mang nàng đi ăn no xong, mới đến tiệm thợ may nho nhỏ gần đường cái.

Lâm Tiểu Tiên ngạc nhiên nói:

“Đợi chút, đây là tiệm quần áo may sẵn, sao có sẵn y phục dạ hành?”

Vi Vi cười nói:

“Nàng cho rằng y phục dạ hành là hiếm lạ sao, yên tâm, khẳng định có bán.”

Nói đoạn lôi kéo nàng vào tiệm.

Lâm Tiểu Tiên mờ mịt, nói người trong võ lâm chiếm tỉ lệ phi thường nhỏ trong tổng số dân cư, người có ham mê ‘dạo đêm’ không nhiều lắm, chẳng lẽ năm này lưu hành cosplay, bản thân mình sớm đã lạc hậu?

Mắt thấy Vi Nhất Tiếu cùng lão bản bán quần áo thấp giọng nói vài câu, lão bản kia kìn Tiểu Lâm từ cao xuống thấp, cười cười liền vén mành tiến

https://thuviensach.vn

vào trong, chỉ lát sau liền mang ra một bao giấy, đặt lên tay Vi Nhất Tiếu.

Hai người đi ra cửa hàng, Tiểu lâm nhìn chằm chằm bao giấy phổ thông đến cực điểm, nhịn không được mở miệng hỏi:

“Chàng xác định đây là y phục dạ hành? Có cả khăn che mặt?”

Vi Vi cười nói:

“Thật đúng hoàn chỉnh, đầy đủ trang phục và đạo cụ.”

“Làm sao biết mặc có vừa không?”

“Hì hì, về thử liền biết~”

Lâm Tiểu Tiên nửa tin nửa ngờ cùng hắn quay trở lại khách điếm. Vi Nhất Tiếu ngồi trên ghế, vẫy ta cho nàng đi thử quần áo. Tiểu Lâm lòng đầy chờ mong có thể khiến Vi Vi kinh sợ, cầm bọc quần áo trở lại phòng nhỏ của mình.

Một lát sau…

“Vi! ! Nhât! ! Tiếu! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !”

Chỉ nghe thanh âm sư tử rống giận kinh người, xuyên qua vách tường, từ gian phòng kia vọng lại. Lâm Tiểu Tiên cầm lấy bao giấy đã rách nát lao tới, chỉ thấy nàng mắc một bộ quần áo xám không xám, lam không lam, tay áo cùng quần dài ngắn tuy vừa vặn, nhưng độ rộng lại phì to như thể nhét thêm được mười cân thịt nữa, trên thận lại càng phình ra như bao tải, dù có thắt eo cũng không nhìn ra nổi đằng trước cùng sau lưng có gì khác nhau.

“Lão tử muốn là y phục dạ hành cùng khăn che mặt! ! ! Rốt cục đây là cái thứ gì? ? ? ! ! !”

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu quả nhiên bị kinh sợ, cười đến nghiêng ngả trên đất, ngay cả nói cũng không nói liền mạch: “Cái khăn che mặt, có, có…”

Giũ bao rách nát kia, từ trong rút ra khăn trùng cùng màu, quấn chặt từ từ đỉnh đầu xuống hết mặt. Vì thế, Ninja loạn chính tông ngang trời xuất thế!

Lâm Tiểu Tiên khoác tấm da chuột hoàn toàn không phù hợp với giấc mộng, đứng trong phòng tức giận đến phát run.

Vi Nhất Tiếu ngã ngồi trên ghế tựa, cười đến toàn thân run rẩy, ôm bụng cười nói:

“Khụ, ha ha, rất, rất lợi hại. Lâm hiệp…không cần ra tay… ‘con dơi’… đã…đã tẩu hỏa nhập ma, không thể chống đỡ…thật sự là…thiên hạ vô địch a~~”

Đến khi Lâm Tiểu Tiên đem khăn trùm đầu hiệu lão bà bà bán trứng gà kia vứt bỏ, hai tay níu chặt cổ áo hắn, dùng hết sức lay người, Vi Vi quả nhiên vô lực phản kháng, cơ hồ muốn từ ghế tựa lộn nhào xuống đất.

Kỳ thực y phục dạ hành cũng không phải tối đen như trên phim truyền hình, mà là màu xám, xanh đậm, hoặc xanh. Loại màu sắc này trong bóng đêm càng thêm ẩn nấp, bởi vậy y phục dạ hành đều không cần làm theo yêu cầu đặc thù, chỉ cần có màu sắc thích hợp, không bị làn váy rườm rà trói buộc là được rồi, thời điểm mấu chốt còn có thể ngụy trang là người tu hành.

Đợi cho Vi Nhất Tiếu giải thích xong, Lâm Tiểu Tiên vẫn nổi giận đùng đùng, người có ý định phá hư giấc mộng tuyệt đối là kẻ tội ác tày trời:

“Màu xám thì thôi đi, tại sao lại rộng như vậy? Không phải chàng cố ý chứ?”

https://thuviensach.vn

“Hì hì, đương nhiên để tiện cho Lâm hiệp dùng rồi, bản đồ này, di động này, cờ lê này, tất cả đều mang theo được, chờ khi trộm được thứ gì quan trọng, tùy tay có thể nhét vào quần áo~”

Kỳ thực y phục dạ hành tốt nhất vẫn là tay áo hẹp ngắn linh hoạt, chẳng qua trung khuyển nào đó ngay cả cổ cũng không để Lâm Tiểu Tiên lộ ra, sao cho nàng mặc quần áo bó sát được? Bất quá là thực hành giữ lấy lãnh thổ mà thôi…

Đêm đó Vi Nhất Tiếu đem nội dung cơ bản của chương trình ‘Làm thế nào rình trộm người trong võ lâm mà không bị phát hiện’ truyền thụ, liền mang Lâm Nhất Tần im hơi lặng tiếng từ cửa sổ bay ra, nhẹ nhàng đứng trên nóc phòng cách vách…

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 45

Dưa Chuột Cùng Hoa Cúc

Vi Nhất Tiếu cùng Lâm Nhất Tầm đem ba điều tám luật quy tắc rình trộm đọc thật kĩ, lại cố ý hỏi thêm:

“Cơm chiều ăn no chưa?”

“Làm chi, rình trộm xong lại đi ăn khuya?”

“Không, nếu đang ở trên nóc nhà mà bụng lại thầm thì kêu, ta liền lập tức ném nàng vào phòng.”

“…Kia chờ chút, để em ăn khối bánh đã…”

Mọi sự xong xuôi, chỉ thiếu hành động.

Đợi cho mảnh mây bạc che khuất ánh trăng, con dơi lớn màu xanh mang theo cai bánh bao Ninja, từ phòng 066 tầng hai chi nhánh Duyệt Lai khách sạn bay ra, đẩy cửa cũng không hề phát ra tiếng vang, nhẹ nhàng đáp lên nóc phòng 818…

Không ngoài dự liệu, người trong phòng đêm khuya vẫn chưa đi ngủ, ba nữ tử trẻ tuổi cùng một bà lão tuổi già ngồi dưới ánh đèn xem xét một tờ giấy Tuyên Thành, đúng là bản phác thảo khối bia ‘Khống hạc’ kia, vô cùng nghiêm túc nghiên cứu, giấy vẽ bị soi đến muốn rách.

https://thuviensach.vn

Bà bà kia vẻ mặt sắc bén, hạ giọng răn dạy hồng y nữ tử:

“A Mai, năm đó là ta cầu xin Bách Lý tông chủ ngoại lệ đề bạt ngươi đến vị trí đường chủ, hiện thời đã qua ba năm, ngươi vẫn không giải được bí ẩn này, lão thân biết nói thế nào với lời tông chủ giao phó? Ngươi cho là vị trí này để ngươi ngồi không? !”

Nữ tử tên A Mai kia cúi đầu, ngôn ngữ tuy cung kính, nhưng giọng điệu lộ rõ oán giận không cam lòng.

“A Mai khẩn cầu Điền bà bà thư thả chút thời gian. Hiện đã bắt được đào kép năm đó có quan hệ với tiền chưởng môn, tin tưởng không đến ba tháng nữa, nhất định tìm được nơi giấu chiếc nhẫn.”

Điền bà bà hừ lạnh, nhịn lục y nữ tử, trầm giọng hỏi:

“A Trúc, thế nào?”

Lục y nữ tử đảo mắt nhìn A Mai, thanh âm chanh chua truyền đến:

“Bắt được từ năm trước, tỷ tỷ làm việc cũng thật nhanh, hiện giờ vẫn đang do thám. Đơn giản là từ mấy trăm năm trước, hoàng quyền có tổ chức bí mật tên ‘Khống hạc’, liền cho rằng tổ chức này có liên quan đến thứ chưởng môn cầm trong tay, chỉ sợ tỷ tỷ giải thích hai chữ ‘Khống hạc’ này, hẳn có điều sai lầm đi.”

Một câu hai câu không ngớt tỷ tỷ, khẩu khí lại không có chút tôn trọng, lại nháy mắt nhìn nữ tử khác. Người kia lúc này hát đệm nói:

“A Mai tỷ tỷ mĩ mạo đa tình lại thông minh, là nhân tài trong nhóm chúng ta, làm việc chưa từng có gì bất ổn, chỉ là thấy tên tiểu bạch kiểm này tuấn tú, sợ rằng thương hương tiếc ngọc không nỡ xuống tay, ép hỏi cũng nhẹ bớt một hai phần đi?”

https://thuviensach.vn

A Mai nhất thời tức giận đến phát run, lại bởi vì thủ trưởng ở bên không tiện phát tác, gằn giọng nói:

“A Mai hành sự bất lực, theo lý nên bị phạt. Chỉ cầu bà bà soi xét, đừng để đám người hắt nước bẩn lên người khác!”

“Đủ! Thật cũng được, giả cũng được. Tra không được chỗ giấu chiếc nhẫn, liền không có quả tốt mà ăn đâu. Tự bản thân đến gặp Bách Lý tông chủ giải thích đi!”

Nói đoạn, bà bà liền xoay người rời đi. Trong phòng còn lại ba người tiếp tục châm chọc khiêu khích nhau, sau lại dần dần phát triển đến công kích thân nhân tới mức khó nghe!

(à, là ‘xúc phạm’ tới cha mẹ đó mà!)

Tổng kết lại việc nghe cửa sổ phòng 818 kết quả là: triều Võ Tắc Thiên từng bố trí một cơ cấu vô tiền khoáng hậu (trước nay chưa từng có) tên gọi ‘Khống hạc phủ’, Trương Dịch Chi được phong làm chưởng quản hậu cung, thu thập rất nhiều nam sủng cùng văn nhân, khúc yến nịnh hót, làm phái đoàn hầu hạ.

Vi Nhất Tiếu có vẻ chưa từng nghe loại giải thích ‘bưu hãn’ (mạnh bạo) này, lúc này đi không được, ở cũng không xong, thần sắc cổ quái. Lâm Tiểu Tiên không tiếng động buồn cười, chọc chọc hắn da mặt mỏng, Vi Vi quay đầu trốn, mang theo nàng bay đến cách vách tiếp.

Vi Nhất Tiếu nhẹ nhàng vạch mái ngói, ánh sáng đèn lộ ra, Lâm Nhất Tần nhìn ngó xung quanh. Thì ra gian phòng này gồm bốn tên hòa thượng đang ở. Đầu đinh trống trơn nhữ bôi mỡ heo bóng loáng, lại bị ánh sáng phản chiếu, tựa như bốn bóng đèn siêu lớn rạng rỡ tỏa nhiệt, siêu chói mắt.

Lực sát thương của bóng đèn còn chưa đủ cường đại đến mức bức lui ET. Lúc này không khí ẩm nóng, bọn họ ỷ đêm dài nhân tĩnh, thoát y hết,

https://thuviensach.vn

chỉ còn mặc quần cộc lớn đến ngang đùi, lộ ra thân thể có thể sánh bằng mỡ heo cơ ếch kiện mĩ tiên sinh, biểu tình cực kì nghiêm túc đứng mặt đối mặt trong phòng làm trung bình tấn.

Lâm Tiểu Tiên ban đầu muốn cười phun, sau lại thấy cơ bắp bóng loáng, hối hận muốn nôn hết bữa cơm chiều ăn quá nhiều kia. Thật là mười năm Hà Đông mười năm Hà Tây, không đến mười phút, liền đổi lại là Vi Vi nín cười muốn tắt thở.

Bốn hòa thượng mồ hôi ra như tương, đứng trung bình tấn, trong đó một tên nhịn không được hỏi:

“Nhị sư huynh, khống hạc công tuy lợi hại, nhưng cũng với nhẫn chưởng môn có quan hệ gì? Chúng ta đã đau khổ luyện nhiều năm, cũng không biết kết quả. Tông chỉ coi trọng nhất là sư huynh, chẳng biết có tin tức gì không?”

“Luyện đi, nhập môn đã sáu năm, ngay cả Lăng Nghiêm Kinh cũng không luyện đủ, không nhẫn nại, không định lực, chỉ tức giận không thì ích gì? Cầm Long thủ, Khống Hạc công, đều là thần công, luyện được đảm bảo không ăn mệt! Đây lại là cơ mật trọng yếu, tông chủ sao có thể nói với chúng ta.”

“Hài, cũng không biết a. Nhóm chúng ta nhập môn quá chậm, không luyện bằng Sư Tử Hống công của Lôi Tông, chỉ mấy tháng đã có bản lĩnh đả thương địch thủ”

“Kia sao không học Sở Tông đàn bà hạ độc đi? Chẳng phải nhanh hơn sao?”

“Chỉ nói thế thôi, sư huynh cần gì tuyệt tình vậy! Vạn Tiên đại hội lần này, nghe nói Sư Tông cũng Lôi Tông tông chủ đều đích thân tới?”

https://thuviensach.vn

“Thế thì thế nào? Liền muốn gặp Bách Lý tông chủ kia? Hừ hừ, lúc đó đừng đứng gần quá, cẩn thần bà ta xem ngươi không vừa mắt, kim tằm cổ độc ban ra, đến lúc đó cả cầu xin tha thứ cũng nói không ra hơi đâu.”

…

Nghe nửa ngày trời, bốn tên hòa thường bát quái dong dài rất nhiều, vẫn không rõ khống hạc cùng chiếc nhẫn có quan hệ gì. Hai người nhìn nhau, quyết định đổi nơi khác thử xem. Vì thế Vi Vi mang Lâm Nhất Tần từ nóc nhà hạ xuống, đến gần góc tường, cúi người yên lặng lắng nghe.

Gian phòng khách ở này không giống hai gian trước, không đèn, ở nơi nóng ẩm thế này cũng đem cửa sổ đóng kín. Vi Nhất Tiếu ngưng thần yên lặng nghe động tĩnh trong phòng. Bốn vị khách đề đã đi vào giấc ngủ, chỉ có một người trong đó hô hấp có khi nhanh, khi chậm. Người này hiển nhiên luyện môn võ công cực kì đặc dị.

Chờ ‘dạo đêm’ ăn trộm là sở trường tuyệt kĩ của Vi Nhất Tiếu. Ngay cả cao thủ võ công tương đương, bình thường cũng không phát hiện ra tung tích của hắn. Lâm Nhất Tần khẩn trương đến mức trái tim đập thình thịch, che miệng che mũi không dám lớn tiếng thở. Chỉ đến khi Vi Nhất Tiếu im hơi lặng tiếng lục ra một thứ đồ, đem cửa sổ đóng tốt, làm tư thế ‘đắc thủ’.

Hai người quay trở về phòng, đóng cửa lớn cửa sổ kĩ càng. Vi Nhất Tiếu từ trong ngực lấy ra hai cuốn sách đóng tập buộc chỉ, ngoài bìa viết ‘Tùng Giang huyện chí’ (Tích truyện huyện Tùng Giang), gáy sách có chỗ rách, hiển nhiên đây không phải quyển sách hoàn chỉnh.

“Hắn giấu dưới gối, lấy ra cũng thật tốn công phu.”

Vi Nhất Tiếu nhẹ nhàng bâng quơ, nhưng Tiểu Lâm biết trộm ra hai quyển sách này độ khó tuyệt đối đạt mức năm sao, tầm quan trọng có thể hiểu rõ.

https://thuviensach.vn

Hai người dùng tay mở sách, bắt đầu cẩn thận mở ra xem.

Huyện chí là tác phẩm chuyên ngành ghi lại lịch sử, địa lý, phong tục, nhân vật, văn hóa, sản vật, khí hậu của một huyệt. Bản thứ nhất do Tả Hữu Biên soạn ghi lại hai mươi năm gần đây. Bản thứ hai do Quan Phương Thiết ghi chép, ghi lại từ năm Đường Bảo thứ mười (công nguyên năm 751) đến Nguyên Lai năm thứ mười bốn (công nguyên năm 1277).

Thì ra phủ Tùng Giang ở Đường Triều được gọi là huyện Hoa Đình, sau ở triều Nguyên được thăng lên thành phủ Hoa Đình, mười lăm năm trước mới đổi tên thành phủ Tùng Giang.

Huyện chí cũng không phải bí kíp gì khó tìm, nội dung hai quyển sách cũng không có điểm thần kì, Vi Nhất Tiếu kiểm tra đi kiểm tra lại cũng không phát hiện chỗ ghi đè hay xóa sửa, chỉ đợi ngâm nước hơ lửa xem có chữ viết ngầm gì không.

Hai bản huyện chí gáy sách còn mới, nội dung trang giấy lại bị lật đến cũ nát vô cùng, xem ra chủ nhân cũng mới lấy đọc được.

Lâm Nhất Tần cảm thấy phương thức xem này có chút quen mắt, đem sách khép lại, lại nhìn tổng thể có thể thấy không phải toàn bộ các trang đều cũ, chỉ có mấy chỗ mà thôi. Loại gập sách này có thể thường thấy ở tiệm thuê sách hoắc thư viện, vài tờ cũ nát thường chứa đoạn kinh điển, hoặc cần hài hòa xử lý ‘nhan sắc’ (?!), mới khiến độc giả lật đi lật lại xem.

Lâm Nhất Tần đem mấy nội dung trang bị gấp đọc đi đọc lại, nhẹ nhàng niệm tụng, tìm kiếm điểm tương tự.

“Năm Thiên Bảo thứ mười, tên huyện Hoa Đình…Nguyên Lai mười bốn, thăng từ huyện Hoa Đình lên phủ Hoa Đình…sau đổi tên thành phủ Tùng Giang…Hoa Đình, Hoa Đình, chút nội dung này đều nhắc tới Hoa Đình…Khống Hạc…Hạc…”

https://thuviensach.vn

Đầu óc linh quang chợt lóe, đưa tay đập bàn đến rầm, đề bút viết vài chữ, Vi Nhất Tiếu lấy ra xem, trên viết sáu chữ: “Hoa Đình hạc, Đông Môn khuyển”

Trong ‘Hành lộ nan kỳ’, Lý Bạch có viết:

“…

Lục Cơ hùng tài khởi tự bảo,

Lý Tư thuế giá khổ bất tảo.

Hoa Đình hạc lệ cự khả văn,

Thượng Thái thương ưng hà túc đạo?... ”

(Nguyên văn quá dài, viết không hết)

“Lục Cơ tài lớn thân mang hại

Lý Tư muộn nghỉ đời ngang trái

Đâu còn nghe tiếng hạc Hoa Đình

Thôi hết bàn loài ưng Thượng Thái”

Hoa Đình hạc chỉ Lục Cơ Tây Tấn. Hắn nguyên bản là văn nhân tài hoa hơn người, lại cố tình muốn nhúng tay vào chính trị đục ngầu, sau lại bị hàm oam mà chết, trước khi chết từng than “Hoa Đình hạc lệ cự khả văn” (Đâu còn nghe tiếng hạc Hoa Đình), chính là cảm khái lại không thể an tọa nơi Hoa Đình, thưởng thức cảnh trời quang giá hạc lên mây…

Mà vế đối cùng Hoa Đình hạc chính là Đông Môn khuyển, chỉ tể tướng Tần triều Lý Tư. Hắn trước khi chết từng nói: “Đông Môn khiên khuyển, này nên chăng?”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần không khỏi tâm sinh cảm kích với giáo viên ngữ văn, nếu không phải vì lão sư thích mở rộng tri thức ngoại khóa, làm sao có thể sau nhiều năm tốt nghiệp trung học nàng vẫn nhớ nổi bắt nguồn của điển tích lạ đó? Còn phải cảm tạ cả môn nhân phái Tiêu Dao cống hiện đệm lưng, phủ định mọi loại suy đoán sai lầm.

Lâm Vi hai người nhìn nhau cười, lúc này thu thập xong vật chứng trọng yếu, suốt đem ra khỏi thành.

Bay qua tường thành, đi đến cửa đông thành Tùng Giang. Gần đó có một phiến đá đen lớn, khối thạch dài trông rất giống con chó lớn đang đứng, tục gọi khuyển thạch (chó đá). Lâm Nhất Tần thầm nghĩ nếu đây không phải Đông Môn khuyển, liền đem hai quyển huyện chí kia xé ăn luôn.

Xa xa nhìn thấy bóng dáng khuyển thạch mơ hồ, hai người đều kích động phi thường, hi vọng lại dâng trào, nghĩ sao mau có được manh mối của chiếc nhẫn.

Nhưng khi đến gần tảng đá, lại như bị dội một gáo nước lạnh lên đầu. Chỉ thấy xung quanh tảng đá đều là là đất tơi, sờ lên thấy ẩm ướt, rõ ràng mấy ngày nay đã bị người tìm kiếm qua.

Hai người đang định thương lượng đối sách kế tiếp, Vi Nhất Tiếu ánh mắt vô cùng tốt, thấy trong rừng phụ cận có bóng người xa xa, vươn tay che miệng Tiểu Lâm, xem rõ phương hướng người nọ đi liền lập tức đuổi theo.

Người thân hình lả lướt, khinh công cũng tốt, chẳng qua kém xa Vi Nhất Tiếu, bởi vậy cũng không phát hiện có người theo dõi, ước chừng hơn mười dặm sau đến căn nhà tranh nơi có ánh đèn sáng nho nhỏ mới tạm ngừng, vỗ vỗ vài cái ám hiệu, liền lắc mình vào nhà.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu ngẫm lại, thả người đặt nàng lên cây đại thụ vài chục trượng cao, đem Lâm Nhất Tần giấu kín nơi tán cây tươi tốt, mới phi thân xuống dưới, thu mình bước gần tới cửa sổ nhà tranh kia nghe trộm. Chỉ nghe trong phòng tiếng cười duyên, thanh âm vô cùng quen thuộc, đúng là 'Dạ hung linh' Bách Lý Phi:

"Ha ha ~ Mã tông chủ gừng càng gia càng cay, nhiều năm không thấy, biệt lai vô dạng a ~"

Một thanh âm hùng hồn đáp trả:

"Bách Lý muội muội ngày càng trổ mã, ngày càng xinh đẹp. Vài năm không thấy, lại như trẻ lại mấy tuổi. Từ lúc lên làm tông chủ, lão ca ca muốn gặp mặt vàng cũng khó."

Hai người khen tặng nhau vài câu, một lão nhân thanh âm lạnh lùng vang lên:

"Đừng giả vờ nữa. ba người chúng ta ai còn không biết ai. Có gì nói thẳng đi! Mã Cảnh, biết thứ kia ở trong tay Lôi Tông, cũng để lão nạp và Bách Lý mở rộng mắt đi."

Người gọi Mã Cảnh cả giận nói:

"Bách Lý Phi, Pháp Lão, hai kngười các ngươi hôm nay là muốn cứng rắn cướp đi?"

Bách Lý Phi cười khanh khách, giọng nũng nịu:

"Ca ca khách khí, nghe nói môn hạ có đường chủ cực thông minh tên là Nhậm Nhai, hì hì, muội muội thích nhất là tiểu hỏa nhi thông minh tuấn tú, chi bằng giới thiệu cho muội muội nhận thức đi?"

Mã Cảnh hừ lạnh, từ chối cho ý kiến.

https://thuviensach.vn

Pháp Lão trầm giọng nói:

“Cũng đừng giả vờ nữa, bí ẩn kia là Nhậm Nhai giải ra, nếu y theo di mệnh chưởng môn tiền nhiệm, chẳng lẽ đem ngôi vị chưởng môn tặng cho hắn? Hai ngươi đều không chiếm được tiện nghi, ngoan ngoãn đem thứ kia ra đây đi!”

Mã Cảnh nói:

“Bách Lý, ngươi hắn biết thủ đoạn của Pháp Lão, cho rằng hắn có thể cho ngươi ưu việt gì?”

Bách Lý Phi cười nói:

“Ca ca không cần châm ngòi ly gián, hai người chúng ta tự có phân chia. Ngươi vẫn nên ngủ ngủ một lát đi ~”

Câu cuối cùng cúi thấp mình, từ miệng phun ra làn khói, sầu triền miên, đoạt mạng câu hồn, xem như thôi miên người khác.

Chỉ nghe Mã Cảnh gầm lên, tận lực vịn chặt cái bàn không cho mình ngã xuống đất, dường như hắn không đứng thẳng được, phải dựa vào bàn xoay mình.

Pháp Lão cười nói:

“Bách Lý, câu hồn độc thuật càng ngày càng lợi hại, lão nạp cũng cần đề phòng a.”

“Được rồi, hai ta còn phân ai với ai, mau mau mở thùng lấy thứ kia quan trọng hơn.”

Vi Nhất Tiếu nhìn qua khe cửa hở, chỉ thấy hai người mở ra rương dính đầy bùn đất, bên trong không phải chiếc nhẫn chưởng môn gì, mà là hai quyển trục.

https://thuviensach.vn

Bách Trường Phi nhíu mày nói:

“Giám thị hắn hồi lâu, thứ gì khai quật được cũng không mất đi đâu, chẳng lẽ lại còn câu đố nữa?”

Hai người mở quyển trục. Trên giấy không có chữ, mà là hai trang giấy đã ố vàng là cổ họa trăm năm.

Vi Nhất Tiếu cũng không làm kinh động đến hai người, nhớ rõ từng chi tiết trên bức tranh liền lặng lẽ rút lui, tiếp lấy Lâm Nhất Tần từ trên cây, trở về khách điếm.

“Là cuốn tranh? Là cổ họa?”

“Đúng vậy, bức tranh không chữ. Hai người kia cũng đem quyển trục hơ qua lửa, thanh gỗ kẹp cũng mở ra, không có giấy ẩn.”

“Kia cổ quái chắc còn trên bức tranh, bức tranh là cái gì? Sẽ không phải là nước chảy từ núi xuống đi?”

Vi Nhất Tiếu nhíu mày nói:

“Nếu là nước chảy từ núi xuống, ta liền đi vào cướp. Chính là hai quyển đều là lối vẻ tỉ mỉ (tả thực), một bản vẽ hồ qua (dưa chuột), một bản vẽ hoa cúc, đều giống bình thường, không có chỗ nào đặc dị.”

Lúc này đã là tảng sáng, Lâm Nhất Tần đã hoạt động suốt đêm, bây giờ đầu óc đã hỗn loạn, thật sự nghĩ không ra hồ qua cùng hoa cúc có liên hệ gì, chỉ có thể rửa mặt xong xuôi rồi bàn bạc cùng Chu Công (đi ngủ)

Vi Nhất Tiếu cũng không gọi nàng. Lúc Tiểu Lâm tỉnh lại đã là lúc ăn cơm trưa. Nhân sĩ tìm lời giải chuyên nghiệp nên cẩn trọng, thời thời khắc khắc nghĩ đến sự nghiệp. Lâm Nhất Tần cố ý gọi một bàn hồ qua, ý định từ thực vật (là từ đồ ăn) tìm kiếm linh cảm.

https://thuviensach.vn

Đợi cho hai người ngồi vào chỗ, đồ ăn lên đầy đủ, bạn học tiểu Lâm kì quái hỏi:

“Rõ ràng là muốn xào hồ qua, sao lại lên món này?”

Vi Nhất Tiếu dùng đũa gắp đồ ăn nói:

“Ánh mắt càng ngày càng không tốt, hồ qua chẳng phải ở đây sao?”

“Chàng ánh mắt mới không tốt, rõ ràng là hoàng qua (dưa chuột) được không? Tuy rằng em chán ghét ăn nó, cũng không phải chưa thấy qua”

“Cái gì hoàng qua (dưa chuột), hồ qua là Hán triều Trương Khiên đi sứ Tây Vực mang về, mới gọi là hồ qua, con mắt nào nàng thấy nó giống màu vàng (hoàng: vàng)?”

Lâm Tiểu Tiên nháy mắt mấy cái, rốt cục phản ứng được, có rất nhiều loại rau dưa tên cổ kim không giống nhau. Nhưng là loại cảm giác cổ quái này là cái gì…

Đợi ăn được mấy miếng, đột nhiên sét đánh ngang tai, ba ba hai tiếng chiếc đũa rơi xuống đất. Bởi vì nàng cuối cùng cũng nghĩ ra, dưa chuột cùng hoa cúc có qua hệ triền miên thế nào, vô cùng rối rắm khắc sâu ra sao…

Từng làm một sắc nữ đam mĩ bí mật, bạn học Tiểu Lâm tự nhiên hiểu biết sâu rộng dưa chuột cùng hoa cúc có quan hệ cực kì mật thiết thế nào. Bất quá…Đây là trùng hợp đi? Đúng không? Đúng không? Tuy rằng BL từ cổ đến nay vẫn so, thậm chí ở thời cổ đoạn tụ, long dương chi phích càng cởi mở, bất qua người Nguyên triều hẳn là không biết phương thức hình dung như thế đi!

Vi Nhất Tiếu nhẹ nhàng chọc chọc tay nàng:

https://thuviensach.vn

“Thế nào, cắn phải lưỡi? Không thích ăn cũng đừng ăn.”

“Không phải…Em đột nhiên khẩu vị không tốt, chúng ta nên lên phòng trước đi.”

Vi Nhất Tiếu biết nàng xưa nay không ăn không sống được, liền biết nàng đang ám chỉ muốn nói ra suy nghĩ, vì thế cùng nàng trở về phòng trên lầu. Ngưng thần nghe ngóng hồi lâu, mới gật đầu ý bảo không ai ở bên nghe lén.

Lâm Nhất Tần nói:

“Nếu điển cố bia đá Khống Hạc chỉ dẫn địa điểm, như vậy cuốn tranh rất có thể dùng rau dưa thực vật ám chỉ địa danh. Nơi này xung quanh đều là núi nước, thành trấn thôn trang, nói không chừng liền có địa danh lấy tên hồ qua hoa cúc gì đó. Vi Vi, chàng có thể lấy bản đồ quanh phủ Tùng Giang này không? Bản đồ càng kĩ càng càng tốt.”

Tấm bản đồ du lịch nàng mang theo là dựa vào trí nhớ vẽ tay, không thể chuẩn xác được. Huống hồ nàng không biết tên địa danh triều Nguyên, đại đa số đều kí hiệu bằng tên hiện đại.

Vi Nhất Tiếu lập tức hiểu ý của nàng, nghiêm mặt nói:

“Không thành vấn đề. Nàng ở trong phòng, không cần xuất môn. Trước khi trời tối tìm được ta liền trở về.”

Nói đoạn theo cửa sổ bay ra ngoài.

Đến hoàng hôn, Vi Nhất Tiếu quả nhiên cầm theo thấm bảo đồ da dê chạy về khách điếm, Lâm Nhất Tần cẩn thận mở ra xem, phát hiện địa hình vùng tam giác Trường Giang trong mấy trăm năm quả nhiên xảy ra biến hóa vô cùng lớn.

https://thuviensach.vn

Điều này cũng thật bình thường. Trường Giang cuồn cuộn mang theo lượng phù sa lớn không ngừng bồi tụ, hình dạng lục địa không ngừng thay đổi. Tỷ như đảo Sùng Minh ở cửa biển Trường Giang, ở hiện đại là đảo bồi cửa sông lớn nhất thế giới, mà ở Nguyên Triều chủ là hai đảo hình nòng nọc nhỏ vô danh.

Hai người đầu chạm trán nghiên cứu bản đồ nửa ngày:

“Chàng có tìm được địa danh liên quan không?”

“Không, bất quá hôm qua không nói chi tiết cho nàng, hai bức cổ họa kia, tựa hồ đều vẻ một ánh nước mơ hồ.”

“Ánh nước? Như vậy cùng hồ nước biển lớn có liên quan…”

Có manh mối này, Lâm Nhất Tần không cò rối rắm danh từ tên riêng gì nữa, bắt đầu thỏa sức tưởng tượng. Chỉ trong chốc lát, đột nhiên nhảy nhót đứng lên:

“Vi Vi, chàng xem nơi này, nơi Thái Hồ trên bản đồ chàng có thấy có điểm giống đóa hoa cúc không?”

Địa danh trên cuốn da dê đều là bản đồ triều Nguyên, phong cách viết ngắn gọn, địa hình thác nước sông hồ vẽ phi thường rõ ràng, so với địa danh chi chit ma mật trải rộng trên bản đồ hiện đại còn dễ phân biệt hơn. Hình dáng Thái Hồ quả thật rất giống một đóa hoa cúc nở rộ. Chẳng lẽ hai bức cổ họa kia ám chỉ địa hình chứ không phải tên địa danh?

Vi Nhất Tiếu tập trung nhìn vào, chỉ vào phía tây núi Động Đình trên đảo trong Thái Hồ:

“Giống hoa cúc hay không chưa nói, nơi này thật sự gọi Phiêu Miểu Phong sao? Ta nghe sư phụ nói, hơn trăm năm trước phái Tiêu Dao có lão yêu bà tên Thiên Sơn Đồng lão, ở tại Phiếu Miễu Phong.”

https://thuviensach.vn

Hai người nhìn nhau cười, liền biết đều cảm thấy Phiếu Miễu Phong này cùng phái Tiêu Dao không thoát khỏi liên quan. Chỉ là Tiểu Tiên trong lòng vẫn đang mơ mờ hồ hồ cảm thấy có chút gì không đúng, rốt cục là cái gì lại không thể nói rõ.

Mặc dù có ý tưởng mới, nhưng hơn một canh giờ trôi qua, hai người thủy chung không tìm được địa điểm trông giống dưa chuột. Dưới ánh đèn mờ nhạt lay động, toàn mấy địa danh nhỏ không đáng kể.

Loại ánh sáng này thật sự không thích hợp công việc sử dụng hiệu suất mắt cao, Lâm Tiểu Tiên xoa xoa mắt, thật không quen dùng tấm bản đồ da dê cổ đại, vì thế liền lấy tấm giản đồ từ hành lí ra, xem đến vùng tam giác Trường Giang…Một tiếng nổ, Lâm Tiểu Tiên 囧 orz lăn mình trên đất…

Hai ngày sau, khách điếm kín người bắt đầu có phòng trống, nhân mã phái Tiêu Dao đều bắt đầu rục rịch, đổ xô đi thuê la thuê ngựa, thuê nhân sĩ dẫn đường, mục đích của bọn họ đều là Thái Hồ.

Tất nhiên những người này cũng không tìm được nơi nào trông giống dưa chuột.

Lâm Tiểu Tiên nắm tay ‘con dơi’, cùng đập mạnh lên bàn, trên mặt viết:

“Ta trịnh trọng tuyên bố, tiết mục truy tìm bảo vật màn thứ hai bắt đầu!!!!”

Hai người thu dọn xong hành lí, trả phòng, liền thẳng hướng ———— Sùng Minh đảo (thì tương lai) xuất phát.

Bạn học Tiểu lâm từ khiếp sợ tối hôm qua bình phục lại, hai ngày nay thủy chung lo lắng chút điểm mơ hồ không hiểu rõ đáng ngờ ----- triều Nguyên không có mà hiện đại có đảo dưa chuột. Trong lúc rối rắm, ngay cả trong mộng cũng nhồi toàn dưa chuột ướt át xanh tươi, cùng sắc vàng nhạt

https://thuviensach.vn

thuần khiết tiểu hoa cúc. Hình ảnh trong đầu không ngừng xoay tròn, xoay tròn, xoay tròn…

Rốt cục trong thời khắc kích động lòng người, nữ thần Muse dắt tay đại thần đam mĩ đồng thời bay đi

‘Thái Hồ? Đùa vui gì thế! Nếu người ra câu đố này thật là nhân sĩ xuyên qua, vậy ta dám khẳng định cùng hoàn toàn xác định người đó hẳn phải biết quan hệ khắc sâu giữa hai thứ hoa quả kia: phương hướng dưa chuột hướng tới, vĩnh vĩnh viễn viễn, tuyệt tuyệt đối đối, không thể nghi ngờ chính là hoa cúc! ’

Nếu vẽ một đường thẳng tại hai điểm trung gian sẽ phát hiện: Sùng Minh đảo cùng Thái Hồ là quan hệ song song xa cách.

Muốn nói hai nơi này có gian tình cũng thật miễn cưỡng. Chỉ cần là sói háo sắc đam mĩ, ai cũng sẽ biết dưa chuột cùng hoa cúc quan hệ mãi mãi đều là ‘công thụ’ không thể xa rời.

Bởi vậy địa điểm chính xác phải là hướng Sùng Minh đảo chỉ ra, kết hợp với ánh nước mông lung trên cuốn tranh, chỗ này hẳn ở trên biển. Lâm Nhất Tần lại tính toán khoảng cách dưa và cúc, liền cảm thấy hoa cúc hẳn ở quanh quần đảo Chu Sơn.

Chỉ là muốn tránh đi tình huống ảo diệu mà giải thích rõ ràng cùng Vi Nhất Tiếu tuyệt đối vô cùng trắc trở. Lâm Tiểu Tiên đem tiên đoán, bói toán, chiêm tinh, toán học, hóa học, vật lí hết thảy trộn vào một chỗ, phát biểu một phen kinh thiên động địa quỷ thần khiếp đảm ngụy khoa học giải thích, cuối cùng thành công chế trụ cổ nhân không hiểu biết (được rồi, nàng tự cho là che mắt được người kia), lại giơ cao là cờ đỏ tươi đi theo nữ chính xuyên qua, đường đã đi chắc hẳn không thể sai.

Hai người chờ môn nhân phái Tiêu Dao rút lui hết xong mới xuất phát, trực tiếp đi ô tô tới ven cửa biển Trường Giang, hỏi thăm ngư dân vùng

https://thuviensach.vn

Đông Hải xem có nơi nào liên quan đến hoa cúc không. Lâm Nhất Tần vốn tưởng rằng tiến độ tìm lời giải thế như chẻ tre, ai ngờ mao hiểm bôn ba hỏi thăm hai ngày, chỉ biết được

'Quần đảo Chu Sơn không có đảo hoa cúc, chỉ có đảo Đào Hoa'

Đảo Đào Hoa Đông Hải đại danh không ai không biết. Đây là đại bản doanh của một trong ngũ tuyệt trăm năm trước – Đông Tà Hoàng Dược Sư nha. Chỉ là hoa này không phải hoa cần tìm, muốn du lịch tham quan cũng phải đợi tìm được nhẫn giải xong độc rồi tính tiếp chứ.

Một buổi sáng nọ, Vi Nhất Tiếu nghe người Lưu Gia cảng nói có vị lão ngư dân tuổi gần chín mươi, tuy rằng không thể ra khơi, nhưng được mọi người tôn làm hải đồ (bản đồ biển) sống, hải vực đá ngầm trong vòng trăm năm lão đều biết rõ ràng rành mạch. Khi hai người đến hỏi thăm, Lưu lão hán thân hình đen sạm đang ngồi vá lưới đánh cá.

Không nghĩ tới lão nhân vừa nghe tới ba chữ đảo hoa cúc, lập tức kích động đứng lên:

"Ai, không nghĩ tới a…Đến hiện thời, chuyện xưa này đó cũng chỉ còn lão nhân sống lâu lắm như ta còn nhớ rõ…Các ngươi không biết, hơn trăm năm trước, đảo Đào Hoa gọi là đảo Cúc Hoa. Chẳng qua sau có vị cao nhân không thích hoa cúc chiếm được, bạt hết cục dại, trồng đủ loại hoa đào, mới đổi tên là Đảo Đào Hoa."

Lời vừa nói ra, Lâm Vi hai người nhất thời ngây ngốc tại chỗ. Xa tận chân trời, thì ra hoa này chính là hoa kia. Mừng rỡ hỏi vị trí chính xác, Lưu lão hán nói:

"Là người hay quỷ, mấy năm nay cũng sớm không còn. Chẳng qua vài năm nay trên đảo quả có chút việc lạ phát sinh, cũng không ai nguyện ý tới, lão thì đã già đành lực bất tong tâm. Khách nhân nếu một lòng muốn đi, lão liền nói địa điểm cho, chỉ là nên hết sức cẩn thận."

https://thuviensach.vn

Lâm Vi hai người nhớ kĩ vị trí, lại lấy tiền bạc ra đáp tạ, Lưu lão hán kiên trì không nhận, cuối cùng chỉ có thể vụng trộm nhét dưới lưới của lão.

Ra khỏi Lưu gia cảng, Vi Nhất Tiếu nói với Tiểu Lâm:

“Tấm bia đá, cổ họa, tên đảo từ trước, đều có lai lịch hơn trăm năm. Câu đó này có phải của chưởng môn Tiêu Dao đặt ra hơn mười năm trước không cũng không biết.”

Lâm Nhất Tần không lên tiếng. Nàng đã sớm hoài nghi lai lịch câu đố, chẳng qua dựa vào đề mục cùng thời đại, lại tương phản hoàn toàn với Vi Nhất Tiếu.

(Có thể hiểu nôm na rằng Vi Vi đoán câu đố này có từ hơn trăm năm trước, Lâm Lâm lại nghĩ câu đố này do một nhân sĩ xuyên không từ ngàn năm sau để lại.)

Hoàng Dược Sư giết người không chớp mắt dù đã chết gần trăm năm, nhưng dư uy ‘Phạm một cây cúc của ta, dù trốn xa mấy cũng tất phải đền tội’ vẫn còn. Ngư dân xung quanh tránh như tránh rắn rết, nghe lời đồn đại ào ào rằng trên đảo có tiên nhân quỷ quái, tuyệt không dám đến gần trong phạm vi mười dặm.

Tuy khoảng cách từ đảo đến đất liền không quá xa, thời tiết gần đây phi thường tốt, nhưng mặc cho hai người trả giá bao nhiêu, cũng không có người dám dẫn đường. Hai ba ngày qua, cũng không tìm thấy thuyền chịu chở.

Lo lắng một hồi, ‘con dơi’ mười hạng toàn năng một lần nữa lên sàn.

Vi Nhất Tiếu dàng vài ngày cùng lão ngư dân học chèo thuyền, lại từ xưởng đóng tàu trộm ra một chiếc la bàn còn quý giá hơn thuyền.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua bọn họ hỏi thăm tin tức Đảo Đào Hoa, khiến có nhà thuyền ngại xúi quẩy, không muốn đem vật dụng kiếm cơm làm ăn cho họ thuê. Cuối cùng hai người đành bỏ số tiền lớn mua hẳn một chiếc thuyền từ tay một ngư dân họ Trương.

Đợi khi bọn họ chuẩn bị đủ hai phần lương thực cùng nước ngoạt, tất cả thu thập sẵn sang mới xuất phát, mới có mẫy lão đánh ca đứng nơi bờ biển lắc đầu thở dài nói:

“Lão Trương cũng thật là tiền mê hoặc tâm. Cái thuyền kia là thuyền tà yêu nhất vùng. Thuyền này rời bến, không thấy máu, tuyệt không trở về nha…”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 46

Mấy ngày nay thời tiết vô cùng tốt, hải âu tung bay, sóng nối sóng dập dờn. Một đôi cánh buồm trắng lướt gió nơi mặt biển lóng lánh ánh bạc, tụa như một mảnh lông chim trắng muốt nhẹ nhàng bay.

Thuyền gỗ thuần chất, không làm ô nhiễm môi trường không ô nhiễm biển. Một con dơi âm thầm tái nhợt lại tao nhã như thể không nhiễm hồng trần…cùng một nữ nhân tha thiết nhìn mặt biển cầu mong không có chuyện gì xảy ra.

Nước có thể đẩy thuyền, cũng có thể gợi chuyện. Tuy cách làn nước xanh lam mát mẻ chỉ có chút xíu khoảng cách, nhưng Lâm Nhất Tần chỉ có thể chống ô che nắng tránh bị nóng đến đầu óc choáng váng.

Lúc này chỉ có cô nam quả nữ trên thuyền, Vi Nhất Tiếu vẫn kiên trì trang bị hoàn chỉnh, bắt nàng mặc nội ngoại y bào chỉnh tề, bọc thành một khối nấm đủ để bỏ vào nồi lẩu. Nghĩ đến việc tắm lộ thiên quả là người si nói mộng, chẳng lẽ xuống nước bơi vài vòng cũng không được sao…

“Ngay cả kem chống nắng cũng chuẩn bị đủ, sao lại không mang áo tắm nhỉ?”

Bikini a bikini, chẳng lẽ kiếp này ta cùng mày vô duyên gặp lại chăng?

“Áo tắm, là trang phục đi biển sao?”

https://thuviensach.vn

“Dùng giống nhau, kiểu dáng cực khác”

Trang phục đi biển gì đó, do cổ nhân dùng da cá, da hải li hoặc da cá mập chế tác thành đồ lặn, sao khi cao su được phát minh sẽ thay đổi hình dáng.

Tà tà liếc mắt nhìn trung khuyển to đùng Vi Nhất Tiếu, Lâm Tiểu Tiên không ngừng ai thán: đời này cũng không có cơ hội mặc trang phục gợi cảm giữa ban ngày ban mặt…

“Ta nói, chàng phơi nắng ác liệt vậy đều không đen đi, thật sự rất quỷ dị thôi.”

“Nói trắng ra là nàng ghen tị đi. Vào khoang thuyền ngốc ăn đồ ăn vặt đi, thêm một con heo chết cũng chẳng giúp được gì. ’

“Độc miệng…Còn không phải ta sợ chàng một người nhàm chán…”

Lâm Tiểu Tiên thu ô, than thở vào khoang thuyền, kéo cửa, mở cổ áo, xắn tay áo lên cao, đang chuẩn bị thương lượng mở chai trà mơ giải khát thử xem, chỉ thấy trong khoang thuyền bay đến mấy con côn trùng, không khỏi sinh ra nghi hoặc: loại con trùng bay này từ khi đến phủ Tùng Giang liền rất hay nhìn thấy. Nếu nói trời nóng có sâu là bình thường, nhưng này đang ở trên biển a?

Vừa mới nghĩ đến đây, liền nghe trên sàn tàu một tiếng xé gió, sau lại ‘phù phù’ một tiếng, giống như thứ gì vừa bị ném xuống biển.

Nhanh đẩy cửa sổ hướng ra ngoài nhìn xung quanh, chỉ thấy trang phục biển màu lục nàng mơ ước đã lâu – được mặc trên người mĩ nữ dáng người tuyệt hảo.

Chỉ thấy nàng ta đứng cười ngọt ngào ở mũi thuyền, một giọt nước biển theo đường cong S chảy xuống, lưu luyến rơi trên sàn tàu, quả thực làm

https://thuviensach.vn

người ta chảy máu mũi, phun nước miếng.

Đúng là cán bộ cấp cao phái Tiêu Dao Bách Lý Phi.

Thì ra Vi Nhất Tiếu sớm phát hiện có bóng đen theo sau thuyền, vốn tưởng rằng là cá lớn trong biển, nhưng xem kĩ không giống. Hắn không có thói quen mang theo ám khí, lúc này bóp rời một khối gỗ trên thuyền nện xuống. Bách Lý Phi né tránh khối gỗ, biết đã bị phát hiện, dứt khoát từ biển xuất hiện.

Vi Nhất Tiếu thời khắc cảnh giác có người theo dõi hay không, nhưng lúc này cách lục địa đã mấy chục lí, nơi nơi đều là nước biển, trống trải không bỏ sót, vốn là địa điểm an toàn nhất, không ngờ Bách Lý Phi lại xuất hiện nơi này, khiến hai người không khỏi chấn động.

Vi Nhất Tiếu suy tư nhanh chóng, cả giận nói:

“Một ngày kia ở gần đá Thiên Khuyển, ngươi cố ý để ta phát hiện đuổi theo?”

Bách Lý Phi cười duyên nói:

“Không sai, Vi thiếu hiệp cầm hai quyển sách của ta, lại không biết trên bìa đã bị người động chút tay chân.”

Thì ra vài côn trùng nho nhỏ đã đi theo họ từ phủ Tùng Giang, là một giống kì dị tên ‘Bách Lý hương’, chỉ thích loại phấn hoa đặc thù vô sắc vô vị, có thể bay theo hơn ngàn dặm. Bách Lý Phi am hiểu dùng độc truy tung, ‘ngàn dặm hương’ này là do nàng ta cố ý đào tạo, chỉ cần đem loại phấn hoa này bôi vào mục tiêu, đi theo trùng bay, liên không bao giờ mất dấu.

Bách Lý Phi giọng ngây ngấy nói:

https://thuviensach.vn

“Ta sớm biết hai bức tranh kia vẽ gì, đáng tiếc Bách Lý đầu óc mu muội, thật sự đoán không ra, chỉ có thể diễn vở tuồng, kính nhờ Vi thiếu hiệp dẫn đường. Lôi Tông chủ trước vẫn khỏe mạnh sao? Ta thật tưởng niệm nàng a ~”

Những lời này chỉ rõ nàng ta sớm biết quan hệ Lâm Vi hai người cùng Đồng Nãi. Thì ra ở khách điếm trộm thư, Thiên Khuyển tìm bảo, nội đấu cướp tranh, nhìn như hai người kỳ ngộ xảo diệu đoán được câu đố, kì thực đều do Bách Trường Phi thiết kệ đặt bẫy liên hoàn mà thôi.

Tâm cơ này không thể nói không âm hiểm, thủ đoạn không thể nói không ác độc. Vi Nhất Tiếu tức giận trong lòng, không nói thêm nữa, vươn mình tới gần nàng, giơ chưởng chụp lên.

Bách Lý Phi tuyệt kĩ là câu hồn độc thuật, dù vậy võ công nàng ta kém Vi Nhất Tiếu rất nhiều, hơi vô ý sẽ bị phản phệ. Tức thời cũng không đón đỡ, thân hình uốn éo, khó khăn lắm mới thoát khỏi chiêu này, liền ở trên thuyền chống đỡ thêm một lúc rồi lập tức nhảy xuống biển. Vi Nhất Tiếu sao để nàng chạy trốn, biến chưởng thành trảo thân dang cánh tay ra. Lần này vốn tất trúng, nhưng chỉ trong nháy mắt,

Vi Nhất Tiếu đột nhiên thấy Bách Lý Phi liếc mắt nhìn phía sau hắn, trong lòng nhất thời cả kinh.

Chớp lấy thời cơ hắn chần chờ, Bách Lý Phi nhân cơ hội bỏ chạy xuống nước.

Vi Nhất Tiếu cũng không đuổi theo, bước chân quay mình, nhanh hướng khoang thuyền chạy tới.

Chỉ thấy Lâm Nhất Tần yếu đuối dựa cột gỗ, bên người nàng là một nam tử toàn thân ướt đẫm.

https://thuviensach.vn

Khi Bách Lý Phi nhảy lên mũi thuyền rung động lên sàn, Lâm Nhất Tần cảm xúc có chút phức tạp. Tuy sớm biết nàng là người phái Tiêu Dao, nhưng…

“Dựa vào cái gì, lão tử không được mặc áo tắm, ngươi liền mặc đứng nơi này khoe khoang, khoe khoang không nói, hiệu quả lại xuất chúng như thế, hiệu quả xuất chúng không nói, lại cố tình đứng trước mặt Vi Vi… nhiều lần dây dưa không ngớt, vật hi sinh! Đáng tiếc dù ngươi có dáng người như vậy cũng là mệnh nữ phụ thôi a!”

Đang lúc Lâm Tiểu Tiên ác động niệm tụng ‘Lâm binh đấu người xông trận đều lên trước, vật hi sinh nữ phụ nhanh chóng rút lui’, trên cổ đột nhiên tê rần. Tiểu Lâm phản xạ có điều kiện miệng câm thanh âm tĩnh, quay đầu nhìn lại…

Chỉ thấy bàn ghế bên cạnh có một nam tử thanh niên hai tám hai chín tuổi, đầu đội vân văn bán nguyệt ngân quan, một thân áo trắng ướt đẫm dính sát vào người, tay cầm một cây quạt trúc. Tuy rằng toàn thân ướt đẫm, nhưng bộ mặt tuấn mĩ, vẻ mặt ôn hòa, một đôi mắt đào hoa câu hồn mắt không cười cũng ẩn tình.

Lâm Tiểu Tiên đột nhiên có loại cảm giác đầu óc thiếu khí, choáng váng hoa mắt qua đi, trong lòng không khỏi động tình hô to:

“Mẹ ruột a! Đây là cực phẩm nam phụ trong truyền thuyết đi? !”

Cứ ngỡ nàng chính tông là nữ chính xuyên qua, vốn nên hô mưa gọi gió hoa đào bay tán loạn, nhưng đau khổ từ chối gần 20 vạn chữ, chư nhiên ngay cả vật hi sinh nam phụ cũng chưa từng gặp mặt. Liền tính không phải NP, cũng ít nhất phải để ‘con dơi’ ghen tị một chút đi! (đã ghe tị qua n n lần, người này ngoài hành tinh trì độn.)

Lúc này không thể phát ra âm thanh kêu cứu, phản kháng chẳng khác gì muốn chết, Lâm Nhất Tần rõ ràng bắt lấy cơ hội, đem đường cong lộ ra từ

https://thuviensach.vn

y phục cẩm ướt của mĩ năm từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài nhìn thấu rõ ràng. Nam tử thản nhiên để nàng tham quan, vươn tay ngọc đổ ly trà, nhợt nhạt nhấp một ngụm, tự tại nhàn nhã như ngồi ở tiểu viện nhà mình.

Hồ ly nam, đánh giá xong.

Bọn cướp đẹp mặt đều không nhất định nhân phẩm tốt, tỷ như Dương Tiêu. Lâm Tiểu Tiên trong lòng tuy YY, nhưng thủ tục con tin vô cùng để bụng. Tức thời vô thanh vô thức đứng tại chỗ, chậm rãi đợi tình huống biến hóa. Đợ cho tiếng đánh nhau bên ngoài bắt đầu, nam tử đứng dậy, thu quạt mỉm cười.

Lâm Tiểu Tiên bị tà mị tươi cười đánh cho hỗn loạn trong gió, bản năng lui về phía cửa khoang thuyền hai bước, lại liên tiếp bị điểm mười tám đại huyệt, tâm không cam tình không nguyện nằm ngã vào thanh gỗ.

(‘Móa nhà hắn, không biết thương hương tiếc ngọc đem ta đẩy ngã vào đệm, giờ đau chết ta…’)

Khi Vi Nhất Tiếu đuổi tới, chính là một màn phát sinh cảnh tượng như sau.

Nam tử tiêu sái thanh tao lịch sự, thần thái tự nhiên, trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, chắp tay cười nói:

“Vi thiếu hiệp yên tâm, ta chỉ điểm huyệt. Tại hạ phái Tiêu Dao Nhậm Thiên Nhai.”

Nói năng sảng khoái dũng cảm, như chưa hề làm chuyện áp chế nữ tử không biết võ công.

Nam tử này Vi Nhất Tiếu từng gặp qua, chẳng là lúc ấy chưa nhìn kĩ. Ngày đó ở khách điếm phủ Tùng Giang, chính là trộm được hai quyển huyện chí dưới gối hắn. mặc dù nghe ra hắn hô hấp cổ quái, lại không biết

https://thuviensach.vn

hắn giả trang mị dẫn người mắc câu, thế liền tính thua một trận. Vi Nhất Tiếu lúc này lạnh lùng nói:

“Phái Tiêu Dao ngọa hổ tàng long, xem ngươi ngày đó cũng tính cao nhân, tính Vi mỗ có mắt không tròng.”

Nhậm Thiên Nhai cũng không để ý, trên mặt lộ vẻ gió xuân hòa hoãn mỉm cười:

“Vi huynh làm gì như thế. Nghe nói Vi thiếu hiệp nhân phẩm võ công đều là tuyệt đỉnh, Nhậm mỗ đã sớm ngưỡng mộ, chỉ trông có thể gặp mặt một lần. Chỉ tiếc ngày đó hữu duyên vô phận, không thể quen biết, thật là trong lòng đại tiếc.

Hôm nay có cơ hội này, mới biết nổi danh không bằng gặp mặt, quả nhiên gặp chi quên tục (?!) khiến tại hạ tự biết xấu hổ.”

Vi Nhất Tiếu còn chưa đáp lại, bạn học Tiểu Lâm té trên mặt đất trong lòng cuồng nộ muốn ói máu:

“Cái gì ngưỡng mộ, hữu duyên vô phận, trong lòng đại tiếc, gặp chi quên tục… NND, chỉ biết mẹ kế chẳng hảo tâm! Nam phụ là nam phụ, cư nhiên chẳng phải hoa đào của ta! Ngay cả tiểu thuyết cũng đưa nam phụ cho nam chính thành đam mĩ, thế giới này còn thiên lý sao? ! Thế quái nào nơi này đều toàn hư hư thực thực nam cong? ?”

Kỳ thực Nhậm Thiên Nhai chưa hẳn là nam cong, chẳng qua mê hồn đại trận dưa chuột cùng hoa cúc khiến hồn hủ nữ của Lâm Tiểu Tiên tro tàn lại bùng cháy, chỉ một tia lửa, nhìn thấy vật sống sẽ liên tưởng, huống chi vẻ ngoài nho nhã khách sáo thế nào? May thay Vi Vi không biết thuật đọc tâm, nếu nghe đoạn châm chọc này tất kinh mạch nghịch chuyển nôn ra máu mà thăng thiên.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu đương nhiên chút gian tình gì cũng không biểu hiện ra, nhìn qua Tiểu Lâm, thấy khóe mắt nàng run rẩy, lông mi hơi hơi rung động, trong lòng an định lại:

“Không cần nhiều lời, các hạ cứ ra tay đi!”

“Vi thiếu hiệp đã giúp tại hạ giải câu đố cuốn tranh, tự nhiên ta sẽ không làm khó hai vị. Ai biết đằng sau còn có nan đề khác hay không? Thầm nghĩ chỉ muộn luận bàn khoa tay múa chân một phen, xin nể mặt.”

Nhậm Thiên Nhai xếp quạt vứt đi, hai tay không, tay phải đưa ra, bắt đầu xuất chiêu, hai người lúc này cùng giao đấu.

Hắn đã biết võ công bản thân như thế nào lại dám một mình khiêu chiến, Vi Nhất Tiếu không dám chậm trễ, thu lại ba phần trêu tức ngày thường, dụng tâm ứng đối.

Chỉ thấy chưởng pháp đối phương phiền phức vô cùng, đánh, lui, giáng, nâng, đỡ, xoay, né, khi nhanh như chim ưng bay nhảy, khi trầm ổn như voi như gấu, ra chiêu tàn nhẫn đến cực điểm, quả là cường địch.

Vi Nhất Tiếu dụng tâm thử võ công hắn, nhất thời không xuất ra hàn băng miên chưởng, chỉ lấy khinh công tuyệt đỉnh ứng đối, tới lui tránh dịch chuyển biến ảo vô cùng, thật sự nhanh đến không thể tin nổi. Hai người trong nháy mắt qua hơn ba mươi chiêu, bốn chưởng cư nhiên chưa chạm vào nhau.

Hơn mười chưởng đã qua, Nhậm Thiên Nhai cũng biết gặp cường địch bình sinh, chưởng lực dần sắc bén, Vi Nhất Tiếu nghe được chưởng phong, biết đối phương chân lực dư thừa, lúc này mới phát động hàn băng miên chưởng, hai người chưởng thế hơi hoãn, chuyển sang so nội lực.

Vi Nhất Tiếu nếu so công lực, ít nhất chỉ một ly trà nhỏ đã phân được cao thấp, nhưng hắn bị hàn độc không thể vận công lâu dài, lúc này thúc

https://thuviensach.vn

chân khi hướng đối phương, chỉ mong tốc chiến tốc thắng. Ai ngờ hai người song chưởng vừa tiếp, huyệt đạo trong tay hắn tựa như mở lỗ hổng, nội lực đột nhiên bức chạy ra, không thể ức chế.

Vi Nhất Tiếu trong lòng kinh hãi, hướng Nhậm Thiên Nhai nhìn lại, chỉ thấy hắn thần sắc ấm áp, lộ ra tươi cười dữ tợn, đúng là vẻ mặt âm mưu đạt thành.

Loại nội lực tướng hợp này, không phải đương sự tuyệt không biết nội tình, đừng nói đến Lâm Nhất Tần nằm phục trên đất không dám trợn mắt, dù nàng lông tóc vô thương đứng bên quan sát, cũng tuyệt không nhìn ra Vi Nhất Tiếu lúc này tiến thoái lưỡng nan, đang trong hiểm cảnh.

Vi Nhất Tiếu đột nhiên nhớ tới lời sư phụ từng nói, thời Bắc Tống từng có một môn công phu quỷ dị, có thể hấp thụ nội lực người khác làm sở hữu, khiến chính tà hai phái đều biến sắc, chỉ là đã sớm thất truyền, ngay cả tên cũng không nhớ rõ. Chính lúc này không phải lúc nhớ chuyện cũ, chỉ cần một khắc, nội lực toàn thân sẽ bị đối phương hút đi, thành thịt cá mặc người đinh đoạt, tức thời nỗ lực ngưng khí, tạm thời ngừng chân khí tiết ra ngoài.

Khi nhìn lại Nhậm Thiên Nhai, hắn sắc mặt tái xanh, cười cũng không đắc ý như trước. Vi Nhất Tiếu trong đầu chợt lóe sáng ý niệm, lúc này đem chân khí dần tích tụ, sau đó đột nhiên toàn lực đẩy ra, tựa như vỡ đê, mãnh thú hồng thủy đồng loạt xông ra, lập tực dũng mãnh xông vào kinh mạch Nhậm Thiên Nhai.

Phải biết rằng thể chất Vi Nhất Tiếu khác hắn người thường, nội công sở luyện quỷ dị khó lường, cũng dựa vào thiên phú dị bẩm, thật là loại công phu âm hàn hiếm thấy chốn võ lâm, ngay cả chính hắn cũng từng chịu loại khổ sở, nói gì đến người khác chưa bao giờ ăn thử loại mệt này?

Nhậm Thiên Nhai toàn thân run run, cơ bắp trên mặt vặn vẹo, thống khổ cực kì, lúc này liền bị khí âm hàn đông cứng trên mặt đất. Vi Nhất Tiếu

https://thuviensach.vn

thừa cơ một chưởng đánh ra, đưa hắn đánh bay khỏi thuyền.

Nhưng Nhậm Thiên Nhai võ công cực cao, sao có thể cam tâm ngồi chờ chết, liều mạng lưỡng bại câu thương vươn tay giữ chặt Vi Nhất Tiếu. 'Phù phù' một tiếng, mặt biển bắn tung tóe, hai người đồng thời rơi xuống nước. Hai người đều chịu nội thương hao tổn quá lớn, nay lại chiến đấu không tiếng động dưới mặt biển, quả nhiên so với trên thuyền còn hung hiểm hơn vạn phần.

Lâm Nhất Tần nghe tiếng hai người rơi xuống nước, lại đợi hơn mười giây cũng không thấy động tĩnh khác, rốt cục kiềm chế không được nhảy bật lên, nhoài người ra nhìn vào biển, hoàn toàn không thấy bóng dáng hai người, chỉ thấy mấy cái bóng đen vĩ đại dưới nước cấp tốc di chuyển, động tác cực kỳ hung mãnh, vây tam giác trên lưng có thể thấy rõ ràng.

Từng xem qua 'Hàm cá mập', mọi người ở hệ Mặt Trời đều biết chuyện gì đang xảy ra, Lâm Nhất Tần nhất thời bị dọa tay chân cứng ngắc, mất hồn mất vía há mồm hô to:

"Mau lên đây! ! ! ! ! ! Có cá mập! ! ! !! ! ! !"

Hai người dây dưa dưới nước lập tức phát hiện tình huống không đúng, Nhậm Thiên Nhai quyết đoán buông tha, hết sức duỗi thẳng tứ chi đã đông cứng hướng mặt nước bơi lên. Vi Nhất Tiếu lắc mình vài cái, càng trầm càng sâu, bóng dáng dần dần biến mất trong tầm mắt.

"Thiên à! Thằng nhãi này thì ra là vịt lên cạn! !"

Lâm Nhất Tần choáng váng, thật thật thật không ngờ Bức Vương toàn năng cư nhiên không biết bơi. Nhanh chóng nới rộng thắt lưng, cởi giày đồng thời vọt vào khoang thuyền lục ra một tấm váy màu cam, ầm một cái liền lặn xuống nước.

https://thuviensach.vn

Nước biển xanh lam ánh sáng chói lóa đem hàm răng cá mập nhọn hoắt phô lộ không thiếu cái nào. Chúng tạo từng đợt sóng lớn nhấp nhô, lại thủy chung không bắt đầu công kích. Lâm Nhất Tần buộc bản thân mình không thèm nghĩ nữa, huy động toàn lực cấp tốc bơi về phía Vi Nhất Tiếu.

Vi Nhất Tiếu nội lực hao hết, hàn độc tái phát, một đường trầm mình về phía đáy biển lạnh băng tối đen, ý thức đã dần mơ hồ. Bỗng nhiên lóe mắt thấy một mảnh sắc vàng, vươn tay nắm chặt theo bản năng, đến khi tập trung nhìn vào, lại phát hiện mình đang kéo theo Lâm Nhất Tần, nhất thời sợ hãi nới lỏng tay.

Lâm Nhất Tần ôm thắt lưng hắn dùng hết sức vươn lên mặt nước, đã thấy thuyền không còn ở chỗ cũ. Khi nàng nhảy xuống biển không thu buồm, sợ rằng lúc này thuyền nhỏ đã bị gió thổi đi, bị đưa ra hơn bốn mươi trượng. Lúc này đàn đàn vờn quanh, lưng tam giác du đãng trên mặt biển khiến người ta mất hồn mất vía.

Tiểu Lâm chỉ tại bể bơi đạp nước qua mấy tháng, không phải nhân viên cứu hộ, tại nơi biển sâu cứu người thật sự miễn cưỡng, lúc này đã không còn khí lực tay chân bủn rủn. Vi Nhất Tiếu biết nàng thể lực cực kém, lại không thể trì hoãn, lúc này tránh thoát, dùng toàn lực đem nàng đẩy lên thuyền, bản thân lại trầm mình xuống dưới.

Lâm Nhất Tần nhất thời giận dữ, hít sâu một hơi lại lặn xuống, đem Vi Nhất Tiếu kéo lên, nhìn thẳng mặt rít gào:

“Ngươi cho là ngươi đang diễn Titanic nha! Ta đây đã luyện qua, cứu con dơi cá biệt còn không phải dễ như trở bàn tay!”

Nghĩ qua nghĩ lại không ngờ đem bản thân so sánh với thịt băm (Rose, nữ chính Titanic), lửa cháy đổ thêm dầu nổi giận, tiểu vũ trụ bùng cháy, một mặt khua nước một mặt hung tợn lôi chuyện cũ ra:

“Mạng của ngươi là của lão tử, đừng nghĩ có nợ không trả!”

https://thuviensach.vn

Cứ như thế ba lần, qua thật lâu sau mới tới gần mạn thuyền. Lâm Nhất Tần đã sớm không có khí lực bò lên, Vi Nhất Tiếu giữ chặt mạn thuyền, cắn răng đề khí ôm nàng bay lên, tiếp theo liền tê liệt ngã xuống sàn tàu chết ngất.

Cá mập sợ màu cam, tiềm thức không lại gần, vì thế phao cứu sinh đều làm màu cam, như vậy cũng dễ khiến nhân viên cứu hộ sớm phát hiện. Váy kia của Lâm Nhất Tần thủy chung quấn chặt trên người hai người, đàn cá mấp một phen mất hứng thú, quay đầu hướng Nhậm Thiên Nhai bơi qua.

Hai người phái Tiêu Dao không phải từ lục địa bơi theo mà là ở thuyền tiếp ứng đi xa xa theo. Bách Lý Phi vốn tưởng rằng Nhậm Thiên Nhai chuyến này tất thắng, ở vùng phụ cận bơi sau, ai ngờ ngoài ý muốn, trong nháy mắt thấy Nhậm Thiên Nhai bỏ mình miệng cá mập, liền rút thắt lưng Nga Mi, bơi về phía hắn tiếp ứng.

Nhậm Thiên Nhai đã sức cùng lực kiệt, chỉ bằng bản thân không thoát khỏi vòng vây cá mập, dù có cứu viện đến cũng vậy, không địch lại quái vật biển hung mãnh như thế, trong lúc uể oải lại đột nhiên nhớ tới lời đồn cá mập thị huyết (khát máu) …

Bách Lý Phi nhìn theo chủy thủy cắm từ sau lưng xuyên thấu ngực, ôn nhu thở dài:

“Đến tận bây giờ, vẫn nhìn không thấu…Ta đã sớm thua…”

Lời còn chưa dứt đã biến mất trong làn máu loang lổ.

Tác giả nói ra suy nghĩ: để viết chương này, ta từng đắm chìm một năm trong giới Hunter, mất hồn đi!

Trên có nói đến: sinh vật nổi tiếng đảo Đào Hoa thân thiện gọi mời, vật hi sinh nữ phụ Bách Lý Phi cúi đầu chào cảm tạ.

https://thuviensach.vn

Phạn Ca: kỳ thực, làm người xấu là thật bất đắc dĩ. Vì tô đậm ánh sáng vĩ đại của nhân vật chính, phải lao động cật lực đến trắng não không nói, vô luận sinh ra diễm quang bắn tứ phương, trí tuệ siêu quần, bối cảnh hùng hậu thế nào, cuối cùng vẫn không có kết cục tốt.

Bách Lý Phi: làm nữ nhân khó, làm nữ nhân chuyên gây chuyện xấu càng khó. Kỳ thực, ta chỉ là một diễn viên.

Phạn Ca: đến diễn thật không dễ dàng, xin mọi người cho một tràng pháo tay.

Bách Lý Phi: đạo diễn, tiền cast có thể trả chưa?

Phạn Ca: (không nhìn) vào cảnh, ánh sáng!

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 47

Action!

(Lời bộc bạch của giọng nam trầm):

Biển lớn mờ mịt mênh mang vô tận, sóng gió quay cuồng máu chảy tán loạn.

Thiếu nữ tử tay không vô lực làm sao cứu nổi người nàng yên đang lâm nguy sớm tối?

Tà thuyền rời bến, không thấy huyết quang, tuyệt không quay về.

Chẳng lẽ một màn xả thân cắt thịt cho chim ăn lại sắp trình diễn?

Ma giới ngang trời xuất thế, giang hồ lại khởi phân tranh, ai sẽ trở thành chủ nhân mới của nhẫn vương?

Mời xem kênh CCTV10, vì ngài thuật lại một chuyện xưa giang hồ tràn ngập yêu hận tình thù…

Vi Nhất Tiếu hàn độc tái phát ngã lên sàn tàu hôn mê bất tỉnh, nhân viên cứu hộ Tiểu Lâm tuy thể lực hao hết không đứng thẳng nổi, nhưng vẫn quyết định đưa Phật đến Tây…Không, là cứu người cứu đến cùng. Nàng dứt khoát kiên quyết lấy ra chủy thủ trong ngực Vi Nhất Tiếu, khoa chân

https://thuviensach.vn

múa tay hai ba cái, tập tễnh bước vào trong khoang thuyền… … Vui vẻ tha ra một cặp gà trống.

Được rồi, Lâm Tiểu Tiên ngay cả ô chống nắng che sương, băng keo cá nhân đều mang đủ, sao có thể xem nhẹ đại sự liên quan đến tính mạng này? Lại nói để gà thỏ trên lợn rừng (wild boar), không có gì cho chúng ăn chẳng phải chết đói sao, lãng phí là tội lớn!

Lâm Nhất Tần bóp láy mũi Vi Nhất Tiếu, rót xuống hai chén máu gà, cuối cùng cũng cấp tốc đem con dơi đông lạnh tha khỏi hiểm cảnh.

Sau một lát, Vi Nhất Tiếu dần dần ngừng run, thở ra một ngụm khí lạnh, mở mắt ra, bình tĩnh nhìn về phía người cùng hắn sinh tử không rời không bỏ, mở môi còn vương máu…

“Đem quần áo mặc vào…”

“… … … Ta hối hận. Hiện tại đem chàng ném xuống biển còn kịp sao?”

“Trước mặc, sau ném…”

Mỗ nữ nhân chỉ mặc mỗi yếm cùng tiết khố (à ờ là underwear) nghiến răng nghiến lợi bày kế hoạch mưu sát chồng. Ngươi gặp qua kẻ nào nhược trí chỉnh trang ba lớp quần áo rồi mới nhảy xuống nước cứu người chưa? Ai, quan hệ quá thân mật cũng có điểm không tốt, dính sát liền kề, một điểm không khí lãng mạn đều không có oa…

Vì để Vi Vi nghỉ ngơi trong chốc lát, Lâm Nhất Tần hạ buồm ngừng thuyền. Hai người song song nằm trên sàn tàu, một bên phơi nắng, một bên ngẫm nghĩ về định nghĩa quần áo chỉnh tề của mọi thời đại…

Dưới làn gió nhẹ hòa cùng ánh nắng mặt trời, Vi Nhất Tiếu nhớ lại một mảnh sắc vàng lúc tuyệt vọng dưới biển sâu, từ tình cảnh giao tranh sinh tử

https://thuviensach.vn

bừng tỉnh như đã qua một đời…

“Cá mập vì sao không cắn chúng ta?”

“Người ta không thích ăn thịt con dơi vừa gầy vừa cứng, không hợp khẩu vị.”

“Thì ra cá mập cũng là tín đồ Đạo Hồi, hì hì, thật sự đáng mừng, thật đáng mừng, may thay, may thay.”

“= =+ Chàng nha, không yên tĩnh trong chốc lát được à?”

Tín đồ Đạo Hồi không ăn thịt heo, chàng lại thầm mắng ta là heo sao?

“Không được, người phái Tiêu Dao đã biết chúng ta tìm đến Đảo Đào hoa, tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương. (Xuống ta trước được lợi, ra tay sau chịu thiệt.)”

“Ài, còn có thành ngữ nói đến sau đoạt trước đó. ’

Kỳ thực Vi Nhất Tiếu có gấp nữa cũng không được. Một trận chiến trong biển đã khiến hắn hao tổn quá lớn, không tu dưỡng vài ngày tuyệt không thể khôi phục như ban đầu. Nếu lại gặp cường địch, thực không chắc có bảo hộ được nàng chu toàn. Nghỉ ngơi hai canh giờ, nội lực khôi phục hai ba phần, Vi Nhất Tiếu mới xác định phương hướng lại lái thuyền, dựa vào hướng nắng mà lái tới, cuối cùng trước hoàng hôn đã đến Đào Hoa đảo.

Một ánh tà dương lấp lánh ánh nước, nửa lạnh run nửa ánh hồng. từ xa nhìn lại trên đảo thế núi nhấp nhô, biển xanh ánh bạc, bãi đá kì quái, thoạt nhìn thật sự…rất có tiềm năng khai phá du lịch. Bất quá trọng điểm không ở đây, mà ở bốn năm chiếc thuyền đang neo đậy. Vi Nhất Tiếu nhíu mày nói:

https://thuviensach.vn

“Vẫn không kịp. ’

“Lên đất liền, chàng phải nghe ta. Đánh không nổi, chẳng lẽ chúng ta trốn không xong sao?”

Vi Nhất Tiếu lộ ra nụ cười khoe răng nanh, cười cực kì tà ác:

“Nghe lời nàng, bất quá ta muốn phá thuyền.”

Lâm Tiểu Tiên lộ ra một bộ dáng rộng lượng khoan hòa như thánh mẫu ngày tận thế:

“Hừ, chiêu này cũng quá tổn hại, vẫn là để em làm đi.”

Hai người đem tà thuyền neo đậu chỗ ẩn nấp kín đáo, liền thành lập lữ đoàn yêu đùa dai, đội trưởng Lâm Nhất Tần. Đi lên thuyền phái Tiêu Dao, theo lời đội trưởng đem đổ hết nước ngọt trên thuyền, thay bằng nước biển để lại chỗ cũ.

Lâm Nhất Tần lại từ trong ngực lấy ra một bao nhỏ, đem toàn bộ bột phấn rắc vào lương khô phái Tiêu Dao mang theo.

Vi Nhất Tiếu không nghĩ tới Tiểu Lâm còn có thể hạ độc, ngạc nhiên hỏi:

“Đây là cái gì?”

Lúc này người nào đó cười đến cực kỳ tác ác:

“Bã đậu, mua từ tiệm thuốc.”

Vi Nhất Tiếu bừng tỉnh đại ngộ (chợt hiểu rõ), vỗ tay hoan nghênh tán thưởng: “Biện pháp hay, so với phá thuyền còn tổn hại hơn.”

https://thuviensach.vn

Đào Hoa đảo cách đất liền khoảng một hai ngày hải trình, không ăn không uống cũng chẳng sao. Chẳng qua nếu ăn phải lương khô có bã đậu, nhất định bị tiêu chảy mất nước, trong tình huống không có nước ngọt bù lại, hiệu quả khẳng định phi thường mất hồn.

Hai người đắc ý dào dạt lau xóa hết dấu vết, lên đảo bắt đầu hoạt động tìm bảo vật.

Người địa cầu xem qua 'Xạ điêu' đều biết, Hoàng Lão Tà kỳ môn bát quái tạo tường phòng cháy nổi tiếng thiên hạ, chưa từng có hacker nào đột phá thành công (tình huống nữ nhi khuỷu tay hướng ngoại về phía đầu gỗ, nội ứng ngoại hợp liền không tính – Hoàng Dung mở đường đưa Quách Tĩnh lên đảo! !)

Khi Hoàng Dược Sư tọa trấn nơi này, đảo Đào Hoa có thể ví như con gái hắn Hoàng Dung, một vẻ mĩ mạo lại nhiều xảo trá tai quái. Nhưng trăm năm sau, đảo cơ bản bị vây trong trạng thái hoang phế, nói dễ nghe là rừng cây xanh biếc um tùm, hoa dại rực rỡ, thành thực mà nói thì…tan hoang chẳng khác gì Cô Ngốc.

Trận đồ âm dương khai hợp, càn khôn đảo ngược nghiêm cẩn cỡ nào, thêm một cây, hoặc chết một bụi, trận pháp sẽ đại biến. Trăm năm hoang tàn, sớm không còn như lúc trước. Bởi vậy tuy rừng rậm tùng thâm cũng không đến mức lạc đường.

Đảo Đào Hoa diện tích chừng bốn năm trăm kilomet vuông, chiếc nhẫn phỏng chừng ở vòng trung tâm, không có bản đồ thật giống mò kim đáy bể.

Lâm Nhất Tần cũng không nóng nảy, tính toán trên đảo dạo một vòng, xem có chỗ nào cổ quái kì dị lại tính tiếp.

Đi một đoạn đường, Vi Nhất Tiếu bay người lên cây, dùng tay che bớt ánh nắng, bắt gặp trong rừng cây cối dày đặc có chút gì nổi lên, tựa hồ như gò đất. Hai người hướng phía kia đến, thì ra là phần mộ phủ đầy cỏ hoang.

https://thuviensach.vn

Trước mộ phần cũ kĩ có mộ bia khắc ‘Đào Hoa Đảo nữ chủ Phùng Thị mai hương chi mộ’ mười một chữ to.

“Hoàng Dược Sư tự xưng đảo chủ Đào Hoa đảo, kia nữ chủ hắn là thê tử hắn đi.”

“Thật đáng thương, đều lên làm nữ chủ, thời điểm còn sống là Hoàng phu nhân, đã chết liền cái tên đều không lưu lại, một cái X thị để thay thế.”

“Nàng không muốn được kêu là cái gì phu nhân hoặc thị?”

“Đương nhiên không muốn. Dù cho lưu lạc làm khất cái đạo tặc, lão tử cũng là đỉnh thiên lập địa quá hải độc nhất vô nhị Lâm Nhất Tần, gọi toàn bộ.”

Vi Nhất Tiếu trong sổ tay cầu hôn thêm một điều:

Cẩn thận, không thể gọi người này là Vi phu nhân hoặc Lâm thị, bằng không thất bại trong gang tấc, kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Nhớ phải tránh lấy.

Đã từng làm một thành viên đội trộm mộ 囧 囧, Lâm Vi hai người đối với loại khí âm trầm tản ra này có tình cảm đặc thù – tên là Thân Thiết. Trò chơi tìm bảo vật ‘cổ mộ lệ ảnh’, ‘đảo thần bí’, …phần mới nhất đều nói lên một chân lí đích thực không thay đổi: nếu ngươi muốn giấu thứ gì, như vậy mộ phần là lựa chọn vô cùng tốt – dễ dàng để người đời sau khai quật cùng lợi dụng.

Vi Nhất Tiếu dạo qua gò đất một vòng:

“Hoàng Dược Sư tinh thông cơ quan cạm bẫy, nếu bình thường muốn tiến vào, phỏng chừng tốn không ít thời gian.”

https://thuviensach.vn

Hơn nữa bọn họ cũng không mang theo dụng cụ chuyên nghiệp cũng mỗ tóc vàng mắt xanh chịu cống hiến miễn phiến sức lao động.

Lâm Nhất Tần cũng dạo quanh gò đất một vòng, nhưng nàng căn bản không muốn đào đất tiến vào mộ. Người nào nói tham gia trò chơi tìm bảo phải mất n ngày người đầy bùn đất mới tìm được bảo vật?

Ai không nghĩ tới việc di chuyển cơ quan, mở ra cổng chính, lại đẩy tảng đá gì đó, bla bla and so on…

“Chàng đi đẩy đẩy mộ bia, xem có động tĩnh gì không. Đúng rồi, xin dùng khí lực trong phạm vi người bình thường.” Tốt xấu người ta cũng là mai hương đấy, cần tôn trọng phái nữ chút thôi.

Vi Nhất Tiếu theo lời đi đẩy mộ bia. Đẩy về sau, bất động; về phía trước, bất động; hướng sang phải, vẫn là bất động. Đương nhiên, chân tướng chỉ có một: chỉ nghe cơ quan dưới đất rung động từng trận, mộ bia hướng sang trái dịch chuyển chừng nửa thước.

Lâm Tiểu Tiên vui đến mày cong cong, quỳ rạp trên đất nhìn xung quanh một chút, tính toán công thức tổ hợp xếp hàng. Vì thế VNT đẩy từ trước đến sau, từ phải qua trái, sau mấy chục lần thí nghiệm, mộ bia dần dời chuyển, lộ ra một động đá.

Vi Nhất Tiếu châm lửa một mình đi dạo một vòng trở lại, Lâm Nhất Tần nhảy lên hỏi:

“Có nhẫn hay không?”

“Có. ’

“Không thể nào? ! Cho ta xem! !”

“Nhiều lắm, không biết lấy cái nào.”

https://thuviensach.vn

Đợi Tiểu Lâm tự mình xuống xem, mới biết Vi Nhất Tiếu không nói dối, thật sự nhiều lắm.

Trong mộ để đầy đồ cổ quý giá, danh họa thư pháp, không thứ gì không phải bảo vật vô giá, minh châu mĩ ngọc, chim trả mã não tranh sức đá quý linh linh, càng nhiều không đếm xuể.

Hoàng Dược Sư năm đó tung hoàng hồ hải, chỉ cần là trân bảo hắn coi trọng, không phải cứng rắn cướp đi, thì là lén trộm mang về, nhất định đem về chất đầy trong mộ thê tử

(OMG, mất hình tượng Đông Tà trong lòng tui quá! !)

Trên án đái chính thờ phụng một bức họa, vẽ một vị tuyệt sắc mĩ nhân. Không nói nàng da thịt tựa tuyết, mặt mày như họa, chỉ một đôi mắt trong suốt có thần, linh động tự nhiên, thật giống như người còn sống. Có thể thấy người vẽ mang cảm tình ra sao.

Tiền thất đầy châu quang bảo khí, hậu thất lại rỗng tuếch, chỉ để lại dấu vết từng vệt trên mặt đất. Nghĩ chắc sau khi Hoàng Dược Sư đem ngọc quan thể tử chuyển ra, cùng ông táng một chỗ, lại để mặc châu báu lưu lí dưới mộ hạ lóe ra từng ánh sáng tịch mịch.

“Ai, nơi này so với việc được xem như tế điện tế người chết, không bằng là nơi an ủi người sống. Nếu ta chết, nhất đinh không cần ở nơi hắc ám hẹp hòi dưới đất như vậy.”

“…Nàng muốn ở nơi nào?”

“Đốt thành tro cốt, đem rải ở những nơi có phong cảnh tươi đẹp.”

Nga ~ ta kính yêu Chu thủ tướng ~ (Chu Ân Lai: Chu Ân Lai một nhà ngoại giao và nhà thương thuyết nổi tiếng trên trường quốc tế, nhiều nước coi cái chết của ông là một mất mát to lớn. Thi thể ông được hoả thiêu và

https://thuviensach.vn

tro được rải từ máy bay xuống các ngọn đồi và thung lũng, theo đúng nguyện vọng của ông.)

Vi Nhất Tiếu không chút để ý vỗ lên họa tiết chạm khắc hoa trên đài.

Thì ra di ngôn của nàng, là muốn nghiền xương thành tro.

Trong mắt Hoàng Dược Sư, những thứ này đều là vật ngoài thân có thể vứt bỏ. nhưng trước mắt quản gia mê tiền Lâm Nhất Tần, nhiều thứ vô giá như vậy không thể lưu thông trên thị trường, quả là phá hư nền kinh tế quốc gia, hành vị cản trở sự tăng trưởng vững vàng của GDP.

Hai người nhào vào đám châu báu, lục lọi một hồi lấy ra ba bốn mươi chiếc nhẫn hình dạng chất liệu khác nhau. Muốn tìm chiếc nhẫn chưởng môn, quả thật…muốn giấu một chiếc lá, liền đặt nó trong rừng rậm.

“Em thế nào cảm thấy, cái nào cũng không phải…”

“Dùng cái gì thấy được?”

“Không cái nào tản ra khí thế Bá Vương cùng lực lượng hắc ám.”

“…”

Hai người đều chưa thấy qua vật nguyên bản, đối mặt với đám nhẫn này chưa thể kết luận được gì. Cuối cùng theo nguyên tắc thà lấy sai một trăm, cũng không thể bỏ qua một cái, liền đóng gói toàn bộ mang đi.

Lâm Nhất Tần trước nay không chạm vào châu báu trong phần mộ, không phải do ngại xúi quẩy, mà là cảm thấy mấy thứ này lây dính mùi thi thối tử khí thật ghê tởm.

Nhưng Phùng thị mộ thất không giống người thường. Đèn lưu ly chiếu rọi xuống đá tuyết hoa ngọc thạch tuyệt không có chút quỷ khí âm trầm, trong không khí nhàn nhạt mùi long tiên hương. Đối mặt với châu báu rực

https://thuviensach.vn

rỡ mà không động tâm, nữ nhân trong vũ trụ này không được vài người. Lâm Nhất Tần cuối cùng không thể ngăn được mê hoặc, thuận tay lấy thêm một cây trâm vàng khanh vân ủng phúc.

“Nàng không cài, muốn thứ này làm chi?”

“Ách, em thích đá quý trên mặt này.”

Hổ phách là đá giáng sinh của ta a ~.

“Thật không có mắt nhìn, nhiều thứ còn tốt hơn cái này. Hổ phách cũng không tính đá quý trân quý nhất.”

“Hừ hừ, nhưng nó mang hàm nghĩa tốt. Nó tượng trưng cho sự trung trinh vĩnh hằng, cò có ý phù hộ mẫu tử an khang. Xem chừng Hoàng Lão Tà cũng vì vậy mới đưa vật này cho vợ ông ta.”

“…Nàng thích thì mang đi. Bất quá nàng đi đường cũng không vững, cẩn thận té ngã chọc vào người đấy.”

Bạn học Tiểu Lâm dù sao cũng là lần đầu hủ bại, trong lòng có chút hoảng loạn, liền ở trước bức họa Phùng Thị chắp tay thì thào vài câu:

“Vì thế giới kinh tế phồn vinh, vì GDP quốc gia tăng trưởng vững vàng, vì thị trường an toàn ổn định…”

Sau, hai người tắt đen lưu ly, ra khỏi mộ. bên ngoài mặt trời đã xuống núi, cả đảo Đào Hoa chìm vào bóng tối.

Không đợi hai người đem mật đạo phong bế lại nguyên dạng, chỉ thấy xa xa trên núi, một ánh sáng trắng lóe lên, tiếng sét đánh cùng tiếng người kêu thảm thiết xa xa truyền tới. Lúc này trời đầy sao, chớp lóe sáng không phải hiện tượng bình thường.

https://thuviensach.vn

Nhớ tới tin đồn chuyện là trên quỷ đảo, Vi Nhất Tiếu lập tực ôm Lâm Nhất Tần chạy vội đến chỗ phát ra ánh sáng bạc.

Ven đường gặp hai mươi mấy đệ tử phái Tiêu Dao đang chạy trốn, sắc mặt trắng xanh, miệng hô to "Có quỷ có quỷ! !". đuổi tới đỉnh núi, Lâm Vi hai người đều chấn động.

Thì ra nơi này là miệng núi lửa đã ngủ yên, bốn năm mươi người phái Tiêu Dao tụ tập ở đỉnh núi, đã vài người biến thành BBQ (nướng) sống. Một đoàn hỗn loạn.

Dù mọi người có thấy hai người Lâm Vi, cũng không có dư sức đi quản. Chỉ nghe một giọng nữ phiêu đãng u oán nơi không trung"

"Oan oan tương báo khi nào…" Mờ ảo đến không bóng hình, lực xuyên thấu lại rất mạnh.

Vài tên hòa thượng run run quỳ rạp trên đất, không ngừng niệm kinh, cũng không ngừng nhắc:

"Cung thỉnh anh linh sư tổ ngủ yên…Chúng đệ tử cũng là thân bất do kỷ…"

Cá nóc có độc, nhưng luôn có người muốn nếm thử.

Chỉ thấy một vị hòa thượng gào lên "Quỷ cũng sợ ác nhân", thân hình vạm vỡ đứng dậy, giơ lên đại khảm đao cửu hoàn kim xoẹt thành ánh vàng vọt vào miệng núi lửa, đột nhiên trên tầng trời thấp tia chớp đánh xuống, người này bị sấm sét hỗn độn ngoài khét trong sống như KFC, tuy tính mạng vẫn còn, nhưng kiểu tóc trang phục đã biến thành kiểu mới.

Vi Nhất Tiếu trước nay đơn thuần thế giới quan theo chủ nghĩa duy vật, nay trong lòng không khỏi dao động, không biết đây là âm hồn quấy phá

https://thuviensach.vn

hay là trời cao mở mắt, lấy sấm chớp trừng phạt đám đệ tử mười năm đấu đá.

Tại một chỗ khác, lại có ba bốn người dùng lá chắn hoặc dùng khinh công nhảy vào trong, kết quả sau câu "oan oan tương báo khi nào…" liền vinh quang thăng làm liệt sĩ.

Lâm Nhất Tần trước nay nhát như chuột, nhưng khiếp sợ lúc đầu đi qua, thái độ lại trấn tĩnh lạ thường. Tay nàng xoa cằm suy tư một hồi, đột nhiên mắt sáng lên, dựa vào bên tai Vi Nhất Tiếu nói nhỏ:

"Chuẩn bị tốt, tình huống chuyển biến liền mang em đi nhảy vào."

Thanh âm "Oan oan tương báo khi nào" lại vang lên, không đợi Vi Nhất Tiếu phản ứng, Tiểu Lâm liền tiến lên hai bước, trang nghiêm trấn định, gằn từng tiếng phun ra bảy chữ:

"Ta ở một bên xem náo nhiệt"

Trên miệng núi lửa đột nhiên phát ra ánh sáng mãnh liệt, từ miệng núi lửa ánh sáng tỏa ra mười dặm như ban ngày, chiếu rọi khuôn mặt Lâm Nhất Tần ánh lên như châu bảo.

Một mảnh tĩnh mịch qua đi, giọng nữ mờ ảo lại vang lên:

"Trả lời chính xác, mời vào cửa tiếp theo."

Trên miệng núi lửa mật đạo dần dần mở ra, Lâm Tiểu Tiên khóe miệng run rẩy – nàng thật sự đụng phải đồng chí xuyên không.

Có lẽ trải qua nhiều đời, cơ quan trên ván cửa đã bớt linh hoạt, mười mấy môn nhân phái Tiêu Dao phản ứng không sai liền thừa dịp cửa chưa đóng, ý muốn cùng Lâm Vi hai người xông vào.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu một tay nắm lấy Lâm Nhất Tần, giữa không trung xoay người đang muốn dùng lực, chợt nghe bên tai rầm rầm bạo vang, một tiếng sấm sét nổ tung, tia chớp như ngân xà giao long, quấn lấy đám người kia, trong thời gian ngắn tiếng kếu gào thảm thiết vang lên, mùi khét đến kinh điển, khiến Vi Nhất Tiếu cả kinh trợn mắt há hốc mồn, sau một lúc lâu mới hiểu được:

"Chẳng lẽ vì ta cùng nàng một chỗ (nên mới không sao) ?"

Lúc này chân đã hạ đất, Vi Nhất Tiếu trong lòng không kìm được nhìn Lâm Nhất Tần, thấy nàng tỏa ra tiểu vũ trụ thần thành, dũng cảm đi thẳng lên trước, mắt rưng rưng ánh lệ, tựa như một loại ngươi cứu thế ngăn cảm hết thảy tai nạn thế gian.

Vì sao mắt ta thường hàm chứa lệ nóng?

Bởi vì ta yêu mảnh đất thâm trầm này.

Khi bạn ở một thế giới khác gặp được vị đồng hương vặn vẹo, hủ nữ gặp hủ nữ, hai mắt lưng tròng. Mật đạo từng bước đều đặt bẫy, hơi vô ý sẽ vạn tiễn xuyên tâm (nghìn tên xuyên tim), axit sunfuric hắt vào mặt tránh cũng không kịp, nhưng bài trừ vài cơ quan cạm bẩy này, bất quá cũng là chút thâm ý thân thiết để ân cần thăm hỏi:

Hỏi: "Nhân sinh khổ đoản"

Đáp: "Đam mỹ tình dài!"

Hỏi: "Chấn cao cương, nhất phái thanh sơn thiên cố chịu" (?!)

Đáp: "Môn đại hải, tam Trường Giang cùng Hoàng Hà vạn năm công."

Hỏi: "Hủ Như Đông Hải."

Đáp: "Thụ tựa Nam Sơn"

https://thuviensach.vn

Hỏi: “Hoa Kính không từng duyên khách tảo” (?!)

Đáp: “Bồng Môn nay thủy vì quân khai!” (Nước Bồng Môn vì chàng mà chảy =_=!!!)

Hỏi: “Hoàng Hà Hoàng Hà…”

Đáp: “Ta là Tấn J!”

Trả lời lưu loát, tuyệt không ngập ngừng, tuyệt đối là âm hồn quay lại, sư tổ tái thế.

Đi qua trùng trùng cơ quan thạch thế bí đạo, đến một gian phòng nhỏ, giữa phòng bày một bàn đá, trên có đặt một cây bút chì 2B cùng một tờ giấy hỏi đáp. Lâm Nhất Tần da mặt đã từ run rẩy chuyển sang trạng thái chết lặng. Chỉ thấy trên tờ giấy viết bốn chữ ‘Khách đên đăng ký”, vì thế nàng cầm bút chi lên lựa chọn ba đề mục.

Hỏi: Người tới là ai?

Chọn: A địch nhân B đồng nghiệp C không thuộc hạng này D người vũ trụ

Đáp: B đồng nghiệp

Hỏi: Là đạo nào?

Chọn: A Hắc đạo B bạch đạo C vương đạo D loại đạo khác

Đáp: C vương đạo

Hỏi: tinh thông loại ngôn ngữ nào dưới đây?

Chọn: A ngôn ngữ máy tính B tiếng Anh C chữ số Arab D khuông nhạc

Đáp: A ngôn ngữ máy tính (chỉ có 0 và 1)

https://thuviensach.vn

Đem đáp án nhét vào dấu hiệp ‘Nơi quét thẻ’ trên tường, vốn tường sắt không khe hở chậm rãi dịch chuyển, để lộ một cánh cửa đá không khóa, hai bên để một khung hình chữ nhật rỗng.

“Mật mã cửa cuối cùng, xin viết một đôi cấu đối kinh điển”

Lâm Nhất Tần dùng kiểu chữ giản thể viết xuống: ‘Công đức vô lượng – Vạn thụ vô cương’, cửa đá chi chi nha nha mở ra. Đi qua con đường rực rỡ là đến một gian phòng trống rỗng, giữa bãi đá đặt một cánh tay khắc từ dương chi bạch ngọc, ngón giữa dựng thẳng lên trên đeo theo di vật chưởng môn lưu truyền trăm năm của phái Tiêu Dao – chiếc nhẫn thất bảo

Lâm Tiểu Tiên để Vi Nhất Tiểu ở ngoài, một mình đi vào, đối với cánh tay đang làm tư thế ‘F***’, rút ra chiếc nhẫn

“Công nghệ phòng trộm không tồi, bất quá ngươi rốt cục mang theo bao nhiêu thứ đến đây vậy?”

Nếu ai xem qua ‘Chúa tể của những chiếc nhẫn’, hẳn nhớ được khi phát động chiến tranh ma giới có một hàng văn tự tối nghĩa linh tinh, đại khái là:

‘One ring to rule them all; One ring to find them, One ring to bring them all and in the darkness bind them’

(Một chiếc nhẫn thông trị thế giới, tìm bắt tất cả. Một chiếc nhẫn giam cầm thế giới, tất cả chìm trong hắc ám không ánh sáng.)

Mà chiếc nhẫn đồng dạng mang đến vô số mưa gió máu tanh này, cũng khắc một hàng thiên thư mà lịch đại chưởng môn đều không thể lí giải:

“Ta tên là Tiêu La Lị, hoa hoa lệ lệ mãi mãi 14 tuổi, đến từ Thượng Hải Trung Quốc năm 2058. Xuyên qua tuy là xu thế đang lưu hành, nhưng nữ tôn cũng tốt, đam mỹ cũng được, là gì đem ta mạc danh kì diệu xuyên thủng võ hiệp? Hơn nữa lại là Bắc Tống? Ta ghét nhất là xem sách lịch sử!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa khi xuyên qua, vẻ ngoài sẽ không thay đổi, tuy rằng vĩnh viễn bảo trì thanh xuân tốt lắm, nhưng người ta muốn cùng rất nhiều soái ca NP thôi >_

Trong cơn giận dữ, ta bằng băng tuyết thông minh cùng khí chất vô song khái sáng một môn phái phong hoa tuyệt đại hoa lệ, hơn nữa sáng tạo rất nhiều võ công tuyệt thế, trong đó đắc ý nhất là 'Bát hoang lục hợp duy ngã độc tôn' cùng 'Bắc Minh Thần Công' ~.

Bát hoang có thể khiến đám loli vĩnh viễn hoạt bát đáng yêu như ta, Bắc Minh có thể trực tiếp hút nội lực người khác làm của mình, không cần vất vả luyện công cũng có thể thành cao thủ, cỡ nào thoải mái ~. Bất quá, cái này gọi là tham khải, không gọi là sao chép nha ~.

Là thành viên hội Đẹp Tự Nhiên, ta chỉ nhận soái ca mĩ nữ làm đồ đệ. Đáng tiếc người vẻ ngoài yêu tinh lại trí óc thông minh giống ta thiên hạ thực sự quá ít, cuối cùng chỉ có ba người miễn cưỡng thông qua: Vu Hành Vân, Vô Nhai Tử, Lí Thu Thủy, không biết ngươi có từng nghe qua?

Trừ võ công, ta còn đem đến một phần tư liệu cho bọn hắn chơi đùa, tỷ như thuật ghép mắt, nối xương, trung tây y kết hợp, sách dạy đánh cờ vạn năng, bách khoa toàn thư động thực vật. Bọn họ đều xem ta như tiên nữ mà sùng bái nga ~. Ta còn để lại tấm bia đá 'Hạc Khống' ở Hoan Đình, tỏ ý nhiệt tình yêu thương quê hương Thượng Hải, rất có tài đi ~

Đáng tiếc tuy bề ngoài không đổi, ta vẫn sẽ phải già cả chết đi. Làm đồng nghiệp nữ sắc đam mỹ, cả đời không gặp được người cùng sở thích, thật là thân ở nơi cao không thắng nổi rét lạnh. Bởi vậy ta tạo ra mật đạo núi lửa phòng trộm bằng âm thanh, chỉ có đích chưởng môn có thể vào từ cửa sau bằng tiếng lóng truyền xuống của tiền chưởng môn.

Nếu không người nối nghiệp, bọn họ sẽ đem chiếc nhẫn ghi âm này đặt vào mật thất, chờ đợi truyền nhân. Nếu ngươi cũng là sắc lang đam mỹ

https://thuviensach.vn

xuyên qua, mấy vần đề ngoài cửa khẳng định không thể làm khó ngươi. Ngươi có thể dùng đoạn ghi âm này làm chưởng môn phái Tiêu Dao:

“Môn nhân phái Tiêu Dao nghe lệnh, ta là Khai Nguyên Thiên Địa Văn Thành Võ Đức Tánh Công Quang Nhân Chí Tôn Tiêu Sư Tổ, vô luận người nào có thể thao túng nhẫn chưởng môn thông linh, đều là truyền nhân vì ta mà giáng trần, trở thành chưởng môn bổn phái vô điều kiện, người không phục, giết không tha! Cửu thiên thập đia, duy ta tiêu dao, nhất thống giang hồ!”

Lâm Nhất Tần trong mật thất nghe xong đoạn di ngôn này, 囧 cơ hồ phải dựa tường không đứng thẳng nổi. Đáng tiếc nàng không cảm thụ nổi ấp áp tiền bối chiếu cố, chỉ có loại khủng hoảng cầm chiếc bánh bao không thể ăn, còn bị một đàn sói đói mắt phóng ánh xanh lè vây quanh.

“Vô luận người nào, chỉ cần lấy được tín vật XX liền trở thành chưởng môn/giáo chủ vô điều kiện. Ai không phục, giết không tha.”

Này tuyệt đối có thể xem như một trong ba di ngôn ngu ngốc nhất giới võ hiệp.

Không có thế lực tuyệt đối trung thành, ai giúp ngươi giết không tha? Nếu có chút ngoài ý muốn, a miêu a cẩu (con chó con mèo) nhược trí não tàn đều có thể làm chưởng môn, môn phái này phải chăng toàn đám hỗn loạn? Ngay cả có là người có năng lực có ý chí đi, nếu không có bối cảnh thực lực, sao khống chế nổi đám môn nhân tà môn ma đạo kia? Càng miễn bàn tình huống mới lấy được tín vật lập tức đã bị cướp.

Lâm Tiểu Tiên trong lòng điên cuồng trách móc. Ai ngờ nhiều năm về sau, Dương Đỉnh Thiên đồng dạng Văn Thành Võ Đức cũng để lại di ngôn ‘Bất luận người nào lấy được thánh hỏa, liền trở thành đại giáo chủ thứ ba mươi tư của bản giáo, ai không phục, giết không tha!”

https://thuviensach.vn

Đối mặt với một đám giang hồ hào khách kinh hồn bất đinh lại như hổ rình mồi, Lâm Nhất Tần khổ sở nghĩ biện pháp tìm đường sống. Mật mã cửa sau chỉ có chưởng môn bản xứ truyền lại biết, muốn từ cửa trước đi ra, nhất định phải vượt vòng vây. Cưỡi ‘con dơi’? Nếu lúc này con dơi thương thế chưa lành, không thể bôn tẩu đường dài? Lựa chọn duy nhất bây giờ chỉ có thể là: Trước lên làm cẩu thủ lĩnh, tạm thời hợp pháp giữ lấy bánh bao.

Lại đứng ở cửa chần chừ, tính toán không nhọc công mà hưởng thụ cảnh mọi người bị sấm sét quấn thân biến hình thành BBQ...

Trời trăng sao lấp lánh vạn dặm không mây, trên miệng núi lửa nguy nga, đoạn di ngôn cuối cùng của Tiêu La Lị sư tổ vang vọng bầu trời, một nữ tử tóc xoăn mặt tròn đứng trên mỏn đá cao, gió nhẹ thổi quần áo nàng phất phơ, phía trước hơn mười môn nhân phái Tiêu Dao đang quỳ

“Cửu thiên thập địa, duy ta tiêu dao, nhất thống giang hồ!”

Phái Tiêu Dao đại chưởng môn đời hai mươi mốt Lâm Nhất Tần nóng hổi ra lò, đang bị khẩu hiệu của bổn phái đánh cho sấm sét hỗn độn.

Nhận quỳ lạy của một đám người bằng mặt không bằng lòng, trong ngoài không đồng nhất chẳng phải chuyện thú vị gì. Lâm Nhất Tần tuy mang danh chưởng môn, nhưng nàng thân không tuyệt thế võ công, trong tổ chức cũng không có thế lực thân tín duy trì, trên thực tế là không có thực quyền gì, bất quá ỷ vào chiếc nhẫn tạo ra dị tượng (hiện tượng lạ) tạm thời uy hiếp môn nhân một chút.

Đợi khi nàng rời đi sau, tứ tông phái Tiêu Dao lại vì chức vị đại chưởng môn nội đấu không ngớt như cũ, làm việc quỷ dị tạo sát nghiệt. Bốn cán bộ cấp cao cùng Đồng Nãi tung tích không rõ, Bách Lý Phi cùng Mã Cảnh đã chết, Pháp Lão mặc dù kế nhiệm chức đại chưởng môn nhưng tuổi cao đức bạc, không thể thống ngự mọi người.

https://thuviensach.vn

Nhiều năm sau, Nhậm Thiên Nhai tìm đường sống trong cõi chết, thoát thân từ biển lớn, bằng bản cải biên của Bắc Minh Thần Công – ‘Hấp tinh đại pháp’, cướp ngôi chưởng môn, đem phái Tiêu Dao cải tổ thành Nhật Nguyệt thần giáo, truyền tới tay Nhậm Ngã Hành, đã là thời cha truyền con nối muốn độc chiếm thiên hạ, đại lịch chưởng môn phía trước đều bị tiêu hủy hết.

Bao nhiêu kỹ thuật có thể thay đổi lịch sử dần tiêu tán mai một, một môn phái thần bí truyền thừa kĩ thuật tương lại bị bao phủ trong lớp màn âm mưu dày đặc để rồi dần suy tàn.

Đây là chuyện sau này vậy.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 48

Vi Nhất Tiếu tinh thần vô cùng hoảng hốt.

Từ khi tiến vào mật đạo núi lửa, đến khi đi thuyền rời đảo Đào Hoa, hắn thân hình luôn phiêu dật…đặc biệt mang phong vị trường phái trừu tượng.

Loại tình huống này tuy không gây trở ngại đến công tác hộ pháp người bên cạnh, nhưng thất thần đến độ bị BOSS ăn đậu hũ cũng không phát hiện, vấn đề liền thật nghiêm trọng.

Bất quá, chúng ta cần phân biệt rõ ràng ‘thất thần’ cùng ‘ngẩn người’ hai từ vi diệu khác nhau. Bạn học Vi Nhất Tiếu sẽ không làm loại chuyện ngẩn người lãng phí sinh mệnh, hắn chỉ là đang suy xét phi thường nghiêm túc một số triết lý nhân sinh cùng đạo lý ứng xử. Ví như:

Thật lâu thật lâu trước kia, có một tiểu tử cần lao mà thiện lương tên là Đổng Vĩnh. Có một ngày, hắn đụng phải một đám tiên nữ MM đang tắm, vì thế hắn trộm xiêm y của một người trong đó giấu đi. Vị này tên Thất Tiên Nữ không có vũ y không thể trở lại bầu trời, liền cùng hắn thành thân.

Nghe nói, sau Thất Tiên Nữ tìm được vũ y, lại quay về trời.

Thật lâu thật lâu trước kia, có một tiểu tử cần lao mà thiện lương tên Tạ Thụy. Có một ngày, hắn nhặt được một con ốc. Sau hắn phái hiện từ ốc

https://thuviensach.vn

đồng có người vụng trộm giúp hắn làm việc nhà, vì thế hắn đem vỏ ốc giấu đi. Ốc đồng không vỏ, liền cùng hắn thành thân.

Nghe nói, sau Ốc Đồng cô nương tìm được vỏ, lại trở về vườn tiên.

Thật lâu thật lâu trước kia, có tiểu tử cần lao mà thiện lương tên là Lí Tiêu Dao. Có một ngày, hắn gặp phải một XXX đang tắm, vì thế liền trộm xiêm y nàng giấu đi.

Này XXX tên Triệu Linh Nhi không có xiêm y…sau lại cùng Lí Tiêu Dao thành thân.

Nghe nói, sau Triệu Linh Nhi tìm được xiêm y…cuối cùng cũng đi rồi.

Thật lâu thật lâu trước kia, có một tiểu tử âm trầm lại ác liệt tên là ‘con dơi’. Có một ngày, hắn gặp phải một XXX có thể ăn có thể ngủ lại không chịu để tâm chuyện gì…

“Vi Vi, chàng có thấy tấm váy màu cam ta để ngoài thuyền không?”

“Chắc không phải bị gió thổi ra biển chứ. Buồn bực. Là mua từ Hán Dương đó.”

Vi Nhất Tiếu đang suy xét triết lý nhân sinh, không rảnh cùng Lâm Nhất Tần đáp lời, dù không nói gì tuy rằng hơi khó chịu, nhưng trong lòng nàng cũng có chút cảm thấy may mắn. Bằng chỉ số thông minh của Lâm Tiểu Tiên cùng tài ăn nói…, liền ngay cả BBC, VOA nói hươu nói vượn, cũng không có cách nảo giải thích chuyện quỷ dị trên đảo cho hắn.

Nói ra chân tướng? Ha, nói với hắn ‘Ngươi cả đời phấn đấu chỉ để làm đồ cưới cho người khác’ (ý nói ảnh là nhân vật phụ) hay nói ‘Ngươi căn bản không phải người, chỉ là một hình tượng do bố dượng tên Kim Dug nào nặn ra? ’?

https://thuviensach.vn

Huống chi Tiểu Lâm chỉ thuận miệng một câu ‘Thiên cơ bất khả lộ’, khiến bạn học Vi Nhất Tiếu tinh thần hốt hoảng đến tận bây giờ, nói nữa không chừng đến mức loét dạ dày hay phát sinh bệnh rụng lông nữa giờ… ORZ…

Khụ, đà điểu a đà điểu, vì thể xác và tinh thần con dơi khỏe mạnh, chuyện này giả bộ hết thảy đều như gió bay thôi…

Bạn học Tiểu Lâm cũng không biết, về sau khi hai người ở chung lau dài, chỉ cần con dơi đột nhiên xuất hiện loại trạng thái hoảng hốt này, nàng sẽ mạc danh kì diệu mất đi vài bộ quần áo, hơn nữa nàng sẽ chẳng bao giờ tìm thấy chúng nữa, tựa như cái váy bị lấy oán trả ơn kia, hủy thi diệt tích, phiêu linh bay bay trong biển…

– Kỳ thực chiêu giấu quần áo này phải làm lúc mới tắm xong, không thì cũng vô dụng thôi –

Làm chưởng môn đùa giỡn uy phong tuy rằng thật thích, nhưng dù cho là chưởng cửa sổ, chưởng ống khói, cũng vẫn kém quan trọng hơn tính mạng bản thân.

Lâm Nhất Tần không nghĩ nhiều, thống thống khoái khoái đem chiếc nhẫn từ năm 2058 dùng đổi mệnh.

Gì? Dùng mệnh lệnh chưởng môn tôn sư bắt Đồng Nãi giải độc? Ngươi biết cái sự gọi là “Cứng sợ ngang, ngang sợ ngu, ngu sợ kẻ không muốn sống” không? Đến, tỷ tỷ dạy ngươi một điều: Đối với loại bệnh tâm thần phân liệt cần ở phòng chăm sóc đặc biệt, tuyệt đối không thể bị kích thích, không cẩn thận sẽ lây luôn bệnh chó dại đó.

Thừa dịp Vi Nhất Tiên còn chưa hoàn ồn, Lâm Tiểu Tiên tránh ở một góc trong khoang thuyền ngắm nghía chiếc nhẫn thầm thì:

https://thuviensach.vn

“Móa, trong nhân thu nhiều đam mỹ drama (kịch truyền thanh) như vậy, đáng tiếc không cách nào tải xuống. Giao cho Đồng Nãi biến thái bách hợp, thật sự khiến người ta giậm chân giận dữ.”

Trong chốn giang hồ bao nhiêu nhân vật thành danh xưa nay đều tranh giành vị trí CEO phái Tiêu Dao như vịt chạy, ở trong mắt ET vô sỉ nó còn không mê hoặc bằng H kịch truyền thanh,

Bất quá Lâm Tiểu Tiên cũng không nghĩ tới: ngay cả khi chuyển lên xe nghe, kết cục cũng tuyệt không tốt hơn bị kịch độc phát tác là bao nhiêu đâu…

Tà thuyền nhấm nháp máu mĩ nữ cùng cầm thú (Bách Lý Phi cùng gà trống). đường về thuận buồm xuôi gió không cản trở gì. Đương nhiên, ngoại trừ yếu tố mê tín, nguyên nhân căn bản còn nhờ công hiệu thần kì của bã đậu. Lâm Tiểu Tiên quyết định lại mua thêm một ít làm dược vật phòng thân, cùng với cờ lê tinh quý trở thành vật bất li thân.

Lâm Nhất Tần một bên suy tính thị trường thuốc thang, một bên nhóm lửa, nhổ lông gà. Ngư dân ăn ngủ nghĩ hàng năm trên biển, bởi vậy đuôi thuyền có đặt một bếp lò lá sắt. Thả gà trống đã cạn máu ném cho cá mật làm điểm tâm thật lãng phí, nếu ban ngày vẫn phải đi biển, chi bằng ở đây mở tiệc BBQ chúc mừng kiếp sống chưởng môn ngắn ngủi.

Không thể không nói dùng than củi nhóm bếp lò thật sự là kĩ thuật sống. Vốn loại sự tình này đều do Vi Nhất Tiếu xử lí, nhưng người này nãy giờ vẫn còn ngồi đầu thuyền phiêu dật suy xét đâu. Vì thế bạn học Tiểu Lâm quyết định tự lực cánh sinh, gian khổ gây dựng sự nghiệp, dùng cánh gà đến an ủi tâm linh bị thương của con dơi.

Nhổ sạch lông, treo gà lên xiên nướng, Lâm Nhất Tần xoay xoay một hồi, đột nhiên nhớ tới mình chưa thêm gia vị, luống cuống tay chân rút gà về.

https://thuviensach.vn

Chỉ nghe ‘leng keng’ một tiếng, ánh vàng lóe lên, một thứ gì đó tiến thẳng vào bếp lò đang rực lửa.

“Oa! ! ! Không cần a! ! ! ! ! ! ! ! ! ~~~”

Hộ vệ bên người nghe tiếng lập tức chạy đến, liền thấy lão bản mặt mày đầy tro bụi, tay giơ cánh gà vây quanh bếp lò giơ chân:

“Rơi vào rồi! Trâm cài rơi vào rồi! !”

“Đừng kêu. Vàng thật không sợ lửa. Ta còn tưởng nàng rơi vào đó.”

Chờ đến khi Vi Nhất Tiếu dùng kìm sắt gắp trâm cài ra, hổ phách được khảm trên mặt đã hòa tan. Hổ phách do nhựa cây hóa thạch, sợ nhất là nhiệt độ cực cao, đến nhiệt độ nóng chảy liền tan ra, thiêu nướng như vậy, đã không còn đẹp như lúc trước nữa.

Hổ phách nóng chảy sinh ra mùi hương tùng nhàn nhạt, hương vị bám vào cánh gà nướng thật mĩ vị, chẳng qua hoàng đế gia cũng không ăn nổi đại tiệc xa xỉ này.

Lâm Nhất Tần buồn bực cắn gà nướng hổ phách, vô cùng khổ sở phát hiện khẩu vị cùng vị giác bản thân đã bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Ai, Đây phải chăng gọi là trời sinh mệnh bạc?

“Trâm cài nguội rồi, còn muốn không?”

“…Cùng cái nhẫn chết tiệt kia cho đi đi…”

Túy ông chi ý chẳng phải ở vàng, mà để ý hổ phách mĩ mạo kia.

Trời sinh mệnh bần cùng Lâm Tiểu Tiên lần đầu hủ bại được chiến lợi phẩm, cứ thế đi tong.

https://thuviensach.vn

Nhờ lần ngoài ý muốn này, bạn học Vi Nhất Tiếu chính thức hồi hồn, cùng Lâm Tiểu Tiên dính thân vào khói lửa nhân gian, lại nướng gà tiếp. Đem heo nuôi béo một chút, nếu nàng muốn bay về đạp nước cũng không bay nổi, là ý kiến hay đi?

Hai người rời bến từ phủ Tùng Giang, hành trình quay về dù thuận gió thuận nước, cũng tới gần phủ ngạn Gia Hưng. Bất quá lấy kĩ thuật lái sơ cấp của Vi Nhất Tiếu, có thể bình an trở lại đất liền đã tốt rồi. Chỉ là để quay về phủ Tùng Giang lái xe, chỉ có thể dùng phương tiện giao thông cổ đại, muốn dùng tiền mua, ngân lượng xem chừng không đủ.

Nếu chỉ có mình Vi Nhất Tiếu, đến quân doanh trộm hoặc cướp một chiếc xe ngựa liền dễ như trở bàn tay, nhưng vội vã trở về giải độc cho Lâm Nhất Tần, vẫn nhên cẩn thận không cần trêu chọc phiền toái sẽ tốt hơn.

May thay Hoàng Dược Sư tiền bối tình hữu nghị tài trợ không ít trang sức châu báu, vào thành đổi bạc được lộ phí cực phong phú, ngay muốn cả đi Tây Vực cũng đủ

Hai người lập tức khởi hành, giữa trưa ngày kế liền đến Gia Hưng. Đấy là Chiết Tây Đại Thành, nơi tụ tập buôn bán, liền phồn thịnh mười phần. thời Nam Tống định đô ở Lâm an, Gia Hưng gần kinh đô, thị thành càng thêm náo nhiệt. Sư phụ Quách Tĩnh Giang Nam thất quái từng ở đây ẩn cư nơi phố phường.

Vi Nhất Tiếu ở hiệu cầm đồ đổi bạc, khi chuẩn bị đi mua ngựa, nhìn qua góc đường lại phát hiện kí hiệu đốm lửa – là ám hiệu liên lạc Minh Giáo, hắn từng nghe Ân Thiên Chính nói qua.. Ký hiệu hình dạng này, là kí hiệu liên lạc cần trợ giúp cấp bách.

Vi Nhất Tiếu nhướng mày, không biết nên chú ý hay bỏ qua. Lâm Nhất Tần nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu ở gần đây, chàng liền đi xem. Em ở trong khách điếm chờ là được rồi.”

“Ký hiệu hình dáng không giống được lưu lại gần đây. Không biết sự tình đã giải quyết xong chưa?”

“Chuyện đã xong, huynh đệ không cần đi.”

Câu nói này không phải Lâm Vi hai người nói. Hai người quay đầu lại vừa thấy, một hòa thượng thân hình cao lớn quần áo rách nát đứng trước mắt, đúng là lão hòa thượng Thuyết Bất Đắc.

Cố nhân gặp lại, lúc này đều là giáo hữu, vì thế ba người liền kết bạn đến nơi Khưu Xử Cơ đại chiến Giang Nam thất quái danh thắng – lầu Yên Vũ để ăn sáng ôn chuyện.

Gần một năm không thấy, Thuyết bất Đắc gầy đi ít nhất hai ba mươi cân, một khuôn mặt quắt queo, đầy phong sương nghèo túng, tóc trên đầu dài hơn một tấc, quả là so với tạo hình phật Di Lặc tai to mặt lớn nơi Tướng Quốc Tự khác một trời một vực. Ăn liền ba cái bánh bao, Bất Đắc mới mở miệng nói chuyện:

“Vi huynh đệ đã sớm vào giáo, thật khiến hòa thượng ta cực kỳ vui vẻ. Ngày kia ta quả nhiên không nhìn lầm, ngươi nhất định là nhân vật anh hùng có nhiệt huyết có nhân tâm!”

“Cùng chung chí hướng mà thôi, đại sư không cần khách khí. Không biết việc để lại kí hiệu kia…”

Bất Đắc vốn cười hì hì nhất thời suy sụp, buông đũa, hít sâu một hơi:

“Cứ gọi ta là Bất Đắc, đã nhập giáo, đều là huynh đệ tỉ muội với nhau. Việc đã đến nước này, nói cho hai người cũng không có gì. Ta ngao du nơi nơi đều vì nhiệm vụ, một năm trước ta đều liên lạc giáo hữu xung quanh,

https://thuviensach.vn

chuẩn bị giúp sư huynh Viên Minh hòa thượng khởi sự ở Hà Nam. Ai ngờ khi phát binh, bị tiểu nhân mật báo, không đến một tháng nghĩa quân đã bị dập tắt. Sư huynh ta phá vây bị Thát Tử (người Nguyên) bắt lấy…”

Lời còn chưa dứt, thanh âm đã nghẹn ngào.

Bất Đắc nói tiếp:

“Sư huynh đã chết còn sư đệ. Chỉ tiếc đại sự oanh oanh liệt liệt như thế, ta tưởng rằng bản thân có thể cứu được thiên hạ, ai ngờ vẫn là thất bại thảm hại. Chẳng lẽ Thát Tử vận số chưa tận, chúng ta bôn ba đều không thành sao?”

Vi Nhất Tiếu nói:

“Thát Tử kỵ binh mạnh, kỷ luật nghiêm minh. Chỉ bằng thế lực giáo chúng ta, muốn cưỡng chết Thát Tử dời đi là không được. Chỉ có tập hợp thiên hạ anh hùng hào kiệt cùng nhau nổi dậy, mới mong thành đại sự.”

Bất Đắc thở dài:

“Vi huynh nói rất đúng. Mà giáo ta trước nay làm việc đều giấu kín, trong chốn giang hồ danh vọng cũng không tốt, có hiềm khích với chính phái, muốn cùng bọn họ mưu đại sự, thực không phải chuyện dễ a.”

Lâm Nhất Tần vùi đầu ăn cơm, càng nghe càng bực mình. Không phải nàng không thích chính trị, mà nghĩ đến từ giờ đến khi Nguyên triều diệt vọng còn vài chục năm, mấy phần tử nhiệt huyết cách mạng phấn đấu nỗ lực hơn nửa đời người cũng không thành. Dù cho nàng bẩm báo chi tiết về tương lai, tình huống cũng sẽ không phát sinh biến hóa gì.

Nghe đến khi hai người thảo luận làm sao liên lạc được càng nhiều người đi làm liệt sĩ, Lâm Nhất Tần rốt cục nhịn không được, ngẩng đầu nói:

https://thuviensach.vn

“Ngượng ngùng cho ta nói chen một câu. Bất Đắc, ngươi đi lại trên giang hồ kiến thức rộng rãi, hiện thời dân chúng sống ra sao?”

Bất Đắc sửng sốt, nói:

“Mỗi nơi tình huống không giống nhau, Có nơi màu mỡ như Biện Lương Gia Hưng, cũng có nơi người chết đói bệnh dịch lan tràn.”

“Chỉ cần nói tình huống chung.”

“À, chỉ cần không có nạn hạn hán hồng thủy, mặc dù chịu Thát Tử áp bức bóc lột, dân chúng đều có thể miễn cưỡng đủ ăn.”

Lâm Nhất Tần nói:

“Chỉ cần đại đa số người còn có cơm ăn, họ sẽ không mạo hiểm rơi đầu khởi nghĩa. Thiết kị Mông Cổ ngươi đã thấy qua, nếu không có dân chúng thiên hạ tương trợ, chỉ có võ lâm nhân sĩ khởi nghĩa, dù cho tất cả các đại môn phái cùng tiến lên, cũng chống đỡ nổi với đại quân triều đình sao?”

Chỉ cần bộ máy cai trị không suy bại đến mức bỏ bê quản lý, nó chính là một mãnh thú khó ngăn cản. Đây là tình huống mâu thuẫn xã hội chưa đạt đến trình độ gay gắt, khởi nhĩa nông dân còn chưa có cửa đâu.

Bất Đắc từng lên chiến trường, tự nhiên biết lời Lâm Nhất Tần nói không sai. Chỉ là việc liên lạc người trong võ lâm còn có một chút hi vọng, nếu muốn huy động dân chúng trong thiên hạ tạo phản, sợ chỉ là nói nhảm mà thôi. Bất Đắc thở dài nói:

“Ngay cả thành thiêu thân lao đầu vào lửa, ta cũng không nuối tiếc. Đợi đến khi đại đa số dân chúng không có cơm ăn mới bắt đầu khởi sự, ngàn ngàn vạn vạn dân chúng còn không biết phải chịu bao đau khổ. Kiếp nạn chưa hết, kiếp nạn chưa hết a.”

https://thuviensach.vn

Ăn xong cơm, Bất Đắc nói:

“Lâm cô nương cũng là vội vàng đi chữa bệnh, ta sẽ không chậm trễ thời gian của các người. Bất quá đừng trách ta miệng quạ đen. Nếu vị đại phu kia trị không nổi, hai vị xin tới Hào Châu tìm ta. Hòa thượng ta tháng trước tìm được một vị đại phu cao minh cực điểm, càng khó là lòng mang trí lớn. Hiện nay hắn đã vào giáo ta, chắc chắn tận tâm tận lực trị liệu.”

Ngôn ngữ cực kì đắc ý.

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ: Thì ra bản chức của Bất Đắc chính là bộ quản lý nhân sự săn người bổ sung tài nguyên nhân lực, nơi nơi đào góc tường chủ nghĩa phong kiến, vì Minh Giáo chủ nghĩa cộng sản dự trữ nhân lực tài nguyên.

Ba người cáo biệt. Lâm Vi hai người mua ngựa, chạy tới ven bờ Tùng Giang. Lên Wild Boar, lần thứ ba trở lại An Huy Hồ Điệp Cốc.

Cái gọi là biến đổi bất ngờ, chính là do tác giả nhân phẩm phi thường có vấn đề, không ép buộc đứa nhỏ sẽ ăn không ngon.

Vi Nhất Tiếu cúi đầu, tay nắm chặt, phẫn nộ đến run người, không biết nên đến Hào Châu quật Bất Đắc miệng quạ đen, hay nên trực tiếp xử lý tác giả Phạn Ca (Vi Vi, đắc tội mẹ vợ không có trái cây ngon ăn đâu.)

Nhà tranh Hồ Điệp Cốc một mảnh tĩnh mịch, tản mát ra một mùi tanh tưởi nồng đậm, vô số ruồi bọ bay tới bay lui.

Vi Nhất Tiếu đi vào xem xét, phát hiện Đồng Nãi nằm trên giường, đã chết tầm bốn năm ngày. Thời tiết nóng bức, thi thể đã có giòi bọ lúc nhục. Thân thể vặn vẹo bậc này, thiên hạ không có cái thứ hai, tuyệt không phải hàng nhái. Chẳng qua trong phòng không dấu vết ẩu đả, thi thể lại không bị ngoại thương. Đồng Nãi cả đời chờ mong nhẫn chưởng môn, giờ gần ngay trước mắt nhưng lại không chờ được, cứ vậy mà chết già.

https://thuviensach.vn

“Đã chết? Thế là đã chết? Mà ta căn bản không có việc gì a!”

“Xem ra bà ta chết đột ngột, chưa kịp thúc dục dược tính.”

“…Đây tính ta vận khí tốt, hay là không tốt chút nào đâu…”

Đồng Nãi vừa chết, Hủ Cốt Đoạn Cân hoàn thiên hạ không người giải. Mặc dù không có bức bách uy hiếp, nhưng độc dược còn sót lại trong người Lâm Nhất Tần tựa như quả bom hẹn giờ, ai biết có giống AIDS hay không, vài năm sau đột nhiên bùng phát đâu? Hoặc giống viên gan B nơi nơi lây bệnh…orz…

Hai người một phen bôn ba lại hóa hư không, chỉ lưu lại một chiếc nhẫn ghi âm đầy kịch truyền thanh đam mĩ =_=!!!

Lâm Nhất Tần cầm chiếc nhẫn trong tay, nhẹ giọng nói:

“Mỗi lần đều là em gặp rắc rối, chàng kết thúc. Lúc này kém chút lại hại chàng mất mạng, kết quả…”

Vi Nhất Tiếu vươn tay ôm lấy nàng, cúi đầu tựa lên trán nàng:

“Nếu không phải vì ta, tai họa cũng chẳng đổ lên đầu nàng. Lúc này phân rõ ai liên lụy ai, còn có thể rõ ràng chăng?”

“…”

Hào Châu gần An Huy, cách Khấu Châu không xa. Nếu đã ở gần đấy, không bằng thuận tiện nhìn xem đại phu Bất Đắc đề cử. Hai người cũng không thèm đào hầm cho lão biến thái chết tuyệt kia, cũng không muốn chạm vào thứ gì của bà ta, chỉ làm như không thấy đi ra khỏi cốc, lái xe đi Hào Châu.

Hoài Bắc Hào Châu là địa khu phía đông Phượng Dương, lưu dân vùng thiên tai không ngừng trú lại, là nơi trọng địa các loại giáo phái hoạt động.

https://thuviensach.vn

Bạch Liên giáo, Di Lặc tông chi, Tịnh Thổ Tông, Minh Giáo, …, các giáo lí tham khảo dung hợp nhau, trên cơ bản đều nương vào khẩu hiểu "Quang Minh diệt hắc ám", "Di Lặc tái thế, Minh Vương hạ phàm" …, kích động khởi nghĩa nông dân.

Đến đại bản doanh phần tử khủng bố Afghanistan triều Nguyên, Vi Nhất Tiếu quả nhiên như cá gặp nước, thoàng chốc đã kết bạn với vài Minh Giáo giáo hữu, mang theo Lâm Nhất Tần quanh co lòng vòng tìm được chỗ ở của Bất Đắc. Chưa vào tới nơi, đã gặp được cố nhân.

Chẳng qua lần này cũng không phải buổi gặp mặt hòa bình, Lâm Tiểu Tiên còn chưa nhìn rõ diện mạo người này, Vi Nhất Tiếu liền lập tức nhào qua, giang tay bóp cổ người nọ.

"Ai! Ai! Vi huynh đệ mau dừng tay! Bóp chết đại phu trị không hết bệnh! ! !"

Bất Đắc nghe được động tĩnh, vội vội vàng vàng từ phòng chạy vội ra, cứu đại phu từ tay Bức đại vương.

Lâm Nhất Tần tập trung nhìn, thì ra tên bị bóp cổ đến hô khan liên tục, khí không lên nổi phổi không hay ho gì, thì ra là đồ đệ Đồng Nãi Hồ Thanh Ngưu.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 49

Thánh Địa Kết Hôn Minh Giáo – Hào Châu

Vi Nhất Tiếu cùng Hồ Thanh Ngưu có lẽ trời sinh bát tự không hợp, hai lần gặp nhau đều thấy mặt là đánh. Lúc này giương ra khuôn mặt, bày ra một bộ luyện tập dùng ánh mắt giết người.

Kỳ thực Hồ Thanh Ngưu cùng Vương Nan Cô từ mấy tháng trước đã bị Đồng Nãi sai đi Vân Nam hái thuốc (thuận tiện hưởng tuần trăng mật) cũng để tiện cho bà luyện độc, làm đồ đệ cũng không biết âm mưu của sư phụ. Huống chi tình huống lão hóa nhanh chóng của Đồng Nãi tất cả mọi người đều rõ ràng. Nay đầu sỏ đã chết, hiểu lầm liền sáng tỏ, nhưng e ngại lúc đầu cũng đâu dễ tiêu tan.

Không thể không nói con trâu này (Ngưu) ngang ngạnh vô cùng, bình sinh chỉ nghe lời một người – lão bà hắn. Vì thế đành tìm Vương Nan Cô tới giải vậy. Sự thật chứng minh, vật có tương sinh tương khắc. Độc tiên vừa vào cửa, sắc mặt y tiên liền chuyển biến tốt đẹp. Hồ Thanh Ngưu ho khan hai tiếng, xoa xoa cằm nhẵn bóng không có lấy một sợi râu, mắt nhìn trần nhà hỏi:

“Sư phụ hạ độc gì?”

Nhìn một cái, ánh mắt đen động lòng người lại bị hắn dùng để trợn trắng.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu hừ lạnh một tiếng, căn bản không để ý lời hắn hỏi.

Lâm Tiểu Tiên âm thầm đá Vi Nhất Tiếu một cước: Mới đến liền đem cổ đại phu bóp cho năm dấu tay xanh tím làm phí đăng kí, còn trông cậy người ta ôn tồn hầu hạ sao?

Ở đây lại không lưu hành bình bầu chiến sĩ thi đua.

Tiểu Lâm tức thời đáp:

“Đồng Nãi nói, tên là Đoạn Cân Hủ Cốt Hoàn.”

“Cái gì! ! !”

“Cái gì! ! ! ! ! ! !”

Hai tiếng gầm rú đồng thời vang lên, văng đầy nước miếng lên mặt Lâm Nhất Tần. Một y một độc hai vị đồng môn đồng thời nhảy bật lên, ánh mắt hiện lên lục quang chăm chăm như sói đói. Vương Nan Cô trừng mắt nhìn Hồ Thanh Ngưu một cái, người sau lập tức thành thành thật thật ngồi xuống, nhưng vẫn không kiềm chế nổi, hỏi:

“Ngươi xác định?”

Lâm Tiểu Tiên kéo tay áo Vi Nhất Tiếu, xoa xoa nước miếng trên mặt:

“Ta xác định nhất định cùng khẳng định. Nhưng Đồng Nãi nói độc này thiên hạ chỉ có một mình bà ta biết, cũng chỉ có bà ta mới giải được.”

Hồ Thanh Ngưu dịch ghế vào sát mông:

“Ta nhìn lén qua…Không, là ta lật xem phương thuốc của sư phụ. Độc này trên thân thể có dấu hiệu rõ rệt…”

“Trên huyệt Thiên Trì có vết ban đỏ.”

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần lời vừa nói ra, độc tiên cùng y tiên đồng thời kích động nhìn nhau, giống như phát hiện động vật quý hiếm cuối cùng trên địa cầu – tiên heo.

Hồ Thanh Ngưu không giả bộ nữa, vươn tay bắt mạch Tiểu Lâm, trên mặt đột nhiên hiện vẻ cực kì nghiêm túc, vẻ mặt nghiên cứu khoa học phi thường phi thường hăng say, đoạn nói:

“Cởi quần áo, để ta nhìn ban đỏ.”

Lời còn chưa nói xong, ánh mắt liền ngắm nhìn lên bộ ngực Lâm Tiểu Tiên.

Chỉ nghe ‘phanh’ một tiếng nổ, trên cửa sổ lập tức hiện lên một lỗ hổng hình người. Vi Nhất Tiếu xanh mặt vừa nâng tay áo, Hồ Thanh Ngưu đã bị lão bà dũng mãnh của hắn đánh bay ra ngoài, một bước vọt lên mây.

“…Vi Vi, tốc độ của nàng so với chàng còn nhanh hơn nhiều, lần sau muốn động thủ phải ra tay sớm hơn.”

Đầu năm nay, đại phu phụ khoa, đặc biệt là nam đại phu phụ khoa, thật sự không dễ làm.

Bạn học Hồ Thanh Ngưu một phen nước mắt nước mũi ròng ròng, cơ hồ muốn chủ động quỳ bàn giật, cuối cùng mới cầu được lão bà đại nhân tha thứ. Huynh đệ Minh Giáo ở Hào Châu rất nhiều, chức vị của Bất Đắc trong giáo cũng không thấp, nơi ở có sân rất lớn, vì thế Lâm Vi hai người liền tạm thời ở trọ. Độc tiên y tiên liên tiếp hội chẩn, việc giải độc cho Lâm Nhất Tần lại có hi vọng.

Ở hơn mười ngày, việc giải độc đã tiến hành đến thời khắc mấu chốt, Hồ Thanh Ngưu sợ bệnh tình Lâm Nhất Tần lại tái phát, ngay cả cửa cũng không cho nàng ra, trong trạng thái giam lỏng, còn phải mỗi ngày chịu châm cứu, lấy thuốc Đông Y làm cơm ăn, Lâm Tiểu Tiên ai oán liên tục.

https://thuviensach.vn

Một ngày nọ là ngày bảy tháng bảy nông lịch, Vi Nhất Tiếu khó có ngày không ra ngoài khảo sát, mang vài bao đồ ăn vặt đến thăm bệnh nhân. Lâm Tiểu TIên miệng đầy kẹo đường, vừa lòng thở dài, có loại cảm động cuối cùng cũng được thân ái cứu khỏi hố lửa:

“Xung quanh đây nơi nào có bán kẹo đường ngon như vậy?”

“Hì hì, miệng thật thông minh, ta đi một chuyến tới Dương Châu”

“A? ! Không lái xe chàng lại chạy tới chạy lui? Chàng, chàng không sợ…”

Tiểu Lâm trong lòng cả kinh, lại mở bọc giấy khác, thế nhưng lại có xíu mại chim trả, bánh cao, bánh hành nước, cua lột, mọi thứ tinh xảo tinh vi, thật là món ngon nổi tiếng Dương Châu. Điểm tâm lúc này tuyệt không thêm chất bảo quản, khẳng định là người suốt đêm bôn ba chạy về mới giữ được ngon tươi như vậy. Tâm tư như thế, Lâm Nhất Tần nhất thời không biết nói gì mới tốt.

Vi Nhất Tiếu từ trong lòng lấy ra một hộp khảm trai nho nhỏ, cười hì hì đặt lên tay Lâm Nhất Tần:

“Cưỡi ngựa qua lại. Điểm tam chính là quà phụ thôi. Ta đi lấy thứ này.”

Lâm Nhất Tần mở hộp ra, chỉ thấy trên lớp vải nhung có đôi nhẫn màu vàng giống nhau như đúc, không có hoa văn gì, đều được khảm một khối hổ phách tốt nhất, đỏ như máu, óng ánh trong suốt, tản ra dầu trơn nhàn nhạt sáng bóng

“Nha, nàng muốn nhẫn thành đôi, là như thế nào?”

“Em muốn mua nhẫn đôi…Đáng tiếc chẳng có đôi nhẫn nào…”

“Ách, em thích hổ phách phía trên.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng nó mang hàm nghĩa tốt, biểu tượng cho trung trinh vĩnh hằng, cũng có ý phù hộ mẫu tử bình an nha…”

“Thì ra…Thì ra chàng đều nhớ… …”

“Ta đều nhớ, ngày này năm trước, nàng nói với ta ‘Nhanh lên xe’.”

“… Chàng hỏi em là cái gì vậy...”

“Hì hì, nàng cũng không nhớ được. Mỗi tay mang một cái sao?”

Hổ phách trên ngón áp út bị giọt nước mắt hạnh phúc gọt giũa càng thêm tiên diễm, nàng khóc nở nụ cười:

“Ngu ngốc, nhẫn cưới lớn nhỏ hoàn toàn giống nhau, chàng làm sao mang vừa?”

Sự thật chứng minh, Lâm Tiểu Tiên vẫn xem nhẹ tác dụng đa dạng của võ công: Vi Nhất Tiếu rốt cục sử dụng thành thạo rõ ràng nhẫn đôi; nhà gái đồng ý mang nhẫn ở ngón áp út, hắn liền lấy vận tốc ánh sáng đoạt lấy cái còn lại – kéo cho kích cỡ to ra một chút, nhẫn có chút biến hình, bất quá không sao, chờ thành sự thật rồi tìm thợ kim hoàn chỉnh sửa không muộn.

Kim cương vĩnh cửu, liền xa vời…

Lâm Tiểu Tiên tuy không thu được nhẫn kim cương cầu hôn, nhưng con vịt mạnh miệng rốt cục quỳ gối dâng châu báu sáng lòe lòe trước mặt, cứ như vậy mà mơ mơ hồ hồ theo… Không, là đồng ý cầu hôn. Từ đó chứng minh một loại công thức bắc cầu:

“Lửa có thể thử vàng, vàng thử nữ nhân, nữ nhân thử nam nhân.”

Bạn học Vi Nhất Tiếu thông qua việc thi lại cầu hôn, vui sướng tuyên bố hắn muốn thành hôn. Xét thấy việc người nào đó lập trường rất không kiên định, hắn hi vọng lập tức, lập tức, đem ngày kỉ niệm cầu hôn cùng kết hôn

https://thuviensach.vn

nhập làm một – cũng chính là ngay hôm đó làm. Cuối cùng vẫn không thể thắng nổi ‘Luận bàn ngày hoàng đạo’, Hồ Thanh Ngưu cho là ngày ‘Bài xuất độc tố, một thân thoải mái’, cùng Vương Nan Cô gọi là ‘Nghi thức long trọng nhất cả đời nữ nhân’ cùng nhau công kích, đồng ý chờ thêm mười ngày.

Lâm Vi hai người đều là người cô đơn, thân thích không có, bằng hữu phân tán khắp nơi, bởi vậy không cần phát thiệp cưới, chỉ cần chuẩn bị tốt mũ phượng khăn quàng nến đỏ chờ hôn lễ là được, mười ngày có điểm gấp rút nhưng vẫn làm được.

Nhưng loại sự tình kết hôn, bất luận kiểu cách hay đơn giản đều là lúc các loại mâu thuẫn kịch liệt bùng nổ tốt nhất.

Hai người lần đàu tiên cãi nhau đúng nghĩa, vì màu sắc lễ phục:

“Ta không mặc màu đỏ! Rất ngoa! Lại nói đồng phục tân nương là màu trắng, không khác! ! !”

Ảo tưởng thiếu nữ thánh đường cùng lụa trắng xinh đẹp tồn tại trong lòng bạn học Tiểu Lâm đã hai mươi năm, cơ hội một lần trong đời sao có thể buông tha như vậy?

“Áo trắng là để tang mới mặc. Nàng nhanh như vậy đã muốn làm quả phụ?”

“Ai nói? Dương… Khụ, đại hiệp đẹp trai kia đều một thân áo trắng! Chẳng lẽ họ đều để tang?”

“Dương là ai? !”

“Chàng quản nhiều như vậy! Áo cưới trắng là tượng trưng cho tân nương thuần khiết tốt đẹp, ai bảo chàng để tang!”

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, Vi Nhất Tiếu đang nghiến răng soàn soạt lập tức ngây ngẩn người, vô sỉ ET đột nhiên nhớ tới nàng từ lúc ở Hán Dương đã không còn thuần khiết. Ở thế kỉ 21, muốn tìm phái nữ thuần khiết tuyệt đối chỉ có thể đến nhà trẻ, ai sẽ tích cực mặc áo trắng đều thực là xử nữ chứ? (>_

Vi Nhất Tiếu sửng sốt kỳ thực cũng không hề có ý vũ nhục khinh mạn gì. Ở năm 2028, lụa trắng tượng trưng cho thiên sứ, hạnh phúc, vui vẻ, tốt đẹp. Nhưng ở thời cổ, đặc biệt từ thời Tống Đường trở về sau, áo trắng chỉ dùng làm tang phục, nào có thể làm lễ phục hôn lễ.

Tục ngữ nói 'tuổi hàn biết tùng bách, hoạn nạn gặp chân tình'.

Bạn học Vi Nhất Tiếu thành quả cầu hôn gian nan có nguy cơ đổ sông đổ bể, đám người Bất Đắc lập tức bộc phát tình nghĩa huynh đệ tỷ muội đầy nhiệt huyết, thay nhau giáo huấn nữ tử phiên bang không hiểu văn hóa với lý luận xác đáng:

"… Vi huynh đệ nói cũng có lý của hắn… Áo trắng là đồ tang…"

"…Huống chi màu trắng trong Ngũ hành chỉ phương tây, mà phương tây nhằm vào chiến sự, tướng quân cùng đại hiệp mặc đồ trắng không phải để đùa giỡn đẹp xấu, mà để thể hiện sát khí…"

"…Giáo đồ Minh Giáo nhiều người mặc đồ trắng, cũng từng bị hiểu lầm là 'ma' đó…"

"…Trên mũ phượng đều là đá quý Trân Châu, vải đỏ cũng được thêu tơ vàng 24K, toàn bộ giá trị liên thành, đem cất kĩ sau này lên giá liền lãi khối tiền…"

Ba người thay nhau oanh tạc, ngay cả liệt sĩ kiên trinh nhất cũng muốn lung lay.

https://thuviensach.vn

Huống chi ‘con dơi’ nào đó ngẫu nhiên từ cửa sổ ngấp nghé nhìn vào, phóng tầm mắt ảm đạm đáng thương hề hề bi sầu u ám (Hồ Thanh Hưu hữu nghị dạy bảo) …

Lâm Tiểu Tiên kiên định cho rằng, nàng là vì đau lòng cho Vi Vi mới đồng ý nhập gia tùy tục, cũng không phải vì bị mấy thứ lễ phục xa hoa cầu kì lóng lánh $¥ cùng phụ kiện dụ dỗ.

Bất quá không thể cứ bị dụ dỗ trắng vậy được, bạn học Tiểu Lâm trầm tư suy nghĩ dựa bàn nửa ngày, chạng vạng, một bản hợp đồng nóng hổi ra lò, được giao tận tay chú rể tương lai. Một trang giấy trắng mực đen rõ ràng:

--- Hiệp nghị trước hôn nhân ---

1. Trong thời kì hôn nhân, bên Giáp phải đưa hết tiền lương tiền thưởng tiền trợ cấp thu được nhờ buôn bán quan hệ, vv…toàn bộ nộp cho bên Ất, bên Ất sẽ dựa vào đó đề ra sách lược phát tiền tiêu vặt cho bên Giáp.

2. Bên Giáp nếu bất đắc dĩ phải đến nơi trăng hoa, không được thử nghiệm, nghe cửa sổ, rình xem.

3. Bên Giáp không được có hành động quá đáng hoặc vô cùng thân thiết (gồm cả chủ động cùng bị động) đối với người khác phái/đồng tính. Về phần trình độ ‘quá đáng’ và ‘vô cùng thân thiết’ do bên Ất hạn định.

4. Bên Giáp không được ngăn cản bên Ất quan sát, bình luận người khác phái/cùng phái.

5. Bên Giáp muốn nói thì cứ nói, không muốn nói có thể giữ im lặng, nhưng không được lừa gạt bên Ất.

6. Bên Giáp cần báo cáo hành tung đúng giờ cho bên Ất, không được mất liên lạc.

https://thuviensach.vn

7. Bên Ất không can thiệp công tác bên Giáp, nhưng bên Giáp không được thấy bạn quên sắc.

8. Bên Giáp khi giới thiệu bên Ất với bằng hữu, phải dùng tên đầy đủ, không được gọi X phu nhân hoặc X thị thay thế.

9. Nếu cãi nhau, bên Giáp không được bỏ đi, cũng không được ẩn nấp nơi bên Ất không tìm thấy.

10. Trừ phi bên Ất không muốn, bên Giáp hàng ngày phải tận lực thực hiện chức trách tính phúc với bên Ất (? ! =_=!)

11. Bên Giáp phải nhớ bên Ất hi vọng bên Giáp nhớ được hết thảy các số liệu, bao gồm không chỉ có số đo quần áo giày dép của bên Ất, còn có ngày kỉ niệm gặp nhau, ngày kỉ niệm cầu hôn, lễ tình nhân, …bên Ất có quyền tùy thời kiểm tra cho điểm.

12. Bên Giáp không được dùng bất cứ phương thức rõ ràng hay ám chỉ bên Ất dáng người biến hóa, ví dụ như ‘mập’

13. Bên Giáp phải thay bên Ất luộc trứng gà, với trứng vịt muối.

14. Bên Giáp không được chết sớm hơn bên Ất, một phút đồng hồ cũng không được.

15. Các điều khoản trên giải thích toàn bộ quyền sở hữu của bên Ất, sau khi kết hôn căn cứ tình huống thay đổi mà gia tăng hoặc giảm bớt.

Bên Giáp: Vi Nhất Tiếu Bên Ất: Lâm Nhất Tần

Vi Nhất Tiếu nhìn xong bản hiệp nghị mang bản chất ‘Khế ước bán mình của con dơi’, thống khoái mười phần kí lên, ấn dấu tay, đem tiện nghi bản thân bán đi. Lâm Tiểu Tiên cảm thấy mĩ mãn đem hợp đồng thu vào, đồng ý với ngày hoàng đạo mà giả hòa thượng Bất Đắc thu xếp.

https://thuviensach.vn

(Bất Đắc: Kỳ thực, ta cũng không biết ngày nào là ngày may mắn của cung Nhân Mã)

Chẳng qua phần hiệp nghị nhìn như chu đáo này không công chứng, cũng không có hiệu lực pháp luật khác, lại thêm không viết rõ nếu bên Giáp trái điều khoản sẽ trừng phạt cái gì – quỳ bàn tính hay đuổi khỏi nhà. À, lão bà đại nhân miệng vàng lời ngọc, vẫn là không nên nhắc nhở nàng thôi…

Ý kiến Vi Nhất Tiếu là: trừ việc phải mặc đồ đỏ, tất cả chi tiết khác đều nghe theo Lâm Nhất Tần huy an bày, để tránh lễ nghi phiền phức, cũng để tránh công sức trước giờ đổ sông đổ bể. Vương Nan Cô cũng là nữ tử trẻ tuổi mới hơn hai mươi, cực yêu náo nhiệt, lại đưa cô em chồng Hồ Thanh Dương tới hỗ trợ. Ba nữ nhân ríu ra ríu rít nhúng nhúng vẽ vẽ, là rất nhiều loại bút lông Hồ Châu cùng các loại son phấn mực tàu thành cái phòng thí nghiệm.

--- Trang điểm xong xin gọi ta là mĩ nhân ---

Nông lịch tháng bảy giữa trưa ngày mười bảy, người chủ hôn Thuyết hòa thượng Thuyết Bất Đắc thay quần áo vàng mới tinh, cùng mấy người tham giờ hôn lễ ngồi chờ đợi. Giờ lành vừa đến, Vương Nan Cô cùng Hồ Thanh Dương đỡ Lâm Nhất Tần chậm rãi đi vào đại sảnh.

Mọi người trước mắt nhất thời sáng ngời, tân nương không đeo hỉ khăn, trên mặt chỉ quét một tầng son phấn nhàn nhạt, cảm giác khác xưa rất nhiều. Chỉ thấy nàng dung nhan kiều diễm, khí thế thản nhiên, dù mặc cẩm bào đỏ thẫm rộng rãi, vẫn không giấu được tư thế yểu điệu thướt tha. Dưới mũ ngọc áo gấm càng làm nổi bật minh châu sáng bóng, đẹp đến ánh ngọc phát quang.

Kỳ tích người qua đường biến thành ngôi sao ngay tại hiện trường hóa trang đã sinh ra. Mọi người trước mặt đều không khỏi tán thưởng tân nương có tướng phúc khí, lại không tự giác nhìn lướt qua tân lang.

https://thuviensach.vn

Ách… Sự thật chức minh, quần áo mặc loạn thật sự không được… Áo đỏ tân lang mặc cùng tân nương đều giống nhau, kích cỡ lớn nhỏ đã tu chỉnh qua, nhưng Vi Nhất Tiếu gò mà hẹp nhọn tái nhợt kia, rõ ràng là không khí vui sướng lại khiến người khác có cảm giác âm trầm tươi cười sau lưng, còn có bước chân bay bay, hết thảy chỉ có thể dùng hai chữ quỷ dị để hình dung…

Tân lang tân nương đứng sóng đôi, người da mặt có dày đến mấy cũng nói không nên lời "Trời sinh một đôi, tuyệt phối tuyệt phối' để khen tặng. Bất Đắc khóe miệng run rẩy một chút, nhanh lấy ra miếng giấy nhỏ Lâm Tiểu Tiên đưa hắn, đề giọng thì thầm:

"Ở ngày đáng giá kỉ niệm hôm nay, ta cùng các vị nhân chứng trước mặt, chứng kiến một hôn lễ thần thánh…Vi Nhất Tiếu, con có nguyện ý lấy Lâm Nhất Tần làm vợ?..."

Hòa thượng làm mục sư chi lễ, áo đỏ bái lễ đường phương tây, xem như đời trước không ai đời sau cũng chẳng tìm thấy (vô tiền khoáng hậu), dùng thảy vũ trụ, chỉ hai người này không thấy xấu hổ.

Bất Đắc lặp lại "Lâm Nhất Tần, con có nguyện ý lấy Vi Nhất Tiếu làm chồng?" Vừa nói vừa run rẩy vài lần, cả lễ đường, ngoài Vi Nhất Tiếu thần sắc thản nhiên, mọi người đều nén cười đến nội thương, thầm mắng Bất Đắc không phúc hậu, loại ngôn nữ kinh hãi thế tục này nhẹ nhàng lướt qua là được rồi, hắn càng muốn người khác cùng nhau nghẹn cười chịu tội.

Thuyết Bất Đắc có trăm cái miệng cũng khó trả lời, tờ giấy có ba công đoạn khác nhau: cùng thề ước không bỏ không rời, trao nhẫn cũng xem như bình thường, nhưng khâu cuối cùng lại là hôn nhau ngay tại hôn lễ, thật là văn hóa phong tục sa đọa đến cực điểm. Cuối cùng Bất Đắc một vẻ mặt già nua nhăn nhó không nổi, cuối cùng đem hôn môi đổi thành dập đầu bái đường như lễ xưa.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ Lâm Vi hai người đều là nhân vật ‘thần kì’, chắp tay liền cho qua đi, hai người vốn không có trưởng bối cao đường ở đây, bái đường thế lại không tiến hành nổi. Mắt thấy hôn lễ sẽ tẻ ngắt, Vi Nhất Tiếu đột nhiên quay đầu hỏi:

“Nhạc phụ nhạc mẫu ở phương nào?”

Lâm Tiểu Tiên ngây người ba giây mới phản ứng lại được Vi Vi hỏi cha mẹ nàng ở đâu?

“Ách, hướng đông bắc.”

Sơn Đông ở đông bắc An Huy, hắn là đúng đi!

Vi Nhất Tiếu xoay người đi ra đại sảnh, một người không biết hắn định làm gì, đi theo vào viện. Chỉ thấy hắn nhằm hướng đông bắc chỗ không người quỳ xuống:

“Con rể xin lấy Nhất Tần làm vợ, khiến hai vị gả con gái không thể về, không thể báo hiếu, con rể xấu hổ vô cùng. Nay xin thề sẽ tận tâm đối đãi nàng, mong rằng nhạc phụ nhạc mẫu thành toàn.”

Nói đoạn liền dập đầu ba cái.

Trong viện nhất thời yên tĩnh không tiếng động, Lâm Nhất Tần tiến lên phía trước, nâng Vi Nhất Tiếu đứng lên, dùng tay áo phủi đi bùn đất tro bụi trên trái hắn.

“Yên tâm, họ khẳng định thật sự cao hứng.”

Hai người nhìn nhau cười, Bất Đắc cao giọng:

“Kết thúc buổi lễ! ! ! Chúc mừng! ! !”

Mọi người đều đứng lên chắp tay chúc mừng.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu trong lòng mừng như điên, đem Lâm Nhất Tần ôm lấy thắt lưng xoay vài vòng mới bằng lòng buông tay. Lập tức ngửa mặt lên trời cười dài không dứt.

Vì thế ban đêm hai người làm xong chuyện cần làm (???!!! >_

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 50

Cuộc Sống Mới Bắt Đầu

Muốn cưới một nữ nhân dáng người nóng bỏng, tình thú dạt dào, lại mang theo đồ cưới phong phú, cần trả giá lớn gì?

'Con dơi' nào đó tự thân thể nghiệm nói với ngươi: luộc trứng gà cùng trứng vịt muối là đủ rồi.

À, còn phải tính thêm chút lãng mạn và trách nhiệm.

Sáng sớm hôm sau, Vi Nhất Tiếu theo thường lệ đi luyện công (đương nhiên muộn hơn một canh giờ), tuy rằng sắc mặt vẫn trắng bệch, đôi mắt nhàn nhạt đen, nhưng trong mắt mọi người, vẻ mặt kiểu này khác hôm qua nhiều lắm – vì hôm qua hắn cười thật trung khuyển, hôm nay cười như cầm thú – là ví dụ điển hình của sói được ăn uống no đủ.

Hồ Thanh Ngưu còn chú ý tới: tuy rằng thời tiết nóng bức, nhưng Vi Nhất Tiếu cổ áo kéo cực cao, bao bọc nghiêm chỉnh thành thực, một chút thịt cũng không lộ.

Thật TMD khiến người đố kị… Vị chua dâng lên, Hồ Thanh Ngưu thật sự nhìn không nổi nữa, quyết định đả kích con dơi đang đắc ý, lấy thân phận bác sĩ chữa bệnh yêu cầu nói chuyện cùng người nhà

"Độc trên người nàng đã giải hết?"

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên, cũng không nhìn xem ta ở Hồ Điệp cốc danh xưng y tiên đây. Bất quá người kia tam âm mạch bị hao tổn, tạm thời khó xoay sở được, thứ cần là hỏa thiềm (cóc lửa) đã tuyệt tích vài chục năm nơi núi Trường Bạch”

“Việc đau bụng kinh thì sao? ’

“…Ngươi không thể cẩn thận nghe lời ta một chút sao? ! Ta là y tiên! ! Đau bụng kinh cũng xem như nhiễm bệnh sao? Thuận tay liền trị là được!”

Móa, thế nào mà nói chuyện với hắn một hồi mình lại phát hỏa là sao?

“À, không có hỏa thiềm (cóc lửa) liền không trị được hàn độc cũng không trách nổi ngươi. Đại phu khéo mấy không bột cũng chẳng gột nên hồ thôi ~”

“=_= Sớm muộn gì cũng để lão bà ta độc chết ngươi…”

“Còn có chuyện gì khác không? Ta quay về xem nàng dậy chưa.”

“Có, ngươi đừng hy vọng có thể ôm con.”

Lời vừa nói ra, Vi Nhất Tiếu thu lại nụ cười ác liệt, sắc mặt nhất thời phát lạnh:

“…Ngươi nói rõ ràng một chút.”

Hồ Thanh Ngưu bị hàn khí đập thẳng vào mặt, cơn tức dập tắt hẳn, trong tháng bảy ngày hè nóng bức đột nhiên rùng mình:

“…Nàng thương hàn nhập thể, liền tính điều trị tiêu tán đau đớn, cũng không dễ mang thai. Lại nói ngươi thể chất cực khác người thường, trời sinh âm hàn. Hai phương đều như thế, chỉ sợ…”

“Không một tia hi vọng?”

https://thuviensach.vn

“…Y đạo mặc dù luôn hướng về sinh cơ, nhưng thiên mệnh không thể trái…”

(Người hành nghề y dù luôn muốn cứu người, nhưng đôi lúc phải chịu theo mệnh trời)

“…”

Vi Nhất Tiếu không nói một tiếng. Hồ Thanh Ngưu thầm nghĩ: ‘Nan Cô cũng từng uống lầm độc thảo thương thân, lại không thể làm mẫu thân, nhưng nếu hắn không thể giống ta cùng một loại yêu vợ đến cuồng…”

Trong lòng hiện lên khung cảnh hôn lễ hôm qua, tân nương tử tươi cười hạnh phúc, đột nhiên có chút hối hận, lời này có phải đã nói quá muộn…

Trầm mặc một lúc lâu, Vi Nhất Tiếu lại đột nhiên nở nụ cười:

“Đứa nhỏ không cha không mẹ khắp nơi đều có, chỉ oán không người đau thương, ta cũng không quan tâm có phải của bản thân mình sinh hay không. Chỉ là chuyện này đừng nói cho nàng. Nếu vài năm sau nàng hỏi, ngươi cứ nói là ta khó lòng khiến nữ tử thụ thai là được.”

Dứt lời liền xoay người vào phòng.

Hồ Thanh Ngưu ngây người ngẩn ngơ, đã thấy Vi Nhất Tiếu quay lại, khóe miệng cười nhe hàm răng trắng:

“Quên không nhắc nhở thần y, xuất sư nhớ giữ tốt danh hào, khéo danh vọng đó không dùng được lâu nha ~”

(Ý Vi Vi muốn nói móc Hồ Thanh Ngưu chỉ được cái danh hão, không có thực tài)

--- Ta là bác sĩ thực tập Hồ Thanh Ngưu nổi trận lôi đình ---

https://thuviensach.vn

Mặt trời lên cao – buổi chiều, thời gian quá hạn để tân nương Lâm Nhất Tần rời giường.

Khi tân lang cần lao thiện lương Vi Vi bưng canh lên sân khấu, chỉ thấy nương tử nhà hắn khoác nội bào, tay chống má lười nhác dựa vào mép giường. Mái tóc đen xoăn dài phất phơ phủ đậy nội bào đỏ thẫm, lộ ra cổ dài trắng tuyết, nở rộ nhiều điểm hoa đào. Chỉ thấy nàng híp mắt, cười như không cười, lánh ánh mắt chăm chú quyến luyến vô hạn nhìn sang…

Vi Nhất Tiếu tâm thần rung động, trên mặt nóng như lửa thiêu, nhanh đem bát đặt lên bàn. Tân lang ngượng ngùng ngại ngùng nửa ngày, đột nhiên cảm thấy ánh mắt này có điểm khác thường, lé mắt dò xét, phát hiện nàng nhìn đúng là – bộ châu báu mũ phượng cùng cẩm bào tơ vàng 24K hôm qua trong lúc hỗn loạn cởi ra. Lâm Tiểu Tiên vuốt ve nhẫn cưới, bộ dáng cầm thú mĩ mãn đắc ý dào dạt:

“Trời trong ~ ngày xanh~ gió nhẹ ~ thư nhàn. Đáng tiếc tuấn dật như ta, lại nghĩ xót xa thân mình. ~ Hỏi thiên hạ mấy người, tài sắc kiêm thu, nhân phẩm vạn toàn ~ giống ta ~~”

“=_+ … …”

Tục ngữ nói nam nhân kết hôn sẽ bại lộ bản chất, nữ nhân cũng thế. Đáng thương một vị thời thượng mĩ mạo siêu việt thời không Nhất Tiếu khuynh thành Thanh Dực Bức vương, cứ vậy mà chịu chết trong tay ET đáng khinh lại tham tiền. Cuộc đời này không thể xoay người.

Bản án có ghi: Lâm Nhất Tần lấy oán trả ơn, đắc chí liền càn rỡ. Con dơi mình vàng chất ngọc, bán mình mặc (kệ) giấc Hoàng Lương (cuộc đời trôi qua trong ngắn ngủi, vô nghĩa)

Đồng Nãi mặc dù biến thái, nhưng ân tình dạy dỗ tuyệt không thể quên. Hồ Thanh Ngưu cùng Vương Nan Cô quay về Hồ Điệp cốc an bài tang sự thỏa đáng, lại mang về một tiểu soái ca tên Tiên Vu Thông. Theo giới thiệu,

https://thuviensach.vn

thiếu niên nàng được Hồ Thanh Ngưu cứu khi đi Quý Châu Miêu Cương hái thuốc, rất hợp với hắn, đã kết làm huynh đệ, lần này tới để đính hôn cùng muội muội nghĩa huynh Hồ Thanh Dương.

Tiên Vu Thông này mười tám mười chín tuổi, mi thanh mục tú, tuấn nhã tiêu sái, sinh trưởng bộ dạng thông minh. Hồ Thanh Dương vừa thấy hắn liền đỏ mặt, trốn trong phòng không chịu đi ra. Nàng từng vài lần nhắc với Lâm Nhất Tần về thiếu niên này, mỗi lần đều vừa hưng phấn vừa thẹn thùng, là trạng thái hoàn toàn hãm sâu trong tình yêu, đối với việc hôn lễ cũng cực có hứng thú.

Thiếu nữ mười sáu tuổi ở triều Nguyên tuyệt đối phù hợp độ tuổi tân nương.

Người giống Lâm Nhất Tần tướng mạo thường thường gái lỡ thì còn có thể gả đi, chắc thuộc loại thắp hương cúng bái tổ tiên thật nhiều. Lâm Tiểu Tiên dù trong lòng nói thầm ‘không biết bảo hộ trẻ vị thành niên’, lại cũng không dám dị nghị gì phong tục thời đại. Chẳng qua hiểu biết truyền kì vị tiểu soái ca này trải qua, tiểu Lâm vẫn không nhịn được tìm Hồ Thanh Dương nói chuyện:

“Nghe nói Tiên Vu Thông khi bị hạ độc được ca ca ngươi cứu?”

Hồ Thanh Dương lập tức hiện lên vẻ mặt đau lòng:

“Kim tằm cổ độc là độc dược giày vò nhất thiên hạ, nếu không phải được ca ca liều mạng ba ngày ba đêm không ngủ tận tâm cứu trị, hắn đã sớm bị Miêu tộc nữ tử ngoan độc kia hại chết.”

“Ách, vậy ngươi có biết vì sao nữ tử này muốn hạ độc hắn?”

“Bởi vì hắn…sau lại không thích…Nữ tử này không cam lòng.”

https://thuviensach.vn

“Thì ra ngươi biết. Ta cảm thấy ngươi vẫn nên suy nghĩ lo lắng. Hắn đối với người yêu trước thật tuyệt tình…”

Như vậy có khả năng đối với người yêu hiện tại cũng tuyệt tình như vậy.

Hồ Thanh Dương vội vàng biện bạch:

“Không, không. Hắn là vì nàng kia tốt. Nếu trong lòng không còn thích, như vậy ở cùng nhau cũng không có ý nghĩa. Hắn nói nàng kia đối đãi ngoan độc với hắn như thế, giờ lòng hắn hiện chỉ có ta.”

Lâm Nhất Tần trong lòng trợn trừng mắt, vốn định nói: ‘Ngươi đáng yêu lại xinh đẹp, ca ca lại cứu mạng hắn, ngốc tử cũng biết hắn sẽ nói trong lòng chỉ có ngươi.”

Nhưng nhìn nàng tuổi trẻ chân thành tha thiết, tất cả đều là vẻ tín nhiệm ỷ lại người yêu, những lời này thủy chung không thể nói ra nổi.

Thiếu nữ đang yêu cũng vừa là kẻ mù kẻ điếc. Dù nguyệt lão tự mình hiện thân nói vị hôn phu này không tốt, nàng cũng không thể tin tưởng. Hồ Thanh Ngưu cùng Tiên Vu Thông tình như thủ túc, người nhà ủng hộ, người ngoài như nàn có năng lực gì lên tiếng? Huống hồ người ta tài tử giai nhân, môn đăng hộ đối, thoạt nhìn so với nàng cùng con dơi còn xứng hơn.

Vi Nhất Tiếu từng nói qua mỗi người có duyên nợ riêng, người ngoài không nhúng tay được, xem ra hiện thực quả như thế.

Lâm Nhất Tần độc thương đã khỏi. Hai người ở Hào Châu trải qua ba ngày trăng mật cực kỳ không thuần khiết, quyết định xuất phát đi Tây Vực đỉnh Quang Minh đưa tin.

Hồ Thanh Ngưu thuở nhỏ cha mẹ tạ thế, huynh muội hai người sống nương tựa lẫn nhau, tự nhiên muốn đem muội muội thuận lợi vui vẻ gả đi. Hơn nữa Tiên Vu Thông là đệ tử phái Hoa Sơn, cùng hắn cưới gả có ý

https://thuviensach.vn

nghĩa chính trị, bởi vậy Hồ gia quyết định hoàn thành xong hôn sự hai người này mới lại đi đỉnh Quanh Minh.

Bất Đắc dời tổng đàn đã lâu, vốn định cùng Lâm Vi hai người đi chung, nhưng vừa nhắc tới, chỉ thấy con dơi nào đó cười âm phong từng trận, rõ ràng phát ra sóng điện cự tuyệt 'Phá hư chuyện tốt của người khác sẽ bị bò đá chết'.

'Túi' hòa thượng nhất thời thông suốt: Loại sói cầm thú này, một khi hưởng được vị thịt sẽ không có khả năng từ bỏ. Vì thế Bất Đắc thật thức thời đột nhiên phát hiện bản thân có chút việc vặt chưa xử lí, phải muộn chút một có khả năng gặp lại.

Bất Đắc kiến thức rộng rãi khôi hài hài hước, làm bạn đồng hành thật khiến người vui vẻ. Lâm Tiểu Tiên dọn dẹp xong 'lợn rừng' chuẩn bị nghênh đón bạn đồng hành mới. Ai biết người ta đột nhiên thay đổi chủ ý, 'chủ động' cự tuyệt, làm hải Tiểu Lâm thật vọng:

"Tây Vực xa như vậy, hắn cưỡi ngựa nhiều phiền toái. Dù sao đều tiện đường, lái xe đưa hắn đoạn đường là được."

Vi Nhất Tiếu nhíu mày, mặt cổ quái nói:

"Túy tiện cho người đi nhờ xe, nàng nói 'lợn rừng' là xe ngựa bình thường à? Tạ Tốn lỡ rồi thì thôi, về sau khong cần đem 'lợn rừng' lộ ra cho bất luận kẻ nào, ngay cả huynh đệ trong giáo cũng không được."

"Này, uy, quan hệ của chúng ta cùng Bất Đắc cũng không khác gì Tạ Tốn a."

"Nàng nếu muốn về sau mỗi ngày đều làm lái xe cho người không liên quan, liền chiếu cáo thiên hạ đi."

https://thuviensach.vn

Ngày cáo biệt đó, vì cảm tạ bác sĩ điều trị, Lâm Nhất Tần đưa cho Hồ Thanh Ngưu nửa phần băng keo cá nhân cùng hộp sơ cứu. Hai vật này đưa đến linh cảm thật lớn cho Hồ Thanh Ngưu. Hắn từ đây chuyển sang con đường nghiên cứu y học đầy cầu tiến, lấy thực lực đem danh hào 'Điệp cốc y tiên' vang danh thiên hạ, trở thành truyền kì trong giang hồ.

Vi Nhất Tiếu cũng hết lòng cảm tạ người chủ hôn trên danh nghĩa, đưa cho Bất Đắc một túi tiền thật lớn.

'Túi' hòa thượng là danh hào của Bất Đắc, là vì hắn thích dùng túi bố làm vũ khí, có thể công có thể thủ, đi dạo lữ hành, lừa gái đều thật tiện. Chẳng qua túi dùng không bền, bở vậy Bất Đắc luôn phải mang theo vô số dự phòng, thật sự phiền toái.

Mà Vi Nhất Tiếu tặng túi tiền này chất liệu kì diệu, không rách không sờn, đao kiếm bất nhập, quả thật là dị vật trong thiên hạ.

Bất Đắc mừng đến cả người thịt béo run run, gọi ngay bảo bối là 'túi càn khôn', cầm túi tiền liền chạy đi tìm người thí nghiệm. Lâm Tiểu Tiên chỉ cảm thấy túi này có chút quen quen, lại không nhớ rõ gặp qua nơi nào. Cho đến tận khi đống gói hành lí, mới đột nhiên phát hiện: túi tiền kia là vải dựng lều trại trên wild boar.

'Không sờn không rách, đao kiếm bất nhập, là dị vật trong thiên hạ …' Lâm Tiểu Tiên tức giận đến run người, cầm cờ lê quý giá ném ra ngoài:

"Móa! Pháp bảo của lão tử đương nhiên là dị vật thiên hạ độc nhất vô nhị! ! ! Con dơi chết tiệt kia ngươi nhớ kĩ cho ta – kết hôn sau cái gì của ngươi là của ta, nhưng cái gì của ta vẫn là của ta! ! ! ! !"

Mới thành thân ngày thứ tư, chàng rể mới đáng thương liền bị gán tội danh 'tự tiện xử lí tài sải trước hôn nhân' bị vợ hung bạo nhà hắn gia bạo. Điều khoản bổ sung hiệp nghị trước hôn nhân lập tức lên sàn.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu chiêu tiền trảm hậu tấu này cực kì nham hiểm, hoàn toàn đoạn tuyệt bóng đèn đi nhờ xe, lại phòng ngừa lão bà phát hỏa đuổi ra sau ngủ đất. Bởi vậy hắn tuy rằng bị đôi bàn tay trắng như phấn hung hăng quật tới tấp, lại cười đến phá lệ vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 51

“Vùng Tây Vực, Côn Lôn núi non, địa hình chủ yếu là sa mạc cùng gió tuyết, lại có hàng xóm tên gọi phái Côn Lôn đúng không?”

Ánh nắng mặt trời rực rỡ, chút nắng gắt cuối thu tỏa ra luồng nhiệt lượng cuối cùng trong năm, một nữ tử đầu đội mũ rơm tay cầm bản đồ run nhè nhẹ, gân xanh nổi đầy, rõ ràng là đang đè nén cơn tức. đối diện nàng, nam tử mặc áo xanh không chút nào bị ảnh hưởng bởi thời tiết khắc nghiệt, cười híp mắt, răng nanh tỏa sáng, ánh mắt vô cùng tinh khiết thiện lương vô tội gật gật đầu:

“À ~ lão bà thật có chính kiến có hiểu biết ~~”

“…có xa lắm không…”

Ngươi liền cút ra xa cho ta! ! ! ! ! ! ! Ngươi có biết Tây Vực rộng bao nhiêu vạn kilomet vuông? Núi Côn Lôn gần đó còn dài 2500km! ! Đi hết sa mạc, qua gió tuyết, có hàng xóm như vậy. Chút manh mối đó thôi, để ngươi tìm đến sao Hỏa chơi đùa sao? ? ! !

Bối cảnh là vùng Hà Tay bão cát cuồn cuộn, nhân vật chính là bạn học Tiểu Lầ Hà Đông sư tử hống.

Đỉnh Quang Minh ở nơi nào là một vấn đề triết học có chiều sau.

https://thuviensach.vn

Trong du lịch học, đỉnh Quang Minh thuộc một trong Hoàng Sơn tam đại núi. Đương nhiên, đó là trước khi xuyên qua. Mà Minh Giáo tổng đàn ở Đỉnh Quang Minh, lại do bố dượng Kim Dung đại thần sáng thế (sáng tạo thế giới), cũng không ghi rõ địa chỉ biển số dãy nhà.

Vi Nhất Tiếu ngày đó kiên trì cự tuyệt Bất Đắc đi nhờ xe, Lâm Tiểu Tiên chỉ tưởng hắn cũng biết rõ đường đi nên không cần người dẫn đường (đây chứng tỏ ET cũng có thời điểm đơn thuần). Ai biết một đường đi từ Hà Nam qua Thiểm Tây vượt Cam Túc, mới phát hiện Vi Nhất Tiếu cũng chỉ nghe giáo hữu miêu tả, không có tư liệu rõ ràng về đỉnh Quang Minh.

Như bản thân Bin Laden sẽ không đem hang ổ nói cho nước Mĩ, thân là lão tiền bối chính hiệu Minh Giáo tự nhiên sẽ không đem tọa độ báo cho thiên hạ biết.

Kể từ đó, việc báo danh biến thành thám hiểm. Lâm Nhất Tần chỉ có thể kết hợp tin tức vỉa hè cùng tri thức địa lý xác định phạm vi đại khái của đỉnh Quang Minh.

Muốn đi núi Côn Lôn, chọn đường di thẳng cần vượt qua cao nguyên 4000 thước, địa hình phức tạp không người tiếp tế tiếp viện, dù có xe việt dã cũng cực kì khó đi.

Mà trăm ngàn năm qua, tuyệt đại đa số lữ khách lựa chọ đi từ Hà Tây qua Ngọc môn quan, hướng đường phía nam, dọc theo sa mạc Takla Makan tiến vào Bắc Lộc vùng núi Côn Lôn. Đỉnh Quang Minh đại khái ngay tại phía nam Như Khương. (đánh dấu một điểm vào đây)

Nghe đồn trong vùng Côn Lôn kỳ cảnh có núi sa mạc cùng gió tuyết, chỉ nơi đây mới có ba cảnh này cùng tồn tại. Bạn không nhìn lầm, đoạn đường gian nguy mà dài dằng dặc này, chính được gọi là – con đường tơ lụa.

https://thuviensach.vn

Đi trong đường tơ lụa hưởng tuần trăng mật, cũng xem như một trong những giấc mộng của rất nhiều khách lữ hành. Tài sắc kiêm thu, mỹ nhân ở bên, vừa đi vừa chơi lại khoái hoạt vui vẻ cỡ nào.

Bởi vậy Lâm Tiểu Tiên không khỏi nôn nóng không chú ý gì đến mĩ cảnh xung quanh, không phải vì tổng hợp các chứng bệnh khi kết hôn. Nàng lo lắng vì phát hiện ra: kim đồng hồ đo mức năng lượng của Wild Boar càng ngày càng tụt. Đây là trang bị mạnh nhất cho nữ chủ xuyên qua thành đại thần, là xe tổng hợp năng lượng mặt trời cùng nhiên liệu hóa học.

Tuy rằng rất ít khi dùng xăng, nhưng một năm cứ chạy đi chạy lại không ngừng, bình xăng rốt cục có xu thế thấy đáy. Lâm Nhất Tần nghĩ đến bản thân có khả năng lấy kinh nghiệm của Huyền Trang, dệt tơ thành đường, còn có một loại khuynh hướng cuồng bắt nhện (?!). Sa mạc không người, sa mạc tử vong, sông băng lạnh thấu xương, dù có trang bị tốt nhất, cũng khó lòng đảm bảo an toàn tuyệt đối.

Trái lại con dơi kia, quả thật mang tâm trạng ‘Heo đến tay, ta đã có cả thiên hạ’, không cần quản mấy ngàn dặm cần cưỡi ngựa hay cưỡi lạc đà. Lâm Tiểu Tiên mấy lần bị người nay trong vô thức ôm chặt đến nghẹn thở mà tỉnh, liền nhìn thấy hắn nằm mơ cũng đang cười trộm. =_=!!!

Chẳng lẽ Tề Thiên Đại Thánh Mĩ Bức Vương, nhất định không cần tọa kị bạch long mã? Đường Tăng còn cần ba người hầu đâu. Lâm Nhất Tần tức giận bất bình ghen tị mĩ hòa thượng tề nhân chi phúc, cũng không nghĩ tới Đường Tăng người ta cũng không có ý muốn đem người hầu bảo tiêu ném lên giường vận động…

Mặc kệ tọa kị là gì, đường vẫn phải đi. Giữa tháng tám âm lịch, hai người đến vùng Cam Túc, khí hậu khô ráo, phong thổ dân tình cũng khác hẳn vùng Trung Nguyên. Thảo nguyên, sa mạc, ốc đảo mênh mông bát ngáy làm người người yêu thích, nhưng lại khiến ‘lợn rừng’ không chỗ

https://thuviensach.vn

giấu. Phỏng chừng truyền thuyết Song Sát lại tại nơi đây thương hại dân chúng vô tội rồi.

Vùng Hà Tây tuy mưa ít, nhưng vẫn có nước băng tan chảy là nguồn tưới tiêu, nông nghiệp vẫn khá phát đạt. Chẳng qua khi đến đây, rau dưa các loại đều thưa thớt dần, giá cũng gấp đôi vùng phía nam. Phỏng chừng lại đi phía tây, rau dưa càng khó kiếm.

Vi Nhất Tiếu nhập giáo ăn chay, Lâm Nhất Tần liền lo lắng hắn dinh dưỡng không đủ, nếu không bổ sung vitamin, chỉ sợ gầy thành khung xương. (Bất Đắc: tiểu tăng tin tưởng vững chắc, Vi huynh đệ gầy là vì tân hôn, thể lực tiêu hao quá lớn)

Nếu không vội đi, hai người tới Lan Châu ở lâu vài ngày, Lâm Nhất Tần ra chợ mua liền bốn năm cái bình cùng một lô rau dưa non tươi quay về khách điếm, nấu muối thái nhỏ, làm đồ chua.

Kim chi? Là gì để con dơi ăn đồ chua Hàn Quốc? Đó là bản sao thôi. Đồ chua là do Trung Quốc phát minh! Năm 2028 đã trở thành di sản thế giới! (?!)

Hơn nữa chỉ cần ngâm thích đáng, khống chế tốt lượng axit nitric do muối sinh ra, đồ chua liền có thể bảo quản lượng vitamin lớn, bù trừ hấp thu mới có lợi a~

Vẻ ngoài hoàn mĩ, già trẻ đều thích hợp, nếu đi sứ Tây Vực đây là thực phẩm dinh dưỡng cần có, khi mua xin nhận biết kí hiệu chuẩn ái thê phòng ngừa hàng giả!

Nữ xuyên qua khác ra tay chính là tạo hỏa dược, xây kĩ viện, đầu cơ trục lợi lương thực, mở tập đoàn buôn bán cả nước, cùng GDP quốc gia tăng nguồn ngoại hối dự trữ, làm khí thế bạt sông chẻ núi. Đến củi mục như Lâm Tiểu Tiên, chỉ từ độc quyền đồ chua liền khiến nàng hoan hỉ đến quên cả đông tây nam bắc.

https://thuviensach.vn

Muốn nói đến việc cướp độc quyền thực phẩm, kì thực phải nhắc đến bánh Trung thu cơ. Thời này bánh trung thu còn chưa được phát minh, cơ hội lưu danh sử sách tốt thế nàng cũng đã dễ dàng bỏ qua. Cái gọi là tính cách quyết định vận mệnh là thế. Phải đến hơn ba mươi năm sau, Trương Vô Kỵ dẫn giáo đồ Minh Giáo tại Hồ Điệp Cốc tuyên thệ, bánh trung thu mới chính thức lên võ đài lịch sử.

Trung thu đã qua, hai người Lâm Vi trả phòng, trên lưng mang hành lí cùng đồ chua ra khỏi thành lái xe. Vì địa hình trống trải thực vật thưa thớt, xung quanh không chỗ thích hợp giấu xe, hai người đi hết một ngày dài, vượt qua đồi cát vàng, phía trước lại dến một vùng rừng bạch dương lớn.

Binh pháp có nói: phùng lâm mạc nhập (gặp rừng chớ vào). Nhưng mặc kệ bạn có vào hay không, tình tiết kinh điển trong tác phẩm vẫn trình diễn đúng hạn:

Chỉ nghe ‘nhu – ba’ thanh âm vang lên. Trong rừng hơn ba mươi người áo xám bịt mặt chạy đuổi. Áo ngắn, hóa trang, đao đầu quỷ, lang nha bổng, đoàn người rầm rộ đi ra, giữa có một người cưỡi ngựa đen vóc dáng to lớn, tay cầm trường côn bằng thép ròng, miệng độc lời kịch sơn trại (đồ nhái) đã nâng cấp V2. 0:

“oanh! Núi này ta dựng, cây này ta trồng. Muốn qua đường này phải để lại tiền mua đường. Dài dòng nửa lời, một côn này đánh chết mặc xác bay!”

Trang phục, đạo cụ, kịch bản không gì không giỏi, sơn tặc chuyên nghiệpnhư thế tuyệt đối khó mà gặp được, Lâm Tiểu Tiên lấy di động ra, ‘tách tách’ một tiếng chụp ảnh lưu niệm. Vi Nhất Tiếu nhếch miệng cười, răng nanh lóe ánh sáng tà ác. Lâm Tiểu Tiên nuốt nước miếng, giơ cái bình lên đầy sợ hãi nói:

“Đại vương, ăn đồ chua không? Cường thân kiện thể kéo dài tuổi thọ bổ thận tráng dương hồi âm dưỡng nhan mĩ dung còn tốt hơn cửu chuyển hoàn

https://thuviensach.vn

hồn đan, đã ăn rồi lại muốn ăn nữa, sống đến hai trăm không thấy già!” Trọng yếu hơn là có thể bảo trụ tính mạng a!

Vi Nhất Tiếu một phen đoạt lại bình, gắt gao bảo hộ trước ngực, mãnh liệt kháng nghị nói:

“Tiểu nhân đối với người trung thành tận tâm cúc cung tận tụy xin cho trời đất sáng tỏ, đại nhân sao có thể đưa đồ chua cho ta lại còn cho người khác? Người vừa đến liền biến sắc, thật sự là ~ tâm ~ lạnh ~ nha.”

Người lấy oán báo ơn Lâm Tiểu Tiên mãnh liệt làm vẻ sư tử nhảy chồm lên thỏ, cứng rắn cướp lại:

“Ngoan, lưu lại rừng xanh sợ gì không có đồ ăn, về sau lại làm cho chàng là được! … Buông tay! Còn không nghe lời ta viết hưu thư!”

Đầu lĩnh sơn tặc đầu đầy vạch đen, giơ tay áo xoa xoa mồ hôi lạnh, ho khan một tiếng:

“Này, hai người các ngươi muốn nói chuyện, tìm chỗ nào mát mẻ mà ngồi ngốc đi.”

Lâm Nhất Tần quay đầu nhìn, quả nhiên nhìn thấy mười mấy thương nhân mặc trang phục hán tử nhìn chằm chằm hai người bọn họ, một chiếc xe sắt đẩy tay chất đầy hàng da dược liệu… Lại nhìn Vi Nhất Tiếu sớm vui cười đến không thấy mắt, hiển nhiên là biết quân tình mà không báo, cố ý đùa giỡn nàng. Lâm Tiểu Tiên thẹn quá hóa giận mang theo người nào đó sang một bên thi hành gia pháp.

Dây dưa một hồi, vở kịch mới chính thức bắt đầu.

Sơn tặc tuy số lượng gấp đôi, nhưng thương nhân kia cũng không có chút thần sắc e ngại nào, xoay người rút tên, thương đao sáng loáng từ xe ra, chém lên, chém xuống, chém tới, chém lui, chỗ nào cũng đủ. Khi bắt

https://thuviensach.vn

đầu, cả hai bên lao vào chung một chỗ, miệng lưỡi sắc sảo, tiếng chém giết mãnh liệt.

Chuyện nhàn này Vi Nhất Tiếu trước giờ không tham gia, chỉ tính toán ngồi bên xem náo nhiệt. Ai ngờ đánh giá chiến cuộc một hồi, mới phát hiện vụ cướp này không bình thường.

Ba mươi hán tử che mặt võ công cùng một dạng, tài nghệ tinh tường, hiển nhiên không phải trộm cướp bình thường. Thương nhân tuy số lượng ít, nhưng người người võ công cao cường, tiến công phòng thủ đúng độ, dường như luyện qua trận pháp. Hán tử đầu lĩnh cao gầy lại càng là tay lão luyện giang hồ, vươn tay thép áp chế đầu lĩnh sơn tặc. Sơn tặc số lượng nhiều, thương nhân võ công cao, song phương nhất thời không phân cao thấp.

Sơn tặc đầu lĩnh một chuyện qua đi không bị hắt xuống ngựa, vươn mình đánh bay người khác ngã lăn xuống đất. Hán tử cao gầy kia quay đầu đi cứu đồng bạn, ai ngờ tên sơn tặc vụng trộm vòng ra sau hắn, xoay người ra quyền, đánh vào ngực hán tử. Hán tử kia bị đánh miệng phun máu tươi, cao giọng cả giận nói:

“Phái Không Động tiểu nhân đê tiện, ám ra ám chiêu đánh lén!”

Lại hô ám hiệu gì, mười mấy thương nhân lập tức kết thành một đoàn, đao kiếm đồng loạt hướng ra ngoài, sơn tặc nhất thời không thể công kích.

Vi Nhất Tiếu nghe câu ám hiệu, trong lòng rùng mình, phi thân đem Lâm Nhất Tần giấu lên cây, thân nhẹ như yến, tung mình mềm như vải bông gia nhập đoàn. Ngay đó liền xoay dịch tung chưởng chụp chọc, chân như mây trôi nước chảy, chớp mắt liền đánh ngã tám chín người.

Sơn tặc thấy đối phương đột nhiên có viện trợ cường lực, liền biết hôm nay không chiếm được tiện nghi, gào thét mang số người còn lại lui hết.

https://thuviensach.vn

Hán tử hộc máu kia được đồng bạn đỡ, ôm quyền nói:

“Đa tạ tráng sĩ trượng nghĩa cứu giúp, xin hỏi cao tính đại danh?”

Vi Nhất Tiếu không đáp, nói một câu tiếng lóng. Hán tử kia mừng rỡ, hai người đối đáp vài câu, thì ra đều là người cùng giáo. Người nói là Duệ Kim Kì Hạ Chưởng Kì phó sứ Ngô Kính Thảo.

Ngô Kính Thảo bị nội thương, ăn viên hộ tâm hoàn ngồi dưới đất nghỉ tạm, vừa thở vừa căm giận nói:

“Đám người dám làm không dám nhận, giả trang sơn tặc cái gì đến cướp hàng hóa, thật đê tiện vô sỉ! Ở Tây Vực chúng ta đã bị phái Côn Lôn chèn ép, vào Ngọc Môn Quan, bọn đạo chích phái Không Động lại quấy rầy, nếu không nhờ Vi huynh đệ tương trợ, chỉ sợ chúng ta đã tổn thất hơn nửa số người. May có vị Tạ Pháp Vương mới được giáo chủ phong chức, về sau không cần sợ bọn họ.”

Nhắc tới vị tân Pháp Vương, mọi người đều nói hắn tóc vàng mắt xanh, dáng người khôi ngô, tướng mạo rất khác người Trung Nguyên. Diện mạo bậc nà, lại họ Tạ, thiên hạ ngoại trừ con mèo lớn kia còn có có ai khác?

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ: tân Pháp Vương không kịp tới đây, lại có tân tân Pháp Vương tương lại vừa vặn gặp phải, cũng xem như vô cùng trùng hợp đi.

Vi Nhất Tiếu vì đề phóng phái Không Động quay lại, liền tiễn họ một đoạn đường, chờ giáo hữu tiếp ứng tới nơi, mới cáo biệt mọi người.

Đám người Ngô Kính Thảo liên tục nói lời cảm tạ, kính nể cảm kích không lời nào tả hết, chỉ trong lòng âm thầm buồn bực: Vị huynh đệ này anh hùng hiệp nghĩa, võ công cao cường, làm việc chu đáo chặt chẽ cẩn thận, thể nào lại cưới phải lão bà như thế? Lại xem hắn còn thật cao hứng.

https://thuviensach.vn

Hai người chờ xung quanh không còn ai, mới lái xe ra đi, Lâm Nhất Tần ngạc nhiên hỏi:

“Minh Giáo khi nào đổi nghề thành áp tải hàng hóa? Danh môn chính phái cũng kiêm nghề cướp bóc?”

Vi Nhất Tiếu nói:

“Tây Vực lạnh khủng khiếp, người ở thưa thới, không tô thuế không cung phụng, chỉ có thể tìm biện pháp khác kiếm tiền. Vùng Cam Túc giao thông chủ yếu là địa bàn phái Không Động, đi trên đường này đều phải mua vài phần mặt mũi cho họ. Cố tình thương đội Minh Giáo không chịu giao tiền qua đường, chọc rắn chúa đất đỏ mắt, thế mới nhiều lần quấy rầy.”

Súng ống đạn dược cùng đồ đạc đều cần bạc, mặc kệ hắc đạo bạch đạo, cơ sở kinh tế vĩnh viễn quyết định kiến trúc thượng tầng.

Triều Nguyên đất đai bát ngát, ngoại thương chưa phát đạt, núi Côn Lôn ngọc thạch thừa thãi, đủ loại đặc sản quốc gia đều rất nhiều. Phái Côn Lôn cùng Minh Giáo đi buôn bán chung đường, hai bên lợi ích xung đột, cũng liên lụy kinh tế lẫn nhau. Bởi vậy danh môn chính phái cũng tà ma ngoại đạo ở cách vách, chút ma sát nhỏ thường xuyên cũng không bùng nổ xung đột toàn diện.

Lâm Tiểu Tiên hai mắt lập tức biến thành kí hiệu ￥￥, hưng phấn hỏi:

“Dược liệu cùng hàng da kiếm được thật nhiều tiền?”

Người này hoàn toàn quên mất chuyện xăng đã gần hết, chình mình tìm cách dùng Wild Boar vận chuyển đường dài kiếm tiền.

Vi Nhất Tiếu nhẹ chọc chọc ót nàng, cười nói:

https://thuviensach.vn

“Tham tiền, không phát hiện vết bánh xe lún xuống đất hai ba tấc sao, hàng da sao lại nặng vậy? Phía dưới hàng da là bí rợ, bọn họ vận chuyển ngầm.”

“Bí rợ? Vận chuyển ngầm?”

“Đem ruột bí rợ nạo sạch, bỏ vàng bạc châu báu vào, lại đặt cuống bí phủ lên, dùng bùn vàng phủ lên đặc quánh lại, người ngoài nghề nhìn không ra. Dùng chiều này để bí mật vận chuyển vàng.”

Lâm Tiểu Tiên trợn mắt há hốc mồm, bí rợ chính là bí đỏ lớn, nàng cũng thường lại bí đỏ làm đèn quỷ Halloween, chẳng qua nàng bỏ ngọn nến vào, người ta là bỏ vàng châu báu vô giá a.

Không có tiền vốn hùng hậu tự nhiên không thể kinh doanh như vậy, Lâm Tiểu Tiên không khỏi ảm đạm ngửa mặt lên trời thở dài: người đến người đi đều vì lợi, chính tà thù đồ (không chung đường) chỉ vì tài (tiền). Lời Marx nói quả nhiên là chân lí: tích lũy ban đầu của Chủ Nghĩa Tư Bản, từng lỗ chân lông đều đỏ máu từng giọt (?!)

(Lấy khế ước bán mình của con dơi còn thấy chưa đủ, cái này gọi là được voi đòi tiên, ăn trong chén nhìn trong nồi a)

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 52

Đụng Xe Ở Đôn Hoàng (H Nhẹ)

Hương dẫn du lịch ở Cam Túc có đoạn kinh điển: Mạc Lan Châu, Thái Võ Uy, Kinh Trương Dịch, Đến Tửu Tuyền – uộng một ngụm rượu, thuận tiện YY dung mạo tuyệt thế Phiêu Kị đại tướng quân Hoắc Khứ Bệnh. Suối Tân Nguyệt đẹp tuyệt trần ngàn năm như một kiên trì ở sa mạc.

Hai kẻ dở hơi đến vùng sa mạc chơi trượt cát, khi lên dốc con dơi lôi kéo Tiểu Lâm, xuống dốc Tiểu Lâm lôi kéo con dơi: với thần kinh vận động của heo này nhất định lăn thành quả bóng cát.

Ở vùng núi cát này phát ra từng tiếng ầm vang, Bức Vương đáng thương một thân khinh công tuyệt thế không có chỗ thi triển, bị liên lụy một đường lăn thẳng xuống chân núi cát, động tác chuẩn bị là lăng ba vi bộ phiêu dật, động tác chấm dứt lại là tư thế 69 không chút tao nhã.

Không phải gió đông thổi bạt gió tây, thì là gió tây áp đảo gió đông ---

Lâm Nhất Tần hỏi thăm hang Mạc Cao ở Đôn Hoàng cũng mất nhiều công phu.

Từ Nguyên triều trở về sau, con đường tơ lụa bị lãng quên, hang Mạc Cao cũng dần chôn vùi trong làn cát vàng cuồn cuộn, bị người quên lãng. Vi Nhất Tiếu sớm thành thói quen, một năm trước nàng ngay cả một lượng

https://thuviensach.vn

bạc bằng bao nhiêu tiền đồng đều không biết, nhưng lại biết từng thắng cảnh ở Thần Châu, vô luận nơi đó có bị chôn vùi hay vẫn còn tồn tại.

Bánh xe 'lợn rừng' lết lên cồn cát vàng. Vi Nhất Tiếu đối với pháp bảo hiếm có này cảm tình thủy chung có chút phức tạp: đây là tứ duy nhất trên đất bằng hắn không tài nào đuổi kịp, nó chở nàng đến, cũng có thể chở nàng đi.

Tự bao bọc bản thân cũng là một loại bảo hộ, khi được lịch sử phát hiện lần nữa, khối vô giá trân bảo từ mấy trăm năm trước vẫn tồn tại nguyên trạng. Hoang mạc khôn cùng, di chỉ thê lương, hang đá ẩn sâu trong vách núi chi chít ma mật như tổ ong.

Lâm Nhất Tần mang theo đèn vào động xem xét, ngay cả hô hấp xoay người đều dè dặt cẩn trọng, sợ làm hư hao văn vật. Trung khuyển cùng đi nếu đã kí khế ước bán mình, tự nhiên ngoan ngoãn nghe theo chỉ huy, tránh việc thảm án bảo vật Tướng Quốc tự lại phát sinh.

(Lược bỏ 5000 từ miêu tả hang Mạc Cao)

Bức bích họa tượng khắc dung hợp lãng mạn cùng phong tình phóng khoáng của Tây Vực rất khác với bức họa phật tổ vùng Trung Nguyên. Lâm Tiểu Tiên xem như si như sau, hoàn toàn không phát hiện nhân viên đi cùng vẻ mặt có chút khác thường.

Tiên nhân bay trên trời không có cánh chim, không có ánh quang, chỉ bằng một dải lụa dài liền bay lượn trên không. Trong bức bích họa xuất hiện tiên nữ mặc áo bạc, nghiêng người lộ gáy, lộ ngực thân hình nhỏ nhắn, chân trần xinh đẹp bay trên trời, tạo hình ôn nhu gợi cảm, động tác lớn mật hào phóng, thật khác với hình tượng thế tục gầy yếu yểu điệu, trang trọng bảo thủ.

Đẹp thì đẹp thật, nhưng đối với Vi Nhất Tiếu cổ nhân chính quy này mà nói đúng là có chút kích thích. Hang đá hôn ám che dấu chút bạc hồng trên

https://thuviensach.vn

mặt hắn, người này lại đang rối rắm: người giống bích họa thản nhiên lộ gáy, chân trần, hiển lộ đường cong thần thể qua phong cách ăn mặc, hắn chỉ biết một người. Hang đá giữa hoang mạc, tiên nữ tung bay giữa chân trời, mục đích nàng cố ý tới đây chính là xem xét sao…

“Ai, đáng tiếc a đáng tiếc, vì sao không cho mặc trang phục Đường Triều đâu, sa mỏng ngực nhiều xinh đẹp bao nhiêu a…”

Trên thực tế, yêu cầu một ET vô sỉ có thể thưởng thức văn hóa bác học tinh thân của Đôn Hoàng thật là ép buộc người khác. Xem bích họa cũng có thể hâm mộ bra bay trên trời, Lâm Tiểu Tiên cùng bậc tục nhân như chúng ta, chú ý nhất chính là khói lửa nhân gian, ăn mặc ở đủ dùng.

Chính là câu này người đầu óc thấp nghĩ giọng châm chọc, vào tai con dơi nào đó vốn nghi thần ngờ tiên lại chẳng khác gì họa vô đơn chí như đinh đóng cột: phi tiên, vũ y, phi tiên, vũ y… Nàng tiếc hận bản thân không mặc xiêm y này…

Bạn học Vi Nhất Tiếu trong tiềm thức đã bị thần thoại phong kiến độc hại làm cho thật sự hoảng hốt.

Nhưng hiện thực nói cho hắn: trên đời không có quẫn囧 nhất, chỉ có càng quẫn囧 hơn.

ở một hang đá cực kì bình thường thời Nguyên, không có chút nhãn hiệu gì cấm người vị thành niên đi vào, thiếu niên không nên xem đã khiến Vi Nhất Tiếu sinh ra một loại cảm tình tên là ‘hối hận’

(Đằng sau lược bỏ 5000 từ miêu tả ‘tính văn hóa’ nghiêm túc của Đôn Hoàng hiển lộ trên bích họa)

Hoàng đế triều Nguyên đều tín ngưỡng Phật giáo Mật Tông, rất nhiều quý tộc thượng lưu sùng bái Hoan Hỉ Phật, cùng tu tập ‘nam nữ song tu’; qua thời gian dài, ngay cả Phật cũng OOXX, huống gì người thường? Dưới

https://thuviensach.vn

ảnh hưởng mạnh mẽ của phong trào này, mấy bức bích họa trên hang đá gồm một loạt người, thần, thú đủ loại hỗn hợp thật nên xếp vào rating H

Loại cấp bậc này hoàn toàn vượt quá giới hạn chịu đựng của người nào đó, Vi Nhất Tiếu quẫn bách, không để ý Lâm Tiểu Tiên giãy giụa phản kháng, ôm nàng bay vụt ra, tuyên bố lần lữ trình này đến đây là chấm dứt.

“Phật viết không tức sắc, sắc tức không, chàng cũng không phải chưa từng thử qua, có cần thiết phải rối rắm thế không?”

Vô luận là lên tiếng kháng nghị hay âm thầm oán trách đều không có kết quả.

Vi Nhất Tiếu không rên một tiếng, bay về nơi giấu lợn rừng, đem nàng ném lên xe, tâm thần hoảng hốt đến mức vạt áo bị cửa xe kẹp lấy đều không chú ý đến.

Lâm Nhất Tần buồn bực lên xe phát hỏa, hướng Ngọc môn quan mà đi, hoàn toàn không hiểu được người này bình thường ngượng ngùng sao lại khác biệt hoàn toàn với lúc trên giường đến thế.

Mùa thu Cam Túc khô ráo, Tiểu Lâm nhớ đến trong tủ lạnh còn có nho tươi, bắt Vi Nhất Tiếu lấy ra để giải khát.

“Lại ăn lạnh, thật vất vả mới điều trị tốt, thuốc giảm đau nàng uống còn chưa đủ sao?”

“Ăn vài miếng thôi, không sao đâu.”

Vi Nhất Tiếu xoay người lấy ra một chùm nho, cũng không cho nàng ngay, cầm trong tay chờ đến khi độ ấm đạt chuẩn trình độ ‘khỏe mạnh’ cho Vi thị.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần liếc mắt nhìn trộm, thấy hắn nhìn chằm chằm vào chùm nho lạnh một cách nghiêm cẩn, nho còn chưa ăn đến miệng đã thấy trong lòng ngọt ngào, cảm thấy hạnh phúc mê muội như trúng xổ số. Sau lại nhớ tới sự kiên ăn hạch đào chưa hoàn thành, ánh mắt chuyển động, lộ ra nụ cười tà ác:

“Vì an toàn khi điều khiển xe, ta không có tay để ăn nha~”

Đại gia lên tiếng, Vi mĩ nhân biết nàng làm nũng xấu lắm cũng không còn cách nào khác, do dự bóc vỏ một quả đưa tận miệng nàng, bản thân mặt đỏ bừng.

(‘Nga nga nga nga nha ~ biểu tình thật đáng yêu thật mê người oa~)

Lâm Tiểu Tiên bản tính vô sỉ không thể ức chế liền bộc phát ra, quay đầu há mồm, ngay cả ngón trỏ Vi Vi cùng nho cũng không tha, đem nuốt vào miệng, đầu lưỡi nhẹ nhàng lướt qua đầu ngón tay, ác ý mút vào một chút.

Chút ấm nóng kì dị kích thích xúc giác, Vi Nhất Tiếu như điện giật rút tay về. Đối mặt với loại đùa gioãn trần trụi vô sỉ này, ‘con dơi’ một bộ nghiến răng nghiến lợi lại không thể phản kháng, giấu móng vuốt, kiên quyết không phục vụ nữa.

“Này này, em còn chưa ăn đủ đâu!”

“…” Quay đầu không để ý.

“=_=+”

Thực sắc…

Lâm Nhất Tần là người cá tính ngầm, nói cách khác, một khi nàng thèm khát sẽ tự động chuyển hóa thành hành động nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

‘Bá’ một cái dừng ngay, trước mặt lợn rừng Wild Boar là một biển cát vàng.

Tắt động cơ, khóa cửa, cột dây an toàn như hành văn mạch lạc lưu loát. Lâm TIểu Tiên dùng 0, 1 giây sau khi tự hỏi, nhanh chóng đứng dậy tiến về phía phó lái, nhấc chân ngồi khóa chặt người Vi Nhất Tiếu

“Nàng…Thế nào!!!”

Một loạt động tác liên tiếp mau lẹ đầy kiên định quyết đoán, dù là Bức Vương linh mẫn tỉnh táo cũng không phải ứng lại nổi, trên đùi cảm giác nặng xuống, liền chịu tư thế bị động đầy xấu hổ. Xoay người muốn trốn, liền phát hiện cửa xe bị khóa.

Lâm Nhất Tần trên mặt mang theo nụ cười ác ma, vén cổ áo, đem chìa khóa nhét vào trong bra (áo lót).

Vi Nhất Tiếu nhất thời hiểu được dụng ý sâu xa của nàng, trên mặt nóng như lửa đốt:

“Mau xuống dưới!...”

Lâm Nhất Tần vươn hai tay ôm cổ Vi Nhất Tiếu, thấy hắn hai tai đều đỏ, phì cười, ghé sát tai hắn nhỏ giọng nói:

“Hì hì, em nói còn chưa ăn đủ, vậy nên đừng nghỉ chạy trốn nha ~”

Nói xong liền liếm vành tai hắn, nhẹ nhàng cắn cắn, hô hấp ấm áp phả vào màng nhĩ mẫn cảm, Vi Nhất Tiếu chỉ cảm thấy toàn thân như có dòng điện chạy dọc sống lưng, kích thích không chịu nổi, mạnh mẽ đẩy nàng ra, một tay mở dây an toàn.

“Ở trên xe phải nghe lái xe, em nói không cho nới dây sẽ không được nới”

https://thuviensach.vn

Nàng bắt lấy bàn tay vội vã muốn trốn, cười thật mĩ mãn:

“Không nghĩ tới, chàng cũng có một ngày bị em trói nha ~”

Nông nô ca hát vang, thì ra phản công lại thích như vậy ~.

“…Xuống dưới, đây là ở trên xe.”

Vi Nhất Tiếu thanh âm kìm nén, vô luận là khí lực hay kĩ xảo, hắn đều có thể thoát mái thoát khỏi trạng thái giam cầm trên danh nghĩa này. Chẳng qua thân hình nàng mềm mại ấm áp dính sát vào người mình, mỗi một cử động nhỏ đều là loại tra tấn nguy hiểm. Hắn chỉ có thể ngồi không nhúc nhích, nỗ lực áp chế bản thân.

Lâm Nhất Tần rất nhanh cảm giác được hắn cứng nhắc khắc chế, không khỏi cảm thán người này thật thông thái rởm, có thể đi kĩ viện rình coi học tập, sao không thể làm ở trên xe?

“Vì sao không được? Hiệu quả cách âm của lợn rừng còn tốt hơn nhiều sơ với tường mỏng cửa sổ gỗ ở khách sạn kia, bên ngoài cũng không nhìn thấy bên trong a.”

Trọng yếu nhất là thuê phòng cũng không kinh tế a! LÂM TIỂU TIÊN nhớ tới phí dừng chân khổng lồ sau khi hai người kết hôn, không khỏi đau lòng không thôi

“Hơn nữa, dựa vào cái gì chàng luôn ở trên?!”

“… …”

Không khí thật vất vả mới khơi mào lên, lại bị câu nói bưu hãn (dũng mãnh) này ngưng đọng.

Rơi vào đường cùng, Lâm Nhất Tần xoay người rút ra một đĩa CD bỏ vào máy phát, ‘teardrop’ – âm nhạc kinh điển đầy mê hoặc. Nhịp trống đơn

https://thuviensach.vn

giản, âm thành mị hoặc thở dài, từ xa lại gần, tầng tầng tiến dần lên, không hiểu Anh văn cũng đủ câu hồn đoạt phách.

Lâm Nhất Tần nhích lại gần, móng tay nhẹ nhàng đùa nghịch hầu kết của hắn:

“Ra khỏi Ngọc môn quan, trên sa mạc không còn khách sạn, chàng nhẫn nhịn được sao?”

Thanh âm uyển chuyển mềm mại cực kì đáng yêu, Vi Nhất Tiếu toàn thân run lên, nắm chặt cổ tay nàng, không biết bị móng tay vỗ về chơi đùa, hay vị thanh âm này kích thích, hô hấp nhất thời dồn dập.

Thành hôn được một tháng, bản chất cầm thú của ‘con dơi’ ngày càng lộ rõ, trừ kì nghỉ lễ, mỗi ngày đều đem nàng ép buộc đến mức không đứng dậy nổi. Mắt thầy hắn động tình không thể kiềm chế, có thù không báo không phải ET a!

Lâm Nhất Tần híp mắt liếm liếm môi, bóc vỏ nho chậm rãi bỏ vào miệng. Cánh môi hồng nhuận, nước trái cây nhiễm bóng móng tay, sắc nho mã não. Vi Nhất Tiếu nhắm mắt lại, siết ngón tay ca ca rung động, vẫn không ngăn nổi hình ảnh ẩn ẩn hiện hiện trước mắt.

Thôi thôi, nguyện cam chịu, hắn cả đời cùng không chống cự nổi sự mê hoặc của nàng.

Vi Nhất Tiếu vươn tay giữ chặt nàng, hung hăng cắn đôi môi mềm mại, đoạt lấy chút tươi ngọt còn sót lại. Âm nhạc thì thào, không khí trong không gian nhỏ hẹp dần nóng lên, tràn ngập loại hương vị say lòng người.

Kết thúc nụ hôn dài một cách tiêu chuẩn, Lâm Nhất Tần ngẩng đầu thở gấp, thân đang ngồi bên sườn nhấn mạnh, dây an toàn liền tuột, cũng thuận tiện cho việc cởi đồ. Nhưng thấy nàng sóng mắt lưu chuyển, trên má nhàn nhạt đỏ ửng, vươn tay vuốt ve đôi môi mỏng của hắn:

https://thuviensach.vn

“Vừa rồi là đưa tặng. Hôm nay em muốn ở trên, chàng phải ngoan ngoãn nghe lời!” Ta chủ động chàng bị động.

Vi Nhất Tiếu chau mày, ác liệt cười:

“Vậy xin gia hạ thủ lưu tình.” Thả ngựa lại đây, ta sẽ tiếp chiêu.

Lâm Nhất Tần chậm rãi tháo dây buộc tóc, lắc lắc đầu, một đầu tóc xoăn như thác nước chảy xuôi, dài quá vai. Khi mới gặp, tóc nàng mới chạm vai, tóc xoăn xoăn mặt tròn tròn, nhiều lắm chỉ được xem là đáng yêu.

Mà hiện tại, nàng chịu qua đủ loại đau khỏi, gò má nhô cao, khuôn mặt thon dài, thấp dưới cổ áo xuân sắc khôn cùng, ám hương phù động (hương thầm lay động), mị nhãn như tơ, quét lên khuôn mặt Vi Nhất Tiếu nhiều điểm ma ngứa, tựa như bông hoa nào đó chậm chạp không ra nụ, nếu nở rộ, nhất định thực mất hồn.

Lâm Nhất Tần hưng phấn đẩy vạt áo Vi Nhất Tiếu, chậm rãi lộ ra xương quai xanh kiêu ngạo, khuôn ngực rắn chắc.

Cúi đầu cúi người, từ cổ họng vừa liếm vừa cắn xuống, tay mềm mại ôn tồn an ủi hắn, đẩy móng tay trêu chọc, lưu luyến đền đáp lại, đổi lấy thanh âm đè nén thở dốc, dấy lên hỏa nhiệt trong thân thể. Lâm Nhất Tần cảm thấy thân thể người nào đó biến hóa, hai tay đặt lên bờ vai hắn, đè nặng vòng eo, khi nặng khi nhẹ từ từ cọ xát.

Vi Nhất Tiếu ‘ngô’ một tiếng rên rỉ căng thẳng, vươn tay cởi đai lưng của nàng, thoát ngoại bào, tư thế cúi người càng khiến bộ ngực nàng thêm nở nang no đủ. Vi Nhất Tiếu rút chìa khóa ra, tùy tiện ném sang một bên, vừa vuốt ve lưng nàng trơn bóng, vừa hôn lên da thịt trắng mịn mềm mại. Tay lạnh mang theo nhẫn bạc trên lưng nàng mềm nhẹ vỗ về chơi đùa, kích thích nàng vươn người ngẩng đầu, lưng cong ngửa ra sau, lại đem nụ hoa vô tội trước ngực đưa vào miệng sói.

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên ưm một tiếng, run giọng kháng nghị:

“Phạm, phạm quy! Em ở trên, không cho chàng động!”

“Ai quy định ở dưới không được nhúc nhích?!”

“…Chàng trước kia luôn đè em không cách nào động!”

“Nga, vậy nàng cũng đè ta nha.”

“…Chàng, chàng đợi đấy…”

Thuần thục giải trừ trang bị võ trang, thời khắc quyết chiến cuối cùng đã đến. Lâm Tiểu Tiên cười dữ tợn, đem địch nhân kiêu ngạo dẫn vào cạm bẫy, trái canh phải lùa cuộn sóng phập phòng thêm tra tấn. Chỉ tiếc thực lực chênh lệch quá lớn, đả thương địch thủ tám trăm, tự tổn hại một ngàn, địch quân còn chưa tước vũ khí đầu hàng, Lâm tướng quân đã cả người mồ hôi đầm đìa, hai mắt đẫm lệ mông lung không thể kiềm chế.

Lâm Tiểu Tiên nằm trong lòng Vi Nhất Tiếu, căm giận nói:

“Vì cái gì…Làm sao có thể mệt như vậy…”

“Còn muốn ở trên sao?”

“Muốn! Con dơi chàng đừng hòng phản công! Em muốn nghỉ tạm…”

“Chân rút gân thôi, có đau hay không?”

“…Đau >_

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 52

Wild Boar – Tạm Biệt

Phạn Ca: nương tử con dơi, xin hãy cho biết vế sau của câu ‘Tình thâm quyển khiển ý triền miên’ phiên bản trên xe là gì?

Lâm Tiểu Tiên: “Eo mỏi lưng đau chân rút gân” …

Sau 132 phút 18 giây phản công của phản công, bạn học Tiểu Lâm rút kinh nghiệm xương máu khắc sâu ý thức: là một tiểu bạch yếu ớt giá trị công kích, thể lực, trí lực đều thấp, nếu không kê đơn, đánh ngất, quá chén hay một số thủ đoạn phi pháp khác, nàng đời này cũng đừng mong phản công Vi Nhất Tiếu thành công 100%

Sáng sớm hôm sau, Lâm Nhất Tần hoàn toàn đi không nổi, Vi Nhất Tiếu lòng mang áy náy xin lấy mát xa ôn nhu để bồi thường. Lâm Tiểu Tiên còn chưa hết cảm động, liền phát hiện hàm ý khác của việc ‘bồi thường’ – bra của nàng (gồm cả vừa may xong cùng vừa phục chế lại) đều biến mất không thấy. Nghiêm hình tra tấn + tung chiêu bài dấu răng, con dơi vẫn cắn chặt răng không chịu nói ra nguyên nhân, khiến Tiểu Lâm giận sôi lên. Cái yếm tuy rất có phong vận dân tộc, nhưng căn bản không thể ngăn cản địch nhân ‘rủ xuống’ tà ác…>_

Từ nay về sau, tình tiết hủy y (phá bỏ quần áo) hoàn toàn bùng nổ, không thể nghịch chuyển.

https://thuviensach.vn

Trước khi qua Ngọc Môn Quan hai ngày, hai người ở trấn nhỏ bổ sung trang bị lương thực, Lâm Nhất Tần đã đem chuyện xăng sắp cạn chính thức thông báo cho Vi Nhất Tiếu. Vùng quan ngoại bão cát hiểm ác, đường đi gian nguy, vạn nhất lợn rừng chết máy giữa sa mạc, trước tiên cần chuẩn bị đầy đủ đồ ăn nước uống để sinh tồn.

Nhưng điều khiến Tiểu Lâm kì quái chính là, Vi Nhất Tiếu có kinh ngạc, nhưng không hề lộ ra vẻ mặt khó xử.

Ngọc Môn Quan là thành lũy nhỏ giữa biển cát mênh mông, cô độc đứng giữa vùng sa mạc hoang vu, thê lương 'Xuân phong bất độ Ngọc Môn Quan' (Gió xuân chẳng đến được Ngọc Môn Quan).

Sa mạc từ vàng nhạt dần chuyển sang vàng đậm vô cùng, từ vàng sẫm chuyển sang bụi đen. Địa hình phức tạp lại đồ sộ, Lâm Nhất Tần không đi tìm cổ thành Lâu Lan đã mai một. Lữ trình giữa hoang mạc tuy xóc nảy gian nguy, nhưng nàng lại chỉ thấy quá ngắn. Đây là khoảng thời gian cuối cùng ở với lợn rừng. Ban đêm nhiệt độ xuống dưới 0 độ, Vi Nhất Tiếu ôm nàng thật chặt, thật chặt.

Hai ngày sau, dưới ánh hoàng hôn xinh đẹp, bên cạnh ốc đảo nhỏ nhắn, lợn rừng chính thức dừng lại.

Hai người xuống xe, tầm mắt vươn về phía xa, thấy một biển vàng mênh mông trải dài đến tận chân trời, xe việt dã xanh lắng lặng đứng đó, tựa hồ đang chờ đợi chủ nhân trở về, trên tay lái còn lưu lại hơi ấm, ghế ngồi còn một chút ấn kí nhàn nhạt – đó là vết máu Vi Nhất Tiếu bị trọng thương lưu lại tẩy không hết; trong tủ lạnh nho còn chưa ăn xong, hết thảy đều bình thường như trước.

Chính là, nó đã ngủ say.

"Cảm ơn ngươi, lợn rừng, ngươi không cần phải nỗ lực như vậy nữa…"

https://thuviensach.vn

Đây là kết nối cuối cùng của nàng với tương lai. Nó không biết mỏi mệt, bất mãn, phản bội, có thủy có chung thủ hộ bên nàng, là người nhà thân thiết. Lâm Nhất Tần kinh ngạc rơi lệ:

“Ngươi chậm rãi nghỉ ngơi đi.”

Vi Nhất Tiếu cho nàng một cái ôm thật chặt đến mức không thở nổi:

“Đừng sợ, đường về sau có ta đi cùng nàng.”

Tạm biệt, wild boar

Tạm biệt, thành lũy trung thành nhất

Tạm biệt, ngôi nhà thứ nhất của chúng ta

Xa xa kia, gần ốc đảo nhất, thử thách vẫn còn đó…

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 53

Đến Làm Khách Ở Băng Sơn

Môn chủ minh giám:

Ma giáo giáo chủ Dương Đỉnh Thiên cùng tam tăng Thiếu Lâm tự giao chiến một trận, đệ tử ra sức tra xét thêm chứng thực. Chúng tăng Thiếu Lâm kín tiếng thủ khẩu như bình (giữ chặt miệng không nói), ắt hẳn đã ăn không ít khổ. Tình huống kĩ càng xin cho đệ tử tinh tế điều tra.

Mặt khác, tin tức từ phòng tạp dịch Thiếu Lâm, trước Dương Đỉnh Thiên, ‘Song sát’ Hà Nam cũng từng cùng Độ Ách Đạt Ma đường giao thủ. Không biết việc này có liên quan đến việc Thiếu Lâm bị thua ở trên không.

Vạn mong

Thỉnh an

Đệ tử số 6 báo tin từ Tung Châu

Ngày năm tháng chín năm Tân Dậu

Bạch Lộc Tử hồi âm:

Tiếp tục thăm dò. Mặt khác tra thêm chi tiết của ‘Song sát’

Mười bảy tháng mười năm Tân Dậu

https://thuviensach.vn

Giáo chủ minh giám:

Về chuyện ‘Song Sát’, đệ tử hổ thẹn, hai người này đi lại vô tung tích. Xin giáo chủ tha lỗi.

Vạn mong

Thỉnh an

Đệ tử số 6 báo tin từ Tung Châu

Ngày chín tháng mười một năm Tân Dậu

Bạch Lộc Tử hồi âm:

Phế vật

Ngày bảy tháng giêng năm Nhâm Tuất

Giáo chủ minh giám:

Song Sát năm trước có nhắc đến, ngày gần đây từng xuất hiện tại phủ Tùng Giang, nghi ngờ có liên quan đến việc chưởng môn phái Tiêu Dao. Đệ tử đang truy tra.

Vạn mong

Thỉnh an

Đệ tử số 6 báo tin từ Giang Âm

Mười bốn tháng sáu năm Nhâm Tuất

Bạch Lộc Tử hồi âm:

Tốt.

https://thuviensach.vn

Ngày mười tháng bảy năm Nhâm Tuất

Giáo chủ minh giáo:

Phái Tiêu Dao Mã Cảnh chết, Bách Lý Phi mất tích, Pháp lão hòa thượng nhận chức chưởng môn, nhiều người không phục đang nội loạn. Song Sát hôm qua vừa rời đi Vô Vi hướng đến Dương Châu.

Vạn mong

Thỉnh an

Đệ tử báo tin từ Vô Vi

Ngày mười tháng bảy năm Nhâm Tuất

Giáo chủ minh giám:

Song Sát hôm qua rời đi Dương Châu, hướng phủ Phượng Vũ.

Vạn mong

Thỉnh an

Đệ tử báo tin từ Dương Châu

Mồng một tháng tám năm Nhâm Tuất

Giáo chủ minh giám:

Song Sát hôm qua rời đi phủ Phượng Vũ, hướng về phủ Lâm Thao

Vạn mong

Thỉnh an

https://thuviensach.vn

Đệ tử báo tin từ phủ Phượng Vũ

Ngày sáu tháng tám năm Nhâm Tuất

Bạch Lộc Tử hồi âm:

Rốt cục có mấy cái Song Sát? Ngày mười ở Dương Châu cùng mồng năm ở phủ Phượng Vũ là cùng một người sao? Dù khinh công cũng không nhanh như vậy.

Tra cho tường tận! Tra sai cẩn thận ta lột da các ngươi

Mồng mười tháng tám năm Nhâm Tuất

Giáo chủ minh giám:

Song Sát hôm qua rời phủ Lâm Thao, hướng đến Lan Châu

Vạn mong

Thỉnh an

Đệ tử báo tin từ phủ Lâm Thao

Giáo chủ minh giám:

Đã tra xét rõ. Mùng mười ở phủ Lâm Thao, mồng năm ở phủ Phượng Vũ, mùng mười tháng bảy ở Dương châu, mồng chín ở Vô Vi cùng năm trước đại náo Thiếu Lâm tự thật là Song Sát – một đôi nam nữ. Nam tử khinh công tuyệt thế, xuất quỷ nhập thần. Nữ tử nhìn như bình thường, không có võ công, nhưng nam tử đối với nàng nói gì nghe nấy, ắt phải có điểm lợi hại. Từ tình báo của các sư huynh khác, Song Sát đi ngang qua kia mấy ngày, người buôn bán nhỏ đều nghe thấy âm thanh kì dị, hình dạng huyền ảo, không biết có liên quan gì đến kì vật hay không. Các đệ tử đang tra tường tận để dâng lên giáo chủ.

https://thuviensach.vn

Vạn mong

Thỉnh an

Chúng đệ tử Giáp, Ất, Bính, Đinh báo tin từ Lan Châu

Mười bốn tháng tám năm Nhâm Tuất

Bạch Lộc Tử hồi âm:

Tình hình khả nghi. Tiếp tục tham dò. Mệnh cho đệ tử môn phái xuống núi hiệp trợ. Lục đầu xà tụ tập, lại tra không ra căn nguyên, cái ngươi toàn bộ chờ chết đi.

Giáo chủ minh giám:

Song Sát nấn ná Lân Châu mấy ngày chưa đi. Chúng đệ tử cho rằng dọc đường đi người ở rất thưa thớt, thành trì phân tán, quyết định Ất, Bính, Đinh ba vị sư đệ phân phó Võ Uy, Trương Dịch, Tửu Tuyền ôm cây đợi thỏ, chờ thời cơ tiếp cận tra xét, đệ tử chạy tới Ngọc Môn Quan cung Vô, Minh hai vị sư đệ hội hợp bàn chuyện.

Vạn mong

Thỉnh an

Đệ tử Giáp, Ất, Bính, Đinh báo tin từ Lan Châu

Hai mươi tháng tám năm Nhâm Tuất

Giáo chủ cùng chư vị sư huynh minh giám:

Cái gọi là trời ban ân đức, liền là hạnh phúc của toàn giáo. Song Sát ngày trước trọ tại Đôn Hoàng, đệ tử liều chết thăm dò bí mật này. Song Sát

https://thuviensach.vn

có một tòa bảo bối, hình cao mà vuông, thể dài mà rộng, Song Sát cứ ở trong đó mà sử dụng.

Tòa bảo bối này có trục xe bốn bánh, cao bên hông, dày rộng, có gương có đèn, sáng ngời bóng loáng. Khi chuyển động như dị thú rít gào, trục bánh lăn chuyển, khi yên tĩnh như thỏ khôn thấp phục, vắng lặng không tiếng động, khi di chuyển, dũng mãnh như ngựa đen phóng vó. Quả thật là một kiện bảo vật. Có được bảo bối này, nề hà chi các môn phái khác, nhất thống thiên hạ chỉ gần trong gang tấc!

Vạn mong

Thỉnh an

Đệ tử báo tin từ Đôn Hoàng

Mười hai tháng tám năm Nhâm Tuất

Bạch Lộc Tử hồi âm:

…Các ngươi cho là các ngươi đang đi thi Trạng Nguyên sao? Không văn vẻ sẽ chết a! Dáng ba hoa hoa hòe hoa sói trước mặt lão nương!

Tra hành vi lộ tuyến của Song Sát, tìm cách lưu khách, tùy thời sử dụng Bi Tô Thanh Phong, vô sắc vô vị cho người công lực mất hết. Chờ thời cơ cho phép sử dụng.

Bổn tọa ngay hôm đó sẽ xuống núi, tất phải có được dị bảo này.

Song Sát này hành động biến hóa kì lạ nhanh chóng, mệnh các ngươi nhanh chóng hạ thủ. Để bảo bối chạy mất, lão nương lột da các ngươi cho diều hâu ăn!

Mười ba tháng tám năm Nhâm Tuất

https://thuviensach.vn

Thức ăn, túi nước rơi xuống đất, từ biển cát thoát ra hơn mười mấy người.

“Chạy! ! !”

Giống hệt như trên núi Thiếu Thất, Lâm Nhất Tần cũng chỉ nói một chữ.

Vi Nhất Tiếu lảo đảo một mình chạy thoát.

Chỉ liếc mắt một cái, hắn liền hiểu ý nàng:

Chàng trốn trước, như vậy chúng ta mới có cơ hội còn sống, cùng nhau.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 54

Khi Ta Rời Bỏ Nàng

“Đến nơi nào ta cũng muốn mang theo nàng, tuyệt không đem nàng bỏ lại một mình.”

“Vô luận thuận lợi hay khó khăn, ta vĩnh viễn trung thành với nàng, yêu nàng, bảo hộ nàng, đến khi rời đi thế giới này.”

Khi Vi Nhất Tiếu một mình đào tẩu, trong lòng chỉ không ngừng vọng lại hai câu nói này.

Lửa thiêu đao xéo.

Rốt cục có một ngày, ta vẫn bỏ lại nàng.

.

.

.

Một đám người ra ngoài đuổi bắt Vi Nhất Tiếu sắc mặt âm trầm tay không trở lại.

Giam thân cho một đám địch nhân như sói như hổ, đối mặt với một loạt khổ hình tra tấn phía trước, nàng nhìn bọn họ, lẳng lặng nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy Lâm Tiểu Tiên chậm rãi giơ hai tay lên, ngồi xổm trên đất:

“Bộc trực được khoan hồng! Ưu đãi tù binh! Đánh người không vẽ mặt a! ! ! “

---Người đang ở giang hồ, thân bất do kỉ mà thôi—

Xung quanh nơi đây toàn là sa mạc, không một ngọn cỏ, lục đầu xà lường trước hắn sẽ không tự tìm đường chết, liền để lại người do thám, một đường tiếp tục truy lùng Vi Nhất Tiếu, đám người còn lại trói chặt Lâm Nhất Tần chuyển dời đến cứ điểm Khương Thành cách đây hơn trăm dặm.

Đại trấn Khương Thành nơi Tây Vực, sản vật phong phú phồn hoa náo nhiệt, là nơi buộc phải lui tới nếu muốn đến Côn Lôn. Phái Côn Lôn thế lực ở Tây Vực hùng cường, tài chính đầy đủ, trong vòng trăm dặm, Bạch Lộc Tử quả thực như nữ vương, trong thành tự nhiên có ‘Hành cung biệt việt’ để nàng ta ngủ lại.

Chỉ tiếc Lâm Tiểu Tiên một vị soái ca phong tình ngoại quốc cũng không thấy được, một đường đều bị miếng vải đen bịt mắt, xuống xe ngựa liền bị đẩy vào hầm, bắt đầu kiếp sống tù binh.

Lâm Nhất Tần bị quăng ngã như chó cắn bùn, giãy giụa làm rơi miếng vải đen rơi ra, kiểm tra rồi check in phòng. Chỉ thấy một tia sáng từ điểnh đầu nơi cửa sổ trên mái nhà tà tà chiếu xuống, hầm âm u chật chội, trong không khí có cỗ mùi thối rữa, thật có điểm sát sinh trong không khí. Bên góc tường đen có mấy con chuột mắt sáng như sao tò mò nhìn khách trọ mới tới. LÂM NHẤT TẦN cọ một chút liển nhảy lên, bắt đầu lo lắng dựa vách tường đứng ngủ.

1: khổ hình

Không đợi tìm được nơi có thể nằm, trên cửa hầm xiềng xích rào rào vang, từ thang, một người cơ bắp, răng ố vàng, đôi mắt nhỏ, trong tay mang

https://thuviensach.vn

theo côn gậy roi, xiết ngón tay, …hình cụ, đinh đinh đang đang phiếm mày đỏ sậm, nhìn một cái thôi đã cảm thấy da thịt cả người co rút đau đớn.

Lâm Nhất Tần gian nan nuốt nuốt nước miếng, lui đầu nhún vai lui đến góc tường, muốn đem thân thể thu đến mức nhỏ nhất, trong lòng vô hạn hoài niệm ‘Công ước tù binh Geneva’

.

.

.

Vi Nhất Tiếu ẩn thân trong hố cát chờ kẻ vây bắt đi ngang qua.

Đám giang hồ nhân sĩ thẩm vấn con tim đủ loại thủ đoạn tàn khốc: roi sắt, bàn ủi, chỉ giáp, nàng thân hình mảnh mai, khuôn mặt nỉ non…chỉ nghĩ thôi, trong yết hầu một cỗ tinh ngọt nổi lên sắp hôn mê qua…

.

.

.

Dưới đây là bản sơ thẩm ‘Pháp bảo tọa kị an’ năm Nhâm Tuất:

Đám người lục nhân: (hung ác) ‘Tính danh’

Lâm Tiểu Tiên: (thốt ra cực kì thành thật lưu loát) LÂM NHẤT TẦN nữ hai mươi hai tuổi thân cao một mét bảy dân tộc Hán quê quán Sơn Đông đã kết hôn chưa có con thu nhập nghèo rớt chức nghiệp nội trợ diện mạo quần chúng.

Lục nhân: (buồn bực) Nêu rõ ràng tình huống của chồng ngươi

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên: Đại ca, ngài chậm rãi nghe ta nói ~ nói tới ~ ta nguyên bản ở biên giới Tề Châu, trong nhà có phòng lại có ruộng, cuộc sống vô âu vô lo. Ai biết tên phụ lòng hán kia, hắn mãnh liệt không nể mặt, cấu kết quan phủ, đoạt nhà chiếm ruộng, đem ta cướp khỏi cha mẹ, từ đây lưu lạc giang hồ tự lãng phí…

Lục nhân: (phiền) Nói trọng điểm!

Lâm Tiểu Tiên: (kinh) Hắn gọi Vi Tiểu Bảo chức nghiệp kẻ trộm kiêm cường đạo ngẫu nhiên đầu cơ trục lợi cướp đồ cổ, không cha không mẹ vô tổ chức quen gây chuyện rồi lẻn mất.

Lục nhân: (nghe viết quá nhanh, vùi đầu mãnh liệt chép)

Lâm Tiểu Tiên: (nịnh nọt) Đại hiệp, ta thật hợp tác, người xem có thể tranh thủ giảm hình phạt phóng thích không?

Lục nhân: …Này còn phải báo lên thảo luận một hồi rồi mới quyết định, ngươi cần tích cực phối hợp công tác điều tra tổ chức.

Lâm Tiểu Tiên: Không thành vấn đề, ta nhất định biết gì nói hết, không biết cũng cứ nói hết kèm thêm phục vụ, bao lui bao tới bao vừa lòng.

Lục nhân: Vậy ngươi thành thật khai ra! Vi Tiểu Bảo có thể trốn nơi nào?

Lâm Tiểu Tiên: Này…Khụ, để ta viết xuống, viết xong liền rõ ràng ~

Nàng lấy được giấy bút, vận đủ văn chương, quả nhiên ghé vào thùng rượu viết xuống một bản cung khai xiêu xiêu vẹo vẹo:

“Vi thị Tiểu Bảo, nhân phẩm thực xấu xa, ăn uống bài bạc, hại người gạt trộm, mười tội không thiếu một, muốn tìm Vi thị phụ lòng hán, không ở sòng bài cũng ở kĩ viện.”

https://thuviensach.vn

Cầm trên tay hịch văn ‘trách phụ lòng hán’, lục nhân không biết là vừa lòng hay mất mát, hậm hực hờn dỗi mang theo hình cụ đường cũ quay về.

Lâm Nhất Tần thần kinh buông lỏng, nhất thời cảm thấy tứ chi bủn rủn, đầu choáng váng não trướng, cũng bất chấp con chuột con gián, ngồi sững trên đất, lấy lại bình tĩnh, không khỏi ngửa mặt lên trời thở dài:

“ Mẹ ơi, sao người có thể sinh ra nữ nhi trí tuệ như thế!

Cha à, ta hoàn toàn kế thừa triết học sâu xa từ người!”

2: thức ăn

Vi Nhất Tiếu đã một ngày một đêm chưa ăn chưa uống, quật ra cỏ dại nhấm nuốt bảo tồn thể lực. Hắn đã bất giác đói khát, liền nghĩ đến những người kia có nhớ cho nàng ăn uống hay không. Nàng gia cảnh đầy đủ, cha thương mẹ chiều, chưa từng chịu qua đói khổ thật sự, được chiếu cố còn muốn kén chọn, hiện này có phải đang rưng rưng nhẫn nhịn chịu đói?

.

.

.

Lâm Tiểu Tiên còn đang đắc ý dạt đào với bản thân, đột nhiên từ cửa sổ trên mái nhà ánh sáng chợt lóe, một đạo đường cung đánh úp lại, Tiểu Lâm ‘ai u’ một tiếng, trên đầu mãnh liệt đau, xém chút u một cục. Lâm Tiểu Tiên ôm não thông minh nhe răng nhếch miệng đứng lên, tìm một hồi, thì ra ám khi là cái bánh ngô.

Xem đám người này phục vụ, vừa cung khai liền được thưởng cơm.

Trải qua quá trình kiếp sống căn tin thời đại học ‘cháo loãng có thể tắm rửa, cơm có thể đánh nhuyễn, bánh bao ném đủ tới đảo Nhật Bản’, Tiểu

https://thuviensach.vn

Lâm cũng không quá ôm ảo tưởng đối với tức ăn ngục giam. Thân thể là tiền vốn của cách mạng, lúc này cũng không so đo vừa rồi bị tạp chết bao nhiêu tế bào não, Lâm Tiểu Tiên vỗ vỗ mặt bánh, 'răng rắc' cắn một ngụm…

'…Ách, răng cửa của ta >_

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 55

Khi Ta Đem Nàng Bỏ Xuống 2

Bạch Lộc Tử vốn tưởng rằng dị bảo gần ngay trước mắt có được dễ như trở bàn tay, ai ngờ nữ tử họ Lâm này tính tình cứng rắn, đá chân nàng, rút móng tay cũng không lộ ra chút tin tức nào. Lại cứ như thế, nàng ta lại không chút võ công, hơi hạ nặng tay không khỏi đánh nàng ta trọng thương không chữa khỏi.

Mất con tin liền tương đương với mất bảo bối, Bạch Lộc Tử đánh người đều đánh đến mức khó chịu, bực mình đem lục đầu xà mắng đến cẩu huyết phun trào, trách cứ bọn họ tới giờ còn chưa tìm được cỗ sắt kia.

Khảo vấn trong phòng chính đầy mùi máu, Bạch Lộc Tử có chút bệnh sạch sẽ, không muốn ở nơi này, hôm đó liền mang theo con tin quay về núi Côn Lôn. Bà ta từ trước tới nay ưa phô trương, mỗi lần xuất môn đều phải mang theo hơn mười đệ tử tùy tùng, lần này liên quan đến dị bảo cần bí mật, mới chỉ dẫn theo vài ba gã đệ tử thân tín hầu hạ.

Lục đầu xà tự nhiên không dám chậm trễ, trừ bò một đám người truy tìm tung tích Vi Nhất Tiếu, còn lại năm người mang theo mười mấy tên thủ hạ đưa chưởng môn về núi.

Hơn hai mươi người xuất phát, đi về hướng nam được hai ba ngày, lưu lại đám người tìm cỗ thép mãi vẫn không có tin tức truyền đến. Đám người

https://thuviensach.vn

lục nhân trong lòng rất kì quái, lục đầu xà làm công tác tình báo, ngày xưa dù không có chuyện gì, mỗi ngày đều cần bồ câu đưa tin bù đắp cho nhau.

Nhưng bên lục nhân nghĩa không thư truyền đến, bên lục nhân giáp thư hỏi cũng như đá chìm đáy biển, không chút hồi âm, đây chính là việc lạ nhiều năm chưa từng có.

Giữa trưa một ngày nọ, đoàn người phái Côn Lôn đến gần Mang Nhai trấn, bầu trời đột nhiên tuyết rơi như lông ngỗng. Lúc nay tuy chỉ mới đầu tháng mười (âm lịch), nhưng nơi đây gần núi Côn Lôn, khí hậu lạnh khủng khiếp, bất thường, tháng mười có tuyết rơi cũng là bình thường. trấn Mang Nhai tuy mang danh là trấn, nhưng thực ra cũng không có người ở, chỉ là vùng sa mạc đồi núi hoang vu.

Đoàn người không chỗ tránh tuyết, liền chọn một chỗ dưới vách núi lõm xuống dừng ngựa, thuận tiện nghỉ ngơi.

Lúc này sương xuống mây mù, cỏ khô cát vàng theo gió cuốn bay, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mù mịt mênh mông.

Mông lung nhìn về phía chân trời, đột nhiên nhìn thấy một con chim trắng phá tuyết bay lại đây. Lục nhân giáp ngẩng đầu nhìn lên, biết là lục nhân nghĩa gửi thư, trong lòng vui vẻ, dùng tay bắt được con bồ câu. Chỉ thấy bồ câu này thần sắc mỏi mệt, thu cánh đứng nghỉ trên tay, hiển nhiên đi đường vô cùng mệt nhọc.

Mấy con bồ câu đưa tin đều trải qua huấn luyện đặc thù, cho dù thời tiết ác liệt, bay qua ngàn núi vạn sông cũng không từ, như thế nào mới bay đoạn đường ngắn ngủi nơi đây liền mệt thành như vậy?

Lục nhân giáp mở ống trúc nhỏ trên đùi, ước lượng, cảm thấy thư tín so với ngày xưa nặng hơn nhiều, thầm nghĩ trách không được bồ câu đưa tin mệt thành như vậy, chỉ không biết lục nhân nghĩa gửi cái gì? Ai ngờ mở

https://thuviensach.vn

ống trúc ra, lục nhân giáp "A! ! !" một tiếng, tiếng kêu thảm quanh quẩn sơn cốc, thanh âm cực kì kinh hoàng.

Bạch Lộc Tử cao giọng quở trách nói:

"Giữa ban ngày kêu cái quỷ gì!"

Trong lòng cũng cảm thấy vô cùng kì quái, lúc nhân giáp thân là lục đầu xà đầu lĩnh, ngày thường lão luyện thành thục, thế nào thu được thư tín liền kinh hoàng thế này? Từ chỗ ngồi nghỉ tiến lên nhìn, chỉ thấy trong ống trúc kia cũng không chứa thư tín gì, chỉ chứa mười ngón tay đã bị cắt đứt, máu tươi đầm đìa, xương trắng lộ rõ. Đột nhiên nhìn thấy, Bạch Lộc Tử trong lòng cũng không khỏi thình thịch đập mạch mấy cái.

Lục nhân nghĩa khổ luyện lạc nhạn chưởng phái Côn Lôn hơn mười năm, mười ngón tay thô ngắn, móng tay phiếm xanh, lục nhân giáp làm đồng môn cộng sự rất nhiều năm, có thể nào không nhận biết ngón tay hắn? Lúc này ngón tay ở đây, nghĩ đến thân mình hắn cũng khó bảo toàn, trong lòng kinh hoàng.

Một mảnh hỗn loạn mờ mịt.

Bạch Lộc Tử hừ lạnh một tiếng:

"Nhổ cỏ không nhổ tận gốc, hiện thời kẻ địch tìm đến cửa, người liện bị dọa thành như vậy, ngay cả bữa cơm đều cho vào bụng chó đi? !"

Lục nhân giáp bị chưởng môn quát mắng, lấy lại bình tĩnh, đầu óc dần dần rõ ràng, biết đoạn ngón tay khiêu khích rõ ràng là trả thù việc rút móng tay nàng kia, xem ra hùng sát võ công đã khôi phục, chỉ không biết có đuổi theo hay không, tức thời mang theo lục nhân ất, lục nhân đinh cùng mười người thân thủ tốt, ra roi thúc ngựa quay về căn cứ tra xét đối phó địch.

https://thuviensach.vn

Bạch Lộc Tử phân phó hết thảy cẩn thận, tận lực lưu lại người sống, mười ba người biến mất trong gió tuyết bụi mù cuồn cuộn.

Bạch Lộc Tử chỉ nói là lục nhân nghĩa đại ý khinh địch, hoặc là trúng ám toán mới có thể thất thủ dưới tay địch, có chuẩn bị mà đi như thế này, đối phương tất nhiên không địch nổi bọn họ, tức thời cảm thấy hơi khoan thai, ngồi trên đệm mềm chăn cừu nhắm mắt dưỡng thần.

Một tên lâu la tay chân lanh lẹ đem đồ ăn nóng tốt từng cái một đưa đến tay mọi người, chờ mọi người vùi đầu vào ăn cơm, lại đưa một chén canh nóng lặng lẽ bỏ vào trong xe ngựa cho con tin.

Tuyết rơi đến tối muộn mới dần ngừng lại, trên sa mạc trắng xóa một mảnh, vách đá tựa hồ như đám mây đen run rẩy dường như ngay lập tức sẽ đổ lên đầu mọi người.

Một đêm bình an vô sự. Ngày thứ hai, trời còn chưa sáng, liền có một người nhẹ nhàng kêu lên:

“Lục đại gia, lục tam gia cùng lục tứ gia dẫn người trở lại! Xem ngựa đã chạy tới!”

Bạch Lộc Tử trong lòng kì quái, lộ trình hai ngày sao có thể quay lại nhanh như vậy? Xoay người ngồi dậy, còn không chỉnh tốt quần áo, liền nghe người báo tin thanh âm chuyển thành thất kinh:

“Chưởng…chưởng môn! Không tốt…không tốt! Lục đại gia bọn họ, bọn họ đều đã chết! ! !”

Bạch Lộc Tử nhảy bật lên, kinh hỏi: “Cái gì?”

Trần Ngũ chạy vội tới, chính là nói:

“Ngựa…đã chết! Đều đã chết!”

https://thuviensach.vn

Bạch Lộc Tử cả giận nói: “Cái gì đã chết? Là ngựa hay là người?”

Trần Ngũ mặt đầy hoảng sợ, lắp bắp dong dài xen lẫn mơ hồ.

Bạch Lộc Tử tai nghe ồn ào, cho Trần Ngũ một cái bạt tai, nhanh ra ngoài tự bản thân xem xét.

Chỉ thấy hơn mười con ngựa chậm rãi đi tới, trên mỗi con ngựa đều là một khối thi thể cứng ngắc, bị dây cương ngựa cột chặt vào yên, vẫn đang bày ra tư thế người cưỡi ngựa, chỉ là đầu cong vẹo cúi trên vai. Trong số đó rõ ràng có Lục nhân giáp, lục nhân ất, lục nhân đinh ba người, hiển nhiên là trên đường bị người giết, thi thể trói trên ngựa, ngựa nhận được đường về, từ về tới nơi này.

Ban đêm tuyết trắng xóa yên ắng, một đám người chết cưỡi ngựa đi trên đường, quả thực nghe rợn cả người đến cực điểm.

Dù là Bạch Lộc Tử trải qua nhiều sóng gió, nhìn cảnh khủng bố quái dị đến bực này, cũng không khỏi hai tay phát run, đầu gối bủn rủn, cơ hồ không đứng thẳng nổi. Một hồi lâu mới hồi phục, quay đầu nói với đệ tử:

“Đem…xuống…”

Trong cổ họng khô khan khôn kể, ngày thường cực lực thét to chỉ huy, lúc này cũng không nói nên lời.

Thi thể cứng ngắc, bị cởi trói đặt trên mặt đất vẫn đang xoay người dang chân.

Bạch Lộc Tử kiểm tra một lần, mười ba người này thất khổng vừa không đổ máu, trên mặt cũng không có phù thũng xanh tím gì, xem ra không phải trúng độc.

https://thuviensach.vn

Thân mình xương cốt đều không có vết thương, chỉ là hai tay vặn vẹo, mười ngón đều bị tước đứt. Những người này giống như bị đại tuyết đông chết, trừ ngón tay, không tìm thấy vết thương khác.

Các đệ tử còn lại đều hoảng sợ không chịu nổi, chỉ khe khẽ nói nhỏ nói là bị ác quỷ nơi đồng hoang từ ngón tay hút hồn phách.

Bạch Lộc Tử tâm loạn như ma, nhưng bà ta là vị lãnh đạo cao nhất một phái lớn, tự nhiên có chỗ hơn người, tuyệt không dễ dàng tin thuyết quỷ thần. Mười người kia không nói, lúc nhân giáp ba người là bà ta tự mình dạy, võ nghệ không tầm thường, kinh nghiệm giang hồ cũng cực kì phong phú, một chiêu chưa quá mà bị giết như thế, địch nhân tất nhiên cực khó đối phó.

Bảo vật sở dĩ được gọi là bảo vật tất nhiên vì khó có được. Bạch Lộc Tử lấy lại bình tĩnh, dĩ nhiên hiểu phái Côn Lôn đã trêu chọc đến nhân vật lớn nào, trong lòng từ kinh chuyển giận, một tiếng hét to:

“Đem nha đầu chết tiệt kia tha ra đây cho lão nương!”

Thường Trung không biết khi nào thì lặng yên đứng bên người Bạch Lộc Tử, lúc này tiến lên nửa bước, khom người thấp giọng nói:

“Chưởng môn, nàng kia từ đêm qua liền sốt cao, đến giờ vẫn hôn mê bất tỉnh, tiểu nhân dùng nước tuyết hắt nàng, cũng chỉ là hồ ngôn loạn ngữ. Nếu hùng sát kia muốn cướp lại thê tử hắn…”

Bạch Lộc Tử ngẫm nghĩ, bản thân bất quá rút mấy móng tay của nàng kia, hùng sát này liền giết hơn mười người trả thù, tất nhiên coi trọng nàng kia, tựa hồ nên lưu lại tính mạng con tin để áp chế cho thỏa đáng. Giết chết thê tử hắn, tọa kị càng khó tới tay.

Thường Trung nói tiếp:

https://thuviensach.vn

“Lục đại gia bọn họ võ công cao cường như vậy, nhân số lại nhiều, vẫn là tặc nhân kia vụng trộm theo dõi, ám thi đánh lén mới đắc thủ. Chưởng môn ngài kiếm pháp tuyệt đỉnh, công lực thâm hậu, đừng nói là Tây Vực, liền cả Trung Nguyên không ai không biết, tất nhiên là không sợ tiểu nhân ám hại. Chỉ sợ các đệ tử võ công đê hèn, nếu là…sẽ không có biện pháp tiếp tục hầu hạ chưởng môn.”

Bạch Lộc Tử thân ở Tây Vực, rất ít có cơ hội đi vùng Trung Nguyên, thường nghẹn khuất một thân kinh người nghiệp nghệ chỉ tại vùng núi Côn Lôn này. Miệng mặc dù mắng một câu “Ngươi nhát gan”, trong lòng lại thấy lời hắn nói là đương nhiên.

Nhưng tưởng lời nói của lâu la này phân tích đích thực không sai, hùng sát này tất nhiên giỏi theo dõi đánh lén, địch trong tối ta ngoài sáng, hơi không chú ý liền có họa sát thân, bên người lại chỉ mang theo vài phế vật không dùng được, không bằng trở lại địa bàn mình rồi tính sau.

Vì thế mệnh lệnh đệ tử đem thi thể cấp tốc vùi lấp, thu thập hành lí, bỏ xe cưỡi ngựa, cấp tốc chạy về Côn Lôn. Trong lúc hỗn loạn, không có người chú ý Thường Trung lặng lẽ bỏ áo choàng lông cừu trên thi thể kia đắp lên người một nữ tử đang mê man bất tỉnh.

Bạch Lộc Tử cũng là người đi đi lại lại trên giang hồ, tự nhiên biết mục đích của địch nhân, liền đem Lâm Nhất Tần tự mình trông giữ. Ban ngày phóng ngựa phi nhanh, Lâm Nhất Tần suy yếu không ngồi nổi ngựa, liền cùng Thường Trung cưỡi chung một con, theo sát chưởng môn.

Buổi tối nghỉ ngơi, Bạch Lộc Tử cũng không lại ghét bỏ Tiểu Lâm dơ bẩn, gắt gao nắm chặt mạch môn nàng, khó lòng ngủ say, hơi có gió thổi cỏ lay liền rút kiếm đặt ngang cổ nàng.

Như thế hai ba ngày đều bình an trôi qua, khoảng cách đến Côn Lôn đã rất gần, mọi người cho rằng đã bỏ xa địch nhân, trong lòng có chút an tâm.

https://thuviensach.vn

Một ngày này lại đi tới sa mạc lớn, ngựa ở sa mạc không thể chạy nhanh, ban ngày không thể ra khỏi sa mạc, ban đêm chỉ có thể tá túc trong biển cát vàng.

Ban đêm lúc canh hai, chợt nghe tiếng đinh linh, đinh linh lục lạc vang vọng, tựa hồ có đàn lạc đà xa xa chạy tới. Không cần đệ tử trực đêm nhắc nhở, mọi người đều đã bừng tỉnh, chỉ nghe âm thanh lục lạc vốn từ phía tây bắc truyền đến, nhưng chỉ thoáng qua nửa khắc liền từ bắc chuyển nam tới hướng tây nam, lập tức hơi dừng, lại đột nhiên vang lên ở hướng đông nam.

Lục lạc cô đơn như quỷ mị, chợt nam chợt bắc, thoắt tây thoắt đông, khi nhẹ khi vang, giống như u linh bay tới bay đi, hành tung bất định.

Lúc này gió đưa sương chùng, cát vàng bay bay, không trăng không sao, thực không giống cõi trần.

Trong đại mạc vốn có truyền thuyết lục lạc u linh dẫn lữ khách đến địa ngục, nếu đi theo thanh âm sẽ bị lạc, cuối cùng chết khát chết mệt trong sa mạc.

Đệ tử phái Côn Lôn đều nghe truyền thuyết này mà lớn lên, lúc này mặc dù có võ công cũng không khỏi nơm nớp lo sợ, chỉ sợ ác quỷ đem bản thân chộp tới ăn luôn.

Bạch Lộc Tử rút trường kiếm ra, cao giọng mắng chửi:

“Tặc nhân hạ đẳng, chỉ biết giả thần giả quỷ, lén lút ám tiễn đả thương người, cho rằng lão nương bị dọa sao? Nếu thật sự là anh hùng hảo hán, liền quang minh chính đại xuất hiện, thử bảo kiếm trong tay lão nương!”

Tiếng mắng chửi truyền ra xa xa, tiếng chuông ở tây nam vang lớn vài cái, rồi lại vắng lặng không tiếng động.

Bạch Lộc Tử thu trường kiếm vào bao, cười lạnh một tiếng:

https://thuviensach.vn

“Lục nhân vô, lục nhân minh, hai người các ngươi đi nhìn xem là cái quỷ gì?!”

Lục Nhân Vô vũ khí là roi dài, lục nhân minh sử dụng tơ vàng, đều là binh khí dài, lúc này phái hai người bọn họ đi tra xét là vừa vặn.

Hai người trong lòng tuy kinh sợ, nhưng cũng không dám cãi lời chưởng môn, nắm chặt đai lưng, rút binh khí ra, chậm rãi hướng nơi tiếng chuông biến mất đi đến.

Giữa hoang mặc, trừ cồn cát thấp cũng không có vật gì khác, tầm nhìn cực lớn, hai người dè dặt cẩn trọng dò xét nửa dặm đường cũng không thấy có gì dị thường, liếc nhau, xoay người trở về. Hai người xa xa đi tới, đi lại vững vàng, hiển nhiên không đụng tới địch nhân quỷ quái gì, trong lòng hơi vững.

Nào đâu chỉ thấy khoảng cách chừng chục trượng xa, mọi người thấy hoa mắt, hai bóng người đột nhiên biến thành một cái, lục nhân vô ở phía sau thế mà không thấy.

Mọi người nhất thời phát lạnh, điên cuồng gào thét, lục nhân minh quay đầu nhìn lại, mới phát hiện sư huynh biến mất vô tung, trên đất chỉ lưu lại dấu cát nhợt nhạt, hạt cát chậm rãi trượt xuống.

Lục Nhân Minh còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên mắt cá chân căng thẳng, bị một lực lớn kéo vào trong cát. Hắn giãy dụa càng lớn càng bị lún sâu, giây lát liền bị chìm tới ngực. Lục Nhân Minh quá sợ hãi, dây mềm nắm trong tay, đem quăng ra xa.

Nếu ở Trung Nguyên, dây móc vào cây cối hay tảng đá đều có thể trợ lực, nhưng ở trong sa mạc có vật gì móc vào được? Lục Nhân Minh biểu tình vặn vẹo cực điểm, hai tay cuồng loạng vùi cát, như thú gần chết phát ra tiếng thét tuyệt vọng.

https://thuviensach.vn

Mọi người còn lại đều sợ hãi cực điểm, trái tim cơ hồ muốn bay ra từ miệng, dù nhiệt độ dưới 0 độ C vẫn ướt mồ hôi lạnh, cũng không có ai dám đi qua xem xét.

Lục đầu xà sáu người tài cao gan lớn vẫn không thoát khỏi vận mệnh toàn quân bị diệt, mà địch nhân đến giờ vẫn không lộ ra bộ mặt thật sự.

Bạch Lộc Tử kinh sợ, mắt đỏ hồng cao giọng mắng chửi không ngớt, trường kiếm vạch một vết máu dài trên cổ Lâm Nhất Tần.

Đau khổ nửa ngày trời, địch nhân lại không có tí động tĩnh, trời hơi trở sáng, mọi người phái Côn Lôn đều chạy chối chết hướng tổng bộ mà đi, một đường không ngừng nghỉ chút nào, mệt chết sáu bảy con ngựa, rốt cục ỷ vào ưu thế quen thuộc địa hình, sớm một bước về tới Côn Lôn.

Bạch Lộc Tử lập tức điều hai mươi tư đệ tử kết kiếm trần, vây quanh hàn mai cư của bà ta, nhưng rốt cục vì chuyện gì lại không nói cho bọn họ, chỉ nghiêm lệnh cho mấy người cùng bà ta trở về nếu dám lộ ra một câu, liền lập tức móc mắt cắt lưỡi, đuổi ra sa mạc tự sinh tự diệt.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 56

Khi Ta Bỏ Rơi Nàng 3

ốc đảo ấm áp.

Bạch Lộc Tử sống ở Hàn Mai cư trước gia việc sưởi ấm chưa từng keo kiệt.

Bà ta khẳng định không cần trả phí cung ấm hằng năm, Lâm Tiểu Tiên ghen tị nghĩ. Nàng dựa vào tường ngồi trên sàn, xúc giác đông cứng dần dần hồi phục, hạ sốt cũng rõ ràng hơn.

Yểu điệu thân xe, nữ tử hảo cầu, tuy rằng thủ đoạn có chút bạo lực, nhưng theo đuổi bảo bối là thiên tính của nhân loại.

Đầu ngón tay không móng lộ ra màu phấn hồng rất xinh đẹp, nếu ngoại trừ việc một khắc không ngừng co rút đau đớn thì tốt rồi.

Vận khí không sai, không bị ném tới chuồng hoặc địa lao, còn có thể ngủ trên sàn trong phòng ngủ ấm áp.

Bạch Lộc Tử nếu không có chứng bệnh tổng hợp thời mãn kinh, cũng có thể coi như trung niên mỹ nữ.

Có người đang tìm cách cứu viện con tin.

https://thuviensach.vn

Thế này cũng tốt, thế kia cũng không sai.

… …

Đều đi tìm chết hết đi.

Lâm Nhất Tần hung hắn cắn môi dưới, liều mạng ngăn chặn thôi miên chính mình không nên chửi móa.

Này rốt cuộc là cái thế giới quỷ gì?

Tôn nghiêm không bằng bánh bao, mạng người không tính mạng người.

Cứu vớt cũng tốt, giết con tin cũng thế.

Hai thế giới, thật xa như âm dương chia cách.

Mệt mỏi quá.

Sự tình quan hệ đến vận mệnh thân chủ, trung khuyển không thể không bùng nổ.

Nhưng nguyên tắc thứ nhất khi cứu con tin chính là không thể kích thích bọn cướp. Vi Nhất Tiếu khuyết thiếu kinh nghiệm cứu người không thể khống chế được bạo phát, đủ loại thủ đoạn đem bọn cướp dọa nát tim, nhưng hiệu ứng phản hồi cực kì rõ ràng, Lâm Nhất Tần bị dùng làm tấm mộc, gắt gao cột bên người Bạch Lộc Tử.

Thời kì mãn kinh kết hợp hội chứng biến thái này đều không đơn giản dựa vào hối lộ mới lên làm chưởng môn.

Ở nơi núi non Côn Lôn cao thủ như mây, không có võ công, sao có thể đứng ngang hàng cùng Minh Giáo? Lại nghĩ không chướng ngại gì mà lẻn vào cứu người, tuyệt đối là nằm mơ.

https://thuviensach.vn

Về phần con tin bên này, lại càng khó khăn. Wild Boar đã hết xăng, không giao ra liền lại bị tra hỏi, Lâm Nhất Tần dù có nói hay không, nói thật hay nói dối, hiệu quả đều như nhau. Này quả thực so với Đậu Nga còn muốn oan hơn.

Bạn học Tiểu Lâm còn đang ai oán bản thân không trâu bắt chó đi cày kiếp sống liệt sĩ bi ai, đột nhiên trên mặt nóng, một ly trà nóng rót từ trên đầu xuống.

Xem ra Bạch Lộc Tử chán ghét nàng từ đáy lòng.

“Xú nha đầu, ngươi chết tâm đi. Hỗn độn kiếm trận là sư tổ ta Linh Bảo đạo trưởng lưu lại, tưởng bình an vô sự xông tới là si tâm vọng tưởng.”

“À.”

Không đủ nóng, vừa khéo rửa mặt.

Sớm đã nói cho ngươi xe không chạy được, ngươi không tin còn trách ai a?

Cùng một cảnh diễn qua trăm lần, diễn viên chuyên nghiệp đến mấy cũng có ngày diễn đến phiền. Lâm Nhất Tần lười biếng ngồi dưới đất, mí mắt cũng không động, một bộ dạng không liên quan đến mình à tới à lui. Bạch Lộc Tử tức giận giơ tay muốn tát, nghĩ nghĩ lại buông tay. Giày tinh chế nâng cao, ác ý nghiền lại nghiền, đầu ngón tay trần sắc phần hồng lại biến thành máu chảy đỏ tươi.

“Ngươi chẳng lẽ không khóc?”

“…Sẽ.” Nàng rốt cục ngẩng đầu, “Chẳng qua còn chưa tới thời điểm.”

Nỉ non có hai loại, vì bản thân mà khóc, cùng vì người khác mà khóc.

https://thuviensach.vn

Lúc này vì bản thân mà khóc, ngươi cũng sẽ không bởi vậy mà tha ta, thân càng đau càng thù người, làm gì lãng phí hơi nước đâu.

Bạch Lộc Tử lại cho rằng nàng là không thấy quan tài không đổ lệ, cười lạnh một tiếng cọ cọ đế giày, phân phó đệ tử dọn dẹp sạch sẽ, bà ta có bệnh khiết phích (ưa sạch sẽ).

Hỗn độn kiếm pháp dựa vào thuyết âm dương ngũ hành, không có mắt trận cố định, coi trọng hư vô, chuyển động không ngừng. Hai mươi tư đệ tử danh truyền khổ luyện nhiều năm, quả thật như sắt thép đến giọt nước cũng không lọt.

Chẳng qua dù kiếm làm bằng sắt, người lại không phải sắt. Hai ngày sau, người được phái đi tìm không thấy nổi nửa góc áo Vi Nhất Tiếu, thủ vệ hai mươi tư người chỉ có thể phân làm hai tổ, ngày đêm thay phiên nhau nghỉ ngơi. Tiếp qua vài ngày, nói không chừng phải đổi thành ba tổ. Vi Nhất Tiếu đại khái ý thức được bản thân đã sai lầm trong sách lược cứu viện, rình ở bên ẩn núp bất động.

Bạch Lộc Tử biết lại kéo dài nữa chỉ có thể là bên ta người kiệt sức, ngựa hết hơi, đối phương lại có thể thời cơ mà động. Vì thế bà ta viết một bảng quảng cáo, dán nơi nơi:

“Lục đầu xà đại ân đại đức, không một ngày dám quên. Hôm nay giờ Dậu một khắc, Hàn Mai cư thiết yến, cung chúc Song Sát phu thê gặp gỡ, để đền đáp đại ân các hạ.”

Phiên dịch bản bạch thoại chính là: lão bà ngươi đang ở trong tay ta, nếu không muốn nàng chịu tội, liền ngoan ngoãn lại đây chịu chết. Nếu đem bảo bối chắp tay đưa lên, nói không chừng cho các ngươi hai người gặp mặt lần cuối.

Có một thế giới phù hoa, nơi giàu có đến mức chưa cái gì ăn ngon chơi vui chưa nghĩ ra. Rất nhiều nhà hàng đều mời chào khách, dùng chiêu bài

https://thuviensach.vn

‘Hồng lâu yến’, ‘Thanh cung yến’, ‘Khổng phủ yến’, … Phàm là chữ viết nào cũng được nâng lên thành yến, cơ hồ đều là nơi đến để tiêu tiền.

Nghe nói còn có ‘Kim Dung yến’, không phải là muốn ăn tươi nuốt sống lão Kim, mà căn cứ vào trong nguyên tác ‘xạ điêu’ khi Hoàng Dung dụ dỗ Hồng Thất Công dạy võ nghệ làm ra vài đạo đồ ăn tuyệt phẩm.

Nhưng có một loại yến, không nhà hàng nào đi làm, cũng chẳng có khách nào nguyện ý đi ăn.

Đây là Hồng Môn Yến.

--Hồng Môn yến rốt cuộc ăn đồ ăn gì—

Giờ Dậu, hoàng hôn.

Hai mươi tư đệ tử danh môn phái Côn Lôn đứng kiên định thủ sẵn vị trí trong kiếm trận, ánh mặt trời mờ nhạt chiếu rọi từng khuôn, từng khuôn mặt khẩn trương.

Trước mắt mọi người đột nhiên hoa lên, một thanh ảnh không biết từ chỗ nào xuất hiện, cũng không thấy bước chân thế nào, như thực như hư, như lướt như bay, quỷ mị nhẹ bổng bay tới.

Đệ tử phái Côn Lôn nhân số tuy nhiều, nhưng bộ pháp quỷ dị như thế chưa từng thấy qua. Lúc này trời tây ngả bóng, ánh mặt trời trên cao, khiến mọi người cảm thấy ẩn ẩn cảm giác sợ hãi, phát lạnh như ban ngày thấy ma.

Thanh ảnh kia cũng không lưu lại, trực tiếp hướng mọi người nhẹ nhàng bay qua. May mà trận pháp này luyện đã cực quen, hai mươi tư người rút kiếm, một mảnh trắng bóng kiếm lấp lánh, trận pháp biến ảo đã đem thanh ảnh vây bên trong.

https://thuviensach.vn

Khai vị Hồng Môn Yến, vây đánh.

Tiếng đinh đinh đang đang bên ngoài cùng tiếng gãy xương, tiếng kêu thảm trộn chung với nhau, trong Hàn Mai cư, Bạch Lộc Tử đã mặt mày xanh xao. Một nam một nữ hai đệ tử phái Côn Lôn đem Lâm Nhất Tần kẹp vào giữa, chủy thủ để sẵn trên ngực, trường kiếm đặt ngang gáy. Nửa nén hương sau, khi Vi Nhất Tiếu tiến vào phòng liền gặp được món ân chính hoa hoa lệ lệ - bánh kẹp con tin.

Bốn người trong phòng cùng nhìn lại phía hắn, chỉ thấy người tới thân hình gầy yếu, quần áo thanh bào vừa bẩn lại nhăn, có chỗ đã rách thành mảnh vải.

Bạch Lộc Tử nói quả không sai, có thể lông tóc vô thương xông qua kiếm trận chỉ có thể là vô địch YY nam chủ. Vi Nhất Tiếu không phải vô địch nam chủ, nên trên người còn vài vết đao loang lổ máu.

Mặt tái nhợt, mắt tối đen, vết thương đẫm máu.

Lâm Tiểu Tiên nhíu mày chăm chú nhìn nửa ngày, thầm nghĩ: Vi Vi, trường phái Gothic đánh vào thị giác thật tinh xảo hoa lệ a, chàng là Bức Vương chứ đâu phải Cái Bang. Nhìn xem, lạnh như thế cũng không biết mặc thêm quần áo, không có lão bà chiếu cố liền không được. Bất quá, lão bà chàng ta đây lúc này nhìn đại khái còn tệ hơn. Đừng vờ ngớ ngẩn, phải nhớ ước định cuối cùng nha.

Bạch Lộc Tử mắt lạnh nhìn chăm chú hắn một lúc lâu, thầm nghĩ: không nghĩ người này lại trẻ tuổi như thế, võ công lại cao vậy, có thể chịu vết thương nhẹ liền xông vào hỗn độn kiếm trận, muốn tránh cùng hắn chính diện giao phong. Người này thủ đoạn âm ngoan độc ác, lưu lại tất có họa lớn, thừa dịp cơ hội tốt, có thể làm tàn liền tàn, có thể đánh chết liền đánh chết.

https://thuviensach.vn

Nữ đệ tử Ban Thục Nhàn thầm nghĩ: a ~ Vì người âu yếm quá ngũ quan qua lục trận, trung trinh dù chết cũng không đổi, thật tốt a ~ đáng tiếc, khí chất đủ lạnh đủ khốc, lớn lên lại kém xa Hà sư đệ. Sư đệ, ngươi chừng nào hiểu được tâm sư tỷ đây?

Nam đệ tử Hà Thái Hướng thầm nghĩ: đần độn, thật sự đần độn. Vì một cái xấu nữ cam nguyện liều mạng, lãng phí một thân võ nghệ tiền đồ cực tốt, thật không biết người này lại nghĩ cái gì. Mà sư tỷ cứ nhìn ta, nhìn cái gì, lại nhìn ta cũng không thể cưới ngươi, ta không thích lớn tuổi.

Vi Nhất Tiếu không biết đang nhìn ai, hắn cười, con ngươi đen không có một tia sáng rọi.

Vi Nhất Tiếu: “Ta không nên tới chỗ này.”

Bạch Lộc Tử:

“Bây giờ hối hận, quá muộn!”

Vi Nhất Tiếu: “Lưu lại cánh tay được không?”

Bạch Lộc Tử: “Không được, muốn lưu…liền lưu lại mạng ngươi!”

(Phạn ca: CUT! Dùng sai từ! Đây là bản ‘Ỷ Thiên’, không phải ‘Đông Tà tây độc’! bắt đầu lại, ACTION!)

Vi Nhất Tiếu quét mắt nhìn khắp, hai chân một thẳng một chéo:

“Ta không nên tới chỗ này.”

Bạch Lộc Tử lạnh lùng nói:

“Bây giờ hối hận, đã quá muộn. Thứ kia đâu?”

https://thuviensach.vn

“Không phải của ngươi, ngươi chung quy cũng không dùng được. Lấy đến tay có để làm gì?”

Vừa dứt lời, Bạch Lộc Tử quay người một chưởng, ba một tiếng bạt tai con tin. Lâm Nhất Tần một bên má liền hiện ra dấu tay năm ngón đỏ tươi, liếm liếm khóe miệng tổn hại, Lâm Tiểu Tiên buồn bực nói:

“Ngươi đánh bên trái, tay phải có đau không a, đánh trái đánh phải cũng phải chú ý cân đối mới đẹp a.”

Vi Nhất Tiếu bắt chéo tay đứng tại chỗ, vẫn là biểu tình tựa tiếu phi tiếu (cười như không cười), giống như căn bản không phát hiện một màn này, người bị đánh càng không nể mặt, Bạch Lộc Tử cười lạnh nói:

“Bổn tọa ra tay, còn dám chọn trái phải, xem ra đánh còn rất nhẹ!”

Tức thời ra tay như gió, vung chưởng đánh ra. Trong lòng nàng tức giận, liên tục ba chưởng, cố ý chỉ đánh bên trái, nhất thời trên má Tiểu Lâm hoa đào nhiều đóa nở rộ dấu tay chồng chất, chỉ khoảng nửa khắc từ hồng chuyển tím, thũng chừng nửa tấc, so với má phải trắng nõn hoàn hảo, càng thêm xanh tím dọa người.

Chợt lóe chợt lóe sáng lấp lánh, đầy mắt đều là sao nhỏ nhỏ. Nếu không phải cánh tay bị buộc chặt vào hai bên, bạn học Tiểu Lâm lập tức sẽ bị não chấn động choáng qua choáng lại.

Bạch Lộc Tử trừng phạt con tin, ánh mắt lại một lát cũng không rời Vi Nhất Tiếu, đao kiếm trong tay hai gã đệ tử cũng không rời con tin nửa tấc. Vi Nhất Tiếu không có ý muốn động thủ, thấp giọng:

“Ngươi gọi ta tới, liền vì xem cái này?”

“Ngươi vì nàng giết hơn mười người phái Côn Lôn, như thế nào, như vậy đẹp sao?”

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu rất có hứng trí đánh giá Bạch Lộc Tử từ cao xuống thấp, mang theo ôn nhu làm người ta rợn da gà, cười nhẹ:

“So với chưởng môn ngươi, còn kém xa lắm.”

Lâm Tiểu Tiên đang nỗ lực khắc chế sao Kim trước mắt, nghe nói như thế liền không nhịn được cười phù một tràng, chính là trên mặt đau càng lợi hại, cười đến so với khóc còn khó coi hơn. Thầm nghĩ: Tiểu Bạch Lộc, cùng con dơi đấu võ mồn, ngươi chờ bị tức chết đi. Bất quá ngươi cũng đừng nói ra cái gì tự chặt tay linh tinh ngu ngốc, không phải có thể tranh giải quán quân võ hiệp chê cười.

Bạch Lộc Tử hơn mười năm qua ở dưới núi Côn Lôn quen vênh mặt hất hàm sai khiến, đánh người người còn muốn nịnh hót, đâu chịu nổi chế nhạo như thế. Tức thời mày liễu dựng thẳng, xuy một tiếng vang nhỏ, trường kiếm nơi tay, đối với Vi Nhất Tiếu nói:

“Xem ra ngươi là quyết ý không chịu nói, kia liền xem tiếp đi!”

Cổ tay đưa, mũi kiếm chỉ trên mặt Lâm Nhất Tần:

“Nha đầu kia kiêu ngạo như thế, là cái cứng rắn hiếm có, bổn tọa cũng luyến tiếc ra tay nặng, chỉ giúp ngươi cắt qua tí da thịt chảy ít máu.”

Tiếp theo hàn quang chợt lóe, hướng trên má Lâm Nhất Tần vạch sâu xuống.

Miệng vết thương vỡ ra, máu từng dòng chảy xuống, từ cằm xuống cổ, nháy mắt ướt sũng vạt áo.

Bạch Lộc Tử tự phụ mĩ mạo, suy bụng ta ra bụng người, tưởng khắp thiên hạ nữ tử thương tiếc nhất là dung mạo bản thân, bởi vậy không chém tay chém chân, trực tiếp hủy diện mạo con tin. Vết thương tuy không nặng, nhưng hiệu quả thị giác cực kì làm người kinh sợ.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu lạnh lùng nhìn, đôi mắt tối đen, không có đau cũng không có bi thương, chỉ có sát ý vô cùng tận.

“Tưởng bằng chút thủ đoạn đó chế trụ ta, ngươi si tâm vọng tưởng. Vô luận ngươi đem nàng thương thành bộ dáng gì, người ta nhất định phải cứu về tới tay. Về phần bảo bối, tìm được cứ việc tới lấy đi. Cáo từ!”

Dứt lời cũng không xoay người, thanh ảnh nhoáng lên một cái, rút lui bay ra cửa.

Chỉ nghe ngoài cửa “A a” hai tiếng kêu thảm, Bạch Lộc Tử lúc này cầm kiếm đuổi theo ra, chỉ thầy hai gã đệ tử mai phục ngoài cửa nằm đơ, sống chết không biết, bóng dáng Vi Nhất Tiếu lại sớm không thấy.

Một phen trăm sông đổ bể, chẳng những người không bắt được, bảo bối cũng không tung tích, Bạch Lộc Tử trong lòng tức giận cực kì, lại biết đại địch ở bên, việc này tuyệt không thể từ bỏ như vậy. Quay về trong phòng, nhìn thấy Lâm Nhất Tần trên mặt huyết nhục mơ hồ, trong lòng mới cảm thấy hơi khuây khỏa, khặc khặc khặc khặc cười rộ lên:

“Lại nhiều lần bỏ rơi ngươi, lấy cái gì tới cứu ngươi, chỉ biết huênh hoang. Ngươi thà rằng bản thân chịu khổ chịu tội, cũng không chịu để lộ chút bí mật của hắn, mà hắn nhìn ngươi dung mạo bị hủy, lập tức bỏ như giày rách. Ta sớm nói qua thiên hạ nam tử đều bạc hạnh phụ nghĩa, như thế nào, có phải hối hận đến đứt ruột rồi không?”

Lâm Nhất Tần cúi đầu lặng không tiếng động, thân mình lại run nhè nhẹ. Bạch Lộc Tử nhìn nàng hốc mắt đầy ánh lệ, trong lòng thản nhiên dâng lên cảm giác thỏa mãn:

“Thì ra, ngươi vẫn sẽ khóc thôi.”

“…Không sai, lòng ta đau quá.” Chẳng qua ngươi không biết ta vì ai đau lòng, vì ai rơi lệ.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu trong bóng đem trái xông phải rẽ, một đường đi nhanh, chạy đi không biết đã rất xa. Sau một lúc lâu, rốt cục ở một nơi yên lặng dừng bước chân. Dừng một chút, trước mắt bỗng tối sầm, tròng lòng quặn đau, mạnh phun ra một ngụm máu tươi, nhiều điểm đọng lại trên vạt áo.

Một hồi Hồng Môn Yến, thỏa mãn đến hộc máu.

Vi Nhất Tiếu trên môi nhiễm máu tươi, nở nụ cười:

“Xuất hiện đi, ta đây là ức khí, không phải nội thương, ngươi lại chờ cũng không có ý nghĩa gì.”

Một bóng dàng dần dần từ bóng đem hiện ra, nếu không cẩn thận phân biệt, sẽ lẫn cùng màu với không gia.

“Ngươi lại chạy thêm một khắc, ta vô luận như thế nào cũng theo không kịp.”

“Côn Lôn phái trước nay ỷ ngươi đông thế mạnh, các hạ bán mạng như vậy, tưởng một người bắt được ta sao?”

“Vô tâm đánh nhau, ta đến đưa chút đồ.”

Bóng dáng đi về phía trước từng bước, trong bóng đem hiện ra một khuôn mặt bình thường đến cực điểm. Người tới nhẹ nhàng tung kiện đồ, Vi Nhất Tiếu tiếp được trong tay, trong lòng nhất thời thình thịch loạn nhảy. Thì ra là một cái vòng tay chim trả phiếm thủy xanh biếc.

Vòng tay này là năm trước Phương Định Tầm Phương cô nương đưa, Lâm Nhất Tần thường mang trên tay, Vi Nhất Tiếu sao có thể không biết? Chỉ không biết người tới là bạn là địch, là cát là hung, nắng vòng ngọc trong tay, thế nhưng run nhè nhẹ đứng lên.

https://thuviensach.vn

“Mỗi ngày canh ba giờ Tuất, Bạch Lộc Tử thường ở trong phòng tắm rửa. Hà đệ tử không được ở gần Hàn Mai Cư trong phạm vi năm mươi trượng.”

Chỉ một câu nói, người này lại tiến vào bóng tối lờ mờ, giống như chưa từng tồn tại.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 57

Hoa Nhi Vì Sao Lại Hồng

Căn cứ vào người qua đường thiện lương Thường Trung trợ giúp hữu nghị, Vi Nhất Tiếu trộm người thành công…khụ, không phải, là đột phá vòng vây, hữu kinh vô hiểm cứu Tiểu Lâm ra.

Bạch Lộc Tử cơ hồ phát giận thành cuồng, hai mắt đỏ máu, khuôn mặt dữ tợn như mẫu Dạ Xoa, mặc quần áo liền mang theo một đám trâu ngựa đuổi theo, liều mạng bảo bối cũng không cần, thề đem hai người này thiên đao vạn quả chém sống cho đỡ tức. Nhưng Vi Nhất Tiếu chuyên hướng vách núi hiểm trở, bôn chạy nhảy bay xuyên cốc, rất nhanh đem địch nhân bỏ lại phía sau.

Phái Côn Lôn người đuổi cản không nổi, lấy ám khi ra loạn ném. Khoảng cách như vậy, người người trong lòng đều rõ lực cánh tay mạnh tới mấy cũng ném không trúng. Mà Bạch Lộc Tử xưa nay xây dựng ảnh hưởng lợi hại, đám trâu ngựa kia chỉ sợ không tận tâm trở về bị bà ta trách phạt.

Vì thế ám tiễn, phi tiêu, kim châm, …kim khâu này nọ một phen cuồng loạn, đinh đinh đang đang ném vào vách đá, nhưng không thể đến gần Vi Nhất Tiếu trong phạm vi ba trượng, chỉ có tiếng kêu gào nhục mạ từng thanh âm từng tiếng truyền đến.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần bị bắt một tháng, bị bao nhiêu nghẹn khuất tra tấn, lúc này cuối cùng được thả ra, quả thực hưng phấn như uống máu gà, ôm cổ Vi Nhất Tiếu nhìn lại phía sau, thấy tiếng mắng không ngớt, vô cùng cao hứng lớn tiếng đáp lễ:

"Kêu đi kêu đi ~ chó sủa loạn sẽ không cắn người ~~"

"Đám chó kia ~ các ngươi thật sự rất nghịch ngợm! Ta nói các ngươi không cần ném loạn, ám khí cũng là bạc, các ngươi ném như vậy cũng lãng phí quá đi…Ngươi xem ta còn chưa nói xong ngươi đã ném, có biết ném loạn gì đó sẽ ô nhiễm môi trường không? Nếu ném phải trẻ nhỏ thì sao bây giờ? Ngay cả không ném phải trẻ nhỏ ném đến hoa hoa cỏ cỏ cũng không tốt đâu ~~"

Khi Vi Nhất Tiếu thấy Lâm Nhất Tần, vết thương trên mặt căn bản không xử lí, nửa bên gò má huyết nhục mơ hồ, cực kì khiến người sợ hãi. Nhớ tới nàng từng ngã bị thương đầu gối khuỷu tay còn lo lắng sẽ để lại sẹo, lúc này bị hủy khuôn mặt, dù nữ tử nào cũng sẽ thống khổ.

Người trong lòng tuy rằng nhẹ đi không ít, nhưng thanh âm khí lực mười phần, đôi mắt sáng lấp lánh, là một con tin bị nhốt bị tra tấn gần ba mươi ngày, tinh thần thật sự có điểm tốt quá mức. Vi Nhất Tiếu không biết đây là bản tính amip ET (biệt xưng thể chất kháng ngược kháng mẹ kế của nữ chủ), trong lòng hơi có chút kì quái, cất tiếng hỏi:

"Ta nói, vết thương của nàng không đau? Thế nào lại có tinh thần như vậy?"

"Đều cầm máu, không chạm vào sẽ không sao. Chàng thích kiểu yếu đuối điềm đạm đáng yêu run nhè nhẹ nước mắt long lanh? Ok, chờ em chuẩn bị một chút đã."

À, Quỳnh Giao a di lải nhải thế nào nhỉ?...

https://thuviensach.vn

“Không phải…Ta là nghe nói nàng từ trước liền bắt đầu sinh bệnh, luôn sốt đến hỗn loạn.”

“Hiện tại không có việc gì, mấy ngày sau đều là giả vờ. Nếu tỉnh, mụ biến thái chết tiệt kia không biết còn nghĩ ra chiêu trò tổn hại gì để giày vò. Ít nhiều có một người tốt tên Cung Thường Trung vụng trộm chiếu cố, không phải đói đến chết đói, em tự thấy mình cũng gầy đi nhiều.”

Tám cân hai lạng (4 kí mốt), Lâm Tiểu Tiên trong lòng bổ sung. Này cần bồi bổ nhiều lắm, heo ít thịt khó cho ăn.

“Muốn ăn cái gì?”

“Gà hầm vịt nướng vịt quay heo quay bò hầm dê thui, tóm lại, thịt thịt thịt thịt thịt! ! !” Lâm Tiểu Tiên ánh mắt đói khát rực rỡ sắc xanh, kẽo kẹt kẽo kẹt mài răng.

“…” Tốt lắm, có hi vọng vỗ béo.

Vi Nhất Tiếu đi lại nhẹ nhàng, thân hình trầm ổn, đường sá hiểm trở như thế, Lâm Nhất Tần đều không có cảm giác bị xóc nảy, tựa như ngồi thuyền nhỏ trên biển thản nhiên trôi đi.

Kiểu ôm công chúa, đây là ôm công chúa trong truyền thuyết a! ! ~ Cảm thụ quả nhiên không giống người thường! So với kiểu vác bao tải tốt hơn nhiều a. Ôm cổ Vi Nhất Tiếu, Lâm Tiểu Tiên vừa lòng tựa như mèo lười nằm phơi nắng, híp mắt hừ hừ.

Vi Nhất Tiếu không lên tiếng nữa, lại chạy trong chốc lát, Lâm Nhất Tần đúng là vẫn còn đau lòng hắn tiều tụy, gọi hắn dừng lại nghỉ ngơi một chút đổi tư thế. Ôm công chúa tuy rằng hưởng thụ, nhưng hai cánh tay dùng lực cũng thật vất vả. Khuyên hai lần, Vi Nhất Tiếu chỉ nói chờ một chút, vạn nhất không chú ý ám khí ở sau phóng tới liền chịu thiệt, khoảng cách

https://thuviensach.vn

càng xa càng an toàn vân vân, chính là không chịu buông. Hai cánh tay vừa thu lại, ngược lại ôm càng chặt.

Chưa từng tách ra thời gian dài như vậy, trong thời gian đó còn khúc chiết đa đoan sinh tử chưa biết. Tiểu Lâm rúc vào lòng Vi Nhất Tiếu, tuy rằng một đám địch nhân còn đuổi theo chưa ngớt, nhưng trong lòng không còn khủng hoảng bất yên, chỉ còn bình an hỉ nhạc.

Âm no chưa giải quyết cũng không ngại dâm dục, vô sỉ ET tay lại không thành thật, từ cổ vuốt xuống bả vai Vi Nhất Tiếu, lại một đường xuống dưới, vuốt ve lưng. Ai ngờ một mảnh ướt át ấm áp, nâng tay lên nhìn, đúng là đầy tay máu tươi.

Lâm Nhất Tần hoảng sợ, lập tức giãy dụa muốn xuống. Lâm Nhất Tần thấy giấu diếm không được, chỉ đành buông tay. Tiểu Lâm quay ra sau nhìn hắn, chỉ thấy trên lưng Lâm Nhất Tần vết thương dài một tấc, máu ướt đẫm quần áo. Nhất thời trái tim đập loạn, không biết thương thế hắn rốt cục nghiêm trọng bao nhiêu, tưởng xé mở nhìn xem, lại không biết xuống tay như thế nào. Lâm Nhất Tần an ủi nói:

“Không đâm vào sâu, chỉ là máu ra hơi nhiều, cũng không đáng lo.”

“Cái gì kêu chỉ hơi nhiều? ! Đều chảy đầy đất, chàng tưởng bản thân là huyết ngưu à? Khi nào thì bị thương, thế nào cũng không chịu hé răng?”

“Không phải hôm nay, vốn đã tốt lắm, chỉ là vừa vặn đụng phải thôi.”

Lâm Nhất Tần tinh tế nghĩ lại, nhớ tới Hồng Môn Yến ngày đó khi Vi Nhất Tiếu rời khỏi cửa phòng cũng không xoay người, chỉ biết hắn bị thương trong kiếm trận, không chịu yếu thế trước mặt Bạch Lộc Tử. Lại nhìn sắc mặt Vi Nhất Tiếu, không phải trắng bệch như ngày thường, mà xám trắng tiều tụy, trên môi không có lấy một tia huyết sắc.

https://thuviensach.vn

Nếu thương thế đã bại lộ, Vi Nhất Tiếu dứt khoát đem áo choàng cởi ra, xé thành mấy mảnh cầm máu qua loa. Thấy Lâm Nhất Tần ăn mặc đơn bạc, áy náy nói: “Có chút ô uế, khoác vào chắn gió đi.”

Vùng Côn Lôn độ ẩm rất thấp, bão cát tạp lên mặt người phát đau, trước mắt người toàn cành khô cỏ dại đá vụn, núi hoang vách đá.

Lúc này, trong núi không có động vật sống gì. Hai người vết thương đầy máu, y phục che đậy thân thể mỏng manh, nghèo túng đến cực điểm. Chỉ ngừng trong chốc lát, Vi Nhất Tiếu lại nghe tiếng hỗn độn phía sau, chỉ có thể lại ôm Tiểu Lâm bôn chạy.

Người phái Côn Lôn như giòi bọ, ỷ vào địa hình quen thuộc đuổi tắt đến đây.

Cứ như thế ba bốn lần, hai người chạy thoát gần một canh giờ. Lâm Nhất Tần chỉ cảm thấy Vi Nhất Tiếu trong ngực càng ngày càng lạnh, bước chân cũng không thoải mái vững vàng như ban đầu, vài lần đạp vách đá vụn kém chút trượt chân ngã xuống.

Thấy hắn thủy chung hướng tới phương hướng mặt trời chiều bôn chạy, Tiểu Lâm rốt cục nhịn không được hỏi:

“Vi Vi, nghỉ một lát đi, chúng ta rốt cục chạy đi đâu?”

Vi Nhất Tiếu nhìn mặt trời màu đỏ đang xuống dần phía chân trời, không biết đây là nảy sinh hi vọng, hay dấu hiệu tử vong.

“Đỉnh Quang Minh.”

Lâm Nhất Tần đem khí lực toàn thân trụ vững, đỡ người bên cạnh, chỉ cảm thấy người bên người bước chân ngày càng trầm trọng, độ ấm càng ngày càng lạnh như băng, lòng của nàng cũng càng ngày càng lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu giật giật môi, thanh âm cơ hồ thấp không thể nghe thấy:

"…Tốt lắm, để ta nghỉ ngơi một chút đi."

"Không cần nghỉ, ta còn có lực. Chàng cơ biết sức chịu đựng của nữ nhân kì thực so nam nhân càng mạnh? Liền tính em giảm béo, năng lượng mỡ dự trữ cũng so với chàng nhiều hơn, chờ lão tử làm bản bí kíp luyện thành tuyệt thế võ công biến thành nữ chủ vạn năng, con dơi muốn cõng liền cõng, muốn ôm liền ôm…"

"Nàng nghe, hướng tây, có một tòa núi cực cao đầy tuyết gió…"

"Không nghe! Em là lộ si căn bản không biết đông tây nam bắc chàng không biết sao? !"

"…Đến Minh Giáo, nàng nói tìm Tạ Pháp Vương, nếu hắn không ở, liền tìm Ân Pháp Vương…"

"Ta không tìm, em chỉ biết Bức Vương…"

"…Bức Vương, Bức Vương…Nàng cái gì đều biết, lại chỉ không biết chuyện của chính mình…Về sau mọi sự cần cẩn thận…"

"Cũng sắp đến, ta đều thấy đỉnh núi, thật sự. Chúng ta đến đỉnh Quang Minh làm cháo tuyết ăn có được không? Kiên trì một chút, lại đi một chút liền đến, …"

Nhưng hắn rốt cục đi không nổi, chậm rãi té trên mặt đất, lẳng lặng nằm ở bụi cây.

"Ta cuối cùng sợ lợn rừng đem nàng mang đi, khi đó, trong lòng ta kì thực thật cao hứng…" Hắn thấp giọng lẩm bẩm nói.

"Đáng tiếc…" Hắn hơi hơi quay đầu, trong ánh mắt chỉ còn lo lắng cùng luyến tiếc không buông.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt tối đen nhẹ nhàng khép lại, lại nhìn không thấy lồng ngực phập phồng.

Lâm Nhất Tần ngốc lăng nhìn, trong lòng chỉ có một câu nói, vọng lại kích động, vang lên.

Ta muốn máu.

Máu nóng.

Ân Thiên Chính dẫn theo vài cấp dưới, vội vàng hướng đến phía tây. Hắn lần này đi tổng đàn báo cáo công tác, quan hệ đến tồn vong giáo hữu vùng Giang Nam, chỉ trông có thể sớm một khắc nhìn thấy Dương giáo chủ thương nghị đối sách. Nhưng đường sá gian nguy, xem ra đã không kịp trước khi trời tối đến được đỉnh Quang Minh.

Đi vòng qua chỗ vách núi, một cấp dưới thấp giọng báo:

“Bảo chủ, nơi đó có hai người.”

Ân Thiên Chính được xưng là Ưng Vương, ánh mắt cực lợi hại, sớm nhìn thấy. Nương một đường nắng cuối cùng, nhưng thấy bên tảng đá có hai người, một nam một nữ, đầy người máu tươi. Nơi này gần tổng đàn Minh Giáo, quan hệ chặt chẽ, là địch là bạn đều phải cẩn thận tra hỏi một phen.

Khi Ân Thiên Chính đến gần mới thấy, nhất thời chấn động. Thì ra là Vi Nhất Tiếu bạn giáo hữu kết bạn nơi Trường Bạch sơn cùng Lâm cô nương hắn thân thuộc.

Vi Nhất Tiếu hai mắt nhắm nghiền nằm trên một tảng đá lớn, trên môi, cổ, trước ngực vạt áo ướt sũng máu tươi, ngay cả tảng đá bên cạnh đều nhiễm đỏ. Ân Thiên Chính biết hắn võ công cực cao, lại không biết bị ai đả

https://thuviensach.vn

thương thành như vậy. Thân thủ tìm kiếm, cũng không thấy hắn có ngoại thương.

Lại nhìn Lâm cô nương nằm bên người hắn, mới phát hiện trên cổ tay nàng có một đạo vết thương dữ tợn đầy máu, da thịt bong, ồ ồ đổ máu. Thì ra máu trước miệng trước ngực Vi Nhất Tiếu đều là của nàng.

Lâm Nhất Tần nằm sấp hồi sức, nghe được có người lại đây, ngẩng đầu vừa thấy, dĩ nhiên là quen biết đã lâu.

Ân Thiên Chính vội giúp đỡ nàng ngồi dậy, một bên lấy ra thuốc trị thương, một bên hỏi:

“Là ai thương tổn ngươi? Vi huynh đệ như thế nào?”

Lâm Nhất Tần thở hắt ra, thầm nghĩ trời không vong ta, mẹ kế nhảy dù đưa khốc nam tới cứu mạng:

“Đa tạ Ân đại ca. Vết thương trên tay là ta tự cắt. Chàng hàn thương tái phát, chỉ có uống máu nóng mới bảo mạng…”

“Uống máu người mới bảo mạng? !”

“Máu động vật cũng được. Nhưng quanh đây ngoài ta không còn động vật sống khác. Chàng chưa bao giờ uống qua máu người, mà giờ đã hôn mê, chàng cũng không thấy được.”

Ân Thiên Chính trong lòng vô cùng cảm động. Cho tới giờ, vợ chồng vốn là chim cùng rừng, khi hoạn nạn đều tự bay. Không nghĩ tới nàng có thể buông tha tính mạng bản thân để cứu bạn lữ.

Lâm Nhất Tần mất máu quá nhiều, sao bay đầy trời, trước khi té xỉu còn nói thêm một câu:

https://thuviensach.vn

“Ta không có nội lực, phiền toái Ân đại ca giúp chàng… Chàng nếu tỉnh lại có gì luẩn quẩn trong lòng, xin giúp cho…”

Cuối cùng sau khi giao xong kinh phí hoạt động, phát ngôn xong, Lâm Tiểu Tiên trong lòng thả lỏng, cúi đầu buông tay, bản thân đi gặp Marx.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 58

Thanh Dực Bức Vương

Hồ Thanh Ngưu cảm thấy bản thân thật sự là trời sinh mệnh lao lực.

Thật vất vả mới xong hôn sự của muội muội Hồ Thanh Dương, lại nhận đến tin từ tổng đàn bôn ba mấy ngàn dặm không nghỉ, chưa kịp cùng lão bà ôn tồn bảo dưỡng đã bị tha đi trị bệnh cứu người, hơn nữa lại còn gặp phải đối thủ một mất một còn nham hiểm bất hảo, không biết tôn trọng y thuật Vi Nhất Tiếu.

Hồ Thanh Ngưu thấy bộ dạng Vi nào đó hoảng loạn, liền biết bệnh nhân là Tiểu Lâm. Vốn đang muốn làm khó hắn một chút, nhưng thấy Vi Nhất Tiếu sắc mặt cực kém, trạng thái tinh thần cũng lâm vào cực hạn, nếu hù dọa kéo dài, không chừng sẽ bị giết diệt khẩu, rơi vào đường cùng đành dẫn theo hộp cứu thương xông vào.

Một đường chạy đến khám tại nhà.

Vào phòng nhìn đến, Ân Tạ hai vị Pháp vương cư nhiên đều ở. Hồ Thanh Ngưu gật đầu chào hỏi, nhìn lên vừa thấy cũng không khỏi hoảng sợ. Người trên giường mặt không còn chút máu, hô hấp mỏng manh, trên mặt huyết nhục mơ hồ, toàn thân cao thấp không có một chỗ nào sạch sẽ hoàn hảo.

https://thuviensach.vn

“Có cứu được hay không?”

Vi Nhất Tiếu hỏi Hồ Thanh Ngưu.

Chẩn mạch xem xét thương thế, Hồ Thanh Ngưu thần sắc nghiêm túc, xoa cằm trầm ngâm không ngừng.

Vi Nhất Tiếu đè nát một mảnh ván đầu giường:

“Có cứu được hay không?”

Thần y nhẹ nhàng lắc đầu, xoay lưng đi không quay lại nhìn

“Có cứu được hay không? !”

Vi Nhất Tiếu sụp đổ, phác quỳ bên người nàng. Câu hỏi này mang theo bi âm tuyệt vọng.

Hồ Thanh Ngưu thân mình run nhè nhẹ, đi thong thả về phía sau hai bước, ẩn sau thân thể cao lớn của Tạ Tốn:

“Cứu cái gì mà cứu, nha đầu kia đang ngủ say. Đi ra ngoài hầm canh táo đỏ giò heo của ngươi đi.”

Quan cái mãn kinh hoa

Tư nhân độc tiều tụy

(Mũ lọng đầy kinh hoa

Một người này xơ xác)

Hai câu thơ này có thể khái quát tình trạng rầm rộ chưa từng có khi Lâm Nhất Tần tới đỉnh Quang Minh.

https://thuviensach.vn

Một ngày này khi mặt trời vừa xuống núi, Ân Pháp Vương thường tại Giang Nam xử lí giáo vụ đột nhiên tới chơi tổng đàn. Núi Côn Lôn địa bàn quỷ quái từ trước nay tin tức bế tắc cỏ hoang mọc dài, bởi vậy trên đỉnh Quang Minh vô luận người rảnh rỗi hay bận bịu, đều vô cùng chú ý tới người đến chơi. Ân Thiên Chính lên núi mang theo người, tự nhiên đã nằm trong phạm vi bát quái của đám chó săn.

Trong lúc nhất thời tin tức từ bồ câu đưa đi bay đầy trời, ngày thứ hai trời còn chưa sáng, trong vòng mười dặm trên đỉnh Quang Minh, người Minh Giáo ai ai cũng biết Ân Pháp Vương mang theo một vị giáo hữu võ công cực cao tên là Vi Nhất Tiếu.

Vị cao thủ này bất hạnh thương bệnh trong người, mỗi khi phát tác phải uống máu nóng mới giữ được mạng.

Cố tình thê tử bị địch nhân bắt tra tấn, nhiều lần quá ngũ quan, trảm lục tướng đột nhập cứu người, bản thân cũng kiệt sức mà ngã xuống. Vi phu nhân vừa thoát thân khỏi tù ngục, thân mình suy yếu đến cực điểm, nhưng vì trượng phu, nữ tử suy nhược này dứt khoát cắt cổ tay đoạn mạch, tự hại mình giúp chồng. Ít nhiều khi Ân Pháp Vương kịp thời đuổi tới, Vi huynh đệ đã thoát khỏi hiểm cảnh, nhưng Vi phu nhân tới nay còn đang hôn mê bất tỉnh.

Tài liệu này kể chuyện xưa vô cùng chân thật, biến đổi bất ngờ, kinh tâm động phách, sinh ly tử biệt, sống mái có nhau, có địch nhân có ân nhân, có nam nhân có nữ nhân đầy khúc chiết, trong nháy mắt liền thịnh hành trên đỉnh Quang Minh. Chỉ tiếc tình hình tiếp sóng thực tế rất không thông thuận, vị Vi phu nhân thần bí rốt cục bộ dáng ra sao đến giờ còn chưa rõ ràng lắm.

Nhưng tin tức truyền bá thắng liền thắng ở ba chữ chưa rõ lắm. Cho dù là heo mẹ, trong trường hợp nội tiết tố quá thừa YY cũng có thể biến thành tiên nữ đẫy đà. Trong lúc nhất thời, Vi phu nhân sức yếu người nhỏ tình

https://thuviensach.vn

thâm nghĩa trọng liền trở thành lí tưởng khao khát trong lòng nhóm đàn ông độc thân trên đỉnh Quang Minh, là đối tượng đầy tiếc nuối mà đám nam sĩ đã kết hôn hướng tới.

Đạt được danh hiệu vinh quang ‘đối tượng lí tưởng’ trong phạm vi giống đực tựa hồ đã trở thành một rong những điều kiện thiết yếu. nhưng vị ET xuyên qua nhiều lần bị giống đực vắng vẻ vẫn không biết bản thân trong lúc vô tình nhận được vinh quang này, đến nay vẫn ngủ say trong hạnh phúc mà không biết…

Ước chừng nằm đủ hai ngày, bạn học heo mĩ nhân rốt cục tỉnh. Trợn mắt vừa thấy, trước mắt không phải là vương tử con dơi hiến hôn, mà là một mặt xanh tím ngự y Hồ Thanh Ngưu. Thần y mắt thũng liếc nhìn Tiểu Lâm một cái, nhìn thấy nàng tỉnh cũng không có một điểm kinh hỉ, trực tiếp bày ra vẻ mặt mẹ kế, giương giương khóe miệng phun ra hai chữ:

“Tai họa”

“Tai họa ngàn năm khó dời. Hơn nữa, xin gọi là là họa thủy.”

“Hừ, còn họa thủy…Mặt đều bị hủy, cùng lắm tính là nước rửa nồi.”

“Ngươi biết cái gì, chưa thấy qua Venus đi, cái này gọi là vẻ đẹp không hoàn mĩ. Con dơi nhà ta đâu?”

“Đang hầm canh. Cầu xin ngươi mau tỉnh lại, hai ngày nay nấu nồi canh dở tệ lại dở tệ, đỉnh Quang Minh trừ ngươi ra liền không còn heo bốn chân.”

“Oán giận cái gì, làm như ngươi ăn thiếu vậy.”

Một hương vị nồng truyền đến. Vi Nhất Tiếu mang theo nồi nóng hôi hổi đẩy cửa tiến vào, trước đổ ra một chén đặt trên bàn, lại đổ thêm chén nước ấm nâng Lâm Nhất Tần ngồi dậy cho uống.

https://thuviensach.vn

Hồ Thanh Ngưu thu dọn mấy bản sách thuốc tán loạn trên bàn, thở phào nhẹ nhõm nói:

“Được rồi đi, có thể thả ta đi chưa?”

Vi Nhất Tiếu cũng không quay đầu lại, khoát tay áo nói:

“Người có thể đi, hòm thuốc lưu lại.”

Hồ Thanh Ngưu trán nổi gân xanh, cả giận nói:

“Ta nói con dơi ngươi đừng quá đáng, đường đường thần y đều nghèo túng đến đây, ngươi còn muốn cướp vật kiếm ăn của ta!”

Vi Nhất Tiếu cầm ly không đứng lên, lại bưng canh quay về:

“Vật kiếm ăn, không phải là ngươi tự há mồm sao? Trên đỉnh Quang Minh một nửa số móng heo vào bụng ai, thần y khẳng định rất rõ ràng.”

Hồ Thanh Ngưu trên mặt nháy mắt hiện lên một điểm hồng cực nhỏ bé, hừ một tiếng cầm sách phất tay áo đi rồi.

Lâm Tiểu Tiên ngạc nhiên nói:

“Hắn sao có thể ăn móng heo? Ngành nghề đặc thù có thể ngoại lệ không cần ăn chay?”

“Quy củ sửa lại. Nơi này lạnh chết, không ăn thịt, nội lực kém chút liền chịu không được.”

“Anh minh, rất anh minh thôi. Quyết định phù hợp với khuynh hướng xã hội phát triển như vậy do ai làm, chốc lát để ta thắp cho hắn ba nén hương đi.”

https://thuviensach.vn

“Dương giáo chủ. Hương không cần thắp, hắn còn mạnh khỏe so với nàng nhiều.”

Lâm Nhất Tần hơi chút nâng nâng đầu, lập tức choáng váng đầu hoa mắt nổ sao kim, nhanh chóng khôi phục tiêu chuẩn nằm ngay đơ nhắm mắt dưỡng thần, canh giò heo một ngụm cũng uống không nổi nữa. Vi Nhất Tiếu đem canh để lại trên bàn, tưởng vươn tay ôm nàng, lại sợ nàng nhúc nhích khó chịu, cuối cùng dịch dịch góc chăn, nhẹ nhàng vuốt tóc nàng nói:

“Có phải rất khó chịu không, bên ngoài còn có cháo trắng nóng, muốn ăn ta lại đi làm.”

Lâm Nhất Tần cổ họng căng thẳng, nhắm mắt lại ong ong:

“Đừng phiền toái, nghe thấy từ ăn đã nghĩ nôn.”

‘Sổ tay chăn nuôi cùng quản lí heo nhà’ có một tiêu chuẩn thông dụng để phán đoán: nếu heo cự tuyệt ăn cái gì, không phải đầu óc hỏng rồi, vậy khẳng định là bệnh phi thường nghiêm trọng. Nếu không phải Hồ Thanh Ngưu nói uống máu cùng bổ máu cơ bản không có quan hệ gì, Vi Nhất Tiếu đã sớm cắt cổ tay lấy máu, đem sức sống đã xói mòn của nàng chảy ngược trở về.

Cảm nhận được một luồng oán niệm cường đại, Lâm Nhất Tần mở to mắt, liền nhìn thấy mặt người nào đó oán hận đến mức không thể không lập tức đâm chết người.

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ vì sao mỗi lần ta gặp nạn lại còn phải kiêm thêm việc làm tâm lí trị liệu cho người nào đó. Thầm thở dài, giọng điệu an ủi thoải mái nói:

“Đừng áy náy, nhiều lắm chỉ mất hơn 800cc máu thôi, em trước kia còn hiến gần 400cc máu đó, lần này bất quá gộp hai lần làm một thôi. Em ngủ lâu như vậy chủ yếu là do tinh lực cạn kiệt, cũng không phải do mất máu

https://thuviensach.vn

quá nhiều nha. Lại nói hiến máu có thể kích thích cơ quan tạo máu, xúc tiến sự trao đổi chất, tăng cường lực miễn dịch kháng bệnh, còn có thể phòng ngừa xơ cứng động mạch, bla bla…”

“… Chờ một chút, lấy máu? Hiến máu? Nàng trước kia thường thường mất máu?”

Vi Nhất Tiếu bị ET chập chờn làm hồ đồ ba giây, nhưng nhạy bén như hắn giây lát liền bắt được trọng điểm, bắt đầu nhớ lại trên người người nào đó có dấu vết lấy máu hay không.

“Đừng nghĩ, ống tiêm lấy máu không lưu lại sẹo.”

“Vì sao muốn máu của nàng, nàng ‘hiến’ cho ai?”

Nghe đến ý tứ cường điệu bao hàm vị chua, Lâm Tiểu Tiên cười hắc hắc, tàn nhẫn thổ lộ chân tướng vô cùng không may:

“Có người xa lạ cần a, ta thật thiện lương a ~~ ngượng ngùng đánh vỡ ảo tưởng lãng mạn ‘Trong ta có chàng, trong chàng có ta’ hay ‘chàng là duy nhất trong sinh mệnh ta’ linh tinh, máu của ta vô cùng có khả năng cứ được người già, đại thúc trung niên, trẻ em vị thành niên, nam nhân nữ nhân mọi loại sinh vật trong cơ thể có sức sống.”

“…”

“Nếu muốn nói đến mất máu, lão tử có kinh nghiệm phong phú hơn đám đàn ông rất rất nhiều. Mỗi tháng một lần, mỗi lần năm ngày, liên tục ít nhất ba mươi năm, một phần sáu đời người đều mất máu, chút này tính gì. Đối tượng hiến máu từ ‘tiểu vệ’ (BVS) đổi thành ‘tiểu Vi’ thôi.”

“… …”

https://thuviensach.vn

Trên mặt Vi Nhất Tiếu quả nhiên lập tức mất đi biểu tình thống khổ hối tiếc ai oán, Lâm Tiểu Tiên cảm thấy tâm lý trị liệu của bản thân quả thực có thể đạt đến trình độ mở hàng bán quán, đắc ý dào dạt nói:

"Xem, lão bà chàng thật thiện giải nhân ý (khéo hiểu ý người) đi, cảm động đi? Vinh hạnh đi? Trong lòng thoải mái hơn đi?"

"… Quả thật …"

Chẳng qua lại khiến hắn sinh ra loại xúc động tự mình hại mình mà thôi.

Trải qua mối quan hệ dọc ngang trên dưới, bạn học VNT khẽ mỉm cười nghiến răng, bóp khớp tay ba ba vang, quyết định chờ tinh nhân vô sỉ khôi phục dáng vẻ vui vẻ lại chậm rãi tính sổ sau.

"Lại nói, nàng sao lại nghĩ đến việc cắt cổ tay, đây là máu người."

"Ách, vừa nghĩ tới mà thôi." Dù sao không thể nói là Kim Dung đưa linh cảm tới đi.

Vi Nhất Tiếu gật gật đầu, đột nhiên mở miệng:

"Nếu không phải là nàng, thật ra đây là một ý kiến hay. Khi phát tác nhất định là đang cùng địch nhân đánh nhau, có người sống còn có máu, về sau vạn nhất không tìm thấy động vật sống sẽ không sợ nội lực có vấn đề. Trước kia sao không nhớ tới biện pháp này đây?"

"Phốc! ! ! …"

Bạn học Tiểu Lâm hoàn toàn bị kinh hãi, tuy rằng Vi Nhất Tiếu thật nghiêm túc thật đúng đắn, nhưng nàng vẫn không chịu hết hi vọng mà khuyên nhủ:

"Vi Vi, máu người rất không vệ sinh, viêm gan B giang mai viêm não sốt rét chân voi chó dại xi-đa đều có thể lây qua máu, hơn nữa, hơn nữa…"

https://thuviensach.vn

“Hơn nữa cái gì?”

“Cái kia, chàng bất giác bắt người liền cắn cổ, nếu đối phương là nam nhân, tư thế kia sẽ không phải rất…”

Máu gà cùng máu người đều là máu, QQ cùng Rolls-Royce đều là xe động cơ.

Uống máu gà cùng uống máu người chênh lệch cũng như lái QQ cùng lái Rolls-Royce đầy khác biệt.

Nếu đem những gì không hay ho Vi Nhất Tiếu trải qua đi chú giải chính là: Lang băm lầm người, sinh linh đồ thán.

Một ly ca cao nóng đã có thể giải quyết vấn đề lại bị vặn vẹo thành bệnh nan y cần uống máu, từ uống máu gà quá độ thành uống máu người, một thanh niên tiền đồ quang minh cực tốt đã bị ET sinh vật thần kì này mang đi theo lối rẽ, đi lên con đường con dơi hút máu không lối về.

Vi Nhất Tiếu ẩm thực đều không phải trời sinh vặn vẹo, nếu không phải Lâm Nhất Tần cắt cổ tay cứu máu cung cấp linh cảm, hắn sao có thể nhớ tới hành vi dùng máu người xua hàn độc tàn nhẫn?

Người luôn mong cả đời cùng trải qua, cùng chung nhịp thở, lúc này Tiểu Lâm bị kẻ xấu nhốt tra tấn, cơ hồ chết. Cố tình đối thủ người đông thế mạnh, giảo hoạt ác độc, suýt nữa đem hai người bức đến đến cùng.

Vi Nhất Tiếu từ đây khắc sâu đạo lí đối địch mềm lòng chính là đối mình tàn nhẫn, chỉ có càng thêm giảo hoạt ác độc hơn địch nhân, mới có thể bảo hộ người muốn bảo hộ, giữ gìn được tín ngưỡng cần giữ gìn.

Bị bất đắc dĩ uống máu người, vô tình chọn đây thành một hạng mục quan trọng.

https://thuviensach.vn

Dương giáo chủ không chỉ anh minh thần võ, lại còn thiện lương chăm sóc, tự mình chọn khắp đỉnh Quang Minh đưa một tiểu viện cho vợ chồng Vi Nhất Tiếu ở lại, Dương phu nhân cũng sai người đưa đồ dùng hàng ngày, hai người lam lũ nghèo túng mới có thể tắm rửa nghỉ ngơi.

Lâm Nhất Tần mặc dù đem nguyên nhân mê man phân tích đạo lí rõ ràng, nhưng triệu chứng suy yếu không phải vài ngày là có thể dưỡng tốt. So sánh với nhau thì năng lực khôi phục của Vi Nhất Tiếu lại mạnh hơn nhiều, hơn nữa y thuật Hồ Thanh Ngưu thật linh nghiệm, nửa tháng sau công lực lại khôi phục như ban đầu.

Một ngày này, Tiểu Lâm vẫn nằm dưỡng thần như cũ. Vi Nhất Tiếu tiến vào cầm tấm áo xanh hoàn chỉnh, thay xuống bộ quần áo lao động bảo hộ phu nhân, nhét chủy thủ đen vào trong lòng, lại lấy thêm mấy khối lương khô.

Lâm Nhất Tần lẳng lặng nhìn hắn.

Thu thập sẵn sàng, Vi Nhất Tiếu đứng trước giường, bình tĩnh nhìn nàng, ánh mắt sáng quắc.

“Ra đi xem đi.”

“Em mở miệng nói không cần đi, chàng cũng sẽ không nghe đi?”

“…”

“Chỉ một mình Bạch Lộc Tử thôi, được không?”

“…”

“Chàng một mình không diệt được một môn phái, xin chàng, đáp ứng em, chỉ một mình bà ta thôi.”

“…Được, ta đáp ứng.”

https://thuviensach.vn

“Đi đi…Em chờ chàng về ăn cơm…”

Mùa thu năm Trị Nguyên thời Anh Tông.

Vi Nhất Tiếu cùng thê tử lên đỉnh Quang Minh, mặc dù tướng mạo xấu xí, người lại khẳng khái dũng cảm, khinh công tuyệt đỉnh.

Cùng tháng, chưởng môn phái Côn Lôn Bạch Lộc Tử cùng một cao thủ Minh Giáo đánh nhau mà chết, không biết hung phạm, người trong môn phái đều nghi là Minh Giáo tả sử Dương Tiêu.

Bạch Lộc Tử không để lại di ngôn, đệ tử tranh đoạt ngôi vị chưởng môn, phái Côn Lôn đại loạn, dần suy yếu, thương tật phân nửa vì Minh Giáo.

Cùng tháng, Vi Nhất Tiếu lấy công trạng được phong Pháp Vương, danh hào “Thanh dực Bức Vương”.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 59

Đến Ngày Phát Tiền Lương

Trước không đề cập tới đỉnh Quang Minh giao thông gian nan, vật tự khuyết thiếu, độ ẩm cùng nhiệt độ đều không thích hợp cho người bình thường ở lại, liền ngay cả gã bưng trà sai vặt nhóm lửa cùng vú già đều cần luyện tậy thể hình, chống lạnh kiện thể.

Cũng chỉ có đến vùng luyện võ thông dụng trăm phần trăm đỉnh Quang Minh, Lâm Tiểu Tiên mệnh tiểu cường bậc này mới đủ tư cách được gọi là ‘sức yếu người nhỏ’.

Trải qua sự kiện Bạch Lộc Tử, Vi trung khuyển phòng giữ phòng ngự phạm vi từ toàn thể giống đực khuếch đại thành tất cả các sinh vật. Giai đoạn dưỡng thương cơ hồ chân không rời nhà, trong viện tuy có bầu ngực già giặt quần áo nấu cơm, nhưng chỉ tính đến ăn uống sinh hoạt hằng ngày của Lâm Nhất Tần, hắn nhất định phải đích thân chiếu cố mới yên tâm, nương tử hắn thay quần áo rửa mặt lại càng không để người khác nhìn.

Về phần thương thế của Tiểu Lâm, Hồ Thanh Ngưu là y mà không phải yêu, không thể kế thừa tri thức xuyên không của sư tổ Tiêu La Lị, kĩ thuật không thể siêu việt đến mức vượt trình độ phát triển của xã hội. Cổ tay cắt đứt dây chằng mặc dù có thể khâu lại, nhưng kĩ thuật chỉnh dung đổi mặt Hàn Quốc lại thực sự làm khó hắn.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu ý đồ dùng trào phúng để kích hắn hăng hái, nhưng nhân sĩ chuyên nghiệp dù sao cũng cần cẩn thận, Hồ Thanh Ngưu bẩm báo thẳng rằng: Lâm Nhất Tần trên mặt bị thương vài ngày cũng không xử lí, khi đến tay hắn đã nhiễm trùng sinh mủ, không phá hư dây thần kinh phát sinh tật xấu rớt nước mũi chảy nước miếng đã tính rất may rồi.

Vi Nhất Tiếu lúc ấy nghe xong cũng không lên tiếng, nhưng sau đệ tử phái Côn Lôn tìm thấy chưởng môn, chỉ việc xác nhận thân phận thôi cũng mất một phen công phu. Từ nay về sau chuyện này có người quen biết cũng đều trong lòng tự rõ mà gạt Tiểu Lâm. Lâm Nhất Tần mỗi lần muốn tìm cái gương nhìn xem rốt cục biến thành cái dạng gì, nhưng mỗi lần mở miệng, Vi Nhất Tiếu liền lập tức dâng lên cái ôm bày tỏ niềm trung thành, đem nàng ôm chặt đến mức đầu óc thiếu dưỡng khí mất trí nhớ tạm thời mới bằng lòng buông tay.

Lâm Nhất Tần đối với độ trung thành của người nào đó vẫn thật tin tưởng, bởi vậy vết thương trên mặt cũng không thật sự để trong lòng. Làm quản gia tay cầm quyền tài chính, cho dù đang trong thời kì nằm trên giường vẫn xếp vị trí thứ nhất trong địa vị kinh tế.

Bị tập kích trên sa mạc, hành lí hai người toàn bộ đánh mất, hơn một năm kinh doanh dự trữ giờ hóa thành dòng chảy, chỉ một đêm lại quay về trước thời kì giải phóng, Lâm Nhất Tần trừ nhẫn cưới cùng nhẫn chưởng môn giấu bên người còn tại, còn ngay cả di động lưu lại kỉ niệm cùng áo cưới khảm vàng Tương Châu đều đã đánh mất. Tiền bạc, đồ dùng hàng ngày, quần áo tắm rửa tất cả về hư không.

Lâm Vi hai người trước kia cơ bản là cuộc sống lữ hành, thiếu cái gì trực tiếp mua, chưa từng trải quả cuộc sống định cư tự cấp tự túc. Ân Tạ hai vị dù trượng nghĩa giúp đỡ, nhưng đỉnh Quang Minh lại không có siêu thị, có tiền cũng không có chỗ dùng.

https://thuviensach.vn

Dương phu nhân tới thăm một lần, liền đưa tới chút nồi bát quần áo đệm chăn dùng trong lúc khẩn cấp, trong khoảng thời gian ngắn dù không đến mức không qua được, nhưng cũng vẫn thiếu đông thiếu tây giật gấu vá vai.

Vào đông trên núi âm mười mấy độ, cuồng phong gào thét nước đóng thành băng. Hưởng thụ quan điều hòa Wild boar gió mát, Lâm Nhất Tần bây giờ ngay cả một tấm áo bông lành lặn cũng không có, dù cho thân thể tốt cũng không có cách nào xuất môn. Muốn lấy thêm một chậu than chống lạnh, lại chịu không nổi khói hun ô nhiễm.

Bệnh tình ổn định được một ngày, Vi Nhất Tiếu khôi phục thói quen sáng sớm luyện công. Luyện công xong trở về, vào phòng chỉ thấy Tiểu Lâm lui thành một dạng cong như con tôm lạnh run. Vươn tay vào, ngoại trừ trên người có gối sưởi, tay chân đều lạnh như băng. Nhanh kéo vạt áo ôm nàng vào ngực ủ ấm, Lâm Tiểu Tiên một bên từ từ nhắm hai mắt chui vào lòng hắn, một bên nhỏ giọng thì thào:

"…Chàng có thể đừng đi hay không, chàng vừa đi ta lạnh không ngủ được…"

Vi nào đó nhìn trên mặt nàng băng gạc còn chưa gỡ xuống, trong lòng xót xa, chỉ thấy mình phụ nàng rất nhiều, đôi mắt đỏ lên cơ hồ muốn chảy anh hùng lệ (trên thực tế Lâm Tiểu Tiên chính là nói mớ, ai bảo ngươi chọn heo khó nuôi chỉ ưa điều hòa)

Hôm đó ngay tại tren núi, nhờ sự hỗ trợ của đào mộ chuyên nghiệp, Vi Vi săn được một gấu ngủ đông, giao cho người khâu thành một tấm áo choàng lớn. Từ đó, gấu truyền tai nhau, chỉ cần trong phạm vi trăm dặm có nữ họ Lâm xuyên qua, không cần đến gần, miễn cho bị uy hiếp mất mạng. Từ đây có tin đồn 'ET cực kì dũng mãnh, xin đồng loại chớ đến gần".

Một tháng sau, Vi Nhất Tiếu chính thức lấy được phong hào Bức Vương, Lâm Tiểu Tiên rốt cục cũng được phê chuẩn thông khí trong viện,

https://thuviensach.vn

ở một tháng mới lần đầu tiên thấy nhà mình là cái dạng gì. Chỉ thấy bốn phía phòng ốc vây quanh, một tiểu viện nhỏ chừng hai mươi m2, phòng bắc ba gian, sương phòng hai gian, phòng nam ba bốn phòng cho tôi tớ ở.

Lâm Nhất Tần dù sao cũng lấy góc độ hiện đại mà xem, đối với loại khế ước bán mình phục vụ này rất không quen. Nhưng sân lớn như vậy, chỉ quét tước thôi cũng đủ vất vả. Nàng móng tay còn chưa dài ra, cầm ấm trà đều phát run, càng miễn bàn đến việc chẻ củi múc nước nặng nề.

Hiền thê hiện đại chỉ biết dùng hệ thống cung cấp nước uống cùng dụng cụ lọc thế hệ mới sẽ không thể làm chút việc nhà thế kia. Ngay cả Vi Nhất Tiếu nguyện ý, cũng không thể để một cái Pháp Vương mỗi ngày làm toàn bộ việc nhà. Tiểu Lâm chỉ có thể kế hoạch tháng tháng phát cho bọn họ tiền công, thôi miên bản thân họ đều là bảo mẫu làm công ăn lương.

Lúc này Minh Giáo sinh ý buôn lậu cùng mua bán đặc sản vô cùng náo nhiệt, sau khí lấy lại nửa thị trường Tây Vực từ phái Côn Lôn từ sau vụ Bạch Lộc Tử liền trở thành xí nghiệp xã hội đen tài đại khí thô. Vi Nhất Tiếu làm Pháp Vương đương nhiệm, cũng coi như xí nghiệp cao tầng, ngoài mấy chục cái thủ hạ lệ thuộc trực tiếp, thu vào cũng không thể so cùng đám tiểu tử mới ra đời.

Ngay ngày hôm sau, đưa cho Bức Vương mười thùng tổng cộng hơn hai trăm lượng bạc phí an gia, Vi Nhất Tiếu hiền lành cũng không trộm một đồng, về nhà nộp đủ số tiền trên.

Lâm Tiểu Tiên bị chính bức tranh thu chi tỏ rõ u sầu quốc kế dân sinh, đột nhiên nhìn thấy một bao bạc lòe lòe tỏa sáng, nhất thời mừng đến cười híp mắt, tư thế chuột bay phác thẳng lên cắn môi hiền phu hai cái, trong lòng tính toán không ngừng, ấn theo Nguyên triều đổi hàng hóa, hai trăm lượng ít nhất tương đương với mười sáu vạn bảy nghìn nhân dân tệ.

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha ha ~~ lão tử hiện tại là tài chủ có phòng có người mỗi ngày nhàn nhã đếm tiền ~~~”

Vi Nhất Tiếu được môi thơm hai cái, đỏ mặt lên, nhưng ánh mắt ẩn chứa ý cười, hiển nhiên cảm thấy một trăm lượng bạc đổi lấy một cái nước miếng ấn kí là mua bán phi thường siêu giá trị, thật đáng giá tiếp tục mua, cười hì hì nói:

“Tài chủ muốn mua cái gì?”

Lâm Tiểu Tiên sửng sốt, lại uể oải xuống, thân cao 5000m thật không chống nổi lạnh, thánh khiết đến mức cả một cái chợ cũng không có, tưởng xa xỉ phá sản cũng không có cơ hội, thiếu thứ gì cũng phải chờ về sai xuống núi chậm rãi thu xếp, chỉ có thể mở thùng đem bạc cất đi, lấy ra hai bao bạc nhỏ đưa cho Vi Vi làm tiền tiêu vặt.

Vi Nhất Tiếu ước lượng bạc trong tay, cười khổ nói:

“Chẳng lẽ nàng còn không biết ta trước kia làm nghề gì, lại cho ta cái này làm gì chứ?”

Trên thực tế trước kia Vi Nhất Tiếu thu nhập trừ bỏ tiền tài đến ngoài ý muốn, phần lớn đều từ cướp của người giày chia cho người nghèo thủ đoạn phi pháp.

Lấy thủ đoạn Bức Vương, nháy mắt lấy nhanh cũng là chuyện dễ như trở bàn tay, nhưng hắn cũng cảm thấy dùng loại hành vi này dưỡng gia không có gì hay để nói, mỗi lần chỉ lấy ra hơi mười hai lạng bạc vụng trộm đặt trong túi tiền của nàng, tính ra dùng không sai biệt lắm lại đi tìm cái tham quan khác thuận tay lấy chút.

Lâm Nhất Tần tự nhiên rõ ràng, nhưng nàng cũng không có cách nào kiếm tiền ăn cơm, bán giày rơm là vạn không đủ đi lại trên giang hồ, chỉ có thể giả như biết như không mà dùng tiền. Bởi vậy vừa nhìn thấy an gia phí

https://thuviensach.vn

mới cao hứng như thế, cũng bởi lúc này đã có nguồn thu vào. Lâm Nhất Tần nói:

"Chàng hiện thời là Pháp Vương có rất nhiều cấp dưới, phí nhân tình là không thể thiếu. Chẳng lẽ mời các huynh đệ ăn cơm uống rượu cũng muốn tìm một cái tài chủ sờ bạc? Bị người nhìn đến ảnh hưởng không tốt."

Vi Nhất Tiếu biết nàng bận tâm mặt mũi của bản thân trước người khác, cảm thấy cảm động, liền lấy một bao, lại nghĩ nghĩ nói:

"Hôm nay thấy hai vị cố nhân ngoài ý muốn, nàng đoán xem là ai."

Lâm Nhất Tần thầm nghĩ bộ phận cấp cao ta so với chàng còn biết hết, chẳng qua người ta không biết ta thôi, lắc lắc đầu.

"Một người đối với chúng ta có ân, là người Côn Lôn đưa vòng tay Cung Thường Trung, hắn đúng là một trong ngũ tán nhân Trương Trung."

"A? ? ! ! Không thể nào? Hắn sao lại đi phái Côn Lôn làm công nhân lao động giản đơn?"

Những lời này hỏi đến, Tiểu Lâm liền lập tức hồi tưởng hành vi cử chỉ của Cung Thường Trung, vừa đùng lừa được mọi người. Bình thường là đúng, nhưng cảm giác được tồn tại bạc nhược đến cực hạn như người qua đường, cũng không phải là cảnh giới mà phàm phu tục tử đạt tới. Bừng tỉnh đại ngộ một đám cà chua thối sao có một quả táo tốt thế, thì ra là đi làm nằm vùng cho Minh Giáo.

"Cung Thường Trung…Cung Thường, Cung Trường, Cung Thường Trung là Trương Trung! Hắn chơi chữ!"

"Hì hì, nương tử thật anh minh!"

https://thuviensach.vn

“Hắn đến làm thám tử có phải không? Bất quá ngũ tán nhân cũng coi như địa vị cai, đi làm lâu la có phải là đại tài tiểu dụng không?”

“Chính là ngược lại. Tổng đàn đến Tây Vực, địa đầu xà phái Côn Lôn thật khó đối phó, bọn họ liên hệ chặt chẽ với võ lâm Trung Nguyên, cũng không thể tùy tiện động thủ. Trương Trung lần này đi thăm dò cũng là phụng mệnh Dương giáo chủ.”

“Hiện tại phái Côn Lôn xuống dốc không phanh, mục đích đã đạt tới liền có thể kết thúc công việc về nhà uống trà.”

“Không sai, ngày mai tả hữu nhị sự tam Pháp Vương Ngũ tán nhân ra tề tựu ở Tụ Anh Đường nghe Trương Trung báo cáo, nàng cảm thấy được có thể tự mình đi cảm ơn hắn.”

“Đó là đương nhiên, hắn cho em ăn bảo mệnh, mỗi ngày mời hắn ăn đại tiệc cũng không đủ báo đáp. Một người khác là ai?"

Vi Nhất Tiếu dừng một chút nói:

“Cũng là hôm nay đi phòng thu chi lĩnh tiền mới nhìn thấy, quản trướng người nọ chúng ta gặp qua khi ở Hà Nam đại tuyết phong thành, là bạch y nhân ở ngoài thành cùng người giao thủ, hắn đúng là Quang Minh tả sứ Dương Tiêu.”

Lâm Nhất Tần nghe được chữ quang, trong óc ‘cạch’ một tiếng nổ, trước mặt bay ra vô số sao Kim, coi như bị n tấn sao kim bay ra đập vào mặt, vừa mới vui sướng vì tiền liền bị dập tắt.

Hai vị cố nhân, một ân một thù, nàng cư nhiên quên mất trên đỉnh Quang Minh còn có ma đầu này.

Trên mặt Lâm Tiểu Tiên không giấu được chuyện, nhưng Vi Nhất Tiếu lại không biết nàng sợ chính là chân tướng bại lộ, cười nói:

https://thuviensach.vn

“Còn nhớ rõ người ta là soái ca, đến lúc đó đừng chảy nước miếng là được.”

Lâm Nhất Tần ổn định tâm thần, cười gượng nói:

“Thiên nhai vô phương thảo (Nơi nào không có cỏ thơm), lão tử gặp qua soái ca nhiều như uống nước, nơi nào có nhiều nước miếng để lưu. Dương Tiêu có nhớ được chàng hay không?”

“Chắc là nhớ được, tả sứ nhìn thấy ta thần sắc hơi có chút cổ quái, bất quá cũng không nói cái gì.”

Lâm Tiểu Tiên trong lòng hung tợn nghĩ, Dương Tiêu đem ta treo lên tường thành đông lạnh muốn chết khiếp, chuyện thiếu đạo đức bậc này nhất định không chủ động nhắc tới với chàng. Tốt nhất chàng không nên biết cũng không cần biết, tả sứ bức vương đổ máu đương trường, ta liền thực thành hồng nhan họa thủy. Tức thời nói:

“Chúng ta hai người đánh vỡ sự tình của người ta, hắn tất nhiên không có mặt mũi nói tới. Tả sứ nếu là chưởng phòng thu chi, chuyện cũ hắn không đề cập tới, chàng cũng không cần đắc tội hắn, hiện thời có tiền chính là đại gia.”

Vi Vi cười nói:

“Nương tử vừa mới quản gia, chỉ biết khuyên ta giấu tài. Hiện thời nàng cũng là đại gia có tiền, đại gia lên tiếng, tiểu nhân tự nhiên không dám không nghe.”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 60

Quần Anh Hội Et

Sáng sớm hôm sau, bảo mẫu nhà trẻ mười tốt Vi Nhất Tiếu lặp lại bài ca nhắc nhở bạn học Tiểu Lâm trước khi xuất môn nhất định phải ăn no mặc ấm kiêm chế ít xem soái ca xem đường nhiều mới an tâm đi họp.

Hôm đó tụ anh phụ mẫu anh hùng hội tụ, Quang Minh nhị sứ tam pháp vương ngũ tán nhân bái kiến Dương giáo chủ, phân ra đứng hai bên. Nhưng thấy vị chủ quản cao tầng anh tuấn cực anh tuấn, đẹp cực đẹp, quỷ dị … cũng thật quỷ dị -_-

Dương Đỉnh Thiên cười tủm tỉm nhìn một đám cấp dưới, cảm thấy nhân tài càng nhiều, giáo chủ càng vinh hạnh, tiền đồ càng quang minh.

Nói là nghe Trương Trung báo cáo, trên thực tế là lão Dương tưởng thừa dịp người đầy đủ hết để giới thiệu cho mọi người pháp vương tân nhiệm Tạ Tốn cùng Vi Nhất Tiếu, thuận tiện nghe một chút bát quái giang hồ mới nhất. Lúc này hướng Vi Nhất Tiếu hỏi:

“Bức vương, Vi phu nhân đã tốt rồi chứ?”

Vi Nhất Tiếu hạ thấp người nói:

“Đa tạ giáo chủ cùng phu nhân quan tâm, nội tử đã tốt hơn nhiều.”

https://thuviensach.vn

Dương Đỉnh Thiên nghe Bức Vương cũng không dùng từ tiện nội, chuyết kinh, cám bã linh tinh xưng hô nương tử nhà mình, trong lòng vui mừng sâu sắc, một mặt biểu tình ‘chúng ta là ngươi đồng đạo, ta thật vừa lòng ngươi a~’ cười nói:

“Kia thật tốt quá, phu nhân ta thường thường nhắc tới, khi nào thì Vi phu nhân trên người đã khang phục, nhất định để mọi người nhận thức, cùng nhau ăn một bữa cơm. Trên núi lạnh giá, Vi phu nhân ở không quen, nên thường cùng phu nhân ta lui tới nói chuyện cũng bớt tịch mịch, xuống núi du ngoạn có thêm bạn càng thêm náo nhiệt …”

Núi băng cho tiền mà sắc mắt không đổi chúng anh hùng nhất thời choáng váng hoa mắt, thì ra võ công độc bộ thiên hạ Dương đại giáo chủ là vị nổi tiếng thuần khiết thê khống (cuồng vợ), bình thường anh minh thần võ, nhưng chỉ cần đem ba chữ Dương phu nhân ra nhắc tới, nhất thời miệng vô pháp ngậm lại, cũng không nhớ rõ đây là hội nghị nghiêm túc mang tính chính trị, hứng trí bừng bừng ‘Ta phu nhân Vi phu nhân’ dong dài không dứt. Mọi người sớm biết rằng tính hắn cáu kỉnh, lại không muốn đánh gãy lời lãnh đạo nói, chỉ có thể một đầu đầy vạch đen nghe thành huấn.

Dương Đỉnh Thiên từ chỗ phong cảnh thích hợp trên đỉnh Quang Minh thích hợp cho các phu nhân giải sầu, nói đến chỗ chân núi có thành trấn nào thích hợp các phu nhân dạo phố mua sắm, lại suy bụng ta ra bụng người nói đến chuyện làm sao bảo hộ quyền lợi phụ nữ, giữ gìn địa vị phụ nữ…

Ngồi ở bên cạnh, bạn học Phạm Diêu thư kí cấp cao thật sự nghe không nổi nữ, “khụ khụ” hai tiếng thanh thanh cổ họng. Lão Dương nhất thời tỉnh ngộ, nhưng người ta làm lãnh đạo nhiều năm, kỹ thuật chính là thuần thục, lúc này mặt không đổi sắc lời nói vừa chuyển:

“ Nghe nói Vi phu nhân cùng Trương Trung cơ duyên xảo hợp sớm nhận thức, Trương Trung vì chuyện phái Côn Lôn mai danh ẩn tích vất vả

https://thuviensach.vn

đã hơn một năm, hiện thời sự thành trở về, Thiết quan đạo nhân cùng Bức Vương hai vị công lao sâu rộng."

Trương Trung cùng Vi Nhất Tiếu tạ qua giáo chủ tán dương. Ân Thiên Chính cùng đám người Bất Đắc nối tiếp giới thiệu tình hình võ lâm Trung Nguyên cùng triều đình gần đây, mọi người thảo luận một phen, Dương Đỉnh Thiên lại giao nhiệm vụ khác, cuối cùng nhắc lại một lần "Chúng ta đại diện cho sức sản xuất tiên tiến, đại biểu văn hóa tiên tiến, đại diện cho lợi ích căn bản của nhân dân" cùng "Tiền đồ là Quang Minh, đường là khúc chiết" linh tinh vô nghĩa trong chương trình đại hội.

Chính sự xong xuôi, phía dưới chính là hội thoải mái đón người mới nghênh người cũ gặp mặt, Dương Đỉnh Thiên hướng mọi người giới thiệu qua đồng nghiệp. Chu Điên nhẫn nại nửa ngày, rốt cục có thể lớn tiếng nói chuyện, dùng sức vỗ vai Trương Trung:

"Ngươi cũng đã trở lại, lại không lộ mặt, huynh đệ vài người đã quên mắt khuôn mặt ngươi là bộ dáng gì."

Đây là trêu ghẹo Trương Trung trương mặt nổi tiếng "Mặt người qua đường gặp liền quên", Ngũ Tán Nhân tình như huynh đệ, châm chọc trêu ghẹo nhau là chuyện thường, tuyệt không sinh ra khúc mắc. Trương Trung còn chưa tiếp lời, Bành hòa thượng liền cười nói:

"Chỉ có Trương huynh tướng mạo và tính tình ôn hòa mới làm được chuyện Dương giáo chủ phân phó. Nếu là Chu Điên ngươi, cam đoan không đến một ngày liền bị một lô người gọi mặt nhận tên phát hiện ra."

Chu Điên còn đang ồn ào bảo hắn cá tính, Vi Nhất Tiếu đến phía Trương Trung cảm tạ thật sâu, cảm tạ ân tình cứu vợ hắn. Trương Trung cuống quýt đáp lễ nói:

"Hổ thẹn hổ thẹn, Bức Vương đa lễ. Khi đó Trương Trung không biết đó là phu nhân của Vi huynh, không thể cứu nàng ra, để tẩu tử sinh bệnh

https://thuviensach.vn

chịu nhiều tội. Trương Trung thật sự thẹn với hai vị.”

Vẻ mặt Thiết Quan Đạo mặt hàm vẻ xấu hổ, nói một phen chân thành đến cực điểm. Ngày đó Vi Nhất Tiếu vẫn chưa đến tổng đàn đưa tin, Trương Trung rời đỉnh Quang Minh đã lâu, tự nhiên không biết Lâm Nhất Tần là thân nhân giáo hữu, âm thầm chiếu cố chỉ do trong lòng không đành lòng.

Sau lại mang vòng tay truyền tin, mặc dù thật tâm hi vọng Tiểu Lâm có thể thoát được, những cũng tồn một phần tư tâm. Hắn ở phái Côn Lôn ngủ đông đã hơn một năm, Bạch Lộc Tử ngự hạ thâm nghiêm, thủy chung không tìm được chỗ trống để thoát thân, gặp Vi Nhất Tiếu võ công cao cường, liền muốn mượn tay hắn để dậy sóng đầm nước lặng, nhân cơ hội này hoàn thành nhiệm vụ.

Trong mắt vị thiện lương này, Vi phu nhân là người đang ở hiểm cảnh vẫn kiên cường lạc quan (bản tính ET a-míp), thông minh cơ trí (nói đúng hơn là giả dối khéo đưa đẩy), việc quốc gia đại sự lại cứng rắn không sợ cường bạo (…), lúc ấy liền thêm kính trọng nàng. Kết quả vị nữ tính khiến người ta tôn kính cuối cùng vẫn chịu khổ hủy dung tra tấn, khiến hắn thở dài tự trách không thôi. (Trương Trung, sự hiểu lầm của ngươi hoàn toàn không cách nào cứu vãn…)

Hai người vái qua vái lại, Chu Điên một bên xen mồm:

“Trương Trung đừng khách khí với con dơi, lão bà hắn làm cơm ăn tốt lắm, chúng ta nhân cơ hội đi cọ cơm mới không mệt.”

Dương Đỉnh Thiên đã sớm nghe nói những khúc chiết vợ chồng Bức Vương trải qua, cực kì muốn biết chi tiết chân thật. Nhưng gióng lỗ tai lên nửa ngày, hai người hắn chỉ khách khí đi khách khí lại, thủy chung không lộ ra chút bát quát gì, thật sự nhẫn không chịu nổi, bắt đầu tản mát ra sóng điện ham học hỏi trăm vạn Volt cường đại.

https://thuviensach.vn

Trương Trung nhận thấy ánh mắt giáo chủ cầu bát quái như khát, ánh mắt lộng lẫy sáng ngời, mồ hôi lạnh chảy từng giọt. Ngẫm lại Bạch Lộc Tử là nữ, không có gì ảnh hưởng khuê danh Vi phu nhân, Bức Vương cũng không có ý phản đối, vì thế liền đem câu chuyện Lâm Nhất Tần bị bắt các đoạn khúc chiết nói ra trước mặt mọi người.

Trương Trung làm người ôn hòa ổn trọng, nói chuyện cũng không khoa trương, bởi vậy nói chuyện đáng chê cười gì đều đáng tin hơn so với Chu Điên. Một đoạn chuyện rối rắm bình thản nói ra, lại quả nhiên kinh tâm động phách. Theo chủ quan hắn tự thuật cho dù không có tình tiết hư cấu, càng miễn bàn chút cảm tính cùng bình luận, hình tượng Lâm Tiểu Tiên từ Tiểu Bạch vô sỉ bị vặn vẹo thăng hoa thành cân quắc anh liệt cao độ.

Nhắc đến câu nói của Lâm Nhất Tần:

“Muốn bắt ta quỳ, ngươi có thể chém đứt cổ ta, cũng có thể đánh gãy chân ta, còn không thì nằm mơ đi.”

Trong đường một mảnh yên tĩnh, lập tức vang lên tiếng cảm khái, chúng anh hùng cảm phục đến cực điểm, quả thực muốn bạo vì hồng phấn tri kỉ, tạo nam nhi mẫu (?)

Nhược Nhược liễu phù gió nổi lên, lâm thủy chiếu hoa nhân...

…

Lâm Nhất Tần cúi đầu nhìn một góc 45 độ nhìn vào chậu rửa mặt, nửa sáng nửa tối đầy ưu thương.

“Kiếm là hung khí, kiếm thuật là kỹ xảo giết người, vô luận dùng những từ ngữ xinh đẹp thế nào để che dấu, đây thủy chung là sự thật.”

Lập tức nhắm mắt quay đầu, nhẹ nhàng nhíu mày, chung quy không nhịn được nước mắt xuống khóe mắt…

https://thuviensach.vn

Cất tiếng cười to.

“Phốc! ! Nửa phần không kém ~~ trông nàng cũng thật nghệ thuật thôi ~~~”

Đúng vậy.

Gì? Không gương?

Gương đồng thau có thể chiếu ra cái ảnh quỷ gì, có ai gặp qua ăn cơm còn dùng thìa soi tự kỉ cuồng không?

Có thể dùng thứ gì đó phản xạ hơn đi. Lâm Nhất Tần không cách nào hình dung vết sẹo này ra sao, không chỉ thay đổi diện mạo vốn có, lại còn thêm ít điểm sáng (lấy thẩm mĩ của ET mà nhìn…), có thể dùng cụm từ ‘tái ông mất ngựa, biết chi yên phúc’ để hình dung một cách tương đối chính xác.

Trong lúc các vị độc giả không ngừng thầm oán Vi Nhất Tiếu thân cao không đạt tiêu chuẩn, bạn học Tiểu Lâm lại kiên trì chiều cao không phải là khoảng cách, nhân phẩm mới là mục đích chí lí cần hướng đến. Bởi vì trong lòng nàng nhân vật nàng yêu nhất là bạn học Kiếm Tâm, thân cao cũng chỉ 158cm.

Nhưng vị đồng học này, giết người nấu cơm mang đứa nhỏ đều ôm hết, tuyệt đối là mẫu trong mẫu, đội quân danh dự trong đội ngũ danh dự. Lâm Tiểu Tiên coi đây là tiêu chuẩn, thuận lợi lừa gạt đến một cái xuống được bếp lên được chiến trường, con dơi mười hạng toàn năng khăng khăng một mực, từ đây ăn uống không cần sầu, cuộc sống vui mừng không lo.

Lâm Nhất Tần lại bội phục quyết sách anh minh của bản thân, sửa sang lại quần áo, vui tươi hớn hở đi ra cửa. Vừa đẩy cửa ra, chỉ thấy hai người trẻ tuổi đứng ở cửa.

https://thuviensach.vn

“Có việc sao? Bức Vương không ở nhà a.”

“Ách, không phải…Bức Vương lệnh cho hai người bọn thuộc hạ tới đón Vi phu nhân, lạc đường…cái kia, đi Tụ Anh đường…”

Hai hán tử mắc cỡ ngại ngùng, muốn cẩn thận nhìn xem Vi phu nhân trong truyền thuyết, lại ngượng ngùng, chỉ có thể thấp đầu đi phía trước dẫn đường. Lâm Nhất Tần lại bị ba chữ ‘Vi phu nhân’ hoa hoa lệ lệ dọa đến. Mẹ ruột a, làm phu nhân lãnh đạo thì ra xấu hổ như vậy…

Mạo hiểm một đường gió lạnh thấu xương, đỉnh Quang Minh quả nhiên là nơi tỉ lệ giới tính hoàn toàn mất cân đối, nam nhiều nữ ít. Lâm Nhất Tần cảm thấy người nhìn nàng so với trước khi hủy dung cao hơn nhiều lần, thụ sủng nhược kinh không hiểu ra sao, chẳng lẽ bị thương sau sức quyến rũ liền lớn như vậy? (chỉ có thể nói uy lực của lời đồn đại quả nhiên có thể nghịch thiên)

Chẳng qua mấy ánh mắt đó đều không phải thưởng thức mĩ nữ, mà càng xem càng giống như nhìn động vật quý hiếm, hơn nữa hai vị đi trước trên mặt còn kém viết chữ ‘Chính là nàng, mọi người mau đến xem a ~~”, hôm nay trên trang xã hội đỉnh Quang Minh trang đầu xác định là giật tít ‘Vi phu nhân xuất môn loanh quanh tản bộ, chúng người xem ách tắc giao thông’.

Một đường vị vây xem triển lãm, cuối cùng cũng đến nơi, hai vị cấp dưới cáo lui, đồng tử dâng trà nóng, Lâm Nhất Tần ngồi chờ tan họp. Tụ Anh Đường là nơi trong ngoài ấm áp, không có tạo hình trang trí gì tinh xảo đa dạng, ngắn gọn mà ổn trọng, xung quanh cũng không treo tranh chữ ngắm cảnh, nơi nơi lộ ra khí dương cương.

Nước trà đổi một lần, cửa bên trong liền mở. Một làn gió mạnh thổi lên, từ bên trong mười vị hán tử tướng mạo khác nhau đi đến.

Tiêu Dao nhị tiên tà mị mĩ hình, Ưng Vương dáng người anh vĩ gợi cảm, Sư Vương tóc vàng hỗn huyết khôi vĩ mạnh mẽ, Bức Vương trắng

https://thuviensach.vn

bệch gầy yếu thật khác loài, thêm nữa Lãnh Khiêm băng sơn mặt than, Chu Điên sức sống dâng trào, Trương Trung ôn hòa ổn trọng, hoàn toàn đa dạng đa chủng loại, một đoàn thể xuất trướng không khỏi khiến người khác cảm thấy rung động đẹp mắt.

Nhưng tại dàn nam sắc đẹp ngời ngời này, có một người tồn tại khiến người ta không thể nhìn thấy mĩ mạo của phần còn lại. Hắn đã hơn bốn mươi tuổi, cao to cũng không khinh điển gì, dáng người dù cao lớn nhưng không qua nổi Ưng Vương, không đi phía trước, không chen chúc ở giữa, nhưng cảm giác khí tràng tồn tại hoàn toàn vượt qua người khác. Một đám người đơn độc có thể đảm nhiệm vị trí nam chủ trong lô truyện, lại tình nguyện đi theo hắn làm trâu ngựa.

Tổng giáo chủ, thì ra đây là tổng giáo chủ trong truyền thuyết.

Lâm Nhất Tần dõi theo hắn, nhưng lại không thể phân thành đi liếc mắt một cái vị cừu nhân xưa Dương Tiêu.

Vi Nhất Tiếu đi tới:

“Đây là nội tử, vị này là Dương giáo chủ.”

“Lâm Nhất Tần gặp qua Dương giáo chủ, đa tạ giáo chủ cùng phu nhân chiếu cố.”

“Lâm…quả nhiên là kì nữ tử. Đỉnh Thiên mộ danh Lâm cô nương đã lâu, hôm nay nhìn thấy, quả thỏa mong chờ.”

Hắn quần áo chỉnh tề, ánh mắt ôn nhuận, tươi cười xán lạn, trịnh trọng hướng Lâm Nhất Tần chắp tay.

Nàng nghĩ, nếu nơi này lễ tiết là bắt tay, bàn tay hắn nhất định vô cùng hữu lực mà ấm áp.

https://thuviensach.vn

Thì ra đây là khí chất lãnh đạo ‘Đi theo hắn, có thịt ăn’ a ~~~

(những lời này là rất có lai lịch, Dương Đỉnh Thiên thượng vị, chuyện thứ nhất chính là lấy danh nghĩa tổng đàn trời giá rét đông lạnh hủy bỏ điều lệ ăn chay, nhóm đại tiểu tử khát thịt đã lâu cảm phục đến cực điểm, từ đây ‘Đi theo ta có thịt ăn’ biến thành một trong những lời kêu gọi mạnh nhất của giáo chủ đại nhân)

Lâm Tiểu Tiên còn đang cảm khái khí chất lãnh đạo của CEO xuất chúng như thế, nhưng thấy Dương giáo chủ ánh mắt ôn hòa thân thiết trong giây lát biến thành lòe lòe tỏa sáng thật hiếu kì tìm tòi nghiên cứu, nhìn chằm chằm nhẫn cưới trên tay nàng, bắt đầu đặt câu hỏi:

“Lâm cô nương, nghe nói nhân trên tay nàng cũng Bức Vương chính là một đôi?”

“A?”

“Nghe nói lúc Bức Vương cầu hôn theo đuổi hô muốn phụ trách nhưng luôn bị cự tuyệt, trằn trọc không yên, cực kì gian nan, cuối cùng dựa vào đôi nhẫn này mới được đền bù mong muốn?”

“Ách?”

“Nghe nói Bức Vương muốn nhập Minh Giáo ta khởi binh phản loạn tùy thời đều gặp bất trắc, Lâm cô nương cũng đi theo hắn không rời không bỏ, vậy vì sao không chịu gả cho hắn đâu?”

“Này…”

“Lâm cô nương vì sao luôn luôn kiên trì tự xưng tính danh mà không phải Vi phu nhân, đây là truyền thống gia tộc sao? Lệnh tôn họ gì? Lệnh đường họ gì?”

https://thuviensach.vn

“=_=!!!...”

Sau khi bị hỏi ‘Mẹ ngươi họ gì”, bạn học Tiểu Lâm rốt cục hiểu vì sao VNT nhắc đến Dương giáo chủ trong vẻ mặt tôn kính sẽ ẩn hàm một loại hắc tuyến bất đắc dĩ.

Dương Đỉnh Thiên chính là một vị lãnh đạo làm người ta kính phục như vậy, có đôi khi lại làm cho người ta hàm răng ngứa rất muốn đánh hắn một chút.

Thư kí Phạm Diêu lần thứ hai trong ngày đầu nổi gân xanh, hung hăng ho khan hai tiếng, ngừng lại ham muốn bát quái của giáo chủ. Dương Đỉnh Thiên vuốt đầu cười hắc hắc, thuận miệng giới thiệu nói:

“Kia, về sau có rảnh lại tán gẫu. Vị ho khan này chính là Quang Minh hữu sứ Phạm Diêu, hai mươi tư tuổi chưa vị hôn thê, không có bệnh tiện nói ra, các vị thân cận nhiều hơn chút.”

Lâm Tiểu Tiên thật sự không rõ nói cho phụ nữ đã kết hôn là nàng giới thiệu thân cận cùng vị soái ca ‘hai mươi tư tuổi chưa vị hôn thê không bệnh tiện nói ra’ là ý tứ ra sao, nhưng giáo chủ lên tiếng, chỉ có thể cùng Phạm Diêu cười xã giao một cái. Gặp vị soái ca tà mị khí phách, tiêu sái hoa lệ, rõ ràng là một vị cường công, đáng tiếc gặp phải lãnh đạo vô lí như vậy, cũng chỉ có thể một mặt run rẩy không thể không nề hà.

Dương Đỉnh Thiên lại nhìn theo đám người cuối cùng bắt được thêm một vị hai mươi hai tuổi chưa vị hôn thê không bệnh tiện nói ra mĩ công tả sứ đại nhân. Chỉ là Dương Tiêu đã nhận ra vị cân quắc anh liệt Vi phu nhân này, sắc mặt có chút xấu hổ.

Hắn một ngày trước nhìn thấy Vi Nhất Tiếu đã thật lắp bắp kinh hãi, tuy có chút hoài nghi thân phận Vi phu nhân, nhưng trải qua lời đồn đại độc hại bị Trương Trung nhuộm đẫm, đã khẳng định cái kia bị treo như khăn lau

https://thuviensach.vn

nhu nhược không có loại dũng khí này. Lúc này ngoài ý muốn gặp mặt hết sức xấu hổ, rũ mắt kéo mặt chắp tay.

Lâm Nhất Tần còn chưa tu luyện đến cảnh giới đối mặt với kẻ thù còn có thể làm như không có chuyện gì, biểu tình cũng lập tức thay đổi.

Chu Điên mắt sắc lanh mồm lanh miệng, thấy hai người gặp mặt không vừa mắt, ánh mắt khả nghi, một câu hỏi thốt ra:

“Dương tả sứ, các ngươi trước kia biết nhau?”

Dương Tiêu biến sắc, lập tức phủ nhận:

“Dương mỗ không có vinh hạnh này.”

Lâm Nhất Tần trong lòng giận dữ, chẳng qua đã sớm nghĩ không muốn chọc thủng bao này, cắn chặt răng nhẫn nại. Vi Nhất Tiếu sớm nhìn ra sắc mặt nàng cực kém, lúc nàng trong lòng khả nghi mọc thành bụi, chuông trung khuyển vang lên từng đợt cảnh báo rung động, sắc mặt cũng biến đổi.

Ba người mắt to trừng mắt nhỏ, không khí đọng lại như sữa đặc quá thời hạn, người sáng suốt không ai nhìn không ra. Đáng tiếc chỉ có Chu Điên bậc này đầu óc thiếu dây thần kinh mới có thể trực tiếp hỏi ra:

“Dương Tiêu ngươi cũng đừng giả vờ, thấy ánh mắt ba người các ngươi nhìn là biết có biết nhau.”

Không thể không nói tả sứ được hoan nghênh đến độ nổi tiếng thiên hạ, năm đó tiêu dao nhị tiên tung hoành thiên hạ, trừ việc đánh nhau đả thương vô số người, cũng làm bị thương vô số con tim nữ tử (đương nhiên, phỏng chừng cũng có không ít con tim nam tử) bởi vậy Chu Điên phỏng đoán không thể nói là vu khống. Chẳng qua lúc này nguyên nhân bên trong thật sự không phải là bạc tình, Dương Tiêu trách mắng:

https://thuviensach.vn

“Nói hươu nói vượn, Chu Điên câm miệng!”

Đáng tiếc nếu bảo hắn câm miệng liền câm miệng, người đó khẳng định không phải Chu Điên. Chu Điên tự cho là đoán đúng tâm sự của tả sứ, cao hứng rung đùi đắc ý, nhìn nhìn sắc mặt con dơi âm tình bất định, lại hỏi thêm một câu:

“Ngươi đụng rốt cục là Vi pháp vương hay là Vi phu nhân?”

Chuyện tốt không ra môn, tiếng dữ đồn xa. Tả sứ hư hư thực thực có khuynh hướng nam cong, ngay cả bậc si nhân như Chu Điên cũng nghe thấy, đã sớm muốn tìm cơ hội trêu chọc một phen. Chẳng qua câu nghi vấn thật sự bưu hãn đến nghịch thiên, Tụ Anh huynh đệ mọi người nếu không phải nội công sâu xa định lực siêu tuyệt, tất nhiên ngang dọc trên đất đã xỉu hết rồi.

Dương Tiêu sắc mặt xanh mét, lửa giận ngập trời, không chút suy nghĩ há mồm đáp lời một câu:

“Ta cả hai ai cũng chưa đụng!”

… …

Không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nỏi tiếng. Tả sử đại nhân thông minh tháo vát cực kì ít ki nói sai, chỉ một lần liền tạo ra hiệu quả cường hãn như thế, mọi người đã từ tam giác tình yêu bình thường suy tưởng đến một người cùng hai ngươi phiên bản 3P.

Dương Đỉnh Thiên một đôi mắt to sáng ngời hữu thần, mã lực bát quái toàn bộ khai hỏa, chỉ hận thân phận giáo chủ không thể trực tiếp đến hỏi. Dương Tiêu cùng Vi Nhất Tiếu sắc mặt càng không thể dùng từ xanh mét biến thành đen đặc để hình dung được nữa.

https://thuviensach.vn

Giáo chủ ở bên không thể động võ, Dương Tiêu dùng hết ánh mắt thiên đao vạn quả trừng nhìn Chu Điên, ngay cả cáo lui cũng quên nói, phẩy tay áo bỏ đi. Vi Nhất Tiếu còn miễn cưỡng bảo trì cấp bậc lễ nghĩa đứng tại chỗ, nhưng toàn thần tản ra hàn khí như máy điều hòa, chỉ chờ về nhà hỏi một chút lão bà cùng tả sử có quan hệ giấu kín gì.

Lâm Tiểu Tiên trợn mắt há hốc mồm, thật sự không rõ thế cục thế nào liền biến thành loại hàm nghĩa vặn vẹo thế này. Trương Trung vốn định lặng yên không tiếng động biến mất trước mặt mọi người, lúc này không đành lòng thấy nàng chịu nhục trước mặt mọi người (vẫn là người tốt a~), động thân mà ra thay đổi đề tài, muốn dời đi sự chú ý của mọi người:

"Ân…Trương Trung gặp qua Vi phu nhân. Chuyện phái Côn Lôn ủy khuất tẩu tử."

Lâm Nhất Tần cũng cùng loại tâm tư, vội vàng cảm tạ, gì mà ân cứu mạng suốt đời khó quên vân vân.

Trương Trung thấy nàng trên mặt tái nhợt, hai đạo vết sẹo giao thoa, thân hình gầy yếu, tựa hồ chịu không được sức nặng gì, trong lòng thật là thương tiếc.

Tâm thần rung động, liền đem tâm tư trước nay hỏi ra:

"Tẩu tử thân mình tốt không? Có từng động thai khí? Sang năm bao lâu thì sinh?"

"? ? ?"

Lâm Nhất Tần hoàn toàn ngây, này lại là sao? Nàng khi nào thì mang thai?

Chẳng lẽ là khi ăn vào ói ra lại bị hiểu lầm? Vi Nhất Tiếu á khẩu không trả lời được, trên mặt da cam xanh lam tím biến ảo không ngừng, Dương

https://thuviensach.vn

Đỉnh Thiên thở dài trong lòng, hộ giáo thần công Kiền Khôn Đại Na Di luyện đến tầng thứ sáu, máu trong cơ thể trầm lại, chân khí biến hóa là lúc mặt mới có thể biến hồng biến xanh, thật sự là làm khó Bức Vương (Ta nói lão Dương, ngươi phán đoán cũng quá quỷ dị thôi)

Không đợi Tiểu Lâm giải thích, Chu Điên nhô đầu ra, đè cho VNT tinh thần gần như hỏng mất thêm một ngọn cỏ:

“Di, con dơi không biết, Trương Trung ngươi làm sao có thể biết, sẽ không là…”

Một câu nói còn chưa dứt lời, Lãnh Khiêm lấy ra một cây bút đã cùn, quyết đoán chọc lên lưng Chu Điên, sau đó vác tên đầu sỏ nên bỏ mạng thiên nhai đi.

Vi Nhất Tiếu vươn tay nhẹ nhàng khoát lên vai Tiểu Lâm, lộ ra một nụ cười âm hàn vô tiền khoáng hậu trong cả thiên địa này:

“Nương tử, chúng ta về nhà nói chuyện.”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 61

Bức Vương đen mặt xách phu nhân nháy mắt dời đi. Dương đại giáo chủ thấy hắn sắc mặt không tốt, không khỏi lo lắng trùng trùng Vi phu nhân sức yếu người nhỏ toàn thân có thể an toàn trở ra không, mở miệng đã nghĩ cùng những người còn lại thảo luận vấn đề bạo lực gia đình nguy hại cho phụ nữ và trẻ nhỏ cần phải bảo hộ quần thể nhược thể.

Tạ Tốn luôn luôn không nói thấy trong mắt giáo chủ đầy ưu phiền, nhanh đứng ra an ủi:

“Giáo chủ yên tâm, Tiểu Lâm tuy rằng không võ công, nhưng khi cáu kỉnh thật bưu hãn, Vi huynh đệ không bị nàng đánh liền tính may mắn, nơi nào có cam đảm chạm vào một ngón tay của nàng.”

Hồi tưởng lại kinh nghiệm trải qua, thè lưỡi nói tiếp:

“Nàng sư tử hống công so với ta càng thêm lợi hại a ~~”

Bất Đắc gật đầu phụ họa:

“Tạ sư vương lời ấy đúng cực kì, tiểu tăng cũng từng làm người chủ hôn cho bọn họ, Lâm cô nương trước giờ nói một không hai, trong tay còn nắm khế ước bán mình của Bức Vương đâu, nhất định sẽ không chịu mệt.”

https://thuviensach.vn

Bằng không người bị một phong hưu thư đuổi ra khỏi nhà nhất định là Vi huynh đệ!

Ân Thiên Chính từ trước đến nay ổn trọng ít lời cũng hiếm khi hài hước một hồi:

"Vi phu nhân can đảm hơn người, hai người họ khi mới bước chân vào giang hồ liền dùng danh nghĩa song sát, tự nhiên là thư trước hùng, hùng nghe thư chỉ huy."

Ưng Vương thầm nghĩ: can đảm hơn người ngay cả Ân nào đó tắm rửa đều không kiêng nể gì loạn xem, Bức Vương cũng không dám nói nhiều hơn một chữ, này chút chuyện xấu cỏn con đây thì tính gì?

Dương đại giáo chủ nghe được bát quái mặt rồng đại duyệt, lúc này quên luôn chuyện bí ẩn của ba người, đem chuyện vợ chồng Vi Nhất Tiếu trải qua nơi giang hồ tìm hiểu nhất thanh nhị sở, không khỏi bội phục bản thân nhìn người thật anh minh, hai người thú vị như vậy, không lên đỉnh Quang Minh, kia tuyệt đối là tổn thất lớn nhất Minh Giáo!

Đáng thương người tốt Trương Trung cứu người không được lại phản thành hại người, lại thành người qua đường bị giáo chủ bỏ qua, thất hồn lạc phách tìm được bác sĩ phụ trách Hồ Thanh Ngưu của Vi phu nhân, hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

Thần y lấy ánh mắt cực kì khinh bỉ đem hắn cao thấp quét một lần, lấy khẩu khí như đinh chém sắt phu ra bốn chữ châm ngôn:

"Không phải, tục tằng."

"Nhưng nàng lúc ấy nôn vô cùng lợi hại, nhớ được hồi nhỏ, tẩu tử ta nói…"

"Ý kiến phụ nhân."

https://thuviensach.vn

Ma dược Vương Nan Cô bên cạnh ho khan một tiếng, Hồ Thanh Ngưu lập tức xoay người trả lời:

“Phu nhân, ta nói sai rồi, là nam nhân này kiến thức thiển cận, tầm nhìn hạn hẹp.”

Quay đầu liền hướng Trương Trung trách mắng:

“Mệt mỏi liền dẫn đến đau dạ dày, muốn nôn. Chẳng lẽ trong thiên hạ mọi người nôn mửa đều là mang thai?” Người làm xem kịch TV sao?

Trương Trung tiếp tục khiêm tốn thỉnh giáo chứng bệnh, thần y thấy hắn thái độ kính trọng mới miễn cưỡng mở miệng vàng giải thích:

“Đây là chứng bệnh của người lữ hành, cũng không có tên cụ thể. Tiểu Lâm không quen phong thổ, gọi là phản ứng cao nguyên gì đó.”

Lâm tiểu Tiên lần đầu tiên lên cao nguyên liền nhiễm bệnh, thật vất vả nôn rồi nôn thành thói quen, lần thứ hai trong lúc hôn mê bị nâng lệ đỉnh Quang Minh, thật choáng váng đến đồ ăn cũng ăn không được. Chỉ tiếc Vi Nhất Tiếu cùng Ân Thiên Chính võ lâm cường giả căn bản cũng chưa cảm thấy có gì không khỏe liền thích ứng, lại hại nàng một người bị coi là phụ nữ có thai, thật là so với Đậu Nga còn oan hơn.

Người đàn bà chanh chua, chỉ mãnh liệt không phân rõ phải trái.

Người đàn bà đanh đá, chỉ hung hoành bạo lực.

Chanh chua lại hung hãn, còn muốn bẻ gãy răng nanh cùng xương sườn của lão công, quyết không cho hắn cơ hội xoay mình.

Vi phu nhân quả thật không có bản sự đánh gãy răng nay hay xương sườn Bức Vương, nhưng cắn hắn một cái dấu răng còn mấy ngày, hoặc là

https://thuviensach.vn

chọc cho hắn trên nhảy dưới bay áy náy tự mình hại mình cũng dễ như trở bàn tay.

Hôm đó, Bức Vương nổi trận lôi đình hàn khí bốn phía trèo tường bay về nhà, hùng hổ tới mức bọn người hầu sợ không dám đi lên đáp lời. Vi Nhất Tiếu vọt tới phòng, buông người trong lòng ra, liền đóng cửa cài then chuyển bị 'từ từ nói chuyện'

Lâm Nhất Tần không nói được một lời, chỉ chậm rãi đi đến bên chậu rửa mặt ưu thương vô cùng cúi đầu nhìn, nâng tay che vết thương trên gò má. Vi nào đó thấy nàng bóng dáng gầy yếu nhẹ nhàng run run, một bụng tà hỏa nhất thời diệt mất tám phần.

Lâm tiểu Tiên nước mắt lóe ra: "Chàng oan uổng em."

Từ chất vấn biến thành hỏi han.

Lâm tiểu Tiên bụm mặt gò má: "Chàng ghét bỏ em."

Từ hỏi han biến thành an ủi.

Lâm tiểu Tiên lã chã chực khóc: "Chàng cư nhiên không tin em."

Lại biến thành tự mình kiểm điểm.

Lâm tiểu Tiên một hồi nhào vào trên gối đầu nức nở:

"Ngay cả có là thật đi nữa, chàng cho rằng bằng khí lực của em, có thể phản kháng sao? Sau này huynh đệ xem em như thế nào, người ta lợn rừng cũng không còn, mặt cũng bị hủy, đi cũng không nổi, chạy cũng không được, chàng còn đối với ta như vậy, ô oa… …"

Vi Nhất Tiếu đã cảm thấy bản thân là thiên hạ đệ nhất thay lòng đổi dạ không săn sóc nam nhân tồi, cư nhiên để nương tử không duyên cớ bị oan khuất, không bảo vệ nàng thì thôi, còn mặc cho nàng ở trước mặt mọi

https://thuviensach.vn

người chịu nhục, tội nghiệt này quả thực thiên lôi đánh xuống ngũ lôi oanh đình cũng không hết. Lập tức đau lòng tiên lên ôm chặt an ủi, thuận tiện kiểm điểm tự phê bình.

Căn cứ vào nguyên tắc xử lí mâu thuẫn của bạn học Tiểu Lâm, khơi thông kiêm thêm quyến rũ, 'từ từ nói chuyện' từ trên đất nói lên đến trên giường. Ban đêm như thế như vậy, như vậy như thế, Bức Vương đuổi lí trên mặt trên gáy trên mu bàn tay bị phu nhân hung tợn cắn n cái dấu răng, ba bốn ngày sau cũng không dám xuất môn.

Dương Đỉnh Thiên nhìn giấy xin phép của Vi Nhất Tiếu nhờ người giao cho, trên viết 'bế quan tu luyện', thầm nghĩ gia bạo quả nhiên là lời nói thật, tự thấy đây quả là cớ hay. Vì thế trên đỉnh Quang Minh sau lại có một câu hỏi thăm phi thường nổi tiếng ân cần:

"Hôm nay ngươi có bế quan không?"

.

.

.

Một hồi phong ba hóa thành hư ảo, Lâm Tiểu Tiên tìm được đường sống trong chỗ chết thầm nghĩ trong lòng: Kỳ thực cùng người trên đỉnh Quang Minh thành một tổ chức đoàn thể, tiểu thân thể của con dơi kia không nghi ngờ là thụ.

Hơn nữa căn cứ công bất đồng, có thể tiến hóa thành chịu nữ vương thích, yểu điệu thích, phúc hắc thích, công thích không giống nhau. Chẳng qua điểm ấy tuyệt đối không thể để con dơi biết, bằng không chỉ có thể một mạng quy thiên bay về hành tinh mẹ.

https://thuviensach.vn

Kia một ngày qua đi, Vi Nhất Tiếu sát ngôn quan sắc, trước sau cân nhắc, đã suy nghĩ cẩn thận mấu chốt. Nhưng thấy Lâm Nhất Tần ánh mắt khóc sưng đỏ, nhất thời hiểu được mục đích nàng làm, trên thực tế đều là đang bảo hộ chính mình.

Dương Tiêu nhập giáo đã lâu, không chỉ chưởng quản tài chính quyền to, càng là phụ tá đắc lực của giáo chủ, căn cơ nhân mạch đều sâu đậm. Bản thân tùy tiện trả thù, tất nhiên không lấy được phần tốt, liền tính hai người lưỡng bại câu thương, cũng phá hư đại cục ổn định, hoàn toàn không giống thù oán như Bạch Lộc Tử, mới biết nàng trước đây cắn chết không chịu nói ra thân phận địch nhân, thâm ý tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục này, thực ngoài tưởng tượng bản thân.

(ET còn có người đem ủy khuất của ngươi thành thâm ý, chẳng qua ngươi không biết vẫn tốt hơn.)

Vi Nhất Tiếu mặc dù rất hận Dương Tiêu, lại chỉ vì giữ gìn một phen khổ tâm của nàng, ẩn nhẫn nhiều năm cũng chưa từng trả thù. Vài thập niên qua Bức Vương cùng tả sử trở mặt, cho dù Dương giáo chủ ở giữa quay vần cũng không từng hòa giải, nguyên nhân trong đó không ai biết.

(đương nhiên, cũng có người phỏng đoán quan hệ tam giác yêu hận tình thù kích thích người khác tìm hiểu)

Hai người ở đỉnh Quang Minh trải qua mùa đông thứ nhất, trong không khí hài hòa thuận lợi mà bình thản trôi qua. Cuộc sống trước sau như một, gà bay chó sủa, tính phúc ổn định.

Căn cứ vào kì vọng của CEO Dương Đỉnh Thiên, đỉnh Quang Minh lần đầu tiên trải qua mùa đông đáng kỉ niệm, nhóm thành viên đầu tiên là Dương phu nhân, Vi phu nhân, Độc tiên Vương Nan Cô ba người, hoạt động hàng ngày là trao đổi đồ ăn tồn trữ, tâm đắc mĩ dung, ngự phu chi đạo, quốc gia đại sự lông gà vỏ tỏi.

https://thuviensach.vn

Chỉ hận đỉnh Quang Minh mùa đông lạnh như bắc cực, ba vị phu nhân không thể xuất môn chỉ điểm giang sơn, chỉ có thể ngồi ở nhà truyền giấy cho nhau, ngẫu nhiên mới ra cửa mở hội.

Tầng lớp cao cấp Minh Giáo có thói quen tốt, thư từ trao đổi công việc đều giữ kín, một hồi chuyện xấu kinh thiên động địa ở Tụ Anh Đường kia cũng không truyền ra ngoài, bởi vậy Vi phu nhân ôn nhu hiền lành trong truyền thuyết chức danh ‘đối tượng lý tưởng nhất đỉnh Quang Minh’ vẫn luôn rực rỡ như mặt trời ban trưa.

Mùa đông đi rồi, mùa xuân tới, một đám chim nhạn bay về hướng chính bắc, trong chốc lát xết thành hình chữ E, chốc lát lại xếp thành hình chữ T.

Loại sinh vật ET này cũng thừa dịp xuân về hoa nở rục rịch. Thuộc tính trạch nữ chẳng phải ngồi ngốc ở nhà việc gì cũng không làm, nếu không có laptop, PSP, thế giới chẳng khác gì bị giam lỏng. Vi Bức vương xuống núi đi công tác, Vi phu nhân chán nản phiền toái đến mức nhảy lên nhảy xuống, mấy bản du kí đã đọc đến mòn, ngoại trừ việc hồng hạnh xuất tường, thật sự không tìm thấy việc khác để tiêu khiển (…)

Đúng lúc Dương phu nhân chân chính ôn nhu săn sóc mời nàng xuống núi chơi, Lâm Nhất Tần tự nhiên vui vẻ đáp ứng.

Ngày này, Tiểu Lâm dậy thật sớm, thu thập xong đồ đạc liền đến địa điểm tụ tập, thấy Dương phu nhân chỉ dẫn theo một nha hoàn hỗ trợ mang đồ, Vương Nan Cô lại càng hai tay trống không. Lâm Nhất Tần thầm nghĩ đệ nhất phu nhân xuất môn cũng thật mộc mạc, ngay cả một vị bảo tiêu cũng không mang, chẳng lẽ không sợ đối thủ đánh lén, đạo tặc bắt cóc tống tiền sao?

Thấy Tiểu Lâm bóng ma tâm lí bị Bạch Lộc Tử độc hại trở nên lo lắng trùng trùng, Dương phu nhân lạnh nhạt cười nói:

https://thuviensach.vn

“Vi phu nhân an tâm, Sa Xương thành cách đỉnh Quang Minh không xa, ta ở trong địa phận giáo quản lí, bọn tặc nhân không dám quấy rầy.”

Vương Nan Cô tay vừa lặt, năm ngón tay như ảo thuật lấy ra một bao giấy nho nhỏ, cười nói:

“Có gan này rất tốt, mùa đông vừa rồi ta mới chế tạo một vài loại đặc biệt, đang muốn tìm người thử nghiệm đây.”

Lâm Nhất Tần run lên, lui ra sau từng bước. Thấy hai người bộ dáng tự tin, cũng yên lòng, đoàn du lịch chị em phụ nữ cứ thế mà xuất phát.

Dương phu nhân nội liễm khiêm tốn, cũng không phải chỉ biết mạnh miệng, nhưng Dương Đỉnh Thiên sao dám để một đám tâm can đi lại mà không đảm bảo an toàn. Vi phu nhân tâm tư đơn thuần, không để ý thấy phía trước phía sau xa xa gần gần, có chừng gần hai mươi cao thủ Minh Giáo đang ngụy trang ẩn núp xung quanh.

Sa Xương thành là nơi thành thị giàu có đông đúc phồn hoa, thương nhân nối gót kề vai, dãy cửa hàng kéo dài vô tận, đây là khu phố mua sắm náo nhiệt hiếm thấy ở vùng Tây Vực.

Lâm Nhất Tần lâu không xuất môn, trong ngực lại mang rất nhiều ngân lượng, một bộ nhà giàu mới nổi hưng phấn mắt sáng lòe lòe. Chẳng qua nàng keo kiệt đã lâu, vừa trải qua phá sản, sờ tới sờ lui, cuối cùng cũng không thể hạ nổi quyết tâm mua trang sức da cừu quý giá, chỉ mua vật dụng cần thiết tối thiểu hàng ngày. Vài vị phu nhân mướn xe đẩy tay, kéo xe chọn hàng hóa.

“Áo choàng mùa hè cho Vi Vi, áo choàng mùa thu cho Vi Vi, áo choàng mùa đông cho Vi Vi…”

“Tiểu Lâm tử, sao ngươi lại mua toàn màu xanh? Thanh Dực Bức Vương cũng không thể toàn mặc một loại màu này đi?”

https://thuviensach.vn

“Người này ăn mặc rất kén màu, trải qua luận chứng trường kì, chỉ có màu này mới thích hợp mặc xuất môn, còn lại hiệu quả đều rất kinh sợ.”

“…Ta thế nào cho rằng ngươi cảm thấy màu này dễ giặt…”

Vương Nan Cô một câu nói toạc ra thiên cơ, Lâm Tiểu Tiên cười hắc hắc, hiền thê chỉ dùng qua máy giặt, kĩ thuật giặt giũ tự nhiên không quá khả quan, nghĩ nghĩ nói:

“Dương Tiêu lão bà đều không có, đi lại cát bụi bám thân còn không phải mỗi ngày đều mặc đồ trắng? Thiên tài mới tin hắn tự mình giặt.”

Vương Nan Cô gật đầu đồng ý:

“Cũng đúng, tả sứ cũng quá yêu sĩ diện, không biết ở Tây Vực nước sạch là hàng hiếm sao? Như vậy xem ra, cũng là Bức Vương nhà ngươi cùng Thanh Ngưu nhà ta săn sóc, cho mặc cái gì liền mặc cái đấy.”

Hai người đem Dương tả sử quở trách sau lưng, Dương phu nhân một bên nghe chỉ cười khanh khách, cũng không nói cho hai nàng biết áo trắng là giáo phục Minh Giáo, tả sứ chỉ là thói quen mặc đồng phục đi làm, cũng không muốn tạo phiền toái cho tôi tớ.

(Dương Đỉnh Thiên chen vào nói: ta chỉ mặc áo trắng lúc tụ hội, tuyệt không để phu nhân thêm phiền não.)

Lâm Nhất Tần cùng Vương Nan Cô đều mới hơn hai mươi, Dương phu nhân dù đã hai bảy hai tám nhưng bảo dưỡng thích đáng, phong tư vẫn như cũ, trong ba người dĩ nhiên là người đẹp nhất. Nàng dáng người cao gầy yểu điệu, tướng mạo lịch sự tao nhã thanh lệ, cử chỉ nhã nhặn lịch sự ôn nhu, là mĩ nhân khí chất tốt.

Ba vị bóp tiền lớn, trẻ tuổi không tàm thường tụ chung một chỗ điên cuồng mua sắm, nếu ở đô thị sầm uất, khẳng định không có ai giương mắt

https://thuviensach.vn

lên xem. Nhưng tại nơi xã hội rung chuyển, nhân viên phức tập, đây lại là điều đáng chú ý.

Vì thế màn kịch kinh điển nhất phim truyền hình ‘Lưu manh đùa giỡn’ ‘giật tiền cướp sắc’ rốt cục tại Sa Xương thành này hoa hoa lệ lệ trình diễn.

Ba tên lưu manh bộ dạng đáng khinh đầu tiên là sấn đến cọ cọ, như kẹo mè xửng vùng thoát không được, sau lại thấy không ai quan tâm bọn họ, liền lộ rõ đùa giỡn:

“Nhóm tiểu nương tử thật có hứng trí, bạn hữu ta thiếu quần áo, cho chúng ta mượn vài món tiền bạc tiêu dùng nào? ~”

“Hắc hắc, da thịt trắng nộn mềm mại như thế này chắc không phải người phụ cận đâu nhỉ?”

Nhóm người rảnh rỗi nhất thời vây quanh một vòng, dài cổ trừng mắt xem việc vui. Ba người xấu bị không khí cổ động, một mặt cười dâm đãng, lông xù tây bản hướng ba người nàng chộp tới.

Bên này Dương phu nhân mặt không chút e ngại, chỉ nhẹ nhàng nhíu mày, rút từ tay áo ra…

Vương Nan Cô còn đang suy tư bốn loại độc dược thử trên ba người như thế nào để có hiệu quả tốt nhất…

Nhóm hộ hoa sứ giả ẩn núp xung quanh chỉ chờ giây phú này để có cơ hội xuất trướng, một trận mưa gió cuốn qua, thầy bói lấy ra bút phán quan, bán đồ ăn đặt đòn gánh xuống, tiên sinh phòng thu chi cất bàn tính, xoa tay ném đi ngụy trang, chuẩn bị tiến lên đem vài tên lâu la không mắt này hội đồng một chút, lại an ủi các phu nhân bị kinh hách nhu nhược, chuẩn bị lưu lại một ấn tượng tốt…

https://thuviensach.vn

Nói nhanh thì nhanh, ngay trong nháy mắt, chỉ thấy Vi phu nhân biểu tình dữ tợn, làn váy chớp lên, làm một ma trận quơ chân đập tay, đá một góc vuông hoàn mĩ đoạn tử tuyệt tôn, quyết tuyện tàn nhẫn đập vào đám lưu manh đang đứng.

Một tiếng kêu tê tâm phế liệt xuyên mây thấu trời, tên đáng thương tay ôm đũng quần, lăn té trên mặt đất dốc hết tâm huyết run rẩy không thôi.

Hai cái còn lại cuồn cuộn nhất thời ngây người, Lâm Tiểu Tiênnhân cơ hội này chụp lấy một cây gậy chất lượng vô cùng tốt chụp lên đầu, sạch sẽ lưu loát xử lý thêm một người, tiếp theo quay đầu nhìn tên cuối cùng hắc hắc nhe răng cười, cao giọng:

“Đồ lưu manh! Bộ ngực cô nãi nãi là để cho thằng nhóc ngươi mò sao? Xem lão tử đánh chết ngươi!!!”

Đám lưu manh đầu đường, nhiều lắm là lấy nhiều khinh ít, bắt nạt kẻ yếu. Người này nhìn thấy thảm trạng của đồng bạn, dĩ nhiên mất hơn nửa sức chiến đấu, bị Lâm Tiểu Tiên một phen sắc bén quát lớn đe dọa, lập tức lòng bàn chân như gắn lò xo, nhảy tiến về phía đám người thoắt cái vô tung vô ảnh.

Bị Vi phu nhân bưu hãn đến cực điểm, một đá kinh thiên dọa, ngoại trừ quần chúng vây xem còn có hai mươi vị huynh đệ Minh Giáo đầy lòng thương hương tiếc ngọc ý muốn bảo hộ, mắt tháy tên nằm trên đất kia đau trứng còn đang trằn trọc không yên gào khóc không ngừng, nhìn cảnh nòi giống bị uy hiếp, bản năng nam tính bị đe dọa, chúng huynh đệ trong lòng dưới thân đều căng thẳng.

Một trận gió lạnh thổi qua, xem bói lại cúi đầu tiếp tục xem bói, bán đồ ăn lại tiếp tục gánh hàng bán đồ ăn, nhặt ngụy trang lên tự tìm một góc ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên đắc ý cực kỳ, vỗ vỗ hai tay, cười tủm tỉm an ủi Dương phu nhân:

"Đừng sợ, đối phó với lưu manh không võ công, mấu chốt ở ba chữ, nhanh, ác, chuẩn, chỉ cần tìm đúng điểm dừng chân…một cước đủ để hắn kêu cha gọi mẹ dục tiên dục tử."

Phụ thân Lâm Nhất Tần hai mươi năm làm cảnh sát hình sự, gặp qua vô số nữ tử bị bạo lực xâm hại, tự nhiên vô cùng để tâm với việc giáo dục an toàn cho nữ nhi. Lâm Tiểu Tiên mấy thuật phòng thân chống lưu manh diệt sắc lang quả nhiên là bút tích xuất thân từ danh gia, không thể khinh thường.

Đáng tiếc đến thế giới võ lâm cao thủ đầy đường, chút thủ đoạn này căn bản đánh không lại ai, nàng không có cơ hội xuất thủ. Thẳng đến lúc này mới gặp được hai cái không võ công lưu manh phổ thông đến luyện tập.

Vi phu nhân đem thuật phòng thân của nữ tử chiêu thức ác độc hạ lưu đá, cắn, xoay, bẻ từng cái từng cái chỉ cho hai người bên cạnh. Vương Nan Cô nghe xông hứng trí dạt dào, chúng huynh đệ nghe được toàn thân phát lạnh, Dương phu nhân biểu tình hơi chút cứng ngắc, âm thầm đem châm Nga Mi dưới tay áo thả lại chỗ cũ.

Vị nữ tử thoạt nhìn nhã nhặn nhu nhược nhất này, kỳ thực là người có võ công mạnh nhất trong ba người. Thân là sư muội Thành Côn, sư thúc Tạ Tốn, Dương phu nhân kì thực đầy mình công phu, chẳng qua bề ngoài có thể gạt người nhất, bị mọi người xem là đóa hoa trong phòng kính để bảo vệ. Nàng chỉ là ngượng ngùng nói cho Vi phu nhân rằng chút công phu mèo ba chân kia thực sự không dùng được.

Kinh qua chuyện này, tình bạn giữa ba vị nữ tính thêm sâu sắc. Dương phu nhân cảm kích Tiểu Lâm phấn đầu quên mình vì nàng mà đứng ra (tuy

https://thuviensach.vn

là dư thừa), cũng rốt cục dám nói hai câu riêng tư. Một bên đi dạo phố vừa nghiền ngẫm, hồi lâu mới nói:

"Vi phu nhân, dùng phấn trân châu kiên trì bôi, thương trên mặt ngươi…có lẽ có thể…"

Lâm Nhất Tần khoát tay áo, cười nói:

"Rất phiền toái, bản thân ta lại nhìn không tháy, không cần."

Dương phu nhân thấy nàng không quá để ý, trong lòng buông lỏng, nói tiếp:

"Ngươi lòng nghĩ thoáng tự nhiên rất tốt, nhưng nữ vì người yêu dung mạo, nếu Bức vương không vui…"

Tục ngữ nói phụ nữ có tứ đức, dung dù chỉ xếp thứ hai, lại thường quyết định nữ tử có được trượng phu sủng ái không. Mấy trăm năm sau thời thế có đổi thế nào đi nữa thì dung mạo vẫn giữ phần không nhỏ trong hôn nhân.

Chẳng qua này đó đều là chuyện nữ tính địa cầu cần lo lắng, Lâm Tiểu Tiên bực ngoài hành tinh này tự nhiên sẽ không để trong lòng, nắm chặt lòng bàn tay, cắn răng hung tợn nói:

"Hắn dám không vui! Lão tử đuổi hắn ra khỏi nhà!"

Biểu tình kia, giọng điệu kia, quả thực không có gì khác biệt khi đối phó với lưu manh.

Dương phu nhân sửng sốt, các huynh đệ đang ẩn náu càng là toàn thân run run nước mắt dạt dào tâm đều nát.

Liên hệ đến Bức Vương sắc mặt trắng bệch, đôi mắt quốc bảo vòng đen, thân thể lung lay trong gió, còn có vết xanh ứ hình dạng khả nghi…

https://thuviensach.vn

Từ đây ‘đối tượng lí tưởng đỉnh Quang Minh’ ‘Hiền lành ôn nhu tình thâm nghĩa trọng’ Vi phu nhân, từ cấp cao đến cơ sở, đều hóa thành ác mộng không thể dời trong lòng chúng anh hùng.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 62

Tác Dụng Của Dấm Chua

Vi Nhất Tiếu bất hạnh khinh công rất tốt, luôn bị danh nghĩa ‘có thể chạy nhanh hơn nhiều người chạy’ phái xuống núi làm nhiệm vụ, cũng may đỉnh Quang Minh địa thế hiểm trở, cao thủ như vân, là chỗ an toàn nhất, hắn yên tâm để Lâm Nhất Tần lưu lại.

Dựa theo lý luận tiểu biệt thắng tân hôn, Bức vương mỗi lần đi công tác trở về đều phải bế quan vài ngày, sau đó mang một đôi mắt quốc bảo (gấu trúc) một mặt hạnh phúc xuất quan, trên người ngẫu nhiên còn sót lại chút dấu vết khả nghi. Trên đỉnh Quang Minh nhóm người một phen vì cúc hoa hắn rơi lệ đồng tình, lại không khỏi âm thầm hâm mộ hắn diễm phúc thật sâu.

Vi phu nhân hãn thê, lại có một tầng nghĩa khác chỉ hiểu mà không thể diễn đạt bằng lời.

(Lâm Tiểu TIên: này ta thật sự oan uổng, hắn bế quan nhưng lại nằm trên a, bề ngoài chính là có thể lừa người -_-)

Một ngày nọ, Bức Vương thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ giáo chủ giao cho, trên đường về mua vài ba thứ gì đó vượt quá thể trọng trở lại núi. Đồ ăn đặc sản các nơi, hoa quả tươi non, hương liệu gia vị, tạp thư tập tranh,

https://thuviensach.vn

pháo hoa,.. làm người ta hoa cả mắt, nhằm chiếm được nụ cười của nương tử.

Đám cấp dưới nhìn thủ trưởng lưng đeo cái sọt mặt đầy kích động một đường bay thẳng lên núi, đều cúi đầu nhịn cười không dám lên tiếng.

Nhưng độc thủ khuê phòng luôn cặp đôi cùng hồng hạnh xuất tường. Vi Nhất Tiếu vừa mới đến cửa nhà đã nghe một mùi hương vị đồ ăn, trong viện còn có tiếng một nam nhân trẻ tuổi bất mãn hô to:

“Lão tử không ăn rau! Đi một chuyến thật xa đến cọ cơm, ta muốn ăn thịt, muốn uống rượu! Ngươi làm thịt hầm, thịt dê nướng, thịt băm hấp tương tất cả mang hết lên đây! Thức ăn nấu hỏng không ăn, rượu nhạt không uống!”

Cọ cơm còn đòi thực đơn quá đáng như thể, quả là vô sỉ có một không hai.

Nữ chủ nhân quả nhiên nổi giận, một tiếng gõ nồi bang vang lên:

“Chu Điên ngươi có biết giá thị trường hay không! Nơi nau rau dưa còn khó mua hơn thịt! Ăn nhiêu thịt như vậy ngươi không sợ nóng trong người à!”

Chu Điên đắc ý dào dạt trả lời:

“Lão tử cơ bụng hữu lực, mỗi ngày thông sảng khoái, mới không sợ thượng hỏa táo bón ~~”

“Nôn…”

“Chu Điên đáng chết!”

“Lúc ăn cơm nói ba thứ này làm gì!”

https://thuviensach.vn

Thanh âm buồn nôn oán giận cùng tiếng gõ vang lên, gian phu trong viện sợ là có năm sáu người. Vi Nhất Tiếu nhếch miệng nở nụ cười. Ngũ Tán Nhân thật là chán sống rồi.

Lại nghe một thanh âm nôn nớt nhồm nhoàm vang lên, thanh âm thật là quen thuộc:

“Lâm tỷ tỷ, ngươi không chịu nổi tịch mịch liền lập gia đình như vậy, ta luôn nghĩ rằng ngươi coi trọng phụ thân, phải làm vợ kế của cha cơ. Đáng tiếc trù nghệ tốt này, ta cũng không có cách nào để ngày ngày được ăn.”

Vi Nhất Tiếu nháy mắt đen mặt. Ân Dã Vương thằng nhóc này nói chuyện lúc nào cũng khó nghe như vậy, khi nào thì chạy đến nhà hắn trên đỉnh Quang Minh quấy rối?

Trong viện, Lâm Tiểu Tiên cũng thật bất đắc dĩ, không biết hắn đây là đáng tiếc không có đồ ăn nàng làm, hay đáng tiếc bản thân không có mẹ kế tra tấn.

Bất Đắc cười hì hì nói:

“Dã Vương, cha ngươi Ưng Vương cùng Bức Vương luận giao là ngang hàng, ngươi sao có thể xưng phu nhân Bức Vương là tỷ tỷ, này không phải là loạn bối phận sao?”

Dã Vương một mặt đắc ý, rung đùi nói:

“Là Lâm tỷ tỷ chính nàng yêu cầu ta gọi như vậy, hòa thượng ngươi không hiểu lòng dạ đàn bà, ta cùng nàng đồng lứa, như vậy không phải có cơ hội liên hệ gian tình sao?”

Mọi người còn chưa kịp phản ứng lại quan hệ giữa bối phận và gian tình, Ân Dã Vương quay đầu liếc nhìn khiêu gợi với Lâm Tiểu Tiên:

https://thuviensach.vn

“Qua bốn năm nữa ta làm lễ trưởng thành, ngươi liền hồng hạnh xuất tường gả cho ta tốt lắm, ta nam tử hán khoan hồng độ lượng, không ghét bỏ ngươi tàn hoa bại liễu, người đẹp hết thời.”

Nghe thấy Ân Dã Vương ngụy biện dùng mấy thành ngữ mới học, Ngũ Tán Nhân ôm bụng cười sặc sụa, Lâm Tiểu Tiên nổi gân xanh:

“Cái gì tàn hoa! Cái gì bại liễu! Tiểu tử ngươi chán sống rồi muốn đi Tây Thiên cọ cơm phải không?”

Nàng đi một vòng gõ đầu hắn. Tay chưa hạ xuống, chỉ thấy đầu tường một hình bóng màu xanh vĩ đại mau lệ vô cùng mang theo tiểu tử mở mồm không nghĩ kia đem hắn ném ra ngoài tường.

Lâm Tiểu Tiên nhìn thấy người mới vào, nhất thời sắc mặt vui mừng, làm tư thế chuột bay nhảy lên ôm cổ, một loạt vấn đề nổ ra như pháo:

“Cuối cùng đã về rồi ~ khi nào thì lên núi? Có thuận lợi hay không? Có bị thương không? Ở ngoài ăn có ngon không?”

Vi Nhất Tiếu còn chưa kịp trả lời, Chu Điên đã đứng lên:

“Này, còn có người nhìn đó liền ấp ấp ôm ôm, thực không e lệ, bọn ta thật buồn nôn!”

Không hề có ý thức rằng bọn hắn vài người rảnh rỗi đến cọ cơm đã quấy rầy vợ chồng người ta gặp gỡ. Ân Dã Vương ở bên ngoài đem cửa đập rầm rầm: “Như thế nào như thế nào? Ta cũng muốn xem! ! !”

Một đoàn hỗn loạn qua đi, nam nữ chủ nhân cùng năm vị lớn một vị nhỏ sáu vị khách nhân không mời mà đến cuối cùng cùng nhau ngồi xuống ăn cơm. Căn cứ vào nguyên tắc không thể lãng phí lương thực mới được ở lại. Khi Vi Nhất Tiếu không ở nhà, nàng nhàn đến nhàm chán, lấy thái độ nghiên cứu xuống bếp tiêu khiển, mừng rỡ lấy người cọ cơm làm vật thí

https://thuviensach.vn

nghiệm, dù sao bọn họ ăn độc dược cũng không chết được. Thịt xào cà, đồ ăn viên, thịt khô cuốn sushi, đều là sản phẩm bạn học Tiểu Lâm thành công nghiên cứu.

Chẳng qua trừ Chu Điên, còn có Bất Đắc cùng Bành Oánh Ngọc hai cái đều là hòa thượng rượu thịt, đũa đến đũa đi như đao quang kiếm ảnh, chỉ có Lâm Nhất Tần không võ công bằng năng lực bản thân căn bản ăn không đủ no, toàn dựa vào Vi Nhất Tiếu đoạt được bỏ vào chén nàng.

Trương Trung luôn không tiếng tăm gì, nhấc đũa gắp thức ăn động tác nhìn như bình thường, nhưng lại âm thầm cản Chu Điên như hổ báo đang nhào vào bát thức ăn trước mặt Lâm Nhất Tần.

Cơm nước xong, hiền phu giúp nương tử thu dọn bát đũa, lại bị Tiểu Lâm ấn ngồi xuống:

“Đám người này không thể ăn không trả tiền, chàng đi chơi đoán số với bọn họ, ai thua giúp em rửa bát.”

Vi Nhất Tiếu thấy Ngũ Tán Nhân quả nhiên vui tươi hớn hở xắn tay áo đoán, xem ra là quy củ cũ, chỉ không biết bọn họ đã đem nhà mình thành căn tin bao lâu rồi.

Kết cục, Thiết Đạo Quan lại thua rồi. Chu Điên nói vận khí hắn quá kém, chơi mười lần có tám lần là hắn rửa bát. Trương Trung xem như không để ý, bưng bát đũa theo Lâm Nhất Tần vào phòng bếp, đồ nào đặt ở đâu xem chừng rất quen thuộc.

Lâm Nhất Tần thấp giọng nói:

“Ngày hôm qua không phải đã chỉ cho ngươi bí quyết sao, thế nào lại thua rồi? Mỗi lần đều hời cho đám Chu Điên.”

Trương Trung lắc đầu, cười nói:

https://thuviensach.vn

“Đại khái là ta rất ngu ngốc, bốn tên kia hay lười, liền tùy bọn họ thôi.”

Thoạt nhìn chính là hắn rất có hứng thú với việc bếp núc, xem ra là cố ý thua. Vi Nhất Tiếu đứng bên nghe xong cũng không lên tiếng.

Đơi cho mọi người ăn uống no đủ quẹt miệng ôm bủng ra khỏi nhà, chỉ còn lại hai người bọn họ, Vi Nhất Tiếu mới hỏi:

“Bọn họ thường đến?”

Tiểu Lâm gật đầu:

“Biết ta nhàm chán lại không có cách nào xuất môn, cố ý đến làm loạn cho vui.

Trương Trung lần trước mang đến sơn dương còn chưa ăn hết, đáng tiếc không có tủ lạnh, chỉ có thể nhờ hắn giúp tác ra treo lên làm thịt khô.”

Nơi này rất ít thịt, muốn có chỉ có thể bắt bò heo về tự bản thân rút xương. Mặc dù có người đúng hạn đưa tận cửa, nhưng Lâm Nhất Tần sao có thể vung đao xử lý thi thể động vật, loại nhiệm vụ này từ trước đến nay đều do Vi Nhất Tiếu hoàn thành, hắn không ở nhà đành tìm người khác hỗ trợ.

Lâm Tiểu Tiên thấy Vi Vi nhìn chằm chằm hai bình đồ chua dựng góc tường, cười hì hì nói:

“Đưa cho Trương Trung một vò, đau lòng?”

“Chỉ đưa mình hắn?”

“Chỉ có hắn ăn, bọn Bất Đắc Chu Điên đều ăn không được thứ vị này.”

“…”

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu trước nay không kiêng ăn, không có thứ gì đặc biệt thích.

Nhưng từ khi Lâm Nhất Tần móng tay dài trở lại lần đầu xuống bếp, hỏi hắn muốn ăn cái gì, hắn chỉ chọn đồ chua. Bởi vì Tiểu Lâm đã từng duy nhất mội lần làm đò chua, đều bị để lại sa mạc. Này ba bình đồ chua hiệu ái thê, hắn đều xem như bảo bối. Ý không hiện ra lời, nhưng trong tâm ai cũng hiểu.

Lâm Tiểu Tiên thấy Vi Nhất Tiếu vẫn không vui, vỗ vỗ vai hắn an ủi:

“Yên tâm, đưa cho Trương Trung chỉ là cải trắng nhạt, hai bình cải chua còn lại vẫn để cho chàng đó.”

Vô tình không chú ý, Tiểu Bạch trì độn không biết trung khuyển này là thích ăn dấm chua, mà không phải thích ăn chua.

Một hồi về nhà liền thấy lão bà Trương Trung đến Trương Trung đi, xen vào đó lại có sự kiện ‘giả mang thai’, hơn nữa xem loại dấu hiệu này, con dơi lập tức âm thầm tìm hiểu, biết được Thiết Đạo Quan nhân phẩm đoan chính, chưa từng có tiền sử quyến rũ lừa gạt phụ nữ.

Nhưng người từ nhỏ do chị dâu góa bụa nuôi lớn, đối với loại nữ tử mang danh xưng ‘tẩu tử’ (chị dâu) có một loại hảo cảm đặc biệt, luôn cùng bốn tên còn lại đi chung, mang danh là cọ cơm, thực chất lại là đến hỗ trợ chiếu cố.

Nghĩ lại một phen, con dơi nhất thời mồ hôi lạnh, địa phương an toàn nhất cũng là nơi nguy hiểm nhất, từ Tiêu Dao nhị tiên chiếm trái tim ngàn vạn thiếu nữ từ tám tuổi đến tám mươi tuổi, đến Tạ đại miêu tóc vàng hỗn huyết sang sảng lại thân thiết, Ân Thiên Chính thoát y hùng dũng, còn có Tiểu Ưng chưa dứt sữa như hổ rình mồi, đỉnh Quang Minh thế mà khắp nơi đều có đối tượng có thể xuất tường.

https://thuviensach.vn

Sống yên ổn nghĩ đền ngày gian nguy, Vi trung khuyển trong đầu mãnh liệt cảnh báo, lúc này đem công việc rút xương lột da linh tinh lúc hắn không ở nhà giao cho thủ hạ đáng tin cậy đã kết hôn, đã sớm quên ET nhà hắn lập chí đem thế giới vô sỉ hóa thành mục tiêu sinh tồn, trừ chính hắn, nào có nam phụ thật tinh mắt tồn tại nổi.

Ban đêm, Vi Nhất Tiếu ôm nương tử, cọ cọ hương thơm từ tóc mái tóc xoăn của nàng, thoạt nhìn như trong lòng có tâm sự, lại không nói ra. Lâm Tiểu Tiên nơi nào có nhẫn nại để đoán, trực tiếp hỏi thẳng. Vi Nhất Tiếu ánh mắt nhìn về người bên cạnh, ấp úng nửa ngày mới nhỏ giọng hỏi:

"…Nàng sao không búi tóc?"

"A?"

"Các huynh đệ hỏi ta…Nàng sao luôn để tóc kiểu cô nương…"

Ở rất nhiều vùng văn hóa, tóc phụ nữ đều được cho rằng có gợi cảm sức quyến rũ, đến nỗi từ khi kết hôn về sau, tóc đều phải bị che lấp đi, tránh khiến cho người khác có dục vọng.

Nữ tử cổ đại xuất giá xong liền đem tóc quấn thành các loại búi tóc. Bởi vậy chỉ có cô nương chưa kết hôn mới buông sơ mái tóc, nữ tử đã kết hôn tóc đều búi cao. Vi phu nhân đã kết hôn vẫn không quấn tóc, cũng bị xem như chuyện kì lạ.

Lâm Tiểu Tiên choáng váng:

"Còn tưởng rằng chuyện gì trọng đại, loại chuyện nhỏ nhặt này cũng đáng thảo luận, huynh đệ chàng thật bát quái."

Vi Nhất Tiếu tuy rằng thoạt nhìn cũng thật ngượng ngùng, nhưng đang kiên trì truy hỏi sự việc kĩ càng:

https://thuviensach.vn

“Vì sao?”

“…Bởi vì…bởi vì…Vì cái gì? Lão tử cũng không biết quấn tóc.”

Lâm Tiểu Tiên tuy đuối lí nhưng vẫn còn lộ ra sắc mặt vô sỉ vô tội, tết tóc chính là kiểu tóc phức tạp nhất nàng biết làm, làm gì biết quấn quấn, vấn vấn, thật phiền toái. Nhưng nhìn Vi Vi ánh mắt lộ ra nhiều điểm chờ mong, chỉ có thể không nề hà mà nói:

“Em không biết a, bằng không cũng không chỉ để một kiểu đầu thế này.”

“Ta đến thử xem.”

Vi Nhất Tiếu nóng lòng muốn thử, Lâm Tiểu Tiên nhớ tới hắn mười hạng toàn năng, nói không chừng thật có thể thành công, vì thế ngoan ngoãn ngồi trước gương cống hiến chải tóc.

Trương sưởng họa mi, Bức Vương vãn phát.

Chuyện tình thú nơi khuê phòng này thật đáng giá cho nhân sĩ ái thê khắp nơi truyền tụng học tập, chẳng qua…

Chẳng qua Vi Nhất Tiếu là nhân sĩ bản triều, đương nhiên biết tập tục xã hội như thế nào, kết hôn lâu như vậy, nào phải đợi có người hỏi mới thấy kiểu tóc nương tử nhà mình kì quái.

Gương đồng thau mơ hồ không rõ, bạn học Tiểu Lâm không nhìn thấy người nào đó đang ân cần chải tóc sau lưng cười đến vô cùng phúc hắc đắc ý.

Qua hai ngày, Vi Nhất Tiếu chính thức mời Ngũ Tán nhân đến nhà ăn cơm, thừa dịp Lâm Nhất Tần trong phòng bếp bận việc, đưa bọn họ vào nhà, cười hì hì nói:

https://thuviensach.vn

“Huynh đệ, ta thường xuyên xuất môn ở ngoài, ít nhiều nhờ các vị chiếu cố nội nhân, vài món thổ sản này không tỏ hết thành ý.”

Vi Nhất Tiếu chỉ còng người ngoài nói chuyện mới khách khách khí khí, người quen mặt tuyệt đối độc miệng mà lên. Hắn cùng Ngũ Tán nhân quan hệ trước nay rất thân, nào có từng nói qua khách khí âm dương quái khí bực này?

Năm người thấy hắn cười đến âm trầm, đều sau lưng lạnh cả người, chỉ sợ hắn lấy ra thạch tín thuốc nỗ, độc xà mãnh trùng. Chỉ thấy hắn lấy ra từng lọ một chậm rãi đặt lên bàn:

“Đây là dấm chua Giang Tô Trấn Giang, Sơn Tây giấm chua, Phúc Kiến Vĩnh Xuân giấm chua, Tứ Xuyên Bảo Ninh giấm chua, Liêu Ninh Khách Tả giấm chua, …”

Chu Điên thấy vị chua liền nhíu mày:

“Làm cái gì, thế nào đều là dấm chua?”

Lãnh Khiêm đánh hắn một chút, hướng Vi Nhất Tiếu gật gật đầu:

“Đã hiểu.”

Cầm hai bình dấm chua lôi kéo Chu Điên đang không hiểu làm sao đi mất rồi.

Vi Nhất Tiếu ánh mắt chuyển tới Bất Đắc cùng Bành Oánh Ngọc, hai hòa thượng vỗ vỗ ót:

“Vi huynh yên tâm, tiểu tăng đã hiểu.”

“Ha ha, tiểu tăng cũng hiểu.” too

Hai người mỗi người cầm một bình, cười hì hì dắt tay nhau đi ra cửa.

https://thuviensach.vn

Còn thừa lại Trương Trung, hắn vào cửa đã thấy Lâm Nhất Tần vấn kiểu tóc mới, trong lòng đã hiểu ba phần, lúc này há có thể không hiểu? Ngẩn người, lộ ra tia khổ sở, chắp tay mang dấm chua mà đi.

Lâm Nhất Tần bưng nồi thịt hầm nóng hầm hập đi ra, thấy trong viện rỗng tuếch, khách nhân một người cũng không có.

“Người đâu? Đều chạy đi đâu rồi?”

Vi Nhất Tiếu từ phòng đi ra, tiếp lấy nồi nóng trong tay nàng, một vẻ mặt nghiêm trang nghiêm túc trả lời:

“Bọn họ năm người có nhiệm vụ khẩn cấp, chúng ta ăn trước tốt lắm.”

Không biết Lãnh Khiêm trở về giải thích cho Chu Điên hàm nghĩa của dấm chua thế nào, dù sao Chu Điên vô cùng bất mãn với việc bị giảm bớt cơ hội cọ cơm, đêm đo liền viết một bộ câu đối thừa dịp tối dán ngoài cửa nhà Bức Vương.

Sáng hôm sau, ngoài cửa một đám người tụ tập vây xem thảo luận.

Vi Nhất Tiếu cùng Lâm Nhất Tần nghe âm thanh huyên náo ra cửa vừa thấy, nhất thời trán nổi gân xanh khóe miệng run rẩy, chỉ thấy ngoài cửa hai vế vĩ đại:

Vế trên: Lão bà như quần áo

Vế dưới: Huynh đệ như tay chân

Quần áo có thể đổi, tay chân không thể đứt.

Câu đối ám chỉ này nháy mắt thịnh hành khắp đỉnh Quang Minh, đáng thương chim truyền tin bị một đám giáo hữu hưng phấn không thôi sai bay đến bay đi loạn một đoàn, chuyện nhà Bức Vương quả thật kịch tính có thể so với phim nhiều tập.

https://thuviensach.vn

Dương giáo chủ ngày thường bát quái lại vô cùng không cho câu nói này là đúng, cho rằng đây là trần trụi phỉ báng cùng làm thấp đi những cống hiến và hy sinh của phụ nữ trong cuộc cách mạng trọng đại.

Vi Nhất Tiếu sắc mặt đen như đáy nồi, nâng tay muốn hủy diệt chứng cứ, lại đi tìm người viết tính sổ.

Lâm Nhất Tần lại không thèm để ý, hắc hắc một tiếng nhe răng cười:

“Đừng xé, lão tử cùng hắn đối, muốn cho hắn biết hoa nhi vì sao lại hồng.”

Sáng sớm hôm sau, đi bộ đến nhà Bức VƯơng, người người càng phát hiện phía dưới cấu đối thêm vài chữ, ý cũng hoàn toàn thay đổi:

Vế trên: Lão bà như quần áo, quần áo qua mùa đông

Vế dưới: Huynh đệ như tay chân, chẳng khác nào chân rết.

Biểu ngữ: Ai mặc quần áo ta, ta chặt tay chân người đó.

Đỉnh Quang Minh bởi vậy mà sôi trào.

Người thuộc nhóm đại nam tử chủ nghĩa cùng người thuộc nhóm thê khống hợp thành hai mặt trận bảo vệ nghiêm mật, biện luận công kích rầm trời. Sáng ý một khi kích phát lập tức rầm rộ, trong lúc nhất thời phong cách câu đối Vi gia thành trào lưu sôi nổi.

Dưới tình huống như vậy, hữu sử Phạm Diêu trưởng quản tác phong và kỷ luật cao nhất đỉnh Quang Minh đứng ngồi không yên, lập tức ban hành văn kiện Đảng lần thứ nnn, văn bản rõ ràng nhằm ngăn cản hành vi điên cuồng này.

Chẳng qua tổng CEO Đỉnh Thiên chính lề nổi tiếng của phái thê khống, lấy tư tưởng của hắn chỉ đạo, kết cục trận này hắn rất dễ đoán.

https://thuviensach.vn

Một ngày này, Nhật báo đỉnh Quang Minh ban hành số đặc biệt:

“Câu đối! Câu đối! Câu đối! Vi phu nhân hành động! Vi phu nhân hành động! Vi phu nhân vĩ đại! Nàng kế thừa truyền thống lịch sử vinh quang của phái thê khống đỉnh Quang Minh! Giờ khắc này nàng không chỉ có một mình! Vi phu nhân vĩ đại vạn tuế! Nhóm heo đất đại nam tử chủ nghĩa mau cút đi.!”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 63

Kí Sự Báo Thù Của Et

Vài ngày sau, đầu sỏ Chu Điên gây ra chuyện câu đối thảm bại, bị Bức Vương kêu đi ra ngoài ‘Một mình nói chuyện’, được một đôi mắt bầm cùng mất hai cái răng…lại ngông nghênh đi Vi gia cọ cơm như cũ, lại vì đã gãy mất răng nanh hùng hồn đầy lí lẽ đòi ăn thức ăn nấu mềm nhừ.

Lâm Nhất Tần một mặt oán giận Chu mỗ da mặt dày, đồng thời cũng tiếp tục vui mừng lấy hắn làm vật thí nghiệm đồ ăn mới. Lâm Nhất Tần với yêu náo nhiệt, nay lại bị bắt ở sân nhỏ đi lại, buồn rầu trên núi thanh lãnh tịch mịch, Vi Nhất Tiếu cũng dần dần cam chịu các huynh đệ tốt ‘cổ động’ như thế.

Đông đi xuân đến, đỉnh Quang Minh thân cao thật cao rốt cục cũng có một chút dấu hiệu chuyển ấm. Dương đại giáo chủ không chịu ngồi yên nhìn xuân về hoa nở, nhiệt huyết bắt đầu sôi trào hừng hực, nghĩ ra chủ ý tổ chức đại hội thể dục thể thao mùa xuân. Hắn tử trước tới nay đều thuộc phái hành động, lập tức nhấc ngự bút, viết một phong thư phái người giao chu Tả Hữu nhị sứ.

Thư kí Phạm Diêu cùng tổng giám tài vụ Dương Tiêu nhận được tin này, trịnh trọng mở ra xem một lần, huyệt thái dương lập tức không ngừng giật thình thịch.

https://thuviensach.vn

Trên thư chỉ có một câu nói:

"Đầu tháng tư đại hội luận võ không được xuất hiện tử vong trọng thương, các khác hai người cứ tự liệu mà làm."

Bên trên bàn chuyện, bên dưới chạy gãy chân.

Dương đại giáo chủ luôn tâm huyết dâng trào, những mỗi lần đều phủi tay ngồi nhìn. Công tác chuẩn bị, chi tiêu, điều động nhân sự, chuẩn bị sân, quy chế, mua phần thưởng, các loại việc vặt hắn mặc kệ, lấy mĩ danh tôn trọng quyền tự chủ hành động của nhị sứ.

Điều này khiến Tả Hữu nhị sứ thường thường có loại khuynh hướng bạo lực, muốn nhảy lên hung hăng đi quật giáo chủ đại nhân. Nhưng nghĩ thì nghĩ vậy chứ võ công cùng mồm mép không bằng người, đến lúc đó người nào đó lại mang danh tăng sự đoàn kết giáo hữu, xúc tiến ý thức cạnh tranh, tạo không khí luyện công sinh động làm ngụy trang, hơn nữa ánh mắt sáng ngời hữu thần mở to vô tội nhìn chằm chằm, hai người họ vô pháp ứng đối, chỉ có thể nín lửa giận mà bắt tay vào làm trù bị.

Loại đại hội luận võ này Minh Giáo cũng làm qua vài lần, hình thức cũng quen thuộc, đơn giản là:

1. Đấu loại trực tiếp, phát hiện tiềm lực của người mới.

2. Đưa 8 người mới mạnh nhất cùng cao thủ mầm mống tiến vào chung kết.

3. Quyết đấu, chọn ra người mới mạnh nhất, nhanh nhất, tốt nhất, được nhiều phiếu bầu nhất, người tham dự trận chung kết ai ai cũng đều có thưởng.

4. Cuối cùng Dương đại giáo chủ đến biểu diễn, nên khen ngợi thì khen ngợi, người nên đề bạt thì đề bạt, mọi người hoan hỉ viên mãn chấm dứt.

https://thuviensach.vn

Có thể nói so với đại hội thể dục thể thao ở các cơ quan đoàn thể hiện nay không khác nhiều lắm. Tả Hữu nhị sứ là loại thông minh bậc nào, sao có thể làm dao động đoàn kết trong giáo. Bởi vậy lịch thi đấu tác giả không lại lắm lời, chỉ có thể nói trong đó mãnh liệt kịch liệt ám chiến.

Lại nói chuyện này vẫn do Dương Tiêu gợi lên.

Nhớ năm đó Dương Tiêu vừa nhược quán (trưởng thành) liền nhập giáo, võ công lại siêu phàm thoát tục, được giáo chủ coi trọng. Đại hội luận võ lần thứ nhất, có vị hồng nhan tri kỉ vì Dương Tiêu mà cặm cụi thêu áo choàng.

Ngày luận võ đó, tả sứ thân hình phiêu dật, áo bào trắng như tuyết, tuấn dật không gì sánh nổi, cổ tay áo mang hoa văn ánh lửa rực rỡ, tổn thương mắt người, nổi bật khí chất lãnh liệt tà mị không sót một thứ gì.

Từ đây diễm danh tả sứ lan xa, đến khi Phạm Diêu nhập giáo, liền thành hai vị đại mĩ nam tử song song tại Minh giáo. Từ đó về sau mỗi lần luận võ, mặc áo choàng trắng thêu hình đầy cá tính đã thành lệ thường.

Nữ giáo hữu không cần nói, nam nhân độc thân không bạn gái không thê tử nếu không muốn bại lộ sự thật đáng thương bản thân không có người yêu, liền đi cầu xin a di nãi nãi cùng nữ giáo hữu hỗ trợ.

Hồng nhan tri kỉ cùng đám chị em phụ nữ không ra khỏi nhà liền được cơ hội sử dụng hết các chiêu thức tuyệt học cả đời, vừa làm sao không mất bản sắc áo bào trắng, lại vừa muốn thần kì lộ ra hình thêu cá tính, đem tay nghề may vá phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, thề muốn chứng tỏ bản thân.

Bởi vậy ngoài sáng là đám nam nhân luận võ công, trong tối lại là các nữ nhân công khai tỷ thí thịnh yến. Thông báo vừa được phát ra, đỉnh Quang Minh vô luận nam nữ lập tức hưng phấn nhiệt huyết sôi trào, ai luyện võ tích cực luyện võ, ai may vá tiếp tục may vá, trong lúc nhất thời người người tấp nập, quả nhiên là náo

https://thuviensach.vn

nhiệt phi phàm.

So với người khác đang bận rộn, Lâm Nhất Tần biết được nguyên nhân sâu xa của trận đấu này, lại bị kinh ngốc ngay lập tức nửa ngày không làm nổi việc gì.

Vi phu nhân có tiếng hiền lành, nhàn ở nhà cái gì cũng không biết.

Ngẫu nhiên làm cơm cũng coi là được, bắt Lâm Tiểu Tiên xỏ kim may vá, đem đường may xiêu xiêu vẹo vẹo như rết tản bộ, còn không bằng tay nghề của Vi Nhất Tiếu – huống gì nói đến kĩ thuật cao cấp của nữ công – thêu? Bạn học Tiểu Lâm khóc không ra nước mắt, vì không để Vi Nhất Tiếu dọa người trước mặt mọi người, chỉ có thể lâm trận mới mài gươm, cầm vải lẻ khăn tay luyện may may vá vá.

Một ngày nọ Tạ Tốn trở lại núi, tìm Lâm Vi hai người nói chuyện phiếm, vừa vặn gặp Chu Điên tới cọ cơm, vì thế kết bạn đến Vi gia. Vừa vào cửa, liền thấy Lâm Nhất Tần nhăn mày khóe miệng căng thẳng, tay gắt gao cầm kim châm, đâm tới vải bố như thấy kẻ thù, đâm chọc không ngừng. Tạ Tốn sửng sốt, lập tức cười nhe ra một hàm răng trắng:

“Tiểu Lâm tử, Vi huynh đệ làm sao đắc tội ngươi, khiến ngươi trút giận lên vải bố như muốn đâm hắn vậy?”

Chu Điên lắc đầu, lộ ra bộ dáng hiểu rõ mười phần nói:

“Sư vương hiểu biết nông cạn thôi, nàng hầm thịt cho bao nhiêu gia vị, lên giường nằm bấy nhiêu hương vị đó đều tuôn ra thôi.”

Lâm Nhất Tần rút rút khóe miệng, đem khăn tay sống chết giấu sau lưng, quyết định một tháng không hầm thịt cho Chu Điên ăn.

“Áo choàng luận võ các ngươi đã chuẩn bị tốt?”

https://thuviensach.vn

Tạ đại miêu gật đầu, vui rạo rực lấy ra áo bào trắng trong gói đồ, chỉ thấy trên ngực thêu một đầu sư tử hoàng kim uy vũ sinh động, lông mao phảng phất ánh lên sắc lửa, tôn lên mái tóc vàng rực của Tạ Tốn.

“Gửi tin về nhà, không đến nửa tháng nàng liền nhờ người gửi cho ta.”

Lâm Nhất Tần nhắm mắt hít một hơi thật sâu. Lão công hàng năm không ở nhà, lại còn phải thay hắn thêu đồ bỏ này nọ, Tạ gia nương tử mới thật là hiền lành.

Lâm Tiểu Tiên quyết định so dưới không thể so trên, hướng đến nam thừa vạn năng không ai hỏi đến để tìm điểm an ủi tâm lý. Vì thế tà tâm không dứt hỏi Chu Điên: “Ngươi đâu?”

“Sớm có. Mặt lạnh cũng vừa làm xong. Đều lâu như vậy, con dơi nhà ngươi còn không chuẩn bị tốt đi?”

Ngay cả Lãnh Khiêm đều vạn năng như thế. Lâm Tiểu Tiên chống cằm, nản lòng vạn phần.

Tạ Tốn giờ mới phản ứng lại, thấy Tiểu Lâm châm vá cái gì, Chu Điên không để ý nàng nhảy lên nhảy xuống phản đối, đoạt lấy khăn tay thưởng thức tài năng của Vi phu nhân.

Tạ Tốn đối với tác phẩm hiện đại này phỏng đoán nửa ngày, không đành lòng khiến nàng thương tâm, chần chờ an ủi nói:

“Này ong vò vẽ (?) … Thêu cũng rất tốt, chính là … cánh có điểm hơi lớn.”

Chu Điên reo lên: “Mới không phải ong vò vẽ, ngươi xem, hai lỗ tai to này, khẳng định là đầu heo.”

Lâm Tiểu Tiên rơi vào trạng thái héo hon ORZ, không thể ngẩng đầu.

https://thuviensach.vn

Logo con dơi thoạt nhìn giống đầu heo, thanh dực bức vương muốn đổi thành thanh nhĩ trư vương. Nàng cuối cùng cũng hiểu tại sao có người đem bức tranh quả táo nhầm thành mông, thêm uyên ương nhìn thành chim cánh cụt.

Lối vẽ tỉ mỉ không thành, đổi thành phóng khoáng như thác từ trên núi xuống chắc được đi. Lâm Tiểu Tiên ôm mộng tưởng, chong đèn thức đêm thêu khăn tay hình đỉnh Quang Minh.

Vi Nhất Tiếu đau lòng nàng đâm phải tay mờ cả mắt, hạ quyết tâm mặc kệ thêu ra cái gì đều phải khen, chấm dứt trận chiến đấu hao tâm khổ sức này. Nhưng Lâm Nhất Tần sắc mặt ảm đạm, sống chết không chịu giao ra tác phẩm lần này.

Ở giữa một tòa núi cao, hai bên hai quả núi thấp, dưới chân núi một đám cỏ dại … thoạt nhìn … rất giống … (Không biết gì cả, không hiểu gì, ai còn thuần khiết không nắm rõ xin trở về mở sách sinh học ra nhìn – p/s: đây là lời tác giả, không phải lời của editor đâu).

Loại đồ thêu hạ lưu đáng khinh đến cực điểm này, ngay cả vô sỉ ngoài hành tinh cũng không dám thêu trên quần áo của lão công a … Bậc kĩ thuật kinh vì thiên nhân, Lâm Nhất Tần tự nhiên không muốn lấy ra độc hại tầm mắt người khác, muốn xin người khác giúp đỡ, Vi Nhất Tiếu cũng không muốn mặc quần áo người khác thêu.

Vì thế luận võ đại hội tháng tư năm đó, lúc tranh đấu tài thêu may, Bức Vương chỉ mặc áo bào trắng trong thuần khiết. Tuy rằng khí chất nổi bật, lấy ưu thế tuyệt đối có thể giành giải quán quân, lại bị nhật báo đỉnh Quang Minh bầu thành ăn mặc kém cói nhất (trao giải thưởng kém cỏi nhất cho lão bà).

Thù cũ hận mới tràn ngập trong lòng, Lâm Tiểu Tiên đứng nhìn giải thưởng mặc tốt nhất, nhân khí cao nhất Dương Tả sứ, cười đến một mặt dữ

https://thuviensach.vn

tợn.

Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn. Để ngươi đắc tội một nữ tử dung hợp giữa tiểu nhân, nữ xuyên qua, ET, gien hỗn hợp các loài sinh vật, tin chúa Jesus hay cúng bái Bồ Tát đều không cứu được vận mệnh bi thảm tương lai của ngươi.

A men.

--- --- ---

Công nguyên tháng 4 năm 1322, một đem nào đó, trăng sáng sao thưa, bình tĩnh như thường. Tiểu đội tuần tra đỉnh Quang Minh theo lẽ thường xuất phát làm nhiệm vụ, căn cứ vào điều lệ công tác ‘Không có địch nhân cũng phải cẩn thận vật dễ cháy’, nhất nhất tuần tra từng nơi một trên núi.

Vòng qua nhà Vi Bức vương ‘trong có vợ chồng ân ái, nửa đêm không được tới gần quá mười trượng’, kinh hồn táng đảm xuyên qua nhà Tạ Sư vương thích ở nhà luyện sư tử hống, rửa mặt trong ôn tuyền nhà trúc nhỏ của Ưng Vương không một bóng người, đước đến ngoài sân nơi Dương tả sứ ở.

Đột nhiên, trong đình viện tối đen mơ hồ có tiếng người. Dương Tiêu một người sống một mình, người hầu đều không được ở viện này, nghe nói mấy ngày nay hắn ra ngoài làm việc chung không ở trên núi, là kẻ nào ăn tim gấu mật hổ dám trộm đồ cả tả sứ?

Tiểu đội tuần tra không dám xông vào, đang muốn mở miệng quát hỏi, nhưng cẩn thận vừa nghe thanh âm này, lại một đầu đầy mồ hôi lạnh nhất tề ngậm miệng. Bởi vì đây là đoạn đối thoại giữa hai nam nhân, nội dung đoạn trích như sau:

“Van cầu ngươi, đừng dùng ánh mắt lãnh liệt như vậy khiến ta mê muội, đừng dùng lời lẽ tàn nhẫn khiến ta nhận hết khổ hình, đừng dùng thân mình

https://thuviensach.vn

này khiến ta động tình… Thứ (thanh âm kéo nát quần áo)”

“Ngươi! Ngươi hỗn đàn này! Cầm thú! Buông ta ra!”

“Đừng kêu, không ai nghe thấy. (tiếng hôn kịch liệt)”

“Ngô … Buông ra… Đừng…”

“Ngươi này tiểu yêu tinh triền người, ta nên bắt ngươi làm sao bây giờ? Xem, thân thể của người thành thực hơn miệng ngươi nhiều…”

“Không cần…Không! Đừng chạm vào nơi đó! Ân…”

“Không cần chịu đựng, muốn kêu liền kêu, ngươi làm ta muốn hòa tan…”

“Đừng…A ~ a~~…”

Nếu nói hai nam nhân có loại đối thoại này còn chưa đủ tuyên truyền, nếu nói loại sự tình này phát sinh trong viện tả sứ, trong đó một thanh âm rõ ràng chính là tả sứ cũng không đủ làm người nghe kinh sợ, như vậy, đồng loạt khiến người ta khó có thể tin chính là:

Tả sứ cư nhiên là cái ở phía dưới.

Tiểu đội tuần tra đầu đầy hắc tuyến, quần áo đẫm mồ hôi, ngưng thở nhẹ tay nhẹ chân rời đi, trừ bỏ khiếp sợ, còn lại chỉ là phù du.

Ngày hôm sau … Ngày thứ ba … Ngày thứ tư…

Mỗi đêm, trong viện tả sứ sẽ truyền ra thanh âm cấm kị, từ cưỡng gian, đến bức gian, dụ gian đến hợp gian… Tả sứ đại nhân cư nhiên không hề ngoại lệ làm phía dưới.

https://thuviensach.vn

Thời đại này, thói quen luyến đồng (tính) cũng coi như hút thuốc nghiện rượu gì đó thôi, không tính kinh hãi thế tục. Nhưng tựa như sói ăn dê là bình thường, dê ăn sói mới là kì lạ, đè người cùng bị người đè tuyệt đối là hai loại khái niệm khác nhau. Anh minh thần võ võ công trác tuyệt, tuyệt đối không cho kẻ nào dễ nhìn cư nhiên ở dưới, đây so với phim Sắc giới càng mạnh bạo hơn.

Đợi đến nửa đêm thanh âm trên giường dừng hẳn, chủ nhân thật sự trở lại núi, Dương tả sứ tin đồn đã lan khắp toàn bộ đỉnh Quang Minh.

Đối với một kẻ chưa từng có người dám chọc đến hắn, lạc thú lớn nhất của người khác chính là xem hắn trợn to đôi mắt đẹp không thể tin, khiếp sợ lại tự sinh ra một loại uy nghiêm lạnh thấu xương, như một loại khí chất hoàn mĩ sụp xuống vỡ tan.

Chúng ta không có cách phỏng đoán tâm tình Dương Tiêu khi nghe tin đồn, chỉ biết khó chặn được miệng người điều tiếng. Vô luận hắn điều tra cẩn thận thế nào, cũng không tìm ra người hạ độc thủ phía sau.

Lâm Tiểu Tiên đã đánh mất đạo cụ sở hữu khi xuyên qua, nàng căn bản cùng người thường không khác gì. Nhưng người ngoài hành tinh vô sỉ dù sao cũng còn một pháp bảo hiếm có: chiếc nhẫn chưởng môn có vô số kịch đam mĩ truyền thanh.

Chết tử tế không xong, trong đó bộ kịch truyền thanh có độ H cao, vị chịu thụ kia thanh âm cùng Dương Tiêu cực kì tương tự.

Chiếc nhẫn trải qua trăm năm vẫn hoạt động như thường, đương nhiên là có đồng hồ hẹn thời gian, công năng hoạt động từ xa.

Về phần vì sao tiểu đội tuần tra có thể nghe hiểu kịch truyền thanh, ở thời đại chủ nhân Tiêu La Lị, drama tiếng Trung đã sớm thay thế được hành ngoại nhập, cung cấp cho vô số sói đam mĩ chảy nước miếng không biết Nhật ngữ thỏa yêu cầu. Mà chuyện OOXX này, vô luận mấy trăm năm

https://thuviensach.vn

trước sau gì cũng bất quá vài câu không muốn không muốn rồi ừ ừ a a mà thôi.

Lâm Nhất Tần thừa dịp Dương Tiêu ra ngoài làm việc chung, chỉnh thời gian hẹn giờ, buộc chiếc nhẫn vào sợi tơ ném vào trong viện của hắn. Đợi cho cái gì nên truyền đều truyền đi, mới làm bộ đi ngang qua, dường như không có việc gì âm thầm thu hồi chứng cứ phạm tội.

Hết thảy đều phát sinh giữa ban ngày, khôn khéo như Dương Tiêu cũng tuyệt đối không thể tưởng được thiên hạ cư nhiên có giống kì vật hãm hại người thủ đoạn đê tiện thế.

Sự kiện tiếng kêu trên giường quỷ dị vô cùng, Vi Nhất Tiếu mặc dù trong lòng nghi hoặc, nhưng Lâm Tiểu Tiên thề thốt phủ nhận, hắn chỉ có thể tiếp tục nghi hoặc. Một trong tứ đại kì án đỉnh Quang Minh cứ như vậy trở thành bí ẩn thiên cổ.

Từ dạo ấy, uy tín tả sứ đại nhân không còn tồn tại nữa, hơn nữa tính tình hắn kiêu ngạo lạnh bạc, mọi người đều không còn phục hắn quản thúc.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 64

Mỹ Nữ Ba Tư

Mùa hè công nguyên năm 1322, trên đỉnh Quang Minh đã xảy ra một sự kiện lớn đáng giá kỉ niệm.

Hai mươi tám tháng sáu, đại thử. Trên đỉnh Quang Minh đột nhiên xuất hiện ba người Hồ đến từ Ba Tư, cầm trong tay thư giáo chủ Ba Tư tổng giáo viết, yết kiến Dương giáo chủ. Dương Đỉnh Thiên cùng các vị cấp cao trịnh trọng nghênh đón.

Thư này viết: Tổng giáo Ba Tư có một vị cấp cao là Hoa Kiều lấy một nữ tử Ba Tư làm vợ, hắn một năm trước đã qua đời, lúc sắp chết tâm niệm cố thổ, di mệnh muốn nữ nhi trở về Trung Hoa. Tổng giáo chủ tôn trọng ý nguyện này, sai người đưa nữ nhi hắn đến đỉnh Quang Minh, nhờ Minh Giáo trung thổ thiện tâm đối đãi vân vân…

Đối đãi Hoa Kiều mồ côi, tổ quốc trước nay đều mở rộng vòng tay. Dương Đỉnh Thiên đương nhiên không nói hai lời liền đáp ứng, mời Hoa Kiều lên núi. Bởi vì nàng là thiếu nữ không đến hai mươi tuổi, chưa thành hôn nên trừ các vị giống đực cấp cao, Dương giáo chủ còn mời cả bản thân phu nhân cùng Vi phu nhân nghênh dđón, trước sau như một biểu hiện sự quan tâm ấm áp đối với nữ đồng bào.

https://thuviensach.vn

Còn chưa gặp mặt, Lâm Nhất Tần liền đoán được vị thiếu nữ thể hiện tình hữu nghị giữa hai nước Trung – Ba Tư, được tổ quốc nhiệt liệt hoan nghênh, đại khái chính là người có nhan sắc cao nhất trong trò chơi, Tử Sam Long Vương tương lai – Đại Ỷ Ty. Xuyên đến thế giới võ hiệp không gặp võ lâm đệ nhất mỹ nữ, tuyệt đối không khác gì đến Ai Cập không xem kim tự tháp, coi như đến không một chuyến.

Vẻ ngoài của Đại Ỷ Ty, trong nguyên tác được miêu tả qua cảm quan của những người đến xem: "Mũi cao, da trắng như tuyết, khóe thu ba lưu tuệ… Thiếu nữ vừa bước chân vào sảnh đường, lập tức căn phòng bừng sáng, thấy nàng xinh đẹp tuyệt trần không ai sánh kịp.

Khi nàng uyển chuyển phục xuống vái chào Dương Giáo Chủ, trong sảnh đường tả hữu Quang Minh Sứ Giả, ba pháp vương, Ngũ Tản Nhân, Ngũ Hành Kỳ sứ không ai là không chấn động?.

Lâm Nhất Tần qua truyền thông đã gặp vô số diễn viên, người mẫu, hỗn huyết tiểu mỹ nhân kết hợp đông tây ưu điểm cũng chỉ đến độ như Maggie Q.

Tưởng những người nay chưa thấy qua mỹ nữ da trắng, hắn là không đến mức như Menfuisu nhìn thấy Carol lửa tình cuồn cuộn kinh diễm chứ (chi tiết cụ thể xin xem truyện tranh máu lửa Cô gái Sông Nile – Nữ hoàng Ai Cập).

Thực không biết Đại Ỷ Ty khuynh quốc khuynh thành cỡ nào, núi băng cho tiền không đổi sắc ra sao lại khiến anh hùng hào kiệt đồng thời sửng sốt.

Đại Ỷ Ty mang khuôn mặt hoàn mĩ của mỹ nữ Ba Tư, khí chất băng tuyết của Nicole Kidman, dung hòa giữa thiếu nữ thanh thuần và thục nữ gợi cảm… Một loại mỹ nữ đặc thù tuyệt thế như vậy, cam đoan mở phần

https://thuviensach.vn

đầu của các bộ tiểu thuyết, đọc qua phần giới thiệu về nữ chính, đảm bảo có thể nhìn được một rổ to toàn mĩ nữ.

Nhưng sự thật lại làm người ta ngây người trong gió hỗn độn, trợn mắt há hốc mồm, khó có thể dời tầm mắt… là ba vòng chuẩn kinh người như siêu mẫu.

Đại Ỷ Ty mới đến vùng Trung Nguyên, vẫn mặc trang phục truyền thống mùa hạ ở Ba Tư. Vải mỏng thấp thoáng ôm lấy cổ trắng nõn nà phủ dài xuống dưới lộ ra ba đào mãnh liệt, thắt lưng bằng da rắn trắng tuyết ôm gọn vòng eo mảnh khảnh, dưới lớp sa mỏng mông lung lại càng nổi bật thướt tha. Ngoài dáng người mẫu 175cm, đùi đẹp gợi cảm là mê hoặc trí mạng hạng nhất so với mĩ nhân Trung Nguyên.

Lâm Tiểu Tiên chảy nước miếng gắt gao nhìn thẳng bộ ngực ngạo thế (ít nhất) 34F của Đại Ỷ Ty, nghê được một loại hương vị tuyệt đối bá đạo nồng nhiệt trong không khí trong phạm vi mười trượng. Nga, này đương nhiên không phải mùi hôi nách hay nước hoa, loại hương vị này tên là --- nội tiết tố giống cái.

Quốc gia của ta khi khai quật pho tượng nữ từ thời đại đá mới, quả thật là mông to ngực nở. Nhưng từ khi có chữ viết trở đi, ngực liền biến thành thứ riêng tư, ít được tư liệu khác miêu tả đề cập.

Mặc dù ‘Lạc Thần phú’ miêu tả hoa lệ, làn da, gáy, răng nanh, lông mi, ánh mắt đều viết hết, nhưng ngực và mông thì keo kiệt một chữ cũng không nhắc đến.

Chịu ảnh hưởng của truyền thống như thế, Kim lão cũng chưa từng đề cập đến vấn đề ba vòng trong các tác phẩm.

Trong niên đại bảo thủ như vậy, dáng người cùng trang phục gợi cảm kinh hãi thế tục, sẽ bại lộ bao nhiêu cảnh đẹp từ trước nay chưa từng gặp?

https://thuviensach.vn

Đương nhiên sẽ làm ánh mắt nam nhân như chịu sét đánh, trợn mắt há hốc mồm.

Ở trong giới động vật, nội tiết tố giống cái sẽ làm đồng loại giống đực như si như cuồng, vì muốn lấy ưu ái, lấy tính mạng đem dâng ra cũng tuyệt không chần chờ.

Khuynh quốc lại khuynh thần, tất cả đều ở nội tiết tố. May thay chúng anh hùng đã tiến hóa thành động vật linh trưởng cấp cao nhất, nỗ lực tự kiềm chế mới không xuất hiện tình trạng run tay đánh đổ nước trà làm vỡ ly, ngăn chặn những hành vi vô lễ.

Còn chưa lấy được phong hào Long Vương, Đại Ỷ Ty tuyệt kĩ nội tiết tố lan tỏa mười trượng đã đoan trang ngạo nghễ phát huy.

Mặc kệ đã kết hôn hay chưa, cũng không tránh khỏi xem nhiều vài lần. Vi Nhất Tiếu thị lực cùng tính hướng đều bình thường, ngay cả trung khuyển cũng không thể ngoại lệ. Chỉ có thể cho châu quan phóng hỏa, không cho dân chúng đốt đèn.

Lâm Tiểu Tiên lau sạch nước miếng, dùng tay vươn ra thắt lưng hắn hung hăng nhéo một phen, Bức Vương lập tức tỉnh ngộ, ngồi ngay ngắn thu ánh nhìn, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm.

Một khoảng lặng trôi đi, ngoại trừ Phạm hữu sứ còn đang xuất thần, mọi người đã miễn cưỡng khôi phục thái độ bình thường.

Dương Đỉnh Thiên chần chờ suy nghĩ, họa thủy như thế, đối với đỉnh Quang Minh tỉ lệ nam nữ hoàn toàn mất cân đối này mà nói, tuyệt đối là họa không phải là phúc. Nhưng nước đổ khó hốt, giáo chủ miệng vàng lời ngọc đã dáp ứng, chỉ có thể tiếp thu vô điều kiện.

Nhìn ba vị sứ giả Ba Tư thần sắc đắc ý, Dương Đỉnh Thiên tức giận nghĩ thầm: tổng giáo các ngươi có tươi đẹp mĩ nữ, chẳng lẽ chúng ta nơi

https://thuviensach.vn

này không có cực phẩm soái ca?

Sau lại nổi hứng muốn liên hôn --- Hỉ Thước hội được thành lập, ngay lúc giáo chủ đại nhân tranh đấu nội tâm lại chợt nghĩ ra.

Đại Ỷ Ty lần đầu thể hiện thái độ, liền lập tức đạt được ngai vàng thần tượng ở đỉnh quang Minh, vị diễm nữ Ba Tư từ đây ở lại tổng đàn. Đêm đó nghị luận ồn ào khó nhịn của đám bát quái tạm thời không đề cập tới, chúng ta chỉ đền cập đến Bức Vương phạm vào điểm sai lầm nho nhỏ.

Mỹ nữ như thế, ngay cả Lâm Nhất Tần cùng giới tính cũng không nhịn được nhìn ngó vài lần, sao có thể trách cứ Vi Nhất Tiếu xem nhiều hơn hai mắt. Nhưng đê dài ngàn dặm bị hủy bởi một lỗ hổng nhỏ, Vi phu nhân quyết định xử lý nghiêm túc, đi thẳng vào vấn đề.

Bạn học Vi Nhất Tiếu tinh khiết lương thiện, tự giác không thẹn với lương tâm, cũng không đem việc này để trong lòng. Chẳng phải biết lưới pháp luật tuy thưa, nhưng khó lọt; nhà có hãn thê, không thể hiền. Đêm đó hoan nghênh yến hội đã xong, hai người về nhà rửa mặt, Lâm Nhất Tần liền lén lút trốn đi.

Người này trước nay thình lình bất ngờ quỷ dị khó lường, Vi Nhất Tiếu cũng không để ý, khoanh chân ngồi trên giường như cũ, khi tụ đan điền, vận khí tuần hoàn ba lần. Luyện xong thu công, cửa phòng ngủ vang lên hai tiếng đang đang nhỏ, nghe tiếng bước chân bên ngoài rõ ràng chính là nương tử nhà mình. Trung khuyển tinh khiết nhận thấy có điểm kỳ quái, không biết tại sao nàng lại gõ cửa.

‘Chi nha’ một tiếng cửa mở, nhìn rõ trang phục rõ ràng của người nào đó xong, Vi Vi lảo đảo cơ hồ muồn ngã xuống giường, xém nữa tẩu hỏa nhập ma hộc máu bỏ mình.

Chỉ thấy Lâm Tiểu Tiên từ trên xuống dưới chỉ khoác hai lớp sa mỏng, thoạt nhìn tuyệt không khác với tiên nữ bay lên trời trên bức họa ở Đôn

https://thuviensach.vn

Hoàng, đinh đinh đang đang ~~ đinh đang, điệu múa bụng uyển chuyển tiến vào.

32C tuy rằng kém 34H không phải một hai đồng, nhưng dù sao cảnh đẹp nhà khác như phù vân, vẫn là lão bà nhà mình tốt. Bức Vương hoảng không đường trốn, chạy đên nấp sau ghế dựa, sắc mặt không khác gì say rượu.

“Ân hừ ~~ Vi Vi, chàng thích kiểu này liền nói sớm thôi ~~ em cũng thích sắm vai nhân vật nga ~~”

Vi Nhất Tiếu căn bản không dám đáp lời, trộm ngắm khe cửa khung cửa sổ nhằm nghiên cứu đường đào vong, Lâm Tiểu Tiên ánh mắt nhíu lại, cười cười run rẩy hết cả người:

“Dám chạy? Có tin rằng lão tử liền mặc như vậy ở đỉnh Quang Minh lượn một vòng tìm chàng không? Dù sao mùa hè mát mẻ không sợ cảm mạo.”

Lo lắng đến nhân phẩm của ET vô sỉ, khả năng xảy ra này không hề nhỏ, Vi Nhất Tiếu lại không dám chạy.

Có người lấy oán trả ơn, cố ý lấy làn da trắng nõn cùng đường cong lả lướt đến mê hoặc, hiền phu đáng thương bị băng hỏa lưỡng trọng thiên đay khổ dày vò.

Nửa năm khổ tâm chăn nuôi mới khôi phục như lục ban đầu, hiện thời trái lại biến thành vũ khí phá hủy lí trí lớn nhất. Vi Nhất Tiếu cắn răng phun ra một câu nói, thanh âm đã nhẫn nại đến cực điểm, gần như rên rỉ:

“…Đừng như vậy, ta không phải cố ý.”

“Có thể hiểu được, nam nhân thôi. Vì thế em đến thỏa mãn chàng, có thể hợp pháp hóa ảo tưởng nha ~”

https://thuviensach.vn

“Ta không ảo…”

“Giải thích chình là che dấu, che dấu chính là sự thật! Khặc khặc khặc ~~~”

ET vô sỉ một mặt cười dâm đãng, hướng tới con dơi đang lạnh run mà nhào lên.

“Nàng đừng tới đây, nàng, đừng như vậy, ta muốn gọi người!”

“Chàng kêu nha, chàng kêu nha, chàng kêu rách cổ họng cũng không ai tới cứu ~~ chàng liền ngoan ngoãn theo lão tử đi ~~~~”

Tình tiết phía dưới thiếu nhi không nên quan tâm

Bức Vương lại bế quan.

Hơn nữa thời gia lâu đến mức xưa nay chưa từng có.

Nguyên nhân xuất phát từ nơi nào, tất cả mọi người trong lòng đều rõ ràng, lại không dám nhắc tới mĩ nhân khác với Bức Vương. Huynh đệ giao hảo cùng cấp dưới đều âm thầm tìm cách làm chút dược liệu bổ dưỡng đưa qua. Không phải cứ thế mãi, Pháp Vương Minh Giáo sẽ vì quá lao lực mà ba thiếu mất một.

Lâm Nhất Tần mặc dù cảm thấy người nên tẩm bổ tuyệt đối là mình mới đúng, nhưng nói đến việc chơi cosplay này, trừ vũ nương Đôn Hoàng, sau ET vô sỉ lại thử làm hộ sĩ, giáo sư mê hoặc, đồng phục váy ngắn đủ loại, hoàn toàn quên mất bồn chữ tự làm tự chịu viết như thế nào.

Vi Nhất Tiếu, tiếp tục có điểm thống khổ như tuyệt đối là khoái hoạt trong đời sống hôn nhân.

https://thuviensach.vn

Ngoại truyện: Đại Ỷ Ty:

Ta tên Đại Ỷ Ty, một mỹ nữ.

Một tuyệt thế mĩ nữ mà mọi nam nhân đều mơ ước, mọi nữ nhân đều ghen tị.

Làm nữ nhân khó, làm mỹ nữ càng khó, mà làm tuyệt thế mỹ nữ lại càng càng khó…

Quên đi, chuyện thương tâm không đề cập tới cũng tới.

Quá đáng nhất chính là, ta đẹp như vậy, cực kì bi thảm lại bị bức làm cái gì thánh nữ Ba Tư. Nếu không chịu là lão xử nữ cả đời, liền chịu lên giá nướng làm BBQ, cho hai chọn một. Chẳng lẽ mỹ nữ liền không có nhân quyền? Mỹ nữ liền không có hỉ nộ ái ố, không có tôn nghiêm, không có giấc mộng? A?

Ta thật không vui vẻ, ta không vui vẻ dù ta xuất chúng, ta không cam lòng vận mệnh vô tình đùa cợt, nhưng cũng chỉ có thể làm bộ lạnh lùng. Mà ngoại hình yêu mị khêu gợi cùng khí chất băng thanh ngọc khiết của ta, khiến ta vô luận đi đến nơi nào cũng bị ánh mắt của mọi người vô tình nhìn đến. Cả ngày bị các nam nhân xung quanh công kích tình cảm, ta thật sự chịu không nổi. Ta không thể cứ như vậy được, ta muốn chạy trốn!

Bởi vậy đến phân hội Minh Giáo Trung Hoa làm gián điệp là lựa chọn của chính bản thân ta. Ta nghĩ người da vàng lớn lên đều không thuận mắt lắm (?!), hẳn sẽ giảm bớt nỗi thống khổ nhìn mà không làm gì được của ta. Ta chọn một thân quần áo phô trương, có lẽ mang một loại ác ý không thể cho ai biết: ta thống khổ, tốt nhất người khác cũng thống khổ, như vậy ta sẽ thoải mái một tí.

Tiến vào đại sảnh, ta quả nhiên trở thành tiêu điểm. Nhưng ý tưởng trước kia có điểm sai lầm. Người da vàng cũng tương đối mê người, đặc

https://thuviensach.vn

biệt nhóm người này trong ánh mắt tuy có kinh diễm thưởng thức, nhưng không chảy nước miếng nhào lên ôm đùi ta (bất quá có một nữ nhân mặt sẹo khóe miệng có chút chất lỏng khả nghi.)

Nhưng một chút cảm động qua đi, khí chất hoàn mĩ của ta lại phát tác, lại cảm thấy không vừa mắt. Bọn đàn ông này sao trên mặt lại có vết rạn hồng? Rất tục khí! Quá khó coi! Được rồi, ở trên mặt vị giáo chủ này miễn cưỡng có thể coi là thân thiết, nhưng nam nhân bên phải hắn kia (hữu sứ Phạm Diêu), rõ ràng bộ dáng không sai, thân cao cũng đủ xứng ta, đều do vệt hồng kia hủy hết!

Cơm tạp: mỹ nữ, đây là vết hồng do khí hậu, trên đỉnh Quang Minh thân cao tia tử ngoại mạnh, đây là không thể tránh khỏi.

Đại Ỷ Ty: Ta là người theo chủ nghĩa hoàn mỹ, hoàn toàn không chịu được một chút khuyết điểm, bị knockout.

Cơm tạp: Được rồi, vị bên trái kia, băng cơ ngọc cốt, hắn thường thường xuất môn lại lo bảo dưỡng, không có vệt hồng a.

Đại Ỷ Ty: hắn cơ bản không thấy ta, nam nhân không nhìn ta không phải nam nhân.

Cơm tạp: … Tả sứ chính là có khuynh hướng nửa vời, nhưng hắn không luyện Quỳ Hoa Bảo Điển, tương lai vẫn còn đường sống …

Đại Ỷ Ty: lúc cong lúc thẳng, không ổn định, bị knockout.

Cơm tạp: ách, còn có cái không vệt hồng. Cái kia đứng bên cạnh nữ nhân đang chảy nước miếng, sắc mặt trắng bệch mặc quần áo màu xanh, hắn thiên sinh lệ chất thế nào phơi cũng không hồng…

Đại Ỷ Ty: không cao bằng ta, bị knockout.

https://thuviensach.vn

Cơm tạp: (-_-+ giận, dám châm chọc Vi VI, ngươi chờ, ta cho ngươi rủ đến tận thắt lưng không đứng dậy nổi…)

Vì thế, sự thực lịch sử chính là: Phạm Diêu cùng giáo hữu đỉnh Quang Minh cuối cùng không đáp ứng được tiêu chuẩn hoàn mĩ của Đại Ỷ Ty, bị mĩ nữ Ba Tư chán ghét vì vết hồng do khí hậu. Đại Ỷ Ty về sau luôn giả trang làm lão bà bà, vì mẹ kế ác độc cùng lực hút trái đất mạnh không thể kháng lại, 34F quá nặng rồi.

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 65

Vân Hải Cư

Đại Ỷ Ty đến khiến hội phụ nữ đỉnh Quang Minh khuếch đại lên thành bốn người, từ đây các phu nhân chơi mạt chược không còn tính trạng tiếc nuối có ba thiếu một. Đáng tiếc Phạm hữu sứ vận khí không tốt như vậy, khổ tâm tài nghệ vì mĩ nhân viết thơ đưa hoa, hồi âm đều như đá chìm đáy biển.

Dương Đỉnh Thiên vài lần ý đồ làm mai mối, đều bị Đại Ỷ Ty mặt lạnh nghiêm nghị khước từ, Hữu sứ chỉ kém bê đàn tranh ngồi dưới lầu mĩ nhân đánh đàn suốt đêm hát tình ca. Phạm Diêu không nhận phương pháp bảo dưỡng của hảo bằng hữu Dương Tiêu, vì tạo nên hình tượng lãnh đạo cao cấp liền phơi ra vệt rạn hồng.

Lần đầu tiên hủy dung vì mục đích chính trị trở thành chướng ngại vật cho hạnh phúc cá nhân của hắn (lần thứ hai chính là khuôn mặt ngọc dung tuấn diện cam nguyện bị phá hoại lẻn vào Nhữ Dương phủ làm nằm vùng mười mấy năm chẳng cần thiết)

Không biết nhiều năm sau khi nhìn thấy Dương Tiêu anh tuấn như trước có tài có nữ, Phạm Diêu sống cô độc quãng đời còn lại nói ra câu ‘Ca ca một điểm cũng không già’có hâm mộ, trong lòng có cảm xúc hối hận biết vậy chẳng làm hay không.

https://thuviensach.vn

Đại Ỷ Ty xuân xanh chưa đến hai mươi, nhưng vừa không phải loli không coi ai ra gì, vừa không phải loại bình hoa ngực to não ngắn. Nàng tích cực chủ động tham gia hoạt động hữu nghị mở rộng quan hệ của nhóm phu nhân, từ đó chiếm được rất nhiều tin tức, tỷ như nhiều quy tắc chi tiết ở Minh Giáo trung thổ, Dương đại giáo chủ khuynh hướng thê khống, biết Tạ Tốn là sư điệt của Dương phu nhân.

Dương Đỉnh Thiên giáo chủ này, chẳng phải ngày ngày bái quát liền không có chuyện khác để làm.

Tả Hữu nhị sứ có thiên địa phông lôi tứ môn lệ thuộc hệ thống trực tiếp, địa vị nghiễm nhiên dưới một người trên vạn người. Ân Thiên Chính kinh doanh ở vùng Trung Nguyên đã lâu, là chúa tể của thế lực Minh Giáo phía nam.

Dương Đỉnh Thiên trong thời gian cực ngắn lập ra tam Pháp Vương, ngũ tán nhân, lại thành lập Ngũ Hành kỳ Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ là quân đội trực tiếp lệ thuộc, đều có thể thấy được khổ tâm của hắn khi phân tán phe phái kết đảng.

Mà Tạ Tốn giữ vị trí trung lập, chỉ lo thân mình, thái độ thản nhiên, đều có phong thái của Dương Đỉnh Thiên tuổi đã qua bán trăm.

Đại Ỷ Ty cảm nhận sâu sắc loại suy nghĩ này.

Vì thế lúc Tạ Tốn bị bệnh do ngoài ý muốn ngộ độc thức ăn, Đại Ỷ Ty lấy lí do ‘tẩu tử không ở đỉnh Quang Minh’, cực nhọc cả ngày cả đêm chiếu cố mèo bệnh một tháng.

Tạ đại miêu văn võ song toàn trí mưu xuất chúng, chỉ có một tác phong không phù hợp với con người rắn rỏi --- chính là lòng mềm yếu, người ta đối với hắn tốt nhất định cảm động nhớ kĩ trong lòng. Lành bệnh xong liền lập tức xin nghĩa muội, đương nhiên, không phải loại muội muội hồng nhan tri kỉ.

https://thuviensach.vn

Đại Ỷ Ty xem người cực chuẩn, chủ định này nàng đoán đúng rồi, nếu không phải sau này Thành Côn tạo thành nhiều chuyện ngoài ý muốn, Tạ Tốn quả thật là người nối nghiệp Dương Đỉnh Thiên muốn định.

Đỉnh Quang Minh trời xanh mây trắng, yên bình trước khi mưa gió đầy trời.

Đương nhiên, những sự kiện mang tính chính trị này cơ bản không có tí quan hệ gì tới nữ chính trì độn Lâm Nhất Tần. Bởi vì Vi Nhất Tiếu ngoại trừ việc đi lại gần với Ngũ Tán nhân, cơ bản thuộc loại nhân sĩ vô đảng phái, lại vì bối cảnh, khí chất, sức khỏe cùng thói quen ẩm thực đặc dị đều dễ dàng tạo thành vấn đề, ngay từ đầu đã bị bài trừ khỏi gió lốc trung tâm.

Chẳng qua chút khó xử người thường xem như ‘ảnh hưởng con đường làm quan’, Bức Vương cũng không để trong lòng, chỉ cần cách mạng có hi vọng, nương tử khỏe mạnh. Xã hội đều luôn hài hòa, cuộc sống khẳng định tốt đẹp, nương tử cũng không tất yếu tốn nhiều tế bào não cho chút việc không nặng không nhẹ này.

Bất quá Vi phu nhân gần nhất cũng có chút chuyện phiền lòng. Đầu tháng tám, hữu sứ Phạm Diêu một mình mời nàng uống trà. Lâm Nhất Tần vốn tưởng soái ca là vì hỏi thăm tin tức liên quan đến người trong lòng: ham thích, nhóm máu, chòm sao, …, ai ngờ người ta là vì giải quyết việc chung, trà còn chưa lạnh liền trực tiếp nói cho nàng việc đưa tiền lương cho gia phó bán mình nhiễu loạn nghiêm trọng đến trật tự kinh tế đỉnh Quang Minh, ảnh hưởng đến ổn định đại cục, phá hủy sự đoàn kết của chủ tớ gia đình khác.

Lâm Nhất Tần bị ba lỗi này thình lình nhảy ra chụp mũ làm hôn mê. Nàng mỗi tháng chia cho tôi tớ một lượng bạc là dựa theo đãi ngộ của đại nha hoàn Ninh Vinh nhị phủ. Ai ngờ viện khác gia phó chỉ được bao ăn ở, có sự khác biệt, ai còn có thể an tâm công tác ở chức vụ của mình nữa?

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần vốn thầm nghĩ đây là tiền công lao động mà người phục vụ mình được hưởng, cũng không nghĩ đến việc giáo dục chủ nghĩa tự do ở thời đại này, ai ngờ vẫn gián tiếp tạo thành ảnh hưởng xấu.

Công tác tài chính vốn là chức vụ của Dương tả sứ, nhưng hắn cùng Vi phu nhân trong quá khứ có chút vấn đề giờ không tiện ra mặt, không trực tiếp phát văn kiện Đảng, chỉ nhờ hảo huynh đệ Phạm Diêu ra mặt lén giải thích rõ ngọn nguồn cho nàng, cũng coi như hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Vi phu nhân hiểu được khó xử của lãnh đạo, ủ rũ về nhà phát phí phân phát cho nhóm bảo mẫu, từ một phú bà nhàn nhã cả ngày thanh nhàn thành thiếu phụ luống tuổi có chồng làm lụng vất vả, độc môn độc viện biệt thự tư gia liền biến thành ác mộng phải làm việc nhà.

Tục ngữ nói phúc bất trùng lai họa vô đơn chí, nửa tháng sau, vào 15 tháng tám buổi tết Trung thu, lại xảy ra sự kiện ô danh 囧 chết người không đền mạng.

Tết Trung thu tượng trưng cho gia đình hòa thuận, trên đỉnh Quang Minh với phương châm man nữ ngang hàng, tự nhiên không phát sinh sự kiện xấu nữ sĩ không được ngồi cùng bàn. Mặc kệ an cái gì, nhóm anh hùng tụ hội không thể không có rượu, ngay cả gia quyến đi theo cũng uống chút rượu hoa quế, hoa mai cho hợp với tình hình, trăng tròn người đoàn viên, không khí náo nhiệt.

Bạn học Vi Nhất Tiếu rất rõ ràng tửu lượng lão bà mình kém, tuyệt không thể để người ngoài nhìn thấy, bởi vậy tin Vi phu nhân không thể uống rượu để sớm được Bức Vương âm thầm nhắm dùm, Minh Giáo cũng không có loại phong tục bại hoại bắt nữ nhân kính rượu, bởi vậy Lâm Nhất Tần uống nước trà tự do tự tại ăn uống yêu thích đến mức gò má phình to.

Điều ai cũng biết, Đại Ỷ Ty mới đến đỉnh Quang Minh lại chưa biết. Vì thế dựa theo lễ nghi người Trung Nguyên, nhập gia tùy tục, liền kính rượu

https://thuviensach.vn

vài vị tẩu tử. Vi Nhất Tiếu nhất thời không thể phân thân kịp thời ngăn cản, Lâm Tiểu Tiên không hề tự mình hiểu lấy, một ly rượu nhạt, chỉ chốc lát ánh mắt liền bắt đầu tan rã…

“Tiểu đại ~~~”

“Ân? Lâm tỷ tỷ, mặt tỷ thật hồng, có cần đi nghỉ ngơi không…”

“Không cần! Ngươi hãy nghe ta nói, lấy thực lực hùng vĩ của ngươi, phải thề sống chết đối kháng với lực hút trái đất tà ác này!”

“? ?”

Lâm Tiểu Tiên tư duy xấu xa phát ra hành động tà ác, đẩy ghế tựa ra, Đại Ỷ Ty chạy nhanh đỡ một phen, ai ngờ người này thuận thế một đầu chui vào ngực mỹ nữ mềm mại, cũng mạo hiểm tình trạng hít thở không thông, ôm chặt chủ nhân ba đào, đẩy đều đẩy không ra. Không đợi nhóm người khác hâm mộ diễm phúc tề thiên này, Lâm Tiểu Tiên cọ cọ mĩ ngực Đại Ỷ Ty, ô ô khóc kể:

“Tiểu Đại, ta rất oan uổng, các huynh đệ luôn hiểu lầm…”

“Lão tử cũng không võ công, làm sao có thể cường như vậy? Cái gì bế quan…”

“Rõ ràng là ta mỗi ngày bị con dơi ép buộc muốn chết muốn sống thôi >_

@_@ @_@ @_@...

Ta suy xẻo như thế. Chúng anh hùng bị chân tướng khiếp sợ

@_@ @_@ @_@...

https://thuviensach.vn

Ở phần đông ánh mắt bội phục mà giật mình "Thì ra là thế, thật đúng là nhìn không ra", Bức Vương đáng thương xấu hổ đến mức kinh mạch rung giật, chỉ hận thời không không thể đảo lưu để khâu miệng đầu sỏ lại. Một tay túm lấy ET vô sỉ tử nơi nào đó của Đại Ỷ Ty ra, đầy mặt đỏ bừng tay chân luống cuống, không nói hai lời nháy mắt rời đi.

Một trong tứ đại bí ẩn đỉnh Quang Minh tại sao Bức Vương bế quan, từ đây rõ ràng khắp thiên hạ.

Khi trang nhất mấy tờ báo đỉnh Quang Minh bị loại bát quát sinh động này che kín, trưởng phòng kỷ luật kiêm tác phong Phạm Diêu cảm thấy loại tam quan bất chính này không thể cứ tiếp diễn, vì vậy báo cáo cho Dương Đỉnh Thiên, lấy cớ rằng dưới chân đỉnh Quang Minh cách mươi lý có một ốc đảo nhỏ Vân Hải, khí hậu thoải mái hợp lòng người, mây gió dập dờn, Vi phu nhân thân thể không tốt cần tĩnh dưỡng, Bức Vương không ngại cùng di cư chỗ ở.

Mọi người đều cảm thấy Phạm Diêu quản đến quản đi quản cả chuyện trong khuê phòng người khác, thậm chí vì chuyện này xa lánh Bức Vương, không khỏi có chút nhỏ nhen.

Vi Nhất Tiếu bản thân cũng không buồn ngỗ nghịch, vô cùng cao hứng mang theo lão bà xuống núi. Lâm Nhất Tần ngoan ngoãn nghe lời, thứ nhất là vì chột dạ do lỡ lời khi say rượu, hai là vụ sự kiện tiền lương tạo thành áp lực làm việc nhà, ba chính là Phạm Diêu nói ốc đảo Vân Hải thành thiên đường nhân gian.

Nhưng khi xuống núi xong thấy tình huống thực tế, Lâm Tiểu Tiên ngay cả tâm muốn giết người đều nổi lên. Hữu sứ lúc ấy thề son sắt miêu tả Vân Hải cư như thế này:

"Rời xa phố xá sầm uất ồn ào náo động, tận hưởng nhân sinh yên tĩnh" ---- vách núi hẻo lánh.

https://thuviensach.vn

“Trở về tự nhiên, hưởng thụ phong cảnh điền viên” --- dã ngoại vùng hoang vu

“Vô cùng xanh tốt, đầy mắt xanh um” --- cả vùng cỏ dại loang lổ

“Nước chảy róc rách, làn nước trong xanh” --- bên cạnh có hai cái hồ.

“Láng giềng gần trung tâm khu quân đội, cuộc sống đảm bảo an toàn” --- xa xa là sân huấn luyện của Ngũ Hành kỳ

“Ôm ấp tự nhiên, sinh cơ dạt dào” --- con la hoang tản bộ, ngẫu nhiên có sói thường lui tới.

“Cuộc sống giản lược, thanh thản an nhàn” --- muốn mua đồ ăn cần chạy mấy chục cây.

“Nhà được thiết kế đầy cá tính, theo sát hơi hướng thời thượng” --- một tòa nhà cây.

Lâm Nhất Tần mặc niệm Tam Tự kinh, nghiến răng nanh ken két rung động:

“Phạm Diêu, nếu ngươi từ Minh Giáo thất nghiệp, ta đồng ý cả hai tay hai chân đề cử ngươi đi bán phòng ở, miệng lưỡi ngươi thật gian trá giảo hoạt! ! !”

Tuy rằng bị lừa xuống núi, nhưng tốt xấu gì thì phòng không cần phải thuê. Lâm Nhất Tần vẽ bản thiết kế giao cho Vi Nhất Tiếu, nhờ Thổ kỳ cùng Mộc kỳ tu chỉnh đổi mới nhà cây hoàn toàn. Trên cây làm thành phòng ngủ, dưới tàng cây làm phòng sinh hoạt và phòng bếp, xây thêm thang leo, toàn bộ chỉ tốn bạc mời huynh đệ ăn cơm. Có thể thấy được xã hội phong kiến ít nhất còn có ưu việt --- dễ xây nhà.

https://thuviensach.vn

Dàn xếp xong, Lâm Nhất Tần nhìn nhà mới được bố trí hợp lý có vài phần đắc ý.

Tuy Vân Hải hẻo lánh, nhưng thoát khỏi khí hậu khắc nghiệt vùng cao nguyên, rất nhiều động vật như linh dương, bò Tây Tạng, dê hoạt động ở gần đó, quả thật thích hợp cho người ở. Hơn nữa nhà cửa đơn giản dễ quét tước, sống cách mặt đất mấy thước, rời xa động vật nguy hiểm, độ an toàn rất cao.

Trọng yếu hơn là rời xa đám người bát quái, riêng tư lại không phô lộ trước mặt người khác. (Bạn học không thuần khiết có thể đoán được, lớn tiếng một chút cũng không có gì ~)

Thời gian: một buổi tối ba tháng sau

Địa điểm: Vân Hải cư, nhà cây Bức Vương

Nhân vật: một đôi vợ chồng ân ái

Lâm Nhất Tần lười biếng ngả vào lòng Vi Nhất Tiếu, uể oải nói:

“Vi Vi, em dường như bị chứng si ngốc tuổi già”

“Chứng bệnh gì?”

“Si ngốc, lâu ngày không trao đổi cùng người khác, đầu óc thoái hóa. Tháng này trừ chàng ra, em chỉ gặp qua một người là Chu Điên, hơn nữa gần nhất báo chí cũng không đem đến! Mỗi lần đưa báo đến ta đều mời bọn họ ăn chút điểm tâm, chẳng lẽ lần trước quên đưa tiền boa? Đáng giận…”

“Hì hì, không có nương tử nàng, cũng không có tin tức gì trọng yếu để viết. Nơi xuất bản thiếu thốn, bọn họ không phải cố ý đâu”

Vi Nhất Tiếu thầm nghĩ gần đây đỉnh Quang Minh mạch nước ngầm mãnh liệt, chuyển xuống núi vì rời xa thị phi. Không có mệnh lệnh của ta,

https://thuviensach.vn

nàng cho bao nhiêu tiền boa cũng sẽ không có tin tức đưa tới. Con dơi phúc hắc như không có việc gì cười hì hì nói sang chuyện khác:

“Không phải hôm nay đấu võ mồm thua Chu Điên, khó chịu như vậy?”

“Làm cái gì, em vốn dĩ ầm ĩ với chàng cũng không thua, hiện tại cư nhiên cùng người ngày vài câu đều không đáp lại nổi. Hơn nữa chàng không thấy trí nhớ em càng ngày càng kém? Nói câu trên liền quên câu dưới. Hôm nay xào hai món đồ ăn, một cái quên bỏ muối, một cái thêm nước tương những hai lần, em tự mình ăn đều ói ra.”

“Ta cảm thấy ăn rất được, Chu Điên cũng ăn không ít a. Thời tiết tốt ta liền mang nàng đi dạo phố, hoặc là mời nhóm phụ nữ tới cùng nàng đánh bài nói chuyện phiếm?”

“Không cần, em lười vận động, gần đầu thấy ngủ thế nào cũng không đủ, hơn nữa lại béo. Thấy Đại Ỷ Ty eo thon nhỏ, còn chưa đủ buồn bực, cũng không thấy nàng vận động a…”

“Nàng ta là đầu óc vận động nhiều lắm. Nàng không béo, đây là thời tiết lạnh mặc nhiều quần áo, căn bản nhìn không ra.”

Bạn học Vi Nhất Tiếu lập trường kiên định biểu đạt tin tưởng với dáng người nương tử, cũng ngượng ngùng thừa nhận mềm mập mập ôm thoải mái. Lâm Tiểu Tiên cúi đầu nhéo nhéo thịt thịt trên eo mình, lại chọc chọc cơ bụng không vết sẹo lồi của Vi Nhất Tiếu, cảm thấy lời an ủi này một chút hiệu quả cũng không có.

Mắt thấy Lâm Nhất Tần cả ngày thất hồn lạc phách ngẩn người, Vi Nhất Tiếu vẫn phát ra thiệp mời hiệp hội phụ nữ ba vị phu nhân tiểu thư. Vương Nan Cô xuống núi liền thuận tiện nắm lấy lão công đi theo. Nhiều ngày không thấy, Lâm Nhất Tần cảm thấy ngay cả hai cái răng nanh của Hồ Thanh Ngưu đều thân thiết hơn rất nhiều, nhịn không được hỏi hỏi:

https://thuviensach.vn

“Thần y a, ngươi có thể làm thuốc giảm béo không? Hoặc là châm cứu giảm béo? Thuốc Đông y tắm bồn gầy thân?”

Hồ Thanh Ngưu da mặt run rẩy hai cái:

“Ngươi cho ta là đại phu Mông Cổ sao? Ăn nhiều như vậy mỗi ngày lại không động đậy, có biết heo làm sao béo lên không?”

“Ta gần nhất chính là không muốn động, lại càng không muốn ăn uống điều độ, có phương thuốc giảm cân hay không?”

Nói tới nói lui, Hồ Thanh Ngưu thân là bác sĩ gia đình chuyên trách nhà Bức Vương vẫn xem mạch kiểm tra cho Lâm Nhất Tần. Thần u lúc vừa bắt đầu còn lười biếng không xem là chuyện quan trọng, nhưng trong chốc lát sắc mặt liền thay đổi. Vi Nhất Tiếu vốn bưng trà đổ nước chiêu đãi khách nhân, thấy thần sắc Hồ Thanh Ngưu nghiêm túc bắt mạch, lập tức khẩn trương.

Hồ Thanh Ngưu trên mặt hiện lên vẻ khả nghi, vẻ mặt khó xử, lắc lắc đầu, lại gật gật đầu thần sắc cực kì ngưng trọng. Hội phụ nữ vốn hi hi ha ha, lúc này lập tức an tĩnh lại. Vi Nhất Tiếu cảm thấy máu cả người chậm rãi biến lạnh, nhưng nhất thời không dám mở miệng hỏi. Hồ thần y cuối cùng nắn vuốt râu, một câu nói đầy khí phách:

“Phiền toái lớn.”

“Rốt cuộc sinh bệnh gì?”

“Ta xử lý không xong, không phụ trách.”

“Phạm vi trăm dặm trừ ngươi ra còn ai có thể xem bệnh? Ngươi không phụ trách ai phụ trách? !”

https://thuviensach.vn

Hồ Thanh Ngưu chau chau mày, quay đầu nhìn Vi Nhất Tiếu vô cùng lo lắng liếc mắt một cái, cười được đáng khinh:

“Vi huynh đệ, lần này ta thực không phụ trách. Phương diện này là tiểu con dơi, cũng không phải là tiểu Thanh Ngưu nha.”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 66

Thiên Đạo Thù Cần (Đạo Trời Đền Người Cần Lao)

Vi Nhất Tiếu là cao thủ khinh công tuyệt đỉnh, cả đời được không biết bao nhiêu lần tán thưởng như "Bước đi nhanh như bay", "Chân không chạm đất", … nhưng chính hắn đến tận giờ khắc này mới có loại cảm giác lâng lâng như bay.

Hổ phách đá quý hàm ý là 'Mẫu tử bình an'

Nhẫn hổ phách của chúng ta, nàng thích.

Bức Vương cứ mô hồ một đường như vậy, khi thì chân trái trộn lẫn chân phải, mang theo nụ cười như ma như ảo, đối với mối loại sinh vật mình nhìn thấy lặp lại một câu nói:

"Nàng có con, ta muốn làm ba ba."

Tân sịnh mệnh đến từ vùng núi hoang vu đã được nhiệt liệt hoan nghênh cùng chúc phúc.

Vi Bức Vương hoàn toàn chứng minh định luật 'Thành công là 99% nỗ lực cùng 1% may mắn'. Dương Đỉnh Thiên không có con nối dòng tâm tình phức tạp, nhưng vẫn trịnh trọng tặng hạ lễ --- một tấm bảng hiệu vàng lấp lánh, trên khắc bốn chữ to 'Thiên đạo thù cần', cho Bức Vương nghỉ một năm có lương làm bạn với Vi phu nhân trong thời gian nghỉ sinh.

https://thuviensach.vn

Hồ Thanh Ngưu đã hối hận cho Vi Nhất Tiếu biết chân tướng sớm như vậy, hắn mau bị chuẩn ba ba nghìn lẻ một câu hỏi phiền đến độ muốn hôn mê.

Hỏi: Nàng cần ăn cái gì? Không thể ăn cái gì? Cần ăn bao nhiêu mới đủ?

Đáp: Ăn loại thịt người có thể ăn, không ăn những thứ người không thể ăn, ăn đến khi nàng cảm thấy không cần ăn nữa.

Hỏi: Có cần mỗi ngày đều nằm trên giường không? Có thể ra khỏi nhà không? Có thể ra ngoài nắng không?

Đáp: Phụ nữ có thai không phải ma cà rồng, cũng không phải mắc bệnh truyền nhiễm gì nghiêm trọng.

Hỏi: Nàng vui giận bất thường, phiền chán đa nghi, thích ngủ dễ quên, vì sao? Làm sao bây giờ?

Đáp: Hiện tượng bình thường, cần phục tùng, cần trấn an, cần nhẫn nại.

Hỏi: Còn bao lâu thì sinh?

Đáp: mèo ba chó bốn heo năm dê sáu la bảy ngựa tám người 10 tháng, ngươi cảm thấy cái nào thích hợp thì cứ theo đó mà tính.

Hỏi: Thời điểm sinh làm sao bây giờ?

Đáp: Tùy tiện.

Sau khi nhắc đi nhắc lại nhiều lần rằng mình không phải đại phu phụ khoa, không nghiên cứu sản khoa, lại càng không có kinh nghiệm sinh đẻ, … nói đạo lý không xong, Hồ Thanh Ngưu rốt cục phẫn nộ, vì thế bày ra sắc mặt chuyên gia, trịnh trọng nhắc nhở:

https://thuviensach.vn

Hồ thần y nói, phụ nữ có thai là một loại động vật yếu ớt trên thế giới, tùy thời tùy chỗ không lúc nào không gặp phải nguy hiểm bất ngờ, nếu không nằm giường mát mẻ, thải y ngu thân (mặc quần áo sặc sỡ làm vui lòng người xem) được hầu hạ nhị thập tứ hiếu cẩn thận, không chừng gặp phải hậu quả một thi hai mệnh.

Vì thế Vi Nhất Tiếu suốt đêm đem đồ đạc Vân Hải cư mài mòn, sàn trải thảm mềm, kéo đao đồ cắt móng tay tịch thu hết. Vì ngăn cản Lâm Nhất Tần xuất môn, thang leo xuống cây đều bị hủy đi. (Trừ Lâm Nhất Tần, mọi người xung quanh đều đi lại đều không cần thang leo. Sau khi phụ nữ có thai - động vật lâm nguy cần bảo hộ - rống giận liền phải lắp thang trở lại.)

Hồ thần y nói, phụ nữ có thai cần loại dinh dưỡng phong phú, tinh khiết thiên nhiên không ô nhiễm, đồ uống màu trắng không chứ melamine, vì thế thật lâu thật lâu về sau, dân chúng bản địa này còn lưu truyền một truyền thuyết: từng có một loại quỷ xanh tốc độ cực nhanh thích đuổi theo dê mẹ bò mẹ.

Hồ thần y còn nói …

Không cần cười, khi bạn hiểu rõ ý nghĩa sâu sắc của việc ‘Ta muốn làm ba ba’ đối với cô nhi, sẽ cảm nhận được lửa hạnh phúc thiêu đốt vĩ đại trong lòng Bức Vương, hoàn toàn là tâm tình thích thú

So với chuẩn ba ba cao hứng mười vạn phần, chuẩn mẹ chỉ nhảy nhót nho nhỏ trong chốc lát.

Rất rất nhiều vấn đề chưa từng lo lắng qua giờ đột nhiên nổi lên hàng loạt, tỷ như nàng từng bởi vì đau bụng kinh mà uống vô số chén thuốc, có lẽ sẽ ảnh hưởng đến cục cưng sinh trưởng. tỷ như lúc này trình độ chữa bệnh cực thấp, mang thai tỷ lệ tử vong cực cao, tỷ như mẹ Lâm không có ở bên, hai người đều không có kinh nghiệm nuôi cục cưng, tỷ như thời cuộc

https://thuviensach.vn

bất ổn xã hội lạc hậu, cục cưng làm sao đi nhà trẻ, lên tiểu học, trung học, thi đại học, nghiên cứu, tìm việc, …

Lâm Nhất Tần, nữ, 23 tuổi, sản phụ lớn tuổi ở cổ đại tư duy ngây thơ, căn bản không có chuẩn bị tốt để trở thành mẫu thân.

Áp lực tâm lý cùng biến hóa sinh lý vĩ đại làm cho người này lúc mang thai xuất hiện rất nhiều ngôn hành (ngôn ngữ hành vi) không rõ phải trái. Tỷ như:

No 1

“Vi Vi, chàng thích con trai hay con gái?”

“Đều thích, chỉ cần có thể bình an …”

“Không được làm cỏ đầu tường (gió chiều nào theo chiều ấy)! Chọn một cái!”

“Được rồi, thích nữ nhi, con khẳng định giống nàng có một mái tóc xoăn xoăn…”

“Mọi người đều nói, con gái là người tình kiếp trước của ba ba.”

“Cho nên ba ba đều thương con gái đúng không?”

“Đúng cái đầu chàng! Vi Nhất Tiếu, chàng có con gái liền quên mẹ nàng, chàng muốn gặp tình nhân kiếp trước là có mục đích gì?”

“=_=!!! Được rồi, ta thích con trai. Chờ con lớn lên, ta truyền cho con một thân võ công…”

“Nhìn xem, vẫn bại lộ bộ mặt thực trọng nam khinh nữ thôi, hừ, em muốn ôm cục cưng về nhà >_

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 67

Mười Lăm Tháng Bảy

Sau khi Đại Ỷ Ty cùng Hàn Thiên Diệp thành hôn không lâu, Dương giáo chủ cùng Dương phu nhân đột nhiên đồng thời mất tích.

Dương Đỉnh Thiên thích nhất là đêm một đống chuyện không đầu không đuôi toàn bộ quăng cho thuộc hạ, sau đó biến mất như hư không. Nhưng loại mất tích này trước nay chi liên tục hai ba ngày, hắn sẽ chủ động xuất hiện, cười xem Tả Hữu nhị sứ nổi trận lôi đình.

Nhưng hai tháng trôi qua, ba tháng trôi qua…

Mọi người xung quanh tìm kiếm, vẫn không có chút tin tức gì của Dương Đỉnh Thiên, trên đỉnh Quang Minh đột nhiên trở lạnh, lòng người hoảng sợ. Kế đó Đại Ỷ Ty bị phát hiện tự tiện xâm nhập mật đạo, phạm vào trọng tội. Ngày đó trên thánh hỏa quần hào đối chọi, Long Vương phá cửa ra giáo, ngay hôm đó cùng Hàn Thiên Diệp bay xuống núi, không rõ tung tích.

Ngôi vị giáo chủ, lấy tả sứ Dương Tiêu là cao nhất. Nhưng Ân Thiên Chính thế lực lớn nhất, Tạ Tốn là mọi người hi vọng nhất, còn có Ngũ Hành Kỳ nắm giữ thực quyền quân đội, lúc này ai cũng không phục ai, sự tình càng ngày càng loạn. Giáo phái lớn nhất võ lâm lại mờ mờ ảo ảo có nguy cơ tan rã.

https://thuviensach.vn

Thế cục phức tạp như thế, giáo hữu ngày xưa trong nháy mắt sẽ đao kiếm tương tàn. Lâm Nhất Tần thân mình lại càng ngày càng nặng, ban đêm trở mình đều cần người giúp, Vi Nhất Tiếu không dám rời xa nàng một chút, chỉ sợ có chút sơ xuất.

Huệ Tông năm thứ ba, ngũ hoàng lâm thái tuế, sau lập xuân là đại hạn. Ngày hạ chí, hồ Thái Dương cùng hồ Nguyệt Lượng cạn mất một nửa. Đáy hồ khô cạn lộ ra vô số ánh muối bạc lấp lánh, cỏ dại ủ rũ trên mặt đất nứt nẻ khô cằn.

Xa xa một tiếng sầm rền rung động mặt đất dưới chân, sân luyện võ ánh lửa tận trời, nhiễm đỏ nửa bầu trời. Vi Nhất Tiếu tâm sự đầy lòng, nhìn về hướng nọ nhịn không được cầm kiếm phóng đi. Sau nửa canh giờ, Tạ Tốn mang theo một thùng sắt một mình một ngựa đi tới.

“Liệt hỏa kỳ đang phong tỏa cổng thử nghiệm, kết quả xảy ra sơ sót, bị thương người một nhà.”

Tạ Tốn đi vào phòng, buông thùng xuống

“Ta vụng trộm mang ra một ít, hai người các ngươi khẳng định chưa từng thấy qua cái kì quái này.”

Vân Hải cư lập tức tràn ngập một loại mùi nồng nhiệt quái dị. Vi Nhất Tiếu mở nắp thùng vừa thấy chất lỏng màu đen vị nồng không rõ là gì, lúc này nhíu mày nói:

“Tạ Tam ca, nàng còn mang thai, ngươi làm sao đem thì nguy hiểm gì đó mang vào nhà?”

Tạ Tốn sờ sờ đầu, áy náy cười nói:

“Ngươi xem ta, luôn sơ ý. Đệ muội, Tam ca lần sau bắt con dê vàng nhỏ bồi tội.”

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên run lên run lên:

“Tam miêu, cầu ngươi vẫn nên gọi là Tiểu Lâm Tử đi. Các ngươi tứ Pháp Vương thành anh em kết bái đừng đến lôi ta vào a! Vi Vi, đem đèn tắt đi, đốt phòng ở chúng ta phải ngủ lộ thiên. Đây là dầu mỏ.”

Lâm Nhất Tần chân không rời nhà, thế nhưng có thể liếc mắt một cái liền biết được vũ khí bí mật của liệt hỏa kỳ. Tạ Vi hai người tròn mắt kinh ngạc.

“Không có gì, chút gì đó vẫn là ta phát hiện trước, vốn tưởng luyện xăng trở về lái lợn rừng (wild boar), kết quả không thành công, chỉ có thể đẩy mạnh tiêu thụ cho liệt hỏa kỳ làm đạn lửa.”

Lâm Nhất Tần sai Tạ Tốn đem vật phẩm nguy hiểm chuyển ra cách phòng ở trăm thước, lại ném một mồi lửa từ xa, thùng thiết quả nhiên phát ra ngọn lửa vĩ đại, mãnh liệt bốc cháy.

“Còn có chút sản phẩm phụ, axit nitric loại mạnh, để hồng thủy kì mang ra đi. Bất quá ta không biệt luyện kim, họ đến bây giờ còn oán giận ta bất công không dạy đây.”

“Ngươi trước phát hiện… Đưa cho liệt hỏa ký cùng hồng thủy kì? Đây cũng không phải chuyện đùa, sao lại thế này?”

“Ai nha ai nha, phụ nữ có thai chính là dễ quên.”

Lâm Tiểu Tiên thản nhiên uống một ngụm sữa dê nóng

“Đã quên nói cho hai người, bản thân ta kiệm nhiệm chỉ đạo kỹ thuật của Ngũ Hành kỳ”

Sau đó đắc ý dạt dào nhìn hai vị Pháp Vương xanh cả mặt.

https://thuviensach.vn

Thì ra từ một năm trước khi Vi Nhất Tiếu đi công tác ở ngoài, Lâm Nhất Tần ngẫu nhiên phát hiện một mỏ dầu, hưng phấn đến cực điểm tưởng tinh luyện ra xăng 92…

Kết quả đương nhiên là thất bại. Bất quá Dương Đỉnh Thiên biết chuyện xong hứng thú mười phần, mời Lâm Nhất Tần lúc đó đang rảnh rỗi cùng Ngũ Hành chưởng kỳ trao đổi kỹ thuật, khoa học để nâng cao lực lượng vũ trang, đương nhiên tất cả đều được tiến hành bí mật.

“Sau đó một ít văn kiện tuyệt mật không biết làm sao lại lộ ra, bao gồm cả phương pháp điều phối ở trong phòng ta. Lão tử mất hứng liền sao vài bàn đồ giả, sau đó liền xuống núi tạo cục cưng.”

Vi Nhất Tiếu nhìn bờ vai hỗn hợp nước mắt nước mũi chưa khô, run rẩy lại run rẩy:

“Vừa rồi còn có người vừa khóc vừa oán giận ta đem nàng nhốt ở nhà, không nói tin tức cho nàng…”

“Điều ước bổ sung trước hôn nhân khoản 1 điều 38: của chàng liền là của ta, của ta vẫn là của ta, ta có thể gạt chàng, chàng không thể gạt ta.”

Lâm Tiểu Tiên thuần thục ngâm nga khế ước bán mình của con dơi, lại không có chút dấu hiệu bệnh hay quên nào.

Tạ Tốn le lưỡi:

“Tiểu Lâm Tử ngươi giấu diếm thật tốt quá, trách không được sau khi Dương giáo chủ mất tích, Ngũ Hành Kỳ ai cũng không chấp, chỉ cho Bức Vương vài điểm mặt mũi. Ta nói Tứ đệ cũng không luồn cúi kết đảng, cửa lớn không ra cổng không mở, nơi nào toát ra ‘Vi phái’? tưởng là có người ghen tị bày bố.”

Lâm Tiểu Tiên mặt nghiêm, nỗ lực nâng nâng bụng:

https://thuviensach.vn

“Không sai, Tam miêu, con dơi, hai người ai muốn làm giáo chủ? Đi theo ta, có thịt ăn!”

Vi Nhất Tiếu cùng Tạ Tốn vỗ tay cười to:

“Lâm gia đây là người tài giỏi không được trọng dụng, hai chúng ta đều là người ngực không chí lớn a.”

Lâm lão bản ngửa đầu nâng bung đang đắc ý, đột nhiên biến sắc, ai u một tiếng ôm bụng đỡ thắt lưng. Trung khuyển một đầu mồ hôi lạnh, nhanh chạy đến đỡ nàng ngồi xuống, chỉ thấy Lâm Tiểu Tiên mặt đều nhăn lại, liên tục kêu than:

“NND, người này thế nhưng đoạt mệnh liên hoàn cước đá ta…”

Đây gọi là vỏ quýt dày có móng tay nhọn, ác nhân có ác nhân trị.

Tạ Tốn không muốn bị cuốn vào lốc xoáy chính trị, định quay về nhà ở Thiểm Tay tránh đầu sóng ngọn gió.

Hiện thời Vân Hải cư không còn an toàn, lần này đến đây là tưởng rủ Bức Vương một nhà cùng đi. Vi Nhất Tiếu nghĩ Tạ phu nhân là người từng trải, nương tử đi Tạ gia dưỡng thai tự nhiên có người chiếu cố. Nhớ tới Tạ Vô Kỵ lông xù tiểu miêu, Lâm Nhất Tần sắp sửa làm mẫu thân liền rõ ràng đáp ứng ngay.

Ngũ Tán nhân tuy rằng không tham đồ ăn đặc sắc nhà Vi gia, nhưng cùng Lâm Nhất Tần quen thuộc đã lâu, nay cũng chỉ có thể chảy nước mắt tiễn bạn tốt. Tế nương kiên trì muốn thấy tiểu con dơi sinh ra, vì thế Bức Vương một nhà chậm rãi mang theo bà vú xuất phát.

Có lẽ Dương giáo chủ rất nhanh sẽ quay lại, khi trở về hắn sẽ thoát khỏi thần sắc mỏi mệt, mang lại nụ cười không để tâm, thái độ bái quái, hết thảy làm người ta phấn chấn.

https://thuviensach.vn

Bầu trời thật sáng sủa.

Vi Nhất Tiếu trên đường quay về nhà Tạ gia, đi lại thong thả. Hắn bị nàng phái ra mua đồ ăn vặt.

Tạ Tam ca sự phụ, Dương phu nhân sư huynh hôm nay tới, hi vọng có thể từ nơi đó nghe được tin tức Dương giáo chủ.

Tam tẩu thật hiền lành, tiểu Vô Kị đáng yêu nhu thuận, để nàng đến nơi này dưỡng thai thật đúng…

Ngày mười lăm tháng bảy, kỷ niệm ngày gặp mặt, kỷ niệm ngày cầu hôn

Họ ở ngày này tương ngộ, ở ngày này quyết định vĩnh viễn ở cùng nhau, ở ngày này…

Hạnh phúc đến khắc sâu trong tận xương cốt

“Hổ phách tượng trưng cho lòng trung trinh vĩnh hằng, mẫu tử an khang nha.”

“Nhẫn của chúng ta là hổ phách, nàng thích.”

Nàng có con, ta muốn làm ba ba.

Ta rốt cục có nhà, có nhà.

Đợi đến mười lăm tháng bảy sang năm, chúng ta lại đi vùng Trung Nguyên chốn cũ du lịch được không?

Ta, Lâm Nhất Tần, nguyện ý gả cho Vi Nhất Tiếu làm vợ. Không kể thuận lợi hay khó khăn, giàu có hay nghèo khổ, khỏe mạnh hay bệnh tật,

https://thuviensach.vn

tuổi trẻ hay già cả, ta đều chung thủy với chàng, yêu chàng, tôn trọng chàng, giúp đỡ chàng, cho đến khi ta rời đi thế giới này.

"Mười lăm tháng bảy một năm kia, sư phụ ta Thành Côn đến nhà… Đợi đến khi ta quay về, sư phụ ta sớm chẳng biết đi đâu, nhưng khắp nhà đều là người chết, phụ mẫu ta, thê nhi ta, đệ muội, tôi tớ, cả nhà mười ba nhân khẩu, đều chết dưới tay hắn…" – Tạ Tốn (trích Ỷ Thiên Đồ Long Ký)

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 68

Tình Hình Nguy Cấp

Thời gian: tháng chín Huệ Tông năm thứ ba

Địa điểm: Tụ Anh Đường

Thành viên tham dự hội nghị: Dương Tiêu, Phạm Diêu, Tạ Tốn, Ngũ Tán nhân, Hồ Thanh Ngưu

Dương Tiêu: sự việc nhà Sư Vương, tất cả mọi người đã biết

Phạm Diêu: Vi Bức Vương nằm trên giường hai tháng, hiện thời tỉnh lại trì trì độn độn, cái gì cũng không nhớ rõ, ngay cả việc trong giáo đều không rõ ràng lắm. (Chu Điên: thí!)

Hồ Thanh Ngưu: một ngày kia hắn nhìn thấy thi thể cháy khô, liền tẩu hỏa nhập ma ngay tại đó. Ta đã dùng hết tuyệt kĩ cả đời, hắn có thể chống đỡ đến bây giờ đã tính ông trời chiếu cố. Nếu không quên, khó đảm bảo… Ai, tình ái vốn không bền vững a…

Dương Tiêu: Thành Côn tuy là sư huynh Dương phu nhân, nhưng việc ác giết người mất nhân tính thế này, chúng ta tuyệt không thể tha mạng cho hắn.

https://thuviensach.vn

Tạ Tốn: tả sứ, chuyện Thành Côn, ta tự tay làm, không nhọc các vị giáo hữu giúp đỡ.

Dương Tiêu: cũng tốt (Chu Điên: Thí khá lắm!) Long Vương tự tiện ra giáo, Ưng Vương bỏ đến Giang Nam, hiện thời Sư Vương Bức Vương gặp đại nạn này. Giáo ta thiếu bốn vị Pháp Vương, chỉ sợ có loạn. (Chu Điên: kẻ loạn chính là ngươi! Lãnh Khiêm: câm miệng)

Bất Đắc: Vi huynh hiện thời một thân lâm bệnh. Chuyện của Lâm cô nương, chúng ta tạm thời đừng nói cho hắn.

Bành Oánh Ngọc: Đúng vậy. Tạ Pháp Vương nếu xuống núi báo thù, Pháp Vương đương nhiệm chỉ còn một mình Bức Vương. Hiện thời thời buổi rối loạn, đợi khi giáo chủ trở về, chúng ta lại nói cho hắn. Hết thảy lấy đại cục làm trọng.

Tạ Tốn: không, cái gì đều đừng nói, một mình ta là đủ rồi. Để hắn ở lại đỉnh Quang Minh đi.

Chu Điên: (nổi giận) Thí! Thí! Con mẹ nó! ! Cái gì đều quên, cái gì một người báo thù, cái gì lấy đại cục làm trọng, ta nhìn sắc mặc các ngươi kia đều ghê tởm buồn nôn! Vi Nhất Tiếu có phải cái dạng này không? Mệt hắn còn mang theo cái nhẫn đồ bỏ kia! Tiểu Lâm tử…Nàng, hổ phách của nàng đều hỏa táng! Nàng liền chết không như thế? !

Lãnh Khiêm: Chu Điên! Bọn ta đều biết!

Chu Điên: Ta nhìn bọn họ cũng không biết! Thành Côn là sư phụ Tạ Tốn, hiểu không, một mình Tạ Tốn căn bản đánh không lại hắn, không cùng con dơi, làm sao có thể báo thù lớn?

Tạ Tốn: hiện tại đánh không lại, tương lai có thể đánh được. Ba năm không được thì năm năm. Năm năm không được thì mười năm, cho dù ta hóa thành lệ quỷ, cũng muốn cắn hắn cùng xuống địa ngục.

https://thuviensach.vn

Phạm Diêu: Hồ Thanh Ngưu đã nói thật rõ ràng, lấy tình nghĩa hai vợ chồng hắn, Bức Vương nếu nhớ lại việc này, không điên cũng tìm chết. Chu Điên, ngươi liền muốn xem hai bọn họ cùng đi?

Chu Điên: ta mặc kệ! Nàng, nàng cười nói khi trở về làm thịt hầm mời ta… Sẽ không chết! Người sẽ không chết! Vi Nhất Tiếu dám quên nàng, ta là cái thứ nhất liều mạng với ngươi! Các ngươi không nói ta nói!

Tạ Tốn: (hai mắt đỏ máu) Nói, nói, nói cái gì? Ngươi nói với hắn cái gì? Nói nàng bị ác tặc cưỡng hiếp, tứ chi thiêu trọi? ! Nói nàng bị mổ bụng moi tim, con trong bụng còn chưa thấy ánh mặt trời liền bị hại chết sao? ! ! !

Trương Trung: (ôm đầu) Đừng nói nữa! Tất cả đừng nói nữa …

… …

… …

Dương Tiêu: tốt lắm, nếu đa số đều đồng ý không nói cho Bức Vương (Chu Điên: ta không đồng ý!), chúng ta đây cần quét sạch hết dấu vết Vi phu nhân lưu lại. Bằng không Bức Vương nhìn vật nhớ người, nói không chừng liền có thể nhớ ra cái gì.

Trương Trung: ngươi nói quét sạch cái gì?

Dương Tiêu: quét sạch tất cả những gì Vi phu nhân lưu lại trên đời. Một lửa thiêu hết, quần áo trang sức, ngay cả nhẫn của Bức Vương cũng không thể lưu lại.

Trương Trung: (lửa giận) Dương Tiêu! Ngươi dám lặp lại lần nữa! Nàng đã chết, người cũng đã quên, nhưng ngươi không thể lau đi tất cả những gì chứng minh nàng từng sống.

https://thuviensach.vn

Dương Tiêu: thiết quan đạo nhân, ngươi vừa rồi đã đồng ý, lúc này lại tranh cãi cái gì?

Trương Trung: tranh cái gì? Ngươi tên súc sinh bạc tình bạc đức biết ta tranh cái gì! (nổi điên)

Chu Điên: không sai! (giống như trên)

(Tả sứ cùng Ngũ tán nhân trở mặt, trong loạn đấu Dương Tiêu đánh nát vai trái Trương Trung)

… …

… …

Tháng 9 Huệ Tông năm thứ ba, Quang Minh tả sứ Dương Tiêu hạ lệnh quét sạch chứng cứ Vi phu nhân trên đời. Mọi người Minh Giáo, không kể chức vị cao thấp, không được nhắc tới bất cứ sự việc gì liên quan đến Vi phu nhân, nếu vi phạm chặt một tay đuổi ra khỏi giáo.

Đảo Băng Hỏa

Trương Vô Kỵ (còn nhỏ): Nghĩa phụ, ta cảm thấy người này không anh hùng bằng người. Người nhớ được huyết hải thâm cừu, hắn lại cái gì cũng quên hết.

Tạ Tốn: con còn nhỏ, có một số việc, không trải qua sẽ không hiểu được. Có đôi khi, ta không biết, nhớ được rõ ràng như ta càng thống khổ, hay như hắn cái gì cũng chưa lưu lại, cái gì cũng không biết càng thống khổ hơn.

Vô Kỵ: Hắn đều quên hết, làm sao có thể lại đau?

https://thuviensach.vn

Tạ Tốn: những gì khắc vào trong xương cốt, làm sao có thể quên không còn một mảnh? Thời điểm chân chính không còn gì, chỉ có sau khi chết. Tứ đệ ta, hắn cả đời rốt cục không vui vẻ.

Vô Kỵ: Nghĩa phụ, các người không khuyên hắn tìm thê tử sao?

Tạ Tốn: chim chặt đứt cánh, làm sao còn tìm được? Nàng kia, chúng ta đều hiểu.

Vô Kỵ: Nếu con ước định cùng người cả đời không quên, vĩnh viễn không chia rời, người này nếu chết, con liền chết cùng nàng.

Tạ Tốn: nếu con ước định cùng người trong thiên hạ, nhất định phải cứu bọn họ khỏi bể khổ thì sao? Nếu con từng thề, nên vì thiện trừ ác, cho dù liệt hỏa đốt người cũng không lùi bước thì sao?

Vô Kỵ: … Con không biết… Này so với chết càng khó hơn.

Tạ Tốn: không sai, chết là dễ dàng nhất. Thiên hạ mọi người đều sẽ chết. Hắn khi đó không chết, chịu được nỗi khổ này, so với ta mạnh hơn rất nhiều.

Vô Kỵ: Nghĩa phụ người cũng không có chết a.

Tạ Tốn: Ta không chết, nhưng cũng thất ước, hai mươi năm phí hoài, một chuyện cũng không thành, chỉ vì tìm Thành Côn báo thù. Vì nhân thế, gắng lo ưu…Lời thề khi đó a…Tứ đệ ta, cũng là luôn nhớ được, làm được.

Đỉnh Quang Minh

Dương Bất Hối (còn nhỏ): phụ thân, con dơi thối kia luôn nói năng lỗ mãng với ngài, âm dương quái khí, sao ngày chưa bao giờ trừng trị hắn?

https://thuviensach.vn

Dương Tiêu: phụ thân đã từng thực xin lỗi hắn, hiện tại nhớ tới việc này, cũng sẽ không nổi giận.

Dương Bất Hối: Ta không tin! Phụ thân chưa bao giờ làm sai, nhất định là con dơi thối không tốt!

Dương Tiêu: năm đó, ta cũng cho rằng ta sẽ không làm sai … Hiện nhìn con, lại cảm thấy sai thật … (vuốt vết bớt lửa sau gáy Dương Bất Hối)

Dương Bất Hối: phụ thân, là lỗi sao?

Dương Tiêu: Mẹ con để lại con cho ta. Nàng mất, ta nhìn con, lòng luôn ấm áp. Mà ta năm đó quét sạch sẽ như vậy, cái gì cũng chưa lưu lại cho hắn…

Dương Bất Hối: cho nên hắn hiện tại luôn lạnh?

Dương Tiêu: Không sai, không sai…

Hào Châu

Trước ngày Trương Vô Kỵ cùng Chu Chỉ Nhược đại hôn

Chu Điên: Bất Đắc, tất cả mọi người đều vô cùng cao hứng chuẩn bị hôn sự cho giáo chủ, ngươi làm sao vẻ mặt như mẹ chết?

Bất Đắc: Ai, năm đó, bọn họ hai người ở Hào Châu này thành hôn. Chiếc túi to kia của ta cũng là hai người họ khi đó đưa, hiện thời cũng nát, …

Chu Điên: này còn nói làm chi, nhiều năm như vậy hắn còn chưa nhớ tới nàng, ta giờ đã biết, thề nguyền cái gì đều thúi lắm.

https://thuviensach.vn

Bất Đắc: Chu Điên, ngươi còn chưa tha thứ hắn? Ngươi xem hắn qua vài chục năm, nào có một ngày thống khoái qua. Năm đó khách nhân không khí hôn lễ vui mừng, Hồ Thanh Ngưu, Vương Nan Cô, còn có muội tử Thanh Dương đáng thương của hắn, hiện thời tất cả đều chết thảm, cảnh còn người mất mọi chuyện

như vẫn còn đó a.

Bành Oánh Ngọc: Vi huynh hai ngày này càng ngày càng quái, thấy nến đỏ đèn lồng liền si ngốc, chân đều không động, chỉ sợ trong đại lễ xảy ra sự cố.

Lãnh Khiêm: để hắn đi đâu đi

Bất Đắc: Lãnh huynh nói rất đúng, để ta xin giáo chủ phái hắn đi, lấy thứ này thứ kia cũng tốt, truyền tin cũng được, tóm lại đừng để hắn ở đây ngốc thương tâm.

.

.

.

(Trước hôn lễ) “Trương Vô Kỵ sợ Trần Hữu Lượng, Tống Thanh Thư gian tâm chưa đạt, thừa cơ làm hại, tức thời phái Vi Nhất Tiếu lấy cớ tạ lễ lên núi Võ Đang, dặn hắn lên Võ Đang bái kiến Trương Tam Phong… (Trích Ỷ Thiên Đồ Long ký)

Ngoại truyện: Vi Nhất Tiếu tự truyện

Tên của ta là Vi Nhất Tiếu

Tên này là do người nhặt được ta đặt.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều năm về sau, ta có thêm ngoại hiệu là Thanh Dực Bức Vương.

Trí nhớ ta tốt lắm.

Nhưng năm hai mươi tư tuổi ấy, ta luyện công tẩu hỏa nhập ma.

Nằm hai tháng sau, ta quên rất nhiều chuyện.

Có người nói, đời người phiền não lớn nhất chính là trí nhớ rất tốt.

Nếu cái gì cũng có thể quên, về sau mỗi ngày đều sẽ là một khởi đầu mới, sẽ làm cho người ta thật vui vẻ.

Mà ta chưa bao giờ thấy vui vẻ

Tổng đàn Minh Giáo ở Tây Vực đỉnh Quang Minh

Đó là nơi quỷ quái tràn ngập cát vàng.

Nghe nói ta đã từng du lịch qua Trung Nguyên.

Nghe nói vùng Trung Nguyên vô cùng đẹp, vô cùng tốt.

Mà ta chỉ thích đứng trên còn cát không người trên sa mạc này.

Ta không nhớ rõ chuyện đã xảy ra ở Trung Nguyên, cũng không nhớ rõ phong cảnh Trung Nguyên.

Ta chỉ cảm thấy đó là nơi khiến người ta thương tâm.

Ba mươi năm loạn lạc, nơi đã từng náo nhiệt nay thành một mảnh tĩnh mịch.

Ngày qua ngày, ta ngồi ở cồn cát nhìn mặt trời hạ xuống, dâng lên, dâng lên, hạ xuống.

https://thuviensach.vn

Có đôi khi, ta sẽ hướng về phía mặt trời mà chạy, một đường cát vàng đầy trời.

Biết rất rõ đằng sau cồn cát cái gì cũng không có.

Mà ta luôn nhịn không được muốn đuổi kịp cái gì.

Tỷ như một con yêu thú màu xanh chạy như bay trên đường cái? …

Có lúc con người ta khi còn sống luôn đuổi theo chuyện từng phát sinh qua trong nháy mắt.

Ta chính là như thế.

Mà ta căn bản không biết, cũng không nhớ rõ rốt cục mình đang đuổi theo cái gì.

Luôn luôn chạy, luôn luôn chạy.

Chạy đến khi hàn độc phát tác, bắt lấy động vật còn sống trong tầm mắt mà uống máu.

Đúng vậy, ta uống máu.

Trừ máu tươi, ta cơ hồ cái gì cũng không uống.

Người ta nói rượu càng uống càng ấm, nước càng uống càng lạnh.

Mà ta uống cái gì cũng lạnh, lạnh đến nỗi máu toàn thân đều ngưng kết.

Ta trước nay không cần biết người khác thấy ta thế nào.

Bất quá có một loại máu người ta chưa bao giờ uống.

Đó là máu nữ nhân trẻ tuổi.

https://thuviensach.vn

Có một năm, ta bắt được cháu gái lão Bạch Mi.

Lúc ấy kích dẫn nội lực, âm hàn phát tác, cơ hồ lập tức sẽ đông chết.

Nhưng ta không có cách nào uống máu nàng.

Sau lại gặp Chu Điên tương trợ, ta nói cho hắn này là vì Minh Giáo gặp nạn, người trong giáo hắn nên đồng tâm hiệp lực.

Nhưng trong lòng ta biết, nguyên nhân sâu nhất, là vì nàng là nữ nhân trẻ tuổi.

Bức Vương không chạm vào nữ nhân, cũng không uống máu nữ nhân trẻ tuổi.

Bất quá chính hắn cũng không biết rõ tại sao.

Ta có đôi khi sẽ nghe thấy tiếng một nữ nhân đang cười.

Ta không biết nàng là ai, cũng không nhớ rõ tướng mạo nàng.

Chính là ở trong mộng, thường xuyên nhìn thấy đèn đuốc chập chờn, một ánh mắt rơi lệ mỉm cười.

Đẹp như vậy, tốt như vậy.

Đã qua bao nhiêu năm, trải qua bao nhiêu việc.

Bao nhiêu người họp rồi tan, triều đại mới triều đại đổ.

Nhưng khi tỉnh giấc mộng, khóe mắt đáy lòng, phảng phát có ướt át lưu động.

Ta vốn xem nữ nhân này là người rất quan trọng.

https://thuviensach.vn

Mà ta bay qua rất nhiều nơi, cho tới bây giờ vẫn không tìm thấy thứ gì có khả năng liên quan tới nàng.

Ta từng hỏi qua rất nhiều người, cho tới giờ cũng không ai biết hoặc nhớ được nàng.

Nàng tựa hồ căn bản không tồn tại.

Mỗi khi ta hỏi, Chu Điên sẽ rất tức giận.

Nhưng khi hắn vừa mở miệng, sẽ bị Lãnh Khiêm quát bảo ngưng lại.

Ta biết hắn nhìn ta không vừa mắt, mà ta cũng không chán ghét hắn.

Ta chán ghét Dương Tiêu.

Trên đời này không có vô cớ hận.

Mà ta không nhớ rõ vì sao kết thù kết oán với hắn.

Sau đó, ta lại gặp một người.

Hắn khiến ta hiểu được, cái gì thực sự gọi là hận.

Người này, tên Thành Côn.

Trên đỉnh Quang Minh, hắn đem chuyện cũ chậm rãi kể ra.

Thì ra chính hắn hại chết giáo chủ, ly gián Minh Giáo.

Thì ra là hắn châm ngòi lục đại phái, vây công đỉnh Quang Minh.

Thì ra là hắn, giết cả nhà Tạ Tam ca.

Ngày nào đó, bản thân ta bị trọng thương.

https://thuviensach.vn

Một chưởng kia, ta bức ra kình lực toàn thân.

Ta không cần diệt địch.

Ta muốn cùng hắn đồng quy vu tận

Ngọc nát côn cương…

Ta cuối cùng không chết.

Chúng ta có giáo chủ mới.

Hắn là nghĩa tử của Tạ tam ca, tên là Vô Kỵ.

Có huynh đệ nói hắn e ngại yếu đuối, cũng quá nhân từ.

Mà ta lại thấy rất khá, tốt lắm.

Ta cuối cùng theo hắn về tới vùng Trung Nguyên.

Thành Biện Lương phồn hoa rực rỡ.

Thiếu Lâm tự cổ thụ che trời.

Võ Đang Trương chân nhân giọng nói và dáng điệu nụ cười vẫn như trước.

Như trước? …

Nơi này quả nhiên rất đẹp, tốt lắm, rất quen thuộc.

Mà ta chỉ cảm thấy trước mắt thương tâm.

Đêm hôm đó, trên tháp cao Vạn An tự,

https://thuviensach.vn

Triệu Mẫn quận chúa bắt được Chu cô nương, uy hiếp muốn đem nàng hủy dung.

Ta dùng chút biện pháp dọa sững nàng, liền bỏ lại giáo chủ, một người chạy.

Ta phảng phất nhớ đã từng có một nữ nhân.

Nàng cũng từng bị người vây bắt uy hiếp như vậy.

Mà ta năm đó không có thủ đoạn như hiện tại, mà lại cứu không được…

Giáo chủ ở Hào Châu đại hôn, cưới chưởng môn Nga Mi.

Trong thành trời hạ xanh như nước, lễ đường huyền đăng kết hoa, làm ta đầu váng mắt hoa.

Giáo chủ để ta đi Võ Đang truyền tin, không cần về trước lễ.

Mặc dù không thể dự việc vui, ta lại mạc danh kì diệu nhẹ nhàng thở ra.

Mũ phượng, khăn quàng vaim một mảnh hồng chói mắt.

Ta nhất thời huyết khí bốc lên, lảo đảo một cái cơ hồ ngã sấp xuống, một đường chạy trối chết rời đi.

Bởi vì ta không muốn để người ta thấy ta rơi lệ.

Nàng là ai? Nàng là gì của ta?

Ta từng cởi bỏ giá y đỏ tươi của ai?

Ta từng ôm thắt lưng ai thi triển võ nghệ cao cường?

Ta từng cùng ai tay trong tay bước chậm núi rừng?

https://thuviensach.vn

Không thể nghĩ…Không thể hỏi…

Quay đầy lệ ướt y phục…

Rất nhiều năm trôi qua.

Ta đã học sẽ không lại nghĩ, không lại hỏi.

Chỉ chừa duy nhất một thói quen, thường thường vuốt ve ngón áp út tay trái.

Như vậy khiến ta an tâm.

Cũng khiến ta thương tâm.

Bởi vì,

Nàng ở nơi này.

Đao kiếm như mộng

Nguyên Thuận năm thứ mười tám, cuối mùa thu, đây là hoàng đế cuối cùng của triều đại.

Thiếu Lâm tự sơn môn, một bóng người gầy yếu bay ra. Một trận gió lớn thổi qua, lá rụng lả tả như cánh bướm mỏi mệt, cánh tàn đảo qua khóe mắt hắn, quấn quanh tấm áo xanh đơn bạc màu, sau đó im hơi lặng tiếng rơi xuống kết thúc sinh mệnh. Hắn là vị Pháp vương còn lại cuối cùng của Minh Giáo – Bức Vương.

Mộng Hoàng Lương qua mười năm, chuyện cũ trước kia đều thành hư không.

Loạn thế như trước.

https://thuviensach.vn

Chu Nguyên Chương thế lực đã vững, Dương Tiêu còn không chịu buông ta, chuyện cũng đã rồi.

Bất Đắc nói: “Không nhìn ra ngươi đã già. Thời gian trôi qua thật mau, hiện thời vùng Trung Nguyên gió nổi mây che, chiến loạn ngần ấy, chẳng phải cũng sắp xong rồi sao?”

Bọn họ, trên mặt khắc sâu những vết sẹo do năm tháng lưu lại, một khắc kia, lại giống như trở lại năm đó, nhiệt huyết sôi trào.

Có chút gì đó, không thể nhìn ra từ đuôi mắt, thái dương,

Già cả là quá trình dài dòng, lãnh khốc, vô tình.

Khói lửa Trung Nguyên dấy lên, loại nước lũ không thể nghịch chuyển càng ngày càng gần…

Một khắc kia, một cái gì đố trong lòng bỗng dưng nặng, lại đột nhiên thấy mình già đi.

Tạ Tam ca vẫn không chịu gặp mặt, hắn từ Thiếu Lâm tự đi ra, đến vùng Trung Nguyên đã là cuối thu. Người sống dài như vậy, sống như tra tấn, lại thật ngắn như phù du, triều sinh mộ tử, kết quả lại thành hư không, như gió, như mộng.

Thời gian qua nhanh như ngựa chiến tung vó. Nửa đời đến cũng vội vàng, đi cũng vội vàng, nhưng lại khó có cơ hội đi chậm như vậy, thả lỏng tâm tình. Đi dạo qua vùng ngoại ô Lạc Dương, lá rụng đầy đất, gió thu hiu quạnh. Hồi tưởng những gì đã qua, chuyện xưa như gió bay, buông xuống chấp nhất, sẽ không còn đau chát.

Chỉ là mộng này… Mũi chân hơi hơi nặng, cúi đầu vừa thấy, thì ra chỉ lo ngẩng đầu nhìn, lại không để ý dưới tàn lá rụng là vũng bùn nhỏ. Đường đường Pháp Vương hộ giáo buông lỏng phòng bị đến tận mức này, ngay

https://thuviensach.vn

tình hống dưới chân cũng không phát hiện. Trong lòng vừa động, dùng chưởng phong cuốn đi lá rụng, lộ ra ánh trắng bạc, thì ra là hai con cá nhỏ gần chết.

Nước trong vũng bùn đã cạn nửa, hai con cá nhỏ nằm trong bùn, môi cá ngớp ngáp, như bi thiết không tiếng động, hoặc như đang hà hơi cầu bảo mệnh cho nhau..

“Cá sống chung bị vây khốn, hà hơi giữ ẩm, giúp nhau lúc hoạn nạn, không bằng rời đi để quên hết giang hồ.”

Tưởng quên, lại tưởng quên…Nếu có thể quên, nếu có thể, làm sao có thể…

“Chỉ là để ngươi nhìn một cái mà thôi – các ngươi mau quay về nhà, tìm mẹ các ngươi đi thôi!” …

Bên tai là tiếng nói khoan khoái nhẹ nhàng…

Ma xui quỷ khiến, hắn nhẹ nhàng nâng hai con cá nhỏ lên, thả xuống hồ nước phía xa xa, ánh mặt trời vàng ánh xa, đường cong màu trắng bạc chỉ chợt lóe, chỉ nổi lên hai bọt nước nho nhỏ.

Gió mạnh nổi lên, lá vàng rụng bị thổi bay lượn khắp trời. Hơi hơi mị mắt, gió ngừng mới phát hiện dưới chân thì ra không phải là vũng bùn mà là hai vệt thật dài mang theo vết hoa văn kỳ quái.

Ở nơi nào đó, đã từng gặp qua.

Đó là dấu vết mang yêu cùng hận, ân cùng oán, sống cùng chết.

Đó là dấu vế quen thuộc, thân thiết, khắc cốt, ngọt ngào, thống khổ, vĩnh viễn.

Mộng một khắc kia, đột nhiên tỉnh.

https://thuviensach.vn

Còn chưa phát hiện, tiếng gió đã ở sau tai.

Cả đời này, ta còn chưa bay nhanh như vậy.

Ngươi đang đuổi theo cái gì? Sao biết là nàng? Nàng sớm đi, cái gì cũng không lưu lại.

Ta biết…

Ngươi thật cho nàng là tiên? Vũ y thoát khỏi tai nạn bị ngươi xé bỏ, thành lũy tránh né mưa gió bị ngươi bỏ ở sa mạc. Nàng hết thảy đều cho ngươi, đã không thể quay về bầu trời.

Ta biết…

Ngươi đã từng đáp ứng vĩnh viễn không bỏ rơi nàng, làm cái gì cũng sẽ mang nàng theo, bảo hộ nàng, yêu nàng. Nhưng ngươi để nàng chịu khổ lăng nhục, nghiền xương thành tro.

Ta biết…

Ngươi ngay cả nhớ được cũng không làm được, ngay cả báo thù cũng không thử qua, ngay cả tế điện đều không dâng lễ, trừ việc ‘Không được chết sớm hớn ta’, ngươi đã làm được cái gì?

Ta biết…

Nếu thật là nàng, nếu hết thảy có thể vãn hồi, cũng quá trễ. Một ngày trên trời, dưới đất mười năm. Vi Nhất Tiếu, ngươi đã già đi.

Ngươi từng nói qua nếu tách ra, mặc kể nàng gả qua hay chưa, sinh vài đứa con, đều phải đem nàng đoạt lại. Hãy nhìn mặt ngươi, tay ngươi, tâm hồn ngươi, già cả ăn mòn tất cả của ngươi, phá thành mảnh nhỏ, không còn như năm đó nữa.

https://thuviensach.vn

Năm tháng trẻ tuổi nhất đời người, tuổi trẻ đáng được tán thưởng nhất sớm mất đi, ngươi dựa vào cái gì đem nàng đoạt lại? Vi Nhất Tiếu bỗng dưng dừng lại, một mảnh nóng bỏng, một mảnh lạnh như băng, một mảnh nóng bỏng, một trận run run. Giữa biển cát vàng, một yêu thú sắc xanh đang dừng.

“Ta đều biết, mà ta chỉ muốn nhìn xem một chút, xem nàng lần cuối.”

https://thuviensach.vn

Ỷ THIÊN CHI NHẤT TẦN NHẤT TIẾU

Phạn Ca
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Vi Nhất Tiêu si ngốc nhìn cố nhân, chỉ sợ đây là ảo mông chỉ chạm liền tan, nhưng lại không dám đến gần.

Bầu trời một ngày, dưới đất mười năm. Nàng quả thực là thiên nhân, ba mươi năm một chút cũng chưa biến đổi. Hai con ngọc tuyết đáng yêu, không biết có vài phần giống phụ thân chúng? Nàng không mang nhẫn, người nọ…Có lấy danh phận chính thê đối đãi nàng? Xem nàng quần áo ấm áp, sắc mặt không quá tiều tụy, tăng thêm nét thùy mị của mẫu thân, quả là cuộc sống không sai.

Mà chính hắn, cũng đã già đi. Mặt như sương, cho dù gặp lại, muốn đoạt, cũng không có tư cách. Vậy hắn còn đi theo làm chi? Nhưng nhìn thoáng qua lại lưu luyến lần nữa, Vi Nhất Tiếu thủy chung luyến tiếc rời đi. Chỉ đi xa xa theo tọa kỵ quá giống lợn rừng kia, xe đi người đi, xe ngừng người ngừng, không dừng không bỏ.

Nàng có mang theo tiền bạc? Thế nào lại không đi cùng người khác? Chẳng lẽ lại bị đuổi ra khỏi quê nhà…Nàng đang tìm hiểu tin tức Minh Giáo, là đang tìm cố nhân che chở?

Thì ra, nàng cũng không quên hắn…

Nàng thay quần áo cũ đổi mới, nhưng đôi tay kia làm lộ thân phận. Nàng tháo xuống trang sức vào hiệu cầm đồ, bị tiểu nhị nói thành rách nát.

https://thuviensach.vn

Nàng cầm tiền bạc mua cái ăn, bị cường đạo cướp đi hơn phân nửa. Thế đạo loạn như thế, nàng lẻ loi một mình mang con làm sao sống được? Vi Nhất Tiếu nhất thời xót xa, nhất thời xúc động, tưởng hiện thân bảo hộ, lại tự biết xấu hổ.

Chưa gặp nhau, tâm đã loạn

…

“Mẹ, hỏi thăm vài ngày sao còn chưa thấy ba ba? Người không phải nói hắn là anh hùng có tiếng?”

“Bởi vì đường dẫn thời không xảy ra sai lầm làm chúng ta tiến thời gia quá mức… Lúc này hắn có thể đã quy ẩn. Chờ ta vây công lùng bắt…”

Mẫu thân trẻ tuổi không yên lòng, nhớ lại nguyên tác đã thuộc làu làu. Vì sao năm đó không biết, lại gặp được; Vì sao lúc này đều nhớ kỹ, lại lỡ mất?

Tiểu cô nương tóc xoăn mắt đen nhăn lại lông mi tinh tế, hỏi một đưa nhỏ khác:

“Vô Kỵ, quy ẩn là cái gì?”

“Gọi Vô Kỵ ca ca. Quy ẩn chính là về hưu.”

“A! Về hưu! Kia không phải biến thành người già? Ta không cần ba ba già như ông đâu…”

Nam hài nhi đôi mắt xanh như nước hồ ôn tồn an ủi:

“Yên tâm, già đi cũng là lão soái ca nha.”

Nữ hài nhi thở dài, vẻ mặt thất vọng:

https://thuviensach.vn

“Ba ngươi là soái ca, ba ta liền chưa chắc.”

“Vì sao nói như thế?”

“Theo giọng điệu và vẻ mặt của mẹ a. Ngươi không nhớ rõ, ngày đó hai mắt nàng tỏa sáng, chặt đinh chém sắt nói với ngươi: ‘Vô Kỵ, ba ngươi là đại soái ca vô địch vũ trụ a ~~~’, nhưng đến phiên ta hỏi, ánh mắt nàng liền bay tới một bên, nói quanh co nửa ngày mới bảo ‘Ách, ba ngươi cũng rất tuấn tú…’ bởi vậy có thể thấy được, ba ta tuyệt đối không phải soái ca gì a...

“…Nhất Nhất, ngươi năm nay rốt cuộc mấy tuổi?”

“Bốn tuổi, ngươi mới lớn hơn ta ba tuổi, liền mắc chứng người già dễ quên?”

“Không…Vì ca chỉ cảm khái cùng một loại nước dưỡng trăm dạng người…”

…

Ở phía sau, Vi Nhất tiếu đem đồ trang sức nàng đi cầm chuộc về từng cái, đều là vật cũ năm đó hắn đưa. Nhiều năm như vậy, nàng vẫn mang theo hết. Có phần tình ý này, hắn cũng nên thỏa mãn. Trang sức mới như thế, hệt như trong trí nhớ của hắn. Nếu năm đó không quên, mấy năm nay, liệu có bị đao quang kiếm ảnh mài mòn dần ảm đạm không phát sáng?

Có một khắc như vậy, Vi Nhất Tiếu trong lòng còn tia may mắn. Nếu nàng tìm đến hắn, hắn nếu không nhớ rõ hình dáng của nàng, kia là chết muôn lần không chuộc được lỗi.

…

“Vô Kỵ, có từng nghĩ tới ba ngươi trong thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Mẹ nói giống ta như khuôn mẫu, cứ nhìn gương là được. Ngươi đâu?”

“Tương đối phức tạp.”

“A?”

“Ngươi biết đấy, mẻ chỉ đối một loại nam nhân lộ vẻ háo sắc. Định ngữ là ‘XX giống ba ngươi’. ‘Người nào đó ánh mắt giống ba ngươi, người nào đó thanh âm giống ba ngươi, người nào đó dáng người giống ba ngươi’”

“Quả thật có chút phức tạp, ngươi tổng hợp lại một chút các điều kiện cùng xuất hiện là được thôi.”

“Này tính cái gì. Điều kỳ quái nhất là lần đó đi vườn bách thú, nàng nhìn con báo ngẩn người, cuối cùng nói răng nanh nó giống ba ta! Ngươi nói, ba ta rốt cuộc có phải người không a? Chẳng lẽ ta là hỗn huyết Hỏa tinh?

“Nhất Nhất, ngươi nghĩ nhiều lắm… Hắn đại khái răng nanh giống ngươi…”

…

Nàng lái xe, hắn đi theo xa xa. Nàng nghỉ ngơi, hắn si ngốc nhìn.

Không dừng không bỏ, không ăn không uống, không thể, cũng không muốn.

Đây có lẽ là lần cuối gặp mặt, lần cuối nhìn nàng. Chỉ nghĩ vậy, liền luyến tiếc dời tầm mắt. Cả đời này, gặp được nàng, tử đây lại không tịch mịch. Vô luận chờ đợi lâu đến mức nào, hắn đều cam tâm.

Nhưng hắn cũng già đi, dần dần, bước chân càng ngày càng nặng, ngực càng ngày càng lạnh. Hàn độc, không phải đã trị khỏi sao? Trí nhớ hắn, không phải đã trở về hết sao?

https://thuviensach.vn

Lần vây đánh ác ý này, hắn đã không còn sức ngăn cản.

“Mẹ! ! Người làm gì? Bọn họ đánh bọn họ, là người dạy chúng ta đừng rảnh xen vào chuyện người khác a! ! !”

“Nhất Nhất, không cần ngăn cản. Nam nhân kia, khẳng định rất giống ba ngươi.”

Nàng đã không nghe thấy bọn nhỏ nói cái gì, mạnh tay mở cửa xe, trên cổ tay thoát ra một vòng dây tơ hồng.

Tựa như khi bọn họ đã từng gặp nhau, nàng hướng về phía hắn gọi:

“Mau lên đây!”

--- Chính văn hoàn ---

Ngoại truyện: Lại đến lại đi

Rất nhiều năm về sau, trong chốn giang hồ còn lưu lại một truyền thuyết đáng sợ: nghe nói có một loại yêu thú sắc xanh vĩ đại, thanh âm như sư tử rống, trên đường phi như gió, bên trong có nữ yêu tinh ăn thịt uống máu người. Dù là Minh Giáo hộ giáo Pháp Vương, đại danh đỉnh đỉnh Thanh Dực Bức Vương Vi Nhất Tiếu, cũng bại dưới tay yêu tinh. Một ngày kia Bức Vương bị bắt đi trước mắt bao người, phỏng chừng đã bị lột da xẻ thịt ăn sống nuốt tươi, không còn xuất hiện trong chốn giang hồ nữa (trích ‘Võ Lâm Nguyên mạt quái đàm’ tái bản lần hai)

Lâm Nhất Tần đóng cửa xe, một cái nhanh như hổ đói vồ mồi đem Vi Nhất Tiếu kìm lại cuồng hôn 3 phút. Thời điểm ngẩng đầu thở mới nhớ tới đây là cảnh không nên diễn trước mặt thiếu nhi, ngượng ngùng quay đầu nhìn hai tiểu hài nhi, chỉ thấy Tạ Vô Kỵ bình tĩnh an tường, Vi Nhất Nhất vẻ mặt khinh thường:

https://thuviensach.vn

“Mẹ, ta hiện tại đối với thẩm mỹ của người thật hoài nghi. Người lặp đi lặp lawij với ta, ba ta là thanh niên cá tính bắt mắt, nhưng đây rõ ràng là vị quái thúc lão trung niên so với ông ngoại còn già hơn! Này rất lừa người thôi!”

Lâm Nhất Tần phẫn nộ:

“Vi Nhất Nhất, không được nói ba ngươi như vậy! Tuy rằng hắn đột nhiên lớn thêm ba mươi tuổi ta cũng cảm thấy khó nhận, nhưng hắn thế nào cũng được xem như trung niên cá tính bắt mắt a! Hơn nữa dáng người một điểm cũng không biến dạng!”

“Quái thúc!”

“Trung niên cá tính bắt mắt!”

“Quái thúc!”

“Trung niên cá tính bắt mắt!”

Tạ Vô Kỵ thở dài, từ tủ lạnh lấy ra bình trà xanh, mở nắp, kịp thời đưa vào tay Vi Nhất Tiếu:

“Vi thúc thúc, ngượng ngùng. Các nàng hai người tương đối hoạt bát, ngài trước uống miếng nước nghỉ ngơi một lát đi.”

Vi Nhất Tiếu tiếp nhận cái chai trong vô thức, tay hơi hơi phát run:

“Muội muội ngươi gọi là gì?”

“Vi Nhất Nhất, nhất sinh nhất thế nhất đôi nhân. Không phải mẹ cùng người đặt sao?”

Nam hài nhi đưa tay gãi đầu, nón len rơi xuống lộ ra màu tóc vàng mềm mại.

https://thuviensach.vn

“Đúng rồi, ta gọi Tạ Vô Kỵ. Thúc thúc có biết ba ta hay không? Nghe nói hắn là đồng sự của người, gọi Tạ Tốn.”

--- Ta là đường ranh giới giải thích rõ ---

Lâm Tiểu Tiên: chờ một chút, ta cũng muốn nghe giải thích

Cơm tạp: giải thích gì?

Lâm Tiểu Tiên: giải thích vì sao con dơi đột nhiên già đi ba mươi tuổi!

Cơm tạp: bởi vì ta là tình tiết trong tác phẩm khống (cuồng tôn trọng nguyên tác), vì thế ngươi còn 2 lựa chọn: A: tình nhân quỷ dang dở B: đầu thai chuyển thế 82 xứng đôi với 28.

Lâm Tiểu Tiên: …Ngươi đủ ác…

Cơm tạp: biết là tốt rồi.

Cơm tạp: Sự tình là như thế này, năm đó một hồi thảm họa diệt môn kia, bà vú Tế nương thân thể cực mập dũng cảm chặn lại ác tặc Thành Côn chưởng phong, thay Tiểu Tiên trở thành thi thể phụ nữ có thai thê thảm mà Tiểu Tiên bị kích thích quá mức ôm tiểu Vô Kỵ xuyên qua về nhà, sinh hạ Nhất Nhất. Thành Côn thấy người đột nhiên biến mất, nhưng không thể để gian kế bị hủy, vì thế liền tìm hai người qua đường vô tội góp đủ số phóng hỏa hủy thi diệt tích, mà hai không gian song song chất lượng bất đồng tạo thành chênh lệch thời gian, Tiểu Tiên qua bốn năm xuyên về tình tiết trong Ỷ Thiên đã kết thúc, con dơi già đi ba mươi tuổi.

Lâm Tiểu Tiên: (cảm động) Vì sao Tế nương dũng cảm như vậy? Tất cả mọi người đoán nàng là gian tế a.

Cơm tạp: ngươi có điều không biết. Ta năm đó tìm Tế nương làm kẻ chết thay, nàng đề ra hai yêu cầu:

https://thuviensach.vn

1 Phải có cơ hội giặt quần lót con dơi

2 muốn cùng con dơi có cơ hội tiếp xúc khoảng cách gần.

Lâm Tiểu Tiên: =_=+

Cơm Tạp: ngươi biết con dơi là không có khả năng bên ngoài. Vì thế để phù hợp yêu cầu thứ nhất, chỉ có thể làm bà vú bảo mẫu. Hơn nữa con dơi khi nhìn thấy thi thể bị ngụy trang thành phụ nữ có thai, lập tức liền té xỉu lên, yêu cầu thứ hai liền thành.

Lâm Tiểu Tiên: …Ta sẽ không bao giờ làm giao dịch gì với ngươi…

Cơm tạp: Tóm lại kết cục cả nhà đều vui, con dơi có trai có gái có lão bà, thật đủ thật tốt nha.

Lâm Tiểu Tiên: còn một vấn đề nữa, lợn rừng không phải đã ném ở sa mạc sao?

Cơm tạp: Ngươi trở về liền mua xe mới, wild boar đời thứ 2

Lâm Tiểu Tiên: ta nào có nhiều tiền như vậy?

Cơm tạp: mẹ ngươi mua bảo hiểm nhân thân cùng bảo hiểm xe cho ngươi, ngươi lái xe xuyên qua xong, nàng mượn đó lấy một lô tiền. Mua xong xe mới này, hai người bọn họ dưỡng lão cũng dư dả.

Lâm Tiểu Tiên: (tán thưởng) Không hổ là mẹ ta! Thật thông minh! Bất quá xe mới cũng phát sinh vấn đề nhiên liệu không đủ a.

Cơm tạp: yên tâm đi. Wild boar đời hai là dùng năng lượng hạt nhân, thông qua phản ứng nhiệt hạch sinh ra động lực, động cơ vĩnh cửu a.

Lâm Tiểu Tiên: …Sao ngươi không để ta lái xe tăng trở về…

https://thuviensach.vn

Cơm tạp: Ta còn nghĩ qua cả phi cơ trực thăng, xe chiến đấu, trạm không gian quốc tế, UFO một loạt phương tiện giao thông khác, cuối cùng chọn cái xe này, ngươi muốn đổi?

Lâm Tiểu Tiên: Không cần…Con dơi già đi, trái tim không tốt, ta không cần làm kinh hách hắn thôi…

Cơm tạp: Có ngươi cùng Vi Nhất Nhất hai cái ET, trái tim tuổi già của hắn sẽ thu được rất nhiều kích thích hữu ích,

Lâm Tiểu Tiên: thế mới nói, mang theo Vô Kỵ trở về là lựa chọn chính xác cỡ nào a...

Ngoại truyện: Hiện đại

Bản ngoại truyện này nhằm kỷ niệm phụ mẫu bằng hữu bị vứt bỏ sau lưng của đại bộ phận nữ chính nam chính xuyên qua (không tính cô nhi).

Tục ngữ nói: Nữ đại bất trung lưu, lưu đến lưu đi lưu thành cừu

Tục ngữ còn nói: Con trai nuôi vì người khác, có vợ liền quên mẹ.

Tục ngữ còn nói: ET xa vĩnh cửu – YY vĩnh viễn lưu truyền (Ta là tục nhân, vì thế lời ta nói là tục ngữ)

Cảnh tượng 1:

Hình cảnh bí mật công tác hai mươi mấy năm – Lâm ba – gần đây phá được bản án lừa đảo người dân xuyên không, được cấp trên ngợi khen, mặt khác lại được đồng nghiệp đáp ứng tìm cho bảo bối nữ nhi có chút củi mục của mình một công việc không sai, tâm sự được giải tỏa, tâm tình thật là thư sướng.

Lâm ba tay trái mang theo hoa quả đơn vị phát cho, tay phải ôm tập công văn, trong túi áo cộm lên một phong bì đầy tiền thưởng chuẩn bị nộp

https://thuviensach.vn

toàn bộ cho lão bà đại nhân, chậm rãi bước vào nhà.

Kế toán bí mật công tác hai mươi mấy năm – Lâm mẹ - gần nhất sử dụng mặt nạ bảo dưỡng hiệu quả tốt lắm – mỗi ngày nhìn gương đều cảm thán da mình có thế vượt qua nữ nhi, mặt khác bạn học cũ lại đáp ứng giới thiệu một thanh niên điều kiện không sai vừa độ tuổi, chưa kết hôn cho bảo bối nữ có chút trạch của mình, tâm sự được giải tỏa, tâm tình thật là khoái trá.

Lâm mẹ tay trái đeo túi xách hàng hiệu, tay phải mang theo thành quả thắng lợi trong trận tranh giành hàng hóa ở siêu thị, chậm rãi bước vào nhà.

Trong nhà có một vị thân cổ trang - ôm áp trẻ con - hình dáng chật vật - thần sắc lo lắng - phụ nữ có thai - bảo bối nữ nhi – Lâm Nhất Tần.

Lâm ba: Tần Tần (tuy nữ nhi không thích cái tên này, nhưng Lâm ba vẫn cố chấp kêu như vậy) dụ dỗ trẻ em là phạm pháp, hơn nữa đây vẫn là trẻ em ngoại quốc, làm không tốt sẽ trở thành vụ án quốc tế, tạo thành ảnh hưởng xuất rất lớn.

Thừa dịp bây giờ còn chưa đến 48 giờ, mau đưa đứa nhỏ có người ta trả lại đi.

Lâm mẹ: con, nha đầu này, nói cái gì xuất môn dạo chơi ngoại thành giải sầu, kỳ thực là đi tham gia tụ hội cosplay gì chứ gì, việc không lo tìm, cả ngày chơi bời lêu lổng… (tại đây lược bớt đi 3000 chữ về chủ đề giáo dục tư tưởng)

Lâm Nhất Tần: Ba! Mẹ! Nhanh gọi xe cứu thương, ta hình như muốn sinh (vốn phụ nữ có thai còn có tình trạng bất ổn, lại bị kinh hách lúc Thành Côn diệt môn, lại xuyên không, không động thai khí mới là lạ)

Lâm ba (vừa gọi điện thoại vừa làm vẻ vô cùng đau đớn): Tần Tần a, là cái hỗn đàn nào…Ôi nha… Ta không phải đã dạy con n bộ quyền, x chiêu

https://thuviensach.vn

phòng sói rồi sao, làm sao có thể…nay vật đổi sao dời lòng người dễ đổi a…

Hiện tại xã hội trị an thật… (nói lảm nhảm)

Lâm mẹ: ET này ngụy trang nữ nhi của ta làm cái gì? Nữ nhi của ta khi xuất môn còn tốt, vài ngày liền mang thai, ngươi là cái giống gì? Nữ nhi của ta đâu… (nói làm nhảm)

Sau khi đáp đúng ám hiệu (chuyện chỉ có người trong nhà biết), đơn giản nói vài chuyện khi xuyên qua…Khi xe cảnh sát, xe cứu thương, xe cứu hỏa gào thét đến

(Lâm ba trong lúc kinh ngạc cùng hoảng loạn, theo phản xạ có điều kiện bản năng cùng thói quen nghề nghiệp, gọi điện thoại kêu một loạt cùng tới), sau đó là quá trình rối loạn phụ nữ có thai sinh non.

Cảnh tượng 2

Lâm ba trực tiếp đem hoa quả đơn vị phát cho đến phòng sinh, gặp phải bác sĩ phụ sản của Lâm Nhất Tần – người này có hai cái răng nanh, trông giống Hồ Thanh Ngưu, tính cách giống Hồ Thanh Ngưu (nghe nói đang điên cuồng theo đuổi vị Vương bác sĩ khoa nhi nhưng không có kết quả) nghi án Hồ Thanh Ngưu chuyển thế - Hồ bác sĩ – nghe nói người này y thuật tốt lắm, nhưng thái độ lạnh nhạt ngạo mạn.

Lâm ba: Hồ bác sĩ, nữ nhi của ta tình huống ra sao?

Hồ bác sĩ: thật bình thường

Lâm ba: hắn là nên ăn cái gì, không thể ăn cái gì, ăn bao nhiêu mới đủ?

Hồ bác sĩ: ăn những gì sản phụ có thể ăn, không ăn những gì sản phụ không thể ăn, ăn đến khi không muốn ăn nữa thì thôi.

https://thuviensach.vn

Lâm ba: có cần nằm trên giường hay không, có thể xuất môn không, có thể ra nắng không?

Hồ bác sĩ: sản phụ không phải ma cà rồng, cũng không phải bệnh nhân cần đe dọa.

Lâm ba: Hồ bác sĩ, cháu gái ta tình huống tốt không? Cần chiếu cố như thế nào?

Vốn Hồ bác sĩ sắc mặt như trời đông giá rét, lười cùng Lâm ba dài dòng, đang định đem Lâm ba đuổi đi như gió thu cuốn lá vàng, đột nhiên Vương bác sĩ khoa nhi xuất hiện tại cửa phòng sinh, chỉ thấy Hồ bác sĩ trên mặt lập tức tươi cười ấm áp như mùa xuân, dùng thái độ nhiệt tình như mùa hè, nói với Lâm ba

Hồ bác sĩ nói trẻ nhỏ là loại động vật yếu ớt nhất trên thế giới, mọi lúc mọi nơi đều có thể gặp phải nguy hiểm bất ngờ, nếu không nằm giường ngọc nghỉ dưỡng, thải y ngu thân, nhị thập tứ hiếu cẩn thận hầu hạ, có thể gặp phải hậu quả chết non.

Hồ bác sĩ còn nói tốt nhất suốt đêm đem đồ dùng trong nhà mài tròn, sàn trải thảm, kéo đao đồ cắt móng tay tịch thu hết, công tắc ổ điện tất cả bịt lại, những thứ nóng không được xuất hiện, thang lầu lên xuống đều phải dỡ đổi thành thang trượt.

Hồ bác sĩ còn nói trẻ nhỏ cần loại dinh dưỡng phong phú, tinh khiết không ô nhiễm, đồ uống màu trắng không chứa melamine, nhớ kỹ, phải tươi mới, tốt nhất nên nấu lên mới uống, nếu nhà các người không thể nuôi bò trên sân thượng, ta có thể giới thiệu vài hãng sữa… (giới thiệu thao thao bất tuyệt)

Lâm ba (choáng váng)

Cảnh tượng 3

https://thuviensach.vn

Lâm mẹ gần đây có chút phiền muộn – nữ nhi vừa đến tuổi kết hôn đột nhiên dẫn theo ‘cầu’ nghe nói là xuyên qua trở lại. Không đợi bà hỏi rõ ràng căn nguyên liền vội vã muốn sinh. Nữ nhi hậu sản thân thể suy yếu, thường bị vây trong trạng thái mê man, cháu gái sinh non thể chất cũng rất yếu, đang nằm trong lồng dưỡng ấm, cả hai đều đang trong giai đoạn quan sát ở viện, khiến bản thân vội vã hỏng rồi. Công tác của lão công tính chất thật đặc thù, thường nhận điện thoại liền không biết tung tích. Bất quá ngay cả khi hắn 24h đợi mệnh ở đây cũng chỉ làm chân sai vặt mua này mua họ hỏi han một chút. Chẳng lẽ còn trông vào việc đại lão gia chiếu cố sản phụ cùng trẻ nhỏ sao.

Bất quá, cũng có chuyện làm người ta cao hứng. Lâm mẹ vẻ mặt từ ái tươi cười nhìn về phía tiểu nam hài ngoan ngoãn chơi xếp gỗ ở góc phòng sinh – đứa nhỏ này thực làm cho người ta thương a. Bề ngoài tóc vàng mắt xanh ngọc tuyết đáng yêu, tính cách lại tốt, hiểu chuyện nghe lời, thật sự là một tiểu thiên sứ.

Để hình dung vẻ ngoài của bạn nhỏ Tạ Vô Kỵ

Một chữ - Q (cute)

Hai chữ - phấn nộn

Ba chữ - búp bê sứ

Nữ nhân tuổi càng lớn càng có khuynh hướng chính thái khống – nhìn xem nhóm nữ bác sĩ hộ sĩ nối liền không dứt ra ra vào vào phòng này đi. Ân, tính ra ta cũng là tiêu chuẩn mẹ hoặc chuẩn bà ngoại, suy tính một chút để hắn với cục cưng cháu mình – từ tâm lý suy ra – Lâm mẹ ánh mắt càng ngày càng sáng, tươi cười càng ngày càng quỷ dị. May mắn Tạ tiểu miêu cúi đầu chuyên tâm chơi xếp gỗ, không bị sói bà ngoại dọa cho.

Canh tượng 4

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần trong quá trình hồi sức hậu sản kể cho Lâm mẹ nghe kĩ hơn về quá trình xuyên không – hai mẹ con nói chuyện riêng tư.

Lâm mẹ (chỉ tiếc rèn sắt không thành thép): ta nói rồi, tìm lão công phải giăng lưới khắp nơi, trọng điểm là cần bồi dưỡng, tuyệt đối không thể treo cổ trên cây. Con giăng lưới lâu như vậy, cư nhiên chỉ có một con dơi mắc câu, sau đó liền nhận mệnh treo lên cây này. Thật sự là lãng phí không công xuyên qua. NP của con đâu? Một nữ n nam của con đâu? Hậu cung của con đâu? Quân đoàn mĩ nam của con đâu?

Lâm Nhất Tần: (ủy khuất) Mẹ, ta là thân xuyên nha, cũng không phải hồn xuyên, không có bề ngoài tuyệt sắc, hơn nữa ta không mang sách vở không thể lên mạng không có nhiều tri thức dự trữ như vậy, không làm được nữ chính vạn năng. Hơn nữa Vi Vi nhà ta giết người nấu cơm tạo đứa nhỏ đều thạo, tuyệt đối là mẫu mực trong mẫu mực, đội quân danh dự trong đội quân danh dự, có thể lừa gạt đến con dơi mười hạng toàn năng khăng khăng một lòng vào được phòng bếp ra được chiến trường, từ đây ta ăn uống không cần sầu, cuộc sống vui không cần lo, ta đã thật thỏa mãn.

Lâm mẹ (tiếp tục soi mói): ta nói rồi, điều kiện kinh tế là yếu tố thứ nhất – ít nhất phải có phòng ở. Của hồi môn lợn rừng nhà chúng ta có thể ở được, hiện tại con lại đem lợn rừng đánh mất (may mắn xe kia mua bảo hiểm), hắn đi giang hồ thân vô sản, các ngươi nghỉ ngơi ở đâu nha…

Lâm Nhất Tần (trong lòng cảm tạ Phạm hữu sứ): Mẹ, nhà chúng ta gọi Vân Hải cư, kỳ thực điều kiện ở cổ đại tốt lắm, rời xa phố xá sầm uất ồn áo náo động, tận hưởng nhân sinh yên tĩnh (vùng hẻo lánh), trở về tự nhiên, hưởng thụ phong cảnh điền viên (vùng dã ngoại hoang vu), thảm cỏ xanh, xanh um đầy mắt (một vùng cỏ dại loang lổ), Nước chảy róc rách, làn nước trong xanh (bên cạnh có hai cái hồ.), láng giềng gần trung tâm khu quân đội, cuộc sống đảm bảo an toàn (xa xa là sân huấn luyện của Ngũ Hành kỳ), ôm ấp tự nhiên, sinh cơ dạt dào, (con la hoang tản bộ, ngẫu nhiên có sói thường lui tới.), cuộc sống giản lược, thanh thản an nhàn (muốn mua đồ

https://thuviensach.vn

ăn cần chạy mấy chục cây.), nhà được thiết kế đầy cá tính, theo sát hơi hướng thời thượng (một tòa nhà cây).

Lâm mẹ: (thật hâm mộ) đáng tiếc ta cùng ba con không cách nào đến đó nghỉ phép, bất quá, hắn rốt cuộc có soái không? Ta đã dặn con nhất định phải tìm soái ca đó.

Lâm Nhất Tần (nhung nhớ sắc mặt trắng bệch, đôi mắt đen quốc bảo, thân thể hỗn độn trong gió): Hắn là (trước khi tẩy trang) soái ca bắt mắt. Ta cảm thấy như vậy. Kì thực nam nhân bộ dáng tuấn tú dùng làm quái gì nha, đến ngân hàng có thể sử dụng mặt để quét thẻ sao?

Lâm mẹ (tán thành gật đầu): Con có thực hành sách lược thu chi hai chiều tiền lương tiền thưởng đến kì toàn bộ nộp hết lên, lại đưa về chút ít tiền tiêu vặt không?

Lâm Nhất Tần (chém đinh chặt sắt): đương nhiên, quyền lực kinh tế không thể để rời tay…

Lâm mẹ (cơ bản vừa lòng): cái kia…Khuê nữ a…Tính phúc trên giường mới là hạnh phúc thật. Hắn một cái cổ nhân…có phải rất cứng nhắc hay không…có hiểu nhịp điệu này không a…Nếu không ta mua bản ‘tình ái bách khoa toàn thư’ đưa hắn.

Lâm Nhất Tần (gân xanh giật giật): Mẹ ơi…Mẹ đừng làm gà mẹ được không a…Chúng ta thực lực trên giường đã đủ cách xa, người còn giúp hắn…Ta năm nào tháng nào mới phản công được a… Chúng ta mỗi ngày đều làm, mỗi lần hai ba giờ thể thao đa dạng, nghỉ lễ nghỉ ngơi năm ngày, xong rồi bổ sung vài lần, con mẹ đều sắp bị ép khô.

Lâm mẹ (cười đáng khinh): nha đầu ngốc. Đang ở trong phúc không biết phúc. Chờ con đến ba mươi như sói bốn mươi như hổ năm mươi có thể vật được cả tảng đá… liền biết có bao nhiêu tính phúc.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần (cười đến đáng khính): này thời điểm nghiệm thân trước khi kết hôn đã biết. Con dơi thôi, nhìn giống cầm, kỳ thực là thú, cầm thú hai loại đều có.

Bởi vậy mới nói: Di truyền thật sự là thần kỳ mà cường đại – Tiểu Tiên ET tư tưởng cùng nhân phẩm đáng khinh thật sự không phải do đảng và quốc gia bồi dưỡng giáo dục sai lầm.

Cảnh tượng 5

Thời gian: một buổi tối nào đó ngày nào đó tháng nào đó năm 202X

Địa điểm: Vũ trụ hệ ngân hà Hệ Mặt trời Trái đất nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa tỉnh Sơn Đông nhà Lâm gia trong phòng ngủ trên giường đôi (màn ảnh thu nhỏ dần)

Nhân vật: đương nhiên là Lâm ba Lâm mẹ

Lâm ba (ngồi trên giường lật tờ báo): Tần Tần cùng Nhất Nhất đều đã ngủ chưa?

Lâm mẹ (ngồi trước bàn trang điểm thoa các loại mĩ phẩm bảo dưỡng): hai người kia tuyệt đối là heo tinh chuyển thế, vừa đặt đầu xuống gối liền chảy nước miếng ngủ. Vô Kỵ sao? Ông dỗ đã ngủ chưa?

Lâm ba (gật gật đầu): đương nhiên. Tôi kể cho hắn chuyện xưa năm đó tôi lùng bắt tội phạm. Hắn cũng rất nghe lời ngủ, thật sự là bé ngoan…

Lâm mẹ (trợn mắt trừng): Tôi xem hắn bị ông làm cho hôn mê. Thủ tục thu dưỡng Tiểu Vô Kỵ làm tốt chưa? Hộ khẩu xong rồi chứ? Ngày mai tôi được nghỉ vừa vặn đi vài cái nhà trẻ gần đây khảo sát một chút.

Lâm ba (đắc ý): thủ tục thu dưỡng cùng hộ khẩu đều làm tốt. Tôi công tác nhiều năm ở hệ thống pháp lý này cũng không phải làm không. Bất qua

https://thuviensach.vn

tôi xem Vô Kỵ thông minh, trực tiếp lên nhà trẻ cũng không có vấn đề gì.

Lâm mẹ (đồng ý): cũng đúng. Tôi đây đi tìm nhà trẻ quốc tế song ngữ đi. Trong đó trẻ con ngoại quốc nhiều, bộ dáng tiểu Vô Kỵ sẽ không bị xa lánh…

Lâm ba (lo lắng sự kiện khác): vẫn là lão bà suy nghĩ thực chu đáo. Bất quá…Nhất Nhất cho ăn thế nào cũng không mập. Sức ăn của nó cũng chẳng khác gì Vô Kỵ, vóc dáng cân nặng lại luôn thấp hơn tiêu chuẩn cùng tuổi, vừa gầy lại nhỏ, làn da trắng bệch, người khác không biết tình huống thực tế còn tưởng rằng nhà chúng ta ngược đãi trẻ con đấy. Bà xem ngày nào đưa nó đi khoa nhi xem xem, hay là có bệnh gì đi…

Lâm mẹ (không chút để ý): cháu nó sinh non thôi, vốn sinh ra đã yếu ớt, bộ dáng gầy một chút cũng bình thường. Ông xem nó tinh thần thật tốt a, mấy tiểu nữ oa cách vách đưa cho Vô Kỵ mấy món đồ chơi cái nào không bị nàng chà đạp qua. Ông cất mô hình Transformers rồi lego gì kia đều bị nàng dùng răng nanh phá hủy. Mấy thứ kia đều cứng a, mà nàng vẫn là răng sữa đó.

Lâm ba (lệ rong biển): đừng nói nữa. Nói đến Nhất Nhất nhà chúng ta, bộ dạng thật ra thật đáng yêu. Nhưng không biết vì sao, có đôi khi nàng nhe răng cười, ta còn có cảm nhận bị bắn tỉa đâu (xem ra Lâm ba không hổ là hình cảnh bí mật ưu tú – trực giác cùng bản năng đều rất mạnh)

Lâm mẹ (không cho là đúng): Ta cảm thấy rất tốt a. Nữ hài tử bưu hãn (hung mãnh) một chút lại không chịu thiệt, cũng không dễ bị khi dễ, giống ngốc khuê nữ nhà chúng ta kia – chính là rất thành thật, khẳng định bị khi dễ thật thảm. Ông xem khuôn mặt nàng kìa, cái gì lãng khác Kiếm Tâm thương hình chữ thập – lãnh khách Kiếm Tâm hắn là nam a, Tần Tần nhà ta cô nương gia trên mặt mang sẹo – về sau già đi trên mặt lại có nếp nhăn gì, này đều có thể mọc thành hoa cúc. Không được, ngày mai tôi liền đưa nó đi Trung tâm chỉnh hình Hàn Quốc kia – nhất định đem khuôn mặt chỉnh lại

https://thuviensach.vn

như cũ, thuận tiện ta cũng đi xóa nếp nhăn ở khóe mắt khóe miệng (Lấy trình độ cường hãn của Lâm mẹ, Lâm Nhất Tần thật vô pháp tiếp tục cosplay thành Kiếm Tâm nàng thích)

Lâm ba (vô cùng đau đớn): các người hai mẹ con không nói, liền xem tôi nhìn không ra sao. Tôi làm hình cảnh nhiều năm như vậy, sức quan sát đâu kém…Ôi, khuê nữ nhà ta chịu khổ a, xem độ dài cùng độ sâu vết đao chém trên tây kia, nặng thêm chút nữa là tĩnh mạch, có thể dây thần kinh đều đứt …Kia có bao nhiêu đau a… Ngón tay này cũng có chút biến hình. Nói không chừng là bị nhỏ sáp, không chừng còn bị nhổ móng tay… Đây đều là xã hội mới, nàng còn bị dùng khổ hình của xã hội cũ. Khuê nữ bảo bối của tôi a. Sớm biết vậy tôi liền chuẩn bị cho nàng thuốc cứu thương đèn pin đồ dùng tùy thân mang theo. Người hiện đại chúng ta cũng không thể để cổ nhân khi dễ a. Ngày mai ta liền nhờ đồng nghiệp nghĩ biện pháp. Có rảnh ta còn phải mang nàng đi luyện tập, Tần Tần phỏng chừng còn muốn trở về, sớm muộn gì cũng dùng đến.

Lâm mẹ (khổ sở rơi lệ): Tôi thực không hi vọng nha đầu kia lại đi. Này vừa đi cũng không biết còn trở về không, có đến nơi hay không, cũng không có cách liên lạc. Nơi này bình bình an an hiện đại thoải mái không chịu ở, càng muốn quay lại cổ đại…Nha đầu kia tùy vậy… Bình thường chuyện không để tâm thì nói sao cũng được, đến lúc cố chấp cưỡng bức cũng không thành … Có chồng liền quên mẹ… Ôi… Ông nói nơi đó có gì tốt? Thời nguyên mạt nơi lạc hậu cái gì cũng không có, lại còn là thế giới võ hiệp phong kiến ngu muội dã man tàn nhẫn huyết tinh bạc lực… Bảo bối nha đầu ta dưỡng hai mươi mấy năm liền đi chịu độc hại như vậy…

Lâm ba (ý đồ đùa vui điều tiết không khí): Bà trước kia không phải thích nghĩ thoáng lên sao – hơn nữa đặc biệt thích loại văn tiểu bạch sét đánh□ cẩu huyết sao, hiện tại nữ nhi trực tiếp diễn nhân vật chính, bà lại bất mãn như vậy, chẳng lẽ là ghen tị.

https://thuviensach.vn

Lâm mẹ (bị dời đi lực chú ý bắt đầu lôi chuyện cũ): Ông mới ghen tị ấy. Tôi nhớ trước kia ông thích nhất xem loại cung đấu – ân hừ - tôi thấy ông là muốn nữ nhi đem cơ hội xuyên qua đem cho ông – cho ông đi hưởng hậu cung ba ngàn, phong lưu khoái hoạt đi.

Lâm ba (xấu hổ nói sang chuyện khác thêm nữa bày tỏ chân thành): Đây là chuyện từ ngày nảo ngày nào rồi a. Khi trẻ ai không phạm chút sai lầm… Phu nhân a…Hiện thời tôi đối với bà là trung thành tận tâm cúc cung tận tụy…

Lâm mẹ (thoa xong mĩ phẩm bảo dưỡng bước lên giường): Được. Đừng nịnh nọt. Tôi hiểu mà. Xem ra khuê nữ này tôi coi như nuôi không.

Lâm ba (an ủi lão bà): tốt lắm. Nữ đại bất trung lưu thôi. Bà không để nàng đi cả đời nàng đều không vui. Nữ nhi lớn luôn có cuộc sống của chính mình. Coi như nàng gả đến ngoại quốc không thường về đi…

Lâm mẹ (tiếp tục bất mãn): gả đến tinh cầu khác vẫn tốt hơn gả đến cổ đại. Hơn nữa con rể này ta còn không đồng ý đâu. Không nói đến phòng ở, xe, tiền biếu, thuốc lá cùng rượu cũng chưa đưa qua, nữ nhi này gả rất không có lời (Lâm mẹ là kế toán bí mật – bản tính yêu tính kế bại lộ - bất quá, xét trên góc đó nào đó cũng rất khó tưởng tượng bộ dáng con dơi nơm nớp lo sợ tới cửa. Bằng hắn chanh chua độc miệng, phỏng chừng rất khó đạt tới cảnh giới ‘Mẹ vợ xem con rể - còn xem càng vui mừng)

Lâm ba (ôm lão bà hòa giải): hắn là không có cách nào tặng đồ cho bà thôi. Hơn nữa chẳng phải Tần Tần đã nói hắn còn quỳ lạy chúng ta ba cái, đây là đại lễ, tiểu tử này không sai, nghe nói đã đạt tới tiêu chuẩn của bà – vậy nên chứng thực à không, tán thành hắn đi (Tục ngữ nói: trong lòng mỗi nam nhân đều có một giấc mộng võ hiệp – Lâm ba bản tính cũng là ghét ác như cừu – nếu không sẽ không lựa chọn làm hình cảnh. Cho nên Lâm ba thật thưởng thức Vi Nhất Tiếu)

https://thuviensach.vn

Lâm mẹ (nghĩ thoáng một chút): quên đi. Hắn là ba ba của Nhất Nhất. Một nhà ba người có thể đoàn tụ cũng tốt. Hơn nữa ba ba của Vô Kỵ cũng ở nơi đó, đứa nhỏ này cũng thật đáng thương, nhỏ như vậy đã không còn mẹ, cha cũng không ở bên, lại ngoan ngoãn biết nghe lời như thế, không cáu kỉnh. Xem Nhất Nhất nhà ta cả ngày gây sự. Vô Kỵ cùng Nhất Nhất đúng tiêu chuẩn thiên sứ cùng ác ma. Bất quá bọn họ đều đi cả rồi, nhà chúng ta lại quạnh quẽ.

Lâm ba (cười đánh khinh): Lão bà, kỳ thực nhà chúng ta cũng có thể chẳng phải quạnh quẽ…

Lâm mẹ (nghi hoặc): cả ba đều đi rồi, liền hai vợ chồng già chúng ta, làm sao không lạnh tanh nha…

Lâm ba (tiếp tục cười đáng khinh cũng bắt đầu động thủ động cước): Bà không phải nói Tần Tần khuê nữ này xem như nuôi không sao. Vậy tranh thủ thời gian lại dưỡng một cái không nuôi không.

Lâm mẹ (hiểu được có chút ngượng ngùng): Ông…Cái lão già không đứng đắn kia…ngô…

Lâm ba (thâm tình tiếp tục giở trò): thân ái…Bà còn thật trẻ tuổi… Tôi cũng không già…Tôi lập tức chứng minh cho bà xem.

Hình ảnh biến thành màu đen (màu ảnh nhanh chóng kéo ra xa) …

Bởi vì liên quan đến riêng tư cá nhân, hơn nữa chứa đựng nội dung H vì thế màn hình phải chuyển đi…

Ngoại truyện: Nữ nhi thân ái

“Mẹ, nơi này giường cứng quá…”

“Mẹ, con không thích ăn cơm nơi này.”

https://thuviensach.vn

“Mẹ, nơi này không có hệ thống cung cấp nước uống, không có toilet, không siêu thị, máy chơi game…”

“Mẹ, con nhớ ông ngoại bà ngoại…”

“Mẹ, chúng ta khi nào thì về nhà?”

Vi Nhất Nhất hơi hơi ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn tuyết trắng, nhẹ nhàng nhăn làn mi nhỏ, ánh mắt trong suốt sáng rực như sao trên trời hàm chứa chất lỏng làm đau lòng người.

Đương nhiên, người tan nát cõi lòng chỉ có tân ba ba Vi Nhất Tiếu.

Lâm Nhất Tần mí mắt cũng không nâng, gắp chân gà đặt vào chén Tạ Vô Kỵ, tay kia ngón cái làm động tác hướng xuống.

“Vi Nhất Nhất, chiêu này rất cũ rồi.”

Tạ Vô Kỵ chậm rãi gỡ hết xương cốt, để lại non nửa thịt, hơn phân nửa còn lại đem đặt trước bát cho tiểu bất điếm đang giả đáng thương.

“Ta cũng thấy nói chút lạc hậu. Mà ông ngoại cũng không tin.”

Vi Nhất Nhất thầm nghĩ đương nhiên không phải giả đáng thương cho hai người các ngươi xem, vén tay áo lên, lộ ra cánh tay trắng nõn mềm mại, nỗ lực chỉ vào một chút dấu vết hơi thâm:

“Nhìn xem, con đây có gạt người, đều bầm tím! Trên mông cũng có!”

Vi Nhất Tiếu thật sự tan nát cõi lòng, tuổi già cô đơn nửa đời người, đột nhiên một ngày trên trời rớt xuống con gái phấn nộn đáng yêu hoạt bát lanh lợi đặc biệt ngoan giống mẹ nàng, thật không biết nên sủng ái thế nào mới tốt. Quay đầu nhìn nhìn lại Tạ Vô Kỵ đang bình tĩnh nội liễm từ từ ăn cơm, tiếp tục tan nát cõi lòng. Tạ tam ca con duy nhất, đương nhiên cũng là con hắn, cũng nhu thuận như vậy. Khẳng định là chịu đựng chưa nói.

https://thuviensach.vn

Kết quả vẫn là để mẹ con ba người chịu khổ a…

Lâm Nhất Tần đem một cái đùi gà khác đặt vào chén Vi Nhất Tiếu:

“Em chẳng biết đột biến gen là như thế nào, đứa nhỏ này từ trong bụng đã không yên ổn. Sinh ra chưa đên nửa tuổi đã biết giả khóc lừa sữa, hai tuổi liền biết dùng sữa chua quá hạn lừa mấy bạn nhỏ lấy máy bay điều khiển, ba tuổi lừa ba mẹ ta xoay quanh. Vi Vi, chàng hiện tại nếu rơi vào bẫy của nàng, về sau liền vĩnh viễn không thể xoay người. Nhớ lấy thái độ đối phó với địch nhân giảo hoạt mà đối đãi nàng, mới không rơi đến nông nỗi vạn kiếp bất phục.

Vi Nhất Tiếu chỉ nhớ rõ đoạn thời gian tốt đẹp vô hạn nương tử châu tròn ngọc sáng, không cảm thấy địa nhỏ sinh ra có gì bất an (lại lựa chọn mất trí nhớ), nhưng lời nương tử nói không thể phản bác, vì thế yên lặng cúi đầu lọc xương gà.

Vi Nhất Nhất thấy gian kế không thể đạt được, tuyệt đối không lãng phí một tí cảm tình nào, chất lỏng trong mắt lập tức biến mất không tung tích. Hé ra miệng lấp lánh răng nanh nhỏ, đem chân gà nuốt vào, vừa nhồm nhoàm má nhỏ vừa than thở:

“Đây là vu hãm bịa đặt hãm hại trắng trợn. Thổi đi, thổi gió bên gối ôm đi (Tạ Vô Kỵ sửa lại: là bên gối nằm), mẹ chỉ biết kiềm hãm người ta. Mẹ lúc đầu dạy chúng ta, tuyệt đối không thể ăn thứ gì đó của quái thúc thúc, lấy tiền tài của quái thúc thúc, theo quái thúc thúc về nhà, cùng quái thúc thúc thơm má, để quái thúc thúc ôm ôm. Kết quả hiện tại mẹ đều làm hết, thượng bất chính hạ tắc loạn còn nói con.”

Vi Nhất Tiếu nháy mắt nét mặt già nua đỏ bừng, sắp 囧 nghẹn.

Lâm Nhất Tần nghiến răng nghiến lợi, từng chữ từng chữ nói:

“Vi Nhất Nhất, con dám nghe cửa sổ?”

https://thuviensach.vn

Song chưởng vươn dài bắt người, Vi Nhất Nhất còn nhỏ chân ngắn, lại cực kỳ linh hoạt, thoải mái thoát khỏi móng vuốt mẫu Dạ Xoa.

Tạ Vô Kỵ bất đắt dĩ nói:

“Ta hôm qua đã khuyên đừng, xem thấy chưa, lòi đuôi.”

Mắt thấy vợ con sẽ trình diễn toàn bộ màn đuổi bắt, Vi Nhất Tiếu nhanh tiến lên giảng hòa, giữ chặt nương tử bảo hộ nữ nhi:

“Đừng nóng giận, đứa nhỏ còn nhỏ chưa hiểu chuyện. Nhất Nhất, đều do phụ thân suy nghĩ chưa chu toàn. Hôm nay chúng ta đi mua giường mềm được không?”

Chỉ cần khuê nữ muốn, giường rồng sạp phượng Vi phụ cũng có thể làm ra cho con.

Lâm Nhất Tần hung tợn nói:

“Tiểu bất điếm cái gì còn không biết. Thực kì quái, cùng là tay lão tử tự nuôi lớn, Vô Kỵ ôn nhu nhu thuận như vậy, tiểu bất điếm lại náo loạn như thế.”

Vi Nhất Nhất thấy có hậu thuẫn cường đại bảo hộ, lập tức bày ra tư tháy vô tội, đem đồ ăn trên bàn nhét đầy vào chén, kéo Tạ Vô Kỵ chạy về phòng, dùng âm lượng lớn đến mức hàng xóm có thể nghe thấy, lớn tiếng châm chọc:

“Con nói giường nơi này không tốt, giường hai người suốt buổi tối vang kẽo kẹt kẽo kẹt như vậy, cũng không phải con chủ động muốn nghe nha ~~”

Nửa đêm trước

https://thuviensach.vn

Hiểu lầm sáng tỏ, Vi Nhất Tiếu liền cảm nhận vui mừng rõ rệt. Nương tử vẫn chưa tái giá, còn mang theo con trai con gái song toàn, lần này nửa mừng nửa lo bệnh tim gần bộc phát. Vi Nhất Tiếu lúc này có tám phần mơ hồ, lại có ba phần không yên, hung hăng nhéo khắp người mới tin tưởng đây không phải mơ mộng hão huyền.

Một cái ôm thật chặt, ép cho Lâm Nhất Tần tiểu lệ tung hoành.

Ba mươi năm sinh tử mờ mịt, không nhớ rõ, đều khó quên. Cuối thu gặp lại, trời đất rơi lệ, chim thú thổn thức. Ở nơi gió thu hiu quạnh, lá lác đác rơi rụng, hai người cầm tay nhau yên lặng chăm chú nhìn …

Cầm tay nhìn nhau hai mắt đẫm lệ.

(Vi Nhất Nhất: Mẹ, ta đói bụng, còn muốn đi toilet!)

Lời nghẹn ngào không nói thành câu.

(Tạ Vô Kỵ: Không phải ngươi vừa ăn bánh nướng sao? Ngươi ăn ba cái rưỡi nha.)

Đa tình từ xưa thương ly biệt.

(Vi Nhất Nhất: Ngươi nhìn sắc mặt quái thúc thúc xem, mẹ câu lão mặt trắng, chúng ta còn không đem tiền ăn còn dư lấy đi liền không kịp!)

Nhiều năm trôi qua, thấy rõ rằng dù điều kiện tốt đến mấy không có người bên cạnh cũng không ích gì.

(Tạ Vô Kỵ: yên tâm đi, hắn là ba ngươi. Bà ngoại nói ba ba chính là coi tiền như rác, chúng ta về sau muốn ăn gì đều hắn lo)

Lâm Nhất Tần: …

Vi Nhất Tiếu: …

https://thuviensach.vn

Loại đối thoại này, trong hoàn cảnh này, đối với đôi vợ chồng cửu biệt thật sự rất khó có một khắc lãng mạn.

Ôm nương tử xong, Vi Nhất Tiếu lại nhìn hai tiểu hài nhi, nhất thời càng thêm đáng yêu thuận mắt. (đứa nhỏ của mình chính là tốt)

Vi Nhất Nhất tướng mạo giống Lâm Nhất Tần, tóc xoăn mắt tròn má phúng phính. Nhưng thân nhẹ xương nhỏ, màu da tuyết trắng. Mi dài, răng nanh hơi lộ ra, đôi mắt đen lúng liếng con mắt đảo qua đảo lại, thần sắc giảo hoạt nghịch ngợm sức sống dạt dào rõ ràng là con dơi phiên bản nhỏ.

Tạ Vô Kỵ mới bảy tuổi, vóc người cũng đã không thấp, nhìn giống đứa nhỏ mười tuổi. Tạ Tốn tuổi trẻ dã tính mười phần, sức sống tỏa ra bốn phía, danh hiệu Sư Vương cũng chẳng phải tin đồ vô căn cứ. Tiểu Vô Kỵ dù giống phụ thân mắt xanh tóc vàng, cũng lại ôn nhu hòa thuận. Mắt xanh ôn nhuận như nước, tuổi nhỏ đã có khía chất bình thản ôn hòa.

Hai hài tử một động một tĩnh, lại thật hợp phách.

Vi Nhất Tiếu có chút chân tay luống cuống.

Ở Tây Vực, danh hào ‘con dơi hút máu’ có thể khiến tiểu hài nhi yêu khóc nhất lập tức câm như hến, người lớn thấy hắn cũng thường thường co rúm lại. Hai tiểu hài nhi này có sợ hắn không? Hai tay nhiễm đầy máu tươi, có còn đủ tư cách ôm chúng? Bốn tuổi, bản thân đã bỏ lỡ nhưng năm tháng nữ nhi trong tã lót, nàng có thể nhận một phụ thân già đến mức có thể làm ông không?

Vi Nhất Tiếu trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nhưng nhiều năm sau hắn phát giác lo lắng gì đó chỉ là dư thừa. Vi Nhất Nhất có lá gan đáng kể, căn bản không có gì tồn tại có thể dọa được nàng. Hơn nữa rất nhanh liền lớn lên trò giỏi hơn thầy nổi danh khắp nơi, thế nhân thà rằng tự mình rút máu cũng không nguyện trêu chọc ma đầu.

https://thuviensach.vn

Giữa trưa hôm nay quái thúc thúc mặt trắng mời khác, Vi Nhất Nhất phát hiện phán đoán của mình hoàn toàn sai lầm. Hắn trắng thì trắng thật, nhưng bỏ tiền tuyệt đối rõ ràng. Cái gì trông lạ liền ăn cái đó, cái gì chơi vui, chỉ cần liếc mắt nhiều hơn một cái, lập tức mua, không thể mua liền 'lấy' xuống.

Sau khi ăn xong tản bộ tiêu thực, hai đứa nhỏ đi phía trước, Vi Nhất Nhất quệt tay lau lau cái miệng nhỏ nhắn, ánh mắt sáng không gì sánh bằng:

"Vô Kỵ, chẳng lẽ đây là cảm giác 'ôm chân người giàu có'? Thật sự là…quá sung sướng!"

Xem ra đã đem ý tưởng 'ôm chân người giàu có' viết vào nhân sinh lý tưởng.

Tạ Vô Kỵ lấy ra khăn tay ô vuông lay cho Vi Nhất Nhất:

"Ta cảm thấy 'dưỡng tiểu bạch kiểm' cùng 'ôm chân nhà giàu' không phải từ ngữ chính xác hình dung quan hệ vợ chồng hợp pháp."

"Vậy nên nói như thế nào? Đúng rồi, trong TV có nói qua, lợi dụng thân thể cùng quái thúc thúc giao dịch tiền tình … Cái này gọi là giao tế viện trợ! Mẹ thật lợi hại nha!"

"…"

Một đôi tiểu nhi nữ 'tinh khiết thật đáng yêu', tiến hành trao đổi nhân sinh quan 'thiên chân hồn nhiên'

.

.

.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu đã không phải người năm đó mới bước vào đời thân giang hồ vô sản, ngay lúc ấy đã tìm được một tiểu viện nhỏ yên tĩnh dàn xếp cho ba mẹ con. Lâm Nhất Tần từ rất sớm đã bồi dưỡng cho hai hài tử tính độc lập, Vi Nhất Nhất cùng Tạ Vô Kỵ tự giác chọn một phòng nhỏ, sớm rửa mặt đi ngủ.

--- Phía dưới là thế giới người lớn ---

Ánh trăng như nước, đèn đuốc chập chờn. Hai người lẳng lặng ỷ ôi, giờ khắc này vốn tưởng rằng đã vô vọng, lại tốt đẹp như mộng hư hư thực thực.

“Vết thương trên mặt nàng nhạt nhiều lắm.”

“Em cố ý để lại một ít, chàng người này chính là đa nghi. Vạn nhất nói lão tử là giả mạo…”

“Đa nghi, đa nghi.” Hắn cười lộ vẻ sầu thảm “Năm đó nếu ta đa nghi thêm chút, cũng sẽ không để nàng một mình lưu lại…”

Nàng nâng tay che môi hắn:

“Chúng ta một nhà đoàn tụ, cũng còn tốt hơn đại miêu…”

“Vô Kỵ năm đó theo em về nhà, một năm không nói gì. Sau đó em để nó chơi cùng Nhất Nhất, hắn mới dần dần mở miệng, nhưng từ đó ngoan đến đáng sợ. Nhất Nhất tuy rằng nghịch ngợm, nhưng Vô Kỵ càng làm em quan tâm hơn, em để nó gọi em là mẹ.”

“Nàng một mình mang theo đứa nhỏ…”

“Ba người mang. Ba mẹ em càng thương chúng nó, xem chúng nó là bảo bối, dạy nói chuyện viết chữ đều không đến lượt em, ghen tị muốn chết.”

“Nhạc phụ nhạc mẫu, có làm khó nàng?”

https://thuviensach.vn

“Hắc hắc, kia gọi là kinh thiên động địa. Ba em lúc ấy kêu gào trên trời dưới đất cũng muốn đánh chết chàng, phát động toàn bộ đội hình cảnh - chính là lục phiến môn – truy tìm tên phụ lòng hán chàng đây. Bất quá, hai hài tử siêu đáng yêu, ôm cất giấu, chỉ sợ quyền giám hộ bị chuyển sang tay người khác.”

Chuyện cũ đó, Lâm Nhất Tần nói nhẹ nhàng, cười đến thoải mái. Tướng mạo dù chưa biến, người cũng thành thục hơn rất nhiều. Vi Nhất Tiếu nhìn nhẫn hổ phách nàng đeo vẫn tiên diễm như trước

“Nàng cái gì cũng không hỏi? Ba mươi năm này, nhẫn của ta…”

“Không còn thì không còn, người còn là tốt rồi.” Nàng trả lời vô cùng rõ ràng, cười vuốt đôi mày đang nhíu lại kia.

“Không dong dài mấy chuyện nhàm chán đó, hắc hắc hắc hắc ~~ đêm xuân khổ đoản thật lâu không thấy, chúng ta làm chút chuyện cao hứng được không?”

ET vô sỉ vẫn không thoát khỏi bản tính vô sỉ, đầu nâng nâng, môi nhẹ nhàng ép lên, tay liền thuận tiên sờ soạng vào trong vạt áo của người nào đó, đem từ cao xuống thấp sờ một lượt.

Vi Nhất Tiếu khẽ run lên, biểu tình trên mặt như kinh sợ không phải hỉ, hiển nhiên thủ thân như ngọc hơn ba mươi năm, đối với loại hứng thú kiều diễm này đã mới lạ phi thường. Thân mình cứng nhắc, trong lòng luôn vang lên tội ác cảm hoài nhất thụ lê hoa áp hải đường (chỉ bạc đầu đẩy ngã hồng nhan) cùng không tự tin, lại cảm thấy nếu trẻ lại hai mươi tuổi, hoặc là mười tuổi thôi cũng tốt, trêu chọc này phía dưới tất nhiên sớm bắt một tia lửa… Trùng trùng tư tưởng áp lực, hỏa khí hừng hực lực bất tòng tâm.

Đả kích nhưu vậy, trong sinh mệnh anh hùng hảo hán từ cổ chí kim đều bị coi là khinh thường không thể nhận. Vi Nhất Tiếu đầy cõi lòng áy náy, tự

https://thuviensach.vn

ti, bi phẫn, thêm chút tâm tình rối rắm đến cực điểm, nhẹ nhàng đem gấu Koala đang bám chặt trên người đẩy ra, sắc mặt xanh mét, khó coi biết bao.

“Thật có lỗi… Ta, thực sự già đi…”

Căng thẳng với lấy áo choàng liền tính toàn trực tiếp từ cửa sổ chạy ra, chỉ còn thiếu một câu ‘Nàng hãy tìm người tốt mà gả đi’ là di ngôn lâm thời.

Lâm Tiểu Tiên giận dữ, rầm một tiếng chụp giường nhảy dựng lên:

“Vi Nhất Tiếu, chàng dám chạy thêm bước nữa lão tử liền lập tức tìm cho Vi Nhất Nhất một đám bố dượng từ mười bảy đến hai tám!”

Vi Nhất Tiếu nhất thời sửng sốt, chỉ thấy Lâm Tiểu Tiên từ trong túi nhỏ tùy thân sờ sờ, lấy ra một cái bình nhỏ thoạt nhìn rất bình thường, hướng lên mặt hắn xịt một cái.

Chỉ nghe “xùy” một tiếng vang nhỏ, Vi Nhất Tiếu hô hấp bị kiềm hãm, tứ chi lập tức vô lực, thân hình nhoáng lên một cái rồi ngã quỵ. Lâm Tiểu Tiên lập tức xông lên đỡ lấy, vừa tha từ kéo, thật vất vả khuân vác lên trên giường, lập tức nở nụ cười dữ tợn.

“Khặc khặc khặc khặc ~~ không thể tưởng được lão tử còn chiêu này đi. Muốn chạy, không dễ dàng như vậy!”

Vi Nhất Tiếu cả người không thể động đậy, nhìn thấy ET biểu tình tà ác, chỉ cảm thấy không rét mà run, đại sự không ổn, miễn cưỡng mở miệng hỏi:

“Là, là độc?”

“Sương phun thôi miên phòng sói ver 2. 0 chuyên dụng cho cảnh sát số lượng có hạn, thẩm thấu qua da, không độc không tác dụng phụ. Người

https://thuviensach.vn

thường trúng một chút liền hôn mê sâu bốn năm giờ, con dơi chàng đến bây giờ còn có thể duy trì ý thức, rất lợi hại thôi."

"Nàng, nàng muốn làm gì…"

Kỳ thực tâm tư người ngoài hành tinh vô sỉ không hỏi cũng biết, Lâm Tiểu Tiên xoa xoa nước miếng, ngón tay chậm rãi gạt vạt áo người trước mắt ra, đầu ngón tay vuốt nhẹ một đường từ xương quai xanh xuống dưới, ngực…bụng…phía dưới thiếu nhi không nên biết.

"Dáng người bảo trì tốt lắm thôi. Vi Vi a, chàng có sợ không?"

Vi Nhất Tiếu vẻ mặt đau khổ, thanh âm rõ ràng run run:

"Sợ, ba mươi năm qua sưa từng sợ như vậy."

Lời thật lòng.

"Sợ, sợ cái gì?"

Lâm Tiểu Tiên cúi đầu nằm bên tai Vi Nhất Tiếu, bật hơi, thổi khí, giọng điệu uyển chuyển, ôn nhu phi thường. Vi Nhất Tiếu chỉ cảm thấy bên tai ngứa ngứa, lòng hoảng hốt, chỉ nghe nàng hỏi tiếp:

"Đêm hỏa thiêu Vạn an tự đó, lúc chàng đem Nhữ Dương Vương cơ thiếp, gọi là cái gì Hàn Cơ, lột trần truồng ôm ra có sợ không nha?"

Chỉ một câu này, con dơi đáng thương lập tức đổ mồ hôi lạnh thấu xương, tóc gáy sau cổ lập tức dựng đứng, im lặng một lúc sau mới nói:

"Nàng đều biết…"

Vạn An tự, dùng mỹ nhân kế thiết kế ly gián chủ ý tuy là Phạm Diêu đề ra, nhưng đến phủ Nhữ Dương Vương bắt cóc Hàn Cơ, điểm huyện, bọc vào chăn bạc đem đặt trên giường khách đều là Vi Nhất Tiếu tự tay làm.

https://thuviensach.vn

Lâm Nhất Tần xuyên qua về nhà, lập tức tìm nguyên tác đọc kĩ. Phân diễn của Bức Vương vốn đã ít, Lâm Tiểu Tiên năm đó đọc đến đoạn này, tức giận kém chút nữa tăng xông.

Thù không phải không báo, chỉ là thời điểm chưa tới. Lâm Nhất Tần ôn nhu vuốt ve gò má người nào đó trắng bệch, ha ha nở nụ cười:

“Không sai, lão tử ở trên trời nhìn đó. Ân, còn biết đem mái tóc đen của nàng phủ bên ngoài chăn, lộ cả cổ cả bả vai, chậc chậc ~ thủ đoạn lão luyện quen thuộc thôi. Chàng nói, em nên trừng phạt chàng như thế nào đây?”

Nói đã nói xong, bắt đầu hành hình. Lâm Nhất Tần vươn đầu lưỡi khuếch nhẹ trong lỗ tai hắn, cắn vành tai đầy khiêu khích, con dơi kia định giải thích liền bị phân tán, lời nói không thể thoát ra khỏi miệng. Tiếp theo, nàng tinh tế hôn lên khóe mắt nhíu mày mà lộ, hôn lên từng vết nhăn, lên ánh mắt xanh nhạt mệt mỏi.

“Chàng ngủ không tốt a…”

Thiếu sức nặng bên gối, mềm mại trong khuỷu tay, nhắm mắt chính là mộng cũ đau thương tận xương tủy, làm gì có ngủ được hay không?

Hơi thở trên người này tươi mát ướt ái, nhẹ nhàng thờ dốc, trước sau như một.

Bão cát trôi qua, quá khứ bi ai mờ nhạt dần mơ hồ, trí nhớ tốt đẹp càng hiện rõ.

Nàng còn sống, không chịu khổ nhiều, có này ba mươi năm cô độc cũng đáng.

Môi nàng một khắc cũng không rời da thịt hắn, mềm nhẹ như lông chim đảo qua trán, lông mi, ánh mắt, gò má, sau đó nhẹ nhàng tách môi, liếm răng nanh hắn.

https://thuviensach.vn

Vi Nhất Tiếu cảm thấy hàm răng ngứa, giống như lúc muốn hút máu, nhưng lúc này, hắn thầm nghĩ muốn cắn môi nàng mềm mại.

Nàng cười khẽ ngẩng đầu né tránh, hắn tham luyến chút ấm áp kia, lại không thể động đậy, khẩn trương, trong lòng dấy lên khát vọng nho nhỏ. Vẻ mặt rối rắm chần chờ của hắn toàn bộ hiện lên trong mắt nàng, cúi người cắn vạt áo hắn phân tán, lộ ra lồng ngực bả vai rắn chắc như cũ.

Trên thân thể, vết sẹo đao thương, loang lổ những huân chương do năm tháng mưa gió máu tanh lưu lại. Nàng hôn từng vết thương một, ôn nhu cẩn thận, nghĩ lúc chúng nó vừa tràn đầy máu tươi.

Có hận hay không… Hận em đáp ứng rồi, nhưng không ở bên cạnh chàng? Vô số lần lái xe trong đường hầm bồi hồi, vô vọng tìm kiếm một cơ hội ôm nhau…

Hầu kết, gáy, huyết quản, xương quai xanh, một đường liếm đến hai điểm nhỏ trước ngực. Vi Nhất Tiếu hít mạnh một hơi, lại dùng chân khí cứng rắn ép cho hô hấp trở lại tần suất như thường.

Lâm Tiểu Tiên âm thầm cười trộm, như một trò đùa dai, trước đem hai điểm trước ngực cứng rắn ngậm nóng, lại thổi một ngụm khí lạnh lên. Vi Nhất Tiếu ‘ngô’ một tiếng, vừa quẫn vừa giận cũng không trốn tránh được, bị nàng đùa, nhiệt độ cơ thể tăng lên, nhan sắc trắng bệch dần dần nhiễm dục vọng bạc hồng. Thật muốn cầu xin tha thứ thoát khỏi phiền lòng tra tấn này.

Đáng tiếc sắc nữ kia sắp đắc thủ, sao có thể từ bỏ ý đồ. Lâm Tiểu Tiên một bên nói không ngừng, một bên cởi quần áo, giống con mèo lười nhác nằm trên người Vi Nhất Tiếu, nơi mềm mại đẫy đà đặt lên bụng hắn rắn chắc cọ xát. Vì thế hắn lại đè nén hô hấp, kiên định ý chí, cũng chỉ có thể dưới tình huống bị mê hoặc mà rối loạn, say mê, bụng dưới không ngừng đau quặn, run run…

https://thuviensach.vn

Một phen tra tấn thống khổ cũng khoái hoạt, Vi Nhất Tiếu nhắm mắt thở, làn da nóng bỏng, trên trán là một tầng mồ hôi mỏng. Lâm Nhất Tần vươn lên, cắn môi hắn trắng bệch, cười nói:

“Chàng thật không thành thực, kêu ra thì có làm sao? Làm mất uy danh Bức Vương sao?”

Vi Nhất Tiếu lặng lẽ trợn mắt, lộ ra ánh sát nhạt ướt át mông lung, oán hận nói:

“Từ khi đụng đến nàng… Ta xem như không còn đường về …” Vừa lúc nãy máu sôi trào, chân khí thông suốt, tách được chút dược lực, thân thể tựa hồ khôi phục chút quyền khống chế. Thân tùy ý di chuyển, ngón tay nhẹ nhàng vừa động, khiến Lâm Nhất Tần hoảng sợ. Loại năng lực hồi phục này, thật không phải là người a… Phun sương ở ngay trong tay, sợ lại phun nữa liền ngủ thì không có ý nghĩa gì a.

Lâm Tiểu Tiên nghĩ nghĩ, linh quang chợt lóe, từ trong bao nhỏ lấy ra còng tay hợp kim

Người nào đó bị vũ khí tiên tiến sáng long lanh trói ở đầu giường, nhất thời hắc tuyến lại không thể hắc tuyến hơn:

“Nàng rốt cuộc ở nhà làm cái gì? Vật tùy thân đều là chút trò gì đây?”

“Hái hoa, trói dưa chuột linh tinh a ~ Này này đừng hộc máu, còng tay sương phun đều là ba em đưa, để đối phó với người xấu. Một ngày bị rắn cắn, sợ đến mười năm thôi.”

“Sau đó nàng mượn đến đối phó ta?”

“Không phải vậy. Đêm nay lão tử mới là người xấu. Em biết chàng một khi khôi phục sức lực liền trói không được. Bất quá Vi Vi, chàng cẩn thận

https://thuviensach.vn

nghĩ lại nha, nếu làm gãy ván giường, ầm ầm tiếng vang, để Nhất Nhất cùng Vô Kỵ nghe thấy chúng sẽ nghĩ thế nào nha? ~”

“Nàng, xem như nàng lợi hại… Lâm Nhất Tần, nàng rốt cuộc muốn làm gì…”

Vì thế nàng nở nụ cười, tươi cười xán lạn như vậy, tà ác như vậy, bên gáy hắn cọ xát, thì thầm:

“Muốn nhìn chàng run run rên rỉ, để chàng khoái hoạt nổi điên a…”

Nói xong ngón tay mềm mại linh hoạt như rắn leo lên thắt lưng hắn mẫn cảm, phác hoa theo từng vết sẹo, vòng ra phía sau thăm dò đai lưng. Vi Nhất Tiếu từ đáy lòng run run, một luồng sóng nhiệt tê dại xông lên đỉnh đầu, lại đè nén không được, quở trách không được, chỗ xung yếu cơ hồ muốn nổ tung. Sóng ngực phập phồng, dồn dập mãnh liệt. Vi Nhất Tiếu cứng rắn cắn chặt răng thốt lên, thanh âm đều khàn khàn run run:

“Buông ra… Không muốn khóc liền cởi bỏ ngay…”

Lâm Tiểu Tiên lưỡi tiến vào rốn hắn, nghe lời uy hiếp rõ ràng như thế, trong đầu hiện lên kết cục bản thân khi người nào đó phản công, có chút sợ hãi. Bất quá sợ hãi xong lại hưng phấn chờ mong, vì thế nàng không định ngừng. Tiểu Lâm khẽ thở dài nói:

“Là chính chàng yêu cầu cởi bỏ, phát sinh cái gì cũng đừng oán em nha.”

Cúi đầu miệng ngậm dây lưng bên hông Vi Nhất Tiếu, vừa nhấc đầu rút dây, chậm rãi lộ trần, để hắn nóng bỏng đứng thẳng lặng yên trong không khí hơi lạnh.

Vi Nhất Tiếu quẫn sắp hôn mê, trước giờ vô luận cao thấp luôn là hắn chủ đạo, chưa từng vô lực bại lộ trước mắt nàng. Huống chi… Mấy năm

https://thuviensach.vn

nay đều không có… Không biết bản thân còn có thể không…

Lâm Nhất Tần kéo chăn phủ lên hai người, tạm thời che dấu hắn quẫn bách, nhẹ giọng an ủi:

“Thả lỏng, chàng vẫn tốt như trước kia, chỉ nhiều thêm chút thương.”

Tuổi này khinh công vẫn là thiên hạ đệ nhất, làm sao có thể lòng có dư mà lực không đủ? Bất quá là cấm dục lâu lắm, linh kiện thiếu giữ gìn. Không, là vô cùng ôn nhu cẩn thận giữ gìn.

Nàng vươn tay, để hắn nóng bỏng ở lòng bàn tay mềm mại nhẹ nảy lên. Ngậm môi, nuốt lưỡi, ngăn cản hắn tự cắn thương chính mình, phân tán quẫn bách. Vì thế một chút đè nén rên rỉ rốt cục bật ra, giống tiếng thở dài, nồng nhiệt tình ái.

Nàng rụt lui tiến vào chăn, lại một đường hôn xuống, để mỗi tấc da thịt hắn nóng lên căng thẳng. Sau đó nàng vùi đầu ngậm… Lưỡi ấm áp mềm mại, linh hoạt như rắn, trêu chọc khiêu khích, ôn nhu an ủi. Cảm quan toàn thân Vi Nhất Tiếu tập trung hết ở đây, cả người cong dậy, gắt gao siết chặt. Khoái cảm khiến hắn cơ hồ co rút, quẫn bách, cáu thẹn càng làm hắn buộc chặt, bồi hồi giữa thiên đường và địa ngục.

“Im miệng… Lâm Nhất Tần, chờ ta có thể động, nàng sẽ hối hận! …”

Lâm Tiểu Tiên nhô đầu ra, má phấn một mảnh đỏ ửng, đôi mắt mờ mịt trong suốt ướt át, nhẹ nhàng thở suyễn:

“Vi Vi, chàng nhiều lần uy hiếp như vậy, thật đúng là … Đáng yêu đến mê người a…”

Bất quá, thoạt nhìn thật sự muốn khôi phục, muốn ăn cần làm sớm…

https://thuviensach.vn

Nàng nhẹ nhàng như mèo ngồi khóa lên người hắn, nâng eo, dẫn dụ hắn chậm rãi tiến vào. Tay nàng đặt trên vai hắn, nhẹ nhíu mắt, nhíu mi, nghiền nát trằn trọc. Bản thân cũng nhiều năm không có… Giống như có chút khó khăn… Quên đi, hiện tại để con dơi da mỏng khôi phục tự tin là quan trọng nhất…

Mái tóc xoăn đen của nàng trải khắp người hắn mẫn cảm, như dây mây uốn lượng, uốn lượn đến vô hạn…

Phảng phất vĩnh viễn chia lìa, lại chung thân gắn bó…

“Vi Vi, chàng đang rối rắm cái gì? So sánh với khi đó, em càng yêu dung nhàn chàng hiện tại chịu đủ tàn phá.”

--- Ngoài cửa ---

Một bóng dáng nho nhỏ, hô hấp theo bản năng giống động vật nhỏ, yên lặng không tiếng động tránh một góc, trong lòng điên cuồng oán thầm: “Mẹ, người rất ác liệt, cư nhiên dùng kem gạt người! !”

Trời…

Đêm đó, do thủ đoạn bị hạ dược, trói buộc, cần hiệu ứng mosaic che chắn, bạn học Vi Nhất Tiếu hôn mê đã lâu kịch liệt phun trào phá tan vỏ trái đất. Đáng tiếc…

Pháp bảo công nghệ cao đến từ thế kỷ 21 không phải đồ chay, con dơi đáng thương vô luận uy hiếp giãy dụa đều không được, hoàn toàn bị đẩy ngã xử lý.

ET vô sỉ thành công chiếm lĩnh địa cầu, vừa lòng cuộn tròn ngủ say trong lòng thuộc địa… Để lại người nào đó cổ tay còn khóa đầu giường, dư vị chưa tiêu lại không dám nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Nàng mệt không nhẹ a… Trong đầu tự động hiện lên cảnh này… Vi Nhất Tiếu lại đỏ mặt, quẫn bách cũng cảm động, nhìn khuôn mặt nàng ngủ say, một đêm vô miên.

Lâm Nhất Tần tỉnh lại trong khuỷu tay quen thuộc, nháy mất mấy cái, nhìn thấy một đôi con ngươi tối đen.

“Trời vừa mới sáng, không lại ngủ thêm một lát?”

“Đồng hồ sinh học, ngủ không được… Cánh tay có bị tê không? Sinh đứa nhỏ xong, em so với trước kia nặng không ít, sống chết giảm không xong…”

Vi Nhất Tiếu thu thu cánh tay, thịt thịt đều thêm ở nơi nên thêm, cảm tạ nhạc phụ nhạc mẫu … Quyết định không nhắc nhở nàng có bao nhiêu nam nhân sau lưng chảy nước miếng trộm xem. Sinh con, nàng như bươm bướm phá kén, càng ngày càng chói mắt. Xem ra cần chuyển đến nơi ít người (nam) a…

Chỉ có một việc cần để ý. Bụng nàng còn vết thương cũ ngang ba bốn tấc, tuy sắc đã nhạt, nhưng vừa sờ liền biết nhập sâu vào da thịt, lúc ấy nhất định thương rất nặng. Năm đó, nàng vẫn không phải toàn thân trở ra… Vi Nhất Tiếu vuốt ve vết thương cũ này, trong lòng đau nhức.

Lâm Tiểu Tiên thấy ngứa, nhìn con dơi một bộ thần sắc cực kỳ bi thương, cười phì một tiếng:

“Nghĩ cái gì đâu, chàng một thân đầy vết thương, em còn chưa tính cái gì đâu.”

“Là Thành Côn? …”

“Chỉ biết chàng nghĩ sai. Là Nhất Nhất.”

https://thuviensach.vn

“? ? ?”

“Vi Nhất Nhất tuyệt đối là chủ nợ của em chuyển thế. Ép buộc lão tử đến thảm.

Sinh non không nói, người ta sinh rồi thì thôi, nàng càng ác, cuống rốn vòng gáy, chỉ có thể mổ bụng lấy ra, nhiều nếp nhăn một chút, nhưng tiếng khóc rất có lực. Ở trong bụng thì ép buộc, mỗi ngày muốn nàng mau sinh ra. Chờ tiểu ma đầu thực đi ra, lại hận không thể đem nàng nhét trở về…”

“Nàng, nàng còn sống…”

“Đừng ép! Khụ, không thể thở! Chỉ là mổ bụng sinh thôi a, chỗ em làm việc này thật dễ dàng, em còn có bảo hiểm chữa bệnh nha…”

Chờ giải thích rõ ràng, Lâm Tiểu Tiên cảm thấy xương sườn đã lung lay muốn gãy.

Vi Nhất Tiếu đau lòng cực kỳ nghĩ mà sợ. Nếu sinh ở đây, ngay cả Hồ Thanh Ngưu cũng không có cách nào đem người mổ bụng cứu trở về. Nên may mắn khi đó nàng trở về quê nhà sao? Thời đại này, mỗi một đứa nhỏ ra đời, mẫu thân đều phải nguy hiểm dạo một vòng ở Cầu Nại Hà.

“Về sau không cần, lại không cần nữa…”

Lại không thể để nàng vì mang thai sinh con mà vùng vẫy giành sự sống…

Lâm Nhất Tần vuốt mày hắn, nhẹ giọng nói:

“Đừng nhíu mày nữa, nghe lời chàng. Chúng ta hiện tại cũng xem như trai gái song toàn thôi… Qua hai ngày mang Vô Kỵ đi gặp đại miêu một cái…”

https://thuviensach.vn

Lời thầm thì nhỏ nhẹ, hai người ôm nhau nói vài câu, Vi Nhất Tiếu xoay người áp lên. Lâm Tiểu Tiên cảm thấy tình huống không đúng, này mới đột nhiên phát hiện trên tay trung khuyển không còn còng tay, trái tim không biết thế nào liền đập thình thịch.

“Vi Vi, cái kia… Sao chàng mở ra được?”

Vi Nhất Tiếu sờ sờ dưới gối, lấy ra một thanh sắt nẹp giường nhỏ, nhếch miệng cười lộ ra răng nanh.

Lâm Tiểu Tiên đã lâu không nhìn thấy Vi thị tươi cười tà ác, một trận mê muội, trên trán bắt đầu đổ mồ hôi.

“Ách, chàng cười, thoạt nhìn thật trẻ tuổi a…”

“Cảm ơn, bất quá việc hôm qua vẫn phải tính. Nương tử, nàng thật lợi hại.”

Kỹ thuật giam cầm của cao thủ so với hành vi nghiệp dư tối hôm qua là không gì sánh bằng. Nhìn nụ cười càng sâu càng nguy hiểm, Lâm Tiểu Tiên không thể động đậy, mồ hôi lạnh ứa liên tục, trong đầu đột nhiên hiện ra một câu cổ ngữ:

“Trời tạo nghiệt, còn đường sống. Tự làm bậy, không thể sống.”

…

Ngay lúc ET sắp vì hành vi của bản thân mà trả giá lớn, ngoài cửa vang lên tiếng cộc cộc, một ngón tay nhỏ bé gõ gõ cửa, vọng vào giọng nói ngọt âm như thiên âm:

“Mẹ… Chúng con tỉnh, thật đói…”

Vi Nhất Tiếu nháy mắt cứng ngắc.

https://thuviensach.vn

Lâm Tiểu Tiên nở nụ cười.

“Thân ái nhẫn nhịn đi, bọn nhỏ muốn ăn điểm tâm kiamf.”

.

.

.

Buổi sáng tươi đẹp, trên bàn cơm đầy đồ ăn nóng hầm hập, nương tử châu tròn ngọc sáng, nữ nhi ngây thơ đáng yêu. Còn dơi nào đó sắc mặt lại có chút cổ quái.

Đại ET cùng tiểu ET không tiếng động trao đổi bằng sóng điện chuyên dụng của hành tinh vô sỉ:

‘Nhất Nhất, làm tốt lắm, mẹ mời con ăn được không. ’

‘Không đủ, máy chơi game của mẹ cho con chơi mười ngày. ’

‘tối đa ba ngày’

‘Mẹ keo kiệt, bảy ngày’

‘Tiểu ma đầu Nhất Nhất, năm ngày. ’

‘Thành giao, lần sau mẹ còn cần không? ’

‘Hắc hắc, đêm nay con nói như thế này…’

Vi Nhất Tiếu sau lưng phát lạnh, cúi người nhẹ giọng hỏi Vô Kỵ tiểu miêu đang trầm ổn ăn cơm:

“Vô Kỵ, các nàng đang nói cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Không rõ lắm, đại khái là chút… buôn bán nhỏ đi!”

Tạ Vô Kỵ tiếp tục ăn cơm, chỉ là khóe miệng lộ ra nụ cười mỉm.

.

.

.

Vào ban đêm, khi bạn học con dơi lại lộ ra nụ cười tà ác, một cái khác càng thêm tà ác, giọng nhỏ lại ra vẻ thiên chân vô tà vang lên ngoài cửa:

“Mẹ, Nhất Nhất mơ ác mộng rất đáng sợ, con muốn ngủ với mẹ…”

Vi Nhất Tiếu lại cứng ngắc.

Mang đứa nhỏ, cần hy sinh tính phúc cá nhân.

Mang đứa nhỏ ET…

Con dơi, A men

Cuộc sống còn gian nan.

Khi Lâm Tiểu Tiên mang theo đứa nhỏ trở lại thế giới Ỷ Thiên, đột nhiên xinh đẹp hơn nhiều. Thời đại Vi Nhất Tiếu ba mươi năm trinh tiết liệt phu chấm dứt, say mê ôn nhu hương không thể tự kiềm chế. Hơn nữa, tâm lý trung khuyển đại thúc bảo vệ thức ăn, thời thời khắc khắc lo lắng có người khoét vách tường, Bức Vương bắt đầu có hành vi bỏ việc trắng trợn. Nhưng hắn thân là cán bộ Minh giáo cấp cao, đám lâu la vẫn không có khả năng lôi hắn đi kỉ luật.

https://thuviensach.vn

Nhưng một hai tháng qua đi, cán bộ cao cấp khác cũng dần dần phát hiện Vi Bức vương trong mở hội nghị cổ đông mất hồn mất vía, cách một phúc đồng hồ liền nhìn đồng hồ mặt trời thay đổi. (Lão bà còn chờ ta về nhà ăn cơm)

Bất Đắc: Vi huynh đệ, gần đây vội cái gì? Luôn không thấy bóng người. Ngươi có biết không, hiện tại Minh Giáo ta, cổ phiếu đã lên sàn, con đường phát triển thênh thang cực tốt blabla…

Vi Nhất Tiếu: (ngẩng đầu nhìn trời, vẻ mặt lạnh nhạt) Bất Đắc, những thứ đó ta nhìn đã chán. Nếu Minh Giáo đã đi vào quỹ đạo, lý tưởng sự nghiệp của ta cũng coi như đạt thành. Hiện thời tuổi ta không còn nhỏ, vẫn nên suy nghĩ về hưu đi.

Bất Đắc: (kích động) Ngươi nói cái gì đâu! Ngươi xem, ta mặc dù không có tóc, lông mi, râu cũng trắng đi. Căn bản nhìn không thấy ngươi già! Nhà nước sắp điểu chỉnh giới hạn tuổi về hưu là 65, ngươi còn lâu mới đến!

Vi Nhất Tiếu: chúng ta đàn lão già này không lùi, sao cho đám người trẻ tuổi cơ hội? Vài năm nay ngoài vị Triệu Mẫn quận chúa kia, trên giang hồ nơi nào không có nhân vật xuất sắc trẻ tuổi xuất hiện? Trương giáo chủ, lãnh đạo hiền lành, liền bởi vì tuổi nhỏ ngoài miệng chưa râu, trước bị Dương tổng lấy mất quyền lực, sau bị Chu quản lý cứng rắn buộc từ chức.

Bất Đắc: Suỵt ~ nói nhỏ chút, tai vách mạch rừng. Hiện thời Trương giáo chủ từ chức, Dương Tiêu Dương phái cùng Chu Nguyên Chương Chu phái đấu cực hung, lãnh đạo nhàn thoại cũng không thể nói lung tung đâu, ảnh hưởng con đường làm quan nha.

Vi Nhất Tiếu: hì hì, Bất Đắc, ngươi giả cái gì đâu. Ngũ nhân tán các ngươi sớm là người Chu phái, xem Vi ta lớn tuổi nghễnh ngãng sao.

https://thuviensach.vn

Bất Đắc: (vò đầu cười) ta đây liền không cẳn nhắn nhiều. Trên đời này ai cũng biết Ngũ Tán nhân chúng ta không ưa gì Dương tổng, Vi huynh đệ ngươi cũng tuyệt không thích hắn hơn một phần. Giờ kệ Chu quản lý nhân phẩm ra sao, chí ít hắn mở rộng thị trường tốt lắm, Minh Giáo có thể ra thị trường là nhờ công lao hắn. Ta đúng là muốn khuyên ngươi nhập Chu phái, Dương tổng tuy địa vị cao, nhưng tuyệt đối không có tiền đồ!

Vi Nhất Tiếu: nhiệt tâm của ta không phải ở mấy thứ loạn thất bát tao đó, nếu muốn đi cái gì con đường làm quan, đã sớm tự mình phát động một phái. Lãnh đạo nhiệm kỳ mới, nước loạn ta không tranh.

Bất Đắc: Vi huynh đệ, nói rõ thôi. Ta biết Tiểu Lâm tử nàng đã trở về, còn dẫn theo hai đứa nhỏ.

Vi Nhất Tiếu: (cười khổ) quả nhiên không thể gạt được bộ tài nguyên nhân lực ngươi, tin tức linh thông a. Hiện thời thế đạo cực loạn, ta không thể rời nàng nửa bước, muốn sớm làm thủ tục về hưu về nhà mang đứa nhỏ đi.

Bất Đắc: ta hiểu ta hiểu. Ta cũng chưa dám nói cho Chu Điên, sợ hắn làm loạn ồn ào. Bất quá Vi huynh đệ, hiện thòi khủng hoảng kinh tế nghiêm trọng, trược kia thành phần cao cấp đều lương cao, hiện thời khởi nghĩa phản loạn, cao cấp đều giảm lương, còn không chia hoa hồng. Ngươi mặc dù giàu có, nhưng đột nhiên có ba miệng người cần dưỡng, sợ cũng khó quay vòng. Lúc giá phòng thấp ngươi cô đơn không muốn mua, hiện thời giá đất lên đến trời đi, ngươi nhẫn tâm để ba mẹ con nàng ở đường sao?

Vi Nhất Tiếu: (cúi đầu trầm tư)

Bất Đắc: Hơn nữa, trước kia phí đi đường Minh Giáo đều trả, khinh công tốt chạy đều thấy lời. Nay sửa thành thu thuế đường, ngươi chạy như vậy sẽ thiệt a. Con gái cần được nuông chiều, Nhất Nhất đồ cưới về sau đều cần số lượng lớn a. Lại nói tiểu Vô Kỵ, phụ thân hắn Tạ Pháp Vương đem

https://thuviensach.vn

cổ phần công ty của mình quyên hết cho Thiếu Lâm tự, ngươi nghĩa phụ chẳng lẽ không tìm phòng sau này cho hắn kết hôn sao? Hiện thời nam nhân không xe không phòng, đẹp trai đến mấy cũng tìm hoài không thấy lão bà đâu!

Vi Nhất Tiếu: (trong lòng lưu luyến)

Bất Đắc: Những cái khác không nói, Tiểu Lâm Tử hiện giờ mới 28 đi? Hai ngày trước ta từ xa xa thấy nàng, đúng là xinh đẹp đến mức nhận không ra. Ngươi chưa bao giờ nhiệt tâm với đường quan lộ, giờ còn chưa đủ cấp bậc mang người nhà đi Bắc Mĩ khảo sát, thế nào làm cho nàng vui? Ong bướm này, cũng không phải vỉ đập ruồi có thể đập hết nha.

Vi Nhất Tiếu: (kinh hãi choáng váng) chờ chút, hiện tại Bắc Mĩ vẫn còn là vùng đất hoang đâu…

Bất Đắc: (không nhìn, tiếp tục miệng lưỡi lưu loát nước miếng văng khắp nơi) mạnh mẽ…bỏ đi…trời đông giá rét…hồng hạnh… nguy cơ trung niên… hàng giảm giá trị…

Hôm đó, đến tận hoàng hôn, Vi Nhất Tiếu mới nghiêng ngả về nhà. Bữa tối tình yêu của nương tử còn chưa ăn bao nhiêu. Lâm Tiểu Tiên thấy hắn mày lại nhíu thêm một nếp nhăn, nhõng nhéo cứng rắn quấn hắn mè nheo đôi câu vài lời, mới biết Vi Nhất Tiếu đang rối rắm vấn đề có về hưu hay không.

Lúc này kéo hắn ra wild boar ver 2, mở cốp sau, bật đèn sáng trưng. Bên trong gần bốn năm bình sứ đựng đầy đồ chua. Lâm Tiểu Tien nhào vào lòng Vi Nhất Tiếu, mềm giọng an ủi:

“Đừng nghĩ nhiều như vậy. Vi Vi, nếu không muốn làm nữa thì theo em về nhà, để ba em an bài chàng đến đội hình cảnh. Nếu không muốn làm nhân viên công vụ, chúng ta vào đội tuyển quốc gia. Lần thế vận hội Olympic tuyệt đối vượt qua cái gì Phelps, vượt rào cản sào, cướp mười bảy

https://thuviensach.vn

mười tám khối kim bài của hắn. Cái gì cũng không có, cùng lắm thì em làm đồ chua nuôi chàng, vẫn sống tốt cùng nhau…”

Vi Nhất Tiếu trong lòng nổi lên dòng nước ấm, ôm sát nóng bỏng. Đúng vậy, năm đó hắn cái gì cũng không có, nàng vẫn lựa chọn theo hắn. Hắn là của nàng, nàng là của hắn. Vô luận nguy cơ gì, bọn họ đều cùng nhau vượt qua…

--- Ta là đường ranh giời thiếu nhi không nên xem ---

.

.

.

.

.

“Chua a, thật sự là so với đồ chua còn chua hơn. Vô Kỵ, chúng ta không nên xem loại đối thoại cùng hành vi buồn nôn như vậy.”

Vừa rồi không phải ngươi muốn đi xem sao.”

“Ta muốn nhìn vũ khí bí mật của mẹ thôi. Hừ hừ, một nghèo hai trắng tay về nhà, cũng chỉ có ba ba tin nàng.”

“Giải thích thế nào?”

“Mấy bình đồ chua kia a. Đều là sứ thanh hoa hết đấy! ! !”

“…”

Tiểu tri thức: Sứ Thanh Hoa thời Cảnh Đức nhà Nguyên có công nghệ chế tác phát triển càng ngày càng thành thục, giới nghệ nhân gọi tắt là

https://thuviensach.vn

“Nguyên Thanh Hoa”. Sứ Thanh Hoa khởi đầu được chế tác vào thời Đường, là một trong những sản phẩm sứ cao cấp Trung Quốc, thuộc loại sứ men màu.

Nguyên Thanh Hoa vì chế tác tinh mĩ, lại còn rất hiếm nên trân quý vô cùng, được xưng là ‘từ trung thần thoại’. Từng có nhà buôn London mang một bình Nguyên Thanh Hoa ‘ Quỷ Cốc xuống núi’ đấu giá, được 1568. 8 vạn bảng Anh, trở thành tác phẩm nghệ thuật Trung Quốc cao giá nhất thế giới.

-------HẾT-------

https://thuviensach.vn